திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சைவாணன்கோவைமூலம்

நாற்கவிராசநம்பி

அகப்பொருள்விளக்கத்திற்கிலக்கியமாகப்

பொய்யாமொழிப்புலவர்

இயற்றியது.

இஃது

குன்றத்தூர்-அஷ்டாவதானி

சொக்கப்பநாவலர்

செய்த உரையுடன்

தொண்டைமண்டலம் ஆங்கிலோ வெர்னாக்யுலர்

கல்விச்சாலை பிரின்ஸிபல்

திருமயிலை-தெய்வசிகாமணிமுதலியாரவர்களாலும

ருமே திருமயிலை-வித்வான்

ச ஆடகப்ம்பிள்ளையவர்களாலும்

ள வெய்தித் திருபங்களைக்கொண்டு

ணடு அக.

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ப. மு. செல்வராசமுதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னை அமெரிகன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை ரூபா-கவ.

1893.

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் சென்னைப் பெத்துநாயக்கன்பேட்டைத் தங்கசாலைவீதி அமெரிகன் அச்சுக்கூடத்திலும், ஷை வீதியில் தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலையிலும், கும்பகோணத்தில் சவுளிக்கடை இராமசாமி செட்டியாரிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

சந்தனப் பொதிகைச் செந்தமிழ் முனிவனுஞ், சவுந்தரபாண டியனெனுந் தமிழ் நாடனுஞ், சங்கப்பலகையுந் தழைத்தினி தோங்கும், மங்கலப்பாண்டி வளநாட்டின்கண், நீடொளிமாட் கூடலின் மேவிய ஆலவாயடிகள் கைதவன்பொருளின்மையை நாடிவருந்திய ஞான்று "அன்பினைந்திணைக் களவெனப்படுவ" என்பதுமுதலிய அறுபது சூத்திரங்களையுடைய வோர்நூலை யருளிச்செய்தனர்.

அதற்குத் தனித்தனி யுரைகண்டார் களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் முதலாயினோர். அவ்வுரையுட்சிறந்தது நக்கீரனார்செய்த வுரையேயெனவிளக்கினர் உருத்திரசன்மனார். இதுநிற்க,

தொல்காப்பியம் எழுத்துச் சொற் பொரு ளென்னு மூன்றதிகாரத்ததாகவும், பொருளே வீடுபேற்றிற் குரியதாகவும் வழங்கப் பொருளாராய்ச்சியின்மையாயதென்பது அசங்கதமாக முடிவெய்தும். இனிப்பொருளே சிறந்தமை, காமருதில்லை மாமணிமன்றில் நாடகவிற்றும் ஆடகப்பேரொளியாம அற்புதன் போதவூர்நாடிய வாதவூரடிகளை யெய்தித் தன்னை ஐந்திணைக்கோவை பாடுகெனப் பாடுவித்துக்கொண்டு அதனீற்றில் தன்கைச்சாத்திட்டதே சாலு மென்பது.

பொருளாராய்ச்சியைப் பிற்றைஞான்று குறைவறநாடாத்தினோர் நன்னூலார் முதலாயினோர். அவருள் நாற்கவிராசநம்பியார் முன்னூலாகிய தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப்பொருள் முதலிய நூற்கு அகப்பொருள்விளக்க மென்னொருநூலை வழிநூலாக இயற்றினர். அன்னது ஏனைய நூற்களின் உண்மைக் கருத்தடங்கி யாவருக்குமினிதுவிளங்க விருக்க, அதுகண்ட பொய்யாமொழிப்புலவர் பெருமான் தஞ்சைவாணன் என்னும் பெருந்தகைமேல் ஐந்திணைக் கோவையாம் அரும்பிரபந்தமொன்றருளிச்செய்தனர். அது திருக்கோவையாரையொழிந்த பலகோவைகளினுஞ்சிறந்தது. கோவை

யென்பது பல்துறைகளா னமைந்த தென்பதை உரையாசிரியர் கூறிய வுரையா னுமுணர்க. அது புலவர்பாடிய தொண்ணூற்ருறு பிரபந்தங்களிலொன் றெனபதைப் பன்னிருபாட்டியன் முதலிய நூற்களானுணர்க.

இக்கோவைபபிரபந்தம் களவியல் வரைவியல் கற்பியல் என்னும் கைகோள் மூன்ருனு முரைக்கப்பட்டதன்றி இடையிடையே உரையாசிரியரான் அகபபொருட்கிணங்கச் சிலதுறைகளைத் திருக கோவையாரினின்றும், அமபிகாபதி கோவையினின்றும சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றது.

உரையாசிரியராகிய குன்றத்தூர்-அஷ்டாவதானம். சொக்கப்ப நாவலர் தாமெடுத்துக்கொணட கோவைப்பிரபந்தம அகப்பொருள் விளக்கத்துக் கிலக்கியமேயாயினும், தொல்காபபியப் பொருளதிகாரவுரை பெருமபான்மையும இறையனாரகப்பொருளுரை சிறுபான்மையும் நோக்கிச்செய்தனரென்பது அவருரையானினிதுவிளங்கும.

இவ்வுரைகலந்த நூலை அச்சிடத்தொடஙகிய காலத்தில எமக்குக் கையிலிருந்த காலேகது பிரதி ரூபஙகளொழிய யாழ்ப்பாணம நலலூர் கனம்பொருந்திய சதாசிவப்பிள்ளையவாகளும, விதவசிரோமணி திருக்கோணமலை - கனகசுந்தரமபிள்ளையவாகளும, காஞ்சிபுரம் - பச்சையபபமுதலியாா கலவிச்சாலைக் காரியதரிசியா யிருந்து காலஞ்சென்ற ஈக்காடு - பாலசுநதரமுதலியாரவாகளும, திருததணிகை - இயற்றமிழாசிரியர் விசாகப்பெருமாளையரவாகள் சட்டகர் குமாரா குமாரசுவாமி ஐயரவாகளும பிரதிரூபஙகளைக்கொடுத்துதவினர். அவாகட்கெமயாலாய கைமமாறியாது செய்யவலலேம.

ஆயினும, இவ்விலக்கியததைப பதிபபிககத்தொடஙகி மேற்கண்டவாறு எமபாற்கிடைதத பிரதிரூபஙகளைப பரிசோதித்து வருங்கால யாவும ஒன்றுக்கொன்று ஓரிடத்தின்றிப் பலவிடத்தினும முறையெழுதுவோரால பிழைததலும விடுத்தலுமாகிய செயலானும, பூச்சுகளின வாய்ப்படடுப பழுதெய்தியமையினானும ஆங்காங்கு அவையிற்றின் பொருள்களின்னவென எளிதிற்றோதற்கு இடமபெறாமற் போயினமையின இதுகாறும் காலநீட்டிததது தெனவறிக.

இதனறியும, உரையாசியா இபபிரபநதத்திற்கு உரையெழுதுமுறையில ஆஙகாஙகு மேற்கோளாகததெரிதத செய்யுள முதலிய

வைகளுட் சில இறையனாரகப்பொருளுரையில் உதாரணச்செய்யுள்களாக இருப்பதுகண்டும் அவை இன்ன நூலின்கண்ணுள்ளவையெனத்தேர்ந்து தெளிய வருந்தி முயன்றும் அவ்வாறு தேர்ந்துணரச் சாத்தியமின்மையின் அவற்றை $ இக்குறிப்பிட்டு வறிதே அச்சிட்டு விடுத்தனம்.

இதுவுமன்றி, மற்றைமேற்கோள்களுட் பலவற்றையும் எம்பாற் கிடைக்கப்பெற்ற சிந்தாமணி, கல்லாடம் முதலிய இலக்கியங்களினும், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய சங்கச்செய்யுள்களினும் இன்னது இந்நூலின்கண்ணுள்ளதென அவ்வப்பக்கத்தினடியிற் குறிப்பிட்டுக்காட்டியும், இன்னும் விளங்காதன சிலவுளவாகலின் அவையிற்றை இதன்பின்னர் விளங்கா மேற்கோள்களெனச் சேர்த்துமிருக்கின்றோம்.

ஆகவே, கல்விகேள்விகளானிறைவுற்ற மூதறிவுடையோரெவரேனும் இப்பதிப்பில் யாதொருபிழை பொதுளியிருப்பின் அதனையேனும், விளங்காமேற்கோள்களுள் யாதேனும் தங்கள்நூலாராய்ச்சியிற் காணப்பட்டுள்ளதாயின் அதனையேனும் எடுத்துக்காட்டுவராயின் அவற்றை அடுத்த பதிப்பிலெடுத்துக் காட்டுவதுமன்றி அப்பேருதவிக்கு அவர்பால் நன்றியறிதலாகிய கைம்மாறு எம்பாற் கணிகக்கற்பாற்றன்றெனக் கூறுகிற்கின்றோம்.

திருவாதவூரடிகளருளிச்செய்த திருக்கோவையாருக்கு இவ்வுரையாசிரியர் ஒருவரே சேனாவரையநரைசெய்தனர் என்றமையானும் பலரும் பேராசிரியரெனக் கோடலானும் பேராசிரியரையென்றே காட்டினும்.

ம. தெ., ம. ச.

விளங்கா மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.	வரி.	மேற்கோள்கள்.
௩	௨௬-௨௭	"களவினெழுக்கமு ... ... னகமெனமொழிப."
௫	௨௫-௨௬	"மெய்ககிளையாழோர்.. நிகழ்தல்கடனெனமொழிப."
௧௧	௭-௯	"உரையுறைதிந்தமிழ் ... ... திருநதிலே."
௧௬	௧௦	"கிளையரிநாணற்கிழங்குமணற்கீன்ற"
௩௧	௨௩-௨௫	"கொல்லல்கொல்லல் ... புல்லமெலஞ்ஞான்றும்."
௩௨	௮-௧௧	§"மின்னிற்பொலிந்த ... வெண்ணீபுலம்புவதே."
,,	௧௨-௧௫	§"பொன்னார்புனைகழற் ... ... னழுங்கற்கவே."
௩௩	௯-௧௨	"வெட்சிநிரைகவர்தல் ... வனிததலாகுமுழினை."
௪௩	௨௦-௨௧	"பொருளதுபுணர்வே ... மருளவரூஉமரபிற்றென்."
௬௩	௧௧ ௧௪	"தொய்யில்வனமுலையுந் ... யிதுவிந்தவாறு."
௬௪	௯-௧௨	§"ஆனெடுந்தானையை ... ... தடஞ்சுனையே."
௬௬	௧௮-௧௯	"நாணநடுங்கவு ... காணுங்காலைத்தலைமகடேத்து."
௬௭	௨௮-௨௯	"ஒப்பில்கூட்டமு ... ... சிதைவும்பெருந்திணை."
௬௮	௧	"அகத்திற்சிதைந்ததுபுறத்தின்பாற்படும்."
௭௯	௨௯-௩௨	"துலைக்குருந்துணிமுன்னீர் .... மண்ணலார்பாடல்."
௮௬	௨௫-௨௮	"வையைகிழவன் ... நாடறியக்கவலைவயொருங்கு."
௧௦௫	௨௭-௨௮	"நல்வினையாற்று ... ... தூற்றலினால்வந்ததுயர்."
௧௧௨	௪	"ஆங்கணான்கேதலைப்பெயன்மரபே."
௧௧௬	௧௫	"வாண்மலைந்தெழிந்தோனைமகிழ்ந்துபறைதூங்க"
௧௨௫	௪-௭	"ஆடவர்களெவ்வா ... ... மீதிறக்கச்சிமாண்பு."
,,	௧௨	"சேடாப்புகழ்மாறன்"
௧௪௨	௨௫	"வம்புறுவென்றுசெப்புற்றதோர்பகை"
௧௪௯	௪-௭	§"அடிக்கண்ணதிரும் ... ... துயின்றிலவே."
௧௬௬	௨௫	"வேஙகைகசண்பகம்வண்டுணுமலர்"
௧௬௭	௩௧	"வாளிரண்டுமொறு ... பொன்மழைக்கண்மாதரார்.
௧௮௨	௨௯	"வளைவிடைவைத்து ... ... தென்மனார்புலவர்."
௧௮௭	௨௨	"உறற்கால்யானை ... ... செங்காயேற்றை."
௧௮௯	௧௯	"கங்கையார்தாங்குங் ... மெய்குளிரமின்கண்டு."
௨௨௩	௩௪	"குன்றி-செஞ்சுபகவெறிந்த... வெஞ்சுடாநெடுவேல்"
௨௩௭	௨௦	"அனைநிலைவகையோடாஙகெழுவகையால்."
,,	௨௩	"காடுதிர்கானம்பாடினேமாக"
௨௬௩	௫	"கடலன்னகாமமுழுநது"
௨௬௬	௨௫-௨௬	"தேவாருலமே சாலையம்பலமே"

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
• ௩	௯	மாக	காம
௧௯	௨௪	தலைவி	தலைவன்
௨௬	௫	- புழுகு	————
௩௦	௨௯	பிரிவென்னுங்	பிரிவனென்னுங்
௭௮	௧௪	சாதகங்குரமென்னுஞ்	சாதுரங்கமெனுஞ்
௮௦	௧௪	†"கோள்கொத்துக் ... குலைவாழை"	கோள்-கொத்து. † "கோட்டெங்கின் குலைவாழை"
௮௦	௧௫-௧௬	கோநள்வண்கோட்	வண்கோட்
௯௩	௧௯	கண்	கள்
௯௪	௨௯	மகள்	மகன்
௯௫	௨௧	முல்லையுஞ்	முல்லையந்
,,	௨௯	,,	,,
௯௬	௬	வந்தவா	வந்தவா
௯௮	௧௨	இ-ள்.——	இ-ள். தஞ்சைவாணன்வெற்பா ! இலாங்கலி தென்னை மா பாக்கு பலா வாழையுமாகிய மரங்கள்
௧௦௧	௧௫	தழை	தமைக்
,,	௧௭	—— வாடி	மெய்வண்ணம்வாடி'
௧௦௩	௧	யுடைய——	யுடையவஞ்சி !
௧[illegible]	௧௦	செல்லல்	சொல்லல்
,,	௧௩	கூறலுங்	கூறலினுங்
௧௧௯	௮	இளிவி——	இளவியும்
௧௨௮	௨௭	மென்	மண்
௧௩௦	௨௩	வேண்டினன்	வேண்டினள்
௧௩௪	௩௪	விர்தை. வெற்றி	விர்தைவெறறி
௧௩௬	௧௮	சொல்லை	செல்லை
௧௩௮	௨௪	வேளின்	வேலின்
௧௩௯	௨௮-௩௦	தலை...குரியன	————
௧௪௦	௩	சேறீலு	சேரலு
௧௫௧	௧௪	வலை	மங்கை
,,	௧௪-௧௫	குழலினின்றுஆயர்	குழலி ! நின்றுயர்
௧௫௫	௧௪	யேன்——	யேன் என்
,,	௧௯,௨௦	தலைவர்க்	தலைவற்
௧௬௫	௫	கூறிவந்த	கூறிவந்ததலை
௧௮௬	௯	மகவும்	அகவும்;
௧௮௯	௮	வூாயினது	வானது
,,	௧௫	நான்கே	மன்ன
௧௯௦	*	சே. ௩௨.	சே. ௧௯.
௧௯௧	*	தூ. ௧௬.	தூ. ௩௨.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ககூஉ	ரு	வெள்வளையீர்!	வேலளையீர்!
ககூ௩	க0	கரிய	அரிய
ககூஎ	௩க	வாளிரண்டு ... மாதரார்"	"வாளிரண்டு...பொன்மழைக்கண் மாதரார்"
கககூ	¶	செ. ௩௩ச.	செ. ௩உச.
உ00	உகூ	சொன்ன ——	சொன்னசொல்லை
உ0உ	௩௩	பெருவாய்ப்	பெருளாயப்
உ0௩	ககூ	இ - ள். ——	இ - ள். நலலாய்!
,,	௩0	யின்மேல்	யென்மேல
உ0கூ	உ௩	யொழித	யொழிந
,,	உகூ	புணறறு	புணறரு
உ0எ	உகூ	நீா ——	நீர் இடப்பாகமு நினைத்தலால்
உக௩	கூ	பாாவைகளுள்	பார்வைகளும்
,,	*	சூ. கக௩.	சூ உஉ.
உகஅ	உகூ	அவன	அவள்
,,	உஎ	ளென்க	னென்க
உஉ0	அ	வளை	விழை
உஉக	கஅ	கொடியால்	கொடியாள்
உஉஉ	கஎ	பாலன	பாலான
உஉ௩	கச	அழுகின்ற ——	அழுகினற நினது
உஉச	கக	யெய்தினேன்	யெய்தினேன
உ௩0	௩0	—— பாடு	வணடு - அம்பு. பாடு
உ௩க	௩க	ளல்லள, தையலார்	ளல்லது அயலார்
உ௩உ	*	சூ. ககூ.	சூ. உ0.
உ௩ச	க0	அலங்தோர்	அலாங்தோர்
,,	,,	பூட்டு	பூட்
உசஎ	உக	இ - ள். ——	இ - ள். முகிழ்நகையே!
உரு௩	கஅ	இ - ள். ——	இ - ள். கோமளமே!
உருகூ	கரு	ஓ	ஏ
உகூக	உக	மனத்தொடு	மணத்தொடு

குறிப்பு.—(1). —— இக்குறி பிழையின் கீழிருக்கின் விடுபட்டதனையும் திருத்தத்தின் கீழிருக்கின் நீக்கப்பட்டதனையும் விளக்கும்.

(2). உகஎ-ம் பக்கம் தன்பதியணிமைசாற்றல் என்னுங் கிளவிக்கு 'இவ்விடத்திந் நுமதூரில் வைகிப்போதல பொருந்தாது எம்பதிப்போதல் வேண்டுமென்று தலைவன் கூறியவழி தலைவன்றன்பதி அணிதெனபதனைக் கண்டோர் கூறுதல்'.—எனப் பொருள்கொள்க.

(3). உருஅ-ம் பக்கம் உரு-ம் வரிக்குப்பின் 'இச்சொற்கு மனம் பொறுததேன் சொல்லாய்' என்பதனைச் சேர்த்துப் பாடமோதுக. இவ்வாறு இங்குவிடுபட்டதனை அடுத்த செய்யுள் விசேடவுரையின் தலைப்பிற்காண்க.

கடவுள் துணை.

தஞ்சைவாணன் கோவையுரை.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பொய்யா மொழியா ரெனும்பெரியோர் புகலும் வாணன் கோவையுரை
மையார் சோலைக் குன்றத்தூர் வளரட் டாவ தானிசொக்கன்
கையார் கனிபோ லகப்பொருளிற் காணுஞ் சங்கை யெலாந்தீர
மெய்யாந் தொல்காப் பியநூலின் விதியா லெழுதி விளக்கினனே.

இது மின்னுபுகழ்பெற்ற வாணன் றன்மேல் பன்னிய கோவையுரை பகர்ந்தான் இவன் என்பது.

இதன்பொருள்.

திரிபுபடாத சொல்லினை யுடையாரென்று யாவரானும் புகழப்படும் பெருமையுடையரால் சொல்லப்படும் வாணன் என்னும் இயற்பெயருடையோனது கோவை யென்னும் பாட்டிற்கு நால்வகைத்தாகிய உரையை, மேகங்களைப் பொருந்தாநின்ற சோலைசூழ்ந்த குன்றத்தூரென்னும் நகர் வளர்தற் கேதுவாகிய அட்டாவதானத்தை யுடையனாகிய சொக்கன் என்னும் இயற்பெயரையுடைய நாவலன், அகங்கையிற்பொருந்திய நெல்லிக் கனிபோலத் தன்னால் விபரீதம் ஐயமறக் காணப்படும் அகப்பொரு ளிடத்துப் பிறர்க்குத் தோன்றுங் கடாவிடையெல்லாந் தீரும்படி உண்மையாமென்று, அகத்தியர் முதலாயினாரால் கொள்ளப்படுந் தொல் காப்பியன் என்னும் முனிவனாற் செய்யப்பட்டதாய் நிரம்பிய இலக்கணத்ததாய அந்நூலினியல்பால் எழுதுதலைச்செய்து, யாவரும் அறியும் பொருட்டுத் தெரிவித்தானென்க.

அது பயிலாமொழியாரெனவே வந்தனை முதற்காரணமாக வுடைய பாவினையும் உடையா ரென்பதனானே பெற்றாம். சொல்வினையும், பாவினையுந் திரிபின்றி யுணரவே அவ் வுணர்ச்சிக்குப பயனாகிய ஒழுக்கமுடையா

றென்பதாம். இவ்வகையாய பெருணர்வுடையராற் புகழப்பட்டானெனவே அவனது பெருமை கூறவேண்டாவாயிற்று. 'வளரட்டாவதானி' யென்றது பொருண்மைக்கண் வந்த வினைத்தொகை.

† "தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று."— என்னும் திருவள்ளுவனார் கூறிய திருக்குறளினது பயனுக்கு உதாரணம் இவனென்பது பெற்றாம். முன்னை நல்வினை யுண்மையாற் பிறந்த நுண்ணறிவால் இவன் காண்டலாற் சங்கையின்றென்பது தோன்ற, தானும் அகப்பொருளென மாறிப் பிறர்க்குத் தோன்றுமென வருவித்துரைக்க. நிரம்பிய இலக்கண முணராதார் தாம் வேண்டியவாறே கூறிய கூற்றைத் தன்மொழியா னீக்கி, மாசுண்டமணியைத் துடைப்பார்போன்று, செய்தானென்பது விளக்கினான் என்பதனாற் பெற்றாம். 'குன்றத்தூர் சொக்கன் கையார் கனிபெறக் கோவைக்கு உரையெழுதி விளக்கினன்.' என ஒருதொடராக்குக.

பொய்யா என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் மொழியார் என்னும் வினைக்குறிப்புப் பெயரது முதனிலையாகிய மொழி யென்னுங் கருவிப் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. புகலும் என்னும் பெயரெச்சம் கோவையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் கொண்டது. வாணன் கோவை யென்றவழி ஆறாம் வேற்றுமைச் செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. சோலைக்குன்றத்தூர் என்பது உருபும் பொருளு முடன்றொக்க தொகை. அட்டாவதானியென்பது வடசொன்முடிபாகிய குறிப்புவினைப் பெயரெச்சக்குறிப்பாய்ச் சொக்கன் என்னும் பெயரோடியைந்தது.

இது ‡"குறிப்புமுற்றீரெச்சமாகலு முளவே." என்னும் விதிபெற்றது. நச்சினார்க்கினியர் எச்சமுற்றாதலன்றி முற்றெச்சமாகாதென்று கூறினாராலோவெனின், அஃது இலக்கணமன்று; குறிப்பு வாய்பாட்டான் எச்சங்கண்டன்றே முற்றாய்த்திரிந்ததென்று சொல்லுதல் கூடுவது, அது காணாது முற்றே கூறினமையா லென்க.

கை என்பது ஆகுபெயர். போல் என்னும் உவமவுருபு வினையுவமத்தின்கண் வந்தது. தொல்காப்பியநூல் என்றவழி மூன்றாம்வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுடன்றொக்க தொகை. நிலைமொழி யீறுதிரிந்து கருத்தனுகுபெயராய்ப் பண்புததொகை யாயிற்றெனினும் இழுக்காது.

உரைச்சிறப்புப் பாயிரம
முற்றும்.

---

† திருக்குறள், செ. உ௩௬. ‡ நன்னூல், சூ. ௩௫௧.

உ

கடவுள் துணை.

தஞ்சைவாணன் கோவை

மூலமும் - உரையும்.

முதலாவது

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

காட்சி என்பது, தலை கன் தலைமகளைக் காண்டல் தலைமகனென்றுந் தலைமகளென்றுங் கூறிய இ வர் யாரெனின் இல்லது, இனியது, நல்லது என்று புலவர்நாட்டிக் கூ பட்ட மூன்றனுள் இல்லதாகிய புணர்துறை யாற் றோன்றினாரென்க. வரது இலக்கணம் யாதோவெனின், பிணிமூப்பு இறப்புகளின்றி எஞ்ஞா ன்றும் ஒருதன்மையராய் உருவுந் திருவும் பருவமும் குலனும் குண ம் அன்பு முதலியவற்றால் தம்முள் ஒப்புவமையராய்ப் பொருவிறந்த ரென்ப. என்னை, —

‡ "பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ
டுருவு நிறுத்த காம வாயில்
நிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே."—என்னும் மெய்ப்

பாட்டியற் சூத்திரவகையால் இப்பத்துவகையும் ஒத்திருப்பது இலக்கணம். இவற்றுள் ஆண்டு என்பது இருவர்க்குங் களவிற்காணும்போதில் எத்தனை யாண்டு கூறவேண்டுமென்று கூறின், பதினைந்தாண்டும் பத்துத் திங்களும் புக்க தலைமகனும், பதினொன்றாண்டும் பத்துத்திங்களும் புக்க தலைமகளும் களவொழுக்கத்தில் நிகழ்வரென்றுணர்க. என்னை, —

‡‡ "களவினுட் டவிர்ச்சி வரைவி னீட்டம்
திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப."—என்னும் இறையனார் அகப்பொருட்சூத்திர வுரையிற் கண்டுகொள்க.

---

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், சூ. ௨௫.

‡‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. ௩௨.

"களவி னொழுக்கமுங் காலமும்
இங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப."—தலைமகனென்றும் தலைமகளென்றும் கூறப்படும் விதியாதெனின், கோவையாதலின் கூறவேண்டுமென்பது. **கோவை** யாதெனின், பாட்டியலுட் கூறப்படுஞ் செய்யுட்களில் இஃதோர் செய்யுட் கோவையென்று பெயராயது. அது என்னையெனின், மணிகளை யோரினமா யொழுங்குபடக் கோப்பது **கோவை** யென்று பெயர்; அதுபோல, இதுவும் அகப்பொருட் கிளவிகளை ஒழுங்குபடக் கோத்து நிற்றலின் **கோவை** யென்று பெயராயிற் றென்பது.

அகப்பொருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்தினுயபயனென்பது. ஆயின், **அகம்** என்பது யாதோவெனின், ஒருவனும் ஒருத்தியும் தம்முளொத்த அன்பினராய்க் கூடுங் கூட்டத்தினகண் பிறந்த இன்பம். அக் கூட்டத்தின் பின்னர் ஆண்டனுபவித்த அக்காலத்தில் இன்பம் எவ்வாறிருந்ததென்று அவ்விருவரி லொருவரை யொருவர் கேட்பின், தமக்குப் புலப்படக்கூறப்படாதாய், உளத்து உணர்வே நுகர்வோய அகத்தே நிகழ்தலின், **அகம்** எனப் பெயராயிற்று. ஆயின், அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றதோ ராகுபெயராமென்பது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் **அகத்திணையியல்** என்பதற்கு **நச்சினார்க்கினியரும்** இவ்வாறே உரை கூறினாரென் றுணர்க.

பொருள் என்பது யாதோ வெனின், அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவென்பது. அகத்தைச் சார்ந்து வரும் பொருளெல்லாம் அகப்பொருளென்னப்படும். புறத்தைச் சார்ந்து வரும் பொருளெல்லாம் புறப்பொருளென்னப்படும். இனிச் சுவை யொன்பதினுள் இஃது இன்பச்சுவை யென்று கூறப்படும். அச்சுவை யாவையோவெனின், **வீரம், அச்சம், இழிவு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை, சாந்தம்.** இவற்றுள் **சாந்தம்** ஒழிந்த எட்டுங் கூறப்படுவன. அவற்றுள் இச்சுவை **காமம்** என்று சொல்லப்படுவது. **காமம்** எனினும், **இன்பம்** எனினும், **சிங்காரம்** எனினும் ஒக்குமாகலின் இக்கோவை இன்பச்சுவை யென்னப்படும்.

இஃது எனைத்துவகையாற் கூறப்பட்டதோவெனின், **களவு, கற்பு** என்னும் இரண்டு கைகோளாற் கூறப்படும். **கைகோள்** என்பது யாதோவெனின், **கை** என்பது ஒழுக்கம்; **கோள்** என்பது கொள்ளுதல். 'நிறை கோட்பறை' யென்பதுபோல நின்றது; எனவே, களவொழுக்கம் கற்பொழுக்கம் எனப்பட்டது. **களவாவது** யாதோவெனின், தலைமகனும் தலைமகளும் கொடுப்போரும் அடுப்போருமின்றிப் பான்மை வகையால் தாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்தலான், இவ்வியற்குக் **களவியல்** என்றுபெயராயிற்றென்பது. ஆயின், களவென்பது தருமநெறியன்றே, இலக்கணம் பலவற்றினுங் கூறிய வழக்குப்பயிற்சியாய் வருவதென்னையெனின், கள

விற் றீங்குதருவதாய் நரகத்துக்கேதுவாய செய்யத்தகாத களவென்றறிக. அறஞ்செய்ய மறமாகவும், மறஞ்செய்ய அறமாகவும் வருதலுமுள.

அஃதென்னை யெனின், தக்கன் வேள்விசெய்ய அவனுக்கே தீங்கு தருதலான் அறஞ்செய்ய மறமாயிற்று. ஒருவன் அயலார் மனைவியைக் கைதொட்டான்; அப்போதொருவனைக் கரிகூறிக் கூவினாள்; கூவவே தொட்டானை அரசன்முன்னே யீர்த்துப்போய்விடக் கரியோனை யழைத்து உள்ளபடி கரிகூறென்ன, அவன் கைதொட்ட தில்லையென்று கூறினான்; கரிகூறவே அவனை போவென்று அரசன் விடுத்தனன். ஆங்குப் பொய் யுரைத்தது அறமாயிற்று. இவன் கைதொட்டானெனின், அவன்தலையோடு முடியும். இனிப் பொய்யுங் களவும் இரண்டுமென்ப தாதலாற் களவினும் நன்குதருகளவுமுண்டு. இக்களவுகேடுமுதலிய துன்பங்களைத தருவதன்று.

எண்மணத்துள் ஒருமணமாய்க் கந்தருவநெறியென்று மறையொழுக் கமாய்க் கூறப்பட்டதாகலின் தருமவொழுக்கமெனப்படும். நாகப்பட் டினத்தில் புத்தர் தெய்வம் பசும்பொன்னாற் செய்திருந்தது. அதனை ‡ஆலி நாடர் களவிற் கொண்டுவந்து திருவரங்கத்து மதில்செய்வித்தனர். அத னால் அவர் அச்சமையத்தில் [illegible] மையராய் விளங்கினார். அவரைக் குற்றங்கூறுநர் ஒருவருமில [illegible]

[illegible] கைக்கிளை கூறப்படும். என்னை,—

"மெய்க்கிளை யாமோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப." — என்ப திலக்கண

[illegible]கலின்.

கைக்கிளை யென்பது யாதோ வெனின், கை யென்பது சிறுமை [illegible] கிளை யென்பது உறவு; ஆகலின், சிறுமை யுறவென்பது கைக்கிளை எ[illegible]று பெயராயிற்று. கைக்குடை, கைவாய்க்கால், கையரிவாள் என்பன வ[illegible]இடத்துஞ் சிறுமைபற்றி வருதல் காண்க. அதென்னை யெனின், ஒருதலைக் காமமென்னப்பட்டுத் தலைமகன் கூற்றாய் நிகழ்தலின், அதனுள் இக்கிளவி காட்சி யென்னப்பட்டது.

---

‡ திருமங்கை யாழ்வார்.

காணுமியல்பு யாதோவெனின், முன் சொன்ன தலைவனும், கடுங்கண் யானையுந் தறுகட்பன்றியுங் கருவரையு மிருகிலனும் பெருவிசும்பு மனையா ரரிமான் றுப்பினர் பற்பல நூறாயிரங் கூர்வேலிளைஞர் தற்சூழச்செல்வான், அவளு முடன்பிறந் துடன்வளர்ந்து உடனீராடிச் சீருடன் பெருக்கத்தால் உடனூட்டப் பாலுடனுண்டு பல்லுடனெழுந்து சொல்லுடன்கற்றுப் பழமையும்பயிற்சியும் பண்பும்நண்பும் விழுப்பமும்ஒழுக்கமும் மாட்சிமு முடையார் பற்பல நூறாயிரவர் கண்ணுமனமுங் கவருமொண்ணுதன் மகளிர்சூழத் தாரகைநடுவண் தண்மதிபோலச் செல்வாயென்று கூறவே தமியராய்ப் புணர்ந்தாரென்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறுகொள் ளாது, அவள் ஆயங்களும் பொழிலிடம் புகுதலும் விளையாட்டு விருப்பி னாற் பிரியும். என்னை, பிரியுமாறெனின், தழைவிளை தக்கன கொடுத்து மென்றும், கண்ணிதண்ணறு நாற்றந் தத்தன செய்துமென்றும்,போதுமே தக்கன கொய்து மென்றும், மயிலொடுமா றிகலுதுமென்றும் குயிலொடு மாறு கூவுதுமென்றும், மருவியாடுதுஞ் சுனைகுடைது மென்றும், வாச மலர்க்கொடியி னூசலாடுதுமென்றும் பரந்து, அப்பாலுள்ளார் இப்பா லுள்ளார்கொலாமெனவும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார்கொலா மென வும், இவ்வகை நினைத்துப் பிரிப.

ள - வாவெனின், எட்டியுஞ் சுட

, - ஆசிஷ,
பாதிரியும் பராரைஞா
புன்கு புன்னாகமும் முருகொ
வரிக்குயில்கள் வரிபாடத் தணடென்ற லிடைவிராயத தனியவரை முனிவுசெய்யும் பொழிலது நடுவண் மாணிக்கச் செய்குன்றின்மேல்விசும்பு துடைத்துப் பசும்பொன்பூத்து வண்டுதுவைப்பத தண்டேன் துளிப்ப தோர் வெறியுறு நறுமலர் வேங்கை கண்டாள்.

கண்டு பெரியதோர் காதற்களிகூறத் தன செம்மலர்ச் சீரடிமேற் சிலம்புகிடந்து சிலம்பு மலரணிகொம்பர் நடை கற்றெனநடந்து சென்று, நறுமலர்வேங்கை நாண்மலர் கொய்தாள். கொய்தவிடத்து மரகதவிளிம் புடுத்த மாணிக்கச்சுனை மருங்கினதோர் மாதவிவல்லி மண்டபத்திற் போது வேய்ந்த பூநாறு கொழுநிழற்கீழ்க் கடிக்குருக்கத்திக் கொடியிடித்துத் தகடு படுபசும்பொற் சிகரங்களின் முகடுதொடுத்த ஞான்றுவந் திழிதரு மணி யருவி பொன்கொழித்து மணிவரன்றி மாணிக்கத்தோடு வயிரமுந்தியணி

ளொரும் ஆடகப்பாறைமேல் அதிர்குரன்முரசினிரட்ட, வண்டுந்தேனும் யாழ்முரல, வரிக்குயிலுங் கிளியும் பாட, தண்டாது தவிசுபடப்போர்த்த தோர் பளிக்குப்பாறை மணித்தலத்துமிசை நீலவாலவட்டம் விரித்தாற் போலத் தன் கோலக்கலாபம்விரித்து, மூளையினை ஞாயிற்றின் விரிகதி ரொறிப்ப ஓரிளமயிலாடுவது நோக்கி நின்றாள்.

• •அப்பால் தலைமகனும் பற்பலநூறாயிரங் கூர்வேல் வீரரொடு களிமா மலைச்சாரல் வேட்டைபோய் விளையாடுகின்றான், ஆண்டெழுந்து ஓர் கடமான்பின்னோடிக் காவல் இளைஞரிற் கையகன்று,நெடுமான்றேரொடும் பாகனை நிலவுமணற் கான்யாற்று நிற்கச்செய்து, தொடுகழலடி அதிரச் சுரு ளிருங்குஞ்சி பொன்னுணிற்பிணித்து, கமழ்நறுங் கண்ணிமேற் கணவண்டு மன்னவாசச்சாந்த நறுநாற்றம் அகன்பொழில்பரந்துநாற, வரிசிலையொடு கணையேந்தி வடிவுகொண்ட காமன்போலச்சென்று, அவள் நின்ற இரும் பொழிலிலே புகும், யாங்ஙனமோவெனின், வடகடலிலிட்ட ஒருநுகத் தொருதொளை தென்கடலிலிட்ட ஒருகழிச்சென்று கோத்தாற்போல ஒரு வரையொருவர் காண்டல் நிமித்தமாகத் தமியராய்க் காண்பவொன்பது.

புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து பொருவிலுடன்
கயலே மணந்த கமல மலர்ந்தொரு கற்பகத்தி
னயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தாலவெள்ளை யன்னஞ்செந்நெல்
வயலே தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலையத்திலே.

மிடத்து * நான்குவகையாற் கூறப்படும். அவை யாவை நுரைத்தல், கண்ணழித்தல், பொழிப்புத்திரட்டல்,அகலங் ன்கு•வகைப்படும். அவற்றுள் கருத்துரைத்தலாவது,— செய்யுளின் கருத்தையுரைத்தல். கண்ணழித்தலாவது,— ாத்தல். பொழிப்புத்திரட்டலாவது,— அச்செய்யுளிற் நளைத்தொகுத்து ஒரு பிண்டமாகக் கூறுதல். அகலங்கூற ய்யுளின் பொருளைத் தூய்மை செய்தற்குக் கடாவிடை திர் விரித்துக் கூறல்.

ஓச் செய்யுட்குக் கருத்துரை யாதோவெனின், களவி விளங்கி நின்றதெனக் கொள்க.

— .... புயலே சுமந்து - புயலைத்தாங்கி, பிறையே அணிந்து-மதிக்கலை யைத்தரித்து, பொருவிலுடன் கயலேமணந்த கமலம மலர்ந்து - போர் செய்யும் வில்லுடனே கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரைமலர்ந்து, ஒரு

* "பொழிப்பேயகல நுட்பமெச்சமெனப் பழிப்பில் பல்லுரை" — ன்பதனுனு முணர்க.

கற்பகத்தின் அயலே - ஒருகற்பகத்தின் பக்கத்து, பசும்பொற்கொடி-பசிய காமவல்லிக்கொடி, நின்றது - என் கண்ணெதிரே நின்றது, ஆல் - அசை, வெள்ளை அன்னம் - வெள்ளை நிறத்தையுடைய அன்னம், செம்நெல் - சிவந்தநெல், வயல் - கழனி, தடம் பொய்கை - பெரிய வாவி, சூழ்-சூழ்ந்த, தஞ்சை வாணன் - தஞ்சாவூரிலிருக்கும் வாணன், மலயத்திலே - பொதிய மலையிடத்து. எ - று. — இது கண்ணழித்தல்.

பொ-ரை. அன்னப்புள் செறிந்த வயலும்வாவியுஞ்சூழ்ந்த தஞ்சை வாணன் பொதியவெற்பில் ஒரு கற்பகத்தருவின் பக்கத்தில் ஒரு பசும் பொற்கொடி புயலைத்தாங்கிப் பிறையைத் தரித்துப் போர்செய்யும் வில் லுடன் கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரைமலர்ந்துஎன் கண்ணெதிரே நின்றது. எ - று. — இது பொழிப்புத்திரட்டல்.

வி-ரை. 'புயலைச்சுமந்து பிறையையணிந்து பொருவிலுடன் கயலே மணந்த கமலமலர்ந்து' என்னும் வினையெச்ச வடுக்குகள் 'நின்றது' என் னும் அஃறிணை முற்றுவினைகொண்டுமுடிந்தது. 'புயலைப் பிறையைக் கம லத்தை' என்னும் இரண்டாமுருபு தொக்கு நின்றது. ஏகாரமனைத்தும் ஈற்றசை. 'வயல்பொய்கை' என்புழி எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. புவி யின்கண் கற்பகத்தருக் கூறினது குற்றமெனின் குற்றமன்று. என்னை,—

தேவரெல்லாரும் பொதியமலையிற் கூடியிருத்தலின் அம்மலைக்குப் பொதுயில் என்னும் பெயர். இக்காலத்து பொதியில் எனத்திரிந்து மரு வாய் நின்றது. ஆதலால், தேவரிருக்குமிடத்துக் கற்பகத்தரு இருக்குமென் பது துணிபு. அன்றியும குறுமுனி யிருக்கும் மலையாதலா...
கற்பகத்தின் அயலில் நிற்பது காமவல்லிக் கொடியாதல
கொடி, காமவல்லிக்கொடி யென்றுணர்க. இக்கவி கூட்ட
என்றுணர்க. திலதக்கலித்துறை, கோவைக்கலித்துறை
அமையும். இதற்கு விதி "நேர்பதினாறே" என்னுஞ் சூ...
கொள்க. ஆயின், 'யானுந் தோழியும்' என்பதும் 'வெ...
என்பதும், கலித்துறை யன்றோ வெனிற் கூறுதும்.

‡"மூவா முதலா யுலகமொரு மூன்றுமேத்த,
தாவாத வின்பந் தலையாயது தன்னி னெய்தி
யோவாது நின்றகுணத் தொண்ணிதிச் செல்
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன்...

...ணிப் பதிகச்செய்யுளில் இதற்குப்பெயர், விருத்தத் தோசையாய ...த்திலக்கணம் நிரம்பாமையானும், நெடிலடி நான்காய்க் கலித்துறை ...யோசையிலக்கணம் நிரம்பாமையானும், விருத்தக்கலித்துறை யென்று

‡ சிந்தாமணி, கடவுள்வாழ்த்து, சே. க.

நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையானுணர்க. — இது அகலங்கூறல். இதனில் அகப்பாட்டுறுப்பு வருமாறு :—

“ திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ
ரிடனே காலம் பயனே முன்ன
மெய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை துறையெனு
வப்பா லாறிரண் டகப்பாட் டுறுப்பே.” — என்பதனான் இப்

பாட்டிற்குத் திணை - குறிஞ்சி, கைகோள் - களவு, தலைவன் - கூற்றுக் கேட்போர் நெஞ்சு, இடம் - பொழிலிடம்.

‡ “ ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியல் முடியுங்
கரும நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப.”—என்பவாகலின், காலம் - இறந்தகாலம். பயன் - காட்சி. வியப்பினாலுள்ளமகிழ்தல் - முன்னந் தலைவியைக்கண்டு தலைவன வியந்து பொருளைக்கூறாது உவமையே கூறுதல். புறத்துக்கண்ட பொருள்காரணமாக நெஞ்சிற்றோன்றிய விகாரத்தின் விளைவு மெய்ப்பாடாதலான். மெய்ப்பாடு - மருட்கை. திருக்கோவையாருரையில் காட்சிச் செய்யுட்கு மெய்ப்பாடு உவகை யென்று பேராசிரியர் எழுதினாரேனில் உவகையாகாது. என்னை, கண்டபொரு நெஞ்சினை மயக்கந் தோன்றி ஒன்றை யொன்றாகக் கூறுதலின் கையேயாமென்க. நெஞ்சம் என்பது எச்சம். பொருள்கோள் - ஆற் குத்துறை ; ஒவ்வோரிடங்களில் அரிதாய் வருமெனக் கொள்க. த்து உரையிற்கூறுதுங் கண்டுகொள்க.

காட்சிக்குப் பாட்டுப்பாடும் இயல் ஓரினஞ் சார்ந்தபொருளாற் பாட வேண்டுமென்பது இயல்பு. அது சான்றோர் கூறிய கோவைச்செய்யுளிற் கண்டுகொள்க. ஆயின், இச்செய்யுட்கு ஓரினஞ்சார்ந்த தெங்ஙனமெனின், குறிஞ்சி நிலத்துப் பொருளையே ஓரினஞ்சார்ந்து பாடியவாறு கண்டு கொள்க இக்காட்சிக்கன்றி வழிநிலைக்காட்சிக்கு எவ்வாறு கூறினும் அமையும். காட்சிக்குக் கண்டபொருள் அவையவத்தைக் கூறாது உவமையைக் கூறவேண்டுவ தென்னையெனின், இங்ஙனஞ் சிறந்துதோன்றாவிடின் ஐயம் நிகழாதாதலான இங்ஙனங்கூறவேண்டுமென்பது. வாணன் நாட்டிடத்துப பா நவிறந்த தலைமகன் பொருவிறந்த தலைமகளைக்கண்ணுற்றானென்புழி, வன் பொருவிறப்புக்கு மாறுகொள்ளுமெனின், எண்டிக்குஞ் சீர்த்தியை லநிறுத்தித் தெய்வத்தோ டொத்தவ னாதலின், தேவரு ளொருவ னன்று கூறப்படுமவன் சீர்த்தியிற்பாடும் புலவரால் தோன்றுந் தலைவ ந்தலைவியு மாதலான்,மக்கட்டன்மையிற் பொருவிறந்தா ராயினாரெனக் காள்க.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், சூ. ௨.

‡ தொல். பொருள். செய்யுளியல், சூ க௯௯.

இத்தமிழ் **நாடகத்தமிழ்** எனப்படும். என்னை, களவியொழுங்குபடக் கோத்துக் கதைபோலவந்து நாடகத்துக்கேற்றலின். ஆயின, இலக்கண மென்று இலக்கணநூலிற் கூறியவா றென்னையெனின், அந்நாடகத்தமிழ்க்கே இலக்கணங் கூறினுரென்க. இவையெல்லாம் அகலவுரைப்பாற்படும்.

ஐயம்.

ஐயம் எ-து. கண்ணுற்றதலைமகன் கொடியலல்லள் பெண்ணென்றறிந்து, இங்ஙனங்காட்சியிற்சிறந்து தோன்றிய இவள் தெய்வப்பெண்களில் எதெய்வப்பெண்ணோ வென்று ஐயப்படுதல் கூறல்.

பாரணங் கோதிருப் பாற்கட லீன்றபங் சேருகத்தின்
ஓரணங் கோவெற் புறையணங் கோவுயர் பாவலாக்கு
வாரணங் கோடி தருந்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவையை
நீரணங் கோநெஞ்ச மேதனி யேயிங்கு நின்றவோ.

இ-ள். பாரினிடத்துப் பொழிலின்மேலிருந்து புவியினுள்ளோர் சிறப்புச்செய்ய அச்சிறப்பைக் கொள்ளுந் தெய்வப்பெண்ணோ! திருப்பாற்கடல்பெற்ற பங்கேருகத்துக்கண் இருக்கும் ஒப்பில்லாத தெய்வ[illegible]ணோ! வரையரமகளோ! உயர்ந்த பாவலர்க்குக் கோடியானையைக் [illegible]கும் தஞ்சைவாணனது நாட்டகத்து வரும் வையையாற்றினகண் [illegible]றிய நீரரமகளோ! நெஞ்சமே! தனியே யிங்கு நின்றவா யாரோவெ[illegible] அறியப்படாது. எ-று.

இதனுள் ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளவென் றுணர்க. நெஞ் தனியே யிங்கு நின்றவர் யார? என நெஞ்சொடு வினுதற் பொருண்மையென்று வினு ஓகாரம் என்பாரும், அவரோ இவரோ வென்று ஆராய்தற் பொருண்மைக்கண் வந்ததென்று **தெரிநிலை ஓகாரம்** என்பாரும் உள ராலோவெனின், இக்கிளவி ஐயமாதலால ஐயப்பொருண்மையை விளக்குவது இவ்வோகாரங்கள்; அல்லவெனின், ஐயப் பொருண்மையையுணாத்துவதுவேறின்மைபோல், அவர் கூறிய வினு ஓகாரமும், தெரிநிலை யோகாரமும் அப்பொருண்மை யறிக.

‡ "பிரிநிலை வினுவே யெதிர்மறை யொழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
இருமூன றென்ப வோகா ரம்மே" — எனச் சூத்திரத்துள் ஐய ஓகாரங்கொண்டிலராலெனின் இச்சூத்திரத்திற் சொண்டிலர். எழுத்ததிகாரத் துயிர்மயங்கியலில ஓகார வீற்றுப் பத முடிப்புழி,

---

‡ தொல். சொல். இடையியல், ௬. அ.

‡ "மாறுகொ ளெச்சமும் வினவு மையமுங்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்." — என்னுஞ் சூத்திரத் தில் ஐய ஓகாரமுங் கொண்டார். அதற்குதாரணம், பததோ பதிஞென்றே வென உரையாசிரியர் காட்டிப்போந்ததனுனுங் கொள்க. பாரணங்கோ என்பதற்குச் சூரரமகளிரொன்று கூறினமையால் இறையனர் அகப் பொருளில்,

"உரையுறை தீந்தமிழ் வேந்த னுசிதன்றென் னாட்டொளிசோ
விரையுறை பூம்பொழின மேலுறை தெய்வங்கொ லன்றிவிண்டோய்
வரையுறை தெய்வங்கொல் வானுறை தெய்வங்கொ னீர்மனந்த
திரையுறை தெய்வங்கொ லையந் தருமித திருநுதலே." — என ஐயத்

திற்குக்காட்டிய பாட்டில் பொழிலின்மேலுறை தெய்வமெனச் சூரரமக ளைக் கூறியவாறு கண்டுகொள்க. 'பங்கேருகத்தி னோரணங்கோ' என் பது மகரவீறறுப்பதம் அத்துச்சாரியை பெற்று இன்என்னும ஐந்தாமுருபு ஏழாவதின் பொருள்படவந்தது.

‡‡ "யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் கண்டுகொள்க. அன்றியும் ஊரிலிருந்தார், மலையிலிருந் தார் என்பதுபோற் கொள்ளினு மமையும்.

பொழிலைச்சார்ந்து நிற்றலின் 'பாரணங்கோ' வென்றும், இவள் நிற்கும் வேன ம் பசும்பொற்றகடுவேய்ந்து மரகதவிளிம்படுத்த மாணிக்கச்சுனையருகு . . பகம், பாதிரி, வகுளம், அசோகு, சந்தன முதலாய தருக்கள் மலர்ந்த நாறு கொழுநிழற்கீழ் ஒரு கற்பகத்தைச்சார்ந்து பளிக்குப் பாறைமேல் கோலக்கலாபம விரித்து மயிலாடநோக்கி நின்றாளாகலின், இவள் நிற்கு மிடத்துச் சிறப்புநோக்கிப் 'பங்கேருகத்தி னோரணங்கோ' என்றும், மலையிடத்து நிற்றலால் 'வரையரமகளோ' என்றும, சுனைநீ ரருகுநிற்றலின 'நீரரமகளோ' என்றுங் கூறினனென்க.

பொழிலின்மேலிருந்து பூசைகொள்ளுந் தெய்வம் யாதோவெனின இ ரரமகளென்ப. 'பாற்கடல்' என்ன அமையாதோ 'திரு' என்ற தெற் நி க்கோ வெனின், கடல்களில் குணமிக்க கடலாதலானும், தேவருக் கமு தங் கொடுத்தலானும், நெடுமால் பள்ளிகொண்ட இடமாதலானும் திருப் பாற்கடலென்று கூறப்பட்டது.

‡ தொல். எழுத். உயிர் மயங்கியல், சூ. ௮௮.

‡‡ ஷை சொல். வேற்றுமை மயங்கியல், சூ. ௨௩.

இவ்வாறு தலைவியும் ஐயுறுது என்னையெனின், ஐயுறின் கந்திருவனோ! முருகவேளோ! இயக்கனோ! என ஐயுறவேண்டும். அங்ஙனம் ஐயுறவே அச்சந்தோன்றும், தோன்றவே காமவேட்கைநிகழாது, ஆதலால் கூறிற்றில னெனக் கொள்க. (உ)

துணிவு.

துணிவு எ-து. கண்ணி வாடுதல் கண்ணிமைத்தல் முதலிய குறிக ளான் மானிடமாதேயென முன் ஐயுற்ற தலைமகன் தெளிந்து கூறல்.

மையார் குவளை வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
நையா தொழிமதி நன்னெஞ்ச மேயினி நம்மினுந்தன்
நெய்யார் கருங்குழற் செம்மலர் வாடின நீலவுண்கண்
கையா லழைப்பன போலிமை யாநிற்குங் காரிகைக்கே.

இ-ள். நல்ல நெஞ்சமே! இன்று இக்காரிகைக்கு நம்மினும் தனது நெய்யார்ந்த கருங்குழலில் சூடிய செம்மலர்வாடின; அன்றியும நீ ன்ற மையுண்டகண் கையினால் வாவென்றழைப்பதுபோலு நின்றன; ஆதலால், கருமைபொருந்திய குவளைமலர்ந்த வயல்சூழ் தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாத தெவ்வர்போல நீ நையாதொழிவாயாக

மதி - முன்னிலையசை. உண்கண் - மையுண்டகண். நெ ‡ "நெய்யொடு குங்குமம் நிறைந்த நீரினுற் - பொய்கைகள் பூ போர்த்தல போனறவே" என்றார் பிறருமெனக.

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதல் எ-து. தலைவி வேட்கை அவள் பார்வையால் டந்துண்டென்று குறிப்பா லறிவது.

மண்ணிற் சிறந்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பில்
பெண்ணிற் சிறந்தவிப் பேதைதன் பார்வை பெருவினையேன்
எண்ணிற் சிறந்த விருந்துயர் நோய்தனக் கின்மருந்தாய்
கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை யாவதுங் காட்டியதே.

இ-ள். மண்ணிலே மிகுந்த புகழையுடைய தஞ்சைவாணன் பொதி வெற்பிடத்து பெண்மையிற்சிறந்த இப்பேதை தனது பார்வை பெரிய தீவினையேன் எண்ணத்தின் மிகுந்த பெரிய வேட்கைநோய் தனக்கு வருத் தப்பட்டு செய்யாது இன்பஞ்செய்கின்ற மருந்துமாகி, கண்போற் சிறந்த உறுப்பில்லையாவதுங் காட்டியது. எ-று.

---

‡ சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், சே. ருக.

துயர் - ஆகுபெயர். வேட்கையை நோயாக்கலால் பார்வையை மருந்தாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. அவயவம் பலவற்றினும் பயன் றருவ தின்மையாய்க் கண் பயன்தருவதாய்ச் சிறத்தலின், கண்போற் சிறந்த வுறுப்பில்லையாவதுஞ் காட்டியதென்று கூறியது.

காட்சி முதல் **குறிப்பறிதல்** ஈறாக நான்கும் **கைக்கிளை** யென்று கூறப்படுதலின், கைக்கிளையுள் தலைவி வேட்கைக்குறிப்பினை யறிந்தனன் என்புழி, கைக்கிளையென்பதனொடு மாறுகொள்ளும்; மற்றென்னை யெனின், மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

தலைமகள் பார்வை பொதுப்பார்வையே, இவன் தன்னவாமிகுதியால் பார்வையில் வேட்கையுளதென்று கருதினானென்பதாயின், தலைவன் அறிவிலனும்; மற்றென்னையெனின், தலைமகன் வேட்கைக் குறிப்பால் **பார்த்தாள்** என்புழி புணர்ச்சிக்கு உடன்பட்டாளாயிற்று. **உடன்பட்டாள்** எனவே தொல்லாசிரியர் கைக்கிளையிற் கூறுர்.

மெய்ப்பாட்டியலில் தலைவிக்குக்கூறிய அவத்தையில் ஏழாவது

முதலவத்தை.

‘ புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்த
னகுநய மறைத்தல் சிதைவுபிறர்க் கின்மையொடு
தகுமுறை நான்கே யொன்றென மொழிப. ”

இரண்டா மவத்தை.

“ கூழை விரித்தல் காதொன்று களைத
லூழணி தைவர லுடைபெயர்த் துடுத்தலோ
டூழி நான்கே யிரண்டென மொழிப.”

மூன்றமவத்தை.

“ அல்குறைவர லணிந்தவை திருத்த
லில்வலி யுறுத்த லிருகையு மெடுத்தலொடு
சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப.”

நான்காமவத்தை.

c‡ “ பாராட் டெடுத்தன் மடந்தப வுரைத்த
லீரமில் கூற்ற மேற்றலர் நாணல்
கொடுப்பவை கோட லுளப்படத் தொகைஇ
யெடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப.”

‡ தொல். பொருள். மெய்ப்பாட்டியல், சூ. கரு.
a‡ ஷை ஷை ஷை சூ. கச.
b‡ ஷை ஷை ஷை சூ. கரு.
c‡ ஷை ஷை ஷை சூ. கசு.

ஐந்தாமவத்தை.

d‡ "தெரிந்துடம் படுத றிளைப்புவினை மறுத்தல்
கரந்திடத் தொழிதல் கண்டவழி யுவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே யைந்தெண மொழிப."

இங்ஙனம் நான்கவத்தைக்கண்ணும் கூறிய மெய்ப்பாடு பதினாறும் நிகழ்ந்ததில்லை, ஐந்தாமவத்தைக் குணநான்கினும் முதற்குணம் தெரிந்துடன்படுத லென்பதற்கு, ஆராய்ந்துடன்படுதலென்று இலக்கணங் கூறினமையால், இவற்றி னொன்று மின்றிக் கைக்கிளையில் உடன்பட்டாளென்று சொல்லுவது பொருந்தாதென்பது. ஆயின், சான்றோர் செய்யுள் பலவற்றினுங் கைக்கிளையுட் குறிப்பறிந்தாளென்று கூறியவா றென்னை யெனின், அவள் பார்த்த பார்வை நன்றெனக்கோடற்கும், அன்றெனக் கோடற்கும் பொதுவேயாம். அஃதென்னையெனின், ஒருவன் பசித்து வந்தா னொருவனைக்கண்டான், அவன் பசியோடிளைத்துவந்தவன் முகத்தைப்பார்த்தான்; அப்பார்வை பசிதீர்க்குமென்பதோ தீராதென்பதே வென்னல்போல நின்றது. பசித்துவந்தான் இவன் சோறுகொடுப்பானென்றெண்ணுவ தல்லது, கொடானென வெண்ணுவதில்லை; ஆதலினானெனின் தன்னவாவினானென்பது. அதுபோலத் தலைமகனும் தன்னவாவயத்தனாய்க் கூறியதல்லது அறிவிலனாய்க் கூறினான் அல்லனென்றுணர்க.

இனி வேட்கையின் குறிப்புணர்ந்தது பதினோருங்கவி முறுவற்குறிப்புணர்தற் செய்யுளிற் கூறியவாற்றா னுணர்க. இனி இவ்வாறே அகத்திணையியலில் †"முன்னைய நான்கு முன்னதற்கு" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் **நச்சினார்க்கினியர்** உரையின் அவ்வேட்கை மிகுதியாற்கூறியதல்லது உடம்பட்டாளல்லளென்று கூறியவாறுணர்க. அவளுடம்படுவ தெங்ஙனமெனின், மறுத்தெதிர் கோடலின்கண்ணே யுடம்பட்டவாறுணர்க. ஆயின், நான்கவத்தைக்கண்ணோதிய பதினாறுவகையும் நிகழாதன்றோ உடம்படுதெனின் நிகழ்ந்தது உண்டென்றுணர்க. எங்ஙனமெனின் மெய்தொட்டுப்பயிறல் முதலிய நிகழ்ந்துழி எல்லாவகையும் நிகழ்ந்தவாறு கூறவேண்டாவாயிற்று. (ச)

கைக்கிளை - முற்றும்.

‡ தொல். பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், சூ. கஎ.
† ஷை ஷை அகத்திணையியல், சூ. ரு௨.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அஃதாவது, தெய்வத்தாற் கூடுதலும், தலைவியாற் கூடுதலும் என இருவகைப்படும். செய்யுட்பாடுவார் தெய்வப்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர், தலைவியிற்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர். இவ்விரண்டிற்கும் இயற்கைப் புணர்ச்சியென்று பெயர்கூறப்படும். அவற்றுள் இச்செய்யுள் தலைவியிற்புணர்ச்சியாய இயற்கைப் புணர்ச்சியென்று கொள்க.

* "வேட்கை யுணர்த்தன் மறுத்த லுடன்படல்
கூட்டமென் றிறைவியிற் கூட்ட நால்வகைத்தே." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இயற்கைப்புணர்ச்சி நான்குவகைப்படுமெனக் கொள்க. அவை வருமாறு:—

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல் எ-து. தலைவன் தலைவியை யிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல். [பின்னிற்றல் என்பது ஓர் சொல்; அதற்குப் பொருள் **இரந்சொல்லுதல்**]

தேங்கிய காதர வாதரஞ் செப்பித்தண் செப்பிணைபோல்
வீங்கிய மாமுலை மேவுது மயாம்விச யக்கொடிமேல்
வாங்கிய சாப முயர்த்தவன் போரவென்ற வாணனவையந்
தாங்கிய மாலனை யான்றஞ்சை சூழ்வரைத் தாழ்குழற்கே.

இ-ள். நெஞ்சமே! வெற்றிக்கொடிமேல் வளைவில்லை யுயர்த்தவனாகிய சேரனது போரைவென்ற வாணன் வையந்தாங்கிய மாலுக்கொப்பான், அவன் தஞ்சையைச் சூழ்ந்த வரையிலிருக்குந் தாழ்ந்த குழலினை யுடையாட்கு நிறைந்த அச்சந்தரும் ஆதரத்தைச்சொல்லி தண்ணிய செப்பிணை போற் பூரித்த பெரிய முலையிடத்து யாங்கூடுதும். எ - று.

காதரம் - அச்சம்; வடசொல். ஆதரம் - காதல். **தாழ்குழல்** - அன்மொழித்தொகை. **நெஞ்சம்** - முன்னிலையெச்சம். (ரு)

இரந்துபின் னிலைநிற்றல்

இரந்துபின் னிலைநிற்றல் எ-து. தலைவியையிரந்து இரஞ்சொல்லுதல். நிலையாகப் பின்னிற்றலென்று மாறிக்கொள்க.

செறிவேழ வெஞ்சிலை வேடஞ்சை வாணன் றிருந்தலர்மேல
எறிவேலை வென்றகண ணெனனுயிர்க் கேவி யிருணடறலபோல்
நெறிவே பலங்கன் முடித்தலை சாய்த்திங்ங னிற்பதுதான்
அறிவே யறிந்த வுனக்கலர் மாளிகை யாரணங்கே.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. கo.

இ-ள். அலர்மாளிகையிலிருக்கும் அரிய தெய்வம்போல்வாய்! வென்றி செறிந்த கருப்புவெஞ்சிலையையுடைய வேளன்ன தஞ்சைவாணன் பகைவர்மேலெறிந்த வேலைவென்ற நின்கண்ணை என்னுயிர்மேலே விடுத்தலைச் செய்து, அறல்போலிருண்டு நெறிவேய்ந்த மாலையைச்சூடிய முடித்தலையைச் சாய்த்து, இவ்வாறு நிற்பது எல்லாமறிந்த உனக்கறிவோ! எ-று.

'இருண்டறல்' என்புழியும், 'அறிவேயறிந்த உனக்கும்' என்புழியும் மொழிமாற்றிக்கொள்க. 'வேடஞ்சை வாணன்' என்புழி அன்ன என்னும் பெயரெச்ச வினைக்குறிப்பாகிய உவமவுருபு தொக்கது. 'என்னுயிர்க்கேவி' என்புழி நான்கனுருபு மேல் என்னும் ஏழனுருபாயினவாறுகண்டுகொள்க. ‡"கிளையரி நாணற் கிழங்கு மணற்கீன்ற" என்பதுபோலக்கொள்க. நெறி- மயிரிருபக்கமும் வகிர்ந்த நடுவொழுங்கு. முடித்தலை- இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. அாணங்கு-ஆகுபெயர்; அன்னம் போல்வாளை அன்னம் என்றதுபோலக் கொள்க. (கூ)

முன்னிலையாக்கல்.

முன்னிலையாக்கல் எ-து. தலைமகன் தலைமகளை முன்னிலையாக்கிக் கூறுதல். அஃதென்னையெனின்,

[காரியத்திற்கு முன்னிற்பதுயாதோ அது முன்னிலை யென்று பெயர். முன்னிலை யெனினும், முதனிலை யெனினும், காரணம் எனினும் ஒக்கும்.] ஆயின், என்சொல்லியவாறோவெனின் இவள் நிற்பது தன்காரணமாக்கிக் கூறுதல்.

வழுதியர் நாமம் வளர்க்கின்ற வாணன்றென் மாறைவண்டு
கொழுதிய லார்செய் குழன்மட வீநுங்குற் றேவலசெய்து
தொழுதிய லாயத் தொகுதியொ டாடிச் சுனைகுடையா
தெழுதிய பாவையைப் போனின்ற வாறென் னியம்புமினே.

இ-ள். பாண்டியருடைய புகழை வளர்க்கின்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டுவண்டு கொழுதப்பட்ட செய்யவேண்டு மிலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்த குழலையுடைய மடவீர்! நும்மிடத்துக் குற்றேவல்செய்து தொழுது சஞ்சரிக்கும் ஆயக்கூட்டத்தோடு விளையாடிச் சுனைகுடையாது எழுதிய சித்திரப்பாவைபோல, வாணன்மாறைநாட்டு நீர் நின்றவாறு யாதுகாரணம்? என்னைக் காக்கவோ? சொல்லும் இப்போழ்தே. எ-று.

-'வழுதியர் நாமம் வளர்க்கின்ற வாணன்' என்பது பாண்டியனுக் கமைச்சனாதலால் என்றுகொள்க. வழுதி யெனாது வழுதியர் எனப் பன்மையாற் கூறிய தென்னையெனின், வழுதிகுலத்து முன்னுள்ளோரா

படைத்த புகழும், இப்பாண்டியன்படைத்த புகழுமெல்லாம வளர்ப்பவ ளுதலின் பண்மையாற் கூறப்பட்டது.

நாமம்-புகழ். தென் - அழகு ; தெற்குத் திசையிலுள்ள மாறையென் றுமாம். கொழுதுதல் - கோதுதல். இயல் - இலக்கணம். ஆர் - நிறைய ; அர் என்னுஞ்சொல் விகாரத்தால் ஆர் என நின்றது. இயலுதல் - சஞ்ச ரித்தல். தொகுதி - கூட்டம. குடைதல் - குளித்தல். இன்னே - இப் போழ்தே. ' என்னைக்காக்கவோ ' என்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்க. இச் சொல்லுரையாவிடின் முனனிலையாக்கற்பொருள் தோன்ருமை யுணர்க. இலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்த குழல என்றது திருமுருகாற்றுப்படை யில் ‡" துவரமுடித்த துகளறுமுச்சி" என்பதற்கு முற்றமுடித்த வுச்சி - எனப் பொருள்கொண்டவாறுணாக. (எ)

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மெயதொட்டுப்பயிறல் எ-து. தலைவன் தலைவி மெய்யினைத்தீண்டி நெருங்குதல்.

தீண்டுமா றென்னை , மெய்யைத்தொடக் கொடுக்கின் நாணிலளாம, நாணுடைய ளெனின் தொட்டதின்ரும். மற்றெனனை யெனின், நாணு முடையள், தொட்டது முண்டு என்ன வேண்டும. எவ்வா றெனின், புனலோடும வழி புற்சாய்ந்து புறங்கிடப்பதுபோல வேட்கைமீ தூரப்பட்டு நாணம் ஒருபாற் சாய்ந்துகிடபப நினருளெனக. அக்காலததில் தலைவன் தீண்டற்கஞ்சி நின்று குழலில் வண்டை யோட்டுவதுபோல நெருங்கி வண்டையோட்டுகையில் கைபட்டதுபோலத் தொட்டா னென்க. அங்ஙு னந் தீண்டிற் பயனென்னை யெனின், இவனுக்கு ஊற்றின்பமும், தலை விநாணத் தன்வசப்படுததலும் பயனெனறுணர்க. பயிறல் என்பதற்குப் பழகுதல் என்றுரைப்பாருமுளா. நெருங்கி நிற்றலால பழகுதலுமாம். நச்சினார்க்கினியர் மெய்தொட்டுப்பயிறல என்பதற்கு, புலையன் தீம்பால போல மனங்கொள்ளவுங் கொள்ளாவுமாகி யிருக்கின்றகாலத்தே தொட் டானென் றுரைகூறினர். அஃதென்னை யெனின், புலையன் தொட்டா னென்பதனன் சிறிது அருவருப்பும், பாலுக்குக் குற்றமின்றென்பதனன் விருப்புமென்று பொருள்கொள்க. அருவருப்பும் விருப்பும் இவட்கு எற்றினலாயதோவெனின், களவொழுக்கம என்பதனன் அருவருப்பும், கந்தருவ மணம் என்பதனன் விருப்புமென்றும் பொருள்கொள்க. இனி யெவ்வுறுப்பைத்தொட்டானெனின் தோளதீண்டினனெனக. என்னை,—

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

† " உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்." — என்பதனுற் கண்டுகொள்க.

நல்லார் விழிபோ லிருந்து மளியெனு நாமம்பெற்றும்
அலலார் குழலி லமர்ந்திருந் தாலம ராரைவெல்ல
வல்லான் வீரோதயன் வாணன்றென் மாறை மதுகரங்காள்
நில்லா திடையுமக் கோபழி சால நிலைநிற்குமே.

இ-ள். பகைவரை வெல்ல வல்லமைபடைத்து வரத்தினு லுதையஞ் செய்தவனாகிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வண்டுகாள்! நல்லார்க்கு நீர் கண்போலிருந்தும், அன்பென்கின்ற அளியென்னும்பெயரைப்பெற்றும், இவளுடைய இருள் போன்ற குழலின்மேற் பொருந்தி இருந்தீராயின், இடை நில்லாது இறும்; அதனால் இவள் இறந்துபடும்; படின் உமக்குப் பெண்கொலைப் பாவம் மிகவும் நிலைநிற்கும், அவ்வண்ணம் கொலைப்பாவம் வாராமல் நீங்குவீராக. எ - று.

நீங்குவீராக என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஓ என்பது அசைநிலை. **அல்லார்** என்புழி **ஆர்** உவமவுருபாய் நின்றது. **வரோதயன்** வடசொன்முடிபு. **வல்லான்** என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றுவினையெச்சமாய் நின்றது. என்னை,— ‡ திருமுருகாற்றுப்படையுள், " குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்" எனபதற்கு, குழலையூதிக் கோட்டைக்குறித்துப் பல்லியத்தை யொலித்து, என முற்றுவினை யெச்சமாக **நச்சினார்க்கினியர்** கூறிய வுரையிற் கண்டுகொள்க. இக்கிளவிக்குச் செய்யுள் வண்டு முன்னிலையாகப் பாடவேண்டுமென்பது. (அ)

பொய்பாராட்டல்.

பொய்பாராட்டல் எ-து. தலைமகன் தலைமகள்மாட்டுள்ளதும் இல்லதுங் கூட்டிக்கொண்டாடுதல்.

ஆயின், இக்கிளவியிற் பொய்பாராட்டலெனக்கூறியதல்லது உள்ளதூமெனக்கூறியதில்லையால் இவ்வா றுரைகூறியதென்னை யெனின், இல்லதனைக் கூறிக்கொண்டாடுவான் உள்ளதனை விடுவதிலன், மிகவுங் கொண்டாடுவான் என்பதாதலான், பொய்பாராட்டற்கு உள்ளதும் இல்லதுங் கூட்டிக்கொண்டாடுதலென *"மெய்தொட்டுப்பயிறல் பொய்பாராட்டல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் உரையாசிரிய ரொழுதியவுரையிற் கண்டுகொள்க.

† திருக்குறள், செ. ககoரு. ‡ திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.
* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. கக.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

பருந்தொன்று கூரிலை வேற்படை வாணன் பரிமளப்பூம்
செருந்தொன்று சோலைத்தென் மாறையன் னீர்செழுந் திங்களுங்
முருந்தொன்று கோப முகங்கண்டு நாணி முயன் மறுத்தீர் [கள்
மருந்தொன்று நாடியன் றேவட மேரு வலங்கொள்வதே.

இ-ள். பகைவருடலிற் றேய்ந்து அவர் ஊன்பற்றிப் புல்லி நாறுதலால், பருந்து பொருந்துங் கூரிய இலைபோலும் வேலாகிய படையையுடைய வாணனது பரிமளம்பொருந்திய பூவோடு கூடிய செருந்திமரஞ் செறிந்த சோலைசூழ்ந்த தென்மாறை நாடுபோலும் வனப்புடையவரோ! நிறைந்த திங்கள் உமது முருந்துபொருந்துங் கோபமுடைய முகத்தைக் கண்டு, தன்னிடத்து முயலாகிய மறு உண்மையான் ஒவ்வாமையாய் நாணி, அம்முயல்மறுத்தீதற்கு மருந்தொன்று மனத்தில் நாடியன்றே! வடமேருவைத் தினம் வலங்கொள்வது. எ – று.

முருந்து - இறகின் முதன்முள்; பற்கு உவமை. கோபம் - இந்திரகோபம்; இதழ்க்குவமை. இஃதிரண்டும் ஆகுபெயர். இதனுள் இல்லது மருந்தொன்று நாடுதல்; வடமேருவலங்கொள்வது. மகளிர்க்கு உறுப்பு பலவற்றினும் முகனும் முலையுஞ்சிறந்தவுறுப்பாதலின், இவ்விரண்டினொன்றை இக்கிளவிக்குப் பாடவேண்டு மெனபது புலவர் வழக்கு, சிறப்புடைய பொருளைத் தானெடுத்து மொழிதல் என்னுந் தந்திர உத்தியாதலான். (௬)

இடம்பெற்றுத்தழால்.

இடம்பெற்றுத்தழால் எ-து. தலைவி நிற்குமிடத்து அயலாய்த் தேனருவி யாற்றங்கரையில் அசோகமரம் நிற்க, பூங்கொடி சுற்றும் படர்ந்திருக்க, மாதவிக்கொடி நின்று மலர்பூத்து வண்டுந் தேனும் பாட வரிக்குயில்கூவத் தென்றல்வீசாநிற்க, மணல்பரந்து பூந்தாது தவிசுபடுத்தாற்போற் பொலியும் அவ்விடத்தைக் காணப்பெற்று, அவ்விடத்துத் தலைவி தழுவவிரும்பிக் கூறுதல்.

இவ்வாறு விரித்துச் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டுவ தென்னையெனின், களவிற்பகற்குறியிற் கூடுங் கூட்ட மெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே குறியிடமாக நிற்றலினெனக்கொள்க.

படம்பட்ட வாளர வல்குலி லேத்தளை பட்டநெஞ்சம
விடம்பட்ட வாள்பட்ட வேதனை தீரவிண் டோய்பொழிலும்
தடம்பட்ட வாவியுஞ் சூழ்தஞ்சை வாணன் றமிழ்க்கிரிநாம்
இடமபட்ட வார முலைத்தடந் தோய்தற் கிடமிதுவே.

இ-ள். ஒளிபொருந்திய அரவினது படம்போ லுண்டாக்கப்பட்ட அல்குலிடத்துக் கடடுப்பட்ட நெஞ்சமே! விடத்திலே பதப்பட்ட வாளா

னறுக்கப்பட்ட துன்பந்தீர விண்ணைத்தொட்ட பொழிலும், விரிவுபட்ட வாவியுஞ் சூழ்ந்த தஞைசைவாணனது பொதியமலையினிடத்து நாம் மார்பெல்லாம் இடமாக்கப்பட்ட முத்துமாலை பூண்ட முலையாகிய வாவியிற் குளித்தற்கிதுவே யிடம். எ - று.

'படம்பட்டவாளரவு' என்புழி மொழிமாற்றிக்கொள்க. நெஞ்சம் அண்மைவிளி. வாள்போன்றதனை வாள் என்றா; அஃது ஆகுபெயராற் கண்டுகொள்க. தமிழ்க்கிரி யெனபுழி கண் என்னும உருபு தொக்கது. இதுவே யென்னும் ஏகாரந்தேற்றம். அத்தேற்றத்தினுல் இடம்வேறில்லை யென்பதுணர்த்தப்பட்டது. (கo)

வழிபாடுமறுத்தல்.

வழிபாடுமறுத்தல் எ-து. இரந்துபின்னிலைநிற்றல் முதலாகப் பொய் பாராட்டல் ஈருகத தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவிமறுத்தல்.

இடம்பெற்றுத் தழாலெல்னுங் கிளவியில இடங்குறித்துத் தலைவன் தன்னுட் கூறுதலும, தலைவி தன்னியல்பான் அவன் கூறியவிடத்துக் காக தாளியம்போலச் சென்றாள் கூறக்கேட்டு இவன்சொற்படி சென்றாளல்லள், அஙஙனஞ்சென்றாளாயின் புணர்சசிக் குடன்பட்டனளாம். ஆகவே, மறுத்தெதிர் கோடலோடு யாறுகொள்ளும். அன்றியும், இக்கிளவியின் பொருள் தலைவன் வழிபாட்டைத தலைவிமறுத்தா ளென்பதாகலின், மறுத்தே கூறவேணடுமெனப்படும. அஃதென்னையெனின், தலைவன் நெஞ்சுட்கூறியதனைத தலைவியறியாளென றுணர்க.

தேறாத தெவ்வென்ற வாணனறென் மாறைச்செந தேனருவி
ஊறாத காலத்து மூறுதண் சார லொதுக்கிடநத
தாறாத சோகமு மாற்றுதல் வேணடு மசோகமெய்தி
மாறாத தணணளி கூரமலா வாண்முக மாதவியே.

இ-ள். அசோகமரத்தைப் பொருநதி எஞ்ஞான்றும் மாறாத தண்ணிய வண்டு செறிந்தமலரை ஒளிபொருநதியமுகததிலேயுடைய குருக்கத்தியே! நீயொருகாரியஞ்செய்யவேண்டும். அஃதென்னையெனின், தெளிவில்லாத பகையை வென்ற வாணனது தென்மாறை நாட்டகததுச் செந்தேன கலந்த அருவியாறு ஊறாத வேனிற் காலத்தும், நீ ஊறப்பட்ட குளிர்மலையினிடத் திருக்கின்றனை யாதலால், எனக் கொதுங்குமிடங் கொடுத்து இவரது ஆறாத சோகமும ஆற்றுதல்வேண்டும. எ - று.

: இவரது சோகத்தை யாற்றுந்தன்மை பெண்டன்மை யாகலின், நினக்கு அப்பெண்டன்மை சிலேடைவகையாற் றோன்றிநின்றனையென்று கூறினுளென்பது அஃதெனனையெனின், நீசோகமின்றி அசோகமெய்தினை;

அன்றி, தண்ணளியையு முடைய மலர்போலும் வாண்முகத்தையு முடையை ; அன்றியும், மாதவியென்றொரு பெண்பெயரினையு முடையை ; ஆதலான், இவர் சோகத்தை யாற்றல் வேண்டுமென்பதனான் நீயோர் கருமஞ் செய்யவேண்டுமென வருவித் துரைக்கப்பட்டது. மாதவியை நோக்கி நீ செய்கென்று கூறினமையான் தலைவி மறுத்தமை தோன்றிற்று. இங்ஙனங் கூறத் தலைவன் நெருங்கிவருதலால் நாணிக்கண் புதைத்தாளென்க. இஃது இச்செய்யுளில் இல்லையாற் கூறியவாறென்னையெனின், மேல்வருங் கவியுள் கண்புதைத்தது வருந்தல்கூறுகின்றாராதலான், இச்செய்யுளிற் கண் புதை கூறவேண்டுமென்றுணர்க.

தேறாத - தெளியாத. தெவ்வு - பகை. அருவியூறாதகாலம் - வேனிற் காலம். உம்மை - சிறப்பு. சாரல் - மலைப்பக்கம். உம்மை—அசைநிலை. குருக்கத்திமே லேற்றுங்கால்,—அசோகம்-ஓர்மரமாம். அளி-வண்டு. மலர் வாண்முகமாதவி - மலர்பொருந்திய முகத்தையுடைய குருக்கத்தி. பெண் மேலேற்றுங்கால்,—அசோகம - துன்பமின்மை. தண்ணளி - அருள். மலர் வாண்முகம் - மலர்போலும் ஒளிபொருந்திய முகம். மாதவி - மாதவி யென்னும்பெண். (கக)

இடையூறுகிளத்தல்.

இடையூறுகிளத்தல் எ-து. தலைவிநாணிக்கண்புதைத்ததினுலெழுந்த துன்பத்தைக் கூறுதல்.

சிதையா முளரித் திருமா ளிகைபிற் சிறந்ததெனவென்
இதயார விந்தத் தினிதிருப் பீரிரு கோட்டொருகை
மதயானை வாணன் வருந்தஞ்சை சூழ்வையை நாட்டுறைவோர்
புதையார தனமென்ப தோமதா வேற்கட் புதைத்ததுவே.

இ-ள். கேடில்லாத தாமரைத் திருமாளிகையுஞ் சிறந்ததென்று என்னிதயதாமரை வீட்டில் நன்றாக விருக்கின்றவளே ! இருகொம்பையும் ஒரு கையையுங்கொண்ட மதயானையையுடைய வாணன் வரப்பட்ட தஞ்சையைச் சூழ்ந்துவரும் வையைநாட்டின்கணுள்ளோரா தனமபடைக்கின் புதையாரென்னும் நாட்டுவழக்கமோ ? தனத்தைப்புதையாது, நீ மதாத்த வேல்போலுங் கண்ணைப்புதைத்தது. எ- று.

இவளைத் திருமகளெனப் பாவித்துக் கூறினமையான் தாமரை மாளிகை யாயிற்று. இதயாரவிந்தம் வடசொன் முடிபு. 'வையைநாட்டுறைவோர் தனத்தைப் புதையார்' என்றது தினந்தோறுந் தருமத்தின் பொருட்டும், புகழின் பொருட்டும் வழங்குவரென்று கூறியவாறுணர்க. ()

நீடுநினைந் திரங்கல்.

நீடுநினைந் திரங்கல் எ-து. புணர்ச்சியெய்தாமையான் இவளுள்ளம் என்னான் றியையுங்கொலலோவெனக் காலநெடிதாகத் தலைவியை நோக்கி நினைந்திரங்கிக் கூறல்.

தமிழ்தங் கியதஞ்சை காவலன் வாணன் றடஞ்சிலம்பில
குமிழ்தங் கியமதிக் கொம்பரன் னீர்குளிர் வெண்ணிலவூ
டுமிழ்தண் டரளப் பவளச்செங் கேழ்வள்ளத் துள்ளிருக்கும்
அமிழ்தந் தருவதென் றோபெரு வேட்கையென் னுருயிர்க்கே.

இ-ள். தமிழ் நிலையாய்த்தங்கிய தஞ்சைக்கு வேந்தாகிய வாணன், பெரிய மலையிடத்தில் குமிழ்தங்கிய மதியையுடைய கொம்புபோல்வீர்! பெருவேட்கைகொண்ட என்னுருயிர்க்குக் குளிர்ந்த வெள்ளிய நிலவினை உள்ளே காலப்பட்ட தண்ணிய தரளம்பொருந்திய பவளத்தினாற் செய்த சிவந்தநிறம்பொருந்திய கிண்ணத்தி னுள்ளிருக்கும் அமிழ்தம் நீர் தருவ தென்னான்றோ! என்று நீடுநினைந்திரங்கிக் கூறினான். எ - று.

'குமிழ்தங்கியமதிக் கொம்பரன்னீர்' என்றது நாசிபொருந்திய முகத்தையுடைய கொம்புபோல்வீ ரென்றும், 'குளிர்வெண் ணிலவூ டுமிழ்தண் டரளம்' என்றது முறுவலென்றும், 'பவளச்செங்கேழ் வள்ளம்' என்றது வாயென்றும் பொருளைக்கூறாது உவமத்தினாற் கூறினார், ஆகுபெயரொன்று மிலக்கணங்கொண்டென்றுணர்க. (௩௯)

மறுத்தெதிர்கோடல்:

மறுத்தெதிர்கோடல எ-து. முன் வழிபாடு மறுத்ததனை மறுத்துத் தலைவன் கூறிய சொல்லை யேற்றுக்கோடல்.

ஏற்றுக்கோட லாமோவெனின், போற்றானென்றால் போதெதிர்ந் தானென்று பொருள் கூறுதல்போலுமென்றுணாக. வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தலென்றது வழிபாடுமறுத்தல் இக்கிளவியைத் தொடர்ந்தன்றே. இடையூறு கிளத்தல், நீடுநினைநதிரங்கல் என்னும் இரண்டுகிளவியும் இடையிட்டு நிற்க, வழிபாடுமறுததலை மறுத்தெதிர்கோட லெங்ஙன மியையுமோவெனின இயையும். எனனையெனின், வழிபாடு மறுத்தல் தலைவி கூற்றாகவின், அக்கூற்றுக்கு மறுத்தெதிர்கோடலும், தலைவிகூற்றாகவின் அடுத்த கூற்றாய் இயைந்தவாறு காண்க இவவியையபுடைமை ‡“ மறைந்தவற்காண்டல்” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் கிளவிகோக்கு முறைமையில் தலைவிகூற்றெல்லாம் ஒருவகைப்படத் தொகுத்துக்கூறுமிடத்து வழி

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. ௨0.

பாடுமெறுத்தல், மறுத்தெதிர்கோடல் எனத் தொடர்ச்சியாய்க் கூறியவா றுணர்க.

கறையா ரிலங்கிலை வேலன்பர் காமக் கடற்கெதிர்ந்த
நிறையாம் வரம்பினி நிற்பதன் றுனிறை நீருலகை
மறையாமல் வன்கலி மாற்றிய வாணன்றென் மாறையினும்
பொறையார் தவஞ்செய்தி லேநெஞ்ச மேயென் புகல்வதுவே.

இ-ள். நெஞ்சமே! குருதியார்ந்திலங்கிய இலைபோலும் வேலையுடைய அன்பரது காமக்கடல் கரைபுரண்டுவர, அக் கடற்கெதிராய் நமதுடைய நிறையாகிய வரம்பு தடுக்குமெனக் குறுகிடின் நிற்பதன்று. நிறைந்த நீர் சூழ்ந்த வுலகை மறைக்கவந்த வன்கலியை மறையாமல் மாற்றியிடுந் தன் மையையுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டுக்கண் வேட்கையைப் பொறுக்கத்தக்க நிறைதவஞ்செய்திலேம், நாமினிப்புகல்வதென்? எ-று.

கறை - குருதி. ஆல் - அசை. கடலெழுந்துவரின் குறுக்கே தடுக்க நினைப்பார் உலகத்திலலையென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. நிறை - மறை; பிறரறியாமை. நிறை யெனப்படுவது மறை, பிறரறியாமை யென் றூர் பிறரும். அன்றியும்,

† "காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு." — என்று கூறியவாற்றானு முணர்க. (கச)

வறிதுநகைதோற்றல்.

வறிதுநகை தோற்றல் எ-து. தலைவி முகத்தே சிறுநகை தோற்றல். என்னை, ‡‡"வறிதுசிறி தாகும" என்னுஞ்சூத்திரத்தா னுணர்க. நகைதோற் றல் - நகை வெளியாய்த்தோன்றிய தென்னின் பொருந்தாது. என்னை, தலைவன்முன் நாணுடைய ளாதலின் பல்தோன்றச் சிறுமுறுவற் றோன் றலு மமையாது. அமையாதாயின், வறிது நகைதோற்றலென்னுங் கிள வியிப்பொருள் பொய்க்குமே யெனின், அற்றன்று †† "முகைமொக்கு ளுள் ளது நாற்றம்போற் பேதை-நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு." என்பத னான் நகை வெளிதோன்று தென்பது கூறியவாறுணர்க. நகைதான் தோன்றுமாறென்னையெனின், தலைவன்சொற்கு வேட்கையா லுடன்பட்டு மகிழ்ச்சியான் முகமலர்ந்து அம்மலர்ச்சிக் குறிப்பினான் நகையெனத் தோற் றுவித்தவா றுணர்க.

† திருக்குறள், செ. கஉருக. ‡‡ தொல். சொல். உரியியல், சூ. சo.
†† ௸ செ. கஉஎச.

எறிதே னலம்புஞ் சிலம்பினெப் போது மிரந்திவள்பின்
வெறிதே திரிந்து மெலிந்தன நாமுள்ள மெல்லியற்குப்
பிறிதேகொ லென்னும் பெருந்தகை தேறப் பெரிதுயிர்த்து
வறிதே முறுவலசெய் தாடஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ-ள். இறகுற் காற்றை யெறியும் வண்டுகள் எப்போதும் ஆரவாரிக்குஞ் சிலம்பிடத்தில் குறையிரந்து இவள்பின்னே பயனின்றியே திரிதலைச்செய்து நாம் மெலிந்தனம்; இம் மெல்லியற்கு உள்ளம் வேறென்று சொல்லும் பெருந்தகை தேறுமாறு பெரிதாய நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தஞ்சைவாணன் வரையணங்குபோல்வாள் வறிதே முறுவல்செய்தாள். எ - று.

எறிதேன் என்பது ஒற்றுமை நயத்தால் சினைவினை முதன்மே னின்றது. அலம்பல் - ஆரவாரித்தல். **எப்போதும்** என்பதனை வண்டுகளோடு கூட்டுக. **பெரிதுயிர்த்தல்** எற்றுக்கோவெனின், நிறையாற் றுக்கரிதாயிற்றென்னும் எண்ணத்தினால் நெட்டுயிர்ப்புத் தோன்றிற்றெனக்கொள்க.

இக்கவி யார் கூற்றெனின், உரைப்பாருங் கேட்பாரு மின்மையான் கவிக்கூற்றென்று கொள்க. அகப்பாட்டுறுப்புப் பன்னிரண்டினும் துறையென்னும் உறுப்பு இக்கவியெனக்கொள்க. தலைவன்கூற்றாய்க் கூறாது கவிக்கூற்றாய்க் கூறவேண்டுவ தென்னை யெனின், இது தலைவன் கூற்றாயின் மேல் முறுவற்குறிப் புணர்தலென்னும் தலைவன் கூற்றுத் தோன்றாதாதலான் இது கவிக்கூற்றாயிற்று. (௧௫)

முறுவற்குறிப்புணர்தல்.

முறுவற்குறிப்புணர்தல் எ-து. அம்முறுவலின் குறிப்பைத் தலைமகனுணர்தல.

வின்மலை வேலன்ன நன்னுதல வாட்கண்ணி வேட்கையெண்ணாள்
என்மலை வேனென்னு மென்னுயிர் தாங்கு மெதிர்ந்தவொன்னா
மன்மலை வேழந் திறைகொண்ட சேய்தஞ்சை வாணன்மஞ்சார்
தென்மலை வேய்நிக ருமபெருந தோளி சிறுநகையே

இ-ள். போரிலெதிர்ந்த பகைவரது நிலைபெற்ற மலைபோன்ற யானையைத் திறையாகக்கொண்ட முருகவேளை யொக்குந் தஞ்சை வாணனது முகிலார்ந்த பொதியமலையிலெழுந்த வேயைநிகரும் பெரிய தோளினையுடையாளது சிறியநகையானது, வில்லும் பொருகின்ற வேலும் போன்ற நன்னுதலும் வாட்கண்ணுமுடையாள் என்து வேட்கையினை யெண்ணாளாயின், நான் இனி யாதுசெய்வேனென்னும் என்னுயிரைத் தாங்காநிற்கும். எ - று.

'வின்மலைவேல்' என்புழியும், 'நன்னுதல் வாட்கண்ணி' என்புழியும் உம்மைத்தொகை நிரனிறை. மலைவேல்-பொருவேல். என்மலைவேன்-யாது செய்வேன். மலைவேழம் - உவமைத்தொகை. என்னுயிர் தாங்காதற்கு மென்பதனால், தலைவிவேட்கைக்குறிப்பை முறுவலினு னுணர்ந்தானென்று கொள்க. கைக்கிளையிற் 'குறிப்பறிதல்' என்பது தன்னவாவினாற் கூறிய தல்லது வேட்கைக்குறிப்பு நிகழ்ந்ததன்றென்பது இக்கிளவியாற்றெளியப் பட்டதென்றுணர்க. (கசு)

முயங்குத லுறுத்தல்.

முயங்குதலுறுத்தல் எ-து. தலைவி முயங்குதற்கு உடன்பட்ட அருமையை வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

வானக் கதிரவன் மண்ணக மாதை மணந்ததன்றோ
நானக் குழலியை நானின்று பெற்றது நாவலர்க்குத்
தானக் களிறு தரும்புயல் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
கானக் கடிவரை வாய்விரை நாண்மலர்க் காவகத்தே.

இ - ள். நாவலர்க்கு மதம்பொழியும் யானையைக் கொடுக்கும் புயல் போன்ற வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த காடுமிகுந்தவரையிடத்து, மணநாறும் நாட்கொண்ட மலர்செறிந்த சோலையிடத்து, மான்மதமார்ந்த குழலினை யுடையாளை நான் இன்று முயங்கப்பெற்ற அருமை, வானத்தை யிடமாக வுடைய ஆதித்தன் மண்ணிடத்து மாதைவந்து கூடியதாம். எ - று.

வானம் - ஆகாயம். நானம் - மான்மதம். தானம் - மதம். புயல் வாணன் - உவமைத்தொகை. கானம் - காடு. கடி - மிகுதி. நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். அன்றே என்னும் ஓகாரம் எதிர்மறை. 'நானின்றுபெற்றது' என இறந்தகாலத்தாற்கூறியது, கூடும் வினைவுபற்றியெனக்கொள்க. எனவே,—

‡ "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்தகா லத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." — என்னுஞ் சூத்திர

விதியாற் கண்டுகொள்க. (கஎ)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல் எ-து. தலைவன் புணர்ச்சியான் மகிழ்தல்.

‡ தொல். சொல். வினையியல், சூ ௪௪.

மலைநாடு கொண்ட வழுதிகண் போலபவன் வாணனெண்ணெண்
கலைநாடு தஞ்சையர் காவலன் மால்வரைக் கன்னிபொன்ஞாண்
முலைநா முயன்று முயங்கின மான்முயன் றுஇனியைந்
தலைநாக நன்மணி யும்பெற லாமித் தரணியிலே.

இ-ள். நெஞ்சமே! சேரமாநாடாகிய மலைநாட்டை வெற்றியாற் கவர்ந்த வழுதிக்குக் கண்போன்றவன், அறுபத்துநான்குகலைகளும் இருப்பதற்கு நாடிய தஞ்சைநகரிலுள்ளார்க் கரசனாகிய வாணனது பெரிய மலையிடத்து, பெறுதற்கரிதாகிய 'இக்கன்னியினுடைய பொன்னா ணணிந்த முலையினிடத்து நாம் முயற்சியான் முயங்கினம்; ஆதலால், இன்று இத் தரணியிற் கிடைப்பதற் கரிதாகிய ஐந்தலை நாகத்தினது நல்ல மணியும் பெறவேண்டுமென்று சிந்தித்தலை முயன்றாற் பெறலாம். எ-று.

தவஞ்செய்து முயன்றார்க்கும எய்துதற்கரிதாகிய இவளை நம்முயற்சியாற் பெற்றமையான், நாகமணியும் பெறலாமென்று தன் முயற்சியின் பெருமை கூறினானென்க. என்னை,—

† "ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்." — இக்குறளில் ஊழில் ஒருவற்குப் பேறில்லாவிடினும், முயற்சி ஊழைப் புறங்கண்டு நினைத்தது முடிக்குமெனக்கூறினாராகலி னென்க. இவன் முயற்சி யாதெனின்,

* "காட்சி முதலாச் சாக்கா டீறாக்
காட்டிய பத்துங் கைவரு மெனினே
மெய்யுறு புணர்ச்சி யெய்துதற் குரித்தே."— என்னுஞ் சூத்திர விதியால் இப்பத்தவத்தைக் கண்ணும், மடியின்றி முயன்றுசெய்தலெனக் கொள்க.

ஆயின், **சாக்காடு** என்ப தென்னையெனின், உணர்விலறுதல். மலைநாடு - சேரமாநாடு. வழுதி - பாண்டியன். எண்ணெண்கலை - கல்வி. மால் - பெருமை. வரை - மலை. பொன்ஞாண் - பொன்னினாற் செய்த நாண். முயன்று - முயற்சிப்பட்டு. முயங்கினம் - புணர்ந்தனம். இனி - இன்று. (கஅ)

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ-து. தலைவியது நலத்தைப்பாராட்டல்.

திரண்மா மரகதச் செய்குன்று காளென்றுஞ் செவ்வனநீர்
முரண்மா தவங்கண் முயன்றுசெய் தாலு முளரிமங்கை
சரண்மாறை வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை நாட்டென் றனியுயிர்க்கோர்
அரண்மா னனையகண் ணாள்கொங்கை போற லரிதுமக்கே.

---

† திருக்குறள், தெ. சு௨௦.
* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல், சூ. ௩௬.

இ - ள். திரண்ட பெரிய மரகதத்தாற்செய்த செய் குன்றுகாள் ! நீர் செவ்விய வனத்தின்கண்ணிருந்து இரவுபக லெப்பொழுதும் முலைக்கு நிக ராகவேண்டுமென்று மாறுபட்ட பெருந்தவத்தை முயன்று செய்கின்றீர் ; செய்யினும் திருமக ளடைக்கலமாக விருக்கும் மாறையென்னும் வாவி னது தமி தஞ்சை நாட்டகத்துத் துணையில்லாத எனதுயிர்க்கு அரணும மானும் ட யகண்ணாள் கொங்கையை யொப்பாதல் உமக்கரிது. எ - று.

செய்குன்று - வினைத்தொகை. செய்குன்றாவது, மாதர் விளையாடுவ தற்கு மரகதமணியாற் செய்யும் மேடை. **செவ்வனம்** என்புழி ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. முரண் - மாறுபாடு. மாறுபாடாவன,—மழையில் நனைந்தும், வெயிலில் உலர்ந்தும், பனியில் குளிர்ந்தும், காற்றில் அலைபட் டும் நிலையிற் பிரியாதிருத்தல். மா - பெருமை. முயன்று - வருந்தி. முளரிமங்கை - திருமகள். சரண் - அடைக்கலம். தனி - துணையின்மை. **அரண்மான்** என்புழி உம்மைத்தொகை. மதன்போர்க்கு அரணாயிருத்த லின் அரண் என்று கூறியது. போறல் - போலுதல்.

‡ "நெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலும்" — என்பதனான் நிலைமொழி லகரங்கெட்டு, a‡ "லனவென வருஉம் புள்ளி முன்னர்த் - தந வெ னவரிற் றனவா குடமே." —என்பதனான் வருமொழித் தகரங்கெட்டு றகரமாய்ப் **போறல்** என முடிந்து நின்றது. செய்தாலும் என்புழி உம் மை அருமைதோன்ற நின்றது.

'இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்' முதல் 'நீடுநினைந்திரங்கல்' ஈறாகிய ஒன்பதினுள், 'வழிபாடு மறுத்தல்' ஒன்றும் ஒழிந்தொழிந்த எட்டும் வேட்கை யுணர்த்தற்குரியன. வழிபாடுமறுத்தல் ஒன்றும் மறுத்தற் குரித்து. மறுதெதிர் கோடலும், வறிதுநகை தோற்றலு மாகிய இரண்டும் உடன்படற்குரியன. முறுவற்குறிப்புணர்தலும், முயங்குத லுறுத்தலும், புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும, புகழ்தலுமாகிய நான்கும கூட்டத்திற்குரியன வாம்.

இங்ஙனம் புணர்ந்த தலைவன், புணர்ச்சியால் வேட்கையிற் குறைபா டுளனோ, முன்போலும் வேட்கையுடையனோ என்னும் இரண்டில், வேட் கையிற் குறைபாடுடைய னெனின், தலைவியிடத்தில அன்பிலனும். என்னை, வேட்கையினாற் பிறந்த அன்பாதலானன்றி முன்னின்ற வேட்கையிற் குறைபாடிலனெனின், புணர்ச்சியாற் பயனிலனெனவாம. மற்றென்னை யெனின், அன்பும் இயற்கையன்பென்றும், செயற்கையன்பெனறும் இர ண்டுவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கையன்பாவது, ஊழ்வினை வயத்தான

‡ தொல். எழு. தொகைமரபு, சூ. கஅ.
a‡ ஷ ஷ ஷ சூ. எ.

ஒருவரிடத்து ஒருவர்க்குப் பற்றிய அன்பு. செயற்கையன்பாவது, புணர்ச்சிக்கண் தலைவியிடத்துப் பிறந்த குணங்களாற் றோன்றும் அன்பு. ஆதலால், புணர்ச்சிக்கண்குறைந்த வேட்கை இயற்கையன்பினானும், செயற்கையன்பினானும் அக்குறைவு நிறையுமாதலான், புணராத முன்னின்றவேட்கையும் அன்பும் புணர்ந்த பின்னும் ஒத்து நிற்குமென்றுணர்க. என்னை,—

‡ "அதுவே, தானே யவளே தமியர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி யிருவயி னொத்தல்" — என்னும் இறையனார்

அகப்பொருட் சூத்திரத்தில், இருவயினொத்தல் என்பதற்குப் பொருள் புணராத முன்னும் புணர்ந்தபின்னுமாகிய இரண்டிடத்தும் வேட்கையும் அன்பும் ஒத்திருக்குமென்பது அவ்வுரையாற் கண்டுகொள்க. (கசு)

இயற்கைப்புணர்ச்சி - முற்றும்.

வன்புறை.

அஃதாவது, தலைவி ஐயுற்றவழி ஐயுறவுதீரத் தலைவன் வற்புறுத்திக் கூறல்.

அஃது *"ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவறி வுறுத்தலென் - றெய்திய வன்புறை யிருவகைத் தாகும்." என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வன்புறை இரண்டுவகைப் படும்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல் எ - து. புணர்ச்சியிடத்துத் தலைவியணிந்த முத்துமாலை முதலிய கொங்கையணி குழலணி இவைகள் வேறுபட்டதனைத் தலைவன் தன் கையினால் வேறுபாடு தீரவணிந்துழி, தலைவி பாங்கியாலணியப்பட்ட வணி இவர் கையாலணியும்போது வேறுபடுமென்றும், இவ் வேறுபாட்டைப் பாங்கியறியின் ஐயம் பிறக்குமென்றும், நாணினளாகி முகம் வேறுபட்டாளாக, அவ்வேறுபாடு தலைவனறிந்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

நாவியுங் காரகி லாவியுந் தோய்குழ லணியுஞ்சேல்
வாவியுஞ் சோலையுஞ் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவயற்
காவியுஞ் சேலுங் கமலமுங் காட்டுநின் கண்மலரும்
ஆவியும் போலினி யாரணி யாக வணிந்தனனே.

இ - ள். மான்மதமுங் கரிய வகிற்புகையுந் தோய்ந்த குழலையுடையாய்! யானணிந்த அணியால் ஐயுற்று நாணியஞ்சலை; வாவிகளுஞ் சோலை

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. உ.
* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. கஉ.

களுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வயலிடத்துண்டா கிய நீலப்போதுங் கயலுங் கமலப்போதும் ஒப்புக்காட்டும் நினது கண்மலரும், நினது ஆவியும்போன்ற தோழிமாரணிந்த அணியாக வணிந்தனனாதலால். எ - று.

நாவி - மான்மதம். புழுகு - புழுகு. தோய்குழல் - ஆகுபெயர். தாழ்குழல் என்பதுபோல அன்மொழித்தொகை யாகாவோவெனின், ஆகா. என்னை, தாழ்குழல் என்பது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தோய்குழல் அவ்வண்ண மாகாது மற்றுமோர் சொல்லை நோக்கி நிற்றலான் ஆகுபெயராயிற்று. காவி - நீலப்போது. சேல் - கயல். இனியார் - ஈண்டுத் தோழிமார். (உ0)

பெருநயப்புரைத்தல்.

பெருநயப்புரைத்தல் எ - து. மீண்டும் இவன் வருவன்கொல்லோ! வாரான்கொல்லோ! வென்றெண்ணி முகம்வேறுபட்டாளாக, அவ்வேறுபாட்டைத் தலைவன் குறிப்பானுணர்ந்து தனது மிகுந்தகாதலை யுரைத்தல்.

மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
என்னுயி யன்ன விவளிடை மேலிணை கொணடெழுந்த [டோ
பொன்னு ணணிகொங்கை போலவண டருங்கள் பொய்கையுண்
நன்கு ளரும்பொரு தாளிரண் டனு ளினங்களே.

இ - ள். நிலையில்லாத உலகத்தினிடத்து நிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடைய தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து வண்டுகாள்! என்னுயிரையொத்த இவளிடைமேல் இரண்டென்னும் எண்ணைக்கொண்டெழுந்த பொன்னுணென்னும் பூணையணிந்த கொங்கைபோல, நல்லநாட்கொண்ட அரும்புகள் ஒருதாள் இரண்டனுந் தாமரைகளை உங்கள் பொய்கைக்கண் கண்டதுண்டோ? எ - று.

வண்டுகாள்! நீர் எவ்விடத்து வாவிகளினுஞ் சென்று எல்லாப் பூக்களையுங்கண் டறிதிரன்றே? அவ்வாவிகளில் ஒருதாள் இரண்டரும்பினுந் தாமரையைக் கண்டதுண்டேல் சொல்லுவீராகவென்று கூறியது, வயிற்றுரோமரேகை ஒரு தாளாகவும், முலையிரண்டும் அத்தாளிலே பிறந்த அரும்பாகவும், தன் காதலாற் றோன்றியதென்று தன்னயப்புரைத்தவாறுணர்க. அன்றியும், 'என்னுயியன்ன விவள்' எனபதனான் இவள் நீங்கும்போதில் உயிர்நீங்கும், உடம்பாகுவேன் என்பது தோன்றலானும், தன்னயப்புணர்த்தியவா றுணர்க.

சீர் - கீர்த்தி. பொய்கையுண்டோ என்புழி ஏழனுருபு தொக்கு நின்றது. 'வெற்பகத்து வண்டீர்' எனக்கூட்டுக. இக்கிளவிக்குஞ் செய்யுளை வண்டு முன்னிலை யாகப்பாடவேண்டுமென்பது. (உ௧)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

தெய்வத்திறம்பேசல் எ-து. இங்ஙனங் கூறியுந் தெளிந்திலளாதல், ஊழ்வலியினது திறத்தைக் கூறல்.

மன்னிய பார்புகழ் வாணன்றென் மாறையின் மாந்தளிர்போல்
மின்னிய மாமை விளர்ப்பதென் னேவிதி கூட்டநம்மில்
பின்னிய காதற் பிரிப்பவர் யாரினிப் பேரருவி
இன்னிய மாக விளமயி லாடு மிருமபொழிற்கே.

இ - ள். பாரிடத்து நிலைபெற்ற புகழையுடைய வாணனது தென்மாறைவெற்பில் வரும் பேரருவி தண்ணுமையாக இளமயிலாடும் இப்பெரிய சோலையிடதது, இன்று மாந்தளிரபோல் ஒளிவிடப்பட்ட அழகை விளர்த்துக் காட்டுவதெனனே? விதியானது கூட்டுவிகக நம்முட்பிணித்த காதலைப் பிரிப்பவா யார்? ஆதலால், நீ ஐயுறேல். எ - று.

'அருவியின்னியமாக விளமயிலாடும்' என்பதனுன் வேறபு வருவிக்கப்பட்டது. 'பார்மன்னிய' என இயையும். மாமை-அழகு; நிறமுமாம்.

† "தம்மி விருந்து தமதுபாத் துண்டற்று
லம்மா வரிவை முயக்கு." —என்னுங் குறளில் அம்மா அரிவை என்பதற்கு அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையென்று பரிமேலழகர் எழுதிய வுரையாற் கண்டுகொள்க.

விளர்த்தல் - மனக்கவற்சியால் வெளுததல். விதி - ஊழ்வினை. பின்னிய - பிணித்த. இனி-இன்று. இன்னியம-ஈண்டுத்தணணுமை. இருமை-பெருமை. பொழிற்கே என்புழி வேற்றுமைமயக்கம. ஏகாரமிரண்டும் ஈற்றசை. தலைவி-முன்னிலையெச்சம். (உஉ)

பிரியேனென்றல்.

பிரியேனென்றல் எ-து நீக்கமாப்பசுங்கொடி வேனில்வெப்பத்தால் நிறம் வேறுபடல்போல, புணாசசியினபத்தாற் பெற்றவழகு எம்பெருமான் பிரிவென்னுங் கவற்சியால் விளாத்த வெளுப்பு நீங்காமைகண்ட தலைமகன் நின்னிற் பிரியேனென்று வற்புறுத்திக் கூறல்.

† திருக்குறள், சே. ௧௧௦௭.

வண்கொடி யேய்மதின் மாறைவ ரோதயன் வாணனொன்னார்
எண்கொடி யேனெய்த விவ்வண்ண நீயிரங் கேலிரங்கேல்
நுண்கொடி யேரிடை வண்டிமிர் பூங்குழ லூபுரத்தாள்
பெண்கொடி யேபிரி யேன்றரி யேனிற் பிரியினுமே.

இ - ள். கொடைச்சிறந்த கொடையாற் கட்டிய கொடிபொருந்திய மதில் சூழ்ந்த மாறைநாட்டில், வரத்திரு லுதையஞ்செய்த வாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளா ரெய்து மெண்ணத்தைக் கொடியேனாகிய யான் எய்த நினைக்கின், விளர்ப்புவண்ணமாக நீ யிரங்கற்க விரங்கற்க ; நுண்ணிய கொடிபோலழகையுடைய இடையையும், வண்டுகளிமிரும் பூவணிந்த குழலையும், பரிபுரமணிந்த தாளையுமுடைய பெண்கொடியே! நின்னிற் பிரியேன் ; அன்றிப் பிரியினுங் கணப்போதுந் தரியேனென்று அணங்கின்முன்னேகூறுகின்றான்.

வண்மைக்கோடி - வண்கொடியென நின்றது. நன்மைநெறி - நன்னெறியென நின்றாற்போல வண்மை, நன்மை யென்பன பண்புப்பதமாகலின், ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல் அப்பதத்திற் கியல்பெனக்கொள்க. வண்மை - கொடை. எய்தல் - பொருந்துதல். ' வாணனொன்னார்' என்பது,

‡ " அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயி
னதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே." —என்னும் வேற்றுமை

மயங்கியற் சூத்திரத்தால், அது என்னும் ஆறனுருபு ' வாணனுக்கு ஒன்னார்' என நான்கனுருபாகப் பொருள்கொள்க.

எண் - எண்ணம். இவ்வண்ணம் என்புழி சுட்டு முற்கவியில் ' விளர்ப்பதென்னே ' என்று கூறினமையான் அவ்விளர்ப்பு வண்ணத்தைச் சுட்டிற்று. 'இரங்கே லிரங்கேல்' என்றது அடுக்குமொழி. என்னையெனின்,—

" கொல்லல் கொல்லல் செய்நலங் கொல்ல லெஞ்ஞான்றுஞ்
சொல்லல் சொல்லல் பொய்ம்மொழி சொல்ல லெஞ்ஞான்றும்
புல்லல் புல்லல் தீநெறி புல்ல லெஞ்ஞான்றும." — என்னும்

இம்மூவடி வெளிவிருத்தத்துள் அடிதோறும் அச்சப்பொருண்மைக்கண் விரைவுபற்றி அடுக்குமொழி வந்தவாறுபோலக் கொள்க. ஏர் - அழகு. இமிர்தல்-முரலுதல். என்னை, —

‡‡ " வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத்
தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிர்பூதும் " — என்னுங் குறிஞ்சிக்

கலியுள், இமிர்தல் வண்டொலிக்கு வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

' நுண்கொடியேரிடை' உவமைத்தொகை. ' நுண்கொடி யேரிடை வண்டிமிர் பூங்குழ லூபுரத்தாள்' என்புழி உம்மைத்தொகை. 'பிரியேன்'

‡ தொல். சொல். வேற்றுமைமயங்கியல், சூ. ௧௧.
‡‡ கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௭.

என்னுங் கிளவியில் 'தரியேன் நிற்பிரியினும்' என்று கூறியவா றென்னை யெனின், இங்ஙனங் கூறாவிடின் 'பிரிந்துவருகென்றல்' என்று அடுத்த கிளவி வருதலின், பிரியேனென்று முன்சொல்லி உடனே பிரிந்து வருவே னெனக் கூறின், தலைவன் பொய்யனெனத் தோன்றி தலைவி யிறந்துபடும். அதனால் பிரியேனென்றல் உடனே பிரிவையும் அறிவுறுத்திக் கூறின னென்பது. இக்கிளவிக்குப் 'பிரியேன் பிரியினுந் தரியேன்' என்று கூறுவ திலக்கணம். என்னை, —

§ "மின்னிற் பொலிந்தசெவ் வேல்வலத் தான்விழி ஞத்தெதிர்ந்த
மன்னர்க்கு வானங் கொடுத்தசெங் கோன்மன்னன் வஞ்சியன்னாய்
நின்னிற் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னெடும்பணைத்தோள்
பொன்னிற் பசந்தொளி வாடட வென்னீ புலம்புவதே" — எனவும்,

§ "பொன்னார் புனைகழற் பூழியன் பூலந்தைப் பூவழிய
மின்னா ரயில்கொண்ட வேந்தன் விசாரிதன் வெண்டிரைமேல்
முன்னாண் முதலறி யாவண்ண நின்ற பிரான்முசிறி
அன்னாய் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னழுங்கற்கவே." — எனவும்

கூறிய சான்றோர் செய்யுட்களா னுணர்க.

இக்கிளவியில் அணங்கொடு சூளுற்றுக் கூறினானென்பது. சூளுறல் செய்யுளிற் கூறிய தில்லையாலெனின், வரைவியலில் ¶ 'துதித்தே னணங் கொடு சூளுமுற்றேன்' என்பதனானும், *'தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவம்' என்பதனானும் உணர்க. இஃது இக்கிளவிக்கணல்லது கூறு தற்கு வேறோரிட மின்மையான் இங்ஙனங் கூறியதென்றுணர்க.

‡ "இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே
வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற
சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை." — என்னுங்குறிஞ்சிக்கலியுள்

சூளுறவு கூறியவா றுணர்க. (௨௬)

பிரிந்துவருகேன்றல்.

பிரிந்துவருகென்றல் எ-து. வெளிப்படை. பிரிந்துவருகேன் என்னுந் ...ற...ஒசாரப்பட்டதெனக்கொள்க.

...சால் வி... - ௦ -

சென்றே பகைவென்ற திண்படை வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
நன்றே தருவையை நாடனை யாய்நம தாருயிர்போல்
ஒன்றே யெனதுளை யூங்குயர் சோலையி னூடொளித்து
நின்றே வருவலிங் கேவிளை யாடுக நீசிறிதே.

¶ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ௨௬௦.
* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௬.
‡ கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ௫.

இ - ள். மேற்சென்று பகையைவென்ற திண்ணிய சேனையையுடைய வாணனது வளவிய தஞ்சையைச் சூழ்ந்துவந்து நன்மை தரப்பட்ட வையைநாடு போன்றவளே! யான் ஒருசொல் சொல்லுகின்றேன், அது கேட்பாயாக; நம்மிருவர்க்கும் அரியவுயி ரொன்றாயதுபோல என்சொல்லும் ஒன்றே; யாதெனின், உவ்விடத்துயர்ந்த சோலையினுள் ஒளித்து நின்று வருவேன், இவ்விடத்து நீ சிறிதுபோது விளையாடுக. எ - று.

'சென்றே பகைவென்ற' என்றது வஞ்சித்திணைப்பொருள், அது மேற்சென்று பகைபொருதல்.

"வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியா — முட்கா
தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்வளைத்த னொச்சி
யதுவளைத்த லாகு முழிஞை." — என்னும் வெண்பா மாலையானும்,

‡ "வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே." —

‡‡ "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த
னஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே." —என்னுஞ் சூத்திரங்களானும், பகைவேந்தனை வேந்தன் மேற்சென்றுபொருவது வஞ்சித்திணை. மேற்சேறலெனினும், தலைச்சேறலெனினும் ஒக்குமாதலான, 'சென்றே பகைவென்ற திண்டடைவாணன்' என்றார்.

நன்று - நன்மை. ஆருயிர் - அரிய வுயிர். ஓங்கு - சுட்டுநீண்டது.

'சிறிது' என்றது காலத்தின்மே னின்றது. காலத்திற்சிறிது கணமாதலின் கணப்போது விளையாடுகவென்றவாறாயிற்று. ஆயின், இங்ஙனம் பிரியின், இவன் அன்பிலனும், தலைவியாற்றாளாம்; மற்றென்னை பிரிந்தவாறெனின், பிரியாவிடின் களவு பிறாக்குப் புலனாம்; புலனாகவே, இவள் பெருநாணின ளாதலால் இறந்துபடுமாதலின், பிரியவேண்டுமென்று கருதிப் பிரிந்தானெனவுணர்க. தலைமகள் பிரிவுக்கு இயைந்தாற்றுமோவெனின், ஆற்றும். எங்ஙனமெனின், ஆற்றாமையான் இறந்துபட்டுழி எம்பெருமானும் இறந்துபடுமென்று கருதிப் பிரிவினை ஆற்றல் வேண்டுமென்று ஆற்றினளாம். (உச)

இடமணித்தென்றல்.

இடமணித்தென்றல் எ - து. தலைவனூர் சேய்த்தோ அணித்தோ என்று தலைமகள் கவலைப்பட்டவதனைக் குறிப்பினலறிந்த தலைவன் இடம் அணித்தென்று கூறுதல்.

‡ தொல். பொருள். புறத்திணையியல், ௬. ௯.
‡‡ டை டை டை ௬ ௭.

மணிபொன் சொரியுங்கை வாணன்றென் மாறை மருவினர்போல
தணிபொன் சொரியுந் தடமுலை யாயுயர் சந்தமுந்தி
அணிபொன் சொரியு மருவியெஞ் சாரலகத்தவர்தேங்
கணிபொன் சொரியுநின் சாரன்மென் காந்தளங் கையகத்தே.

இ - ள். ஏற்றோர்க்கு மணியும் பொன்னுஞ் சொரியப்பட்ட கையை யுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டின்கண் உறைவார்போல; தணி வாகப் பொனபோற் பசலைநிறத்தைச்சொரியும் பெரியமுலையாய்! நீ இங்ங னம் ஆற்றாமை கொள்ளவேண்டாம்; நின்னூர்க் கெம்மூர் சேய்த்தன்று, அணித்தாயிருக்கும்; எங்ஙன மெனின், உயர்ந்த சந்தனத் தருக்களைத் திரையாலெறிந்து அணியணியாகப் பொன்னைச்சொரியும் அருவிபொருந் திய எஞ்சாரலகத்துத் தேனோடுகூடிய வேங்கை நின்ற சாரலிடத்திருக்கும் மெல்லிய காந்தட்போதாகிய கையிடத்திலே பொன்போல் அலரைச் சொரியும். எ - று.

'சந்த முந்தி அணிபொன்சொரிய மருவி' என்றதனால் திரை வருவிக் கப்பட்டது. 'மணிபொன்' என்புழி உம்மைத்தொகை. தணிதல்-நிறைதல். உந்தல் - எறிதல். 'பொன்போ லலரைசசொரியும்' என மொழிமாற்றிக் கொள்க. ஆதலான, என்சாரலும நினசாரலும் அணித்தென்றவா றாயிற்று. என்சாரல் வேங்கைத் தருவால நின்சாரற் காந்தள் பயன்பெற்றாற்போல, என்னால் நீயும நீங்காது பயன்பெறுவையென உள்ளுறையுவமம தோன்றிய வாறுணர்க. இவ்வாறு இடமணித்தென்று கூறித தலைவனீங்கும். எவ்வி டதது நீங்குமோவெனின், தலைவியாற்றுவாள் கொலலோ, ஆற்றாள்கொல் லோ வென்பது அறிதுமென்று தலைவி காணாததோரணிமைக்கண் தான் மறைந்திருந்து தலைவியை நோக்கி யிருக்குமெனக்கொள்க. முன்னைய மூனறும 'ஐயந்தீர்த்தல்,' பின்னைய மூனறும் 'பிரிவறிவுறுத்தல்' என்க. ()

வன்புறை - முற்றும.

தெளிவு.

அஃதாவது, *" தலைவன் மாற்றந் தலைவி தேற்றல்-தெளிவா மென்பர் தெளிந்திசி னோரே."— என்னுஞ் சூததிரவிதியால் தலைவன்கூறிய சொல் லைத் தலைவி மெய்யெனத் தெளிந்தாற்றுவது.

'எத்துங்கமதுனை தேறினின் றேனையிங் கேதனியே
வைத்தங் ககன்று மறைந்துறை யார்வறி யோர்கவர
௫. முத்தூர துகிரு மிரங்குந் தரங்க முகந்தெறிந்து
தத்துங் கழைவையை சூழ்தஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பரே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல, சூ. கச.

இ - ள். எத்திறத்துந்தரியேம் நிற்பிரியினுமென்று கூறிய தமதுரையை மெய்யாகத் தேறிநின்றேனை இவ்விடத்துத் தனியாகவைத்து, அவ்விடத்து நம்மை மறந்து தரித்திரார், வறியோர் கவர முத்தையும் பவளத்தையும் ஒலிக்குந் திரையாகிய கையினுன் மொண்டு வீசித் ததருங் கரைபொருந் திய வையை சூழ்ந்த தமிழ்வெற்பர். எ - று.

வறியோர் கவர முத்துந் துகிருந் திரைக்கையாலே முகந்தெறிகின்ற அருளுடைய வையைநதி சூழ்ந்த நாட்டுவெற்பராதலான், இவரும் அருளுடையாராய் நம்மைத் தனியே இங்குவைத்து அங்ககன்று உறையாரென்பது தோன்றி நின்றது

எத்தும் - எத்திறத்தும். 'அகன்றங்கு' என்று இயையும். துகிர் - பவளம். இரங்குதல் - ஒலித்தல். தரங்கம் - அலை. ததருதல் - தாவல். (உசு)

தெளிவு - முற்றும்.

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

அஃதாவது, தலைவிபிரிந்து போகுழிப் போகின்ற தன்மையைக்கண்டு தலைவன் மகிழ்தல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண்டுளத்தோடு சொல்லல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் டுளத்தொடுசொல்லல் எ - து. தலைவன் புணர்ச்சிக்களத்தினின்றும் பெயர்ந்து போகாநின்ற தலைமகளது செலவைக்கண்டு தன் நெஞ்சத்தொடு சொல்லுதல்.

அகிலேந்து கூந்த லொருகையி லேந்தி யசைந்தொருகை
துகிலேந்தி யேந்துந் துணைச்சிலம் பாரப்பந் துளிகலந்த
முகிலேந்து பூம்பொழில் சூழ்தஞ்சை வாணன்முந் நீர்த்துறைவாய்
நகிலேந்து பூங்கொடி போற்செல்லு மானெஞ்ச நம்முயிரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நம்முயிராயதோர் வடிவு கொண்டு அகிற்புகையேந்திய கூந்தலை யொருகையி லேந்திக்கொண்டு, ஒருகையிற் றுகிலையேந்திக்கொண்டு அசைந்து, தாளிணையேந்துந் துணைச்சிலம்பு ஆரவாரிக்கத் துளிகலந்த முகிலையேந்திய பூவொடுகூடிய பொழில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது கடற்கரையிடத்து, முலையை யேந்து பூங்கொடி நடந்து செல்லல் போற் செல்லும், நீ காண்பாயாக. எ - று.

கூந்தல் முடியாமலும் துகிலுடாமலும் வந்த தென்னையெனின், புணர்ச்சிக்களத்து இருப்புழி ஆயக்கூட்டத்தார் வருவாரொன்றும், வந்தால் களவு புலனாமென்றுங் கருதி, அவ்விடத்து நீங்கிக் குழல்முடிக்கவும் துகிலுடுக்கவும் நினைத்து வந்தாளென்க. அகில் - ஆகுபெயர். துகில் - புடவை. புனல் - தண்ணீர். நகில் - முலை. நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. ஆல்-அசை. 'காண்பாய்' என்னுஞ்சொல் எச்சமாய் நின்று முடிந்தது. (௨௭)

பாகனொடு சொல்லல்.

பாகனொடு சொல்லல் எ - து. தலைவன் தன்னைத் தேடிவந்த பாகனொடு தலைவி செல்வதைக்காட்டிக் கூறல்.

தென்பாற் றிலகமன் னான்றஞ்சை வாணன்றென் மாறைமுந்நீர்
வன்பாற் றிரண்முத்த வண்டலின் மேல்வரு மேதமஞ்சி
முன்பார்த்தென் னெஞ்சம் வரும்வழி பார்த்து முறைமுறையே
பின்பார்த் தொதுங்குதல காண்வல வாவொரு பெண்ணணங்கே.

இ - ள். வலவா! ஒரு பெண்ணணங்கு தென்றிசைக்குத் திலகம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டுக் கடற்கரையில் வலியபாற்றிரள்போன்ற முத்தத்தினான் வண்டலம்பாவைசெய்து விளையாடும் ஆயக்கூட்டத்தார் மேலாகவருங் குற்றமஞ்சி முன்னே பார்த்து, நெஞ்சம்வருகிற வழியை முறைமுறையாய் இருபக்கமும் பார்த்து, யான் வருகின்றேனோ வென்று பின்பாராது நடந்தேகல் காண்பாயாக. எ - று.

'பாற்றிரண்முத்தம்' என்புழி உவமைத்தொகை. வண்டலின் மேல் வருமேதம் - ஆயக்கூட்டத்தார் தான்வருகின்ற கோலங் கண்டு ஐயுறுவாரொன்னுங் குற்றம்.

வலவன் - தேர்ப்பாகன். 'பெண்ணணங்கு' என்றது பின்மொழி நிலையல. 'அணங்குபோலும்பெண்' என்று பொருள் கூறுக; இதனை முன்மொழி நிலையல் என்பாருமுளர். (௨௮)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி - முற்றும்.

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

அஃதாவது, தலைவிபிரிந்தவிடத்தில் தலைவன் கலங்கிக் கூறல்.

* "மருளுற் றுரைத்த றெருளுற் றுரைத்தலென்
றிருவகைத் தாகும் பிரிவுழிக் கலங்கல்." — எனனுஞ் சூத்திர விதியால் பிரிவுழிக்கலங்கல் இரண்டுவகையாகும்.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல். சூ. ௪௬.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டு இது மாயமோவென்றல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டு இது மாயமோ வென்றல் எ - து. தலைவியை ஆயக்கூட்டம்வந்து வழிபடுதலைக்கண்டு, இவ்வாயத்துள்ளாள் என்னைத் தனித்துக்கூடியது என்னமாயமோ வென்று மயங்கிக்கூறுதல்.

சீயங்கொ லோவெனத் தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறைவையை
தோயங்கொ லோவெனு நேயநம பால்வைத்துச் சோலைமஞ்ஞை[த்
ஆயங்கொ லோவெனு மாயத்துள் ளாளிவ் வரிவையென்ன
மாயங்கொ லோநெஞ்ச மேமணம போலிங்கு வந்துற்றதே.

இ - ள். நெஞ்சமே ! தெவ்வர்போர்க்களத்திற் பொரும்போது இவன் சிங்கமோ வென்று சொல்லுமபடி வெற்றியடைந்த வாணனது தென் மாறைநாட்டில் வரும் வையையாற்றினது நீரோவென்று சொல்லப்பட்ட அன்பை நம்மிடத்திலேவைத்து, சோலையிடத்துலாவும் மயிற்கூட்டமோ வென ஐயங்கொடுக்கும் இவ்வாயக்கூட்டம் வழிபட நடுவே விளங்குகின் றாளாகிய இவ்வரிவை மணஞ்செய்ததுபோல இங்குவந்து கூடியது யாது மாயமோ! எ - று.

சீயம் - சிங்கம். தெவ்வு - பகை. தோயம் - நீர். நேயம் - அன்பு. மஞ்ஞை - மயில். கொல் நான்கும் ஐயம். ஓகாரம் நான்கும் அசை நிலை. அன்றி, ஓகாரம் ஐயமெனின், கொல் - அசைநிலை.

இங்ஙனம் தலைவிகாணுததோ ரணிமைக்கண் நின்ற தலைமகன் ஆயக் கூட்டத்தில் தலைவிசேர்ந்தவுடன், அவர் குறுங்கண்ணியும் நெடுங்கோதை யும் தளிருங்கொண்டுவந்து வழிபடுவாரும், குற்றேவல்செய்வாரும், பல் லாண்டுகூறுவாருமாய்ச் சூழ, தாரகை நடுவண் தண்மதிபோல இவள் வீற் றிருப்பதைக்கண்டு கூறியவாறென் றுணர்க. (௨௧)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

வாயில்பெற்றுய்தல் எ-து. தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லும்போது உயிர்ப்பாங்கி முகத்தை நோக்கிச் செல்ல அறிந்து அவ்வுயிர்ப்பாங்கியைத் தலைவன் தூதாகப்பெற்று உய்வதாகக் கூறல். வாயில் எனினும், தூது எனினும் ஒக்கும். பக்கத்திற் பிரியாதிருத்தலான் பாங்கி யென்று பெயரா யிற்று.

இடந்தலைப்பாடும், பாங்கற்கூட்டமுங் கூறி, மதியுடம்பாட்டில் அறி யும் பாங்கியை ஈண்டறிந்ததாகக் கூறவேண்டிய தென்னையெனின், இதி யுடம்பாட்டில் வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்திக் கண்ணியுந் தழையும் ஏந் திச் சென்று ஊர் பெயர் முதலிய வினவுழிப் பாங்கியை யறிதற்கெனக்

கொள்க. ஈண்டறியாவிடின், இடந்தலைப்பாடு பாங்கற்கூட்டத்தில் அறியுமிடமின்று. ஆதலான், இவ்வாயில்பெற் றுய்தற்கும், அவ்வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்தற்கும் மாட்டேற்றுப் பூட்டென்றுணர்க.

பெருமான் மருந்தொன்று பெற்றனம் யாநெஞ்சம் பேதுறல்பாா
மருமான் வரோதயன் வாணன்றென் மாறை மணங்கமழ்பூந்
திருமான் முகமலர்ச் சேயரி பாய்கயல் சென்றுசென்றவ்
வொருமா னகைமுக மாமல ரோடை யுலாவருமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பாரின்வழித் தோன்றி வரத்துதித்தவனாகிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு மணநாறும் பூவிலிருக்கப்பட்ட திருமகள் போன்ற தலைவியது முகமலரின்கணுள்ள செவ்வரிபரந்த கயல்போன்ற கண்கள் போய்ப் போய்ப் பாங்கியது ஒளிபொருந்திய முகமாகிய மலரோடையுள் உலாவிக்கொண்டு வருதலான், நமது பெரிய மாலாகியநோய்க்கு மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம். இம்மருந்தினான் அந்நோய்தீரும், மயங்கல்வேண்டாம். எ - று.

எனவே, தலைவிநோக்குத் தலைவற்கு உயிர்ப்பாங்கியை அறிவித்தவாறு கண்டுகொள்க. 'மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம்' என இயையும். பேதுறல் - மயங்கல். நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. மருமான்-வழித்தோன்றியோன். அவ்வழியை வளஞ்செய்தல் இயல்பாதலான் பாரை வளஞ்செய்வான் எனப்பட்டது. பூமி பாலகன் எனினும் அமையும். 'மருமான்' என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது. திருமானும் கயலும் ஆகுபெயர். 'சென்று சென்று' என்பது அடுக்கு. அவ்வொருமான் - உயிர்ப்பாங்கி. அதிகாரம் 'பிரிவுழிக்கலங்கல்' எனவைத்துக் 'கலங்கல்' கூறாது 'உய்தல்' கூறியது என்னையெனின், 'மருளுற்றுரைத்தல்,' 'தெருளுற்றுரைத்தல்' என்றிருவகையாற் கூறப்படுமென்று இலக்கணம் சூத்திரத்துட் கூறலான், 'தெருளுற்றுரைத்தல்' என்னும் இலக்கணத்தாற் கூறப்பட்டது. ()

பண்புபாராட்டல்.

பண்புபாராட்டல் எ - து. தலைவியதழகைப் பரிந்துகொண்டாடல். பண்பென்று அழகிற்குப் பெயரோவெனின், அழகும் பண்பும் பலவற்றினுள்ளும் ஓர் பண்பாதலான் அழகு பண்பெனப்பட்டது.

மயலார் களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மாறையில் வாய்த்தவர்கண்
கயலா மெனிற்கயல் கள்ளங்கொள் ளாகருந் தாமரைக்கம
புயலா மெனிற்புயல் போதுகொள் ளாவிப் புனையிழையார்
இயலா மனத்தையும் வேறென்ன பேரிட் டியம்புவதே.

இ - ள். நெஞ்சமே! மயக்கமார்ந்த யானைப் பெருமையையுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டில் நமக்கு நல்வினைப்பயத்தான்வாய்த்த மடவாரது கண்களைக்கண்களன்று, கயலேயாமெனச்சொல்லின், அக்கயல்கள் கள்ளப்பார்வைகொள்ளா; கரிதாய்த் தாழ்ந்த அளகத்தை அளகமன்று,புயலாமெனின், அப்புயல் அலங்காரமாகப் போதுகளைப் புனையா; இவ்விரண்டுறுப்பிற்கும் அழகின் பெருக்கத்தான் உவமைப்பொருள்களைப் பெயரிட்டுக்கூற இயையாமையான் புனையிழையாரது இலக்கணமாகிய அவைத் துறுப்பையும் உவமப்பெயர்களில் வேறாக என்னபெயரிட் டியம்புவது?

எனவே, அழகின் பெருக்கத்தான் அவ்வுறுப்புகள் தமக்குத்தாமே உவமை கூறவேண்டுவ தல்லது வேறு பொருள்கள் ஒப்புக் கூறப்படாதாயிற்று.

மயல்-மயக்கம். வாய்த்தல் - முயற்சியான் எய்தற் கரிதாகிய பொருள் ஓர் காலத்து ஓரிடத்து நல்வினைப்பயத்தான் தானேவந்து எய்துதல். அளகம் - குழல். இயல் - இலக்கணம். இயம்புவது - சொல்லுவது. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (கூகூ)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் எ - து. தலைவியைப் பெற்றாரைத் தலைவன் வாழ்த்தல்.

அணியுஞ் சுடர்விரி சங்குபங் கேருக மாடகமும்
மணியுந் தரமன்னி வாழிய ரோதஞ்சை வாணன்வெற்பில
தணியுந் தொழிலொழித் தின்பமுந் துன்பமுந் தன்பதமே
பணியும் பணியெனக் குப்பயந் தாளைப் பயந்தவரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! ஒளிவிரியப்பட்ட சங்கநிதியும் பதுமநிதியும் பூணாரமுஞ்செம்பொன்னும் நவமணியுங் கொடுக்க மாறாத நிலைபெற்றுத் தஞ்சைவாணன்வெற்பில், மற்றத்தொழில்களெல்லாமின்பமுந்துன்பமு மாதலின், தாழுந்தொழிலென்று அவற்றை யொழித்து, எஞ்ஞான்றும் இன்பந்தருவதாய தன்னுடைய பாதத்தைப் பணியுந்தொழிலை எனக்குக் கொடுத்தாளைப் பெற்ற தாயுந்தந்தையும் என்னு மிவர்கள் பன்னாளும் வாழியர். எ-று.

அணி - பூணாரம். சுடர் - ஒளி. சங்கு - சங்கநிதி. பங்கேருகம் - பதுமநிதி. 'சங்குபங்கேருகம்' என்புழி உம்மைத்தொகை. ஆடகம் - பொன். மணி - நவமணி. ஓகாரம் - அசைநிலை. தணிதல் - தாழ்தல். பணியும் பணி - வணங்குந்தொழில். பயத்தல் - கொடுத்தல். பயந்தவர் - இருமுதுகுரவர். 'இன்பமுந் துன்பமுந் தணியுந்தொழில்' எனவும், 'அணியு மாடகமு மணியும்' எனவும் இயையும். உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன.

கண்படைபெறாது கங்குனோதல்.

கண்படைபெறாது கங்குனோதல் எ - து. அன்றிரவில் தலைவிதந்த வேட்கையான் துயில்பெறாது கங்குற்காலத்து நொந்துகூறல்.

வாமக் கலையல்குல் வாணுத லார்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
நாமக் கலவி நலங்கவர் போது நமக்களித்த
காமக் கனலவர் கையகல் காலைக் கடும்பனிகூர்
யாமக் கடலகத் துந்தணி யாதினி யென்செய்துமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! தஞ்சைவாணன் வெற்பில், நாம் முன் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் இன்பங்கொள்ளும்போது, அழகுபொருந்திய மேகலை சூழ்ந்த அல்குலையும், ஒளிபொருந்திய நுதலையுமுடைய குழலார் நமக்குக்கொடுத்த வேட்கைக்கனல் உள்ளடங்கியிருந்து, அவர் பிரிந்தவிடத்து கடிய பனி மிகுந்த இரவாகிய கடலின்கண் மூழ்கியுந் தணியாது, இன்றுஎன்செய்யக் கடவோம்! எ - று.

வாமம் - அழகு. கலை - மேகலை. நலம் - ஆகுபெயர். கவர்தல் - கொள்ளுதல். கைய[illegible]தல். யாமம் - இ[illegible]ரவு. உம்மை - சிறப்பு. இனி - இன்று. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௩௩)

'ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டு இது மாயமோவென்றல்' ஒன்றும் 'மருளுற்றுரைத்தல்'; ஏனைய நான்குந் 'தெருளுற்றுரைத்தல்.'

பிரிவுழிக்கலங்கல் - முற்றும்.

'காட்சி' முதலாகக் 'கண்படைபெறாது கங்குனோதல்' ஈறாகக்கூறிய கிளவி முப்பத்து மூன்றும் முதனாள் நிகழ்ந்ததெனக் கொள்க.

இடந்தலைப்பாடு.

அஃதாவது, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைவன் மற்றைத்தினத்தில் அவ்விடத்தேவந்து தலைமகளைக் கூடுதல்.

* "தெய்வந் தெளிதல்கூடல் விடுதலென்
றிவ்வோர் மூவகைத் திடந்தலைப் பாடே."— என்னுஞ் சூத்திர வகையால் இடந்தலைப்பாடு மூவகைப்படும்.

தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறல்.

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சேறல் எ - து. முன் இயற்கைப்புணர்ச்சியில் அவளைத்தந்தவிதி இன்னும் அவ்விடத்திற் சென்றால் தருமெனச்சேறல்.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. கஅ.

மன்றும் பொதியினு மாமயில் சேர்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
துன்றும் புயலிளஞ் சோலையின் வாய்ச்சுற வுக்குழையைச்
சென்றுந்து சேல்விழி மின்னை முன்னாட்டந்த தெய்வநமக்
கின்றுந் தருநெஞ்ச மேயெழு வாழியிங் கென்னுடனே.

இ - ள். மன்றினிடத்தும் பொதியினிடத்தும் பெரிய மயில்சேருந் தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து, புயல் நெருங்கிய இளஞ் சோலையினிடத்து, மகரக் குழையைப்போய்த் தள்ளுங் கெண்டைபோலும் விழியையுடைய மின்னை நெருநல் தந்தவிதியானது நமக்கின்றுஞ்சென்றால் தருமாதலான், என்னுடன் ஒருப்பட் டெழுவாயாக. எ - று.

மன்று - ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கத் திண்ணைபோட்டிருக்கும் மரத்தடி. பொதி-அம்பலமாய் எல்லாருங்கூடியிருக்குங்கூட்டம், என்னை,—

திருமுருகாற்றுப்படையுள் ‡"மன்றமும் பொதியினுங் கந்துடை நிலையினும்" என்பதனாற் காண்க.

மாமயில் - ஊரில்வளர்ந்த பெரியமயில். 'புயல்துன்றும்' என இயையும். சுறவுக்குழை - மகரக்குழை. உந்தல் - தள்ளுதல். சேல்விழி - உவமைத்தொகை. மின் - ஆகுபெயர். தெய்வம் - விதி. வாழி - முன்னிலையசை. (௩௪)

முந்துறக்காண்டல்.

முந்துறக்காண்டல் எ - து. முந்துபோலக்காண்டல்.

மருவாய நாப்பண் மயிலுரு வாய்நென்னல் வாணன்றஞ்சைத்
தருவாய்த் தழைகொய்து தண்புனங் காத்துத் தடங்குடைந்து
திருவாய் மலர்ந்து சிலம்பெதிர் கூயின்றோர் தெய்வதப்பெண்
உருவா யொருதனி யேநின்ற தாலென் னுயிர்க்குயிரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நெருநல் பொருந்திய ஆயக்கூட்டத்து நடுவே மயிலின்வடிவாக இற்றைப்பொழுது வாணனது தஞ்சைச் சோலையிடத்துத் தழைகொய்து, மழைபெய்தலாற் குளிர்ந்த புனங்காத்து, வாவியில் நீராடி, திருவாய்திறந்து மலையெதிர்கூவி, ஒப்பற்ற தெய்வப்பெண்ணுருவாய், ஒப்பற்றதனியே யென்னுயிர்க்குயிர் நின்றது, காண்பாயாக. எ - று.

ஆயநாப்பண் - ஆயக்கூட்டத்து நடு. தரு - சாதியொருமை. தடம்-வாவி. சிலம்பெதிர் கூவுதல் - ஓர்விளையாட்டு. ஆல் - அசை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௩௫)

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை.

முயங்கல்.

முயங்கல் எ - து. புணர்தல்.

மானு கரன்றஞ்சை வாணன் வரோதயன் மாறையன்னாள்
தானுவி னின்றலர் தாமரை யேயத் தடமலர்வாய்
ஆனு தெழுகுசெந் தேனல்லி மேவு மரசவன்னம்
யானு கிடைப்பது வேயன்ன பான்மை யிருவர்க்குமே.

இ - ள். மானத்துக்குப் பிறப்பிடமாய் வரத்திலுதித்த தஞ்சைவாணனது பூமாறைநாடுபோல்வாள் வாவியினின்று மலர்ந்த தாமரை ; அவ்வாவித் தாமரையிடத்து நீங்காமலொழுகுஞ் செந்தேனையுடைய அகவிதழின்கண் மேவியிருக்கும் அரசவன்னம யானுயினேன் ; இத்தன்மை யிருவர்க்குங் கிடைக்கத்தக்கதோ ! எ - று.

எனவே, ஊழ்வினைப்பயத்தானன்றி முயற்சியாற் கிடைக்கத்தக்கதோ வென்றவாறுயிற்று. 'மானுகரன்' 'வரோதயன்' இவ்விரண்டும் வடசொன் [illegible] வினைமுற்று வினையெச்சமாய்த் திரிந்தது. தான் - சந்தவின்பப் [illegible] ஆனுது - நீங்காது. அல்லி-அகவிதழ். ஆ-அதிசயக் பொருட்டு. ஆவி-வா[illegible] குறிப்பு. கிடைப்பது-அரிதாகிய [illegible]பொருளாயப்பது. ஏகாரம்-ஈற்றசை. ()

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ - து. தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்துகூறல்.

அரும்பா மளவிற் றனத்தொடொவ் வாயல ராமளவில்
கரும்பா மொழிவத னத்தொடொவ் வாய்களி யானைசெம்பொன்
தரும்பாரி வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை யான்றரி யாரின்முனசெய்
பெரும்பாவ மல்லது நீரின்ற பேறல்லி பெற்றிலையே.

இ - ள். அகவிதழையுடைய தாமரையே ! நீ அரும்பாகுங்காலம் கரும்பையொத்த மொழியையுடையாளது தனத்துக்கொப்பாகாய் ; அலராகுங் காலத்து முகத்தோடொப்பாகாய் ; களித்தயானையுஞ் செம்பொன்னும் நாவலர்க்குத்தரும பாரியென்னும் வள்ளலுக்கொப்பான தமிழ்த்தஞ்சை நகரையுடைய வீரனுக்குப் பகைவரைப்போல முன்செய்த பெரும்பாவ மல்லது, நீரிலே தவப்பேறுபெற்றிலையாயினை. எ - று.

எனவே, தலைவியைப் புகழ்ந்தவாறுயிற்று. தனம் - முலை. வதனம்-முகம். ‡ பாரி - ஓர்வள்ளல். தரியார் - பகைவர். அல்லி - அண்மைவிளி ; ஆகுபெயர். (கஎ)

---

‡ பாரி இன்னுனென்பதனைச் சிறுபாணாற்றுப்படையுள் " சுரும்புண - நறுவ் யுறைநகு'நாக நெடுவழிச - சிறுவீ முல்லைக்குப பெருந்தோ நல்கிய - பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற - பறம்பிற் கோமான் பாரியும் " என்ற[illegible]னும், அதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையானு முணர்க.

ஆயத் துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தல் எ - து. ஆயக்கூட்டத்துத் தலைவியைச் செலுத்தல்.

மேவிக் கலைக்கட லென்புலன் மீனுண்டு மீண்டுவந்தென்
ஆவிக் கமலத் தமரன்ன மேநின் னயிலவிழிபோல
வாவிக் கயலுக ளுந்தஞ்சை வாணன் வரையினுடன்
கூவிக் கயங்குடை நின்குயி லாயங் குறுகவே.

இ - ள். கலையாகிய கடலினமேவி, என்னறிவாகிய மீனையுண்டுபோய் மீண்டுவந்து, என்னுயிராகிய கமலத்திற் குடியாக வமர்ந்திருக்கும் அன்னமே! நின்னுடைய கூரிய கண்போல வாவியிற் கயல்கள் புரளுந் தஞ்சை வாணன் மலையில் எதிர் கூவிக் கயத்துட்குளித்து விளையாடும நின்னுடைய குயிற்கூட்டம்போன்ற ஆயக்கூட்டத்திற் கூடுக எ - று.

'கலைக்கடல்மேவி' என மாறுக. புலன் - அறிவு. கலையைக் கடலாகவும், புலனை மீனாகவும், அதனை யுண்ணுந் தலைவி அன்னமாகவும், அவ்வன்னமிருக்கும் உயிர்கமலமாகவும் உருவகஞ்செய்யப்பட்டது. 'மீண்டு வந்து' என்பதனால் போய் எனறசொல் வருவிக்கப்பட்ட -. இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து இடந்தலைப்பாட்டில் வந்தமை ஆவி பாய் மீண்டு வந் தெனக் கூறியது.

அயில் - கூர்மை. விழி - கண். 'வாவி' என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. கயல் - மீன். 'கயல்போல்விழி' என்னாது, 'விழிபோற்கயல்' என்றது,

"பொருளது புணர்வே புணர்ப்போன் குறிப்பின
மருள வரூஉ மரபிற் றென்ப."— என்னும் உவமவியற்சூத்திரத் தான் இன்னதுபொருளென்றும், இன்னது உவமையென்றுங் கூறத்தக்க தில்லை. பொருளும் உவமமும் புணர்க்கும்புலவனால் எவ்வாறு செய்யப்பட்டதோ அவ்வாறியையுமென்று கொள்க. இதனை இயலுடையார் விபரீத வுவமையென்ப. உகளுதல் - பிறழ்தல். 'அலர்த்தேன் குதிக்க வாவிக் கயலுகளும்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். வரை - மலை. உடன்கூவுதல்- எதிர்கூவுதல். குடைதல் - குளித்தல். குயிலாயம் - உவமைத்தொகை. குறுகல் - கூடுதல்.

'தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறல்' ஒன்றும் தெய்வந் தெளிதற் குரித்து. 'காண்டல்,' 'முயங்கல்,' 'புகழ்தல்' மூன்றும் கூடற்குரிய. ஆயத்துய்த்தல்' ஒன்றும் விடுத்தற்குரித்து. (௩௮)

இடந்தலைப்பாடு - முற்றும்.

இரண்டாநாள் இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடினானோன்றுணர்க.

பாங்கற் கூட்டம்.

அஃதாவது மூன்றுநாள் பாங்கனாற் கூடுங் கூட்டம்.

* "சார்தல் கேட்டல் சாற்ற லெதிர்மறை
நேர்தல் கூடல் பாங்கிற் கூட்டலென்
றுங்கெழு வகைத்தே பாங்கற் கூட்டம்." —என்னுஞ் சூத்திர வகையாற் பாங்கற்கூட்டம் எழுவகையினையுடைத்தென்பது.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

தலைவன் பாங்கனைச்சார்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வேட்கைநோய் பாங்கனாலன்றித் தீராதென்றெண்ணிப் பாங்கனைச்சார்தல்.

புனையாழி யங்கைப் புயல்வளர் பாற்கடற் பூங்கொடிவாழ்
மனையா கியதஞ்சை வாணனொன் னாரொன் மற்றிங்ஙனே
இனையா தெழுமதி நன்னெஞ்ச மேநமக் கின்னுயிரோ
டனையா னருட்புன லாலனங் கானல மாற்றுதற்கே.

இ - ள். நன்னெஞ்சமே! நமக்கினிய உயிர்போன்ற உயிர்ப்பாங்கன் அருட்புனலாற் காமாக்கினியை அவித்தற்கு, சக்கரத்தை யணியும் அழகிய கையினையுடைய புயல்போன்ற திருமால் கண்வளரும் பாற்கடலைப் பிறந்தகமாக வுடைய பூங்கொடிபோன்ற திருமகட்கு வாழ்க்கை மனையாகிய தஞ்சைமா நகரையுடைய வாணனுக்கு ஒன்னார்போல இவ்விடத்தில் வருந்தாது, அவன் பக்கற்சேர எழுவாயாக. எ - று.

'ஆழி புனை' எனமாறுக. புயல் - மேகம். 'ஆழியங்கைப்புயல்' என்பதும், 'பாற்கடற் பூங்கொடி' என்பதும் சிறப்புருவகம். 'பூங்கொடி வாழ்மனை யாகிய தஞ்சை' எனவே திருமகள் பிரியாத தஞ்சையென்றுமாயிற்று. ஒன்னார் - பகைவர். மற்று - அசை. இனைதல் - வருந்துதல். மதி - முன்னிலையசை. அருட்புனல் - அருள் நீர். அனங்கானலம் - காமாக்கினி; வடசொன்முடிபு. (௩௩)

பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாதல்.

பாங்கன் தலைவனையுற்றது வினாதல் எ - து. பாங்கன் தலைவனதுள்ள முந் தோளும் வாடிய வேறுபாடடைக்கண்டு நினக்கு இவ்வேறுபாடுற்ற காரண மென்னவென்று வினாதல்.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௨௦.

வலம்புரி போற்கொடை வாணன்றென் மாறை மழைவளர்பூஞ்
சிலம்புறை சூர்வந்து தீண்டின போலொளி தேம்பியிவ்வா
றுலம்புனை தோளுநின் னுள்ளமும் வாடி யுருகிநின்று
புலம்புவ தென்னைகொல் லோசொல்ல வேண்டும் புரவலனே.

இ - ள். புரவலனே! சங்கநிதிபோற்கொடுக்குங் கொடையையுடைய வாணன்றது தென்மாறை நாட்டின்க ணுள்ள முகில் கண்வளரும் பொலிவினையுடைய சிலம்பி லுறையுஞ் சூரொன்னுந் தெய்வப்பெண் தீண்டியது போல, நின் திருமேனி ஒளிதேய்ந்து திரண்ட கல்லுப் புனைந்தா லொக்கும் நின்னுடைய தோளும உள்ளமும் வாடி யுருகிநின்று இவ்வாறு புலம்புவதென்னோ? சொல்லவேண்டும். எ - று.

வலம்புரி - ஆகுபெயர். மழை - முகில். வளர்தல் - கண்வளர்தல். பூ - பொலிவு. சிலம்பு - மலை. சூர - ஓர் தெய்வப்பெண். தேம்பல் - தேய்தல். ‡"தேம்பலஞ்சிற் றிடை - ஈங்கிவ டுங்கனிவாய்" என்றார் பிறரும். உலம்-திரண்டகல். 'இவ்வாறு,' 'கொல்லோ' என்பன அசைநிலை. (௨0)

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

தலைவன் உற்றதுரைத்தல் எ - து. இவ்வாறு வினவிய பாங்கற்குத் தலைவன் தனக்குற்ற வேறுபாட்டின் காரணத்தைக் கூறல்.

மலைமுழு துங்கொற்றம் வைக்கின்ற வாணன்றென் மாறைநண்பா
சிலைமுழு துஞ்சுற்று முற்றுமெய் யாநிற்பச் செநிறத்தே
கொலைமுழு துங்கற்ற கூரிய வாளி குளிப்பவின்றென்
கலைமுழு தும்பட்ட தாலொரு மான்முடிக் கண்ணியிலே.

இ - ள். எண்டிசையின் மலைமுற்றும் வெற்றிக்கொடியை வைக்கின்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற பாங்கனே! புருவமாகிய சிலை முழுதும் சுற்றாகிய திசைமுற்றும் எய்யாநிற்ப, கொலைத்தொழின் முற்றுங கற்ற கண்ணாகிய கூரியவாளிகள் எனது செவ்விதாகிய நெஞ்சிடத்திலே மூழ்க, அப்போது என்னெஞ்சி லிருக்கின்ற கலையறிவு முற்றும் ஒரு பெண் வைத்த தலைக்கண்ணியிற்பட்டது. எ - று.

'மலைமுழுதுங் கொற்றம்.' எனவே எண்டிசைக்கும் அவாய்நிலையான் வந்தது. கொற்றம் - ஆகுபெயா. சிலை - ஆகுபெயர். உலகிற் சிலை நடுநிலையி லெய்யும்; இச்சிலை அவ்வாறன்றிச் சிலைமுற்று மெய்யா நின்ற தென்று கருவிகருத்தாவாகக் கூறியது, விற்றோன்றுந் திசையிலன்றித் திசையெட்டினும் எய்கினறமையான். சுற்றாகிய திசைமுற்றும் என்றது, எண்திசையினும் இருந்துவரினுந் தைப்பது நெஞ்சிடத்தேயெனக்கொள்க.

‡ திருக்கோவையார், ௪. ௧௧.

செங்கிறம் - மார்பு கொலை முற்றும் - கொலைத்தொழின் முற்றும். வாளி - ஆகுபெயர். குளிப்ப - மூழ்க. கலை - ஆகுபெயர். ஒரு மானுக்கு முடிபோட்ட கண்ணியிலே கலையெல்லாம் பட்டதென ஒருபொருள் தோன்றியவாறு காண்க. ஆல் - அசை. கண்ணி - விலங்குகள் புட்கள் அகப்படுத்துங் கருவிக்கும், மாதா குழலிற்சூடுங் குறுங்கோதைக்கும் பொதுவாகலான், இவ்விரண்டுவகைப் பொருளுந் தோன்ற நின்றது. (சக)

கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

கற்றறிபாங்கன் கழறல் எ - து. வேதாகம புராணம் யாவுங்கற்றறிந்த பார்ப்பனப் பாங்கன இடித்துக்கூறல். இடித்துக்கூறல் - உறுதிச்சொல் லுரைத்தல்.

தருநற் பகமன்ன சந்திர வாணன் றடஞ்சிலம்பில்
முருகக் கடவு ளனையவெற் பாமுகி லுமபிறையுஞ்
செருகக் கிளர்வரை வந்தவொா பேதைக்குன் சிந்தையெல்லாம்
உருகக் கலங்கினை நீதகு மோமற் றுனக்கிதுவே.

இ - ள். இரவலர் யார்வந்து கேட்பினும் கேட்பவை யெல்லாங் கொடுக்குங் கற்பகத் தருவையொத்த சந்திரற்கு மகனாகிய வாணனது சிலம்பிலிருக்கும் முருகக்கடவுளை யொக்கும் வெற்பனே ! நீமுகிலும் பிறையுஞ் செருகும்படி யெழுந்த வரையிடத்தில் வந்த ஓர் பெண்ணுக்கு நின் சிந்தையெல்லாம் உருகக் கலங்கினை, உனக்கிது தகாது. எ - று.

சந்திரன் - வாணனுக்குத் தந்தை. தடஞ்சிலம்பு - பெரியமலை. செருகல் - செருகுதல். ‡"துவரமுடித்த துகளறுமுச்சிப் பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்-டுளைப்பூ மருதின்." எனத் திருமுருகாற்றுப்படையுள் செரீஇ என்பதற்குச் செருகி யென உரைகூறியவாறு கண்டுகொள்க. கிளர்தல் - எழுதல். வரை - மலை. ஓகாரம் - எதிர்மறை. மற்று - அசை. 'இது தகுமோ' என இயையும். (சஉ)

கிழவோன் கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல் எ - து. பாங்கன்கூறிய கட்டுரையைத் தலைவன் மறுத்துக்கூறல்.

மாலாய் மதம்பொழி மாதங்க வாணன்றென் மாறையன்னார்
சேலார் கருங்கணணுஞ் செங்கனி வாயுஞ் சிறிய நுண்ணோ
நூலார் மருங்கும பெருந்தன பாரமு நுமமையன்றி
மேலா னவருங்கண் டாலுரை யாரிந்த வீரங்களே.

---

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

இ - ள். மயக்கமாய் மதத்தைப்பொழியும் வாரணத்தையுடைய வாண னது தென்மாறைநாடு போல்வாரது சேல்போன்ற கருங்கண்ணும், செங் கனிபோன்ற வாயும், சிறுமையாகிய நுண்ணிய வழகாகிய நூல்போன்ற இடையும், பெரிய தனபாரமும், கண்டார் நெஞ்சினையுருக்குந் தன்மை யில் வலியவென்பதனை யெளியவாகக் கூறினீர்; நும்மையன்றி மேலான வருங் கண்டாலுமையார்கள் இத்தன்மையாகிய வீரமொழிகள். ஏ - று.

எனவே, நீருங் காணாததன்மையால் இவ்வாறு கூறினீரென்று கூறிய வாறாயிற்று. மால் - மயக்கம். வாரணம் - யானை. சேல் - கயல். 'செங் கனிவாய்' என்புழி உவமைத்தொகை. ஏர் - அழகு. 'மேலானவரும்' என் புழி உம்மை சிறப்புமமை; ஏனைய எண்ணினகண் வந்தன. ஆர் என் பது ஒப்பு. பாங்கன் - முனனிலையெச்சம். (௪௩)

கிழவோற் பழித்தல்.

கிழவோற்பழித்தல் எ - து. அவ்வாறு கூறிய தலைவனைப் பாங்கன் பழித்துக் கூறல்.

சூரார் சிலம்பிற் சிலம்பிமென் னூல்கொண்டு சுற்றவெற்றிப்
போரார் களிறு புலம்பினைந தாங்கொரு பூவைகொங்கை
வாரா லணைப்ப வருந்தினை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பா
ஓராழி சூழுல கத்தெவ ரேநின்னை யொபபவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருப்பவனே! சூர்பொருந்திய மலை யினிடத்துச் சிலம்பியானது மெல்லிய நூலைக்கொண்டு சுற்ற, மாற்றார் படையிலே வெற்றிப்போர் செய்கின்ற யானையானது புலம்பி நைந்தாற் போலும், ஒரு பெண்ணினது வார்பொருந்திய கொங்கையாலணைப்ப நீ வருந்தினை; ஆதலால், ஒப்பற்ற ஆழிசூழ்ந்த வுலகத்தில் நின்னை யொப் பாவார்யாரா? எ - று.

சூர் - தெய்வப்பெண்களிலோர்சாதி. சிலமபு - மலை. சிலம்பி - சிலந்தி. களிறு - யானை. ஆங்கு-உவமையுருபு. பூவை - பெண். 'வார்க்கொஙகை.' என மாறுக. ஆழி - கடல். 'சிலமபி மென்னூல் கொண்டு சுற்றவெற்றிப் போரார்களிறு புலமபிநைந் தாங்கு'-அந்நூற்றளைமை நீங்கிவருதற்கரிதாய்ச் சங்கிலித்தளைக்கு நில்லாது அதன் வலியிழந்து புலம்பி நைந்தாற்போல, கடல்போல் வருகின்ற நாலவகைப் படையும் வென்று மனத்திற் கலங்காத வீரம் ஒரு பெண்வேட்கையாற் கலங்கி வருந்தினை, நின்னை யொப்பா வார்யாரா? — எனக்குறிப்பாற் பழிப்புத்தோனறியவா றுணர்க. (௪௪)

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற் கருமைசாற்றல்.

கிழவோன் வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற்றல் எ - து. தலைவன் நீ பழிக்கின்ற என்னுள்ளந் தேறுதற்கு வேட்கை என்னால் தாங்கமுடியாதென்று கூறுதல்.

பொறைகொண்ட தாமரைப் போதன்ன கொங்கையும் பொங்கரிசேர், கறைகொண்ட வாளன்ன கணகளுங் கொண்டொரு கன்னிதெவ்வைத், திறைகொண்ட வாணன் செழுந்தஞ்சை சூழுஞ் சிலம்பிலின்றென், நிறைகொண்ட வாறறி யாதிக ழாநிற்றி நீயு நின்றே.

இ - ள். பாரங்கொண்ட தாமரை முகையன்ன கொங்கையும், மிகுந்த வரிபொருந்திய மாற்றாரைப் பொருது அவருடற்குருதிக் கறைகொண்ட வாளையொத்த கண்களுங்கொண்டு ஒரு கன்னியானவள், பகையைத் திறைகொண்ட வாணனது செழுமையாகிய தஞ்சை மாநகரைச்சூழுஞ் சிலம்பிடத்து, இன்று என்னுடைய நிறையைக் கவர்ந்தவாறறியாது, நீயும் என்மு[illegible]ன்னின்று இகழாநின்றாய, யானென்செய்வேன் ! எ - று.

பொறை - பா[illegible]ரம். போது - முகை.

‡ "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்." — என்பதனு னுணர்க.

பொங்குதல் - மிகுதல். அரி - செவ்வரி. கறை - இரத்தம். தெவ்வு - பகை. திறை-வெற்றி. நிறை-அறிவு. நிறையோர்ப்புக்கடைப்பிடியென்னும் மேன்மக்கள் குணங்களுள் ஓர்குணம்.

அஃதாவது, மனத்தின்கண் பிறரறியாமை யடக்கத்தக்க காரியத்தை யடக்குதல். நிறை யெனப்படுவது மறை, பிறரறியாமை யென்றார் பிறரும். நீயும் என்னும் உம்மை - சிறப்பும்மை. பாங்கன் - முன்னிலை யெச்சம். (ருடு)

பாங்கன்தன்மனத்தழுங்கல்.

பாங்கன் தன்மனத்தழுங்கல் எ - து. அதுகேட்ட பாங்கன் எம்பெருமான் ஆற்றாய் இவ்வாறு கூறினல் யான் அதற்குத்தான் என்சொல்வேனென்று தன்னுள்ளே யிரங்குதல்.

சீதள வாரங் கமழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையன்னாள்
காதள வாவெங் கடுவள வாவொளிர் காவியந்தண்
போதள வாவிழி யென்னுமென் னுசைப் புறத்தளவா
சூதள வாமுலை யென்னுமென் னுமினிச் சொல்லுவதே.

---

‡ திருக்குறள், செ. கஉஉஎ.

இ - ள். எம்பெருமான்! குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனங் கமழப்பட்ட தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வாளது கண்களைக் காதினும் அளவிட்டறியப்படா, வெவ்விய விடத்தினும் அளவிட்டறியப்படா, விளங்கப்பட்ட அழகிய குளிர்ந்த நீலப்போதினும் அளவிட்டறியப்படா, என்று சொல்லும்; மூலையை மலைபோல் வளர்ந்த என்னுசையிடத்தும் அளவிட் டறியப்படா, வல்லினும் அளவிட் டறியப்படா, என்று சொல்லும் ஆதலால், நெஞ்சமே! நாம் இன்று சொல்லுவதென்? எ - று.

ஆரம் - மைந்தரும் மாதரும் மார்பினும் முலையினும பூசுஞ் சந்தனம். கடு - விடம். காவி - நீலம். 'அந்தண் காவி' என மாறுக. புறம் - இடம். சூது - வல். இனி - இன்று. அளத்தல் - அறிதல். அளவா - அறியப்படா.

காதைக் கடந்துபோதலான் 'காதளவா' என்றும், கடு உண்டாரைக் கொல்லும் அவ்வாறன்றிக் கண்டாரைக் கொல்லுதலான் 'கடு வளவா' என்றும், காவிப் பூவிற்குப் பார்த்தறியுங் குணமின்மையின் 'காவியந்தண் போதளவா' என்றுங் கூறியது.

‡ "காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று."— என்னுங் குறளினுங்

காவிக்குக் கண்டறியுங் குணமின்மை யுணர்க.

ஆசையினும் முலைபெரிதாகலான் 'ஆசைப்புறத்தளவா' என்றும், வட்டங்கொண்டு குவிந்து வண்ணம் பொதிந்திருத்தலான் 'சூதளவா' என்றுங் கூறியது. 'என்னும்' என்ப இரண்டும் இறுதிவிளக்கு. நெஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம். (௪௬)

பாங்கன் தலைவனோடழுங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

என்மே லறைவதி யானிங்கு நின்செவிக் கென்சொலெல்லாம்
வன்மே லடர்கொங்கை காரண மாய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
கன்மே லறைகின்ற மென்முளை போலுங் கடல்வெதுபில்
தன்மேல் விளாவவுண் டோதனை மேலொரு தணபுனலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! பேரின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இத்தன்மையனாதல் தகாதென்று, சூதினமேற்பகை நெருங்குங் கொங்கையினை யுடையாள் காரணமாக, இங்குக்கூறும் என்சொல்லெல்லாம் நின்காதுக்குக் கல்லின்மே லறைகின்ற மெல்லியமூங்கிலின் முளை போலு மாயின; யான் மேற்சொல்லுமா றியாது? கடல் வெப்பமுறின்

‡ திருக்குறள், சே. ௧௧௧௪.

அவ்வெப்பமாற அக்கடன்மேல் விளாவுதற்குப் பாரிடத்து ஒரு தண்ணீ ருண்டோ? எ - று.

அறைதல் - சொல்லுதல். 'யானென் மேலறைவது' என மாறுக. வல் - சூது. அடர்தல் - நெருங்குதல். கோங்கை - ஆகுபெயர். அறைதல் - அடித்தல். முளை - மூங்கில். வெதும்பல் - வெப்பமுறல். அன் - அடிச்சந்த நோக்கிவந்தது. தரை - பார். புனல் - நீர். (சஎ)

எவ்விடத்தேவ்வியற்றென்றல்.

எவ்விடத் தெவவியற்றென்றல் எ - து. எம்பெருமான் இவ்வாறுகூறி யும் ஆற்றாளாய் இன்னதனால் தலைவியைக் கூடாதொழியின் இறந்துபடு மென்றுதேறி, தலைவனை நோக்கி நின்றாற்காணப்பட்ட வுரு எவ்விடதது எவவியலையுடையதென்று வினவுதல்.

முகத்திற் பகழி யிரண்டுடை யார்க்கிட மூரிமுந்நீர்
அகத்திற் பிறந்த வரவிந்த மோவடை யாரதமக்கு
மகத்திற் சனியன்ன சந்திர வாணன்றென் மாறைவெற்போ
நுகத்திற் பகலனை யாய்தன்மை யேது நுவலெனக்கே.

இ - ள். நின்றாற் காணப்பட்ட முகத்தில் அம்புபோன்ற கண்ணிரண் டுடையார்க்கு இருப்பிடம், பெருமை பொருந்திய கடலகத்திற் பிறந்த தாமரையோ? பகைவர் தமக்கு மகநாளில்வந்த சனியையொக்கும் சந்திர வாணன் தெனமாறை வெற்போ? உழும் ஏர்ப்பெயலிற்பிணித்த நுகத்தின் நடுப்போன்ற தலைவனே! அவர்க் கிலக்கணம் யாது? அறிய எனக்குச் சொல்வாயாக. எ - று.

பகழி - ஆகுபெயர். மூரி - பெருமை. முந்நீர் - கடல். அரவிந்தம் - தாமரை. அடையார் - பகைவர்.

மகத்திற் சனிவருங்கால் உலகிற் றீமைபயத்தலால் 'அடையார்தமக்கு மகத்திற் சனியன்ன சநதிரவாணன்' எனக்கூறியது; ‡ "மகத்திற்புக்கதோர் சனியெனக்காளாய்" என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஓதியவாற்றானு முணர்க. 'நுகத்திற் பகலனையாய்' என்றது நடுவன்றி யோர்பக்கஞ்சாயின் அவ்விடத்திற் பாரமுறைக்கும், நடுவாகின் சமனாயிருக்கு மாதலான், இவ னும் நடுவு நிலைமையை யுடையவனென்று கூறப்பட்டது.

தன்மை - இலக்கணம். நுவலல் - சொல்லுதல். ஓகாரம் இரண்டும் வினா. (சஅ)

---

‡ திருவொற்றியூர்த் தேவாரம், செ. கூ.

அவனஃ திவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல்.

அவனஃ திவ்விடத் திவ்வியற்றென்றல் எ - து. தலைவன் என்னாற் காணப்பட்டவுரு இவ்விடத்து இவ்வியலையுடையதென்று பாங்கற்குக்கூறல்.

கனமே குழல்செங் கயலே விழிமொழி கார்க்குயிலே
தனமே முகையென் றனிநெஞ்ச மேயிடை தன்பகைக்கு
அனமே யருளிய வாணன்றென் மாறை மணிவரைசூழ்
புனமே யிடமிங்ங னேயென்னை வாட்டிய பூங்கொடிக்கே.

இ - ள். இவ்வாறு என்னைவாட்டிய பூங்கொடிபோல்வாட் கிருப்பிடம், தன் பகைவர்க்குக் காடே யிடமாகக் கொடுத்த வாணனது தென்மாறை நாட்டு முத்தத்தையீனும் மூங்கில்சூழ்ந்த தினைப்புனமே ; குழல், முகிலே ; விழி,செவ்வரி பொருந்திய கயலே; மொழி,கருங்குயிலே; தனம,முகையே ; இடை, என்தனிமையாகிய நெஞ்சமே. எ - று.

கனம் - முகில். கயல் - மீன். தனம் - முலை. முகை - மொக்குள். மணி - முத்தம். வரை - மூங்கில். புனம் - தினைப்புனம. இங்ஙனம் - இவ்வாறு. பூங்கொடி - ஆகுபெயர்.

'கார்க்குயிலேமொழி' எனவும், 'முகையேதனம்' எனவும் மாறுக. 'இங்ஙனே' என்புழி ஏகாரமும், 'பூங்கொடிக்கே' என்புழி ஏகாரமும் ஈற்றசை ; ஏனையதேற்றம்.

'தனிநெஞ்சம்' என்றது வேட்கைப் பாரத்தைச் சுமந்து நைந்த தனால், நெஞ்சம் முலைப்பாரத்தைச் சுமந்து நைந்த இடைக்கு உவமமா யிற்று. வரைகண்களை யுடைமையின் ஆகுபெயரான் மூங்கிற்குப் பெய ராயிற்று. வரைமலையாகாதோவெனின், ஆகாது. என்னை, மேற்கூறும் பாங் கன் இறைவனைத் தேற்றுஞ் செய்யுட்கண் 'கழைவளர் சாரல' என்றமை யான் இவ்விடத்து மூங்கிலென்றே பொருள்கூறவேண்டுவதாயிற்று. ‡"மால் வரை நிவந்த சேணுயர்வெற்பின்." எனக் கூறியதனுணர்க. (சுஉ)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்.

பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றல் எ - து. இவ்வாறு நீ வருந்தாதொழிக நீசொன்ன குறியிடத்துச் சென்று தலைவியைக்கண்டு யான் வருகின்றே னென்று தேற்றுதல்.

மழைவளர் மாளிகை மாறைவ ரோதயன் வாணன்வெற்பின்
இழைவளர் வார்முலை யேரிளந் தோகையை யிக்கணம்போய்க்
கழைவளர் சாரலிற் கண்டினி யான்வந்து காண்பளவுந்
தழைவளர் தாரண்ண லேதணி வாய்நின் றகவின்மையே.

‡ திருமுருகாற்றுப்படை,திருப்பரங்குன்றம்.

இ-ள். மலரோடுந் தழைகலந்து நீண்ட மாலையையுடைய இறைவனே! முகில் துஞ்சும் மாளிகை நெருங்கிய மாறைநாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது வெற்பில், அணிக்கியலுங் கச்சுப் பொருந்திய முலையழகுடைய இளந்தோகை போல்வாளை நீகூறிய குறியிடமாகிய மூங்கில் வேலியாய் வளர்ந்த புனத்தில் இக்கணம் போய்க்கண்டு உனை யான்வந்து காணுமளவும் வருத்தமொழிவாய். எ-று.

மழை - முகில். இழை - ஆபரணம். வார் - கச்சு. ஏர்-அழகு. தோகை-ஆகுபெயர். சாரல் - ஆகுபெயர்.

என்னை,—தலைவன் குறிகூறியது 'புனமே யிடம்' என்றதனா லென்றுணர்க. இங்ஙனம் மூங்கில் வேலிப்புனமென்று அதிகாரப்படக் கூறியவாறென்னை யெனின், இக்கிளவிக் கடுத்த கிளவி "குறிவயிற்சேறல்" என்றலின், தலைவி யிருக்குமிடமுங் குறியென்றலின், அக்குறியிற் குறியிடமெல்லா மொன்றாய் வருதல் விதியாதலான் 'மூங்கிற்புனம்' என்றதிகாரப்பட்டவாறுணர்க. அன்றியும் வரைவுகடாவுதலில் இரவு வருவானைப் 'பகல் வருகென்றல்' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் 'கழைவிளையாடுங் கடிபுனங் காத்தும்' என்று பாங்கி கூறியவதனானும், இச்செய்யுளில் புனங் கூறுமிடமெல்லாம் மூங்கி லடையாளமன்றி வேறோரடையாளங் கூறுவதின்றென வுணர்க.

தார் - மாலை. மலராற் கட்டுதல் மாலையாகலான் மலர்கூறாது, தழையிடை யிடையே கட்டுதலின் தழை கூறினார். அண்ணல் - இறைவன். தணிதல் - ஒழிதல். தகவின்மை-வருத்தம். முன்வள ரிரண்டுங் கண்வளர்தல். பின்வளரிரண்டும் நீடல். 'கழைவளர் சாரலிக்கணம்போய்' என மாறுக. 'மீண்டு' என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. (ருo)

குறிவயிற் சேறல்.

குறிவயிற்சேறல் எ - து. தலைவன் கூறிய குறியிடத்துத் தலைவியைக் காணப் பாங்கன்போதல்.

பாரித்த திண்மையெம் மண்ணலுண் ணீரைப் பருகிநின்று
பூரித்த செவ்விள நீர்களுந் தாங்கியப் பூங்கொடிதான்
வாரித்த லமபுகழ் வாணன்றென் மாறை வரைப்புனஞ்சூழ்
வேரித்த டம்பொழில் வாய்விளை யாடிங்கொன் மேவிநின்றே.

இ-ள். தலைவன் கூறிய அப்பூங்கொடிதான் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகம புகழும். வாணனது தென்மாறைநாட்டு மூங்கில்வேலியை யுடைய திணைப்புனஞ் சூழ்ந்த மணம்பொருந்திய பெரிய சோலையிடத்துப் பொருந்திநின்று, வீரமில்லா தார்க்கும் வீரத்தைப் பிறப்பித்த எம் அண்ணலது

உள்ளத்துள்ள கலையறிவாகிய நீரைப்பருகி, நிலைகொண்டு விம்மிய செவ்விளநீர்போன்ற முலைகளையுந் தாங்கி, விளையாடுமோவென எண்ணிக்கொண்டு சென்றான். எ - று.

பாரித்தல் - பிறப்பித்தல். திண்மை - வீரம். உண்ணீர் - உள்ளத்துள்ள கலையறிவு. பூரித்தல் - விம்முதல். உம்மை - அசை. வாரி - கடல். தலம் - நிலவுலகம். வரை - மூங்கில். வேரி - மணம். தடம்பொழில் - பெரியசோலை. கோல் - ஐயம். நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். 'வரைப்புனம்' என்பது வரைகட்புனமென அமையாதோ வெனின், இவ்விடத்து இவ்வியற்றென்னுஞ் செய்யுளில் 'மணிவரை சூழ்புனம்' எனவும், பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றுஞ் செய்யுளில் 'கழைவளர்சாரல்' எனவும், இச் செய்யுளில் 'வரைப்புனம்' எனவும் மூங்கிலே யதிகாரப்பட்டு வருதலின் மலையாகாதென்க. (௫௧)

இறவியைக்காண்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானே யளகங் கரும்புய லேயியல் கார்மயிலே
மானே விழிமுக மாமதி யேதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தேனேய் தொடையலச் சேயனை யான்சொன்ன சேயிழையாள்
தானே யிவளிது வேயிட மாகிய தண்புனமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கும் முருகக்கடவுளனைய வண்டுபொருந்திய மாலையை யுடைய எம்மிறைவன் சொன்ன இடமாகிய தண்புனம் இதுவே, இயலாகியபுயலே,மணம்பொருந்திய அளகபாரமாயிருக்கின்றது ; கார்காலத்துமயிலே, இயலா யிருக்கின்றது; மானே, விழியாயிருக்கின்றது ; நிறைமதியே, முகமா யிருக்கின்றது ; ஆதலால், அச் சேயிழையாள்தானிவளே. எ - று.

கான் - மணம். எய்தல் - பொருந்துதல். இயல் - சாயல். கார் - கார்காலம். விழி-கண். மாமதி-நிறைமதி. தேன் - வண்டு. தொடையல் - மாலை. சேய் - முருகக்கடவுள்.

'கரும்புயலே கானேயளகம்' எனவும், 'கார்மயிலே யியல்' எனவும், 'மதியே முகம்' எனவும், 'தஞ்சைவாணன் வெற்பிற்சேய்' எனவும் மாறுக. ஈற்றசை ஏகாரமொன்று மொழித்து ஏனைய ஏகாரமெல்லாந் தேற்றத்தின்கண் வந்தன. நெஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம். 'அச்சேயனையான் சொன்ன' என்பது இடைநிலை விளக்கு. (௫௨)

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல்.

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல் எ - து. தலைவி பேரழகைக்கண்டு பாங்கன் காணு முன்னம் எம்பெருமானை அறிவின்றி இகழ்ந்தனமென்று இரங்கிக்கூறல்.

கொலைகா லயிற்படை நேரியர் கோனகங் கோடவங்கைச்
சிலைகால் வளைத்துத் திருத்திய வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
முலைகால் கொளக்கண் டிளைத்தநுண் ணூலிடை முற்றிழைகண்
வலைகால் பிணிப்பவந் தார்வருந் தாரல்லர் மாலுழந்தே.

இ - ள். கொல்லுந் தொழிலை உமிழ்கின்ற வேற்படையையுடைய சோழனது உள்ளம் மாறுபட அழகிய கைச்சிலையைக் காலால்வளைத்து, அம் மாறுபாட்டைத் திருத்திய வாணனது தென்மாறை வெற்பிடத்து, முலை யிடங்கொள்ளக் கண்டதனால் இளைத்த நுண்ணிய நூல்போன்ற இடையை யும், அணியும் அணியினிற் குறைவின்றி முற்றுப்பெற்ற அணியையு முடையா ளது கண்ணாகிய வலை காலிற் பிணிப்ப வந்தவர் ஆசைநோயை அநுபவித்து வருந்தாரல்லர். எ - று.

எனவே, — வருந்துவா ரென்றவா றாயிற்று. கொலை - ஆகுபெயர். காலுதல் - உமிழ்தல். அயிற்படை - வேற்படை. நேரியர்கோன் - சோழன். அகம் - உள்ளம். கோடல் - மாறுபடல். அம் - அழகு. 'கால்வளைத்து' என் புழி வேற்றுமைத்தொகை. திருத்தல் - செவ்விதாக்கல். கால்கொளல் - இடங்கொளல். முற்றிழை - அன்மொழித்தொகை. பிணித்தல் - கட்டல். உழத்தல் - அனுபவித்தல்.

† "கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்." — என்னுங் குறளானு முணர்க.

நேர்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௫௩)

தலைவனைவியத்தல்.

தலைவனை வியத்தல் எ-து, பாங்கன்தலைவி கண்வலையிற் சிக்கி அத்தடை யோடுந் தலைவன் நம்மிடத்து வந்தது வியப்பென்று அதிசயித்துக் கூறல்.

தலங்கா வலன்றஞ்சை வாணன்முந் நீர்பொருந் தண்பொருந்தத்
திலங்கார் வலவடக் கொங்கைவெற் பாவிணை நீலவுண்கண்
பொலங்காம வல்லி கடைந்தவப் போது புடைபெயர்ந்து
கலங்கா திருந்ததெவ் வாறெம்பி ரான்றன் கலைக்கடலே.

---

† திருக்குறள், செ. ௧௧௩௭.

இ - ள். இரண்டு நீலம்போன்ற உண் கண்ணையுடைய பொன்மய மாகிய காமவல்லிக் கொடிபோன்றவள், உலகிற்குக் காவலனாகிய தஞ்சை வாணனது கடலை யெதிருந் தண்ணிய பொருணையாற்றின்கண் பிறந்தொளிரும் முத்துக்களைக்கோத்த வலிய வடம்பூண்ட கொங்கையாகிய வெற்பினாலே கடைந்த அப்போது, அசைந்து எம்பிரான்றன் கலைக்கடலானது கலங்கரிருந்த தெவ்வாறு. எ - று.

எனவே, — எனக்கிது வியப்பாயிருந்ததென்றவா றாயிற்று. தலம் — உலகு. பாதலநீர், பூதலநீர், மீதலநீர், இம்மூன்று நீருங் கூடியதால் கடல் ‡ முந்நீர் எனப் பெயராயிற்று. பொருதல் - எதிர்தல்.

பொருந்தம் - பொருணையாறு; பொருந் என்னும் தொழிற்பெயர் அஃறிணை யாதலின் ஐகாரவீறுபெற்றது. ஆரம் - முத்து. பொருணையாறுங் கடலும் எதிர்ந்து கலந்தவிடத்துப் பிறத்தலான் பொருணையிற் பிறந்த முத்தென்றார். பொலம் - பொன்.

‡‡ "பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்
முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம்
செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான."— என்பதனாலறிக.

காமவல்லி - கற்பகத்திற் படருங் கொடி; ஆகுபெயர். கடைதல் - ஈண்டு அறிவைச் சுழலச்செய்தல். புடைபெயாதல் - அசைதல். கலைக் கடல் — கல்வியறிவாகிய கடல். (௫௪)

தலைவியைவியத்தல்.

தலைவியைவியத்தல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கன் வியந்து கூறல்.

வெங்கோன் மழைபொழி வானவர் போர்வென்ற மீனவர்தம்
செங்கோன் முறைமை செலுத்திய வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
நங்கோன் மெலிய நலிகின்ற காமவெந் நஞ்சினையிப்
பைங்கோன் மணிவளை யார்தணி யாரல்லர் பார்வைகொண்டே.

இ - ள். வெவ்விய அம்புமாரியைப் பொழிகின்ற சேரரது போரை வென்ற மீனவருடைய நீதிமுறைமையை எண்டிக்குஞ் செலுத்திய வாணனது தென்மாறை வெற்பிடத்திருக்கின்ற நம் பெருமான் மெலிவடைய வருத்தஞ் செய்யாநின்ற காமமாகிய வெவ்விய விடத்தை இந்தப் பசிய கோலுடைய நல்ல வளையையுடையார் தமது அருட்பார்வைகொண்டு தணிப்பார். எ - று.

‡ "நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு முடைமையின்" இவ்வாறு கூறப்பட்டதென்பர்.— நச்சினார்க்கினியர்.

‡‡ தொல். எழு. புள்ளிமயங்கியல், ௬ ௬௩.

வெங்கோல் - அம்பு. வானவர் - சேரர். மீனவர் - பாண்டியர். இறைமைத்தன்மை யுடையராதலால் உயர்த்துக் கூறியது. செங்கோல் - செவ்வியநீதி. நலிதல் - வருத்தல். கோல் - வளையிற்புள்ளி. கோலம் என்பது கடைக்குறையாய்க் கோல் என நின்றதென்பாருமுளர். நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம்.

இச் செய்யுளில் வியத்தற்பொருண்மை வந்தது எங்ஙனமெனின், எம்பெருமான் இறந்துபடாமற் காத்து இன்றுங் குறியிடத்துத் தனித்து வந்து நிற்றலின், இவர் பார்வைகொண்டு தணிப்பாரெனக்கூறியது வியப்பின்மேனின்றது. (௫௫)

இவ் வைந்துபாட்டும் பாங்கன் தன்னுட் கூறியது.

தலைவன்றனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்.

தலைவன் றனக்குத் தலைவிநிலை கூறல் எ - து. பாங்கன் தலைவி குறியிடத்துத் தனித்து நிற்கின்ற நிலையைக் கண்டுவந்து தலைவற்குக் கூறல்.

வளங்கனி மாறை வரோதயன் வாணன் மலயவெற்பா
உளங்கனி காத லுடனின்ற தானின் னுடலமெல்லாம்
களங்கனி போலக் கருகிவெண் கோட்டுக் களிறுண்டதோர்
விளங்கனி போல்வறி தாநிறை வாங்கிய மென்கொடியே.

இ - ள். வளமைபழுத்த மாறைநாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது மலையவெற்பனே! நின்னுடலமெல்லாங் களம்பழம்போலக் கருக, வெண்ணிறக் கோடுடைய யானை யுண்டதோர் விளங்கனிபோல் இல்லாமையுடையதாகி நின்று, நிறையாகிய குணத்தைக்கொண்ட மெல்லிய கொடியானது,நீசொன்ன குறியிடத்து உளங்கனிந்தகாதலுடன் நின்றதாதலால், நீ அக்குறியிடத்துச் செல்வாயாக. எ - று.

கனிதல் - பழுத்தல். கருக என்பது கருகி யெனத் திரிந்து நின்றது.

‡ " செயிர்த்தவள் சிவந்து நோக்கிச் சீறடி சென்னி சேர்த்தி
யயிர்ப்பதென் பணிசெய் வேனுக் கருளிற்றுப் பொருளதென்ன
வுயிர்ப்பது மோம்பியொன்று முரையிலை யாகி மற்றிப்
பயிர்ப்பில்பூம் பள்ளிவைகு் பகட்டெழின் மார்ப வென்றாள்." —

என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் நோக்கி என்பது நோக்க எனத் திரிந்து நின்றதுபோலக் கொள்க. 'மின்கொடியே' என்று பாடமோதுவாருமுளர் வறிதாய் - இல்லாமையை யுடையதாக. வெற்பின்

‡ சிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செ. ௬௦௪.

என்று பாடமோதி, இறைவா என்னும் முன்னிலை யெச்சமென்று பொருள் கூறுவாருமுளர். (ருசு)

தலைவன்சேறல்.

தலைவன் சேறல் எ-து. பாங்கன் சொற்படி தலைவன் குறியிடத்துப் போதல்.

புறங்கூ ரிருட்கங்குல் போன்றகக நண்பகல் போன்றபொங்கர்
நிறங்கூர படைக்கண்ணி நின்றன ளேகிழ லைச்சுளித்து
மறங்கூர் களிற்றணணல் வாணன்றென் மாறையில வாணுதலாள்
அறங்கூர் மனத்தரு ளானின்ற தாமென தாருயிரே.

இ-ள். தன்னிழலைப் பிறிதோர் யானையெனக் கருதித் திரும்பிக் கோபமிகுங் களிற்றையுடைய அண்ணலாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டுப் புறத்தில், மிகுந்து இருண்ட கங்குலையொத்து அகத்தின் மாணிக்கங்களி னொளியான் நல்ல பகல்போன்ற சோலையிடத்து, வாணுதலாளாகிய வொளிமிகுந்த படைக்கண்ணி நின்றனளே! அந்நின்ற தோற்றம் முறைமைகூர்ந்த மனத்தருளினாலே என தாருயிர்நின்றதாம். எ-று.

கூர்தல் நான்கும் மிகுதல். தழைகளினது செறிவால் **புறங்கூர் இருட்கங்குல் போன்றது.** பொஙகா - சோலை. நிறம் - ஒளி. **படைக்கண்ணி** - உவமைத்தொகை. சுளித்தல் - திரும்பல். மறம் - கோபம். களிறு - யானை. அறம் - முறைமை. **நெஞ்சம்** - முன்னிலையெச்சம். (ருள)

தலைவியைக் காண்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாகையுந் தேனையும் போன்மொழி யார்தமிழ்ப் பைந்தொடையும்
வாகையுஞ் சூடிய வாணன்றென் மாறை வளமுமவன்
ஈகையும போலு மெழிலியை நோக்கி யிரங்குபுள்ளுந்
தோகையும போனின்ற வாதனி யேயிந்தச் சோலையிலே.

இ-ள். இந்தச் சோலையிடத்துத் தனியே என்வரவை நோக்கிப் பாகையுந் தேனையும்போன்ற மொழியார் நின்ற முறைமை, தமிழ்மாலையும் வாகைமாலையுஞ் சூடிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வளமும் அவன் கொடையுமொக்கும், மேகத்தைநோக்கி யிரங்குஞ் சாதகப்புள்ளையும் மயிலையு மொக்கும். ஏ-று.

'மொழியார் நின்றவா' என மாறுக. தமிழ்ப்பைந்தொடை - தமிழ் மாலை. **வாகை** - ஆகுபெயர். வளம் - செழுமை; வளம் எல்லாருக்கு

முபகரித்தலின். வளமும், ஈகையும் எல்லாருக்கு முபகரித்தலான் மேகம் ஒப்பாயிற்று. ஈகை - கொடை. எழிலி - மேகம். நோக்கி - வரவுகருதி. இரங்கல் - ஒலித்தல். புள் - சாதகப்புள். தோகை - மயில். நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். வாகை மாலை - வென்றோர் சூடுவது. 'பாகையுந் தேனையும் போன்மொழியார்' நின்றவாறு 'இரங்கு புள்ளுந் தோகையும்', ஒப்பென்று பயனிலைகொண்டவா றுணர்க. (௫அ)

கலவியின் மகிழ்தல்.

கலவியின் மகிழ்தல் எ - து. புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

யாருமம்பர் தம்பத மென்போல வெய்தின ரிம்பரமபொன்
வாருந் துறைவையை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பில்
தேருந் தொறுமினி தாந்தமிழ் போன்றிவள் செங்கனிவாய்
ஆருந் தொறுமினி தாயமிழ் தாமென தாருயிர்க்கே.

இ - ள். அழகிய பொன்னையொக்குந் துறைகளையுடைய வையை யாறு சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பொதியவெற்பில், ஆராயுந்தோறு மாராயுந் தோறுந் தெவிட்டாத இன்பமாந் தமிழையொத்தவளது செங்கனி வாயி னூறிய நீர் நுகருந்தோறும் தெவிட்டாமல் இன்பமாய், என தாருயி ரிறந்துபடாமைக்குக் காரணமாகிய வமிழ்தாகின்ற தாதலால், இவ்வுலகில் உம்பர் தம் பதத்தை என்போல வெய்தினர் யார? யானொழிய ஒருவரு மில்லை. எ - று.

உம்பர் - தேவர். இமபர - இவ்வுலகு. வார்தல் - ஒழுகுதல். தேர்தல் - ஆராய்தல். செங்கனிவாய் - ஆகுபெயர். ஆர்தல் - நுகர்தல். ஆருயிர் - அரிய வுயிர். மலய வெற்பு - பொதியவெற்பு. 'மலய வெற்பிற் றமிழ்' என்றது அவ்வெற்பில் தமிழ்பிறத்தலா னென்க. இறப்பைத் தீர்த்தலால் அமிழ்தம் என்றது. 'வாணன் மலயவெற்பு' என்புழி ஆறனுருபு நிலப்பிறிதின்கிழமைப பொருளாய்த் தொக்கது. நெஞ்சம் - முன்னிலை யெச்சம். (௫கூ)

புகழ்தல்

புகழ்தல் எ - து. புகழ்ந்து கூறல்.

தழல்கண்ட தன்ன கலிவெம்மை யாறத்தன் றண்ணளியால்
நிழல்கண்ட சந்திர வாணன்றென் மாறை நிழலபொலியுங்
கழல்கண்ட தன்ன கதிர்முத்த மாலிகைக் காரிகைநின்
குழல்கண்ட பின்னல்ல வோவற னீருட் குளித்ததுவே.

இ - ள். தழலைக்கண்டதுபோன்ற கலியினது வெப்பந் தணியத் தனதருளாகிய நிழலாக்கிக்கண்ட சந்திரவாணனது தென்மாறை நாட்டிற்

ளேன்றும் ஒளியிருந்த கழற்காய்போல, பரிதாகிய கதிரொறிக்கும் முத்து மாலிகையையுடைய காரிகை! நினது கூந்தலைக் கண்டபின்னல்லவோ முன் வெளிப்பட்டிருந்த அறலானது நாணி இப்போது நீருட்குளித்திருக் கின்றது. எ - று.

தழல் - நெருப்பு. கலி - கலியுகம். வெம்மை - வெப்பம். அளி - அருள். நிழல் - ஒளி. பொலிதல் - மிகுதல். புகழ் - ஆகுபெயர். கதிர் - ஒளி. காரிகை - அண்மைவிளி. குழல் - கூந்தல். அறல் - கருமணல். குளித்தல் - மூழ்கல். 'நின் குழல்' என்புழி ஆறும்வேற்றுமை யுறுப்புத் தற்கிழமைக்கண் வந்தது. 'அல்லவோ' என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை.

பாங்கியோடுவருகெனப்பகர்தல்.

பாங்கியோடு வருகெனப் பகர்தல் எ - து. இனி நீவருங்கால் நின் உயிர்ப்பாங்கியொடு வருகவெனக் கூறல்.

என்காதலிஞென் றியம்புகின் றேனிங் கினிவருங்கால
நின்காதலியொடு நீவரல் வேண்டு நிலமடந்தை
தன்காதலன்றஞ்சை வாணன்றென் மாறைத்தண டாமறைவாழ்
பொன்காதல் கொண்டு தொழுஞ்சிலம பாரடிப பூங்குயிலே.

இ - ள். நிலமடந்தை தனக்குக் கணவனுகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் தண்ணியதாமரையில்வாழுந் திருமகள்ஆசை கொண்டு பணியுஞ் சிலம்பார்ந்த வடிகளையுடைய பூங்கொடிபோல்வாய்! எனதுகாதன் மிகுதியால ஒருசொல் சொல்லுகினறேன், இக் குறியிடதது இனிமேல் வருஙகால் நினனிடத்திற் காதலுடையவளாகிய உயிர்ப்பாங்கி யொடு நீ வருதலைச் செய்யவேண்டும். எ - று.

காதல் - ஆசை. இயம்பல் - சொல்லல். காதலி - உயிர்ப்பாஙகி. காதலன் - கணவன். பொன் - திருமகள். காதல் - ஆசை. பூங்கோடி. - ஆகுபெயர். 'நிலமடநதைதன் காதலன்' என்றது பூவைநிலை யென்னும புறப்பொரு ளிலக்கணத்தால் வாணனை மாயோனுகக் கூறியவா றுணாக. எனனை,—

‡ "மாயோன் மேய வன்பெருஞ் சிறப்பிற்
றுவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையும." — என்னும வேட்சிக்கரந் தையிற் கூறிய சூத்திரத்தா னுணர்க. (சுக)

---

‡ தொல. பொருள். புறததிணையியல், ரு ரு.

பாங்கிற்கூட்டல்.

பாங்கிற்கூட்டல் எ - து. தலைவன் தலைவியை ஆயத்துச் செலுத்தல்.

என்னுாடு நின்ற விளங்கொடி யேபங்க மேந்துசூழாந்
தன்னுாடு செல்லுஞ் சலஞ்சலம் போற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பொன்னுாடு செல்லும் புகழ்மணி போனின் புடையகலா
மின்னுாடு நுண்ணிடை யாருட னீசென்று மேவுகவே.

இ - ள். என்னுள்ளே நிலையாய்நிற்கின்ற இளங்கொடிபோல்வாய்! சங்கக்கூட்டத்துள்ளே பொருந்திச்செல்லாநிற்குஞ் சலஞ்சலமென்னுஞ் சங்குபோலவும், தஞ்சைவாணனது பெரியவெற்பிடத்துப் பொன்னுள்ளே செல்லும் மாணிக்கம்போலவும், நின்பக்கம் அகலாத மின்பிணங்கும் நுண்ணிய இடையாராகிய ஆயக்கூட்டத்துடன் நீபோய்ப் பொருந்துக. எ - று.

இளங்கொடி - ஆகுபெயர். 'சூழாந் தன்னூடேந்து' எனமாறுக. இப்பியாயிரஞ் சூழ்நதது இடம்புரி; இடம்புரியாயிரஞ் சூழ்ந்தது வலம்புரி; வலம்புரி யாயிரஞ்சூழ்நதது சலஞ்சலம். புகழ்மணி-மாணிக்கம. சலஞ்சலம் சங்குகளிற் சிறததலானும், மாணிக்கம் மணிகளிற் சிறத்தலானும் உவமை கூறியதென் றுணர்க. புடை - பக்கம். ஊடல்-பிணக்கல். மேவுதல் - பொருந்தல்.

இக்கிளவியில் மாலைசூட்டித் தலைவியை விடுததானென்ப தாயின், இச்செய்யுளில் முலைமாலைசூட்டி விடுத்தானென்ப தில்லையாலெனின், தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் சார்நதவுடன் தலைவியைநோககி நினக்கு முலைமாலை சுனைப்புனலசூட்டியவாறு நன்றுலென்று பாங்கி கூறியவதனான் இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. வரைவியலில் தலைவனைப் பாஙகிவாழ்ததற் செய்யுளில் † 'சங்கிரக்காட்டு நீயன்றுசூட்டலமோ' எனறதனனுமறிக.

இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும சாதல, கேட்டல், சாற்றலென்னும் மூன்றற்குரிய ; 'பாஙகன்கழறல' முதல் 'கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்' ஈறுகக்கூறிய நான்கும எதிரமறைக்குரிய ; 'பாங்கன்தன்மனத்தழுங்கல்' முதல் 'தலைவன் தனக்குததலைவி நிலைகூறல்' ஈறுகக்கூறிய பதினொன்றும் நோதற்குரிய ; 'தலைவன்சேறல்' முதல் 'புகழ்தல்' ஈறுகக் கூறியநானகுங் கூடறகுரிய, தலைவன் தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகெனப் பகர்தலும், தலைவன தலைவியைப் பாஙகிற்கூட்டலு மாகிய இரண்டும் பாங்கிற்கூட்டற்குரிய வெனக்கொள்க. (சுஉ)

பாஙகற்கூட்டம - முற்றும.

---

† வரைவியல், செ. உஅ௩.

அஃதாவது, தலைவி வேறுபாட்டைக்கண்டு புணர்ச்சியுண்மை யறிந்தாராய்ந்து தன்மதியை யுடன்படுத்தல்.

* " முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்த
லிருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தலென்
றாங்குமூ வகைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு " — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் பாங்கிமதியுடன்பாடு மூவகைப்படும். அவற்றுள், —

முன்னுறவுணர்தலாவது - தலைவி பாங்கற்கூட்டத்தின்கண் பாங்கியை நீங்கிச்சென்று தலைவனைப்புணர்ந்து மீண்டுவந்து பாங்கிமுன்னுற்றவழி, பாங்கி தலைவியது வேறுபாடுகண்டு அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல்.

குறையுற வுணர்தலாவது - பாங்கி தலைவன் தழையுங் கண்ணியுங் கொண்டு தனபாற் குறையுற்று நிற்பக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்த லாவது - தலைவியும் தானும் ஒருங்கிருந்துழி, தலைவன் அவ்வாறுவரக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

** " நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வினை மறைப்புஞ் செலவும் பயிலவுமென்
றிவ்வகை யேழினு மையமுற் றோர்தலும." — எ - து.

நாற்றமாவது - தான் பண்டு பயின்றறியாததோர் நாற்றம். தோற்றமாவது - கூட்டத்தாற்பிறந்த தோரழகு. ஒழுக்கமாவது - தெய்வந்தொழாமை முதலியன. உண்டியாவது - ஊண்பண்டையிற் சுருங்குதல். செய்வினை மறைத்தலாவது-தான்செய்யும் வினையைப் பாங்கிக்குமறைத்தல். செலவாவது - ஆயத்தைநீங்கித் தனியேசேறல். பயிலவாவது - எப்பொழுதும் ஓரிடத்தே நிற்றல. இவ்வேழினும பாங்கி தலைவியை ஐயமுற் றோராய்தல். இவ்வேழினுள் இச்செய்யுள தோற்றத்தாலாராய்கின்றது.—

முன்னுறவுணர்தல்.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வண்டலை யாயத் துடனயாந் தோவன்றி வண்டிமிராநந
தண்டலை யாரத் தழைகள்கொய் தோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
புணடலை வேலினுங் கணசிவப் பாரப் பொலஞ்சுனைத்தேன்
கொண்டலை நீர்குடைந் தோவிவண மேனி குழைந்ததுவே.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல, சூ. ௨௨

** ௸ ௸ சூ. ௨௩.

இ - ள். இவள்மேனி குழைவுபட்டது, ஆயக்கூட்டத்துடன் வண்டலம் பாவையை வருந்திச் செய்தோ! அன்றி வண்டு ஆரவாரிக்கும் பூஞ்சோலையிடத்துச் சந்தனத்தழைகள் கொய்தோ! அன்றித் தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்துப் புண்செய்யும் தலையையுடைய வேலினும் கண்சிவப்புப்பொருந்தப் பொன்விளையப்பட்ட சுனையினிடத்து மலைத்தேன்வந்து கூடக் கொண்டலையலையப்பட்ட நீருட்குளித்தோ! யாதோ! அறிகின்றிலேன். எ - று.

வண்டலை - வண்டலம்பாவை. அயர்தல் - செய்தல். அன்றி - வினையெச்சக்குறிப்பு. இமிர்தல் - ஆரவாரித்தல். தண்டலை-சோலை. ஆரத்தழை-சந்தனத்தழை. பொலம் - பொன். குடைதல் - குளித்தல். குழைதல் - இளைதல். ஓகாரங்களனைத்தும் ஐயத்தின்கண் வந்தன. நேர்ந்தும்-முன்னிலையெச்சம். அவ்வகையதறு லையந்தீர்தல் - அவ்வேழு வகையினானும் புணர்ச்சியுண்டென்று கருதித் தலைவியிடத்தையந்தீர்தல். (சுரு)

ஒழுக்கத்தா லையந்தீர்தல்.

(இது வெளிப்படை)

திளைக்குந் திரைமே லுனக்குமுன் றோன்றலிற் செம்பொன்வெற்பை, வளைக்கும் பிரான்முடி வைகுத லாற்றஞ்சை வாணன்மண்மேல், விளைக்கும் புகழ்போல விளங்குத லாற்செக்கர் விண்பிறைகார், தளைக்குங் குழற்றிரு வேதொழ வேதகுந தன்மையதே.

இ - ள். காரைத்தன்னிடத்து நின்று நீங்காமற் றளைசெய்யுங்குழலையுடைய திருவே! நிரம்புங்கடலினிடத்து நினக்குமுன்னே தோன்றலானும், செம்பொன் மலையை வில்லாகவளைக்கும் சிவனது திருமுடியிடத்திருத்தலானும், தஞ்சைவாணன் புவியின்மேல விளையச்செய்யும் புகழ்போல நாட்குநாள் மிககாய் விளங்குதலானும், செவ்வானத்திடைத்தோன்றிய பிறைதிங்கடோறுந் தொழுதல்போல் இன்றுந்தொழத்தகுந் தன்மையதாதலான், நீதொழுவாயாக. எ - று.

திளைத்தல் - நிறைதல். திரை - ஆகுபெயர். செம்பொன்வெற்பு - மேருமலை. பிரான் - சிவன். முடி - சடைமுடி. வைகுதல்-தங்குதல். செக்கர்விண் - செவ்வானம். கார் - கருநிறம்; மேகமெனினும் அமையும். தளைத்தல் - தடைசெய்தல்.

திரு இவ்வுருக்கொண்டுவந்து பிறந்தாளென்னும் கருத்தால் திருவேயென்றுகூறியது. இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலான்,

‡ "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை." — என்னும் விதியினான் தொழாளாயினளாகவே ஒழுக்கத்தினா லையந்தீர்ந்தவா றாயிற்று. (சுச)

‡ திருக்குறள், 6 ௫, ௫௫.

இப்பால் பாங்கி தலைவியைநோக்கிக் கண்சிவந்தும் இதழ்வெளுத்தும் நுதற்குறுவெயர் வரும்பியும் இருத்தலால், இவ்வேறுபாடு நினக்கெற்றினு லாயதென்று வினவுதலும், தலைவி சுனையாடிப்போந்தே னென்பதனுல் வந்ததென்று விடுத்தலும் இச்செய்யுளில் கவிகூறிற்றிலர்; யாதினு லெனின், அகப்பொருட் சூத்திரத்தில் இவ்விரண்டிற்கும் கிளவிகூறிற்றில ராதலானென்க. அவர் கிளவி கூருததற்குக் காரணம் என்னையெனின், சுருக்கநூலாதலிற் கூறிற்றிலர். விரிநூலிற்கூறிய துண்டோவெனின், கூறியதுண்டு. என்னை,—தொல்காப்பியத்தில் ‡ 'நாற்றமுந் தோற்றமும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் நச்சினார்க்கினியருரையில் தலைவி வேறுபாடு பாங்கி வினயதற்குச் செய்யுள்—

"தொய்யில் வனமுலையுந் தோளுங் கவினெய்தித்
தெய்வங் கமழுமா லம்பாலு — மையுறுவல்
பொன்னங் கொடிமருங்குற் பூங்கயற் கண்ணினாய்க்
கென்னை யிதுவந்த வாறு."

இதற்குவிடை.—நின்னை நீங்கி மேதக்க சுனைகண்டு நெடுங்கால மாடினேன், அதனுலாயிற்றென்னும்.—

அதற்குப் பாங்கி மெய்யினுற் பலவேறு
கவர்பொருள் சொல்லிநாடலின்
சுனைநயப் புரைத்தல்.

சுனைநயப்புரைத்தல் எ-து. மெய்யாயின் அதுகூறியக்கூறும்பொரு ளிற் பலவேறு கவர்பொருள்சொல்லி ஆராய்தலின் சுனை நன்மையைக் கூறல்.

பூட்டிய வார்சிலை வீரரை வென்றெப பொருப்பினுஞ்சீர்
தீட்டிய வாணன்றென் மாறையன் னீரிதழ்ச் செம்மையுமை
ஊட்டிய வாளின் கருமையுந் தான்கொண் டுமக்கிங்ஙனே
சூட்டிய வாறுநன் றுன்முல்லை மாலை சுனைபடினலே

இ-ள். நாண் பூட்டிய வில்வீரரை வெற்றிகொண்டு குலமலைக ளெட்டினுங் கீர்த்தியைப்பொறித்த வாணனது தென்மாறை நாட்டை யொப்பீர்! நுமது இதழின்செம்மையும் மையூட்டியவாள்போன்றகண்ணின் கருமையுந் தாவென வாங்கிக்கொண்டு உமக்கிவ்வாறு கைம்மாருகச் சுனைப் புனலானது முல்லைமாலையைச்சூட்டியவாறு நன்று. எ-று.

'வார்பூட்டிய' எனமாறுக, வார் - நாண். பொருப்பு - குலமலை. சீர் - கீர்த்தி. தீட்டல் - எழுதல். ஊட்டல் - உட்கொளவைத்தல். வாள் - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை.

---

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. உங.

தலைவன் பாங்கற்கூட்டத்தில் தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டும்போது நின்காதலியோடு நீ வருகவெனக்கூறிக் கற்புடையவ ளென்றெண்ணி, கற்புடையமகளிர் முல்லைமாலை சூடுவது இயல்பாதலான், முல்லைமாலை சூட்டி விடுத்ததனுல், தலைவியுந் தலைவன்சொல்லைக் கடவாளாதலால், தன் கற்புடைமை தன்னுயிர்ப்பாங்கி யறியவேண்டுமென்று கருதி, தலைவன் சூட்டிய முல்லைமாலையை மறையாது வந்தாளாதலால் அதுகண்டு கூறினு ளென்றுணர்க.

தலைவன் சூட்டினுன் என்பதென்னை யெனின்,

§ "ஆனெடுந் தானையை யாற்றுக் குடிவென்ற கோன்பொதியில்
சேணெடுங் குன்றத் தருவிநின் சேவடி தோய்ந்ததில்லை
வாணெடுங் கண்ணுஞ் சிவப்பச்செவ் வாயும் விளர்ப்ப வண்டார்
தாணெடும் போதவை சூட்டவற் றேவத் தடஞ்சுனையே." — என்

னும் இறையனுர் அகப்பொருளில் ‡'முன்னுறவுணர்தல்' என்னுஞ்சூத்திர வுரையில் இக்கிளவிக்குப் 'போதவை சூட்டவற்றே வத்தடஞ்சுனை' என்றமையான் தலைவன்போது சூட்டினுனென்றுணர்க.

முல்லைமாலை சூட்டிவந்ததைக்கண்டு வினுவினுளென்று தலைவிக்குத் தோன்றவும், இதழ் வெண்மைக்கும், கண செம்மைக்கும் முல்லைமாலை யுவமையாகப் பாங்கி கருதிக்கவாபடுபொருளாய்ச் சொலலலின்,மெய்யினுற் பல கவர்படுபொருள்சொல்லி நாடலாயிற்று. நாடல - ஆராய்தல். இதழ் வெளுத்தல் அதரபானத்தாலும், கண்சிவததல் இறுகததழுவுதலானுந் தோன்றியதென் றுணர்க. (௬௫)

சுனைவியந்துரைத்தல்.

சுனைவியந்துரைத்தல் எ - து. அச்சுனை வியப்பை யானுமாடிக் காண் பேனென்று கூறல்.

மறலா யெதிர்ந்த மறமன்னர் வேழ மலையெறிவேல
திறலார் முருகன் செழுந்தஞ்சை வாணன்றென மாறைவையை
அறலார் குழலாய் நுதற்குறு வேர்வு மழகுநின்போற்
பெறலா மெனிற்குடை வேனடி யேனும் பெருஞ்சுனையே

இ - ள். மதமயக்கமா யெதிர்ந்த வீரமன்னரது யானையாகிய மலையை யெறியும் வேலால முன்மலையை யெறிந்த வெற்றியார்ந்த முருகனையொக்குஞ் செழுந்தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டில்வரும் வையையாற்றி லிருக்கும் அறல்போன்ற குழலையுடையாய! நுதற்குறுவேர்வும் அழகும்

‡ இறையனுா அகபபொருள், சூ. ௭.

நின்னைப்போற் பெறலாமெனின், அடியேனும் பெருஞ்சுனையை யாடிக் காண்பேன். எ - று.

மறல் - மய்க்கம். மறமன்னர் - வீரமன்னர் திறல் - வெற்றி. அறல் - கருமணல். குடைதல் - நீராடுதல. 'பெறலாமெனில' என்பது பெறுதற் கருமைதோனற நின்றது. தான்குற்றேவல்செய்யும் முறைமையால் 'அடியேன்' எனக் கூறினளென் றுணர்க. (கக)

பொய்யினுற் பல வேறு கவர்பொருள் சொல்லி நாட்டலின் தகையணங்குறுத்தல்.

தகையணங்குறுத்தல் எ - து. தலைவி வேற்றழகினுல் அவளைத் தெய்வப்பெண்ணுக வலியுறுத்திக்கூறல்.

குவளை சிவந்துக் குமுதம வெளுத்த குறையலலவேல்
அவளை மறைத்துன்னைக் காட்டலு மாமலரத் தேனகுதிக்கத்
தவளை குதிக்குந தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணனவெற்பில்
இவளை வரக்கண்டு நீயணங் கேபின் னெழுந்தருளே.

இ - ள். குவளையொக்குங் கண்சிவந்து, குமுதமொக்கும வாய்வெளுத்த குறைபாடல்லவாயின், எங்கள் தலைவி யொருத்தியுடனே, அவள் வடிவில் நின்னையொப்பவள், அவளை மறையவைத்து நினனையவளெனறு காட்டலாமென்று எலலாருஞ்சொலலுவா ; அலரினினறுந தேன்குதிக்கப் புதுநீா வந்ததென்று தவளைகுதிக்கும பெரியபொய்கை சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருக்கு மலையணஙகே ! எங்கள் தலைவிவருமளவும் இருந்து அவளை யொப்புக்கண்டு பின்னை நீயெழுந்தருள்வாய். எ - று.

‡ "சிளந்த வலல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணாந்தனர் கொளலே."— என்னும் மயங்கியற் சூத்திரததில் அன்னமபோல்வாளை அன்னம் என்றும், யானைப் போலவானை யானை யெனறுங கூறினமையான், இவ்விடத்துங் குவளை போன்ற கண்ணைக் குவளை யெனறும், குமுதம்போனற வாயைக் குமுதம் எனறும் ஆகுபெயராகக்கூறியவாறுணாக.

'அலர்ததேன்' என்புழி ஐந்தனுருபுதொக்கது. தடம்பொய்கை - பெரியபொய்கை. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

மனத்தில் தலைவிதா னென்றறிந்துவைத்து வாயினாயில் அணஙகாகக் கூறினமையின், பொயயினுற் பலவேறு கவாபொருள்சொலலி நாட-

‡ தொல். சொல வெற்றுமைமயங்கியல், கூ. உச.

லாயிற்று. 'கவர்பொருள்' என்னாது 'பலவேறு கவர்பொருள்' என்ற தென்னையெனின், ஒன்றல்ல வெல்லாம் பலவாதல் தமிழ்நடை யாதலி னென்றுணர்க இவையிரண்டும் **நாணநாட்டம்.** (௬௭)

நடுங்கநாட்டம்.

நடுங்கநாட்டம் எ-து. தலைவியை நடுங்கத்தக்கதாக நாடுதல்.

பாலபோன் மொழிவஞ்சி யஞ்சிநின் றேனிந்தப் பார்முழுதும்
மால்போற் புரந்தவன் மாறை வரோதயன் வாணன்வென்றி
வேல்போற் சிவந்து நெறிமுறை கோடிய வேந்தன்வெய்ய
கோல்போற் கொடியன வாங்கொலை யானையின் கோடுகண்டே.

இ-ள் பால்போலும் மொழியையுடைய வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாய்! இந்தப் பாருலகமுழுதையுந் திருமால்போ லிடையூறு நீக்கிக்காத்த மாறை நாட்டில் வரோதயனான வாணனது வென்றிவேல்போற் குருதியளைந்து சிவந்து நெறிமுறைமை வழுவிய வேந்தனதுகொடுங்கோல்போல யார்க்கும் அச்சங்கொடுக்குங் கொடுமையவாகிய கொலைத்தொழில் செய்யும் யானையது கோட்டைக்கண்டு அஞ்சிநின்றேன். எ-று.

வஞ்சி - ஆகுபெயர். மால் - விண்டு. புரத்தல் - காத்தல். கோடிய - வழுவிய. கோடு - கொம்பு.

"நாணவு நடுங்கவு நாடாடோழி
காணுங் காலைத் தலைமக டேத்து." — என்பதனால் நாண நாட்டமும் நடுங்க நாட்டமுங்கூறியது அகப்பொருட்சிதைவாய்ப்பெருந்திணைப் பாற்படும். அன்றியும் பாங்கி இவவாறு கூறவே, தலைவி குறிப்பறியாது கூறினளுமாம், அவமதித்தாளுமாம், ஆசார மில்லாது கூறினளுமாம்; மற்று இக்குற்றமெல்லாம நீங்குமாறும், அகப்பொருட் சிதைவு வாராமற் போற்றுமாறும். என்னையெனின், நாணநாட்டத்தின்கண் தலைவிக்குயிர்ப் பாங்கி யாதலின், இவளுள்ளமே யவளுள்ள மாதலின், புணர்ச்சியுண்மை யுண்டென்பதறிந்து கூறுகின்றாளென்பது தலைவியறியும். அறிந்ததலைவி பாங்கியுடன் கூறாத தென்னையெனின், இவள்பெருநாணின ளாதலான் கூறலாகாதென் றிருந்தாள். தன்னுடன் உண்மைகூறவில்லை, தானுண் மைக் கயலாயினேன், அவ்வாறு அயலாகாது உடம்பட்டிருக்கத் தலைவி யாகத் தன்னோடு கூறவேண்டுமென்பது கருதி, பாங்கி யாராய்ச்சிசெய்த காரியமாதலான், நாணநாட்டத்தாற் குற்றமின்மையறிக.

இனி நடுங்க நாட்டம் யானைக்கண்டஞ்சினே னென்றவழி தலைவி நடுங்காம லிருந்தவழி யென்னையெனின்,

"மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருணாட்டத் தானும்" — என்னும் சூத்திரத்தில் 'வழிநிலைபிழையாது' என்பதற்கு **நச்சினார்க்கினியர்** உரையில் பாங்கி குற்றேவல் முறைமை தப்பாது, பெருநாணினள், பேரச்சத்தாள், தலைவி யென்பதறிந்து, தானும் இறந்துபடாமற் கூறத்தகும் வார்த்தை கூறுமென் றுரைகூறினாராதலானென்பது. நடுங்கநாடிக் கூறும்போதும் பாங்கி, எம் பெருமாட்டி கவற்சியுறும்,கவற்சி மிக்கபோதே யிறந்துபடினும் படுமென்ப தறிந்து, முகமலர்ச்சியாய் நகையாடுதல் போன்றுங் கூறுமாதலால், தலைவி இவள்முகக்குறிப்பு நோக்கியும், கவற்சியில்லாமை நோக்கியும் பொய்யென் றறிந்திருந்தா ளென்க. அன்றியும் சான்றோர் செய்யுட்களிற் பெரும்பாலும் பயின்றுவருதலானும் குற்றமின்றென உணாக. குற்றமாயின் சான்றோர் செய்யுட்க ளோதாரெனவுணர்க.

தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தும் 'வழிநிலைபிழையாது' என்பதனால் வழுவமைதிபெறற்றும். திருக்கோவையாரில் நாணநாட்டம் நடுங்க நாட்டத்தைப் பெருந்திணைப்பாற்படும் என்று **பேராசிரியர்** உரைகூறினாரெனின், **மாறுகோளக்கூறல்** என்னுங் குற்றமாம். என்னை, —

* "அளவையி லின்பத் தைந்திணை மருங்கிற்
களவுகற் பெனவிரு கைகோள் வழங்கும்" — என்னும் அகப் பொருளினும், a‡"அன்பி னைந்திணைக் களவெனப் படுவது" — என்னும் **இறையனார்** அகப்பொருளினும்,

b‡ "இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாங்
கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற்
காமக்கூட்டம்" —

என்பதனன் தொல்காப்பியத்தினும், மற்றும் பிற நூல்களினும் ஐந்திணை களவென்று கூறுவதல்லது பெருந்திணையை அகப்பொருளிற் கூறுவ தொருநூலினுமில்லை.

பெருந்திணையாவது

"ஒப்பில் கூட்டமு மூததோர் முயக்கமும்
செப்பிய வகப்பொருட் சிதைவும பெருந்திணை." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பெருந்திணைப்பாற் படுமென்றல் பொருந்தாது.

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. உ௩.

* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல, சூ. உ௫.

a‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ க.

b‡ தொல். பொருள். களவியல, சூ. க.

"அகத்திற் சிதைந்தது புறத்தின் பாற்படும்" —
"மடலே றுதலொடு விடைதழா லென்று
குற்றிசை தனனொடு குறுங்கலி யென்று
சுரநடை தன்னொடு முதுபாலை யென்று
தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப
புகன்றவை யியற்பெயர் பொருந்தா வாயி
னகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணைத் தாகும்.' — என்பதனால்

நாணநாட்டம் நடுங்கநாட்டம் இதனோ டொப்பதனறி வழுவமைதியென் றுணர்க.

இவற்றுள் முன்னையதொன்றும் மெய்யினாற்சொல்லியது, பின்னைய மூன்றும் பொய்யினாற்சொல்லியது. (௯௮)

இத்துணையும் மூன்றநாட் செய்தியென வுணர்க.

மூன்றுறவுணர்தல - முற்றும்.

குறையுறவுணாதல.

பேட்டவாயில் பெற்றிரவுவலியுறுத்தல்.

பெட்டவாயில பெற்றிரவு வலியுறுததல எ - து. இயற்கைப்புணாச் சிப்பின்னர்ப் பிரிவுழிக்கலஙகலின வாயில பெற்றுய்தலென ஆண்டு விரும பப்பட்ட பாங்கியைத் தூதாகப்பெற்றுக் குறையிரத்தலை வலியுறுதறிக் கூறல்.

பொருமணி வெண்டிரைப் பைங்கடல் வங்கம் பொருந்திமுன்பு
தருமணி பின்பெற் றணிபவர் போற்சென்று சார்ந்திரந்து
பருமணி நன்கலப பாங்கியை நீங்கியப் பாவைபைநாம
மருமணி வணடுறை தாரவாணன் மாறை மருவுதுமே.

இ - ள். வெண்டிரை முத்துகளைப் பொரபபட்ட பசியகடலிடத்து மரக்கலததை முன்புபொருநதிப் பின் அக்கடலதரப்பட்ட மணிகளைப் பூண்பவர்போல, நாமபோய்ப் பரியமணிகளைக் குயிற்றிய நல்ல அணிகளை யணிநத பாஙகியைச்சார்ந்து நமது குறையையிரந்து, அவணோநதபின் பாஙகியைநீஙகி, அப்பாவைபோலவாளை மணமபொருந்திய கரியவண்டுறை யப்பட்ட தாரணிநத வாணன் தென்மாறைநாட்டுக் கூடுதும், நெஞ்சமே! அஞ்சல். எ - று.

'வெண்டிரைமணிபொரு' எனமாறுக. வெண்டிரை - வெண்மை நிறம்பொருந்திய அலை. மணி - முத்து. வங்கம் - மரக்கலம். நன்கலம் - நல்ல வணி. 'நாஞ்சென்று' எனவும், 'பாங்கியைசசார்ந்து' எனவும் மாறுக.

* அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், சூ. ௩௫.

ாரு - மணம். மணிவண்டு - கருவண்டு. தார் - மாலை. நேர்ந்தம் - முன்னிலை யெச்சம். மாறைநாடு கடலாகவும், பாங்கி மரக்கலமாகவும், தான் மரக்கலநாயகனாகவும், தலைவி அக்கடலிடத்திருக்கும் மணியாகவும் உவமித்த வதனால் இதுதொழிலுவமம்.

‡"நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைநான் கெனப மொழிபுண ரியல்பே." — என்னுஞ் சூத்திர விதியால மொழிகள் மாறிநின்றன. (௬௯)

ஊர் வினுதல்.

ஊர்வினுதல் எ - து. தலைவன் கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையுற்றவன்போல வந்து நின்று ஊர்வினுதல்.

புதியேன் மிகவிப புனத்திற்கி யான்றனிப போந்தனனும்
பதியேது செல்லும் படிசொலலு வீரபடி மேற்படிந்த
மதியேய் சுதைமதில சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவையை
நதியேய் சுழிநிக ருமபாழி தீருந்தி நலலவரே.

இ - ள். புவியின்மேற் படிந்த மதியை யொப்பாகிய சுதையினுல் விளங்கிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டின்கண் வருகின்ற வையைநதியிற்பொருந்திய சுழியையொக்குங் குற்றந்தீர்ந்தவுந்தியையுடையமடவாரே! யான் இப்புனத்திற்கு மிகவும் புதியேன், ஓாகாலும் வந்தறியேன், இப்போது தனியாகவந்தேன், நீரிருக்கும்பதியாது? யான் செல்லும்படிக்குச் சொலலுவீர். எ - று.

படி-புவி. மதியேய்-ஒப்பு. சுதை - வெண்சாந்து. ஏய-பொருந்துதல். உந்தி - கொப்பூழ். நல்லவா - மடவார். (௭௦)

பெயர் வினுதல்.

(இது வெளிப்படை)

கரைத்தாவி யுந்திய காவிரி வைகிய காலத்தினுந்
தரைத்தாரு வனனசெந் தண்ணளி வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
வரைத்தாழ் சிலம்பினும வாழ்பதி யீதென்று வஞ்சியன்னீா
உரைத்தா விழிவதுண் டேற்பெய ரேனு முரைமின்களே

இ - ள். கரையைத்தாவித் திரையெறிந்த காவிரிவற்றிய காலத்தினும் பூமியின்கண் கற்பகத்தருவையொத்த செவ்விய அருளையுடைய வாணனது இனிமைபொருந்திய தஞ்சையைச்சூழ்ந்த மலைகள்பணியப்பட்ட பொதியவெற்பில நுமமுடைய வாழ்வாகிய பதியீதெனறுரைத்தால உமக்கிகழ்ச்சி வருவதுண்டேல், வஞ்சிக்கொம்புபோல்வீர்! பெயராயினும் உரைமின்கள். எ - று

‡ தொல். சொல. எச்சவியல, சூ. அ

தாவுதல் - கடத்தல். உந்தல் - எறிதல். காவிரி - காவேரி. வைகல் - வற்றல். தனை - புலி. தாரு - கற்பகத்தரு. செந்தண்ணளி - செவ்விய அருள். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை; சாதியொருமை. தாழ்தல் - பணிதல். சிலம்பு - ஈண்டு பொதியவெற்பு. இழிவது - குறைவருவது.

'வரைத்தாழ் சிலம்பின்' என்புழி ஐகாரவீற்றுப் பெயராகலான் 'வரைதாழ்சிலம்பு' என இயல்பாய் முடியாது ஒற்றுமிக்கவா றென்னை யெனின்,

‡ "வேற்றுமை யல்வழி இ ஐ யென்னு
மீற்றுப் பெயர்க்கிளவி மூவகை நிலைய
வவைதா - மியல்பா குனவும் வல்லெழுத்து மிகுனவு
முறழா குனவு மென்மனார் புலவர்."—என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இகர ஐகாரவீற்றுப் பதங்கள் இயல்பாய்முடிவனவும், வல்லெழுத்து முடிவனவும், உறழ்வாய் முடிவனவுமாகிய மூவகை முடிபினுள் தினைதுறிது, தினைத்துறிது என்றாற்போல,**வரைதாழ், வரைத்தாழ்** என உறழ்ச்சி முடிபாயினவென் றுணர்க. (எக)

கெடுதிவினாதல்.

கெடுதிவினாதல் எ - து கெட்டபொருளை வினவுதல்.

தண்பட்ட மேவும் வயற்றஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில்
பண்பட்ட தேமொழிப் பாவையன் னீரபனை பட்டகையும்
மண்பட்ட கோடு மதம்பட்ட வாயும் வடிக்கணைதோய்
புண்பட்ட மேனியு மாய்வந்த தோவொரு போர்க்களிறே.

இ - ள். தண்ணியவோடையும் பொருந்திய வயலுஞ்சூழ்ந்த தஞ்சை வாணனது பொதிய வெற்பிடத்துப் பண்ணுண்டாகப்பட்ட இனிய மொழியையுடைய பாவைபோல்வீர்! பனைபோலுண்டாகியகையும், தன்னிழலைச் சுளித்துப் பாய்தலான் மண்பட்ட கோடும், கரடத்தானத்திலிருந்து வடிந்தொழுகும் மதம்பட்டவாயும், கூரிய என்கைக்கணை மூழ்கலால் புண்பட்ட வுடலுமாய் ஒருபோர்க்களிறு நும்புனத்தயலே வந்ததோ? கண்டீரேல் சொல்லுவீராக. எ - று.

பட்டம் - ஓடை. பட்டமும் வயலும் என உம்மைத்தொகை. மேவுதல் - பொருந்துதல். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. பண் - இசை. படுதல் - உண்டாதல். தேம் - இனிமை. பாவை - சித்திரப்பாவை. பனைபட்டகை - பனைபோலுண்டாகியகை; உவமைத்தொகை. வடி - வடித்தல். களிறு - யானை. உம்மை - எண்ணின்கண்வந்தன. கெடுதிவினாதல், வேழம்வினாதல், பன்றிவினாதல், நாய்வினாதல், இனையவினாதல் எனப்பலவுமுள; அவற்றுள் இது வேழம்வினாதல். (எஉ)

---

‡ தொல். எழு. தொகைமரபு, சூ. கசு.

ஒழிந்ததுவினுதல்.

ஒழிந்ததுவினுதல் எ-து. இவன் வினயதற்கு விடையின்மையால், நீர் பேசாதொழிந்த தென்னெனவினுதல்.

வனமார் குடிஞைப் பகைக்குர லாமென வாணன்றஞ்சைப்
புனமார் குளிரிப் புடைப்பொலி யாற்கிளி போயினமீண்
டினமா மெனவந்திவ் வேனலெல்லாம் வவ்வு மென்பதற்கோ
கனமா நறுங்குழ லீர்மொழி யாதொழி காரணமே.

இ-ள். வாணனது தஞ்சைநாட்டில் முகில்போன்ற கருமையுடைய நறியகுழலீர்! மொழியாதொழிந்த காரணம் காட்டிலார்ந்த கூகைக்குப் பகையாகிய காக்கைக் குரலாமென புனத்திற் பொருந்திய குளிரியென் னுங்கருவியை நுங்கையாற் புடைத்திடுமோசையால் வெருண்டுபோயின கிளிகளெல்லாம்; நீவாய்திறந்து மொழியின், நுமதுகுரலென் றறியாது கிளிக்குரலென் றெண்ணி மீண்டு வந்து, இவ்வேனற் கதிரையெல்லாங் கவ்வுமென்பதனாலோ? சொல்லுவீர். எ-று.

'வாணன் தஞ்சைக்கனமா நறுங்குழலீர்' எனவும், 'பகைக்குரலா மெனப் புனமார்குளிரி' எனவும், 'போயினகிளி' எனவும் மாறிக் கொள்க. என்னை,—

‡ "மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅல்." — என்னுஞ்

சூத்திரவிதியால் மொழிமாற்றிப் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

'நல்லவோசொல்லுவீர்' என்றும், 'வஞ்சியன்னீருரை மின்கள்' என்றும், 'பாவையன்னீர்' என்றும், 'கனமாநறுங்குழலீர்' என்றும், வினுதல் நான்கினும் பன்மையாற்கூறிய சொற்கள் பாங்கி யொருத்தியை யே ‡‡ "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி"— என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் கூறிய உயர்சொற்கிளவியென் றுணர்க. தலைவியுங்கூட இருந்தாளெனில் வருங்குற்றமென்னவெனின், குற்றமுண்டு. என்னை,—‡' இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்தல்' என மேலே கூறப்படுதலின், இங்ஙனம் இருவரும் உடனிருந்தாரென்று கூறலாகாவென வுணர்க.

வனம் - காடு. ஆர்தல் - பொருந்தல். குடிஞை - கூகை. பகை - காக்கை. குளிரி - தினைப்புனத்திற் கிளியோட்டவோசை யுண்டாகும்படி வீணை போற்கட்டித் தெறிக்குங்கருவி.

---

‡ தொல். சொல். எச்சவியல், சூ. ௬௩.
‡‡ ஷை ஷை கிளவியாக்கம், சூ. ௨௭.

‡ "தழலுந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங் கிளிகடி மரபின்." — என்னும் பத்துப்பாட்டில் 'குளிரும்' என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையிற் கண்டுகொள்க. துளிர் எனினும், துளிரி எனினுமொக்கும்.

புடைத்தல் - விரலாற்றெறித்தல். கிள்ளை - கிளியெனல் ஆகுபெயர். கனம் - முகில். மா - கருமை. கனங்குழல் என்புழி உவமைத்தொகை. 'கனமாநறுங்குழல்' பாரமாகிய நறிய குழலெனினும் அமையும் என்பதற்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம் - வினா. (எங)

யாரோ யிவர்மனத்தெண்ணம் யாதெனத் தேர்தல்.

யாரோ யிவர்மனத் தெண்ணம் யாதெனத் தேர்தல் எ - து. இவ்வாறு கண்ணியுந் தழையுமேந்தி வேறுபெயர் கெடுதியோ டொழிந்தவும் வினவி நின்றவர்யாரோ! இவர்மனத்தெண்ணம் யாதோ! வெனப்பாங்கி தன் மனத்தில் ஆராய்ச்சிசெய்தல்.

தரையார வண்புகழ் தேக்கிய வாணன் றமிழ்த் தஞ்சைசூழ்
வரையாது நுமபதி யாதுநும் பேரென்பர் வார்துளிக்கார்
புரையானை யமபொடு போநதது ணடோவென்பர் பூங்கொடியீர்
உரையாத தென்னென்ப ரால்எனகொ லோவிவ ருட்கொண்டதே

இ - ள். தரைநிறைய வளவியபுகழை நிறைத்த வாணனது தமிழ்த் தஞ்சைசூழ்ந்த வரையிடத்து நுமமுடைய பதியாது? நுமமுடைய பெயர் யாது? என்றுஞ் சொல்லுவர், அல்லாமலும், நெடியதுளியைச் சொரியும் மேகத்தையொக்கும யானையென் கையம்போடு வந்ததுண்டோ? எனறுஞ் சொல்லுவர்; அன்றியும, பூஙகொடிபோலவீர்! யாதும உரையாததென? என்றுஞ் சொல்லுவர்; ஆதலால், இவர்யாரோ! இவருட்கொண்ட எண்ண மென்கொலோ! அறிகின்றிலேன! எ - று.

தரை - பூவுலகம் ஆர் - நிறைய வண்புகழ் - வளவியபுகழ் தேக்கல் - நிறைததல். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை 'பதியாது,' 'பேர் யாது' எனமாறுக. வார் - நெடுமை. துளிககார் - துளிசொரியுங்கார். புரை - உவம வுருபு.

'போந்தது' - 'வந்ததோ வொருபோாக் களிறே' என்று தலைவன் முன் வினவிய சொல்லையே பாஙகி மீண்டு 'யானை யம்பொடு போந்த துண்டோ' என்று அப்பொருளையே யெடுத்துக் கூறினமையால், 'வந்தது' என்னும பெயராயினவாறு காண்க. அன்றியும், 'புதியேன்றகவிப் புனத் திற் கியான்றனி போந்தனன', என்பதனானு முணர்க.

பூங்கொடியீர் - ஆகுபெயர் உம்மை - இறந்ததுதழீஇய வெச்ச வும்மை விகாரத்திற் றொக்கது. **கோல்** - ஐயம. ஓகாரம் - அசை. உட் கொண்டது - உட்கொண்ட வெண்ணம். (எச)

குறையுறவுணர்தல் - முற்றும.

‡ குறிஞ்சிப்பாட்டு.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தல்.

எண்ணந் தேளிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாரோ யிவரொன் றறிகின்றி லேமெதிர்ந் தாரைவென்று
வாரேய் கழற்புனை வாணன்றென் மாறை வரையுறைவீர்
ஊரோ தெனமுன் வினவிப்பின் வேறொன் றுறைப்பதெல்லாம
நேரோ யிவர்பொருட் டாலென்று தோன்றுமென் னெஞ்சினுக்கே.

இ - ள். கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையுற்றார்போல் வினவிய இவர் யாரொன் றறிகின்றிலேம்! போர்க்களத்தி லெதிர்ந்தாரைவென்று கயிறு பொருந்திய கழலைப்புனைந்த வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வந்த இவர் நம்மைநோக்கி வரையுறைவீர், நமதூரொதுவென முன் வினவிநின்று பின் வேறொன்றாகச் சொல்லும் வார்த்தையெல்லாம் ஆராய்ந்தெண்ணில், செவ்வனே இவள்பொருட்டென்று என்னெஞ்சினுக்குத்தோன்றும், இதற் கையமில்லை. எ - று.

யாரோ - ஏகாரம் ஈற்றசை. வார் - கயிறு. எய்தல் - பொருந்தல். கழல் - வீரக்கழல். புனைதல் - தரித்தல். நேர் - செவ்வை. ஆல் - அசை.

தலைவன் கையுறையேந்திவருதல்.

தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல் எ - து. தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்ந் திருப்பது கண்டு தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல்.

தண்டா மரைமலர்ப் பொன்னையும் பார்மங்கை தன்னையும்போல்
வண்டார் குழன்மட வார்மணந் தார்சென்று வாணன்றஞ்சை
நுண்டா தணிபொங்கர் நீழலின் கீழ்ந் நுடங்கிடையார்க்
கண்டா தரவையெல் லாஞ்சொல்ல வேநல்ல காலமிதே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த நுண்ணிய தாதுகள் பொருந்திய சோலைநிழற்றண்ணிய தாமரைமலரி லிருக்குந் திருமகளும், பார்மங்கை யாகிய நிலமகளும்போல, வண்டார்குழலன மடவாராகிய தலைவியும் பாங கியுஞ் சேர்ந்திருந்தா ராதலால், நாம்போய் அந் நுடங்கிடையாரைக்கண்டு நமது காதலெல்லாஞ்சொல்ல இது நல்லசெவ்வி. எ - று.

பொன் - திருமகள். பார்மங்கை - நிலமகள். மணத்தல் - சேர்தல். தாது - பராகம். பொங்கர் - சோலை. நுடங்கல் - ஒசிதல். 'இடையார்க் கண்டு' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. உம்மை - எண்ணும்மை. ஏகாரம் - ஈற்றசை. காலம் - செவ்வி. செவ்வி, பதம், அமையம், காலம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. (எசு)

தலைவனவ்வகை வினாதல்.

தலைவ னவ்வகை வினாதல் எ - து. தலைவன் முன் கெடுதி வினாதல் போல மீண்டு கலைவந்ததோ வென்று வினாதல்.

வல்லா ரிளங்கொங்கை வஞ்சியன் னீர்தஞ்சை வாணனைக்கண்
டொல்லார் களத்தி னுடைந்தது போல வொருகலைபோா
வில்லார் கணைதப்ப மெய்சோர்ந் தினம்விட்டு வெய்துயிர்த்துப்
புல்லார் வதுமின்றி யேவந்த தோகம் புனத்தயலே.

இ - ள். சூதுபோன்ற இளங் கொங்கையையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போல்வீர்! தஞ்சைவாணனைக்கண்டு பகைவர் போர்க்களத்தில் உடைந்தோரோடியது போலப் போர்செய்யும் எனது கையில் வில்லார்ந்த கணை தைப்ப ஒரு கலைமான் மெய்சோர்ந்து இனத்தைப்பிரிந்து பெருமூச்செறிந்து புல்லருந்தலு மின்றி நும் புனத்தயலிலே வந்ததோ? கண்டீராயிற் சொல்லுவீர். எ - று.

வல் - சூது. ஆர் - ஒப்பு. ஒல்லார் - பகைவர். களம் - போர்க்களம். உடைதல் - படைதட்டழிதல். சோர்தல் - மயங்கல். விடுதல் - பிரிதல். வெய்துயிர்ததல் - பெருமூச்செறிதல். உ[illegible] அருந்தல். வினையெச்ச வடுக்குகள் 'வந்ததோ' என்னும் வி[illegible]ண்மை வினைகொண்டு முடிந்தது. ஓகாரம் - வினா. (எஎ)

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாக்குந் திறனு மதனையொப் பீர்தஞ்சை வாணன்மஞ்சு
தேக்குங் குடுமிச் சிறுமலைக் கேதிரி கோட்டிரலை
கோக்குஞ் சரமுங் குருதியுஞ் சோரக் கொடிச்சியரோங்
காக்கும புனமருங் கேதனி யேவரக் கண்டிலமே.

இ - ள். மெய்த்திருத்தத்தினும் வெற்றியினும் மதனைப்போல்வீர்! தஞ்சைவாணனது முகில நிறையும் உச்சியையுடைய சிறுமலையிடத்துத் திரித்ததுபோலிருக்கின்ற கொம்பையுடைய கலையும், யானைகட்குத் தலைமையாகிய குஞ்சரமும், குருதியொழுக்க கொடிச்சியராகிய யாங்கள் காக்கும் புனப்பக்கத்தே தனியேவரக் கண்டிலேம். எ - று.

வாக்குத்திருத்தம் - மெய்; அவாய்நிலையான்வந்தது. ‡ "வாக்கணங் காா்மணி வீணை வல்லார்க்கும்" என்னும் கேமசரியா ரிலம்பகத்துப் பாட்டில் வாக்குத்திருத்தமென்றுணர்க.

---

‡ சிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், செ. கூஉ.

திறல் - வெற்றி. மஞ்சு - மேகம். தேக்கும் - நிறையும். குடுமி - உச்சி. சிறுமலை - மலைப்பெயர். 'சிறுமலைக்கு' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். திரிதல் - முறுக்குதல். கோடு - கொம்பு. இரலை - கலைமான். குஞ்சரம் - யானை. குருதி - இரத்தம். சோர்தல் - ஒழுகுதல். கொடிச்சியர் - குறத்தியர். இரலைக்கு உம்மை கொடாது குஞ்சரத்திற்கு உம்மை கொடுத்ததென்னையெனின்,

‡ "எஞ்சு பொருட்கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்." — என்னும் விதியாற்

கொள்க. குருதியும் என்னும் உம்மை அசைநிலை. (எ௪)

இறைவனை நகுதல்.

இறைவனை நகுதல் எ - து. தலைவன் அப்பாற் சென்றானாகப் பாங்கி தலைவியை நோக்கி அசைதியாடி நகாநிற்றல்.

மைவா ளிலங்குகண் மங்கைநல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
இவ்வாளி மொய்ம்பரின் றெய்தமெய்ம் மானிள மாந்தளிரின்
செவ்வாளி யுங்கொண்டு சேட்சென்ற தாலன்று சீதைகொண்கன்
கைவாளி யுங்கொண்டு போனபொய்ம் மானினுங் கள்ளத்ததே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மையெழுதிய வாள்போ லிலங்குங் கண்ணையுடைய மங்கைப்பருவத்து நலலாய்! இந்த வாளி போலும் வலியையுடையார் இப்போதெய்த மெய்யாகிய மான் இளமாந்தளி ாகிய சிவந்த வாளியையுங் கொண்டு சேய்மைக்கண் சென்றதாதலால், ண்டைநாளில் இராமனது வாளியையுங் கொண்டுபோன பொய்யாகிய ானினுங் கள்ளத்தையுடையது. எ - று.

'பொன்மான்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். இவரெய்த மெய் ானென்று கூறவே அம்மான் பொய்மானென்றே கூறவேண்டு மாதலால் து பாடமன்மை யுணர்க. 'மைவா ளிலங்குகண்' உவமைத்தொகை. ஆளி மொய்ம்பர்' என்பதுமது. மொய்ம்பு - வலி. 'இளமாந் தளிரின் செவ்வாளி' என்றது கையில் அம்பின்றித் தளிர் பிடித்து நிற்றலின் கையாடி கூறியது. சேண் - சேய்மை. அன்று - பண்டைக்காலம். சீதை காண்கன் - இராமன். கைவாளி - கையம்பு. உம்மை - சிறப்பும்மை. (எரு)

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக்கருத் துணர்தல் எ - து. பாங்கி ன்னறிவினின் தலைவன் தலைவியென்றிருவரது மனக்குறிப்பை யாரா து கூறல்.

‡ தொல். சொல. இடையியல், சூ. ௩௬.

புனங்காவ லன்றிவள் பூண்டது மாண்டகை போந்ததுமான்
இனங்காவ லின்கலை யெய்யவன் றலிக லாழிவிந்தை
தனங்காவ லன்றஞ்சை வாணனன் னாட்டிவர் தங்களிற்றாம் [தே.
மனங்காவல் கொண்டதெல் லாங்கண்க ளேசொல்லும் வாய்திறந்

இ - ள். போர்செய்யும் நேமியையணிந்த வீரமகளுடைய தனத்துக்குக் காவலனாகிய தஞ்சைவாணனது நல்லநாட்டில், இவ்விருவருந் தங்களிற்றா மனத்தைக்காவல்கொண்டதெல்லாம், இவர்கள் கண்கள் யாமறிய வாய்திறந்து சொல்லுதல்போல் அறிவிக்கு மாதலால், இவன் மனத்தின் கண் பூண்டிருப்பது புனங்காவலன்று; இவவாண்டகைவந்தது மானினங்கட்குக் காவலா யின்பத்தைககொடுக்குங் கலையெய்யவன்று. எ - று.

ஆண்டகை - அன்மொழித்தொகை. இகல் - போர். ஆழி - நேமி. விந்தை - வீரமகள். வாணன் தோளைப்பிரியாதிருத்தலின் 'தனங்காவலன்' என்று கூறியது. மனங்காவல் கொள்ளல் - வேறோரிடத்திற் செல்லாது காவல்செய்வதுபோலத் தம்மிடத்தில் மனத்தைவைத் திருத்தல். (அ0)

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தல - முற்றும்.

காட்சியில தலைவி ஆயவெள்ளம் புடைசூழ்ந்து குற்றேவல்செய்ய
வீற்றிருந்தாளென்று கூறி, இங்ஙனந் தினைப்புனங் காத்திருந்தாளென்று
கூறியதும், தலைவனும் பற்பல நூறாயிரங் கூர்வேலிளைஞர் புடைசூழத்
தேரேறி வேட்டையாடவந்தானென்று கூறி, இங்ஙனந் தமியனாய்த் தழை
யேந்தி வந்தா னென்றும், குறையிரந்தா னென்றுங் கூறியது மாறுபா
(இ ு வெளிப்படை) ... லைவி ஆயக்கூட்டமும்
டனைமுரணின், மாறுபாடன்று. என்னை, —
முன்போலே சூழ்ந்து பிரிந்து விளையாடாநிற்ப, இவளும் பற்பல விளையாட
டினுள் இதுவுமோர் விளையாட்டாகவும், தலைவன் குறியிடத்து வரின்
தனித்து அவனைக் கூடவேண்டுமென்னுங் கருத்தாகவும் புனங்காத்தா
ளென்றும், தலைவன் கூர்வேலிளைஞரும் வேட்டைவிருப்பாற் சூழ்ந்து
பிரிந்துசெல்லாநிற்ப, இவனும் வேட்கை மீதூரப்பட்டுப் பாங்கியாற் கூட
வேண்டுமென்னுங் கருத்தினால், தலைவி குலமுறைமை யொருவர்க்கொரு
வர் தழையுங் கண்ணியுங்கொடுத்துக் காண்டலுள் இவர் அவற்றையேற்றுக்
கோடலுந் தொன்றுதொட்டு நடந்துவரு மியல்பாதலால், தழையுங் கண்
ணியுமேந்திவந்து நின்று குறையிறந்தானென்றுங் கூறியது மாறுபாடன்
றென வுணர்க. எனவே,—எளியளாய்ப் புனங்காத்தாளுமல்லள், எளிய
னாய்க் குறையுற்றிறந்தானு மல்லன் என்பது தோன்றியவாறுணர்க.

பாங்கிமதி யுடன்பாடு - முற்றும்

பாங்கியிற்கூட்டம்.

அஃதாவது, பாங்கி கூட்டுவிக்கத் தலைவன் கூடுங்கூட்டம்.

"இரந்துபின் னிற்றல் சேட்படை மடற்கூற்று
மடல்விலக் குடன்படன் மடற்கூற் றொழிதல்
குறைநயப் பித்த னயத்தல் கூட்டல்
கூட லாயங் கூட்டல் வேட்டலென்
றீரா றுவகைத்தே யிகுளையிற் கூட்டம்." — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் பாங்கியிற் கூட்டம் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்.

தலைவனுட் கோள்சாற்றல் எ - து. தலைவன் தான் உள்ளத்தின்கண் கொண்ட காதலைக் கூறுதல்.

வாவுங் கலைவிந்தை காவலன் வாணன்றென் மாறையன்னீர்
ஏவுந் தொழிலெனக் கேதிய லாததிங் கேநுமக்கோர்
மேவுஞ்செய் குன்றமுஞ் சோலையு மாகப்பொன் வெற்பும்விண்ணோர்
காவுந் தரவும்வல் லேனெனை யாளுங் கடைக்கண்வைத்தே.

இ - ள். மேலெழுந்து தாவுதலைச்செய்யுங் கலையை யூர்தியாயுள்ள வீரமகளுக்குக் காவலனாகிய வாணனது தென்மாறை நாடுபோல்வீர்! நீர் என்னை யேவுற்றொழில் இவ்விடத்தெனக் கியலாததேது? எத்தொழில் செய்யவும் வல்லேன்; நுமக்கு விளையாடற்குப் பொருந்தும் ஒப்பற்ற செய் குன்றுஞ் சோலையுமாக மேருமலையுங் கற்பககாவும் தரவும் வல்லமை யுடையேன்; என்னிடத்துக் கடைக்கண்வைத்தாளும்படி செய்வீர். எ-று.

வாவுதல் - தாவுதல். விந்தை - வீரமகள். 'மேவுமோர் செய்குன்று' என மாறுக. 'தரவும் வல்லேன்' என்புழி உம்மை நீர் எத்தொழில் ஏவினும் அத்தொழில் செய்யவும் வல்லேனென்று தோன்றினமையால் இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. இதனுள் செய்குன்றமும், சோலையு மாகப் பொன் வெற்பும், விண்ணோர் காவும் என்பது நிரனிறையெனக் கொள்க. (அக)

பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்.

பாங்கி குலமுறைகிளத்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்குப் பாங்கி குலமுறைமையால் இயையாதென மறுத்துக் கூறல்.

நீவே றுரைக்கின்ற தென்குற மாதெங்க ணேரிழைபோர்
மாவேழ வன்படை வாணன்றென் மாறை மணியையன்றித்
தாவேது மில்லாத் தமனிய மீது தலம்புரக்குங்
கோவே யுழுத்துவ ரோவறி யோருங் குருவிந்தமே.

அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. உஎ.

இ - ள். இவ்வுலகைப் புரக்குங் கோவாகிய தன்மையைப் பெற்றோய்! நீ யியையுந் தன்மையைக் கூறாது இயையாது கூறியதென்னை? எங்கள் நேரிழை குறமாது, போர்செய்யும் பரியும வேழமும் வலியபகையாக வுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் பிறக்கும் மணியை யன்றிக் கேடேதுமில்லாத பசும்பொன்னின் மீது வறுமைபட்டோருங் குருவிந்தத்தை யழுத்துவரோ? எ - று.

'எங்க ணேரிழை குறமாது' என இயையும். 'மாவேழம்' என்புழி உம்மைத்தொகை. மணி - பதுமராகம். தா - கேடு. தமனியம் - பொன். தலம்புரத்தல் - உலகைக்காத்தல்.

வறியோர் - நல்குரவோர். அன்றி என்னும் வினையெச்சக் குறிப்பு 'அழுத்துவரோ' என்னும் முற்றுவினைகொண்டது. ஓகாரம் எதிர்மறை. 'வறியோரும்' என்னும் உம்மை இழிவுசிறப்பு.

'குருவிந்தம்' என்பது ‡ "கதிர்நிரை பரப்பு மணிமுடித்தேவர்" என்புழி "குருவிந்தஞ் சவுகந்தி கோவாங்கு சாதகங் குரமென்னுஞ் சாதிகள் நான்கில்" என்று கூறிப் பின்னும் அப்பாட்டிலே —

"செமபஞ் சரத்தந் திலகமு லோத்திரம்
முயலின் சோரி சிந்துரங் குன்றிக்
கவிரல ரொன்னக் கவர்நிற மெட்டுங்
குருவிந் தத்திற் குரித்தன நிறமும்" —என்று கூறிய வதனால்,

'குருவிந்தம்' என்பது பதுமராகமணிக்கு பொதுமணியாவதும், உச்சிக் கதிர்போலக் கதிரொழுவதாங் கதிரில்லாதது எட்டுவகையி லொரு நிறங் கொண் டிருப்பதும குருவிந்தக்கல்லென்று கண்டுகொள்க. (அஉ)

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மிக்கா ருளரலலர் மெல்லியன் மாதரின் மேதினிமேல்
தக்கார் புகழ்தஞ்சை வாணர்பி ரான்றமிழ் நாடனையாய்
மைக்கா ரிகர்குழல வள்ளிசெவ் வேளுக்கு வலலவையாம்
இக்கா ரணமுண ராதென்கொ லோநின் றியம்புவதே.

இ - ள். மேதினிமேல் தகுதியுடையோராற் புகழப்பட்ட தஞ்சையிலுள்ள வாணர்பிரானது தமிழ்நாடுபோல்வாய்! மெல்லிய இயல்பினையுடைய மாதரில் மிகுதிதன்மையை யுடையா ரல்லாரார்? கரிய முகிலை

‡ கல்லாடம், செ. கூஎ.

யொக்கும் குழலினையுடைய வள்ளி முருகக் கடவுளுக்கு வல்லவையாகிய இக்காரணமுணராது இயையாதென்று நீ சொல்லுவதென். எ - று.

'மிக்குள ரல்லார்' என மாறுக. மேதினி - புவி. தக்கார் - பெரியோர். செவவேள் - முருகக்கடவுள். வாணர்பிரான் - அவன் குலத்தில் வாணனொன்று பிறக்குமவர்கட் கெல்லாஞ் சிறந்தோன். 'கொலை காலையிற் படைநேரியர் கோன்' என்று முன்னங் கூறியதுபோலக் கொள்க. தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு. வல்லவை - தேவி. காரணம் - கதை. கோலோ - அசைநிலை. (அரு)

பாங்கி யறியாள்போன்று வினுதல்.

பாங்கி யறியாள்போன்று வினுதல் எ - து. இவன் தலைவியிடத்துக காதல்கொண்ட தறியாள்போல நீ யெவளிடத்துக காதல் கொண்டாயென வினுதல்.

பொன்னிய லூசலும் பொய்தலு மாடியெப் போதுநன்னீர்
மன்னிய னீலமு நித்தில முங்குற்று வாணன் றஞ்சை
இன்னிய லாரு மிளமரக் காவி னிடமபிரியாக்
கன்னியர் தாமபலர் யாரினின்னை வாட்டிய காரிகையே.

இ - ள். பொன்னுலியன்ற ஊசலும் விளையாட்டுமாடி யெஞ்ஞான்றும் நிலைபெற்ற நீலமும்முத்துங் குற்றும்வாணனதுதஞ்சைநாட்டில் இனிய இயல்பொருந்தும் இளமரச்சோலையிடம் பிரியாதகன்னியர்கள் தாம் பலர், அவருள் நின்னைவாட்டிய காரிகையார்? யான் அறிய வுரைப்பாயாக.

'பொன்னியல்' என்புழி மூன்றனுருபு தொக்கது. பொய்தல - விளையாட்டு. நீலம் - குவளை. நித்திலம் - முத்து. இன்னியல - இனியசாயல். கா - சோலை. காரிகை - பெண். ஊசலும் விளையாட்டும் இவ்விரண்டையும் ஒரு தொழிற்படுத்தி 'ஆடி' என்றும், நீலமும் நித்திலமும இவவிரண்டையும் 'குற்று' என்னும் பலபொருள்குறித்த வொருசொல்லால் நீலப்பூவை 'கொய்து' என்றும், நித்திலத்தை 'அவைத்து' என்றும் கூறினுரொன்றுணர்க.

அவைத்தல் - உரலில் நெல்லு முதலியன [illegible] குற்றுதல்.—

"துவைக்குந் துணிமுன்னீர் கொற்கை மகளிர்
அவைப்பதம் பல்லிற் கழகொவவா முத்தம்
மணங்கமழ் தாரச்சுதன் மண்காக்கும் வேலின்
அணங்கமுத மன்னலார் பாடல்." — என இதனுள் பெண்கள்சிறுசோறடுதற்கு நித்திலங் குற்றுதற்கு அவைத்தல் என்று பொருள் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. தலைவன் - முன்னிலையெச்சம். (அச)

இறையோன் இறைவிதன்மை யியம்பல்.

(இது வெளிப்படை.) தன்மை - இலக்கணம்.

நாளிணை மாந்தளி ரல்குல்பொற் றேரிடை சங்கைகொங்கை
கோளிணை கோலக் குரும்பைகை காந்தள் கொடிக்கரும்பார்
தோளிணை வேய்முகந் திங்கள்செவ் வாயிதழ் தொண்டையுண்கண்
வாளிணை வார்குழ லாய்வாணன் மாறையெம் மன்னுயிர்க்கே.

இ - ள். வார்குழலாய்! வாணனது மாறைநாட்டிலிருக்கும் எம் மன்னுயிர்போல்வாட்கு இலக்கணம்,—தாளிணை, மாவினது தளிர்; அல்குல், பொன்னி னலங்கரித்த தேர்; இடை, உண்டு இல்லையென்னுஞ் சங்கை; கொங்கை, கொத்திலிரண்டிணைந்து அழகார்ந்த குரும்பை; கை, காந்தள்; பூங்கொடியுங் கரும்புங் குங்குமம் வெளுத்தாலார்ந்த தோளிணை, வேய்; முகம், திங்கள்; சிவந்த வாயிதழ், கோவைக்கனி; மையுண்டகண், வாளிணை; நீயறிவாயாக. எ - று.

சங்கை - ஐயம். † "கோள்கொத்துக் கோட்டெங்கின் குலைவாழை" என்புழி கோள்கொத்திணை யுணர்த்தியவாறுணர்க. அன்றியும், †† "கோள் வண்கோட்பலவின்" என்புழியும் கோள்கொத்திணையுணர்த்தியவாறுணர்க. கோலம் - அழகு. கொடி - வல்லி. 'கொடிக்கரும்பு' என்புழி உம்மைத் தொகை. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. மன்னுயிர் - ஆகுபெயர். (அ0)

பாங்கி தலைவியருமைசாற்றல்.

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியை யறியாளாக் கிக் கூறல்.

புகழார் வரையெம் புரவலன் காதற் புதல்வியைநீர்
இகழா வெளியளென் றெண்ணப்பெ றீரெமக் கென்றும்வண்மை
திகழா பரணன் செழுந்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினுள்ளீர்
அகழார் கலியுல கிற்புல னான வணங்கவளே.

இ - ள். எமக்கென்ஞான்றும் வளமையொளிரும் ஆபரணம்போன்ற செழுந்தஞ்சை வாணனது சிலம்பிலிருப்பீர்! புகழ் நிறைந்த வரைக்கு இறைவனாகிய எம் புரவலர்க்குக் காதற்புதல்வியாயுள்ளாளை யிகழ்ந்தெளியளென் றெண்ணப் பெறுந்தகுதி யுடையீரல்லீர்; அவள் சகரரால் அகழப்பட்ட கடல்சூழ்ந்த வுலகில் அறிவுருவான தெய்வப்பெண். எ - று.

வரை - மலை. புரவலன் - அரசன். ஆர்கலி - கடல். (அக)

---

† பட்டினப்பாலை. †† மலைபடுகடாம்.

தலைவன் இன்றியமையாமை யியம்பல்.

தலைவன் இன்றியமையாமை யியம்பல் எ-து. இன்றியமையாமை ஓர் சொல் முடிந்த பொருளாய் துணிபுபற்றியசொல். என்னை,—

‡ "நீரின் றமையா துலகெனின் யாரியார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு." — என்பதுபோலத் தலைவி இன்றியமையாமை கூறல்.

வனைந்தா லனகொங்கை மாதுரு வாய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
புனைந்தா லனைய புனத்தயல் வாய்வண்டு போதகத்தேன்
நனைந்தா லனையவென் னல்வினை தான்வந்து நண்ணிற்றென்று
நினைந்தா லணங்கனை யாய்தமி யேனுயிர் நிற்கின்றதே.

இ - ள். அணங்குபோல்வாய்! தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து அலங்கரித்தாற்போலும் புனத்தின்பக்கத்தில் என் நல்வினைதான் கைவல்லார் கையினாற் செய்துவைத்தாற்போலுங் கொங்கையையுடைய மாதுரு வாய்வந்து பொருந்திற்றென்று நீ நினைத்தால்,போதகத்திலிருக்குந் தேனில் வண்டு நனைந்தாலொத்த அத்தலைவி யின்பத்தின் மூழ்குந் தமியேனுயிர் நிற்கின்றது; நினையாவிடின் நில்லாதென் றறிவாய். எ - று.

போது தலைவியாகவும்,தேன் இன்பமாகவும், வண்டு தானாகவும் உவமித்தவதனான் தலைவியின்பத்து மூழ்குமென்று வருவிக்கப்பட்டது.

வனைதல் - செய்தல். புனைதல் - அலங்கரித்தல். அயல் - பக்கம். நண்ணல் - பொருந்தல். அணங்கு - தெய்வப்பெண். 'நினையாவிடி லுயிர்நில்லாது' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. 'போதகத்தேன் வண்டு' எனவும், 'என்னல் வினைதான் வனைந்தாலன கொங்கைமாதுரு வாய்' எனவும் மாறுக. (அஎ)

பாங்கி நின்குறை நீயேசென் றுரையென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மருப்பா வியதொங்கல் வாணன்றென் மாறை வனசமலர்த்
திருப்பாவை யன்னவென் சேயிழை யாட்குன் றிருவுளத்து
விருப்பா கியகுறை யுள்ளதெல் லாஞ்சொல்லி வேண்டுகநீ
பொருப்பா மொழியப் பெறுமோமம ஞேரிலை போல்வனவே.

இ - ள். குறிஞ்சிநிலத் திறைவனே! மணம்பொருந்திய மாலையை யுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டுத் தாமரைமலரி லெழுந்தருளி யிருக்குந் திருமாதுபோன்ற எம்பெருமாட்டிக்கு உனது திருவுளத்து விருப்பமாகிய குறையுள்ளதெல்லாம் நீயே சொல்லி வேண்டிக்கொள்வா

‡ திருக்குறள், சு. உ௦.

யாகவன்றி எம்போல்வார் இவைபோன்ற காரியங்கள் மொழியப்பெறுந் தகுதியரல்லார். எ - று.

மரு - மணம். பரவுதல் - பொருந்துதல். தொங்கல் - மாலை. வனச மலர் - தாமரைமலர். திருப்பாவை - திருமாது. பொருப்பன் - குறிஞ்சி நிலத்திறைவன். (அஅ)

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

(இது வெளிப்படை.) பழித்தல் - பழித்துக்கூறல்.

வில்லார் நுதல்வெய்ய வேலார் விழிக்கென் மெலிவுசொல்ல [ன்
வல்லா ரிலைசொல்ல வல்லையென் றியான்றஞ்சை வாணன்றெவ்வி
ஒல்லா திதுநமக் கென்றுணங் கின்றுணங் கியிந்நாள்
எல்லா மிரந்தது நின்குறை யேயல்ல வென்குறையே.

இ - ள். வில்போன்ற நுதலும், வெவ்வியவேல்போன்ற விழியுமுடை யாட்கு எனது மெலிவுசொல்ல நின்னையல்லால் வல்லாரில்லை; நீ வல்லை யென்றெண்ணி யான் தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவர்செய்தி யார்க்கும் பொருந்தாததுபோல, என்செய்தி நுமக்குப் பொருந்தாதென்று அறியேன் வேட்கைவெயிலின லுலர்ந்து, செஞ்சுடர்தோன்றுங் காலையில் தொடங்கி இன்றாகிய இந்நாள் முற்றும் நும்மை யிரந்தது நின்மேற் குறையல்ல, என் மேற்குறை. எ - று.

ஆர் - ஒப்பு. 'நுதல்விழி' என்புழி உவமைத்தொகை. விழி-ஆகுபெயர். தெவ் - ஆகுபெயர். ஒல்லாது - பொருந்தாது. உணங்கல் - உலர்தல. 'இன்றிந்நாள்' என இயையும். 'நின்குறையல்ல வென்குறை' என்றது குறிப்புமொழி. 'கற்கறித்து நன்கட்டாய்' என்பதுபோல ‡"வயக்குறு மண்டிலம்" என்னும் பாலைக்கலி பன்னீரடித்தரவில் "இறத்திராலைய மற் றிவ ணிலைமை கேட்டீமின்" என்றதுபோலும் ஒருமை பன்மை மயக்க மெனக்கொள்க. பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். (அகூ)

'இன் றிந்நாளெல்லா மிரந்தது' என்று வறையறுத்துக் கூறியவதனால் 'துறையுற வுணர்தல்' முதல் நாலாநாட் செய்தியென்று அறிவித்தற்குக் கூறியவாறென் றுணர்க.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல் எ - து. தலைவி பிறதுயரமறியாளெனப் பேதைமையைப் பாங்கி தலைவன் உளங்கொளச் சாற்றல்.

தேனுஞ் சுரும்புஞ் செறிதொங்கல வாணன்றென் மாறைவெற்பா
மானுங் கலையும வடிக்கணை யாலெய்து மன்னுயிரும்
ஊனுங் கவர்கின்ற தன்னையா போலுயி லொத்தகண்ணாள்
தானும் பிறருள்ள நோயறி யாத தகைமையளே.

‡ கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. உச.

இ - ள். பெடையுஞ் சுரும்புஞ் செறிந்த மாலையை யணியும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிலுள்ளவனே! மானும் கலையும் வடித்த கணையாலெய்து அவ்விலங்கினது உயிரும் ஊனுங்கொள்கின்ற தன்னுடன் பிறந்த தன்னையர்போல, வேலொத்த கண்ணிணை யுடையாள் தானும் பிறருள்ளத்தின்கண்ணுள்ள நோயையறியாத முறைமையன்று. எ - று.

தேன் - சாதிப்பெயர்; பெடைமேல் நின்றது. சுரும்பு - ஆண்வண்டு. வடி - வடித்தல். கவர்தல் - கொள்ளுதல். தன்னையர் - தமையர். அயில் - வேல். தகைமை - முறைமை. ஒரிடத்திற் பிறந்தவாகலான் தன்னையர் குணம் இவட்குமாயினவாறுணர்க. (கூ0)

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமை மொழிதல்.

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமை மொழிதல் எ - து. அவ்வாறு கூறிய பாங்கியை நோக்கி முதிர்ந்த அறிவினையுடையாள் தலைவி, அவளை அவ்வாறு கூறற்பாலையல்லவென்று தலைவன் கூறல்.

வருநீர் வனமுலை மங்கைநல லாய்செங்கை வாணன்வையை
தருநீர் மலிவயற் றஞ்சையன் னாளன்று தஞ்சமிலேன்
கருநீர நவையுறக் கணமலர் நீர்தெளித் தாற்றினளால
இருநீர நிலங்கொள்ளு மோவறி யாளென்னு மிவ்வுரையே.

இ - ள். அழகின்றன்மை நாட்கு நாள்மிக்காய்த்தோன்றும் முலையையுடைய மங்கைப்பருவ நல்லாய்! சிவந்த கையையுடைய வாணனது வையையாறு தருமநீரான் மலிந்த வயலினையுடைய தஞ்சைநகர்போல்வாள் முன் பற்றுக்கோடில்லேன், பிறரொய்தற் கரிதாகிய கல்வியறிவு வேட்கையான் குற்றமுறும்போது, அக் குற்றந்தீரத் தனது கண்மலரினுள்ள அருளாகிய நீரைத்தெளித் தாற்றினளாதலால், அவளை யறியாளென்று கூறிய இவ்வுரையைப் பெருநீர் சூழ்ந்த இவ்வுலகம் முறைமையென்று கொள்ளாது. எ - று.

'வனநீர் வருமுலை' என மாறுக. மலிதல் - நிறைதல். தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு. அருநீர் - அரிய கல்வியறிவு. நவை - குற்றம். நீர் - அருள். ஆற்றுதல் - தணித்தல். இருநீர் - பெருநீர். ஒகாரம் - எதிர்மறை. (கூக)

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக் கூறல்.

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக்கூறல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி முன் நின்வேட்கை தீர்த்தாளென்று கூறினையே, அவ்வாறு இன்னவாறு கூடுகவென்று கூறல்.

செறிவளர் காவி வயற்றஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
நெறிவளர் வார்குழ னேரிழை யாளன்ன நீர்மையளேல்
குறிவளர் காவின்முன் கூடிய வாறின்னுங் கூடுகநீ
கறிவளர் சாரல்வெற் பாபிற ராலென்ன காரியமே.

இ - ள். கறிக்கொடி வளருஞ் சாலையையுடைய வெற்பனே! ஒழுங்காய் வளர்ந்த வார்ந்த குழலையுடைய நேரிழையாள் நின் வேட்கை தணிக்கும் அத் தன்மையாகிய குணமுடையாளேல், வளருங்காவி செறிந்த வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் சிறுமலைமேல் நீ கூடுங்குறி வளரப்பட்ட காவில் முன் கூடியவாறுபோல் இன்னுங் கூடுக; என்போலும் பிறரால் என்னகாரியம்? எ - று.

'வளர்காவி செறிவயல்' என மாறுக. காவி - நீலம். நெறி - ஒழுங்கு. குறி - கூடுமிடம். கறி - மிளகு; ஆகுபெயர். சாரல் - மலைப்பக்கம். (௬௨)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல். எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன் வேட்கை நோயால் உழக்குந்தன்மை கூறல்.

உரைத்தென் பிறவந்தப் பைந்தொடி யாக முறுவிடில்வெண்
டிரைத்தென் கடன்முத்துந் தன்மலைச் சந்துஞ் செழும்பனிநீர்
அரைத்தென் புருகமெய் யப்பினும் வெப்ப மாறுதினிநின்
வரைத்தென் கருமமெல் லாந்தஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் மலையிலிருக்கும் அணங்கே! அந்தப் பைந்தொடியை யுடையாளது ஆகத்தைக் கூட்டாவிடில் யான் சொல்லியென்னபயன்? வெண்மை நிறம்பொருந்திய திரைபொருந்தும் தென்கடலிடைப் பிறந்த முத்தும், பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனமுஞ் செழும்பனிநீர்விட்டரைத்து வேட்கைத்தீயில் வெதும்பிய எலும்புருக என்மேனியெங்கும் அப்பினும் வெப்பமாறுது; இன்று எனது காரியமெல்லாம் நினதெண்ணத்தின்மட்டிற்பட்டது. எ - று.

எனவே,—உய்யச்செய்யினும் நையச்செய்யினும் நீயல்லால்வேறில்லையென்றவா றாயிற்று. பிற - அசைநிலை. பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. ஆகம் - மெய். திரை - அலை. தென்மலை - பொதியம். சந்து - சந்தனம். ஆறுது - அறாது எனக் குறுக்கும்வழி குறுக்கலாய் நின்றது; வாராது - வரது, தாராது - தரது என்றாற்போல. (௬௩)

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல்

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல் எ - து. 'இவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி உலகில் வேட்கை கொண்டோர் சான்றோரை முன்னிட்டு வரைந்து கொள்வர், அவ்வாறு உலகியலால் நீயும் வரைந்துகொள்கவெனக் கூறல்.

விரையக நாண்மலர் மெல்லியன் மாதை விரும்பினையேல்
வரையக நாட வரைந்துகொ ணீதஞ்சை வாணன்முந்நீர்
தரையக நான்மறைக் கேள்வியர் வேள்வியர் சான்றவர்தம்
உரையக நாடிமுன் னிட்டன தாகு முலகியலே.

இ - ள். மலையிடமாகிய நாட்டையுடையவனே! தஞ்சைவாணனது முந்நீர் சூழ்ந்த புவியகத்தில் வேட்கைகொண்டார் செய்யும் உலகமுறைமை நான்கு மறையையுங் கேள்வியாலறிந்து வேள்விசெய்யுஞ் சான்றவர் கூறு முறையிடத்துக் கொண்ட பொருளைக் கருதி அவரை முன்னிட்டு வரைந்துகொள்ளில் அன்னதாகுமாதலால், மணத்தைத் தன்னிடத்திலேயுடைய நாண் மலரிலிருக்கும் மெல்லிய இயல்பினையுடைய மாதுபோல் வாளை விரும்பினையேல், நீ வரைந்துகொள்வாயாக. எ - று.

விரை - மணம். நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். மாது - ஆகுபெயர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். உரையகம் - ஆகுபெயர். கேள்வியர் - முற்றெச்சம். அனது - இடைக்குறைவிகாரம். (கூச)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வெண்டா மரைமங்கை காதல னாகிய வேதியன்பால்
உண்டா கியதொல வுலகிய லாலுங்க ளாரணங்கை
வண்டார் குழலி வரைந்துகொள் வேன்றஞ்சை வாணன்வண்மை
கண்டா லருளுள்ள நீயென தாருயிர் காத்தபின்னே.

இ - ள். வண்டார்ந்த குழலையுடையாய்! தஞ்சைவாணனது கொடை கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீயாதலால், இப்போது என்னுடைய அரியவுயிரோகுந் தன்மையவாய் நின்றது, அது ஏகாமற் காத்தபின் வெண்டாமரை மங்கைக்குக் கணவனாகிய மறையோனிடத் துண்டாகிப் பழைமையாகிய வுலகியலால் உங்களுடைய ஆரணங்குபோல்வாளை நீர் சொன்னபடி வரைந்துகொள்வேன். எ - று.

வெண்டாமரைமங்கை - வாணி. வேதியன் - பிரமன். ஆரணங்கு - ஆகுபெயர். நல்குரவால் உயிர்போகின்றாரைப் போகாமல் நிலைமையைச் செய்யுங் கொடையாதலால், அக்குடையைக்கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீ யெனவே, கொடைக்கும் அவளருளுக்கும் உவமைகூறியவாற்றான் ‘ என தாருயிர் காத்தபின்’ என்று கூறியவா றுணர்க. வண்மை - கொடை. (கூரு)

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல்.

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல் எ - து. பாங்கி தானும் அஞ்சினவளாய்த் தலைவனை அப்புனம்விட்டுப்போக அச்சமுறுத்திக் கூறல்.

மல்லார் புயன்றஞ்சை வாணன்வெற் பாவெமர் வந்தினியிக்
கல்லார் வியன்புனங் காவல்வி டாரவர் காணின்மிகப்
பொல்லா திருண்டது போதுமற் றியாங்களும் போதுமிங்கு
நில்லா தெழுந்தரு ணீயுமிப் போது நெடுந்தகையே.

இ - ள். மற்றெழில் பொருந்திய புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துள்ளவனே! எங்கட்குத் தமராயுள்ளவர் இன்றுவந்து மலையார்ந்தகன்ற புனம் இராக்காவல்விட்டார்; அவர் நின்னைக்காணில் மிகவும் பொல்லாராயிருப்பர்; நெடுந்தகையை யுடையவனே! இருண்டதுபோது 'எம்மூர்க்கு யாங்களும் போதும், நீயும் இப்போது இங்கு நில்லாதெழுந்தருள்வாயாக. எ - று.

எமர் - எமக்குத்தமர். வியன் - அகற்சி. நெடுந்தகை - அன்மொழித்தொகை. இதனுள் 'வெற்பா' எனவும், 'நெடுந்தகை' எனவும் இரண்டிடத்தும் பொருட்பெயர் முன்னிலையாய் நின்றது. இவ்வாறு வந்ததென்னையெனின், —

‡ "பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்
பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே." — என்னுஞ் சூத்திர விதியால்,

‡‡ "பொற்பூண் சுமந்த புணர்மென்முலைக் கோடுபோழ
நற்பூங் கழலா னிருதிங்க ளயந்தவாறுங்
கற்பா டழித்த கனமா மணித்தூண் செய்தோளான்
வெற்பூ டறுத்து விளைவின்னெறிக் கொண்டவாறும்." — இதனுள் 'நற்பூங்கழலான்' எனவும், 'கற்பாடழித்த கனமாமணித்தூண் செய்தோளான்' எனவும் இரண்டிடத்தும் படர்க்கைப்பெயர் ஒரு பொருளைக் கருதியவா றுணர்க.

"வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்
தையலா யின்று நீ நல்கினை - நல்காயேற்
கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே
நாடறியக் கவ்வை யொருங்கு." — என்பதனானு முணர்க.

இவ்வாறு வருதல் பெரும்பான்மையும் வழுவமைதியாய் வருதலின், இச்செய்யுளுள்ளும் இரண்டிடத்தும் முன்னிலைப் பொருளைக் கூறியவா றுணர்க. மற்று - அசை. (கூசு)

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. க௱எ.
‡‡ சிந்தாமணி, பதிகம், செ. கச.

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

சிமையார் மலயத் தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
அமையா கியதடந் தோளன்ன மேயணி யத்தகுமால்
உமையா ளிறைவன் பயிலகயி லாயத்து மும்பர்தங்கு
இமையா சலத்துமெல் லாமிலலை யானிக ரித்தழைக்கே.

இ - ள். சிகரத்தைப் பொருந்திய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழ் வளர்க்குந் தஞ்சைவாணனது சிறுமலைமேலிருக்கும் மூங்கிற் பெரியதோளை யுடைய வண்ணம் போல்வாய்! இத்தழைக்கு நிகர் உமையாள் இறைவனாகிய சிவன் பிரியாது பழகியிருக்குங் கயிலாயத்தும், தேவர்கள் பிரியாதிருக்கும் இமையாசலத்தும் முற்றுமில்லை யாதலால் அணியத்தகும். எ - று.

சிமையம் - சிமையென விகாரப்பட்டு நின்றது. மலயம் - பொதிய மலை. அமை - மூங்கில். தடந்தோள் - பெரியதோள். அன்னம் - ஆகு பெயர். நிகா - ஒப்பு 'தடந்தோளாகிய' என மாறுக. ஆல் - அசை. இத்தழைக்கு நிகரில்லை யென்று கூறுவ தென்னையெனின், தன்னுயிரை நிறுத்தற் கேதுவாகலானும், மனத்துக்குத் தான்முன்னிற்றலானுமென் றுணர்க. (கூஎ)

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

மல்குற்ற தண்புனல சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பா
நல்குற் றவையிந்த நாட்டுள வன்மையி னன்னுதலாள்
அல்குற் றடத்தெமர் கண்டா லயிர்ப்ப ரதுவுமன்றிப்
பலகுற் றமுமவரு மாலயாங்கள் வாங்கேம் பசுந்தழையே.

இ - ள். நிறையுற்ற தண்புனல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் மலயவெற்பி லிருப்பவனே! நீ தரப்பட்ட இத்தழை இந்நாட்டிலுள்ள வல்லமையால் நன்னுதலாள் அல்குற் றடத்திலே யணியில எமக்குத் தமராயுள்ளார் கண்டால் ஐயப்படுவர், அதுவுமன்றிப் பல குற்றமும் வருமாதலால் இப் பசுந்தழையை யாங்கள் வாங்குதல்செய்யேம். எ - று.

மல்குறல் - நிறைதல். நல்குறல் - தருதல். அயர்த்தல் - ஐயப்படு தல். குலத்துக்கும், தலைவிக்கும், தனக்கும் மறுவென்பதுபற்றிப் பல குற்ற மென்று கூறினள். (கூஅ)

ஆற்றா நெஞ்சினோ டவன் புலத்தல்.

ஆற்றாநெஞ்சினோ டவன்புலத்தல் எ - து ஆற்றாமையாகிய நெஞ் சுடனே தலைவன் புலந்து கூறியது.

உழையும்வெங் கானமும் போலுங்கண் ணுளொரு காலமுள்ளங்
குழையுமெம் பாலென்று கொண்டநெஞ் சேகலிக் கோடைமண்
மழையுமந் தாரமும் வந்தன வாணன்றென் மாறையின்மாந் [மேல்
தழையுநம் போலிங்ங னேகவின் வாடத் தவஞ்செய்ததே.

இ - ள். மானும் வெவ்வியவிடமும்போலுங் கண்ணையுடைய பாங்கி யானவள் யாம் இரந்து பின்னின்றேமாயின், ஒருகால் மனமிளகுமென் றெண்ணங்கொண்ட நெஞ்சே! கலியாகிய கோடைசூழ்ந்த இம்மண்ணுல கின்மேல், கோடை வெப்பந்தணிய மழையும் மந்தாரமும் வந்தாற்போன்ற வாணன் தென் மாறைநாட்டில், நம்மைப்போல் இந்த மாந்தழையும் அழகு வாடத் தவஞ்செய்தது, யாம் என்செய்வோம்! எ - று.

உழை - மான். கானம் - விடம். குழைதல் - இளகுதல். கவின் - அழகு. 'மழையு மந்தாரமும்' என்பதற்கு மேகமும் மந்தாரத் தருவும் என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். மழைபோல் உடனே வெப்பந் தணியாமையின் அது பொருளன்மையுணர்க. 'யாம் என்செய்வோம்' என்பது சொல்லெச்சம். (கூகூ)

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல் எ - து. இவ்வாறு கூறுதல்கேட்ட பாங்கி தலைவனை யஞ்சலை நாளைவாவெனக் கூறிவிடுத்தல்.

சோலையில் வாழிளந் தோகையன் னாளைத் தொழுதிரந்திம்
மாலையில் வாழி வரங்கொள்வல் யான்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
வேலையில் வார்துகி ரன்னவெய் யோன்வெயில் வெற்பின்மல்கும்
காலையில் வாபின்னை யென்கைய தாகுநின் கையுறையே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! சோலையில் வாழும் இளந் தோகைபோல்வாளை யான் இவ்விராமுற்றுந் தாளிற் பணிந்திரந்து வரமாக வேண்டிக்கொள்வன்; கடலில் நெடிய பவளம்போன்ற கதிரோனது கிர ணம் வெற்பிலெல்லாம் நிறையுங் காலைப்பொழுதில்வா; வந்தாயேல், அப் போது நின் கையுறை யென்கையதாகும். எ - று.

தோகை - மயில். வாழி - அசைநிலை. வேலை - கடல். துகிர் - பவ ளம். வெய்யோன் - சூரியன். வெயில் - கிரணம். மல்குதல் - நிறைதல். கையிலுறைதலின் கையுறையாயிற்று. (கoo)

இத்துணையும் ஐந்தாநாட்செய்தி.

தலைமகன் கூற்றுயினவெல்லாம் இரந்துபின்னிற்றற்கும், பாங்கி கூற்றுயின வெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்கும் உரியவாறு காண்க.

இரந்து குறைபெறாது வருந்திய கிழவோன் மடலே பொருளென மதித்தல்.

*இரந்து * * * மதித்தல்.* எ - து மற்றைநாட் காலையில் வந்த தலைமகன் இவளாற் காரியமின்றெனக் கருதி, இரந்து குறைபெறா தாயினேமென்று வருத்தமுற்று, இனி நமக்குப் பொருளாவது மடலேயெனத் தனதுள்ளே மதித்துக் கூறல்.

திருந்தார் தொழுங்கழற் சேயன்ன வாணன்றென் மாறைவெற்பில
அருந்தா வமுதனை வஞ்சொன லாரழ கார்குழைதோய்
பெருந்தாரை வேலவிழி தந்தவெங் காமப் பிணிதனக்கு
மருந்தா வதுநெஞ்ச மேயிலலை வேறு மடலன்றியே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பகைவர் தொழுந் தாளையுடைய முருகவேளையொத்த வாணன் தென்மாறை வெற்பிடத்து ஆராவமுதுபோன்ற அழகிய சொல்லையுடைய மடவாருடைய முகத்திற்கு அழகாயார்ந்த குழையைத் தொட்ட மணிபொருந்திய பெரிய வேல்போன்ற விழிப்பார்வையானது தந்த வெவ்விய காமமாகிய பிணிக்கு மருந்தாவது மடலேறலே யன்றி வேறில்லை. எ - று.

எனவே, — யாம் அது செய்யக்கடவேம் என்பதாயிற்று.

மடலேறலாவது, — தலைவன் ஒவ்வாக் காமத்தால் பனங்கருக்காற் குதிரையும், பனந்தருவி னுள்ளனவற்றால் வண்டில் முதலானவுஞ்செய்து அக்குதிரையின மேலேறுவது. மடலேறுவான் திகம்பரனாய் உடலெங்கும நீறுபூசிக் கிழி ஓவியர் கைப்படாது தானேதீட்டிக் கிழியின் தலைப்புறத்தில் அவன்பேரை வரைந்து கைப்பிடித்து, ஊரநடுவே நாற்சந்தியில ஆகார நித்திரையின்றி, அக்கிழிமேற் பார்வையுஞ் சிந்தையு மிருத்தி, வேட்கை வயத்தனாய் வேறுணர்வின்றி, ஆ ஊரினும், அழல் மேற்படினும் அறிதலின்றி, மழை வெயில் காற்றென மயங்காதிருப்புழி, அவ்வூரிலுள்ளார பலருங்கூடி வந்து நீ மடலேறுதியோ? அவளைத்தருதும், சோதனை தருதியோ? என்றவழி இயைந்தானாயின், அரசனுக்கறிவித்து, அவனேவலால் அவன் இணைந்துணையைத்தந்து மடலேறென்றவழி, ஏறுமுறைமை - பூளையெலும்பு, எருக்கு இவைகளாற்கட்டிய மாலையணிந்துகொண்டு அம்மாவிலேற, அவ்வடத்தை வீதியிலீர்த்தலும், அவ்வுருளை யுருணடோடும்பொழுது, பனங்கருக்கு அறுத்த விடமெல்லாம் இரத்தந் தோன்றாது வீரியந்தோன்றின், அப்போது அவளை யலங்கரித்துக்கொடுப்பது; இரத்தங்கண்டுழி அவனைக் கொலைசெய்துவிடுவது. இவை புலவரால்நாட்டிய வழக்கென்றுணர்க.

சேய் - முருகன். தோய்தல் - தொடுதல். தாரை - கண்மணி. 'பெருவேல்' என மாறுக. **வேல்விழி** - அன்மொழித்தொகை. காமத்தைப் **பிணியாகக்** கூறப்பட்டமையின மடலேறுதலை **மருந்தாகக்** கூறப்பட்டது.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல் எ-து. தலைவன் அம்மட லேற்றினை யுலகின்மேல்வைத்துப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

விரையூர் குழலியர் தந்தசிந் தாகுல வெள்ளநிரைக்
கரையூர் பொழுதிளங் காளையர் தாங்கிழி கைப்பிடித்துத்
தரையூர் தொறும்பெண்ணை மாமட லூர்வா தவிர்ந்துபின்னும்
வரையூர்வர் தஞ்சையர் கோன்வாணன் மாறையில் வாணுதலே.

இ-ள். தஞ்சையிலுள்ளார்க் கிறைவனாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் ஒளிபொருந்திய நுதலினை யுடையவளே! மணமூருங் குழலையுடைய மாதாதந்த காதலாகிய வெள்ளமானது நிறைந்த கரையின்மேற் செல்லும்போது, இளங்காளையாக தாம் வரைந்த கிழியைக் கையிலே பிடித்துப் புவியின்க ணுளதாகிய வூர்கடோறும் பனைமடலி னாற் செய்த மாவை நடத்துவர்; அதனாற் சிந்தனைமுடியாவிடில், அதனை விடுத்துப் பின்னும் வரைபாயச்செல்வர்: இதனை நீ யறிவாயாக. எ-று.

விரை - மணம். ஊர்தல் - நாற்றிக்குஞ்சென்று கமழ்தல். கரையூர்தல் - கரைமேற்செல்லுதல். கிழி - தலைவியுரு வெழுதப்பட்டது. பெண்ணை - பனை. 'மடல்மா' வென மாறுக. வரையூர்தல - வரைபாய நடத்தல்.(கoஉ)

அம் மடலேற்றினைத் தலைவன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

அம்மடலேற்றினை * * * சாற்றல் எ-து. அம்மடலேற்றினைத் தலைவன் தன்மேல்வைத்துக் கூறல்.

வன்பணி போனிலந் தாங்கிய வாணன்றென் மாறைவெற்பில
மின்பணி பூணமுலை மெல்லிய லீர்குறை வேண்டியுங்கண
முன்பணி வேனின்று நாளைவெண பூளை முகிழெருக்கோ
டென்பணி வேன்மடன் மேல்வரு வேனிவை யெனபணியே.

இ-ள். வலிய அநந்தனைப்போல நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய வாணன் தென்மாறை வெற்பில் மின்னும பணியு மொளிப்பூண்பொருந்திய முலையினையுடைய மெல்லியலீர! எனது குறையை முடிககவேண்டி யின்று உங்கள்முன்பணிவேன்; யான் பணிதலைக்கண்டு என்குறையை முடியாவிடில், நாளை வெண்பூளைப்பூ எருக்கமுகையுடனே யென்புமாலையணிந்து மடன்மாவேறிவருவேன் என்னுடைய தொழிலவை. எ-று.

'முடியாவிடில்' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வன்பணி - அநந்தன். 'எருக்கமுகிழ்' என மாறுக. அணிவேன் - முற்றுச்சொல் எச்சமாய் நின்றது. பணி - தொழில்.

இவ்வாறு மடலேறுவேனென்று கூறியது பெருந்திணைப்பாற்படுமே யெனின், படாது. என்னை,—தலைவன் பாங்கி யுடன்படவேண்டுமென்று குறித்துச் சொல்லியதல்லது மடலேறுங் கருத்தாய்க் கூறினனல்லன். ஆதலானன்றே மடலேற்றெனவையாது மடற்கூற்றென்று கூறியது, சான்றோர் செய்யுட்களிலெல்லாம், மடற்கூற்றென்றே வருவதல்லது மடலேற்றென வாராமையானும், ‡ "மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே." என்று தொல்காப்பியர் கூறியவாற்றானு முணர்க. (க0௬)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத் தருமை சாற்றல்.

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமை சாற்றல் எ - து. அவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி கிழிதீட்டிப் பின்னன்றோ மடலேறுவது, ஆதலால் தலைவி யவயவந் தீட்டுதற் கருமையென்று கூறல்.

தொடையே யெருக்கென்பு நீயணிந் தாலென்னை சூல்வளையூர
மடையேய் வயற்றஞ்சை வாணன்வெற் பாமல ரோனவகுத்த
படையே நயனம படைத்தபொற் பாவை படியெடுக்க
இடையே தெனத்தெரி யாதுளை யாணி யிடவரிதே.

இ - ள். சூல்கொண்ட சங்குகளூரும் மடைபொருந்திய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பனே ! மாலையாக எருக்கையும் என்பையும் நீ யணிந்தால் நினக் கியாதுபயனைத் தரும் ? கிழிதீட்டிய பின்னன்றோ மடலேறுவது, தீட்டுதல் நின்னால் முடியாது ; எங்ஙனமெனின், பிரமன் வகுத்த படைக்கலமே நயனமாகப்படைத்த பொற்பாவையது உருப்படியெடுக்க இடையாதெனின் தெரியாது ; சொல்லை யெழுதுகருவியா லெழுதவரிது.

இதனுள் 'பொற்பாவை' என்பது பொன்னம்பாவையாக்கிப் படிக்கல்லிட்டு நிறுக்க நிறையேதெனத்தெரியாது, உரைககவெண்ணின் உரையாணி யிடவரிது; இவவாறு வேறுபொருடோன்றிச் சிலேடையாய் நின்

தொடை - மாலை. ஏகாரம் - ஈற்றசை. சூல்வளை - கருப்பங்கொண்ட சங்கு. 'எருக்கென்பு' என்புழி எண்ணும்மை தொக்குநின்றது. உரையாணி - உரையை யறிவிக்குங் கருவி. (க0௪)

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல்.

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல் எ - து. இவ்வா றெழுத வரிதென்று கூறிய பாங்கியை நோக்கி யானெழுத வல்லேனெனத் தன்னைத் தானேபுகழ்ந்து தலைவன் கூறல்.

‡ தொல். பொருள். களவியல், சூ. கக.

நறையல ராவினைப போதிசை யாதிசை நான்முகத்தும்
மறையல ராவந்த மான்மகன் யான்றஞ்சை வாணன்வையைத்
துறையல ராவிபங் காவியங் கணணி துணிந்துசொல்லுங்
குறையல ரார்குழ லாட்கினித் தீரக் குறையில்லையே.

இ - ள். நறையலரொன்னும் அவ் விளைப்போதி லிசைந்து திக்கொரு முகமாகும நான்முகத்திடத்தும் வேதம் விரிவாகவந்த மாலுக்கு மகன் யானாதலால், தஞ்சைவாணன் வையைத் துறையினும், விரிவாகிய வாவியி னும, நீரிற் றோன்றிய காவிபபூப்போலுங கண்ணையுடையாய் ! நீ யெழுதப் படாதென்று துணிந்து சொலலுங குறையலரார்ந்த குழலையுடையாட்கு இன்றெழுதப்படாதெனறு விடத்தக்கதாய குறையில்லை. எ - று.

இனனுமோா பொருள், — நறையலரொனனும் அவ்விளைப்போதி லிசையாது நாலகு திசையிடத்துங் களவு வெளியாகவந்த ஆசைகொண்ட புருடன் யானெனச சிலேடைவகையால், பிரமன் யீனெனத் தோன்றிய யதனால் எழுதற்கரிய திணறென்று கூறியவாறுமாயிற்று.

நறை - மணம. அவ்விளை-அவிளை யெனச் சுட்டு நீண்டது, ஆவயி னை எனறாற்போல. பிரமன்மே லேற்றுங்கால்,—இசையா - இசைந்து. மறை - வேதம். அலராவந்த - விரிவாகவந்த. மால் - மாயோன். மகன் - பிரமன். தலைவன்மே லேற்றுங்கால்,— இசையா - இசையாது. நான் முகம் - நான்கிடம் மறை - மறைகள். அலராவந்த - வெளியாகவந்த. மால - ஆசை. மகன - புருடன். ஆவி - வாவி. அம் - நீர். காவி - நீலப்பூ. அம் - சாரியை , அழகு. கணணி - அணமைவிளி. தீரதல் - விடல் ‡ " தீர்த லுந் தீர்த்தலும விடறபொருட்டாகும." என்பதனாற்கொள்க. குறை - குற றம. குறை - குறைவு (கO௫)

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்.

பாங்கி அருளியல கிளததல எ - து. அவவாறு தலைவன கூறக் கேட்ட பாஙகி மடலேறற்நகாதென அருண்முறைமை கூறுதல்.

செயலார் குடமபையிற் செஙதலை யன்றிற் பிணையுளபைங்
கயலாா வனவெண குருகின்வண பாாபபுள கைக்கடங்கா
மயலாா களிறறனனல வாணன்றென் மாறைவை யைத்துறைவா
இயலா தருளுடை யாாக்கென்று மாமட லேறுவதே.

இ - ள். பாகன் கைககடஙகா மதத்தால் மயக்கமாாந்த களிற்றரச ஞகிய வாணன தென்மாறைநாட்டில வருகின்ற வையைத துறைவனே ! பனையில புட்களாற் செய்யப்பட்ட செயலாாந்த கூட்டில் சிவந்த தலை யினையுடைய, அன்றில முட்டைகளுள் பசிய கய லாாவனவாகிய வெண்

‡ தொல். சொல். உரியியல், சூ உஉ.

ணிறக்குருகின் வளவிய பார்ப்புகளுள்ள வாதலால், அருளுடையார்க்கு எக்காலத்தும் மடன்மா வேறுதல் பொருந்தாது. எ - று.

எனவே,—மடலேறத் தகாதெனை அருண்முறைமை கூறுதல். பனையை வெட்டலும், முட்டைகளைச் சிதைத்தலும், பார்ப்புகளை வதைத்தலுமாகிய பாவங்கள் சூழ்தலின், அருளுடையோரக் காகாதென்றவா றாயிற்று. மடற்கூற்று அதிகாரப்பட்டு வருதலின் பனையெனை வருவிக்கப்பட்டது.

செயல் - தொழில். குடம்பை - கூடு. 'செந்தலையன்றில்' - வண்ணச் சினைச்சொல். —

‡ "அடைசினை முதலென முறைமூன்று மயங்காமை
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்." — என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணர்க.

சினை - முட்டை. குருகு - நாரை. பார்ப்பு - பிள்ளை. — ‡‡ "பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை." — என்பதனு னுணர்க மயல் - மயக்கம். களிறு - யானை. இயலாது - பொருந்தாது. அண்ணல - வேந்தன். (கoசு)

கொண்டு நிலைகூறல்.

கொண்டு நிலைகூறல் எ - து. தலைவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாகிய மொழியைப் பாங்கி கூறல.

வெண்டோ டணிமுகப பைங்குரும பைக்கொங்கை வெய்யவுண்
கணடோா விருமபுங் கருமபனை யாரைக் கடற்றுறைவா [கண்
கொணடோர் குறைமுடி கொமபனை யார்நின் குறைமறுத்தால
வணடோ விடுநதொாஙக லான்வாணன் மாறை வளநகர்க்கே.

இ - ள். கடற்றுறைவா! கொமபனையார் நினது குறையை மறுத்தால், வெண்மைநிறமபொருந்திய தோடணிந்த முகத்தையும, பசிய குரும்பையாகிய கொங்கையையும, உண்ணப்பட்ட வெய்ய கள்ளையுமுடைய கண்டோரால் விரும்பப்படுகின்ற கரிய பனையாரைக்கொண்டு, வண்டுகளாரவாரிக்கும் மாலையையணிநத வாணன் மாறையாகிய வளவிய நகரிடத்து ஒப்பற்ற நின்குறையை முடிப்பாயாக. எ - று.

கொம்பனையார் மறுததகாலையில் தோடணிந்த முகமும், குரும்பை போனற கொங்கையும், உண்கண்ணுமுடைய கரும்பனையாரைக் கொண்டு என்னச் சிலேடையால் ஒரு பெண்ணுகத தோன்றியவாறுணர்க.

மறுத்தாற் குறைமுடியெனவே, — குறிப்பான் மருளெனத்தோன்றி நிற்றலின், அவன் உயிரைத் தாங்கிகொண்டு நிற்கும் நிலைமையாயிற்று.

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. உகூ.

‡‡ தொல். பொருள். மரபியல், சூ. ச.

முன்கூறிய செய்யுட்களில் **வெற்பன், சிலம்பன், பொருப்பன்,** என்று குறிஞ்சிநிலத்துத் தலைமகனைக் கூறி, இவ்விடத்தில் **கடற்றுறைவா** என்று நெய்தனிலத்துத் தலைமகனைக் கூறியவதனன்,முன்கூறிய தலைவனேயோ, இவன் வேறேயோ வெனின், அத்தலைவன்தானே இவன். ஐந்திணையில் எத்திணை கூறினும் அத்திணைக்குரிய கருப்பொருளாற் கூறப்படுமாயின், இக்கிளவி எத்திணைப்பாற்படுமெனின், நெய்தற்பாற்படும். அஃதென்னை யெனின்,— பனை நெய்தனிலத்துக் கருப்பொரு ளாதலான் **கடற்றுறைவா** எனக் கூறியவாறு. பனை நெய்தனிலத்துக் கருப்பொருளானவா றென்னை யெனின்,— குறிஞ்சி கற்பூமியாகலான் பனைக்காகாது, பாலைக்குத் தீந்து போவதல்லது பயிராவதில்லை. முல்லை வரகு, சாமை, முதிரை முதலாயின மக்கட்கு ஊணும், நிரையினங்கட்குப் புல்லு முதலியன உணவும், நிழலுமாக இருத்தலின் பனைக்காகாது. மருதநிலத்திற்கு வாவியும், குளனும், கமுகு,வாழை, செந்நெல், கரும்புமுதலியனவும் நீர்ச்சார்பீாதலின், அந்நிலத்திற்கும் பனையாகாது. மணல்நிலத்திற் பயிராதலால் நெய்தனிலத்துக் கருப்பொருளாயிற்று.

தோடு - பனைமேலேற்றுங்கால் ஏடு ; பெண்மேலேற்றுங்கால் **சேவியிற்றழை.** குரும்பை - கொங்கை ;—பனைக்குப் **பண்புத்தொகை** : பெண்ணுக்கு **உவமைத்தொகை. உண்கண்** பனைக்கு **உறுகண்** : பெண்ணுக்கு **மையுண்ட கண்.** ஓலிடுதல் - ஆரவாரித்தல். 'வளநகர்க்கே' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். (கல௭)

தலைமகள் கூற்றாயினவெல்லாம் மடற்கூற்றிற்கும், பாங்கி கூற்றாயின வெல்லாம் மடல்விலக்கிற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

தலைவி யிளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற் குணர்த்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

களவரும் பாகரு நீலங்கள் காமக் கடவுளுமால்
கொளவரும் பாபைங் குரும்பைக் குலஞ்செங் குமுதத்துவெண்
டளவரும பாநண்ப னேதஞ்சை வாணன் றமிழ்வையைநாட்
டிளவரும பாமிவண மாட்டென்கொ லோநின் றிரப்பதுவே.

இ - ள். கருநீலம்போன்ற கண்களிற் களவு அரும்பவில்லை ; காமக் கடவுளும் காதல்கொள்ள மார்பில் பசிய குரும்பைகுலைபோல முலைகள் அரும்பவில்லை ; செவ்விய குமுதம்போன்ற வாயில் வெண்டளவுபோன்ற பல் அரும்பவில்லை : தஞ்சைவாணன் தமிழ் வையைநாட்டின் அரும்பு போன்ற இவளிடத்தில் யான் சென்று நின்று இரப்பதெவ்வாறு ? சொல்வாயாக. **எ - று.**

பொருளை உவமைப்பொருளாய்க்கூறியவெல்லாம் ஆகுபெயர். **கோல்** லும், ஓவும் அசைநிலை. (கல௮)

தலைவன் தலைவி வருந்தியவண்ணமுரைத்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

சிலைபயில் வாணுதன் மின்னே பிறந்தவச் செவ்வியிலே
கொலைபயி ஞகக் குருளையைப் போற்குறி யோனிருந்த
மலைபயில் வார்தமிழ் வாணன்றென் மாறை மயிலனையாள்
அலைபயி லால்விழி யாலென தாவி யணங்கினளே.

இ-ள். சிலைவளைவு பழகும் வாணுதலையுடைய மின்னே! குறுமுனிவ னிருந்த மலையில் பழகிய தமிழ்கற்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு மயிலனையாள் பிறந்த அக்காலத்தே கொலைபழகிய நாகக் குட்டியைப் போல் அலையிற் பழகிய ஆலம்போன்ற விழியால் எனதாவியை வருத்தினாள். எ-று.

சிலை - வில். பயிலலி நான்கும் பழகுதல். குருளை - குட்டி. குறியோன் - அகத்தியன். 'வாணுதன் மின்னே' என்றது சிறப்புருவகம். அலை - ஆகுபெயர். ஆலம் - ஆல் என விகாரப்பட்டது; நீலம் - நீல் என நின்றாற்போல. (௧0௧)

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல்.

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல் எ-து. தலைமகளது காலப்பருவத்தின் அருமை கூறுதல்.

ஏடா ரலங்க லிலங்கிலை வேல்வெற்ப வேழுலகும்
வாடாமல வந்தருள் வாணன்றென் மாறையில வல்லியன்னாள்
சூடாள் குவளைமு முலலையுஞ் சூட்டுஞ் சுனையும பநதும்
ஆடா டனக்கென்கொ லோவடி யேன்சென் றறிவிபபதே.

இ-ள். பூவார்ந்த மாலை யணிந் திலங்கப்பட்ட இலைபோலும் வேலையுடைய வெற்பனே! ஏழுலகும் வாடாமைக்குக் காரணமாகவந் தருளப்பட்ட வாணன தென்மாறைநாட்டில வல்லிபோல்வாள் குவளைப்போதும் முல்லையஞ்சூட்டுஞ் சூடாள், சுனையும் பநதுமாடாள், அவட்கு அடியேன் போய் அறிவிப்பதெவ்வாறு? எ-று.

ஏடு - ஆகுபெயர். அலங்கல் - மாலை. இலங்குதல் - ஒளிர்தல். இலைவேல் - உவமைத்தொகை. 'குவளைமு முல்லையுஞ் சூட்டுஞ் சூடாள்' என்றும், 'சுனையும் பந்துமாடாள்' எனறும், ஒருவினைகொண்டு முடிந்தது. முல்லையஞ்சூட்டு - முலலைப்பூவாற் சுட்டிபோலச்செய்து நெற்றியிற் கட்டுவது. 'தனக்கு' என்புழி சுட்டுவருவிக்க. கொல்லும, ஓவும் அசைநிலை. (௧௧0)

தலைவன் செவ்வியெளிமை செப்பல்.

தலைவன் செவ்வி யெளிமைசெப்பல் எ - து. செப்புதற்குப் பதமெளி தெனத் தலைவன் கூறுதல்.

தேன்வந்த வாயிதழ்ச் சேயிழை யாயிளஞ் செவ்விநவ்வி
மான்வந்த வாள்விழி வஞ்சிக்கு நீதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
யான்வந் தவாசென் றியமபுதி யேலவர் யாவொன்னுள்
தான்வந்த வாவுட னேநின்னை யாரத் தழீஇக்கொளுமே.

இ - ள். தேன்போன்ற சொல்வந்த வாயிதழையும், செய்ய பூணையு முடையாய் ! இளமையழகாகிய நவ்விமான்போல்வந்த வொளிபொருந்திய கண்ணையுடைய வஞ்சிக்குத் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் யான் வந்தவாறு நீ சென்று கூறுதியேல, அவர் யாவொனறு கூழுது, தான் ஆசையுடனே வந்து,நின்னை யாகததோடாகம் பொருந்தத் தழுவிக்கொள்வாள். எ - று.

தேன் - ஆகுபெயர். நவவி - மான், இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. 'மான்வந்த வாள்விழி'- உவமைத்தொகை. வந்தவா-வந்தவாறு. 'நீ சென்று' எனவும், 'தானவாவுடனவந்து' எனவும் இயையும். (கககா)

என்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல்.

என்னை மறைத்தபின னெளிதென நகுதல் எ - து. நீரிருவருமொத்து என்னை மறைததபின இக்களவொழுக்கம் ஒழுகுதற் கெளிதென நகை யாடிக் கூறல்.

மண்ணும் பயிலவித் தொன்றினுஞ் சநதிர வாணன்வெற்பா
நண்ணும் புனலின்றி யங்குரி யாதுங்க ணலவினையாற்
கண்ணுங் கருத்துங் கலநதன வாயினுங் கண்ணினுமமுள்
எணணுங் குறையென்னை நீர்மறைத் தாலிங் கியல்வதன்றே.

இ - ள். சந்திரவாணன் வெற்பனே ! நிலனும் நிலத்துப் பழகிய வித்தும் இரண்டுமொத்துக் கூடினும், அவவிரண்டும் நனையப்பொருந்தும் புனலின்றி முளையாததுபோல, நீங்கள் முன்செய்த நல்வினையால் கண்ணுங் கருத்துங கலந்தனவாயினும், கருதுமிடதது நும்முள்ளத்துள் எண்ணுகின்ற குறை நீயென்னை மறைத்தால் இவ்விடத்து முடிவதன்று. எ-று.

பயிலுதல் - பழகுதல். அங்குரியாது - முளையாது எண்ணல் - கருதல். இயலுதல், பொருந்துதல்; பொருந்தல் எனவே முடிவின்மேல் நின்றது. இச்செய்யுளில 'அஙகுரியாது, அதுபோல' என்று சுட்டிக்கூறாது உவமமாயிற்று. என்னை, —

‡ "சுட்டிக் கூறா வுவம மாயிற்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்த்தன கொளலே," — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்,

‡‡ "மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து." — என்றாற்போலக்கொள்க.

அந்நகைபொறா தவன்புலம்பல்.

அந்நகைபொறா தவன் புலம்பல் எ - து. அயன் நகையாடிக் கூறு தல் பொறாமல் தலைவன் புலர்ந்து கூறுதல்.

வெவ்வே லெறிந்த விழுப்புண்ணின் மீட்டும வெதுப்பியதோர்
செவ்வே லுழைப்பவர் சீலமன் றோதிரு வேமருவார்
வைவே லமர்வென்ற வாணனறென் மாறை மயில்பொருட்டால்
நைவேனை யஞ்சலென் னாதின்ன வாறு நகைக்கின்றதே.

இ - ள். திருவையொப்பவளே! மருவார் வைவேலாற் செய்யும் போரைவென்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு மயில்போன்றவள் பொருட்டால் நைகின்ற வென்னை அஞ்சலையென் றோதாது இவ்வாறு நகைக்கின்றது, வெவ்விய வேலெறிந்து துன்பந்தரும் புண்ணில் மீட்டும் அழலிற் பழுக்க வெதுப்பியதோர் வேலை நுழைப்பவர் குணமன்றோ! எ - று.

வெவ்வேல் - கொடியவேல். விழுப்புண் - துன்பந்தரும்புண். வெதுப்பல் - அழலிடை வெதுப்பல். செவ்வேல் - பழுக்கக்காய்ந்தவேல். சீலம் - குணம். திரு - ஆகுபெயர். வை - கூர்மை. அமர் - போர். மயில் - ஆகுபெயர். ஆதலால், நகைக்கின்ற நின்குணமும், வேலைநுழைப்பவர்தங் குணமும் ஒக்குமெனபதாயிற்று. (கககூ)

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

தன்கண் ணனைய நன் பாங்கிய ருள்ளுந் தனக்குயிராம்
எனகண ணருள்பெரி தெமபெரு மாட்டிக் கிகனமலைந்தார்
வன்கண ணமர்வென்ற வாணனறென் மாறையில் வந்தவளால்
புன்கண ணடையலை நீயினி வாடல் புரவலனே.

இ - ள். புரவலனே! எம்பெருமாட்டிக்குந் தன் கண்போன்றுள்ள பாங்கியர் பலருளர், அப்பலருள்ளுந் தனக் குயிரொக்கும என்னிடத்து அருள்பெரிது, பகையா யெதிர்ந்தார் கொடிய அமரைவென்ற வாணன் தென்மாறையில வந்து அவளால் வருத்தமடையலையாய் இன்று வாடற்க.

‡ தொல. பொருள். உவமவியல், கூ. எ.

‡‡ திருக்குறள், கூ. கூ0.

எனவே,—பாங்கியர் பலருங் கண்போன்றவ ரென்றும், தானுயிர் போன்றவள், தன்னிடத் தருள்பெரிதென்றுங் கூறியவதனால், தன் சொல் மருள், நீ யஞ்சாதை யென்று தேற்றியவாறாயிற்று. உயிராம் - உயிரொக் கும். இகல் - பகை. வன்கண் ணமர் - கொடியவமர். புன்கண் - வருத்தம். வாடல் - ஆவலித்து; வியங்கோள். (ககச)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.
(இது வெளிப்படை.)

ஒலிதெண் கடலுடை சூழுல கேழினு மூழ்வினைதான்
வலிதென பநனை வயக்கிய தாற்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
கலிதெங்கு மாவுங் கமுகும பலாவுங் கதலிகளும்
பொலிதென் பொதியிலின மேற்சந்த னாடவிப் பூந்தழையே.

இ - ள். பொலிந்த தெற்கின்கணுள்ள பொதியமலையிடத் துண்டா கிய சந்தனக்காட்டிற் றோன்றிய இபபூந்தழையான்து ஒலியொடு கூடித் தெளிந்த கடன்மருங்கிற் சூழ்ந்த உலகேழிடநதும் பழவினைதான் வலி தென்று சொல்வதனை இப்போது விளங்கச்செய்தது. எ - று.

எனவே,—கையுறையேற்றவா றாயிற்று. இதனுள் கருப்பொருள் மயங் கியவாறு ‡ "உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே." — எனனுஞ் சூத் திரவிதியா னுணர்க.

புடை - மருங்கு. ஊழ்வினை - பழவினை. வயக்கியது - விளக்கியது. கலி - இலாங்கலி தலைக்குறையாய் விகாரப்பட்டு நின்றது; தெங்கில் ஓர் வேறுபாடு. 'கலி தெங்கும' என்புழி ‡‡ "எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயின்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால உம்மைதொக்கு நின்றது உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. கதலி - வாழை. அடவி - காடு. பூந்தழை - பூவோடு கூடிய தழை. (ககரு)

கிழவோனுற்றல்.

கிழவோனுற்றல் எ - து. தலைவன் துயர்மாறிக் கூறுதல்.

மைப்போ தணிதொங்கல வாண னெனனொன வல்வினையேற்
கப்போ தடைநத வருநதுயா நீங்கி யரும்பியபொற்
செப்போ திளமுலை யாணகை வாணமுகத் திங்களைக்கண்
டிப்போ திளகிய தாலிநது காந்தங்கொ லென்னெஞ்சமே.

இ - ள். குவளைப்போதாலியன்ற மாலையையணிந்த வாணன் பகை வனையொத்த வல்வினையேனாகிய எனக்கு மென்னலடைந்த அரியதுன்ப நீங்கித் தோன்றிய பொற்செப் புவமையா யோதிய இளமுலையையுடைய

‡ தொல். பொருள். அகத்திணையியல, சூ. கரு.
‡‡ ஷை சொல். இடையியல், சூ. நகூ.

பாங்கியது மகிழ்ச்சி ஒளிபொருந்திய முகத்தைக்கண்டு, இப்போது பிறந்த மகிழ்ச்சியா விளங்கியதாதலால், என்னெஞ்சம் சந்திரகாந்த மென்னுஞ்சிலே.

எனவே,— ஈரமின்றிப் புலர்ந்த தன்னெஞ்சம் பாங்கி முகத்திங்களைக் கண்டு, இப்போது மகிழ்ச்சியென்னும் நீருண்டாதலின், 'இந்து காந்தம்' என்று கூறியது.

மைப்போது - குவளைப்போது. ஒன்னார் - பகைவர். அரும்பல் - தோன்றல். கோல் - அசைநிலை. (௧௧௬)

பாங்கி கூற்றுயினவெல்லாம் குறைநேர்தற்கும், தலைவன் கூற்றுயினவெல்லாம் மடற்கூற் றொழிதற்கும் உரியவாறுணர்க.

இறைவன்றனக்குக் குறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு அவன்குறை யுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருவர்கண் டால்வரு மேதமென் றெண்ணி யெனக்கெதிரே
வருவர் வந்தாலுந்தன் வாய்திறவார் தஞ்சை வாணன்வெற்பின்
ஒருவாகஞ் சார லுழையக லாதழை யுள்ளதெலலாந்
தருவர்வம பார்முலை யாயென்கொ லோசெயத் தக்கதுவே.

இ - ள். வம்பார் முலையாய்! இருவர்கண்டால் குற்றம் வருமென் றெண்ணி யெனக் கெதிராயேவருவர், வந்தாலும் தம் வாய்திறந்தொன்றுஞ் சொல்லார், தஞ்சைவாணன் வெற்பில் ஒருவர் நம்முடைய மலைச்சார லிடத்தைவிட் டகலார், இவ்வனத்திலுள்ள தழைகளையெல்லாங் கொய் துவந்து தருவர், அவர்க்கியாஞ் செய்யத்தக்கதென்னே? எ - று.

ஏதம் - குற்றம். உழை - பக்கம். வம்பு - கச்சு. கோல் - அசைநிலை.

இறைவி யறியாள்போன்று குறியாக்கூறல்.

இறைவி * * * கூறல் எ - து. பாங்கி இவ்வார்த்தை கூறவே தலைவி தான்கேட்டு அறியாள்போல மனத்திற் கருதாத வேறொன்றைக் கருதிக் கூறல்.

---

*பாங்கி வினவியதற்குவிடைகூறாது வேறொன்றுகூறியது, ‡"செப்பும் வினவும் - வழாஅலோம்பல்" என்று கூறிய விதியின்றி வழுவக் கூறுதலால் **செப்புவழு** என்னுங் குற்றந் தங்குமேயெனின், தங்காது. என்னை,— ஒருவர் வந்திருக்கின்றார் தழையுள்ளதெல்லாந் தருவர், அவர்க்கு யாம் என்செய்வோமென்று வினயவழி, இவள் பெருநாணுடைய ளாதலால், அவன் நினைத்தபடி செய்வோமென்று கூறத் தகாதாதலானும், இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலானும், மறுக்கத்தகா தாதலானும், காமம் ஒரு பாலும் நாணம் ஒருபாலும் ஈர்த்துக்கொண்டு நிற்றலின், ஒருபாற் சார

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௧௩.

மாட்டா ளாதலானும், என்செய்வோமென்று நெஞ்சிற் கவற்சியுற்று நடு வாக நின்றாளாகலான், அவள் கேட்டதற்கு விடை செவ்வன் கூறாது, அக்கணம் மனத்திற்றோன்றியவொன்று கூறுவது, இவ்விடத்திற்கு முன்னம் என்னும் உறுப்பாதலின், இவ்வாறு கூறுதல் செப்புவழு அன்றெனக்கொள்க.

இவ்வாறு கூறாது வாளாவிருக்கின் அமையாதோ வெனின், வாளாவிருக்கின் அவள் கூறியதற்கு உடம்பட்டாளாம்; உடன்படின் மேற்கூறுங் கிளவிகள் பலவற்றையும் நீக்கல்வேண்டு மாதலான், இவ்விடத்து இம்மொழி இவரிவர்க்குரியவென்று அவ்விடத் தவரவாக் குறைபடுதுபற்றி,—

‡ "முன்னத்தி னுணருங் கிளவி முளவே
யினன வென்னுரு சொன்முறை யான." — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் இவ்வாறு கூறுதல் இயல்பெனக்கொள்க.

கலைதொடக் கீண்ட கருவியந் தேன்பல காலகொடுமா
மலைதொடுத் தூாந்து வருகின்ற தாற்றஞ்சை வாணனவென்றிச்
சிலைதொடுத் தாங்கெழில சோநுத லாய்பயில செம்பழுக்காய்க்
குலைதொடுத் தோங்குபைங் கேழ்பூக நாகக் குழாங்கவாநதே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்றி சிலைதொடுத்தாற்போலும் அழகு சேர்ந்த நுதலையுடையாய்! பிறைக்கோடு கீண்டக் கிழிந்த இறாற்றொகுதிகள் தங்கிய தேனுனது ஒரு முகமாய் வாராது பலகால்கொண்டு பெரிய மலையுச்சி தொடுத்துக்கடந்து நெருங்கிச சிவந்து பழுக்காய்க் குலைவைத் தோங்கப்பட்ட பசிய நிறத்தையுடைய பூகக்குழாத்தையும நாகக்குழாத்தையுங் கவர்ந்து வருகின்றது நீ காண்பாயாக. எ - று.

கலை - பிறைக்கோடு. தொடுதல் - கீண்டுதல். கருவி - தொகுதி. தொடுத்து - தொடங்கி. நாகம - புன்னை. குழாம் என்பது பூகத்தொடுனுங் கூட்டுக. கவர்தல் - கொள்ளுதல். (௧௧அ)

பாங்கி யிறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகர்தல் எ - து. பாங்கி தலைவன் நின்வயத்தனாக வந்தவதனைக் கண்டமை பகர்தல்.

திவாகர னேயன்ன பேரொளி வாணன்றென் மாறைநன்னாட்
டுவாமதி போலு மொளிர்முகத் தாயென் னொளிப்பதுனமேல்
அவாவின னாகியொா மானை வினுவிவந் தானையின்றிக்
கவானுயர் சோலையின் வாய்வண்ட லாருழைக் கண்டனமே.

இ - ள். ஆதித்தனையொத்த பேரொளிவாணன் தென்மாறை நாட்டு வரமதிபோலும் ஒளிர்முகத்தாய்! நீ யொளித்துச்சொல்வது யாது கார

‡ தொல். சொல். எச்சவியல், சூ. ௬௩.

ணம்? உன்மேல் ஆசைகொண்டவனுகி ஓமாலீன விருவிஞந்தவனே இப்போது இந்தத் திரளாயுயர்ந்த சோலையிடத்து விளையாடும் வண்டலையபாவை பொருந்திய விடத்து யாங்கண்டனம. எ - று.

உலகத்தில் கலி இருள்மாற்றுந் தன்மையால 'திவாகரனேயன்ன" எனக்கூறியது.

ஒளி - கீர்த்தி. உவாமதி - பூரணமதி. ஒளிர்தல் - விளங்குதல். கவரன் - திரட்சி. "மாயோனன்ன மால்வரைக்காவான்" என்றூர் பிறரும். வண்டல் - ஆகுபெயர். 'வண்டலாடிழை' என்றும் பாட மோதுவாருமுளர். (௧௧௯)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

செவ்வண்ண வேல்விழி யாய்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைநன்னா
டிவ்வண்ண நீசொல்வ தேற்பதன் றுனின் னிடையெனத்தா [ட்
மெய்வணணம் வாடி வெறிதே வருந்தி விருந்தினராய்க்
கைவண்ண வார்தழை கொணடுசென் றூர்தழை கணடுகண்டே.

இ - ள். செவவண்ணமாகிய வேல்போன்ற விழியினையுடையாய்! தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நனனாட்டில், நின்னிடைபோல வாடிப் பயனின்றி வருந்தி, நம்புனத்திற்குப புதியோராய்க் கையிலே யழகிய நெடிய தழையைக் கொணடுவநது போனூர் தம்மைக் கண்டுகண்டு, இவ்வண்ணம் நீ சொல்வ தேற்பதன்று. எ - று.

செவ்வண்ண வேல் - பகை வருடற் குருதிதோய்ந்த கொடிய வேல். ஆல் - அசைநிலை. இவ்வண்ணம் - இவ்வாறு. வெறிதே - பயனின்றியே. விருந்தினா - புதியோர். வண்ணம் - அழகு. கண்டுகண்டு - அடுக்குமொழி. (௧௨௦)

பாங்கி யென்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழால்.

பாங்கி * * * தழால் எ - து. இவவாறு மறைத்துக் கூறிய தலைவியை உனக்குநான் வேறேவென்று உவகையாய்த் தழுவிக்கொண்டு கூறல்.

பரக்கின்ற செவ்விதழ்ப் பங்கயப் பாதம் பணிந்துநின்னை
இரக்கின்ற தொன்றையு மெணணலை யாலெழு பாரமுழுதும்
புரக்கின்ற கோன்றஞ்சை வாணன் பொதியிலிற் பொய்த்தென்னைநீ
கரக்கின்ற தென்னைகொ லென்னுயி ராகிய காரிகையே.

இ - ள். எழுலக முழுதுங் காக்கின்ற வேந்தாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய வரைக்கண் எனக் குயிரையொக்குங் காரிகையே! செவவிதழ்

பரக்கின்ற பங்கயம்போன்ற பாததனைத் தொழுது யானின்னை யிரக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலையாய்! உண்மையை நீக்கி யென்னை மறைப்பதென்னோ? எ - று.

ஆல் - அசை. புரத்தல் - காத்தல். பொய்த்தல் - உண்மை நீக்கல். கரத்தல் - மறைத்தல். கோல் - ஐயம். 'தஞ்சைவாணன் பொதியில் என்னுயிராகிய காரிகை' எனவும், 'செவ்விதழ் பரக்கின்ற' எனவும் மாறுக. வருந்துழி வருந்தியும், மகிழ்ந்துழி மகிழ்ந்தும், இறந்துழி இறந்தும் இயைவதாதலின் 'என்னுயிராகிய காரிகை' என்று கூறினார். (கஉக)

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கூடத் தருவன வல்லவெல் லாமபடி சொல்லி னுந்தாம்
வாடத் தருவன வல்லநல் லாய்தஞ்சை வாணன் வெற்பர்
தேடத் தருவன வல்லதல லாத சிலம்பினுள்ளார்
நாடத் தருவன வலலகல லார நறுந்தழையே.

இ - ள். நல்லாய்! உலகமெல்லாஞ் சொல்லினுஞ் சொல்லா தொழியினும் மலையிடத்துத் தோன்றிய இச்சந்தன நறுந்தழை சூடத்தருவன வல்லது, தாம் வாடத்தருவனவல்ல; அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் தேடத்தருவன வல்லதல்லாத மலையினுள்ளார் நாடத்தருவனவல்ல. எ - று.

'படியெல்லாம்' எனமாறுக. 'சொல்லினும்' என்புழி உம்மை எதிர்மறையாகலின் 'சொல்லாதொழியினும்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'அல்லது' என்பது அஃறிணைப் பன்மைவினைக் குறிப்பு முற்றுச்சொல். நாடல் - கருதல். கல் - மலை. ஆர நறுந்தழை - சந்தனத்தழை. (கஉஉ)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றுயினவெல்லாம் குறையுறப்பிந்தற்கும்,
தலைவி கூற்றுயினவெல்லாம் மறுத்தற்கும்
உரியவா றுணர்க.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனது வேட்கையால் கொண்ட துயா நிலையைத் தலைவிக்குக் கூறல்.

வளையுங் குழல்வஞ்சி வாணன்றென் மாறை வரைக்களிறு
திளையுந் தழையும் பிடியொடு மேய்ந்து தெளிந்தவின்னீர்
சுனையுண்ட சோக நிழற்சோக நீங்கித் துயில்வதுகண்
டெனையுங் கடைக்கணி யாவினை யாரிப்ப ரோதிலரே.

இ - ள். அலங்கரிக்குங் கூந்தலையுடைய நம்புனத் தயலாராய் வந்தோர் வாணன் தென்மாறை வனையிடத்துக் களிறுபிடியொடு இனையுந் தழையுமேய்ந்து, சுனையிடத்துத் தெளிந்த இனிய நீரையுண்டு, துன்பம் நீங்கி, அசோகமரத்து நிழலின்கீழ்த் துயில்வதனைப்பார்த்து, என்னையுங் கடைக் கண்ணால் நோக்கி வருந்தாநிற்பர். எ - று.

'வஞ்சியயலார்' எனவும், 'களிறுபிடியொடு' எனவும், 'சுனைத் தெளிந்த வின்னீர்' எனவும், 'உண்டு சோகநீங்கி' எனவும் மாறுக. வனைதல் - அலங்கரித்தல். வஞ்சி - அண்மைவிளி. இனையாநிற்பர் - வருந்தாநிற்பர். ஏதிலர் - அயலார். கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணானோக்குதல். 'பிடியொடு துயிலுங் களிற்றைக்கண்டென்னையும் நோக்காநிற்பா' எனவே நீ இதனை யறிந்திலையெனக் குறிப்பால அறிவித்தவாறாயிற்று. (கஉரு)

மறுத்தற் கருமை மாட்டல்.

மறுத்தற் கருமைமாட்டல் எ - து. இவ்வாறு கூறிய சொற்கட்கு விடையின்மையால், இனி அவர்வரின் என்னால் மறுத்தற் கரிதெனப் பொருத்திக் கூறுதல். மாட்டல் - பொருத்துதல்.

கையுந் தழையுமுன் காண்டொறுங் காண்டொறுங் கட்டுரைத்த
பொய்யுந் தொலைந்தன பூந்தழை போலரி போர்த்துநஞ்சும்
மையுங் கலந்துண்ட வாள்விழி யாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பர்
மெய்யுந் துவண்டதென் னான்முடி யாது வெளிநிற்கவே.

இ - ள். செவ்வரியை மேற்கொண்டு நஞ்சும் மையுங் கலந்துண்ட வாள்போல் விழியாய்! இவ்வனத்திலுள்ள மாந்தழைகளெல்லாம் நமக்குக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்து வாடியெறிதலால, அப் பூந்தழைகள் தொலைந்தாற்போல, வாகையுந் தழையும் எதிரே காணுந்தோறும் காணுந்தோறும், யான் உறுதிச்சொல்லா யுரைத்த என்னிடத்தி லுண்டான பொய்யெல்லாந் தொலைந்தன; அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் மெய்யும் அலைந்தலைந்து துவண்டதாதலால், இனியவர்வரின் வெளியாய் நிற்க என்னால் முடியாது. எ - று.

எனவே, — அவர் வரின் மறையவேண்டு மென்பதாயிற்று. கட்டுரைத்தல் - உறுதிச்சொற்கூறுதல். அரி - செவ்வரி. (கஉசு)

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நேறிப்படக் கூறல்.

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நெறிப்படக் கூறல் எ - து. தலைவனெண்ணுங் குறிப்பு நமபக்கல் இரப்பவன்போற் றோற்றவில்லை, வேறுநினைப்பானாகத் தோன்றியதென்று ஒழுங்குபடக் கூறாநிற்றல்.

விடையான் மிசைவரு மேருவில் லானொடு மேழிவென்றிப்
படையா னொடும்வெம பகைகொள்வ தோபகல் போலுமெய்ம்மை
உடையா னுயர்தஞ்சை வாணனொன் றொன வொலகிய்நுண்
• இடையாய் பிறிதுகொ லோவறி யேன்வெற்ப ரெண்ணுவதே.

இ - ள். நடுவுநிலைமையையும் வாய்மையையு முடையான் எல்லார்க்கும் புகழாலுயர்ந்த தஞ்சைவாணனுக்கு ஒன்றொனத் துவண்ட நுண்ணிய இடையையுடையாய்! வெற்பர் எண்ணுவது விடையானமேல்வருந் தன்மையையுடைய மேருவில்லானோடும், மேழியைத் தனக் குறுப்பாக வுடைய வெற்றிப்படையை யுடையானோடும் வெய்ய பகைகொள்வதோ! பிறிதோ! அறியேன்! எ - று.

விடை - இடபம். விடையான் - பண்புத்தொகை. மேருவில்லான் - சிவன. மேழிவெனறிப்படை - கலப்பை. உடையான் - பலதேவன். சிவனுடன் பகைகொள்ளுதல் - எருக்கமாலை என்புமாலை யணிதல். பலதேவனொடு பகைகொள்ளுதல் - பனையைவெட்டுதல். பனையவனுக்குக் கொடியெனவே மடலேறுங் குறிப்புத்தோன்றியது. 'பிறிது' என்பதனால் வரைபாய்தல் கொள்க. பகல் - நடுவு நிலைமை. போலும் - அசைநிலை. ‡"ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்" எனபதனாலறிக. மெய்மமை - வாய்மை. கோல் - ஐயம். ஓகாரம் - அசைநிலை. (கஉரு)

தோழி தலைவியை முனிதல்.

(இது வெளிபபடை.)

தூற்று தலனை மறைப்பவர்க் கேகுறை சொல்லுகுற்றம்
ஏற்று தொழியெனை யெம்பெரு மாட்டிசென றேற்றவற்கு
மாற்று தருள்செங்கை வாணனறென் மாறையில வந்துநெஞ்சம்
போற்றாது நின்றய லேன்சொன்ன தீங்கு பொறுத்தருளே

இ - ள். எம் பெருமாட்டி! தூற்றுதலனை மறைக்கின்ற நினக்கு உண்மையானவற்கே நின் மனக்குறையைச் சொல், என்னைக் குற்றமேற்றுது விடு; சென்றேற்றவர்க் கில்லையென்றது கொடுக்குஞ் செங்கையை யுடைய வாணன தென்மாறைநாட்டில், நின் பக்கததில வநது நெஞ்சத்தைக் காவாமல், அயலேனாகிய யான் அறியாமற சொனன குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாயாக. எ - று.

'எனைக் குற்றம்' எனவும், 'வந்து நின்று' எனவும் இயையும். போற்றாது - காவாது. (கஉசு)

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

தலைவி பாங்கியை முனிதல எ - து, பாஙகியை முனிந்து தலைவி தன்னுட் கூறல்.

---

‡ தொல. சொல. இடையியல், சூ. ௱o.

மற்றே தவர்நினை வார்தஞ்சை வாணன் வரையின்மூந்நாள்
பொற்றேரின் வந்து புணர்ந்துசென் றூர்தம் பொருட்டுநம்மைக்
குற்றேவன் மங்கை குறையிரந் தாளெனுங் குற்றமிந்நாள்
எற்றே தவறுநம் பாலிலலை யாகவு மெய்தியதே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வரையில் மூன்றுநாள் பொற்றேரினில் வந்து புணர்ந்து சென்றூர், அவர் மற்றேது நினைவார், அவர் தம்பொருட்டு நம்மைக் குற்றேவல் மங்கையாகிய இவள் குறையிரந்தாளென்னுங் குற்றம் இந்நாள் நம் பக்கலில்லை யாகவுந் தவறெய்துவது எத்தன்மைத்து?

மற்று - அசைநிலை. 'ஏதை' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. மூந்நாள் - மூன்றுநாள். அவையாவன,— இயறகைப் புணாசசி, இடநதலைப் பாடு, பாங்கற்கூட்டம் என்பன. 'தம்பொருட்டு' என்புழி 'அவர்' என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் வருவிக்க 'அவர்மற்றேது நினைவார' எனவும், 'இந்நாள் நம்பால்' எனவும், 'தவறெய்தியதோ' எனவும் இயையும் (கஉஎ)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஆற்றுந் தலைவ ரருந்துய ராற்றினு மாற்றிலனுண்
மாற்றும் புனையின் மயிலனையாய் தஞ்சை வாணன்றெவ்வின்
போற்றுங் கொடுவினை யேன்புனை யாவிடிற் போநதலரோ
தூற்றுந் தழையென்றி தொன்றங்ங னேவந்து தோன்றியதே.

இ - ள். மயில்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் பகைபோல மிக்காய்க் கூறுங்கொடிய வினையேன் அணிந்தேனுயின் நாணை மாற்றும, அணியாது தடுத்தேனுயின் எங்குஞ்சென்று அலரையே தூற்றும், தழையென்று பெயரிட்டுக்கொண்டு இஃதொன்று எவ்விடத்திலேயிருந்து இவ்விடததிற்றோன்றியது! முன் நல்வினையாற்றுந் தலைவர் அரிய வேட்கையை ஆற்றல்செயினும் யானுற்றலன். எ - று.

எனவே,— தலைவி கையுறை வாங்கினளாயிற்று. என்னை,—

"நல்வினை யாற்று முயர்நாண மாற்றுமலர்
தூற்றலினல் வந்த துயர்."

இன் ஐந்தனுருபு ஒப்பின்கண்வந்தது. போற்றல் - மிக்காய்க்கூறல். யான் என்பது தோன்றா எழுவாய். தெவ்வு - பகை. (கஉஅ)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றாயின வெல்லாங் குறைநயப்பித்தற்கும், தலைவி கூற்றாயினவெல்லாங் குறை நேர்தற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி யிறைவற்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

போயா னளித்தலுங் கைகுவித் தேற்றபின் போற்றியன்பால்
சாயாத கொங்கையின மேலணைத் தாடஞ்சை வாணன்வெற்பா
காயா மலரன்ன மேனிமெய் யாகநின் கையுறையே
நீயாக வலலது மாந்தழை யாக நினைந்திலளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! நீ தந்த கையுறையை நான் போய்க்கொடுத்தலுங் கைகுவித் தேற்றாள், ஏற்றபின அன்பினால் மிகவும புகழ்ந்து கூறி எஞ்ஞான்றுங் சாயாத கொங்கையின்மே லணைந்தாள், அணைததுக் காயாம்பூவையொத்த நிறத்தைப் பொருந்திய மெய்யாகத்தை யுடைய நீயாக நினைததாளலலது மாந்தழையாக நினைந்திலள். எ - று.

எனவே, — நீ வநதுழி நிகழும் உபசாரம் யாவையுந் தழையினிடத்து நிகழ்நததென்று கூறியவாறாயிற்று. 'யானபோய்' எனவும், 'அன்பினாற் போற்றி' எனவும், 'மெய்யாகம் நீயாக' எனவும மாறுக.

அளித்தல் - கொடுததல. போற்றி - புகழ்ந்து. மெய்யாகம் - பண்புத்தொகை. மேனி - நிறம். (கஉசு)

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடங் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.) குறியிடம் - பகலிற கூடுமிடத்தையாளம்.

அணிமா மலாபயி லைபபுயத் தூணங்கொ ளாகமெனும்
மணிமா ளிகைவைத்த வாணன்வண் காவலன் மாறைவெற்பா
துணிமா மரகதப் பாசறை வேலைச் சுடரவன்போல்
பணிமா மணிதிக ழும்பகல் யாங்கள் பயிலிடமே

இ - ள். அழகாகிய மா வென்னும் பெயரையுடைய திருமகளைப் புயமென்னுந் தூண்களையுடைய மாாபென்னும் மணிமாளிகையில் வைத்த வாணனாகிய வேந்தனது மாறை வெற்பனே! பகற்காலத்தில் யாங்கள் விளையாடுமிடம் பெருமையுடைய மரகதத் துண்டங்கள்போன்ற குருக்கததியிலையாற் பச்சைநிறம்பொருந்திய முழைபினிடத்தே கடலிடத்துக் கதிரோனபோல நாகமாணிக்கங்க ளொளிவிடும். எ - று.

மலர்மயில் - திருமகள். ஆகம் - மார்பு. 'தூணம்' என்புழி அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. 'மாமரகதத்துணி' என மாறுக. பாசறை - பசிய குருக்கத்தியிலையாற் செறிந்த முழை. 'குருக்கததி' யென்று செய்யுளிற் கூறிய தில்லையாலெனின், மேல்வருங் குறியிடத்து 'இறைவியைக் கொண்டு சேறல்' என்னுங் கிளவிச்செய்யுளில் 'பூமாதவிப்பந்தர்' என்று கூறினமையானும், மேற்சொன்ன குறியிட மூன்றுங குருக்கத்தி

யென்று உய்த்துணர்ந்துகொள்ளக் கிடத்தலானும், ஈண்டு 'குருகத்தி' யென்று வருவிக்கப்பட்டது.

துணி - துண்டம்; ஆகுபெயர். மாமணி - மாணிக்கம். திகழ்தல் ஒளிவிடுதல். பாசறை கடற்கும், மாணிக்கம் கதிரோனுக்கும உவமையாத லின் பண்புவமை. 'மலர்மயிலை மார்பில்வைத்த வாணன்' எனவே பூவை நிலை. பயிலிடம் - ஈண்டு விளையாடுமிடம். (௧௬0)

பாங்கி குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டு சேறல்

(இது வெளிப்படை.)

காமாவி மூழ்கி நறுமலர் குற்றுநந் தாவனத்துத்
தேமா விளந்தளிர் செவ்வணணங் கொய்து சிலம்பெதிர்கூய்
வாமா நெடுங்கண மடந்தைநல லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பிற்
பூமா தவிப்பந்தா வாழ்விளை யாடுகம போதுகவே.

இ - ள் தாவுமானபோல் நெடியகண்ணையுடைய மடந்தைநல்லாய்! தஞ்சைவாணன வெற்பில் நாம் வாவியினிடத்து மூழ்கி, நறிய மலர்களைக் கொய்து, நந்தவனத்துச் செவவண்ணமாகிய தேமாவினது இளந்தளிரைக் கொய்து, சிலமபெதிர கூவி, பூவொடு கூடிய குருக்கத்திப்பந்தரின் விளை யாடுவோம், செல்வாயாக. எ - று.

ஆவி - வாவி. குற்று - கொய்து. வாமான் - தாவுமான. மாதவிப் பந்தர் - நினைப்புணநதயவில் சோலையில் மாதவி படாநது மலர்ந்து நாற் றம வீசச் சுற்றும புதல சூழ்ந்து அகததிருந்தோர் புறத்தில் வருவோராக் குப புலனாகாத மறைவு வாய்த்திருப்பதோரிடம. (௧௬௧)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

கண்சாயல் கையுருக் கொண்டுதென் வேலமயில காநதள்வள்ளி
எணசாய வெனறனை யென்றுசெவ் வேளிவ ரும்பவளம்
வணசா யொசிக்கும் வயற்றஞ்சை வாணன மலயமராத்
தணசாயை நின்றணங் குந்தைய னீஙிற்க சாரலிலே.

இ - ள். தையலே! கண்ணுஞ் சாயலுங் கையும் உருவுங் கொண்டு, தனது வேலும் மயிலுங் காந்தளும் வள்ளியும் ஒப்பிலவெயன றெண்ணிய முருகவேளின் எண்ணத்தைத் தாழ்வுபடவென்று, அணையால் எறிப்பட ரும் பவளம் வளவிய கோனாயை யசைக்கும வயலைபுடைய தஞ்சை வாணன் மலையத்தினிடத்து, மராமரத்து தண்ணிய நிழலிலே நின்று, என் னுடன் நீ வராதாயாகில், நினனை அம் முருகவேள் வருத்துமாதலால், இச் சாரலில் இவ்விடததில் நிற்பாயாக வென்று பாங்கி யகன்றுள். எ - று.

என்னும்மை தொக்குநின்று சிறப்பும்மை வந்தவாறுணர்க. இவர்தல் - ஏறுதல். சாய் - கோரை. ஓசித்தல் - அசைத்தல். சாயை - நிழல். சாரல் - மலைப்பக்கம். (கககஉ)

இறைவி யிறையோனிடத் தேதிர்ப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

முயங்கிய நூபுரப் பங்கயத் தாளு முலைசுமந்து
நயங்கிய நூலிடை தானுமென் போலத் தளர்வுறுமிங்
கியங்கிய வாறென் மனத்திரு ணீக்கவென் றேதுணிந்தோ
வயங்கிய சீருடை யான்வாணன் மாறை மணிவிளக்கே.

இ - ள். விளங்கிய புகழையுடையோனாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டு மணிவிளக்குப் போல்வாய்! நூபுர முயங்கிய பங்கயம்போன்ற தாளும், முலையைச் சுமந்து தள்ளாடிய நூல்போன்ற விடைதானும் என்னைப்போலத் தளர்வுறும்; இவ்விடத்துச் சஞ்சரித்தவாறு என் மனத்துன்பத்தை நீக்கவென்று துணிந்தோ? சொல்வாயாக. எ - று.

'நூபுரமுயங்கிய பங்கயத்தாள்' என இயையும். நூபுரம் - சிலம்பு. நயங்கல் - தளாடல். இயங்கல் - சஞ்சரித்தல். ஏகாரம் - ஈற்றசை. ஓகாரம் - வினா. வயங்குதல் - விளங்குதல். சீர் - கீர்த்தி. விளக்கு - ஆகுபெயர். தலைவியை விளக்கு என்று கூறினமையான் மனத்துன்பத்தை இருள் என்று கூறியது. இருள் - ஆகுபெயர். (ககரு)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தருந்தாரு வஞ்சங் கொடையுடை யான்றஞ்சை வாணனின்சொல்
செருந்தார பசுந்தமிழ்த் தெனவரை மேற்செம்பொன் மேருவெற்பா
கருந்தாரை நஞ்சுமிழ் வாசுகி யால்வெண் கடலகடைந்து [ல்
வருந்தா வமுதளித் தாள்வலல ளாமிம் மடக்கொடியே.

இ - ள். கேட்டவை பலவுந்தருந் தாருமஞ்சப்பட்ட கொடையை யுடையானாகிய தஞ்சைவாணன் இனிய புகழையும்,செருந்திமரச்சோலையும், பசிய தமிழையுமுடைய பொதியமலைமேல், செம்பொன் மேருவெற்பால், கரிய தாரையாய் நஞ்சை யுமிழப்பட்ட வாசுகியென்னும் பாம்பால், வெண்மை நிறம்பொருந்திய கடலைக் கடைந்து, வருந்தாத அமுதை யளித்தாளாதலால், இம்மடக்கொடி வல்லளாம். எ - று.

தருந்தாரு - கற்பகம். தென்வரை - பொதியமலை. தாரை - நீர்வரும் வழி; சலதாரை என்றாற்போல. வாசுகி - கடல்கடைந்த பாம்பு. வெண்

கடல் - பாற்கடல்." இவ்வாறு வருத்தப்படாமல் அமுதம் ஈந்ததனால் வல்லன்' என்று கூறியது. வல்லன் - உயர்திணை யொருமைவினைக் குறிப்புமுற்று. (கஙச)

புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மயனார் விதித்தன்ன மாமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் வெற்பில்
பயனார் பயோதரப் பாவையன் னீரபசும பொற்குழைதோய்
நயனார விந்தத்து நஞ்சுநும் வாயிதழ் நல்லமுதம்
அயனார் படைத்தில ரேலடங் காதவ் வரனுக்குமே.

இ - ள். தெய்வத்தச்சனார் விதித்ததுபோன்ற அரிய செயலாகிய பெரிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பில் இன்பப் பொருளார்ந்த முலையையுடைய சித்திரப் பாவைபோல்வீர்! பசிய பொன்னாற் செய்த குழையைத்தொடும் நயனமாகிய தாமரையிலிருக்கும் நஞ்சான தடங்குமாறு, நும் வாயிதழூடு நல்லமுதம் அயனார் படையாமற் போனாராகில், முன்பு கடலிற்பிறந்த நஞ்சையடக்கிய அவ்வரனாற்கும் அடங்காது. எ - று.

பயன் - இன்பப்பொருள். பயோதரம் - முலை. தோய்தல் - தொடுதல். 'நயனாரவிந்தம்' - ஏகதேசவுருவகம். இதழமுதமுண்டு விடந்தணிந்தானதல் இவ்வாறு கூறியதென் றுணர்க. மயன் - தெய்வத்தச்சன். ()

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தல் எ - து. தலைமகளைத் தலைமகன் ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லவிடுதல்.

நேயம் புகலிட மின்றிநின் பால்வந்து நின்றதுபோல்
ஆயம் புகல வடைந்தரு ணீயடை யாதமன்னர்
வாயம் புகலில் வணக்கிய வாணன்றென் மாறைநன்னீர்
தோயம் புகரிணை வேல்விழி யாய்நின் றுணையுடனே.

இ - ள். சரணென் றுவந்தடையாத பகைமன்னரிடத்து அம்புகளுதிர வில்லைவளைத்த வாணன தென்மாறைநாட்டுள்ள நல்லநீரிலே தோய்த்துப் பதஞ்செய்த பழகிய புகர்நிறத்தையுடைய இணைவேல்போலும் விழியாய்! நீ யன்புசொல்வதற்கிடமில்லா நின் பக்கலிலேவந்து நின்றதுபோலச் சூழப்பட்ட ஆயக்கூட்டந் தங்களன்பைச் சொல்லத்தக்கதாக நின் பாங்கியுடனே நீயடைந்தருள்வாயாக. எ - று.

நேயம் - அன்பு. நேயம் புகல்வதற்கு இவள்போலும் வேறொருவரின்மையால், இவளிடத்து வந்து சூழ்ந்ததுபோலு மென்று கூறியவாறுணர்க. வாய் - இடம். அம்புக - அம்புதிர. புகர் - இரத்தக்கறை. (கஙகு)

பாங்கி தலைவியைச் சார்ந்து கையுறை காட்டல்.

பாங்கி * * * காட்டல் எ - து. குறியிடத்து நிறுத்திப்போயின பாங்கி தலைவன் போயினபின் தான் கையுறைக்குப் போயின பாவனை யாய்க் கையுறைகொண்டுவந்து காட்டல்.

பொய்போ லிடைநின் விழிபோற் குவளையம் போதிவைநின்
மெய்போ லசோக மிளிர்பூந் தழையிவை மெல்லியனின்
கைபோற் கவின்கொள்செங் காந்தளம போதிவை கண்டருள்யான்
மைபோற் குழலிதஞ் சைவா ணன்வரை யினின்றே.

இ - ள். மையை யொக்குங் குழலையுடையாய்! தஞ்சைவாணன் வரையினின்று யான் நினக்குத தந்தேன். பொய்யையொக்கு மிடையாய்! நினது கண்களையொக்குங் குவளைப்போதிவை; நினது மெய்யைப்போ லொளிவிடும் அசோகப்பூந்தழை இவை; மெல்லிய இயலையுடைய நினது கையைப்போ லழகுகொண்ட செஙகாந்தட்போது இவை: நீ கண்டருள் வாய். எ - று.

மிளிர்தல் - ஒளிவிடுதல். கவின் - அழகு. மை - மேகம், 'பொய் போலிடை,' 'மைபோற் குழலி' என இரண்டு முன்னிலை வந்தவாறு காண்க. 'தஞ்சைவாணன் வரையின் யான' என மாறுக. அம் மூன் றுஞ் சாரியை. (கஙஎ)

தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

குனிநாண் மதிநுதற் கோகில மேநின் குழலிலெல்லாப்
பனிநாண் மலருமபறித்தணிந் தேனிந்தப் பார்மடந்தை
தனிநா யகன்றஞ்சை வாணன்றன் சாரற் றனித்துநில்லா
தினிநா மகன்றிளை யார்விளை யாடிட மெய்துதுமே.

இ - ள். வளைந்தநாட்கொண்ட மதிபோன்ற நுதலையுடைய கோகி லமே! நினது குழலினிடத்தில் வனத்திலுள்ள முறுக்கவிழ்க்கின்ற மல ரனைத்தும் பறித்தணிந்தேன்; இந்த பூமடந்தைக் கொப்பற்ற நாயகனை தஞ்சைவாணனது குளிர்ந்த மலைச்சாரலிடததுத தனியாய் நில்லாது இவ் விடத்தினின்று மகன்று, இப்போதிளையார் விளையாடுமிடத்தை யாமெய்து வோம். எ - று.

குனிநாண் மதி - பிறை. 'மதிநுதற் கோகிலம்' என்றது சிறப்புரு வகம். தனி - ஒப்பின்மை. நாண்மலர் - முறுக்கவிழ் மலர். (கஙஅ)

நீங்கித் தலைவற் கோம்படை சாற்றல்.

நீங்கித் * * * சாற்றல் எ - து. தலைமகன் பாயத்திற் கூட்டி மீண்டு வந்து தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல். ஓம்படை - மறவாமை.

பின்னாண் மலர்க்குழல் காரண மாச்செவ்வி பார்த்துழன்று
பன்னா ளுரைத்த பணிமொழி நோக்கிப் பழிநமக்கீ
தென்னா திடைப்பட்ட வென்னிலை நீமற வேலிறைவா
தன்னாக மெய்ப்புக ழானதஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பிலே.

இ - ள். இறைவனே! தன்னாகத்தை மெய்ப்புகழாய் நிறுத்தின தஞ்சைவாணன் தமிழ வெற்பிடத்துச சில நாண்மலரை யணிந்த குழலையுடையாள் காரணமாக, அவளது பதம்பார்த்து வருத்தப்பட்டு, நேற்று மின்றுமாகிய பலநாளுரைத்த தாழ்ந்த மொழியைக கருதி, நமக்கிதுபழி யென்று சொல்லாது, தூமயிருவாக்கும நடுப்பட்ட என்னிலைமையை நீ மறவா திருக்கக்கடவை. எ - று.

செவ்வி - காலம். உழன்று - வருந்தி. பணிமொழி-தாழ்ந்தமொழி. தன்னாகம் - தன்னுடல். இரண்டுநாளென்பதனைப் பன்னாளென்று கூறிய தென்னையெனின், ஒன்றல்லனவெல்லாம் பலவெனபது தமிழ் நடையாக லின் கூறியவாறென்றுணர்க. (ககக)

உலகியன் மேம்படவிருந்து விலக்கல்.

உலகியன் மேமபட விருந்து விலக்கல் எ - து. உற்றார் அயலூரி விருந்துவந்தால், அவர்க்கு உளணகொடுத துபசாரஞ்செய்தல உலகியல்பாத லால், அவ்வுலகியல் பெருமைப்படத் தலைமகனை எம்மூாகருவந்து இருந்து போமெனக்கூறிப் பகற்குறியை விலககல்.

ஆயின், விருந்தென்பது உண்டிக்குப் பெயரோவெனின், விருந்து என்பது புதுமை, உலகின்கண்மருவி உளண்மேனின்றது. என்னை, ஒருவன் ஒருவற்கு விருந்து கூறினானெனின், ஊண்கூறினனென்பதல்லது புதுமை கூறினனென்னும் பொருடரா தாதலான், விருந்தென்றது ஊணென்றே கொள்க.

வலைப்பெய்த மான்றசை தேன்றோய்த் தருந்தி மனைமுலைப்பால்
உலைப்பெய்த வாதினை மூரலு முண்டுளங் கூறுவகை
தலைப்பெய்த நாளனை யான்றஞ்சை வாணன் சயிலத்தெம்மூர்
இலைப்பெய்த தாழ்குரம பைத்தங்கி னுலுமக் கென்வருமே.

இ - ள். தலைவரோ! வலை சுற்றுமிட்ட மானினது தசையைத் தேனிற் றோய்தது அருந்தி மனை முலையினின்றும் பாலினை யுலையாகப் பெய்து அட்டுவடித்த தினைச்சோற்றை யுண்டு, உளததின் மிகுந்த வுவகை

வந்துகூடிய நாள்போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன்வரையிடத்து,எம்மூரில் இலையான் மேய்ந்த குடில்வீட்டுள் தங்கினால் உமக்கியாது குறைவரும்?

உலைப்பெய்த - உலையிற்பெய்த. வார்தல் - வடித்தல். மூரல் - சோறு. தலைப்பெய்தல் - கூடுதல். "ஆங்க ணுங்கே தலைப்பெயன் மரபே." என்பதனானுணர்க. என்வரும் - யாதுகுறைவரும். இங்ஙனங்கூறியது இரவுக்குறியை நாடிப் பகற்குறியை விலக்கிய கருத்தென்றுணர்க. என்னை,— தினைவிளைந்தால் நாளைத் தினையறுத்து இவள் ஊர்க்குப்போதலால், தலைவனையும் ஊர்க்குவாவென்றுகூறி, வந்தால் இரவுக்குறியிற் கூட்டுவிப்பே னெனுங் குறிப்புத் தோன்றக் கூறியதன்றி விருந்து கூறிய தன்றென வுணர்க. தலைவன் - முன்னிலை யெச்சம். (கசo)

விருந்திறைவிரும்பல்.

விருந்திறை விரும்பல் எ - து. அதனைத் தலைவன் விரும்பிக்கூறல்.

மஞ்சூட்டி யன்ன சுதைமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பஞ்சூட் டியமென் பதயுகத் தீருங்கள் பாடியின்மான்
வெஞ்சூட் டிழுதன்ன வூனும்பைந் தேனும் விருந்தினர்க்குச்
செஞ்சூட் டிளகுபொன் போற்றினை மூரலுந் தெள்ளமுதே.

இ - ள். முகிலை யருந்தியது போன்ற சுதைபூசிய மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்வெற்பில் பஞ்சைப்பொருந்திய மெல்லிய பாதமிரண்டினையுடையீர்! உங்களூரிடத்து வெண்ணெய்போன்ற வெவ்விய சூட்டுண்ட மானூனும், பசிய தேனும்,செஞ்சூடுசுட்டிளகிய பொன்போன்ற தினைச்சோறும விருந்தினர்க்குத் தெள்ளமுதுபோலும்! எ - று.

எனவே,— பாங்கி கூறிய இரவுக்குறியைத் தலைவன் குறிப்பா லுணர்ந்து இயைந்து கூறியது, இக்கருத்தானேயன்றே! பகற்குறி யிடையீடுபட்டவாறென் றுணர்க.

ஊட்டல் - அருந்துதல். சுதை - வெண்சாந்து. பஞ்சூட்டல் - செம்பஞ்சு பொருந்துதல். பாடி - முல்லை; ஊர்கருப் பொருள்மயக்கம். செஞ்சூட்டிளகுபொன் - சிவக்கச்சுட்டிளகியபொன். 'இழுதன்ன வெஞ்சூடு' எனவும், 'மானூன்' எனவும் இயையும். (கசக)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் கூட்டற்கும், பாங்கிற்கூட்டற்கு முரிய. தலைவன் கூற்றாயின வெல்லாம் கூட்டற்கும், வேட்டற்கும் உரியவா றுணர்க.

பாங்கியிற்கூட்டம் - முற்றும்.

அஃதாவது, ஒருகூற்றுப் பகற்குறி. ஒருகூற்றுப்பகற்குறி யாதெனில், தலைவன் மற்றைநாள் தன் வேட்கை மிகுதியால் பகற்குறியிடத்து வந்து நிற்க, தலைவியைப்பாங்கி குறியிடத்துச் செலுத்தாது மறுத்துக் கூறத் தலைவன்வருந்திப்போதலாதலான் பகற்குறியாகாது,ஒருசார்பகற்குறியாயிற்று.

* "இரங்கல் வன்புறை யிற்செறிப் புணர்த்தலென்
றொருநங்கு மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் ஒருசார்பகற்குறி மூவகைப்படுமெனக்கொள்க.

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஆழ்ந்தார் தமக்கரு ளாதவர் போலிவ் வளவிலன்பு
சூழ்ந்தார் செலத்தொங்கல் சூழ்குழ லாய்சொற் பொருள்படைத்து
வாழ்ந்தார் புகழ்தஞ்சை வாணனைப் பேணலர் மானவெய்யோன்
வீழ்ந்தார் கலிக்கரந் தான்பனி மாலை வெளிப்படவே.

இ - ள். மாலைசூழ்ந்த குழலினையுடையாய்! மிடியில் மூழ்கினர்க்குக் கொடாதவர்போல இந்தமட்டில் அன்புசூழ்ந்தார் பிரிந்துபோகச் சொற்பொருள்படைத்து வாழும் புலவராற்புகழப்பட்ட தஞ்சைவாணனை விரும்பாதவர் கடலில்விழுந்து மறைதல்போல, கதிரோன் பனியொடு கூடிய மாலைக்காலம் வெளிப்படக் கடலில்வீழ்ந்து மறைந்தான: யா னென்செய்வேன்! எ - று.

ஆழ்ந்தார் - மிடியிலாழ்ந்தார். எனவே, — ஆழ்ந்தார் தானநகவும், கொடாதவர் தலைவராகவும் கூறியவாறாயிற்று. சூழ்ந்தார் - பொருந்தினார். பேணலர் - விரும்பாதவர். ஆர்கலி - கடல். கரத்தல் - மறைதல். பனி மாலை - அந்தியம்போது. 'வெளிப்பட்டதே' யென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

இக்கிளவி பாங்கி நோக்கிக் கூறுதலும், மாலையம்பொழுதை நோக்கிக் கூறுதலும், தன்னுட் கூறுதலுமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் இச் செய்யுள் பாங்கியைநோக்கிக் கூறியது.

† "புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை." —என்பது மாலையுடன்கூறியது.

†† "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்." — என்பது தன்னுட்கூறியது. (கசஉ).

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. நஎ.

† திருக்குறள், செ. கஉஉஉ. †† திருக்குறள், செ. கஉஉஎ.

பாங்கி புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

தாலையம் போருக வாண்முகத் தாளன்பர் கையகல
மாலையம் போது வருவித்த நீர்தஞ்சை வாணன்றெவ்வர்
ஆலயம் போலுங்க ளாதவன் கோயி லழல்கொளுந்த
வேலையம் போடுழல வீர்பரி காளென்றும் வெய்துயிர்த்தே.

இ - ள் காலையமபோருகம்போலும் ஒளியையுடைய முகத்தாளைத் தலைவர் கையகல மாலையமபொழுதை வரச்செய்த நீர் தஞ்சைவாணன் தெவ்வராலயம்போல், உங்கட் கிறைவனுகிய கதிரவன்சோயில் அழல்பற் றக் கடலில் தண்ணீரோடே யெப்போதும் நெட்டுயிர்தது வருந்துவீராக.

காலையம்போருகம் - முறுக்கவிழ்தாமரை 'அம்போருகவாண்முகம்'- உவமைத்தொகை. 'முகத்தாள்' என்புழி இரண்டனுருபுதொக்கது. கையகல் - ஒருசொல்; அது பிரிதல்.

† "செற்ருேனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ருே லுருஅ தவா." — என்பதுபோலும்.

தெவவர் - பகைவர். ஆதவன் - கதிரவன். கொளுந்தல் - கொளுத் தல். அமபு - நீர். உழலுதல் - வருந்துதல். வெய்துயிர்த்தல் - நெட் டுயிர்த்தல். (க௪௩)

தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்துதல்.

தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்துதல் எ - து. தலைவன் வாராது நாழிகை நீட்டித்துழித தலைவி வருந்திக்கூறுதல்.

ஆராத வின்ப விடந்தொறு நீங்கிய வாயமென்பால்
வாராத முன்னம் வருகில ராற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கூரா தரநலகி வலவினை யேனலங் கொள்ளைகொண்டு
தேரா தவனுட னேநென்னன் மாலையிற் சென்றவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் மிகுந்த காதலைக்கொடுத்து, வல் வினையேன் நலத்தையெல்லாங் கொள்ளைகொண்டு, தேரோடுகூடிய சூரிய னுடனே நெருநல்மாலைக் காலத்துச் சென்றவா அமையாத விளையாட்டின் பத்தால் அவ்விடந்தோறும் நீங்கிய ஆயக்கூட்டம் என்னிடத்து வாராத முன்னம் வருகிலார்! யானென்செய்வேன்' எ - று.

ஆல் - அசை. கூர் - மிகுதி. ஆதரம் - காதல். நலம் - அழகு. நென் னல் - முன்னைநாள். (க௪௪)

† திருக்குறள், சே. க௨௫௫.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல் எ - து. பாங்கி நீ வருந்துவது முறைமை யன்றெனக் கட்டுரைத்தல். கழறல் என்பது கட்டுரை; இடித்துக்கூறல்; உறுதிச்சொல்; இவை ஒரு பொருட்கிளவி.

சிறந்தார் தெரிந்த செழுந்தமிழ் வாணன்றென் மாறைவெற்பர்
துறந்தா ரெனையென்று சோருவ தேனிநதத் தொலலுலகில்
பிறந்தா ரெவர்க்கும பிரிவெய்து மாலவெய்ய பேரமாக்கண
புறந்தாழ் கரிய குழற்செய்ய வாயைய பூங்கொடியே.

இ - ள். வெவ்விய பெரிய போர்செய்யுங் கண்ணும், புறப்பக்கத்தே தாழ்ந்த கரியகுழலும், சிவந்தவாயும் அழகாகிய பூங்கொடிபோல்வாய்! இந்தப் பழையவுலகின்கட் பிறந்தா யாவாக்கும் பிரிவுவாராமற் போகாது வந்தெய்தும்; சிறந்த முனேரோராய்ந்த செழுந்தமிழைக் கற்ற வாணனது தென்மாறைநாட்டுத் தலைவா என்னைவிட்டுத் துறநதாரென்று நீ யயர்வ தென்? இனி யயரவேண்டாம். எ - று.

சிறந்தார்-அகத்தியனூ, தலைச்சங்கத்தார் முதலாயினோர். சோருதல் - அயர்தல். எண்ணும்மை தொக்குநின்றன. ஐய - அழகாகிய. (கச௫)

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழிமொழிதல்.

தலைவி * * * மொழிதல் எ - து. பாங்கி முன்னிலையாய் நிற்கத்தலைவி அவள்மேல் வெறுப்பால் அவளைநோக்கிக் கூறாது புறமாய் மொழிதல்.

பூவலர் வாவியி னீரற்ற போதுற்ற புன்மையல்லால்
காவலர் காமந் துறக்கிலென் ஞங்கடம பாய்மதுகை
மாவல வாணன் வயற்றஞ்சை வேந்தனை வாழ்த்தல்செய்யா
மேவலர் போலுங் கழற்றுரை யாளர் வியனறிவே.

இ - ள். தலைவராசையைத் துறக்கில் பூவலரும் வாவி நீரற்றபோ தற்ற இழிவுபோலு மல்லாமல் யாதாம்; இதனை யறியாது கட்டுரை சொல் வாரது விரிந்தவறிவு மதம்பாயும் வலியையுடைய யானைத்தொழில்வல்ல வாணனாகிய வயலசூழ்நத தஞ்சைவேந்தனை வாழ்த்தல்செய்யாத பகைவ ரறிவுபோலும். எ - று.

எனவே,— காலமிடனறியாது மதிகெட்டுக்கூறுவர் பகைவர், அவரறி வையொக்கும் கட்டுரை கூறுவா ரறிவென்றவாராயிற்று.

'பூவலர்வாவி' - வினைத்தொகை. புன்மை - இழிவு. கடாம் - மதம். மதுகை - வலி, வியன் - விரிவு. (கசக)

தலைவி பாங்கியோடுபகர்தல்.

தலைவி பாங்கியொடு பகர்தல் எ - து. வெறுப்பால் முன்னிலைப் புறமொழி கேட்ட பாங்கி தலைவியை யுபசரித்தலால் வெறுப்பு நீங்கிப் பாங்கியொடுபகர்தல்.

யாரா முயுகங்களு மலலா விடத்தினு மூரிமுந்நீர்
அலையா ரமுதமு நஞ்சமும் போல வணங்கனையாய்
தொலையாத வின்பமுந் துன்பமுங் காட்டுவர் தூங்கருவி
மலையா சலத்தமிழ் தேர்வாணன் மாறைநம் மன்னவரே.

இ - ள் அணங்கனையாய்! தாழும் அருவியையுடைய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழை யாராய்ந்த வாணன் மாறைநாட்டு நம்மன்னவா முலை பொருந்திய புணர்ச்சியினும் பிரிவினும் பெருமைபொருந்திய முந்நீராகிய கடலிடதுப் பிறந்த அமுதும் நஞ்சும்போலத் தொலைவில்லாத இன்பமுந் துன்பமுங்காட்டுவ ராதலால் இரண்டினு மல்லராயிருந்தார். எ - று.

ஆர்தல் - பொருந்துதல். ஆர்தல் - ஈண்டுத்தோன்றுதல். தூங்கருவி - ஒலிக்குமருவி. "வான்மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க." — என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையாற்காண்க. மலையாசலம் - பொதிய மலை. 'அமுதமும் நஞ்சமுமபோல' என்பதனல் இன்பத்தினும் துன்ப மிக்கென்று கூறியவாறாயிற்று. என்னை,—

† "இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்கால்
றுன்ப மதனிற் பெரிது." — என்பதனுணர்க. (கசுஎ)

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல்.

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கி அச்ச முறுத்திக் கூறுதல்.

பேணற் கரியநின் பெண்மையு நாணமும் பேணியவர்
காணத் தகுமென்று காணபதல லாற்கழி காதனெஞ்சு
பூணத் தருகினும பொறபல்ல வாகுதல கற்பலலவால்
யாணர்த் தமிழுடை யான்வாணன் மாறையி னின்னமுதே.

இ - ள். புதிதாய்ப் புலவர்பாடுக் தமிழையெல்லாங் கொள்ளுந்தன் மையையுடைய வாணன் மாறையின் இனிய வமுதம்போன்றவளே! மிகுந்த காதலை நெஞ்சு பூணத்தருனுகிம விரும்பற்கரிதாகிய நின் பெண்மையும் நாணமும் விரும்பியவரோ காணத்தகுமென்று கருதுவ தல்லாமல், இவ்வாறு துன்பத்தா லழுங்கி அழுகல்லவாகுதல் கற்பல்ல. எ - று.

† திருக்குறள், சே. ககசுசு.

பேணற்கரிய நின் பெண்மை - தவஞ்செய்து விரும்பினும் எய்தற்கரிய பெண்டன்மை. பேணி - விரும்பி. தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. காண்பது - கருதுவது. பொற்பு - அழகு. யாணர் - புதுமை.

என்பதனால் யாதுகூறியதெனின்,—துனபமுறவே அத்துன்பத்தால் நலனழியும், நலனழியவே அன்னைக் கையந்தோன்றும், தோன்றவே இற்செறிப்புவரும், வேற்றுவரைவு நேரினும் நேரு மாதலான், கற்புக்கெடுமென்று அச்சமுறுத்திக் கூறியவாறாயிற்று. (கசஅ)

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல்.

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல் எ - து. தலைவன்விட்டு நீங்கற்கருமையைத் தலைவிநினைந்து தன்னுளிரங்கிக்கூறல்.

குன்றா கியபொன்னும் வேழக் குழாமுங் கொடைபுகழ்ந்து
சென்றார் முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
நன்றா மிறைவற்கு நன்றியி லேற்குமுன் னான்முகத்தோன்
ஒன்றா விதித்தில னேயுயிர் போல வுடம்பையுமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பொன்னாகிய மலையையும் யானைத்திரளையுங் கொடையைப் புகழ்ந்து சென்றோர்கள் பரிசிலாய்க்கொள்ளப்பட்ட செழுமையையுடைய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிடத்து, நல்வினைசெய்த இறைவர்க்கும், தீவினை செய்த எனக்கும், நான்முகத்தோன் முன்னிருவரையும் படைக்குங் காலத்தில் உயிர்போல் உடம்பையும் ஒன்றாய் விதியாமற்போயினான்: இனிச் செய்யுமாறென்! எ - று.

வேழக்குழாம் - யானைக்கூட்டம். முகத்தல் - கொள்ளுதல். நன்றி - நல்வினை. 'முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணன்' என்னும் பெயரெச்சம் வினைமுதலோடு முடியாது பிறவாற்றான் முடிந்தது. (கசகூ)

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

நெஞ்சுக வாய்மல ரன்னகண் ணீர்மல்க நின்றவஞ்சொல்
கிஞ்சுக வாய்வஞ்சி கேட்டரு ணீயுங் கிளைத்தமிழோர்
தஞ்சுக வாய்மொழி நெஞ்சுடை யான்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
மஞ்சுக வார்த்தன வாலவர் தேரின் மணிக்குரலே.

இ - ள். நெஞ்ச முதிரும்படியாய்ந்த மலர்போன்ற கண்ணினிடத்து நீர் நிறைய நின்ற வழங்கிய சொல்லையும், முருக்கம்பூப்போன்ற வாயையுமுடைய வஞ்சியே! கிளைத்தமிழையுடைய பெரியோர் தம் வாயுறைவாழ்த்தாகக்கூறியமொழியை நெஞ்சிலே மறவாது வைத்திருக்குந் தன்மையனாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில் வரத் தேரின் மணிக்குரல் முகிலுற வார்த்தல் யான்கேட்டேன், நீயும் கேட்டருள்வாய். எ - று.

நெஞ்சுக - நெஞ்சமுதிர. ஆய்மலர் - மலருட்டெரிந்தெடுத்தமலர். கிஞ்சுகம் - முருக்கம்பூ ; ஆகுபெயர். உம்மை - எச்சவும்மை. கிளைத்தமிழ் - விரிந்ததமிழ். 'வாய்ச்சுகமொழி' என இயையும ; அது வாயுறை வாழ்த்து. மஞ்சுக - மஞ்சுதிர. ஆர்த்தன - ஒலித்தன. மணிக்குரல் - மணியோசைகள்.

இனித் தேரின மணியோசை முதிதுதிர ஆரவாரத்துடன் வந்தானெனின், களவென்பதனோடு மாறுகொள்ளுமே யெனின், மாறுகொள்ளாது. என்னை, — நால்வகைப் புணர்ச்சியினும் தலைவன் தேரோடும் சேனையோடும் வந்தானல்லது தமியனாய் வந்தானல்லன். எவ்வாறெனின், காட்சியிற் கூறியதானுணர்க. அன்றியும், பிரிவுழிமகிழ்ச்சியில் 'பாகனொடு செல்லல்' என்பதனானும், பாங்கியிற்கூட்டத்தில் 'தலைவி பாங்கியை முனிதல்' என்னுங் கிளவிச செய்யுளில் முன்னாள் பொற்றேரின்வந்து புணர்ந்து சென்றார் என்றுங் கூறினமையானும், மேல்வரைவிடைவைததுப் பொருள்வயிற்பிரிவோன் மீண்டு வருங்கால் பாகனொடுகூறலுந் தேர முந்தவேண்டுமென்று கூறுதலானும், வருந்தொறும தேரொடுஞ் சேனையொடும் வந்து குறியிடத்துத் தமியனாய் வருதலென் றுணர்க. (கறு0)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்.

தோழி * * * வுறுத்தல் எ - து தலைவன் சிறைப்புறமாகக் குறியிடத்து வரத் தோழி தங்களுக்குள்ள செறிப்பை யறிவுறுத்திக் கூறுதல். சிறைப்புறம் - வேலிப்புறம்.

† "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங காப்பே தலை." — என்பதனானுணர்க. செறிப்பு கானவர் தினைகொய்யப் புனத்தினில் வந்திருத்தல்.

தொடைக்கணி யார்தடந் தோளவர் கேளலர் தோகையன்னார்
உடைக்கணி யாந்தழை கொய்யா ருழவ ருடைத்ததெண்ணீர்
மடைக்கணி யார மிடுந்தஞ்சை வாணன் வரையின்முன்போல்
கடைக்கணி யார்கணி யார்நம்மை நாளைக் கருங்கணியே.

இ - ள். கரிய கண்ணையுடையாய் ! மாலைக்கழகார்ந்த பெரிய தோளினையுடையார் நமக்கினி யுறவல்லர் ; மயில்போன்ற ஆயக்கூட்டத்தார் அரையி லுடுத்தற்கு அழகார்ந்த தழையை இனிக் கொய்யார்கள் ; உழவருடைத்த தெண்ணீர வயல்மடையை யணியப்பட்ட முத்தினாலடைக்குந் தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து நாம் தழைகொய்ய வந்தோமென்று அச்சத்தானேக்கி நிற்கும் வேங்கையார் நாளை நம்மை முன்போற் கடைக்கண்ணாற் பாரார். எ - று.

---

† திருக்குறள், பெ. ருஎ.

எனவே, — குறவர் தினைகொய்யவந்தனர்,யாம் இன்று ஊர்க்குஆயக் கூட்டத்துடன் போவோமென்று செறிப்பறிவுறுத்தவாறாயிற்று.

கேளலர் - உறவலர். உடைக்கு - உடுத்தற்கு. ஆரம் - முத்து. கடைக் கணியார் - கடைக்கண்ணுற்பாரார். சிறப்பும்மைதொக்கது. கணியார் - வேங்கையார்; உயர்சொற்கிளவி.—

‡ "ஒருவனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய வுயர்சொற் கிளவி
இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல." — என்னுஞ் சூத்திரவிதி யானுணர்க. கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணால் நோக்குதல். (கருக)

தோழி தலைமகற்கு முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந் தறிவுறுத்தல்

தோழி *** வுறுத்தல் எ - து. தலைவன் முன்னிலையாய் நிற்ப தோழி தலைமகளைக் காணாள்போலப் புறமொழியாய்ப் புட்களை நோக்கிக் கூறு வாள் போன்று செறிப்பறி வுறுத்தல்.

பயிலகாள பந்திப் புயலன்ன வோதியைப் பைங்கிள்ளைகாள்
மயிலகாள் சிறிது மறக்கப பெறீதஞ்சை வாணன்வெற்பில
குயிலகாள மெங்கு மியமபுதண் சோலையிற் கூடியின்பம்
மயில்காள வெங்கதிா வேலன்பா சால வயாப்பினுமே.

இ - ள். பைங்கிள்ளைகாள்! மயிலகாள்! நெருஙகிய கரிய பந்தியா யிருக்கின்ற புயல்போன்ற வோதியை யுடையாளைத தஞசைவாணன வெற் பில் குயில்காளமபோ லெங்கு மொலிக்குங குளிர்ந்த சோலையிற்கூடி யின்ப மருந்தும் விடம்போன்ற வெங்கதிா வேலையுடைய அன்பா மிகுதியும் மறந் தாலும் நீஙகள் சற்று மறக்குந தன்மையைப் பெறீராக. எ - று.

எனவே, — யா மூர்க்குப் போகா நின்றே மெனச் செறிப்புணர்த்த லாயிற்று.

பயிலுதல் - நெருங்குதல். காளம் - கருமை. பந்தி - நிரை. ஓதி - கூந் தல். காளம் - காகளம். இயம்பல் - ஒலித்தல். அயிலுதல் - அருந்துதல். காளம - விடம். அயர்த்தல் - மறத்தல். (கருஉ)

பாங்கி தலைமகன் முன்னின் றுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானலங் கான்மலர்க் கள்வாய்க் கருங்கணி கட்டுரையால்
கூனலஞ் சாய்பொற் குரலுங்கொய் தாரெமர் கொற்றவயாம்
ஏனலங் காவலு மின்றே யொழிநதன மேழ்புவிக்குமத்
தானலங் காரமன் றஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பிலே.

---

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. உஎ.

இ - ள். கொற்றவ! ஏழுலகுக்குங் கீர்த்தியால் அலங்காரம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துச் சோலையில் அழகிய மணத்தோடுங் கூடிய மலரிலிருக்குங் கள்ளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய பெரிய வேங்கைமரத்தினுடைய கட்டுரையாலே மா தலைவளைந்து சாய்ந்த பொன்னிறமாகிய தினைக்கதிரைக் கொய்கின்றாராதலால், தினைப்புனங் காவலும் இன்றொழிந்ததைம். எ - று.

கானல் - சோலை. கான் - மணம். கணிகை - வேங்கை. கட்டுரை - உறுதிச்சொல்.

வேங்கை பூக்குங்காலம் தினைக்கதிர் கொய்யுங் கால மாதலால், வேங்கை கட்டுரையால் தினைக்கதிர் கொய்கின்றா ரென்று கூறியது.

‡ "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்தும்"—என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் கொய்கின்றார் என்னும நிகழ்காலச் சொல்லைக் 'கொய்தார்' என விரைவு பற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினரென வுணர்க. முன்: 'இறைவனைக் குறிவர விலக்கல்' செயபுளில 'புனமும் பசுந்தினைச் செங்குரலேந்தும' என்று கூறியவதனானும் 'கொய்கின்றா' என்றே கொள்க.

கூனல் - தலைவளைதல். குரல் - கதிர். ஏனல்-தினை. 'சோலையில் அழகிய மணததோடுங் கூடிய மலரிலிருக்குங் கள் வாயினிடத்து நாறுங் கரிய நிறத்தையுடைய கணிக்காரிகை கட்டுரையால்' எனினு மமையும், கணிக்காரிகையைக் கேட்டுத் தினைகொய்தல் அவர்க் கியல்பாதலின். (கஙரு)

பாங்கி முன்னின் றுணர்த்தியோம்படைசாற்றல்.

பாங்கி * * * சாற்றல் எ - து அவ்வாறு முன்னின் றுணர்த்திய பாங்கி யெம்மை மறவாமை வேண்டுமென்று கூறுதல்.

கனஞ்சாய நல்கிய கையுடை யானெதிர் கன்றினர்தம்
மனஞ்சாய வென்றருள் வாணன் வரோதயன் மாறைவெற்பில்
சினஞ்சாலும வேலண்ண லேமறவே லெமமைச் செவ்வியிரு
தனஞ்சா யினுமினி நின்னையல் லாதிலலைத் தாழ்குழற்கே.

இ - ள். கொடையில் மேகஞ்சாயக் கொடுக்கப்பட்ட கையையுடையவன் வீரத்தா லெதிராகிச் சினந்தவர் மனஞ்சாயவென்றருளிய வரோதையனாகிய வாணனது மாறைவெற்பில் கோபமமையும் வேலையுடைய தலைவனே! அழகையுடைய இருதனஞ்சாயினும் இனித்தாழ்ந்த குழலையுடையாட்குப் பற்றுக்கோடு நின்னையல்ல திலலை யாதலால், எங்களை மறவேல்.

கனம் - மேகம். சாய்தல் - நிலைதளர்தல். நல்கல்-கொடுத்தல். மனஞ்சாய - செவ்விதி னில்லாது வளைய. சினஞ்சாலும்-சினநிறையும. செவ்வி-

‡ தொல். சொல் வினையியல், சூ. ச௪.

அழகு. தனஞ்சாய்தல் - முலைசரிதல். 'தனஞ்சாயினும்' என்று இங்ஙனங் கூறுதல் எடுத்துக்கோடற்கண்ணே எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையொன்று கூறியதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

† "நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்" — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் ஆண்டிங் கூறியது.

நாடக வழக்கு ஈண்டிங் கூறியது உலகியல் வழக்கென் றுணர்க. பற்றுக்கோடு அவாய் நிலையான் வந்தது. (கருச)

கிழவோன் றஞ்சம்பெறாது நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

கிழவோன் * * * கிளத்தல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன் வேறோர் பற்றுக்கோடுபெறாது நெஞ்சொடு கூறல்.

ஏவல ரேய்விழி மாந்தளிர் மேனிய ரேனலினிக்
காவல ரேமனங் காத்தனம் யாங்களி யானைசெம்பொன்
நாவல ரேபெற நல்குங் கைமேக நறுங்குவளை
மாவல ரேய்தொடை யான்றஞ்சை வாணன் வரையில்வந்தே.

இ - ள். மனமே! ஏவும், மலரும் போன்ற விழியினையும், மாந்தளிர் போன்ற மேனியையு முடைய அவர் இனித் தினைப்புனங் காப்பா ரல்லர்; களித்தயானையுஞ் செம்பொன்னும நாவலர்பெறக் கொடுக்குங் கையையுடைய மேகம்போன்ற நறுங் குவளையினது கரிய மலர்பொதிந்த மாலையணிந்தவனாகிய தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து வந்த நாம் வீணே காத்தனம். எ - று.

ஏவு - அம்பு. ஏவலர் - எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. ஏய்தல்-ஒப்பு. 'மாந்தளிர்மேனியர்' - உவமைத்தொகை. ஏனல் - தினை. இனி - இனிமேல். காவலர் - காப்பாரல்லர். 'யானைசெம்பொன்' - எண்ணும்மைத்தொகை. மாவலர் - கரியமலர். எய்தல் - பொதிதல். மனம் - அண்மைவிளி.

கிழவோன்பிரிந்துழி கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கலும், பாங்கி புலம்புதலும, தலைவனீட்டத் தலைவி வருந்தலும், முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலும், பாங்கியொடு புகர்தலும், நீங்கற் கருமை தலைவி நினைந்திரங்கலும், கிழவோன் றஞ்சம் பெறாது நெஞ்சொடு கிளத்தலுமாகிய வேழும் இரங்கற்குரிய. தலைவியைப் பாங்கிகழறலும், தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தலும், தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றலுமாகிய மூன்றும் வன்புறைக்குரிய.

---

† தொல். பொருள். அகத்திணையியல், சூ. ருங.

"செறிப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்" முதல் நான்கு கிளவியும் இற்செறிப் புணர்த்தற் குரியவாறு காண்க. (கஙு)

ஒருசார் பகற்குறி - முற்றும்.

பகற்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது, பகற் குறிக்கண் வந்த தலைமகன் குறிக்கட் செல்லாது இடையீடு பட்டுப்போதல்.

*"விலக்கல் சேறல் கலக்க மென்றாங்
கிகப்பினமூ வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகற்குறி யிடையீடு மூவகைப்படும்.

இறைவனைப் பாங்கி தறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

புனமும் பசுந்தினைச் செங்குர லேநதும் புகன்றகிள்ளை
இனமுங் குழீஇவந் திரைகொள்ளு மாலிறை யாரவளையும்
மனமுங் கவர்வெற்ப வாணனறென் மாறை மடப்பிடியும்
அனமுந் தொழுநடை பாற்பல காலவரு மன்னையுமே.

இ-ள் தலைவி கையின்கண் நிறைந்தவளையும், அவள் மனமும் இரண்டையுங் கவர்ந்து கொள்ளும் வெற்பனே! இப்புனமும் பசிய தினையின்து முற்றிச் சிவந்த கதிரையேந்தி நிற்கும், இவள் சொல்லைப்போற் சொல்லப் பட்ட கிளியினமுங் கூடிவந்து தங்கும் வாணன் தென்மாறை நாட்டு மடப் பத்தோடு கூடிய பிடியும் அன்னமுந் தொழும் நடையினை யுடையாள் பக்கல் அன்னையும் பல்காலவரும். எ - று.

எனவே, —தலைவியும் புனம்விட்டு நீங்கத்தக்காளல்லள், நீயும் இங்கு வாரற்க வெனக் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

குரல் - கதிர். குழீஇ வருதல் - பலபல தொகுதியாய்க் கூடிவருதல். இரைகொள்ளுதல் - தங்குதல். இறை - ஆகுபெயர். தொழுநடை - ஆகுபெயர். கவர்தல் - கொள்ளுதல். (கஙுசு)

இறைவியைப் பாங்கி தறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

நந்துசூற் றுங்கடன் ஞாலமெல் லாம்புகழ் நாமன்வளர்
சந்துசூற் றுங்கொங்கை மங்கையர் வேள்சஞ் சரீகநறை
வந்துசூற் றுந்தொங்கல் வாணனறென் மாறை வரையின்மலர்க்
கொந்துசூற் றுங்குழ லாய்செலல் னீயக் குளிர்பொழிற்கே

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ருகூ.

இ - ள். சங்கு சுற்றுங்கடல் சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் புகழ்பெற்ற பெயரைப் படைத்து நாட்கு நாள் வளருந் தன்மையையுடைய சாதனத் திமிருங் கொங்கையை யுடைய மங்கையர்கு வேளையொத்த சஞ்சரீகம் மணத்தால் வந்து சுற்றுந் தொங்கலையணிந்த வாணன் தெஞ்மாறை வரை யிடத்துள்ள மலர்க்கொத்துச் சுற்றிய குழலாய்! குளிர்ந்த பொழிலிடத்து நீ செல்லற்க. எ - று.

நந்து - சங்கம். நாமன் - பெயர். சந்து - சந்தனம். சுற்றல் - திமிர்தல். சஞ்சரீகம் - வண்டு. நறை - மணம். கொந்து-கொத்து, மெலிந்து நின்றது. 'நாமன்வேள்' என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று எச்சமாய்த்திரிந்து நின்றது.

இறைமகளாளிடம் நோக்கி யழுங்கல்.

(இது வெளிப்படை.) அழுங்கல் - தன்னுளிரங்கல்.

அருவித் தடமுழ மணிமுத்த யாறு மவனியெங்கும்
திருவித் தியதஞ்சை வாணன் சிலம்புமிச் சிற்றிலுமபேர்
இருவிப் புனமுமின் றென்னினைக் கின்றன வெனையின்னே
மருவிப பிரிபவர் போலிலலை யேமணணில் வன்கணணரே.

இ - ள். சிற்றருவி வந்து விழும் பொய்கையும், ஒழுங்காய முத்துக் களைக் கொழித்துவரும பேரருவி யாறும், புவியெங்குஞ் செல்வத்தையே வெள்ளாமையாய் விதைக்கப்பட்ட வாணனது சிலம்பும், இச்சிற்றில்லமும் பெரிய தாளையுடைய புனமும், இன்றென்னை யென்னுக நினைக்கின் றனவோ! இப்போது பலநாளும் மருவிப் பிரிபவரபோல் உலகின் வன் கண்ணரில்லை. எ - று.

உம்மை - எண்ணும்மை. தடம் - பொய்கை. இருவி - தினைத்தாள். இன்னே - இப்போது. வன்கண்ணர் - கொடியர். (கரு௪)

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக் கொண் டகறல்.

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக் கொண்டகறல் எ - து பாங்கி விளையாடு மிடம் விட்டு நீங்கித் தலைவியைக்கொணடு தமமூர்க்குப் போதல்.

உன்னைய ராவல்கு னல்லவ ரேயென் றுசாவினெங்கள்
மன்னைய ராமல் வருத்துறை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பின்
என்னைய ரானைகொண டேகுகின றேனிவை யித்தனையும்
பின்னைய ராதொழி வாயித னேயிது பெற்றனமே.

இ - ள். பரனே ! நீயும் யானும் இந்தப்பிரிவைப் பெற்றனமே! உன் னை யெங்கள் மன்னுகிய தலைவர் வந்து அராவல்குல் நல்லவ ளெங்கே யென்று உசாவில், அயர்ச்சியடையாமல நீ வருத்துச்சொல்வாய்; தஞ்சை

வாணன் வெற்பில் என்னையரேவலால் தலைவியைக்கொண்டு ஊர்க்கே கின்றனன் ; ஆடிடம் நோக்கி யழுங்கியதும், ஆடிடம் விடுத்துக்கொண் டகறலும், உன்னுடனை சொல்கின்ற சொற்களுமாகிய விவை யித்தனையும் பின் மறவா தொழிவாயாக. எ - று.

'நல்லவர்' என்புழி 'எங்கே' என வருவித்துரைக்க. 'அராவல்குல்'- உவமைத்தொகை. ஏகாரம் - அசைநிலை. உசாதல் - வினாதல். அயர்ச்சி - தளர்ச்சி. என்னையா - ஈன்றோர். ஆணை - ஏவல். அயர்தல் - மறத்தல். இதன் - பரண். (கஙகூ)

இத்துணையும் அறநாட் செய்தியென்றுணர்க.

பின்னாள் நெடுந்தகை குறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

பின்னாள் * * * திரங்கல் எ - து. ஏழாநாள் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதவிப்பந்தரிடத்து வந்து நீட்டித்து நினைந்திரங்கல்.

மான்கா ணிகரின் மடமயில் காடஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தேன்கா ணிரைமென் சிறைக்கிள்ளை காளென் றெருமரலோய்
தான்கா ணிபகொலிச் சந்தனச் சோலையைத் தன்னையினறி
யான்கா ணியகொலெ ழுந்தரு ளாததின றென்னுயிரே.

இ - ள். மான்காள்! உவமையில்லாத மடப்பத்தையுடைய மயில் காள்! தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கின்ற வண்டுகாள்! ஒழுங்காய் வருகின்ற மெல்லிய சிறகையுடைய கிளிகாள்! இன்று என்னுடைய சுழலும் வேட்கைநோயைத் தானறியவோ! இச்சந்தனச்சோலையிற் கரந்திருக்கின்ற தன்னையின்றி யான் தேடிக்காணவோ! என்னுயிர்போல்வாள் எழுந்தருளாதது. எ - று.

தெருமரல் - சுழறசி. 'சோலையை' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். உயிர் - ஆகுபெயர். (கசுo)

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல்.

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல் எ - து. தலைவி யில்லாத தினைப் புனத்தை நோக்கி வருந்துதல்.

செங்கேழ் விழிக்கு மொழிக்கும் பகைதிருப் பாற்கடலும்
பங்கே ருகமும பயந்தன வாயினும் பைங்கிள்ளைகாள்
சங்கேய் தடந்துறை சூழ்தஞ்சை வாணன் றரியலர்போல்
எங்கே யினித்தங்கு வாரோனல் காத்திங் கிருந்தவரோ.

இ - ள். பைங்கிள்ளைகாள்! செவ்வரிபொருந்திய விழிக்கும் மொழிக்கும் தாமரையுந் திருப்பாற்கடலு மாதனைப்பெற்றனவாயினும் பகையாயின

யாதலால், இனைப்புனங் காத்திருந்தவர் சங்குபொருந்திய பெரிய வைகைத் துறைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தரிபலர்போல் இன்றெங்கே தங்குவார்?

இது மொழிமாற்று நிரனிறை.—

"“ஆடவர்க ளெவ்வா றகன்றொழிவார் வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமாய் — நீடியமால்
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ
மன்றார் மதிற்கச்சி மாண்பு.” — என்றாற்போல நிரனிறை மொழிமாறி நின்றது.

கேழ் - நிறம். பங்கேருகம் - தாமரை. இடமாயினதன்றி பயந்ததின் றேயெனின், சீதை யிலங்கையில் பொய்கைத் தாமரையிற் பிறந்தாளென்பது இராமர்கதையிற் கண்டுகொள்க. துறை - வைகைத்துறை. தரியலர் - பகைவர். ஏனல் - தினை. “கோடாப்புகழ்மாறன்” என்னுஞ் செய்யுளும் 'வறுங்களநாடி மறுகலி' என்றே கொள்க. (கஊக)

குறுந்தொடி வாழூர்நோக்கி மதிமயங்கல்.

குறுந்தொடி * * * மயங்கல் எ - து. தலைவியின் ஊர் தேடிச் சேறுமெனில் அறிந்திலமென்று மதிமயங்கிக் கூறல்.

பெறவரி தாலவள் பின்சென்ற நெஞ்சமும் பேணலர்க்கு
மறவரி தானன்ன வாணன்றென் மாறை வரைப்புனஞ்சூழ்
நறவரி தாழ்முல்லை நாண்மல ரோதி நகருமெனக்
குறவரி தாமென்செய் வேனென்று சோருமென் னாருயிரே.

இ - ள். அவளைப் பெறுதலரிதாயது மன்றி அவள் பின்னே தொடர்ந்துசென்ற நெஞ்சமும் மீட்டு நாம் பெறவேண்டுமெனிற் பெறுதற்கரிதாயது. பகைவர்க்கு வீரம்பொருந்திய சிங்கத்தையொத்த வாணன் தென் மாறை வரைப்புனஞ் சூழ்ந்த கள்ளால் வண்டு தாழப்பட்ட முல்லைநாண் மலரை யணிந்த குழலையுடையாளது நகரும் எனக்கு உறுதற்கரிதாதலான், என்செய்வேனென்று என்னுடைய பற்ற உயிர் சோராநிற்கும். எ - று.

எனவே,— இதற்குச் செய்யுமா றறிந்திலேனென மதிமயங்கிக் கூறிய வாறாயிற்று.

மதி - அறிவு. ஆல் - அசை. பேணலர் - பகைவர். மறவரி - வீரச்சிங்கம். 'சூழ்ந்த' என்னும் பெயரெச்சம் 'நகர்' என்னும் பெயர்கொண்டு முடிந்தது. நெஞ்சமும் என்னும் உம்மை எச்சவும்மை. நறவு - கள். அரி - வண்டு. 'தாழ்முல்லை' - வினைத்தொகை. 'நாள்மலரோதி' - அருமொழி யர். முன்னர் 'இடமணித்தென்றல்' என்னுஞ் செய்யுளில் தன்னூரும் அவளூரும் ஓரொல்லையென்று கூறினவன இஙஙனம் ஊரறியேனென்று

கூறியதற் றுன்கூறியதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், மறுமையங்கிக் கூற லான் மாறுகொள்ளாதென்றுணர்க. (கசுஉ)

இவற்றுள் முன்னைய விரண்டும் விலகுகதற்குரியன. 'பாங்கி யாடிடம் விடுத்துக்கொண் டகறல்' ஒன்றும் சேரற்குரித்து. ஏனைய நான்கும் கலக் கத்திற் குரியன.

பகற்குறியிடையீடு - முற்றும்.

இரவுக்குறி.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவியை இரவுக்குறியிற் கூடுதல்.

"வேண்டன் மறுதத லுடன்படல் கூட்டல்
கூடல் பாராட்டல் பாங்கிற் கூட்ட
லுயங்க னீங்கலென வொன்பது வகைத்தே
யியம்பிப் போந்த விரவுக்குறிதானே." — என்னுஞ் சூத்திர விதியான் இரவுக்குறி ஒன்பது வகைப்படும்.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல்.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல எ - து தலைவன் இருட்குறியை விரும்பிப் பாங்கியுடன் கூறல.

கருவிருந தெண்டிசை யுங்கன மாமழை கான்றதுள்ளம்
வெருவிருந் தெம்பதிக் கேகவொண் ணாது விதமவிதமாய்
வருவிருந தென்றும புரநதரு வாணனறென் மாறையன்னீர்
ஒருவிருந் தெஙகளைப போலெய்து மோகங்கு லுங்களுககே.

இ - ள். வகைவகையாய வரும் விருந்தை யென்ஞான்று மோம்பும் வாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வீர்! சூல்கொண்டு முகில் எண்டிசையும் பெரிய மழையைப் பெய்தது, ஆதலால் உள்ளத்தினிடையே அச்சமிருந் தால் எம்பதிக்குச் செல்லுதல் கூடாது, இற்றைக்கு வைகுதல் வேண்டும்; எங்களைப்போல் ஒப்பற்ற விருந்து இநதக் கஙகுலின்கண் உங்களுக்கு நீர் வருந்தித்தேடினும் கிடைக்குமோ? சொல்லுவீராக. எ - று.

கரு - சூல். கனம் - முகில். கான்றல் - பெய்தல். வெருவு - அச் சம். ஏக - போக. ஒண்ணாது - கூடாது. விருந்து புரத்தல் - விருந் தோம்பல். அன்னீர் - உயர்சொற்கிளவி. (கசுங)

அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. சுக.

பாங்கி நெறியின தருமைகூறல்.
(இது வெளிப்படை.)

மலைமாது வல்லவன் வாணன் வரோதயன் மாறைவெற்பில்
சிலைமா லுருமெங்குந் தீயுமி ழாநிற்குஞ் சிங்கமெங்கும்
கொலைமா கரியினை தேர்ந்துழ லாநிற்குங் கொற்றவபொன்
கலைமா னுறைபதி நீவரு மாறென்கொல் கங்குலிலே.

இ - ள். வீரமகட்குக் கணவனாகிய வாணனென்னும் வரோதயன் வெற்பிடத்திற்கொற்றவனே! மேகலைபொருந்திய மானுறைகின்ற பதிக்கு நீ வருகின்றவழி விலலொடுகூடிய மேகத்திடத்து இடிகளெங்குந் தீயைக் கக்காநிற்கும், சிங்கங்கள் எவ்விடத்தும கொல்லுந்தொழிலையுடைய கரிகளை இரையாகத்தேடி வருந்தித் திரியாநிற்கும கங்குற்பொழுதில் நீ வந்த தெப்படியோ? எ - று.

எனவே,— நீ வருதல் தகுதியன்றென்று கூறியவாறாயிற்று.

மலைமாது - வீரமகள். மலைதல் - பொருதல். சிலை - வில். மால் - மேகம், உரும் - இடி. உமிழ்தல - கலக்கல். தேர்தல் - ஆராய்தல். உழலல் - வருந்தித்திரிதல. பொற்கலைமான் - மேகலையுடைய தலைவி. ()

இறையோன் நெறியின தெளிமைகூறல்.
(இது வெளிப்படை.)

வடுவரி நீள்கண்ணி யஞ்சலம் யாம தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கொடுவரி கேழற் குழாம்பொரு கொலலையுங் குஞ்சரந்தேர்ந்
தடுவரி தாவு மடுக்கமுஞ் சூரவழுங் காறுமைவாய்க்
கடுவரி நாகந தவாமலகு கலலளைக் கானமுமே.

இ - ள். வடுப்போன்று வரியோடுகூடிய நீண்ட கண்ணையுடையாய்! தஞ்சைவாணன் வெற்பிடததுப் புலிக்குழாமும், பன்றிக்குழாமும் ஒன்றோடொன்று பொரப்பட்ட கொல்லைக்காடும, குஞ்சரத்தைத் தேடிக்கொல்லும் சிங்கம் தாவப்பட்ட மலைப்பக்கமும், அச்சத்தைக்கொடுக்குஞ் சூரரமகளென்னுந் தெய்வப்பெண் ணியங்கும் வழியும், ஐந்து வாயும் விடமும் வரியுமுடைய நாகங்கள் தவர்ந்து செல்லும் நெருங்கு கற்களின் வளைகளையுடைய காடும் யாமஞ்சலம். எ - று.

வடு - மாவடு. வரி - செவவரி கொடுவரி - புலி. கேழல் - பன்றி. தேர்தல் - ஆராய்தல். அடுக்கம் - மலைப்பக்கம். சூர் - சூரரமகள். ஆறு - வழி. வழங்கல் - இயங்கல். தவர் - தவாதல். கல்லளை - கல்வளை. அடுதல் - கொல்லுதல். அரி - சிங்கம். அடு - முற்றியலுகர மாதலான் வகர வுடம்படுமெய்பெற்றது. தாவுதல் - பாய்தல். (கஙகு)

பாங்கியவனுட்டணியியல்வினுதல்.

பாங்கியவனுட்டணி யியல்வினுதல் எ - து. தலைவன் நாட்டுப்பெண்களணியும் அணியையும் இயலையும் வினுதல். இயல் - புனைதல், முடித்தல் விளையாடிடம் முதலியன.

எனவே, ஃ தலைவன் நெறியினது எளிமை கூறியவழி நன்றென்று கூட்டற்கு உடம்பட்டுக் கூறுது, அணியியல் வினுதல் வினுவழுவெனின் அன்று. தலைவனை அவனுட்டணியியல் வினுவுழித் தலைவன் தன்னுட்டணியியல் வினுவும், வினுவுழி அணியியல் கூறும்வழி அதுவே குறியிடமாகக் கூறலாமென்று கருதிப் பாங்கி வினுவியவாறென் றுணர்க.

பூந்தழை யாது மலைமலர் யாது புனையிழையும்
சாந்தமும யாது தடமபொழில யாது தரணியின்மேல்
மாந்தரில வேளன்ன வாணன்றென் மாறை வளநகர்சூழ்
தேந்தரு சோலைவெற் பாவுங்க ளுட்டுறை செலவியாக்கே.

இ - ள். புவியின்மேல் மாந்தருக்குள் வேளையொத்த வாணன் தென் மாறை வளநகர் சூழ் தேனைத் தரும் மலரையுடைய சோலைவெற்பனே. உங்கள் நாட்டுறையுள் செல்வியர்க் கிடையிலுடுக்கும் பூந்தழையாது! சூடும் மலர் யாது? அணியும் அணியொடு பூசுஞ் சந்தனம் யாது? விளையாடும் பெரிய பொழில் யாது? சொல்வாயாக. எ - று.

மலைதல் - சூடுதல். புனைதல் - அணிதல். இழை - அணி. உம்மை இரண்டும் அசைநிலை. எண்ணும்மை யாகாதோவெனின், ஆகின் பன்மை வாசகங்கொண்டு முடியுமாதலான், எண்ணும்மை யாகாதால் மூன்றனுருபு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தடம்பொழில் - பெரியபொழில். தேம்-தேன்.

தலைவ னவனுட் டணியியல் வினுதல்.

தலைவ னவனுட் டணியியல் வினுதல் எ - து. பாங்கி குறிப்பறிந்து அவனுட்டணி யியலை தலைவன் வினுதல்.

எங்நாட் டவரணி கூறியன் பேறிங் கிகல்வடிவேல் [மேல்
மைந்நாட்ட வெண்முத்த வாணகை யாய்தஞ்சை வாணன்மென்
உன்னுட் டரிவைய ராரிடடஞ் சாந்த மொளியிழைபூ
மொய்ந்நாட் டழையொடெல் லாமொழி யாமன் மொழியெனக்கே.

இ - ள். போர்செய்யுங் கூரிய வேல்போன்ற மையெழுதிய நாட்டத்தையும், வெண்முத்தம்போன்ற வொளிநகையையு முடையாய்! எங்களுட்டவரணியும் மணிமுதலிய கூறிப் பெறுவதியாது, தஞ்சைவாணன் மண்

)வவிடத்து உங்கள் நாட்டரிவையர் ஆடிடமும், பூசுஞ் சாந்தமும, மொளிப்பூணும், முடிக்கும் பூவும், மொய்த்த நாட்டமைழயோடு எல் ிடாமல் எனக்கு மொழிவாயாக. எ - று.

ங்கு - இவ்விடம். இகல் - பொர. நாட்டம் - கண். வாள் - ஒளி. படிவேல் நாட்டம்,' 'வெண்முத்தநகை' இரண்டும் உவமைத்தொகை. மாய்த்தல் - செறிதல். (கசுஎ)

தன்னுட் டணியியல் பாங்கி சாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

வகைகொண்ட மாந்தழை காந்தளம போது மருப்பினமுத்தம்
தகைகொணட சநதனச் சாநதணிந் தாடுவா தஞ்சையாகோன்[துார்
மிகைகொண்ட தெவ்வரை வென்கணட வாணன்வெற் பாவெம
நகைகொண்ட வலலியனு ஞொலலி நாக நறுநிழலே.

இ - ள். குற்றங்கண்ட தெவ்வரைப்புறங்கண்ட தஞ்சையர் கோனு கிய வாணன வெறபனே! எமதூரிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்ட வல்லிபோல் வார், வகைகொண்ட மாந்தழை, காந்தளம் போது, யானைக்கோட்டு முத்தம, அழகுகொண்ட சநதனச்சாந்து, இவையணிந்து கங்குற்காலதது புன்னைகத்தின் நறிய நிழலில் விளையாடுபவா, எ - று.

எனவே,—குறியிடங கூறியவாறுமயிற்று. இரவுககுறியிடம் மனையைச் சுற்றி வளைநத மதிலகததென் றுணர்க.

'மிகை கொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட தஞ்சையர் கோனுகிய வாணன்' என முடிக்க. 'நிழலிலாடுவர்' என இயையும. 'வகைகொண்ட' என்பதனைப் 'போலும' முதலியவற்றிற்குங கூட்டுக.

வகை கொள்ளலாவது — தழை வகையிற்கொண்ட மாந்தழையும், போது வகையிற்கொண்ட காந்தட் போதும், முத்தவகையிற் கொண்ட யானைக்கோட்டு முத்தமும், சந்தனவகையிறகொணட தகைகொண்ட சந் தனமுமெனறுணாக.

தகை - அழகு. மிகை - குற்றம். வென் - புறம். நகை - மகிழ்ச்சி. வல்லி - இரா. உடுபபதறகும், சூடுவதற்கும, பூணபதற்கும அணிந்து என் னுஞ் சொல் பொதுவாகலான் அச்சொற்கொண்டு ஒரு முடிபாக்கிக் கூறி பவா றுணாக. (கசுஅ)

இறைவிக் கிறையோன் குறையறி வுறுத்தல்.

இறைவிக்கு * * * வுறுத்தல் எ - து. பாஙகி தலைவனை யோரிடத்து றுவி தலைவிபக்கற்சென்று தலைமகன் குறையை யறிவித்தல்.

புயலே றதிர்தோறும் பொங்குளை மீதெழப் போதகந்தேர்ந்
தியலே றதிரு மிருங்கங்குல் வாய்முத்த மீன்றுசங்கம்
வயலே றணைவளருந் தஞ்சை வாணன் வரையிலுண்கண்
கயலே றனையநின் பாலவரல வேண்டினா காதலரே.

இ - ள். இடியதிருந்தோறும் மிகுந்த மயிரைச் சிலிர்த்து யானை யைத்தேடி யியங்குஞ் சிங்கவேறு வாய்விடும் பெரிய கங்குலிடத்துச் சங்க முத்தங்களை யீன்று வயலி னுயர்ந்த வரம்பிலே துயிலுந் தஞ்சைவாணன் வரையிடத்துக் கயலேறுபோன்ற மையுண்ட கண்ணையுடைய நினபக்கல வரத்தக்க தலைவர் விருமபினர். எ - று.

புயலேறு - இடி. பொஙகுதல் - மிகுதல். உளை - மயிர். மீதெ ழல் - மேலே சிலிாததல். போதகம் - யானை. தேர்தல - தேடுதல். இய லல் - இயஙகுதல். ஏறு - சிங்கவேறு. இடித்தவுடன் மயிாசிலிர்த்துச் சிங்கம் யானையைத் தேடுமெனறது, இடியென றறியாது களிறுபிளிறிய தென்று கருதித் தேடியவாறெனறுணாக. 'சங்கமுதத மீன்று' என வும், 'கயலே றனைய வுண்கண்' எனவும் மாறுக. கயலேறு மீன்களிற் சிறந்தது. தலைவி - முன்னிலையெச்சம. (கசுகூ)

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தல் எ - து இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவி இயையாது தன் னெஞ்சொடு கூறுதல்.

விடவார கணைவிழி மெலலியன் மாதரை மேதினியோர்
மடவா ரொனுமுரை வாய்மைநெஞ் சேதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கடவா ரணாதிரி கஙகுனங் கண்ணன்ன காதலர்முள்
பிடவார் சிறுநெறி வாய்வரல வேணடினன் பெணணணங்கே

இ - ள். நெஞ்சே! தஞ்சைவாணன் பகைவரைப்போல் மதம்பொழி யும் யானைதிரியுங் கங்குலில் முட்பிடவார்ந்த சிறுநெறியிடதது நஙகண் போற்சிறந்த காதலா வர அணங்குபோலும் பெண் விரும்பின ளாதலான், விடம பொருந்திய நெடிய கணைபோலும் விழியையும மெல்லிய இய லினையு முடைய மாதரை உலகினுள்ளோா மடவாரொன்று கூறுமுரை வாய்மைதானே! எ - று.

'கணைவிழி' - உவமைத்தொகை. மடவார் - அறிவிலார். வாய்மை - உண்மை. கடவாரணம் - மதவாரணம். பிடவு - ஓர் மரம். சிறுநெறி - அருநெறி 'பெண்ணணங்கு' - பின்மொழி நிலையல். (கஎ௦)

நேரிழை பாங்கியொடு நேர்ந்துரைத்தல்.

நேரிழை * * * துரைத்தல். எ - து. நெஞ்சொடு கூறிய தலைவி பாங்கியோ டுடன்பட்டுக் கூறுதல்.

வெங்குல வாரண மேற்றவர்க் கேகலகி வேற்றரசர்
தங்குல வாழ்வு தவிர்த்தருள் வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில்
கங்குல வாவினர் காதல ராயிற் களிபயந்த
கொங்குல வாவலர் சூழ்குழ லாயென்கொல் கூறுவதே.

இ - ள். வெவ்விய கூட்டமாகிய யானைகளை யிரபபோர்க்குக் கொடுத்துப் பகைவேந்தர் தங்குலத்தினுள்ளோர் வாழ்வெல்லாந் தவிர்த்தருள் வாணன் தமிழ்ச்சிலம்பிடத்து வண்டுகட்குக் களிப்பைக்கொடுத்த மணம் வாடாத மலர்சூழ்ந்த குழலாய்! காதலர் இரவுக்குறியைக் காதலித்தாராயின் யான் மறுவார்த்தை கூறுவதென்? எ - று.

எனவே, — நேர்ந்தமையாயிற்று.

குலம் - கூட்டம். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. களி - களிப்பு. களிப்புப் பயந்த மணம் என்றதனால் வண்டு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொங்கு - மணம். உலவா - வாடா. (கஎக)

நேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக் குரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பரவாத வண்ணம் பரவியும் பாதம் பணிந்துநெஞ்சம்
கரவாத பொன்னைநின் காரண மாகக் கயிலையென்றே
வரவா தவனஞ்சும் வெண்மா ளிகைத்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
இரவாத வண்ணமெல் லாமிரந் தேனிவ் விரவிடையே.

இ - ள். வெண்சாந்து பூசியவதனாற் கயிலாயமலையென்று கதிரோன் வருதற் கஞ்சும் மாளிகையுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! நெஞ்சத்தில் நின் காதலை மறையாத பொனனை நின பொருட்டாகப் புகழாத வண்ணமெல்லாம் புகழ்ந்தும், பாதங்களைப் பலகாற் பணிந்தும், இவ்விடையிருளின்கண் அவள மன மியைதற்கு இரவாத முறைமையெல்லாம் இரந்தேன். எ - று.

பரவுதல் - புகழ்தல். கரத்தல் - மறைத்தல். பொன் - திருமகள். ஆதவன் - கதிரோன். வண்ணம் இரண்டும் முறைமை. (கஎஉ)

குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயி லறிதல்.

குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயி லறிதல் எ - து. பாங்கி தலைவனைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தாயினது துயிலையறிதல்.

மாகந் தரியலர்க் கீந்தருள் வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
மேகந் தருமின் னிடையன்ன மேவினை நாணமலாவேய்
நாகந் தழுவுங் குடம்பையின வாய்நடு நாளிரவில
சோகந் தவிர்வில வாய்த்துயி லாததென் றோகைகளே.

இ - ள். தன்னைச் சேராத பகைவர்க்கு வானுலகத்தை யளித்தருள் வாணன் தெனமாறை வெற்பிடத்து மேகங்கொடுக்கும் மின்போன்ற விடையையுடைய அன்னமே! மணநாண்மலர் பொருந்திய புன்னைகத்தைத் தழுவுங் குடம்பை யிடத்தில் இரவில் இடையாமத்து மயில்கள் துன்பத்தை நீங்காவாயத துயிலாததென்? எ - று.

மாகம் - வானுலகு. தரியலர் - பகைவர். குடம்பை - கூடு. வேய்தல் - பொருந்துதல. சோகம் - துன்பம். தோகை - மயில். (களங)

இறைவிக் கிறைவன் வரவறி வுறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) வரவு-குறியிடத்து வரவு.

கநதார நாணுங் கனிநதசொல் லாய்நங் கடிமனைக்கே
வநதார வாவின் பெருமையி னூற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கொநதார சோகந தருஞ்செழும போதுங் கொழுந்தழையும்
தநதா ரகலந தழீஇயக லாது தணநதவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கநதாரம் நாணும் தித்தித்த சொல்லாய்! கொததாாநத வசோகத்தரு தரப்பட்ட செழுமபோதுங கொழுந்தழையுந் தந்து நிறைநத முலையைத தழீஇ மணத்தாற் பிரியாது, மெய்யாற் பிரிநத வாதரஙகொண்ட அவாவின் பெருமையினுல் நமது விளங்கிய மனைக்கு வந்தார். எ - று.

கந்தாரம் - ஓா பண். கனிதல் - தித்திதகல். கடி - விளக்கம். கொழுந்து - கொதது அகலம் - ஆகுபெயர். தணத்தல - பிரிதல். (களச)

தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மின்னே யயிலொடு மின்விளக் காவநத வெற்பனைநாம்
பொனனே யெதிர்கொளப் போதுகம் வாபுவி யேழினுக்கும்
தன்னேயம வைத்தருள் சநதிர வாணன் றமிழ்ச்சிலமபில
நினனே ரியனமயில கண்டுயி னுக நிழலகத்தே.

இ - ள். எழ்புவிக்கும தன்னன்பைவைத் தாளப்பட்ட சந்திரவாணன் தமிழசசிலமபி விருக்கப்பட்ட பொன்போன்றவளே! நின்னியனுக்கு நேராகிய மயில்கணணுறஙகும் புன்னைக நிழலகத்து ஒளிபொருந்திய வேலுடனே மின்னும விளக்காக கஙகுலில் வந்த வெற்பனை நாமெதிர்கொள்ளப் போதுகம் வா. எ - று.

மின் - ஒளி. எய்தல் - பொருந்துதல். அயில் - வேல். பொன் - ஆகுபெயர். நேயம் - அன்பு. தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. இயல் - சாயல். 'நினதியல்' என மாறுக. (களரு)

குறியுய்த் தகறல்.

குறியுய்த் தகறல் எ - து. பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துச் செலுத்தித் தானகன்றுபோதல்.

மந்தார மன்னகை வாணன்றென் மாறை மயிலனையாய்
நந்தா வனப்பொய்கை நான்கொய்கு வேன்குழ லுனுங்கங்குல்
கொந்தார் தெரியனின் செங்கனி வாயொடுங் கொங்கையொடும்
பைந்தா மரையையுஞ் சேதாம பலையும பகைபபித்ததே.

இ - ள். மந்தார தருப்போனற கையையுடைய வாணன் தென் மாறைநாட்டு மயில் போன்றவளே! குழலுக்கு நாணுங் கங்குலானது கொததார்ந்த மாலையணிந்த நின் செங்கனிவாயொடுங கொஙகையொடுஞ் சேதாம்பலையையும் பைநதாமரையையும பகைக்கச் செய்த தாதலால் கேடில்லாத சோலையிடத்திருக்கும் பொய்கையிறபோய், நான அப்போது களைக் கொய்வேன், கொய்துவருமளவும் இவ்விடத்து நிற்பாயாக. எ - று.

மந்தாரம் - பஞ்சதருவிலோர் தரு. நந்தா - கெடா. வனம் - சோலை. கொந்து - கொத்து. தெரியல் - மாலை. சேதாம்பல் - அரக்காம்பல்.

இவ்வாறு இரவுக்குறிக்கண் தலைவியைத் தமியளாய் நிறுத்திப் பாங்கி நீங்கில இடையிருளில் அச்சமின்றி தலைவி நிற்பளோ வெனின், தான் பயின்ற இடமும் தன் ஞயததோ டொக்கு மாதலானும, தலைவன் ஓர் புடை அருகு நிற்றலானும், பாங்கியும் அப்பால் பொய்கையில் நிற்றலானும் அச்சமின்றி நிற்பளென் றுணர்க. (கஎசு)

வண்டுறை தாரோன் வந்தெதிர்ப் படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

முதிரா முலையிப் பனியநத கார முனியவல்ல
கதிரா யிரமில்லை யேழ்பரித் தேரிலலைக் காவலவெய்யோற்
கெதிரா தல் சோமற் கியைவதன் றேநும்மில் யாாதிறநதார்
மதுரா புரித்தமிழ் தோவாணன மாறை வனத்துவநதே.

இ - ள். என்ஞான்றும் முதிர்நது சாயாத முலையையுடையாய்! இந்தப் பனிபொருநதிய அந்தகாரமாகிய பூட்டைத் திறப்பதற்குத் திறவுகோலாகிய கதிராயிரமில்லை, திறப்பவனைக் கொண்டுவரும் எழ்பரியையுடைய தேரில்லை, திறக்குங் காவலையுடைய வெய்யோனுக்கெதிராய்வந்து திறத்தல் சோமற்குப் பொருவதன்றே யாதலானும,இலலாகிய தாமரைமாளிகையை மதுராபுரித் தமிழை யாராய்ந்த வாணன் மாறை நாட்டிலிருக்கும் பொய்கை நீரில் வந்து திறந்தவர்யாா? எ - று.

அந்தகாரம் - இருள். பரி - குதிரை. வெய்யோன் - சூரியன். சோமன் - சந்திரன். இயல்வது - பொருந்துவது வனம் - நீர். 'முதிரா மூலை' என்றதற்கு 'நுசுமில' என்றது ஒருமைபபன்மைமயக்கம். (கஎஎ)

பெருமகள் ஆற்றின தருமைநினைந் திரங்கல்.

பெருமகள் * * * திரங்கல் எ - து. தலைவி தலைவன் வரும் வழியின தருமையை நினைந்திரங்கல்.

செழியன் கயலைத் திசைவைத்த வாணன்றென் மாறையென்மேல்
கழியன் புடையநின் காலகண்க ளாகக் கராம்பயிலும
குழியன்றி யும்வெஞ் சுழியொன்றும யாறுங் குழீஇக்கொடிதாம்
வழியன்ப நீயெங்ங னேவநத வாறிம மழையிருளே

இ - ள். அன்பனே! பாண்டியனது கயற்கொடியைத் திசையெட்டினும் நிறுத்திய வாணனுட்டி லிருக்கின்ற என் மிகுந்த அன்புடைய நினது கால்களே கண்களாக, முதலைகள் நெருங்குங் குழிந்த மடுவல்லாமலும் வெவ்விய சுழிபொருந்தும் அருவியாறுங் கூடிக் கொடியதாம் வழியில் இம்மழைக்காலிருளில் நீ வந்தவா றெவவாறு? எ - று.

செழியன் - பாண்டியன். கயல் - ஆகுபெயர். கழி - மிகுதி. கால் கண்களாதல் இருட்செறிவால் அககண் நெறி செல்லாதாகலான் காலறிவாற் றடவிவருதல். கராம் - முதலை. பயிலுதல - நெருஙகுதல். குழீஇ - கூடி. (கஎஅ)

புரவலன் தேற்றல்.

புரவலன் தேற்றல் எ - து. தலைவியைத் தலைவன் தேற்றல்.

வெயிலுந் தரவிநத மென்மல ரன்னமும் விநதைவெற்றி
மயிலும் பயில்புயன் வாணனறென் மாறைநின வாள்விழிபோல்
அயிலுங் குயின்மொழி நின்னிடை போன்மினனு மாடளிகள்
பயிலுந் தொடைநின் குழலபோ லிருளைப் பருகினவே.

இ - ள். குயில்போன் மொழியாய்! வெயிலினுலே முறுக்கைத் தள்ளப்பட்ட தாமரை மலரிலிருக்குஞ் செல்வததிருவும், விந்தையாகிய வெற்றித்திருவும், பழகிய புயத்தையுடையவனுகிய வாணன் மாறைநாட்டு நின் னுளியையுடைய விழியையொக்கும் என் கைவேலும், நின்னிடையையொக்கும் மின்னும், ஆடும வண்டுகள் செறிந்த மாலை சூழ்ந்த நின் குழலையொக்கும் இருளைக் குடிததன வாதலால் யான் அச்சமின்றி வந்தேன். எ - று.

உந்தல் - தள்ளுதல். அரவிந்தம் - மென்மலர். அன்னம் - செல்வத்திரு; விந்தை. வெற்றிமயில் - வெற்றித்திரு பயிலுதல் - பழகுதல். அயில் - வேல். பயிலுதல் - செறிதல். பருகுதல் - குடித்தல். (கஎகூ)

புணர்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சுழிநீ ரலைகடற் றொல்லுல கேழினுந் தோற்றும் வண்மைக்
கழிநீடு மாடக மேருவின் மீதினுங் காவல்கொண்டு
வழிநீள் புகழ்கொண்ட வாணன்றென் மாறை வரையின்மலர்ப்
பொழினீழ லும்ப ரமுதனை யாளைப் புணர்ந்தனமே.

இ - ள். சுழிந்த நீரும் அரிரி லலையும்பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த பழைய வுல கேழினும் புரக்கும் செல்வமிகுதி நீண்ட பொன்மேருவு மீதிலுங் காக்குந் தொழிலைக்கொண்டு, அத்தொழில் வழியே நீண்ட புகழைக்கொண்ட வாணன தென்மாறைவெற்பிற் றோன்றிய மலர்ச்சோலை நீழலில் தேவாமிர்தம போல்வாளை யாம் புணர்ந்தனம். எ - று.

யாம் - தோன்றா எழுவாய். 'சுழிநீரலை' என்புழி உம்மைத்தொகை. தொல்லுலகு - பழைய வுலகு. வண்மை - வளம். கழி - மிகுதி. ஆடக மேரு - பொன்மேரு. உம்பரமிர்தம - தேவாமிர்தம். (கஅ0)

புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மண்ணார் பெருமபுகழ் வாணன்றென மாறை வரைபயிலும்
தண்ணா ருமகமழ சாரவருஞ் சாரலிற சாரதுறையும்
பெண்ணா ரணங்கனன நின்முகந் தானகண்ட பின்னுமுண்டோ
கண்ணார் தடங்களின் வாயொடுங் காத கமலங்களே.

இ - ள். நிலவுலகம் நிறைந்த பெரிய புகழுடைய வாணன் தென் மாறைவரையில் பயிலுந் தட்பமாய்ச சந்தனமும் நாறுகின்ற பிறரொருவர் சார்தற்கரிய மலைச்சாரலிற சார்ந்துறையும ஆரணங்குபோன்ற பெண்ணே! நின் முகத்தைககண்ட பினனும இடமாாநத பொய்கைகளில் வாய்குவியாத கமலங்களுண்டோ! இலலை. எ - று.

'நின் முகத்தை மதியமென்று கருதி வாயொடுங்காதகமலமுண்டோ' எனினும் அமையும். மண் - நிலவுலகம. ஆர்தல - நிறைதல். ஆரம் - சந்தனம். தென்மாறைவரை - பொதியம். 'ஆரணங்கன்னபெண்' என இயையும். பெண் - அண்மைவிளி. கண் - இடம். ஒடுங்கல் - குவிதல்.

இறைமக ளிறைவனைக் குறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

சூரற் கதிர்முத்த வார்முலை யாவியின் சூழ்கானி
வாரற்க நீதனுரை•வாணனவெற் பாவய மாவழுங்கும்
வேரற் கடிய கவலையி னூடு வெயிலவற்கும்
சாரற் கருமைய தாவிருள் கூருமெஞ் சாரலிலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வயமாவாகிய சிங்கம் புலி யானை இவைகள் சஞ்சரிக்கும் வேரல் நெருங்கிய கடியவாகிய கவர்வழி யாய், உள்ளே வெயிலவன் கிரணங்கட்கும் சோதற் கருமையுடைத்தாத லால், எக்காலமும் இருள்மிகும் எஞ்சாரலிடத்து நகைத்தல் போன்ற கதிரையுடைய முத்தமும் கச்சும் பொருந்திய முலையென்னும் வாவியில் முழுக நீ தனியே வாரற்க. எ - று.

மூரல் - நகை. கதிர் - கிரணம். 'முத்தமவார' என்புழி உம்மைத் தொகை. வார்முலை - கச்சிறுக்கியமுலை. ஆவி - வாவி. வயமா புலி, யானை, சிங்கம் மூன்றிற்கும் பொதுவாதலான இம் மூன்றையுங் கூறப் பட்டது. வேரல் - மூங்கில். கவலை - கவர்வழி. வெயிலவன் - ஆகு பெயர். கூர் - மிகுதி. (கஅ௨)

இறைவியை இல்வயின் விடுத்தல்.

இறைவியை இல்வயின் விடுத்தல் எ - து. தலைவன் தலைவியை மனை யிற் செல்லெனவிடுத்தல்.

மல்லையம் போர்வென்ற வாணன்றென் மாறைநின் மாளிகையாம்
தொல்லையம் போருகந் தேடவுங் கூடுந் தொடித்தளிரால
முல்லையம் போது முகையுங்கொய் யாது முகிழ்முலையாய்
சொல்லையம் பொற்பளிங் கிற்றலம் பாதஞ் சிவப்பிக்கவே.

இ - ள். மல்லை யென்னும் ஓரூரிடத்தில் போர்வென்ற வாணன் தென்மாறைநாட் டிருக்கின்ற முகைபோன்ற முலையாய்! நின் மாளிகை யாகிய பழமையுடைய தாமரையானது தேடவுமமையுமாதலால் தொடி செறிந்த தளிர்போன்ற கையினால் முல்லைப்போதுந் தனது முகையுங் கொய்யாது அழகிய பளிங்குத்தலத்தைப் பாதமானது சிவப்பேறச்செய்யச் செல்லக்கடவை. எ - று.

மல்லை - ஓரூர். 'தொடித்தளிர்' - ஆகுபெயர். அம் - சாரியை. அம் - அசைநிலை. செல் - செல்லக்கடவை. ஐ-சாரியை. பொன் - அழகு. 'தலம்' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (கஅ௩)

இறைவியை யெய்திப் பாங்கி கையுறைகாட்டல்,

(இது வெளிப்படை.)

முகையா யலராய் முலைக்குநின் வாய்க்கு முறைமுறையே
பகையா முளரியுஞ் சேதாம்ப லுமிவை பைங்கழுநீர்
வகையார் தொடைபுனை வாணன்றென் மாறையின் மௌவலன்ன
நகையா யவையிவை நின்குழற் காமுல்லை நாணமலரோ.

இ - ள். பசிய கழுநீர் வகையார்ந்த மாலையணிந்த வாணன் தென் மாறைநாட்டின் மௌவல்போன்ற நகையினையுடையாய்! முகையாயல

ராய் முலேக்கும் நின்வாய்க்கும் நிரனிறையாய்ப் பகையான தன்மையை யுடைய தாமரையும் செவ்வாம்பலும் இவை கண்டருள்; முல்லைகாண் மலராகிய இவையும், முன்காட்டியஅவையும் நின் குழற்குச் சூடுதற்காமென்று கொண்டுவந்தேன். எ - று.

முளரி - தாமரை. சேதாம்பல் - செவ்வாம்பல். கழுநீர் - குவளை. மௌவல் - முல்லை. இரவுக்காலமாதலால் தாமரையை முகை யென்றும், ஆம்பலையும், முல்லையையும் மலர் என்றும் கூறியவாறென் றுணர்க.(கஅச)

இற்கொண் டேகல்.

இற்கொண் டேகல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கி மனையிடத்திற்கூட்டிப் போதல்.

ஒல்கா விருண்மணந் தொல்கரும் போழ்தி னுணர்ந்துநமமை
நல்கா வியலபன்னை நாடினு நாடு நடந்தருணீ
மல்காவி சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையின் வள்ளையின்மேல்
செலகாவி யன்ன விழித்திரு வேநின் றிருமனைக்கே.

இ - ள். நிறைந்த பொய்கை சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில் வள்ளையின்மேற் செல்லுங் காவிபோலக் காதின்மேற்செல்லும் விழியையுடைய திருவையொப்பவளே! நம்மை நல்கும் அவ்வியல்பினையுடைய அன்னை சுருங்காத இருளைப்பொருந்திச் சுருங்குதற்கரிய இராப்போதிற் றுயிலெழுந்து தேடினுந் தேடுமாதலினால், நின் திருமனைக்கு நீ நடந்தருள்.

ஒல்கா - சுருங்கா. உணர்தல் - துயிலெழுதல். நல்கல் - பயத்தல். ஆவியல் - சுட்டுநீண்டது. மல்கல் - நிறைதல். ஆவி - பொய்கை. வள்ளை - வள்ளைக்கொடி. காவி - நீலம். (கஅரு)

பிற்சென் றிறைவனை வரவு விலக்கல்.

பிற்சென் *** விலக்கல் எ - து. பாங்கி தலைமகளை மனையிற் சேர்த்த பின்பு தலைமகன்பாற் சென்று இவ்விருளினில் நீவாரலென்று வரவு விலக்கிக் கூறுதல்.

வெம்போா முருகென்ன வேல்வல னேநதி வெறிநிங்ஙனே
வம்போா நகரொலலி வாரலவெற் பாமரு வாவரசர்
தமபோர் கடந்த தடமபுய வாணன றமிழ்த்தஞ்சைநாட்
டம்போ ருகமலல வோதிருக் கோயி லணங்கினுக்கே.

இ - ள். வெற்பனே! பகைவேந்தர்தம் போரைக்கடந்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை நாட்டின்க ணுள்ள அணங்கு போல்வாட்குத திருக்கோயில் அம்போருக மல்லவோ! ஆதலினால், வெம்போரில் முருக வேளென்று சொலல வேலை வலத்திலே யேந்திப் பயனின்றிப் புதுமையாராயும் நகரிடத்து இராப்பொழுதில் இவ்விடத்தில் நீ வாரல். எ - று.

முருகு - முருகவேள். வலன் - வலப்பக்கம். வம்பு - புதுமை. ஓர்தல் - ஆராய்தல். எல்லை - இராப்போது. 'அல்லவோ' என்னும் ஓகாரம் எதிர்மறை. அம்போருகம இராக்காலத்தில் கதவு திறவாதாதலால் தலைவி மனைவிட்டு வெளிவருதல அரிதெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறுணர்க. (கஅரு)

பெருமகன்மயங்கல்

பெருமகன் மயங்கல எ - து. பாங்கி இவ்வாறு இரவுக்குறி விலக்கிய சொற்கேட்டுத் தலைமகன மயங்கிக் கூறல்.

வஞ்சங் கலந்த கலிவென்ற வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
தஞ்சங் கலந்தசொற் றையலும யானுந் தனித்தனியே
நெஞ்சங் கலந்த நிலைமையெல லாங்கண்டு நீயமுதின்
நஞ்சங் கலந்தனை யேநனை வார்குழ னன்னுதலே.

இ - ள். வார்ந்து அருமபை முடித்த குழலையும், நல்ல நுதலையு முடையாய்! வஞ்சனை கலந்த கலியாலத்தைவென்ற வாணன் தென்மாறை வெற்பில் பற்றுக்கோடாகக்கலந்த சொல்லையுடைய தையலும யானுந் தனித்தனியே நெஞ்சங் கலந்த நிலைமையெல்லாங்கண்டு, நீயின்னு மமுதில் நஞ்சங் கலந்தாற்போலவும வார லென்னுஞ் சொலலைச சொலலினை. எ - று.

தஞ்சம - பற்றுக்கோடு. நனை - அரும்பு. வார்தல் - சீப்பிடுதல். ()

தோழி தலைமகன் துயர்கிளந்து விடுதல்.

தோழி தலைமகன் துயர்கிளந்து விடுதல் எ - து. தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகள் துயரைக் கூறி நீ பேர்போய்ச் சேர்ந்த செயதி யாம் அறியும்படி குறிசொல் பயென்று கூறிவிடுதல.

முன்னூ ரரவுந் தெரியா விருணெறி முன்னிநையும்
மின்னூர் புனையிழை மின்னனை யாளுய்ய வேலின் வெம்போர
மன்னூர் களிறு திறைகொண்ட வாணனறென மாறையன்ன
நின்னூ ரகம்புகுந் தாற்குறி காட்டு நெடுந்தகையே.

இ - ள். நெடுந்தகையே! முன்னே யூரப்பட்ட அரவுந் தெரியா விருள் செறிந்த நெறியென்றதனை நினைந்து நையும ஒளியூர்ந்த அணியை யணியும் மின்போன்றவ ளுய்யும்பொருட்டு, வேலினால் வெய்ய போரிற் பகைவேந்த ரூரப்பட்ட களிற்றைத் திறையாகக் கொண்ட வாணன் தென்மாறைபோன்ற நின்னூருட் புகுந்தால, ஓரடையாளங் காட்டுவாயாக. எ - று.

'அரவும்' எனபுழி உம்மை சிறப்பும்மை. முன்னி - நினைந்து. மின் - ஒளி. 'இழைபுனை' என இயையும். புனைதல் - அணிதல். இழை -

அணி. மன் - வேந்தன். குறி - அடையாளம். காட்டுதல - கோடுகுறித்தல, சங்கு குறித்தல் முதலியன. (க௲அ)

திருமகட் புணர்ந்தவன் சோல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருங்குன் றனமதி லெம்பதிக் கேக லெளிதுசெம்மை
தருங்குங் குமமுலைத் தையனல் லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கருங்குஞ் சரவினம் வெண்சிங்க வேறஞ்சு கங்குலின்மை
மருங்குஞ் சுடாவிளக் காமட வார்குழை மாணிக்கமே.

இ - ள். சிவப்பு நிறத்தைத் தருங் குங்குமம் அணிந்த முலையையுடைய தையனல்லாய்! தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கரிய யானைக் கூட்டங்கள் வெண்சிங்க வேற்றை யஞ்சுங் கங்குலில் எட்டுத் திக்கும் மடவார் தங் குழையில் அணிந்த மாணிக்கம் ஒளி பொருந்திய விளக்கேற்றினாற்போல வருமாதலால், பெரிய மலைபோலும் மதில்சூழ்ந்த எம்பதிக்கேக லெளிது நீ கவலற்க. எ - று.

எனவே,— தலைவி யென்னெஞ்சி லிருக்கின்ற காதலின் அவள் குழைமாணிக்க வொளியினாலே இருள் நீங்குமென்றவாறாயிற்று.

இருமை - பெருமை. குஞ்சரம் - யானை. சுடர் - ஒளி. குழை - காதணி. 'சிங்கவேறு' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (க௲கூ)

இறையோனிருட்குறி வேண்டலும், நெறியினதருமை கூறுதலும், தலைமக னவனூரணியியல் வினாதலும், பாங்கி இறைவிக்கு இறையோன் குறியறிவுறுத்தலுமாகிய நான்கும் வேண்டற்குரியன. பாங்கி நெறியினதருமை கூறலும், இறைமகள் இறைவனைக் குறிவரல் விலக்கலும், பாங்கி இறைவனை வரவு விலக்கலுமாகிய மூன்றும் மறுத்தற்குரியன. பாங்கி யவனூரணியியல் வினாதலும், அவற்கவன் தனதூரணியியல் பாங்கி சாற்றலும், நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துரைத்தலுமாகிய மூன்றும் உடன்படற்குரியன. தலைமகள் நேர்ந்தமை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தலும், குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயிலறிதலும், இறைவிக்கு இறைவன் வரவறிவுறுத்தலும், அவட்கொண்டு சேறலுமாகிய நான்குங் கூட்டற்குரியன. தலைமகன் தலைமகளை யெதிர்ப்படுதலும், தோதலும், புணர்தலுமாகிய நான்குங் கூட்டற்குரியன. தலைமகன் தலைமகளையெதிர்ப்படுதலும், தேற்றலும், புணர்தலுமாகிய மூன்றும் கூடற்குரியன. தலைமகள் புகழ்தலும், கையுறைகாட்டலுமாகிய இரண்டும் பாராட்டற்குரியன. தலைமகன் தலைவியை இல்வயின் விடுத்தலும், பாங்கி தலைமகனை இற்கொண்டேகலுமாகிய இரண்டும் பாங்கி கூட்டற்குரியன. நேரிறைவி நெஞ்சொடுகிளத்தலும், தலைமகள் ஆற்றினதருமைநினைந் திரங்கலும், பெருமகன் மயங்கலும், தோழி

தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுத்தலுமாகிய நான்கும் முயங்கற் குரியன. முயங்கல் - வருந்துதல். பாங்கி குறியுய்த்தகறலும், இருமகட் புணர்ந்தவன் சேறலுமாகிய இரண்டும் நீங்கற்குரியன.

இத்துணையும் ஏழாநாட் செய்தியென் றுணர்க.

இரவுக்குறி - முற்றும்.

இரவுக்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது, எட்டாநாள் இரவுக்குறிக்கண் வந்த தலைமகன் அல்ல குறிப்பறிதலால் இடையீடு பட்டுப் போதல்.

* "அல்ல குறிவருந் தொழிற்கருமை யென்றுங்
கெல்விக் குறையிடையீ டிருவகைத தாகும்." — என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் எல்விக்குறை யிடையீடு இருவகைப்படும். அல்லகுறி எ - து. தலைவியால் நிகழ்த்தப்படுவன வாகிய புள்ளெழுப்பல் முதலியன. எனவே,— நீரிற் கலவெறிதல், இளநீர்வீழ்த்தல் முதலியனவுங்கொள்க. வருந் தொழிற் கருமை எ - து. தலைமகன் வருகின்ற தொழிற்கருமை.

அல்லகுறி.

இறைவிக் கிறைவர வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

கயல்வென்ற வுண்கண்ணி காரண மேதுகொல் கைதையங்கான்
அயனின்ற புன்னையி னன்னமெ லாமட லாழியங்கைச்
சயமங்கை தன்பெரு மான்றஞ்சை வாணன் றரியலாபோல்
துயரம் பெருகி யிராவொரு போதுந் துயின்றிலவே.

இ - ள். கயலை வென்று மையுண்ட கண்ணாய்! போர்புரியுஞ் சக்கரத்தைத் தரித்த சயமங்கைக் கிறைவனாகிய தஞ்சைவாணன் தரியலாபோற் கைதையங்காட்டின் அயலிருக்கும் புன்னையி னன்னமெல்லாந் துயரம் பெருகி, இவ்விரவின்கண் ஒரு நாழிகையுந் துயின்றில, காரணம் யாதோ! தெரிந்திலன். எ - று.

கைதை - தாழை. புன்னை - புன்னாகம். அடல் - போர். சயமங்கை - வெற்றிமாது. போது - ஈண்டு நாழிகை. உம்மை - சிறப்பு. (கசுo)

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. சுஙு.

தான்குறி மருண்டமை தலைவியவட் குரைத்தல்.

தான்குறி * * * குரைத்தல் எ - து. தலைவி தானல்ல குறியிடத்து நின்று தலைவனைக் காணாமையால் மீண்டு விடியற்காலத்து வந்து பாங்கியுடன் கூறல்.

அல்லகுறிப்படுங் காரணமென்னை யெனின், தலைவன் முன்னைநாளிரவில் புன்னைமரத்தின் கீழ்நின்று அதனமேலிருக்கும் மயில்களை யெழுப்ப, அக்குறியிடத்து வந்து நீங்கிய தலைவி மற்றநாள் குறிக்கு வருவளென்று தலைவன் வந்துநிற்க, தலைவன் வருங்கால் அணிததும அல்லது சேய்த்தும் அல்லதாய ஓர் புன்னை மரத்திருந்த அனனஙகள் தற்செயலா யெழுந்து ஆரவாரிக்க, அது தோழியாலறிந்த தலைவி அவ்வன்னங்களெழுந்த புன்னைக்கீழ் வந்து நினறு போயினள். தலைவனும் மயிலிருக்கும் புன்னைக்கீழ் நின்று தலைவியைக் காணாய், இருபுன்னைகளும நடுவிருந்த தாழைமரங்களிலே யோர் மரத்தில தானவந்து போயதற கடையாளமாகத தானணிந்த மாலையை வைத்துப் போயநாளில் இருவரும் அல்ல குறிப்பட்ட காரணமென்றுணர்க.

பேசத் தகுவதொன் றன்றுகண டாய்பிறி தோர்குறியை
நேசத் தவர்குறி யென்றுசென றியானகுறி நின்றுவந்தேன்
வாசத் தமிழ்புனை தோளுடை யானறஞைை வாணனொன்னார்
தேசத் தவருமெய் தாவெய்ய நோயெயதிச் சேயிழையே.

இ - ள். சேயிழையே! தலைவர் நிகழ்த்த நிகழ்நததல்லாதாய்ப் பிறிதொன்று னிகழ்ந்த அடையாளததை நேசததையுடைய தலைவா நிகழ்த்திய அடையாளமாக வெண்ணிப்போய்க் குறியினின்றும் மணம்பொருநதிய தமிழ்மாலைபுனைந்த தோளுடையானாகிய தஞ்சைவாணன் பகைவாதேசத்திலுள்ளோரும் எய்தாத கொடிய துனபததை யெய்தி வந்தேன், அத்துன்பஞ் சொல்லத்தகுவதொனறனறு. எ - று.

கண்டாய் - முன்னிலையசை. குறி - அடையாளம். நேசத்தவர் - அன்புடையவா. வாசம - மணம. ஒன்னா - பகைவர். (கககக)

பாங்கி தலைமகன் றீங்கெடுத் தியம்பல்.

பாங்கி தலைமகன் றீங்கெடுத்தியமபல எ - து. பாஙகி தலைவன் பொல்லாங்கை யெடுத்துக கூறல.

வடியோ வெனுங்கண மடநதைநல லாய்தஞ்சை வாணனைவந
தடியோ மெனச்சென் றடையலா போலயா கின்றநின்கைத்
தொடியோட மென்பணைத தோளிணை வாடுந் தொழிலபுரிநத
கொடியோா துணிநதுசெய் தார்குறி யாத குறிபெய்தே.

இ - ள். வடுவோ! கண்ணே! என்றையந் தருங் கண்ணேயுடைய மடந்தை நல்லாய்! தஞ்சைவாணனை வந்தியா மடியோமெனச் சொலலி யடையாதவர்போல அயர்கின்ற நின் கைத்தொடி யோடிப்போக மெல் லிய மூங்கில்போன்ற தோளிணைவாடுந் தொழிலைக்கொடுத்த கொடியோர் குறியை நமக்குத் துணிந்துசெய்தார். எ - று.

எனவே,— நாங் கருதாத அடையாளத்தை நமக்கறிவித்துத் தாம் அக்குறி வாராதொழிந்தாரென்று தலைவன் றீஙகு கூறியவாறென்றுணாக.

வடு - மாவடு. அடையலர் - பகைவா. தொடி - வளை. பணை - மூங்கில். குறித்தல் - கருதுதல். (கரூஉ)

தலைவன் புலர்ந்து போதல்.

தலைவன் புலாந்துபோதல் எ - து. தலைவன் தான்குறித்த குறியி லிருந்து தலைவியல்ல குறிப்பட்டு வாராமையாற் புலர்ந்து தன் ஊர்க்குப் போதல்.

தேனுற்ற வாகையந் தார்த்தஞ்சை வாணனைச் சேரலர்போல்
மானுற்ற பாாவை மயிலபொருட் டாக வழிதெரியாக்
கானுற்ற கானற் கனையிருள் வாய்வரக் கற்பித்தநீ
யானுற்ற நோய்களெல் லாமபடு வாயினி யென்னெஞ்சமே.

இ - ள். எனது நெஞ்சமே! தேன்பொருந்திய வாகையந்தாரணிந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவாகள்போல, மான்போலுற்ற பாாவையுடைய மயில்பொருட்டாக வழிதெரியாத காடுபோலப்பொருந்திய சோலையிடத் திற செறிநத இருளிலே வரக் கற்பிதத நீ யான் உற்ற நோயகளெலலாம இன்று படுவாயாக. எ - று.

வாகையந்தார் - வெறறிமாலை. சேரலா - பகைவா. 'மானுற்ற பாாவை' 'கானுறற கானல' இரண்டும உவமைததொகை. ஈஙகு 'உறற' என்பதற்கு 'வமபுறு வென்று செப்புற்ற தோர்பகை' என்பதனை உதா ரணங காட்டுவாருமுளர். மயில் - ஆகுபெயர். கானல - சோலை. கனை யிருள - செறிநதவிருள்.

இவ்வாறு புலந்துபோந தலைவன் தான்வந்த குறியிடத்து நின்றுபோய தற் கடையாளமாகந நனை மாலையைத தாழைமேல்வைத்துப போயினு னென்பது மேல்வருஞ் செய்யுளிற் றேற்றியதென்பது. (கரூஙு)

இத்துணையும் எட்டாநாட் செய்தியென் றுணர்க.

புலர்ந்தபின் வறுங்களந் தலைவிகண் டிரங்கல்.

புலாநதபின் * * * டிரங்கல எ - து. ஒன்பதாநாள் இருள் புலர்ந்த பின தலைவி வறுஙகளஙகணடிரங்கல.

தாதகை தண்டலை சூழ்தஞ்சை வாணன் றடந்துறைவாய்
நீதகை கொண்டென்முன் னின்றனை யேசெந் நிறக்கனிவாய்[ன்பூம்
மேதகு முள்ளெயிற் றொண்முகைக் கொங்கைவெண டோடமெ
கேதகை யென்னுநல் லாள்கொண கர் மாலை கிடைத்ததென்றே.

இ - ள். தாது செறிந்த சோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பெரிய வைபைத்துறையிடத்துச் சிவந்த நிறத்தையுடைய கனியாகிய வாயையும், மேம்பாடுள்ள முளளாகிய வெயிற்றையும், ஒள்ளிய முகையாகிய கொங்கையையும, வெண்மைநிறம்பொருந்திய தொடையையு முடைய மெல்லிய பொலிவாகிய கேதகையெனனும் பெண்ணே! நினக்குத் தலைவாருட்டிய கழுநீர்மாலை கிடைத்ததெனறு நீ யழகுகொண்டு என் முனனின்றனை யாத லால நல்வினை செய்தாய். எ - று.

கேதகையைப் பெண்ணென்று கூறிய வதனாற் கேதகை யுறுப்பெல் லாம் பெண்ணுறுப்பாகக் கூறியவாறு காணக.

அகைதல் - செறிதல். தண்டலை - சோலை. தகை - அழகு. மேதகு - மேம்பாடு. கேதகை - தாழை. கொண்கர் - தலைவர். 'தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் கழுநீர் மாலை கூறிய வத னல், ஈண்டுக்கூறிய மாலை கழுநீர்மாலையென றறியப்பட்ட தாதலால, 'நீ நல்வினைசெய்தாய்' என்பது சொல லெச்சம். (கசுசு)

தலைவி தன்றுணைக் குரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வரலிங் கரிய மயங்கிருள் யாமத்து வந்திளவேய்
நரலுஞ் சிலம்பா நவமணி யாழி நறவுணவண்டு
முரலுந் தளையவிழ் மொய்மமலர்க் காந்தளஞ் செமமலர்க்கை
விரலென்று கொலசெறித் தார்நெறித் தாழ்குழன் மெலலியலே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இதற்குச் செய்யுளிற் கவியில்லை. என்னை, — பாடா தொழிந்தன வேனின், செய்யுட்பாடி நெடுங்காலமாதலால் முறையெழுதுவார் விட் டதும், ஏட்டிற் பழுதின லிறந்ததுவுமாயிற்று. முன்னர்வருங் கிளவிகட் குச் சில விடங்களில் செய்யுட்களில்லா விடங்களுக்கும் இவ்வுரைப்படி கண்டுகொள்க. (கசுரு)

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்.

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல் எ - து. தலைமகளது துன்பத் தைப் பாங்கி தணித்துக் கூறல்.

¶ அம்பிகாபதிக் கோவை, செ. கசுஅ.

பொய்யா தவர்தங் குறிபிழை யாரவர் பூண்டவன்பு
மெய்யாத றேறி யழுங்கன்மின் னேபுய வெற்பிரண்டால்
மையாழி வைய நிலையிட்ட வாணன்றென் மாறைவெற்பின்
உய்யான மென்கழு நீர்நறு மாலை யுடைத்தல்லவே.

இ - ள். புயமாகிய மலையிரண்டினால் கருங்கடல் சூழ்ந்த வுலகத்தை நிலைக்கச்செய்த வாணன் தென்மாறை வெற்பிடத்தி லிருக்கு மின்னே! இச் சோலையிலிருக்கும் கைதையானது மெல்லிய கழுநீர்மாலை யுடைத்தா யிராதே இங்ஙன முடைத்தா யிருத்தலால், அவர்தங் குறியும் பொய்த்துப் போகாது, அவரும் பிழைத்தல் செய்யார், அவர் நம்மிடத்திற் பூண்ட மெய்யாதலைத் தெளிந்து இரங்கலை. எ - று.

புயவெற் பிரண்டால் வையநிலையிடல் - புயவலியால் நிலவுலகத்தைத் தாங்கி நிலைக்கச்செய்தல். தம் - அவர்தம. பிழைத்தல் - தப்பல். வையம் - உலகம். உய்யானம் - ஆகுபெயர். (௧௯௬)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவன்மேற் * * * பேற்றல் எ - து. ஒன்பதாநா ளிரவுக்குறிக்கு வந்த இறைவன்மேற் பாங்கி அல்லகுறிப்பட்ட குற்றமேற்றுக் கூறல்.

விம்மூர் துயர்க்கடல் வெள்ளத்துள் ளேயெமமை வீழ்வித்துநீர்
எம்மூ ரகத்து வரலொழிந் தீரெதி ரேற்றதெவ்வர்
தம்மூரை முப்புர மாக்கிய வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைபோல்
உம்மூர் வரத்துணிந் தேமன்ப கூறுமவ் வூரெமக்கே.

இ - ள். அன்பரே! விம்முதல் நிகழப்பட்ட துன்பக் கடலாகிய வெள்ளத்துள் எங்களை வீழத்தள்ளி யெம்மூரிடத்து நீர் வருதலை யொழிந்தீ ராதலால், எதிராய்ப் போரேற்ற தெவவர்தம்மூரை முப்புரமாக வெரித்த வாணனது தமிழ்த்தஞ்சை போலும் வளமுடைய உம்மூரிடத்து வரத் துணிந்தோம், அவ்வூர் இததிசையென்று எமக்கு அறியக்கூறும். எ - று.

அன்பர் - அண்மைவிளி. விம்முதல் - துன்பம் உள்ளடங்காது மேன் மேல் எற்றி யெற்றி வருதல். ஊர்தல் - செல்லுதல். எதிரேற்றல் - போரேற்றல். தெவ்வர் - பகைவா. முப்புரமாகுதல் - எரித்தல். (௧௯௭)

இறைவிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவி * * * பேற்றல் எ - து. தலைவிமேல் அல்ல குறிப்பட்ட குற்றமேற்றிக் கூறுதல்.

துறந்தன ளாகியம் போருகந் தனனேயித் தொல்வரைமேல்
பிறந்தன ளாகும பெருந்திரு மாதெனப பேதையரில்
சிறந்தன ளாதலிற் செந்தமிழ் வாணன்றென மாறையன்னாள்
மறந்தன ளாயினும் யாமொரு போது மறவலமே.

இ - ள். பெருந்திருமாது தாமரை மலரை நீக்கினவளாகி இந்தப் பழைய மலைமேல்வந்து பிறந்தன ளாகுமென்று உலகஞ்சொல்லப் பெண்க ளிற் சிறந்தனளாதலின், செந்தமிழ்வாணன தெனமாறை போன்றவள் மறந்தனளாயினும, யாமொருபோதும் மறந்திலம். எ - று.

அம்போருகம - தாமரை. வரை - மலை. என - என்று சொல்ல. பேதையா - பெணகள். போது - நாள். (கக௮)

அவள் குறிமருண்டமை யவளவற் கியம்பல்.

அவள் * * * கியம்பல எ - து தலைவி குறியயர்ந்தது பாங்கி தலை வற் குணாத்தல.

நினையா வருமபுந் புகழ்தரும வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைமான
அன்னையா ளவளகுறி யாமிதெனா றேநினைந்த தலலதொன்று
நினையா வருங்கங்கு லினகுறி யாவந்து நின்றதுநம
வினையா லவிளைந்ததென் றெறிவெறி நேயன்ப யீணடனளே.

இ - ள். அன்பனே ! தன்னை யாவரும புகழ்ந்கொடுக்கும் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை யா போன்றவளாகிய அந்தலைவி இது குறியாமென்று நினைந்து வரும் கங்குலிடத்து நினையாவலதொருகுறி நின்குறியாய் வந்து நின்றது, நாம முன்செய்த தீவினையால விளைந்ததென்று பயனின்றி யீண்டனள். எ - று

'இதுகுறியாம' எனவும், 'நினைந்துவருங் கங்குல' எனவும், 'நினையா வல்ல தொன்று' எனவும மாறுக. கங்குல - இரா. வெறிதே - பயனின றியே. அன்ப என்பது அணமைவிளி. (கஉக)

அவன்மொழிக் கொடுமைசென் றவளவட் கியம்பல்.

• அவன்மொழி * * * கியம்பல எ - து. தலைவன சொலலிய கொடு மையைத் தோழி தலைமகட்குச சொல்லல்.

பலவியம போ லுரு மேறெங்கு மாபபதும பாரபபதின்றி
வலவியம போதகம போரபயில கானவந்து வாணனறஞ்சை
அலவியம போருகை யனனங்கின கேளரு ளாசையினின
றெலவியம போதுமென றேனனறு கேள்வ ரியம்பினரே.

இ-ள். போர்புரிவோர் முரசுபோல் இடி யெவ்விடத்தும் ஆரவாரிப்பதையுங் கருதுதலின்றிப் புலியும் யானையும் போரெருங்கிச்செய்யுங் காட்டில்வந்து, வாணன் தஞ்சைநகரி லுள்ளவர் அகவிதழை யுடைய அம்போருகத்தை யுடையவளாகிய திருமகளை யொத்த நினது உறவுதரும் ஆசையாற் குறியிடத்துநின்று இராப்போதில் நீ வாராமையான் மீண்டு சென்றேனென்று கொண்கரியமபினா. எ - று.

பல்லியம - முரசு. உருமேறு - இடி. பாயபது - கருதுவது. வல்லியம - புலி. போதகம - யானை. கான - காடு. அலலி - அகவிதழ். அம்போருகை - திருமகள். கேள் - உறவு. அருளாசை - தருமாசை. நின்று - குறியிடத்து நின்று. எலலியமபோது-இராப்போது. கேளவா - கொணகா.

என்பிழைப் பன்றென்று இறைவி நேர்தல்.

என்பிழை * * * நோதல எ - து. குறி பிழைத்தது என்பிழை யன்றென்று இறைவி நோந்து கூறல்.

வியலூ ரெயிற்புற நொச்சியி னூழ்மலா வீழ்தொறெண்ணி
மயலூா மனத்தொடு வைகினன் யானறஞ்சை வாணனவெற்பா
புயலூ ரிருட்கங்குல வநதவ மேகினறு போயினரென
றயலூா நகைக்குமென் னேயென்ன பாவங்கொ லாக்கினவே.

இ - ள். அகலமபரநத மதிற்புறதது நொச்சி மரநதினது பழைய மலா உதிருந்தொறு வீழ்தோறும வீழ்தோறும தலைவா வருகின்றாரெனனும் ஆசைசெலலும மனததோடு யானிருநதேன், தஞ்சைவாணனது வெற்பிலுள்ளாராகிய தலைவர் புயல்கள் செல்லும இருளில வநது பயனின்றியே நின்று மீண்டுபோயினரென்று அயலூாரறியில நகைக்கு மாதலால், இவ்வாறாகிய தென்ன பாவமோ! செய்யுமாறெனனே! எ – று.

வியல - அகலம. ஊாதல் - பரத்தல். எயில் - மதில். ஊழ் மலர் - பழையமல. மயல - ஆசை. ஊாதல இரணடும செல்லுதல். என்னே எனபது இகழ்சசியான வந்தது. 'அயலூா நகைக்கும' எனவே இகழ்ச்சி பிறந்து அவ்விகழ்சசிக்கண் 'எனனே' என்று இழிவுதோன்றியவாறுணர்க.

இத்துணையும் பகற்செய்தியேன் றுணர்க.

அலலகுறி - முற்றும்.

வருந்தொழிற் கருமை.

தாய் துஞ்சாமை.

தாய்துஞ்சாமை எ - து. தாய் விழித்திருத்தல.

ஆழிய கன்புவி யுள்ளன யாவு மடங்கிநள்ளென
றூழி முடிந்தன வோங்கிருள் யாமத்து மோசையினும
தாழியி னும்போ தலாதஞ்சை வாணன றரியலாம்போல
தோழிநம மன்னைகண ணேதுயில் கோட றுறந்தனவே

இ - ள். தோழியே! கடல்சூழ்ந்தகனற புவியிலுள்ளன யாவு மட ங்கி நள்ளென்னு மோசையோடே கூடி யுகமுடிவு காலமபோனறு இருள வளரப்பட்ட யாமததும ஓசையிடததும தாழியிடத்தும போதுக லாஞ் தஞ்சைவாணன் றரியலாபோல் நமமனனை கணடுயில்கொள்ளுதலைத் துறந் தனள். எ - று.

ஆழி - கடல். நள்ளெனனு மோசை - அனுகரணவோசை. ஊழி- யுகம். யாமம் - இரவு. தாழி - சால. (உ0உ)

நாய் துஞ்சாமை.

நாய் துஞ்சாமை எ - து. தாயதுஞ்சிய பின் விழித்திருக்கும நாய துஞ்சாமை.

தணணென புனலவைகையை சூழ்தஞ்சை வாணன றரியலாம்போல
பெண்ணென பிறவியும பேருடைத் தனறிப் பெரும்பதிக்கு
கணணென பவாவரக் கங்குலின ஞாளிக் கணங்குரைத்துத்
துணணென் கடுங்குரல வாயனனை துஞ்சினுந் துஞ்சிலவே

இ - ள். குளிரென்னும் புனலையுடைய வைகைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன தரியலாபோல் பெண்ணென்று சொல்லும் பிறவியும் பேருடைத் தன்றிப் பெரும்பதியிடத்து நங் கண்ணென்று சொல்லப்பட்ட தலைவா கங்குலில் வர நம அனனை துஞ்சினும், துண என்று சொல்லும கடிய குரலெழும வாயையுடைய ஞாளிக்கூட்டங் குரைத்து அன்னை துஞ்சிலள்.

பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். தரியலர் - பகைவா. போ - சாதி. **பெரும்பதி** என்புழி ஏழனுருபு தொககது. ஞாளிக்கணம - நாயக்கூட்டம. 'துண்ணென் கடுங்குரலவாய் ஞாளிக் கணம' என இயையும துணை என்பது அச்சக் குறிப்பு. துஞ்சினும் என்னும உம்மை துஞ்சாமை சிறிதென் பது தோனற நினறது. (உ0௩)

ஊர்துஞ்சாமை.

ஊர் துஞ்சாமை எ - து. நாயதுஞ்சினும ஊரிலுள்ளார் துஞ்சா திருத் தல்; இடத்து நிகழ்பொருளின தொழில் இடத்துமேல நினறது.

ஓங்கண்ணல் வெம்பக டுந்திவந் தோரை யுடன்றுதும்பைத்
தேங்கண்ணி சூடிச் செருவென்ற வாணன்றென் மாறைமின்னே
தாங்கண் ணனையா தமைப்பிரிந் தோநந் தனிமைகண்டோ
நாங்கண் ணுறங்கினு மோவுறங் காகண் ணகரவரோ.

இ - ள். உயர்ந்த பெருமையுடைய வெவ்விய யானைப்பகட்டை நடத்திவந்த பகைவரைச் சினந்து தும்பையென்னும் தேன்பொருந்திய மாலையைச் சூடிப் போரைவென்ற வாணன் தென்மாறைநாட்டு மின்போன்றவளே! தாம் கண்போன்ற நாயகரைப் பிரிந்தோ! அன்றி நமது தனிமைகண்டோ! நாம் கண்ணுறங்கினும் கண்ணுறங்கார் நகரவர். எ - று.

'வெம்பகடூர்ந்து வந்தாரொன்று முறங்கார் நகரவர்' என்று பாடமும் ஓதுவாருமுளர். அண்ணல் - பெருமை. பகடு - யானை. உந்தல் - நடத்துதல். உடன்றல் - சினத்தல். போர்பொருவோர் தும்பைமாலை சூடுதல் புறப்பொருளிலக்கண வழக்கு. தேங்கண்ணி - தேன்பொருந்தியமாலை. செரு - போர். (உ௦௪)

காவலர் கடுகுதல்

காவலர் கடுகுதல் எ - து. நகர் காப்போர் துடியடித்துக்கொண்டு ஊர்சுற்றிக் கடுகி வருதல்.

புயற்கண் ணியதலைப் பூகமென் பாளைப் புதுமதுநீர்
வயற்கண் ணிறைக்குந்தஞ் சைவாணன் றென்மாறையில் வஞ்சியன்னாள்
கயற்கண் ணிணையஞ்சி நீர்மல்கக் காவலர் கைப்பறையின்
செயற்கண் ணிணையல்ல வோபடு கின்றன திண்கடிப்பே.

இ - ள். முகிலைக்கிட்டிய தலையினையுடைய பூகத்தினது மெல்லிய பாளைப் புதிய மதுநீர் வயற்கண்ணே நிறையாநிற்குந் தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில் வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாளது கயல்போன்ற கண்ணிணை யஞ்சி நீர் நிறைய வல்லவோ காவலரது கைப்பறையின் செயல்பொருந்திய கண்ணிணையின் திண்ணிய கடிப்புப்படுகின்றன. எ - று.

அண்ணிய - கிட்டிய. தலை - கமுகின துச்சி. பூகம் - கமுகு. பறை - துடி. கண்ணிணை - இருபக்கம். கடிப்பு - அடிக்குங் குறுங்கோல். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

உரைப்போர் கேட்போரின்மையின் கவிக்கூற்றாயது துறை, 'வருந்தொழிற்கருமை' கூறுங் கிளவி யேழினுள்ளும் ஆறு கிளவியும் தலைவி கூற்றாய்க்கூறி இது கவிக்கூற்றாய்க் கூறிய தென்னையெனின், அயலார்க்கள் தன்மையைக் கற்புடைமகளிர் கூறுவது இயல்பன்றாகலின், அவர் கூறுமொன்றும் ஒழுக்கம்பற்றிக் கவிக்கூற்றாய்க் கூறியதென் றுணர்க. இக்கருத்

தானன்றே 'ஊராதுஞ்சாமை' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் 'தாம் கண்ணனையர் தமைப்பிரிந்தோர்' எனப் ஆடவரை நீக்கி மடவார் செயலாயக் கூறியதூஉமெண றுணர்க.

$ அடிக்கண் ணதிருங் கழலரி கேசரி தெவ்வனுங்கக்
கொடிக்கண் ணிடியுரு மேந்தியதென்னவன் கூடலன்னாய
வடிக்கண் ணிரண்டும் வளைநகை காக்குமவை வெல்லினோ
துடிக்கண் ணிரண்டுங் கங்குற் றிலையென்றுந் துஞ்சலிலவே — என

இறையனார் அகப்பொருளுரையிற் காட்டியவாற்றானு முணர்க. (உ0ரு)

நிலவு வெளிப்படுதல்

நிலவு வெளிப்படுதல் எ - து தலைவன் வருமிடையூறாய் நிலவு வெளிப்படுதல்.

தெண்பாற் கதிர்முத்த வெள்ளைநகை யாய்திகிரிக் கிரிசூழ்
மண்பாற் புகழ்வைத்த வாணன்தென் மாறைநம் மன்னர்பொற்றேர்
பண்பாற் பரிக்கும் பரிவரு மாறென்னை பாற்பதின்மேல்
வெண்பாற் கடலிலவை பப்பதி னறு மிதக்கின்றவே

இ - ள். தெளிவாட்டப் பாலபோன்ற கதிரையுடைய முத்தம்போன்ற வெள்ளிய நகையையுடையாய்! பாற்பதின் மேல் வெண்பாற்கடலினுலக பதினறு மிதக்கின்றன; ஆதலாற் சக்கரவாளகிரிசூழ்ந்த புவியிடத்துப் புகழையைத்த வாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் நம்மன்னரது பொற்றேரைக் குணத்திற்ற பரிக்கும் பரிகள்வருமாறு எப்படி. எ - று.

திகிரிக்கிரி - சக்கரவாளம். பண்பு - குணம். பரித்தல் - சுமத்தல். பரி - குதிரை. வையமெனபது - தோக்குமபோதலின் முன் பதினறு தோமீது நின்றனகண்டு நம் மன்னர் பொற்றேர் பரிக்கும் பரி வருமாறென்னை வேறோர் பொருடோன்றியது காண்க.

நிலவு வெளிப்படுதல் பதினறு நாழிகைக்குமேற் கூறிய தென்னெனின், மதித்திங்களும் பிறைத்திங்களும் நாமமிற கலக்கின்ற நாள் அப்பதினைந்தில் இது மதித்திங்களாதலால் இம் மதித்திங்கட்குப் பிற்கூறும் களவு இரவுக்குறிக்கு உரித்தாகலானும் மறைத்தினம அட்டமிப் பக்கமாகலானுமென் றுணர்க. ‡ 'திங்க ளிரண்டினகமென மொழிப' எனனும் இறையனார் பொருட்குத்திர வுரையா னுணர்க. (உ0சு)

கூகை குழறுதல்.

கூகை குழறுதல் எ - து. கூகை குழறக்கேட்டுத் தலைவி யஞ்சிக் கூறுதல்.

---

‡ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. ௩௨.

நம்பே றுடைமை யிருக்கின்ற வாகடன் ஞாலத்துள்ளோர்
தம்பே றெனவந்த சந்திர வாணன் றரியலாபோல
வம்பேறு கொங்கை மயிலிய னுமஞ்ச மன்றமராங்
கொம்பேறி நள்ளிருள் வாய்க்குழ றுகின்ற கூகைகளே.

இ - ள். கச்சேறியிருக்கப்பட்ட கொங்கையையுடைய மயில்போன்ற வியலையுடையாய் கடல்சூழ்ந்த வுலகத்துள்ளோர்தந் தவப்பேறாய் வந்த சந்திரவாணன் றரியலாபோல நாமஞ்சத்தக்கதாக வெளியிலிருக்கு மரா மரத்தின் கிளையிலேறி இடையிருளின்கண்ணே கூகைகள் குழறுகின்றன; நமது நல்வினைப்பேறிருக்கின்றவாறு நன்றாயிருந்தது. எ - று.

பேறிரணமெ - நல்வினைப்பேறு. வம்பு - கச்சு. மன்றம் - வெளி. நள்ளிருள் - இடையாமம். 'நன்றாயிருந்தது' எனனுஞ் சொல் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. குறிப்புமொழியதனாற் றீதாயிருந்ததென்பது பெறப் பட்டது. மயிலியல் - அன்மொழித்தொகை; அண்மைவிளி. மராமரக் கொம்பு - ஆச்சாக்கொம்பு. (உ0எ)

கோழி குரல்காட்டுதல்.

கோழி குரலகாட்டுதல் எ - து. இருவாக்கு மிடையூறாய்க் கோழி குரல் காட்டுதல்.

மன்பதை யுய்ய வருந்தஞ்சை வாணனறென் மாறைவெற்பா
கொன்பதி வேலவலங் கொண்டுவந் தாற்றங்கள் கோனடந்தான்
என்பது தேறி யிடையிரு ளூனை யெழுப்புமவெம்முள்
பொன்பதி தாள்வளை வாய்ச்செய்ய சூட்டுவன புள்ளினமே.

இ - ள். மக்கட்பரப்புய்யும்படி வரும தஞ்சைவாணன் தென்மாறை வெற்பா அச்சமபதிந்த வேலை வலங்கையிற் கொண்டுவந்தால் வெவ்விய முள்ளையுடைய அழகுபொதிந்த தாளையும் வளைந்த வாயையும் செய்ய சூட் டையுமுடைய வலிப்புளளாகிய கோழியினம் தஙகள்கோனாகிய முருகவேள் நடந்துவந்தா னென்பதை அறிவில் தெளிந்து இடையிருளில் ஊனை யெழுப்பும். எ - று.

மன்பதை - மக்கட்பரப்பு. கொன - அச்சம். தங்கள்கோன் - முருக வேள். பொன - அழகு. (உ0அ)

இரவுக்குறி யிடையீட்டில் வருந்தோழற் கருமை ஏழிற்தும் ஒவ் வொன்றுக்கும் நந்நான்கு நாழிகையாகக் கொள்வது.

இரவுக்குறி யிடையீடு

முற்றும்.

வரைதல்வேட்கை.

அஃதாவது, இவ்வாறு இடையீடுபட்டதனாற் பத்தூநாள் தலைவி வரைதல் வேட்கையாற் கூறுவது.

" அச்ச முவர்த்த லாற்றா மையென
மெச்சிய வரைதல் வேட்கைமூ வகைத்தே."—என்னுஞ் சூத்திர விதியால் வரைதல் வேட்கை மூவகைப்படும்.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல் வினவல்.

(இது வெளிப்படை) பருவரல் - துன்பம்.

விண்டார் பதிகொண்ட வேற்படை வாணன் விரைகமழ்பூந்
தண்டா மரைமங்கை தங்கிய தஞ்சைநின் றாயாதமமோ
வுண்டா கியமுனி வோவன்றி யாயத்தொ டுற்றதுண்டோ
வண்டார் குழலிசொல் லாய்செல்வ மேதுன் மனத்திடையே.

இ - ள். பகைவருடைய பதியைக்கொண்ட வேற்படையையுடைய வாணனது மணங் கமழ்கின்ற பொலிவுவாய்ந்த தண்ணிய தாமரைமலரி லிருக்கும் வகைதங்கிய தஞ்சையி லிருக்கின்ற வண்டார் குழலிநின்று ஆயாதமபா லுண்டாகிய முனிவோ? அல்லது நின்னையக்கூட்டத்தாரால் வந்த இடையூறுண்டோ? உன மனத்திடை நிகழ்கின்ற துன்பம யாதோ? சொல்வாயாக. எ - று.

விண்டார் - பகைவர். தண்டாமரை மங்கை - திருமகள். வண்டார் குழலி - அன்மைவிளி ஆல் உருபு இரண்டிடத்தும ஒடுவாய்த்திரிந்தன.

† " மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை."—என்றாற்போலக் கொள்க. (உ0க)

அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறல்.

அருமறை * * * கூறல் எ - து. தலைவி யரிய களவொழுக்கத்தைச் செவிலி யறிந்தமை பாங்கிக்குக் கூறல்.

மாணிக்க மென்கொம்ப ரென்சொல்லு கேன்றஞ்சை வாணன்வெற்
பேணிப புணர்ந்து பிரிந்தபின் றேனறலும பேதைமுகம [பா
பாணித்த லின்றி மதிகண்டு நாணிய பங்கயம்போல
நாணிக் கவிழ்ந்தத னலறிந் தாளன்னை நங்களவே

இ - ள். மெல்லிய மாணிக்கக் கொம்புபோல்வாய், யான் யாது சொல்லுவேன்! தஞ்சைவாணன் வெற்பராகிய தலைவா நட்பை விரும்பிப்

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. சுஎ.

† திருக்குறள், செ. உகரு.

புணர்ந்து பிரிந்துபோய பின்னும் மனைக்கண் நீர்வேட்ட காரணம்போலத் தோன்றலும், அவரைக் கண்டவுடன் உன்னுடைய அறிவில்லா முகநீட்டித்தலின்றி மதியைக்கண்டு நாணிய பங்கயம்போல நாணிக் கவிழ்ந்தபடியினாலே நங் களவை அன்னை யறிந்தாள். எ - று.

'மென்புராணிகைய' எனஇயையும். கோம்பர்-அண்மைவிளி. பேணி - விரும்பி. பாணித்தல் - நீட்டித்தல். நாணல் - குவிதல். களவில் தாயறிந்தாளென்று கூறல் வழுவெனல் வழுவன்று. என்னை,—இரவுக்குறியின் இடையீடு பட்டவதனால் வரைதல்வேட்கை தலைவிக்குப் பிறந்தது. பிறக்கவே பாங்கியொடு வருந்தொழிற்கருமை முதலிய கூறித் தலைவன் வரவை விலக்குவித்தலின் அருமறைசெவிலி யறிந்ததாகக் கூறவே, தலைவன் விரைந்து வரைந்துகொள்வனென்று கருதித் தலைவி தானே கூறியதல்லது செவிலியறிந்தா ளல்லளென [illegible]க. அன்றி, அறிந்தாளெனின் வரைவியலில் 'தலைவி வேற்றுமை செவிலி பாங்கியை வினாதல்' என்னும் கிளவிக்கு வழுவாம். அன்றியும், செவிலி வெறியாடுதல் முதலியன வற்றால் தலைவிக்குற்ற நோய் யாதோவென்று வினாவினளென் றுண்டுக் கூறலின், கண்டறிந்துவைத்து அங்ஙனம் வினாவில் வினாவழு வருமாதலானும் செவிலியறிந்தா ளல்லளென் றுணர்க. (உகo)

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றல்

தலைமகன் * * * சாற்றல் எ - து. தலைவி தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமையைப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

ஓவில வாயன்னை ஞாளியிவ் வூரக ணுறங்கினுமூரக்
காவலர் காய்வர் நிலாமதி காலும் கடுங்குடிஞை
சேவலும் வாரண முந்தஞ்சை வாணனைச் சென்றிறைஞ்சா
மேவலர் போல்வெய்ய வாயடை யாவென் மெலிவறிந்தே.

(இ - ள்.) ஒழிவில்லாத வாயையுடைய அன்னையும் ஞாளியும் இவ் வூரும் கண்ணுறங்கினும் ஊர்க்காவலர் அயலாராயாரென்று சினந்து திரிவார்கள். மதி நிலவைக் காலும். தஞ்சைவாணனைப் போய் வணங்காத பகைவரைப்போல என் மெலிவறிந்து கடிய கூகைச்சேவலும் வாரணமும் வாயடையா. எ - று.

பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். ஓவல் - ஒழிதல். ஞாளி - நாய். காலுதல் - உமிழ்தல். 'மதிநிலா' வென இயையும். குடிஞை - கூகை. சேவல் - ஆண்புள். வாரணம் - கோழி. 'மெலிவறிந்து' என்பதனாற் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. (உகக)

தலைமக னூர்க்குச் செலவோருப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை)

நம்பா னலனுண்ட நம்பா தகர்தந் நகாவினவித்
தம்பா லுடன்சென்று சார்குவ மோதரி யாரைவென்று
வம்பார கழலபுனை வாணன்றென் மாறை வளருமவஞ்சிக்
கொம்பா கியமருங் குற்கரும் பாமொழிக் கோமளமே.

இ - ள். தரியாரை வென்று வீரத்தால் கச்சார்ந்த கழலையணிந்த வாணன் தென்மாறை நாட்டு வளரும் வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற மருங்குலையும கரும்புபோன்ற மொழியினையு முடைய கோமளமே! நம்மிடத் தின்பத்தையுண்ட நமமுடைய பாதகரிருக்கும் நகரம் வினவி இருவரும் உடன் சென்று அவர் தம்பாற் சோகுவம், நீ யஞசலை. எ - று.

தரியலர் - பகைவர். வமபு - கசசு. ஓகாரம் - அசைநிலை. (உகஉ)

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்துரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வறியார புகழ்தஞசை வாணன்றென் மாறை மடநதையன்னாள்
அறியா டியாமுன னறிநதவா தாமத னலமுலின்
பொறியா ருயிரவெம பணிமா மணியும புதையிருள்கூர
நெறியா ரருள்பெற நாநடு நாளிடை நீநதுதுமே.

இ - ள். மிடியுடையார புகழப்பட்ட தஞ்சைவாணனது தென்மாறை நாட்டு மடநதைபோல்வாள் முன்னா வேட்கை நோயை யறியாள், தாம் அறிநதவதனுல் நெருப்பின் பொறிபோன்ற உயிர்ப்பையுடைய வெய்ய நாகமினற மாணிக்கததையும புதைக்கப்பட்ட இருள் செறிந்த நெறியில் வரப்பட்டவரது அருளைபபெற இடையாமமாகிய வெள்ளத் திடையே நீநதுவம. எ - று.

அவரது அருளைப் பெறவேண்டி நாமிறந்துபடாது துன்பப்படுவோ மெனவே, இயற்பழித்த லாயிற்று. வறியார - மிடியார். உயிர் - உயிர்ப்பு. பணி - பாம்பு. மாமணி - மாணிக்கம். புதைத்தல - மறைத்தல். நெறி - வழி. நடுநாள் - இடையாமம். நீநதல - துன்பமுறல். (உகங)

இறைவி இறையோன் றன்னைநேர்ந் தியற்பட மொழிதல்.

இறைவி * * * மொழிதல் எ - து. பாங்கி இயற் பழித்தது பொரு ளாய்த் தலைவி இயறபட மொழிதல்.

புணரா விரகமும் போகா விரவும் புணர்முலைமேல
இணராா பசப்பும் பிறவுமெல் லாமிருள் கூர்ந்தறலபோல்
வணரார் குழற்பிறை வாணுத லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பர்
'உணரா திருப்பது வேறொன்று மலலநம ரூழ்வினையே.

இ - ள். 'அறல்போல் இருள்கூர்ந்து கடைகுழன்றார்ந்த குழலையும் பிறைபோன்ற வாணுதலையுமுடையாய்! கூடாத விரகமும், கழியாத இரவும், நெருங்கிய முலைமேற் கொன்றைப் பூங்கொத்து வைததாற்போன்ற பசப்பும், ஒழிந்த துன்பங்களும இவையெலலாந் தஞ்சைவாணன் வெற்பர் அறியாதிருப்பது வேறொன்றுமல்ல; நம ஊழ்வினையாதலால் அவர்மேற் குறையின்று. எ - று.

புணர்தல் - கூடுதல். புணர்தல் - நெருங்குதல். இணர்-பூங்கொத்து. பசப்புப் பொனனிற மாதலால கொன்றையென வருவித்தது. வணர் - கடை குழன்றல். உணர்தல் - அறிதல. ஊழ்வினை - பழவினை. (உகச)

கனவுநலி புரைத்தல்.

கனவுநலி புரைத்தல் எ - து. தலைவன கனவிற்கூடி நீங்க, விழித்த பின்பு பொய்யாய்ப்போன துன்பத்தைப் பதிலேனென்றநாள் பாஙகியுடன் கூறல்.

இல்லா வருநதுயி லுணடா யவருமவந தெய்திறகங்குல
பொல்லாத சேவற் கடுங்குர லார்த்துப புவிபுரக்கும
மல்லார் புயன்றமிழ் வாணனறென் மாறை மருவலாபோல்
அலலாமை நெஞ்சந தடுமாற நலவிடை யாக்கியதே.

இ - ள். பிரிவிலில்லா அருந்துயிலு முண்டாயவரும வநதெய்தின கங்குலில் பொல்லாமையாகிய கோழி கொடிய குரலை யார்ததுப் புவியைக் காக்கும மற்றொழிலார்ந்த புயத்தையுடைய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென் மாறை நாட்டைச் சேராதார்போல, நீங்கலலாத என்னெஞ்சம் தடுமாற்ற மாக நல்ல இடையூறாக்கியது. எ - று.

தலைவன் பிரிந்தகாலை துயிலரிதாதலால் 'இல்லா வருந்துயில்'என்றும், இன்பத்தைக்கெடுத்து துயிலெழுப்பலால் 'பொல்லாத சேவல்' என்றும், மிகுந்த துன்பத்தைக் கொடுத்தலின் 'நல்விடை' என்றும் கூறியவாறு. துயிலும் எனனும எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரததாற் றொக்கது.

பாங்கி முன்னிலையெச்சம; இது 'கனவொடுமயஙகல்' எனனும மெய்ப்பாடு. (உகரு)

கவினழி புரைத்தல்.

கவினழிபுரைத்தல் எ - து. விரகத்தால் தலைவி தன் நலனழிந்த தனைப் பாங்கியொடு கூறல்.

வாளினு நீள்விழி வாணுத லாய்தஞ்சை வாணன்றெவ்வின்
நாளினு நாளு நலந்தொலை வேனகை யாரயில்வேல
வேளினு மேர்நல்ல வெற்பனு நீயுமென் மேனியினும
தோளினு நோயறி யீரறி யாததென் றொலவினையே.

இ - ள். வாளினும் நீண்ட விழியையும், ஒளிபொருந்திய நுதலையு முடையாய்! தஞ்சைவாணனது பகையைப்போலச் சென்ற நாளினும வருநாள் மிகவு நலனழிதலையுடைய எனது மேனியினுந் தோளினும் உற்ற வேட்கைநோயை ஒளியார்ந்த கூர் வேலையும், வேளினு மிக்க அழகையு முடைய வெற்பனும் நீயும் அறிதல்செய்யீர் ; நீரறிதல் செய்யாதது யாதெனின் என் பழவினை. எ - று.

'நலந்தொலை வேன்மேனியினும்' எனவும், 'நோய்நகையா ரயில்வேல்' எனவும, 'நீயுமறியீர' எனவும் மாறுக. நோய் என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது, 'தோளினு நோயறிவீர' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

தெவ்வு - பகை. நகை - ஒளி. அயில் - கூர்மை. தொல்வினை - பழவினை. நாளும் என்புழி உம்மை அசைநிலை. (உகசு)

தன்றுயர் தலைவர்க் குணர்த்தல் வேண்டல்.

தனறுயர் * * * வேண்டல் எ-து. தலைவி தன் துயரைத் தலைவாக்கு அறிவிக்கவேண்டுமென்று பாங்கியொடு கூறல்.

வரைப்பான் மதுரத் தமிழ்தெரி வாணன்றென் மாறைவையை
நுரைபபான் முகநதனன நுணடுகி லாயிநத நோயவாக்கின
றுரைப்பா ருளரோ லுயிரெய்த லாநமக் கூர்திரைசூழ்
தரைப்பால் வளரும புகழெய்த லாமவா தங்களுக்கே.

•இ - ள். பொதியவரையிடத்துப் பிறந்த மதுரமாகிய தமிழை ஆராய்ந்த வாணன் தென்மாறையைச் சூழ்ந்துவரும் வையையாற்றின் நுரையையும் பாலையும் முகந்துகொண்டாலொத்த நுண்ணிய நூலாற்செய்த துகிலையுடையாய்! யான் வருநதும் இந்த நோயைத் தலைவர்கு இன் றுரைப்பாருண்டாயின் நமக குயிரெய்தலாம்; சொல்வார்க்குப் பயன் யாதெனின், அவர் தங்களுக்கு நடக்குந் திரையையுடைய கடல் சூழ்ந்த புவியினிடத்தில் புகழெய்தலாம். எ - று.

வன் - பொதியமலை. பால் - இடம். நுரைப்பால்-உவமைத்தொகை. ஊர்திரை - வினைத்தொகை. திரை - ஆகுபெயர். தரை - நிலவுலகம். நுண்டுகில்- * "குண்டுசுனைபூத்த வண்டுபடுகண்ணி" என்றாற்போல ஒற்றுமை நயமபற்றி நுண்ணிய நூலாற்செய்த துகிலென்று கொள்க. (உகஎ)

துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லல்.

துன்புறல் * * * சொல்லல் எ - து. யான் துன்புறலைத் தலைவர்க்கு நீ சென்று சொல்லெனத் தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியை நோக்கிப் பாங்கி சொல்லல்.

ஒல்லென வேயென் னுறுதுயர் தாமு முணருமவண்ணம்
சொல்லென நீயிது சொலலியென் பேறுன் றுயரமெல்லாம்
வலலென வேகொண்ட கொங்கையா வேடஞ்சை வாணன்வெற்பி
அல்லென வாாகுழ லாயறி யாரல்ல ரன்பருமே. [ல்

இ - ள். விரைவினுள் இது விரைவென்ன? என்னுடைய மிக்க துயரைத் தலைவர்தாமும் உணருமவண்ணம் எனனைச் சொல்லென்று நீ இது சொல்லிப் பெறுமபயன் யாது? சூதென்று சொலல ஒப்புமைகொணட கொங்கையர் வேளாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில் இருளென்று சொலப் பொருந்திய குழலினை யுடையாய! உன துயரமெல்லாம அன்பரும அறியாரல்லர். எ - று.

ஒல்லெனல் - விரைவின்கண் வந்த சொல். உறுதுயர - மிக்கதுயா. வல் - சூது. அல் - இருள். ஆர்ந்த - பொருந்திய. (உகஅ)

அலர்பார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

அலாபார்த்துற்ற வசசககிளவி எ-து. உற்றாருஞ் சொலலும அலரைக் கருதி அதனு லுற்ற அச்சத்தால் தலைமகள் கூறுஞ சொல.

மலருந் தொடைவஞ்சி வஞசக மாதரு மாரனும்வாய்
அலருந் தடங்கை யலருநதொ டாநிறப வஞசிநெஞ்சம
பலரும புகழ்தஞ்சை வாணா பிரானைப் பணியலாபோல்
புலரும் பெயருஙகண் ணீர்புல ராது புலரினுமே.

இ - ள். மலருமாலையுடைய வஞ்சிபோல்வாய்! ஊரிலுள்ள வஞ்சகமாயிருக்கப்பட்ட மாதரும மாரனும் வாயலரும் பெரிய கையலருந் தொடா நிறப வஞ்சி ; நெஞ்சமானது பலரும்புகழப்பெற்ற தஞ்சைவாணர்

* திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.

குலத்துச சிறந்தானைப் பணியாதாரபோலப் புலரும்; நெஞ்சு புலரினும் பெய ரபபட்ட கண்ணீரானது புலராது. எ - று.

வஞ்சி - அண்மைவிளி. மாரன - மன்மதன். வாயலா - தூற்றுஞ் சொல். கையலா - மாரன் அம்பாக வெய்யாலா. பெயாதல் - நிலைவிட்டுப் பிரிதல். 'நெஞசம புலரும்' எனவும், 'புலரினும பெயருங கணணீா' எனவும் இயையும். (உகசு)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

ஆறுபாாத்துற்ற வசசககிளவி எ - து. வழியைப்பாாத்து அவவழி யேத்ததாற சென்று அசசத்தால தலைவிகூறுஞசொல. பாாத்தல - கருதல்.

அரியுங் கரியும பொருநெறிக கோரதுணை யாயவாபோல
சொரியுந திவலை துடைககவென் றோகுழை தோயநஞசும
வரியும் பயிலகணணி வானவன்றென மாறைநம மனனாவந்து
பிரியும பொழுதெலலி வாய்வினை யேனமனம பினசெலவதே.

இ - ள். குழையைத் தோடடு நஞசும வரியும நெருங்குங கணணாய்! வானவன் தெனமாறையில் இருக்கும நமமனனா இரவின்கண வந்து பிரியும பொழுது பாவியேன் மனம அவரைப பிரியாமற றொடாந்துசெலவது சிங்கமும் யானையும பொருகின்ற வழிக்கொரு துணையாய அவாமேற சொரியப் பட்ட மழைத்திவலையைத துடைக்கவெனறோ! சொலலாயாக. எ - று.

அரி - சிங்கம். கரி - யானை. கணணாய் - அண்மைவிளி. எல்லி - இரவு. நஞசு - விடம. வரி - செவ்வரி. பயிலகண - நெருங்குங்கண்.

காமமிக்க கழிபடர் கிளவி.

காமமிக்க கழிபடா கிளவி எ - து. வேட்கை மிக்குச சிறபபச் சிந் தித்துச் சொல்லுஞ் சொல.

இக்கிளவிச செய்யுட்குக் கருத்து — கடல, கானல், பொழில், விலங்கு, புள் இவற்றை நோக்கித் தலைவி இரங்கிக் கூறல.

மாதுற்ற மேனி வரையுற்ற விலலிதில லைநகர்சூழ்
போதுற்ற பூமபொழில் காள்கழி காளெழிற் புள்ளினங்காள்
ஏதுற றழிதியென் னீாமன்னு மீாநதுறை வாக்கிவளோ
தீதுற்ற தென்னுக்கென னீரிது வோநன்மை செபபுமினே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இக் கிளவிச்செய்யுள ஆங்கு 'நெஞ்சழிதல'எனனும மெய்ப்பாடென் றுணர்க. (உஉக)

¶ திருககோவையாா, செ. கஎசு.

தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி.

தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி எ - து. தலைவி தன்னிடத்துந் துன்பத்தைப் பிறிதொன்றன்மே லிட்டுச் சொல்லுஞ் சொல்.

* விண்டலை யாவர்க்கும வேந்தர்வண டிலலைமெல் லங்கழிசூழ்
கண்டலை யேகரி யாக்கன்னிப புன்னைக் கலந்தகள்வர்
கண்டிலை யேவரக் கங்குலெல் லாமங்குல் வாய்விளக்கும்
மண்டல மேபணி யாய்தமி யேற்கொரு வாசகமே.

¶ [இது பிறசெய்யுட் கவி.]

இக் கிளவிச் செய்யுள் எம் மெய்யாயினும் 'ஒப்புமைக் கோடல்' எனனும் மெய்ப்பாடென் றுணர்க. 'இனபததை வெறுத்தல்' என்னுஞ் சூததிரத்திற காண்க. (உஉஉ)

நெறி விலக்குவித்தல்.

நெறிவிலக்குவிததல் எ - து. தலைவி தலைவன வரும்வழியை விலக்கெனப் பாஙகியொடு கூறல்.

ஏவற்கருத்தா, இயற்றுங கருததா, கருவிகருத்தா, கருமகருத்தா என கருததா நால்வகையாயக கூறப்படும். அவற்றுள் பாங்கியை இயற்றுங் கருத்தாவாக்கி, தலைவியை ஏவுங்கருத்தாவாய்க கூறலின், 'நெறிவிலக்கல்' என்னுது 'நெறிவிலக்குவித்தல' எனக் கூறியதென றுணர்க. இவ்வாறே மேல்வருங் குறிவிலக்குவித்தல் முதலாயினவற்றிற்குங கொள்க.

ஈன்றா ளினுமினைக் கன்புடை யாய்சென் றிரந்துகொண்டு
சான்றோனை பானபா தமக்குவா நீதஞ்சை காவலனைத்
தேன்றாழ் வரைத்தமிழ் சேர்த்திய வாணனைச் சேரலர்க்கும்
தோன்றா விருங்கங்கு லீவரு மாறொழி தோன்றலென்றே.

இ - ள். ஈன்றதாய் அன்பினும எனனிடத தன்பு மிக்குடையாய்! தஞ்சை காவலனைத் தேன்றாழ்நத பொதியமலையில் தமிழைச் சேர்த்திய வாணனைச் சேராத பகைவர்க்குந தோன்றாத பெரிய கங்குலிடத்துந்

---

* தனபோற் சினத்துரு மேந்திய கோன்கன்னித தாழ்துறைவாய்
பொன்போன் மலாப்புன்னைக் கானலு நோக்கிப் புலமபுகொண்ட
எனபோ லிரவினெல் லாந்துயி லாதுநின் றேஙகுதியால்
அனபோ டொருவாக் கறிவழிந்தாயோ வலைகடலே. — இதனை இக் கிளவிக்குச்செயயுளாக உரையாசிரியர் கொண்டிருக்கின்றனர். இறையனார் அகப்பொருள் சூ. ௩௦ - ல் காண்க.

¶ திருக்கோவையார், செ. கஎஎ.

தோன்றலே! வரும வழியை யொழியென்று மாட்சிமையுடைய அன்பாக்கு நீ சென்று வேணடிக்கொணடுரைப்பாயாக. எ - று.

உம்மை - சிறப்பும்மை. **எனக்கு** என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். சான்ருண்மை - மாட்சிமை. **தாழ்தல்** - தங்குதல். வரை - புலவரை. சேரலார் - பகைவர். **உம்மை** இழிவு சிறப்பு. **தோன்றல்** - அணைமையிளி. (உஉரு)

குறி விலக்குவித்தல்.

குறி விலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி தலைவன் வரும இரவுக்குறியை விலக்கெனப் பாஙகியொடு கூறல்.

வெற்றிய வாவிய வாணபி ரானறஞ்சை வெற்பகததில
பெற்றிய சோலைப் பிறங்கிருள் வாரன்மின பேதையின்னும
முற்றிய வேனற் படுகிள்ளை யோட்டு முறைமையளென்
றெற்றிய காதலி னிசைத் தாளனை யெனறுரைபே.

இ - ள். தலைவி இன்னும முற்றிய தினையினிடத்து வீழுங கிளி யோட்டு முறைமையளென றிரஙகிய காதலினால அன்னை சொன்னாளாதலால், வெற்றியை விருமபிய வாணாபிரானது தஞ்சை வெற்பிடதது இவ் விடையீடு படுவதாகிய சோலையிற் செறிந்த இருட்குறியிடதது வாரா தொழிமினென்று அன்பாக்கு நீ கூறுவாயாக. எ - று.

பாங்கி முன்னிலை அதிகாரப்பட்டு வருதலாற் கொள்க. **அன்பர்க்கு** என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. பிறங்கல் - செறிதல். எற்றல் - இரங்கல். இசைத்தல் - கூறுதல். **வாரன்மின்** - ஒருமை பன்மை மயக்கம. என்னை, —‡ "வயக்குறுமணடிலம" எனனும் பாலைக்கலியில் "இறந் திராலையமற் றிவணிலமை கேட்டிமின', என்றாற்போலக் கொளக.

* "ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி
பனமைக் காகு மிடனுமா ருணடே."—எனனுஞ் சூத்திரவிதி யானு முணர்க. (உஉ௪)

வெறி விலக்குவித்தல்.

வெறிவிலககுவிததல் எ - து. தலைவி தாய் வெறியாடுதல கொண்டாளென்று தலைவாக்குக் கூறி வரவு விலககெனப பாஙகியொடு கூறல்.

‡ கலிததொகை, பாலைக்கலி, செ. உ௪.
* தொலகாபபியம, சொல. எசசவியல, சூ. ௬௫.

மின்னு நிடித்தன வன்னைகொண் டாள்வெறி விந்தைமங்கை
மன்னுண்மை மன்னிய வாணன்றென் மாறை வரையில்வண்டியாழ்
என்னு மசுண மிறைகொள்ளு நாட னெனக்கருளால
முன்னா ளருளிய நோய்தணிப் பானின்று மொய்குழலே.

இ - ள். மொய்குழலே! வெற்றி மங்கையா லரசாண்மை நிலைபெற்ற வாணன் தென்மாறையில வண்டிசையை யாழிசையென் றெண்ணி அசுணப்புட்கள் தங்குநாடா னெனக்கருளினால முன்னா ளருளிய நோயைத் தணிக்கும்பொருட்டாக, இன்று என்னை மின்னுஇடித்ததுபோலக் காரண மின்றி வெறியாட்டாளனை வினவ உடன்கொண்டா ளென்று அன்பர்க் குரைத்து வரவு விலக்குவாயாக. எ - று.

வெறி - வெறியாட்டாளனை வினவுதல். விந்தை மங்கை - வெற்றி மாது. மன்னுண்மை - அரசாண்மை. வண்டு, யாழ் இரண்டும் ஆகுபெயர். இறைகொள்ளுதல - தங்குதல. நோய் - வேட்கைநோய். தணிப்பான் - வினையெச்சம. மொய்குழல் - வண்டுமொய்க்குங்குழல். (௨௨௫)

பிற விலக்குவித்தல்.

பிற விலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி பிறரவரைத் தலைவர்க்குக் கூறி வரவு விலக்கென பாங்கியொடு கூறல.

பொருபான் மதியினைப் பேரன் மருப்பி யானையிற் பொன்னொ டின்
தருபான மொழிவஞ்சி சாரவந் தார்தஞ்சை வாணன்வெற்பின்[பம
ஒருபா னொதுமல ரென்னவெந் தீயுலை யுற்றசெவ்வேல்
இருபான் மருங்கினுங் கொண்டெறிந் தாலொத்த தென்செவிக்கே.

இ - ள். இன்பத்தைக் கொடுக்கும பாலபோலு மொழியையுடைய வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாய! தஞ்சைவாணன வெற்பில பெறப்பட்டவெண் மதியை யொக்கும மருப்பையுடைய யானையின்மேல பொன்னொடு ஓரிடத் தயலார சாரவந்தாரென்று சொலல, அச்சொல் என செவிக்கு வெய்ய தீயுலையிற் பழுக்கக்காய்ந்த செவ்வேலை இரண்டு பக்கத்திடத்துங்கொண் டெறிந்தாலொத்ததென்று என அன்பர்க்குக் கூறி அவர வரவு விலக்குவா யாக. எ - று.

நொதுமலர் - அயலார். பால் - வெண்மை, பால் - பால், பால் - இடம், பால - பக்கம் முறையே காண்க. (௨௨௬)

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல்.

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல் எ - து. பெரியோரை வரைவு கூறிவர நமரெதிர்கோடலைச் செய்யென்று தலைவி பாங்கியொடு கூறல்.

கற்பழி யாமலுஞ் சந்திரவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநங்
கற்பழி யாமலுங் காரணமாகக் கயல் விழிநின்
சொற்பழி யார்நமர் சொல்லுவல் லேசென்று சொல்லலையேல்
இற்பழி யாம்வழி யாநம தாருயிர்க் கேதமுமே.

இ - ள். கயல்போன்ற விழியினையுடையாய்! சந்திரவாணன் தமிழ்ச் சிலம்பில் தலைவன் தனையைப் பழியாமலும், நமது கற்பழியாமலும், இவவிரண்டுங் காரணமாக வல்லேசென்று பெரியோரை மணமொழிந்து வரவும், நமரொதிர கொள்ளவும தலைவாககும நமாககும் சொலலு, நீ சொல்லியககால் நமர் நின் சொல்லைப் பழியார், நீ சொலலலையேல் நம மனைககுபபழியாழ; நமதாருயிரககு ஏதம் வருவதறகு வழியுமாம். எ - று.

கயல் விழி- அன்மொழித்தொகை. இல் - ஈண்டுக்குலம். ஏதம் - குற்றம். பிறர் வரைவு நேரின் உயிர்போயவிடு மாதலானும, 'உயிரகேதம்' என்று கூறியவாறு 'வெறிவிலக்குவிததல்' முதலிய மூன்று கிளவியுமாளும் தலைவாக்குக் கூறென்று கூறவிலலை யெனின், 'விலக்குவித்தல்' 'கொள்ளுவித்தல்' எனநு தலைவி ஏவலாயப் பாஙகி செயலாயக் கூறியதானும, வரைவு கடாவினும் இக்கிளவிகளின் பொருள்படத தலைவறகுக கூறுத லானும், அதிகாரப்பட்டு வருதலானும் தலைவாக்குக கூறெனறு கூறியவாறுயிற்று.

‡ "பருவரல் வினவிய பாஙகிக கிறைவி
அருமறை செவிவி யறிநதமை கூறலுந
தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றலும்"—ஆக இரண்டும,

"அலாபாரத துற்ற வசசக கிளவியும
ஆறுபாரத துறற வசசக கிளவியும"—ஆக விரண்டும், நெறிவிலக் குவிததல் முதலியநான்கும் ஆகிய எட்டும அசசததிறகுரியன.

"பாஙகி இறைவனைப் பழித்தலுந
துன்புறல் பாஙகி சொல்லெனச சொல்லலும்"—ஆகிய இரண்டும் உவர்ததற் குரியன.

"தலைமக னூர்ககுச செலவொருப் படுதலும்
பாங்கி யிறைவனைப் பழிததலும் பூஙகொடி
இறையோன் றன்னைநேர்ந் தியற்பட மொழிதலும்
கனவுநலி புரைத்தலுங கவினழி புரைததலுந
தன்றுயா தலைவர்க் குணர்ததல் வேண்டலும்

‡ அகப்பொருளவிளக்கம், களவியல், சூ. சஅ

காம மிக்க கழிபடர் கிளவியுந்
தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவியுங்

குரவனா வரைவெதிர் கொள்ளு வித்தலும்" — ஆகிய எட்டும் ஆற்ருமைக் குரியன.

வரைதல் வேட்கை

முற்றும்.

வரைவுகடாதல்.

அஃதாவது, பாங்கி தலைவனொடு வரைவுகூறி வினுதல்.

‡ "பொய்த்தன் மறுத்தல் கழறன் மெய்த்தலென்
றொருநால் வகைத்தே வரைவுக டாதல்."— என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவுகடாதல் நான்கு வகைப்படும்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்.

வினவிய * * * விளம்பல் எ - து. முன் வரைதல் வேட்கையில் தலைவி அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறியவதனைத் தோழி தன்னை செவிலி வினவியதாகவும், அதற்குத் தான் மறைத்துக கூறியதாகவும தலைவற்குக கூறுதல். இககிளவிமுதல் 'கவினழி புரைத்தல்' ஈருகக் கூறிய கிளவிகள பலவற்றுள்ளும் குறிப்பினுனும் வெளிப்படையானும் வரைவு கடாவியவாறு கண்டுகொள்க,

தளரா விளமுலை தாங்குகில் லாது தளரிடைகண்
வளராத தென்கங்குல் வாரா யெனத்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
விளரார் திருநுத லன்னைக்கொர் மாற்றம் விளம்பியுய்ந்தேன்
உளரா மவர்வலை யுட்பட்டு வாழ்வ துணர்ந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! செவிலி என்னை ஈங்கு வாராயென அருகழைத்து எஞ்ஞான்றும் இறுகிய தன்மை தளராத இளமுலைகளைத் தாங்கமாட்டாது தளர்ந்த இடையினையுடையாள் கங்குலின்கண் துயில்கொள்ளாதது என்னென்று வினவ, வெளுப்பார்ந்த திரு நுதலையுடைய அன்னைக்கு ஒருசொல் மறைத்துச சொல்லி உய்ந்தேன்; எமக்குள்ளாராகிய தாய்மார் வலையு ளகப்பட்டு யாங்கள் உயிர்வாழ்தல் உணர்ந்தருள்வாயாக. எ - று.

‡ அகப்பொருள்விளககம். களவியல், சூ. சுகூ.

தளரிடை - அன்மொழித்தொகை. கண்வளர்தல்-துயிலுதல். கங்குல்- இரவு. விளரார்தல்-மகட்குத துயில் வாராமையால் யாது நோயோவென்று துன்பத்தால் திருநுதல் வெளுததல். ஓ மாற்றம் - தலைவி துயிலிடைக் கனவுகண்டு வெருவி யெழுந்தாள், அவவசசத்தினால் துயில் வாராதிருந்தா ளென்னு மாற்றம். யான் இங்ஙனம் மறைததாக கூறுவிடின் என்னுயிர்க்கு ஏதஞ்செய்வளென்பது தோன்ற 'உய்ந்தேன்' என்று கூறியவாறு.

எனவே,—குறிப்பால் வரைவுகடாதலாயிற்று. தாங்கி நில்லாதென்று பாடமோதி, தளரிடைக்குத் துவளுமிடை யென்று பொருளுரைப்பாரு முளர். (உஉஅ)

அலரறி வுறுத்தல்

அலரறிவுறுத்தல் எ - து. ஊரில் தலைவியைத் தூற்றும் அலர்விரிந்த தென்று தலைவனுக கறிவுறுததல்.

மணிவரை மாளிகை மாறை வரோதயன் வாணன் வெற்பா
பணிமொழி யாளென்னுங் கொள்கொம்பு மூடிப் படர்ந்தயலார்
அணிமனை தோறுங் கொழுந்துவிட் டம்ப லரும்பிமண்மேல்
தணிவில தாகவிப் போதலர் பூத்ததுன் றண்ணளியே.

இ - ள். மணிவரைபோன்ற மாளிகையை யுடைய மாறை வரோதயன் ஞகிய வாணனது வெற்பிலுள்ளவனே! நினது தண்ணளியாகிய வல்லி தலைவியென்னுங் கொள்கொம்பை மூடிப்படர்ந்து, பக்கத் தழகிய மனை தொறும் கொழுந்துவிட்டு, அம்பலென்னும் அரும்பை யரும்பி, மண்மேல் தணிவிலலாததாக இப்போது அலரென்னும் பூவைப் பூத்தது. எ - று.

மணிவரை - மாணிக்கமலை. பணிமொழி - மெல்லிய மொழி. கொள் கொம்பு - கொடிபடரக் கொள்ளுங்கொமபு. அம்பல் - முகிழ முகிழ்த்தல். அலர்விரிதல் - முகிழ முகிழததல், மனையோரறிதல். முகிழ முகிழததல்- அயன்மனையறிதல், அவாசேரியறிதல்; முகிழ முகிழ்த்தல் - சேரியறிதல், அயலயற்சேரி யறிதல். என்னை,— * "அம்பலு மலருங்களவு" என்னும் இறையனார் அகப்பொருட்சூத்திர வுரையிற் கணடுகொளக. இச செய்யுள் 'இயைபுருவகம்' எனக்கொள்க. (உஉகூ)

தாயறி வுறுத்தல்

தாயறிவுறுத்தல் எ - து. இக்களவைத தாயறிந்தாளென்று தலைவற் குக் கூறுதல்.

---

* இறையனார் அகப்பொருள், சூ. உஉ.

திரையிற் பவளம் வடவா முகத்தெழுந் தீக்கொழுந்தின்
கரையிற் படருங் கடற்றுறை நாட கயற்கொடிபொன்
வரையிற் றிகழ்வித்த வாணன்றென் மாறை மலர்ந்தமௌவல்
விரையிற் களவையெல் லாமறிந் தாளன்னை மெய்யுறவே.

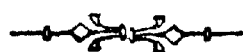
இ - ள். பவளக்கொடி திரையால் வடவாமுகக் கனலி லெழுந்த கொழுந்துபோலக் கரையிலே படருங் கடற்றுறைநாடனே! கயற்கொடியைப் பொன்மலையில் விளக்குவித்த வாணன் தென்மாறை நாட்டின் தலைவிக்குச் சூட்டிய முல்லைமாலை மணத்தினாலே அன்னை களவையெல்லாம் உள்ளபடி யறிந்தாள். எ - று.

எனவே,—களவொழுக்கத்தில் ஒழுகற்பாலை யல்லையென்று கூறியதாயிற்று. திரை - அலை. இன் இரண்டும் - மூன்றனுருபு. என்னை,—

"இன்னா னேது வீங்கென வரூஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்." — என்னுஞ் சூத்திர விதியா னுணர்க. கொழுந்தின் - ஐந்தாமுருபு உவமப் பொருளின்கண் வந்தது. பொன்வரை - மகாமேரு. திகழ்வித்தல் - விளக்குவித்தல். மௌவல் - முல்லை. விரை - மணம். மெய்யுற - உள்ளபடி. (௨௩௦)

வெறியச்சுறுத்தல்.

வெறியச்சுறுத்தல் எ - து. அன்னை வெறியாட்டாளனை வினாதல் உட்கொண்டாளென்று தலைவனுக்கு அச்சமுறுத்திக் கூறல்.

மையுற்ற நீலக்கண் மாமங்கை கோன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
நெய்யுற்ற வேலன்ப நீதணி யாமையி னெஞ்சினுள்ளே
ஐயுற் றயாவுற்றெம மன்னையு மாயுமென் றாரணங்கின்
மெய்யுற்ற நோய்தணிப் பான்வெறி யாடல் விரும்பினரே.

இ - ள். மை யெழுதிய நீலமலர்போன்ற கண்ணையுடைய திருமகட்குக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணன் வெற்பில் நெய் தடவிய வேலையுடைய அன்பனே! நீ தலைவிக்குக் கொடுத்த காம வேட்கையாகிய நோயைத்தணியச்செய்யாமையான் அன்னையும் யாயும் எந்நோயோவென்று ஐயப்பட்டு அயர்ச்சி யடைந்து, என் ஆரணங்கு போல்வாளது மெய்யுற்ற நோயைத் தணிக்கும்பொருட்டு வெறியாட்டாளனை வினாதல் விரும்பினர். எ - து.

எனவே,—வெறியாட்டாளனை வினாதற்கு முன்னமே நீ விரைந்து வரைந்துகொள்வா யென்பது குறிப்பால் தோன்றிற்று.

* தொல். சொல், வேற்றுமையியல், சூ. ௧௩.

மாமங்கை - திருமகள். தணித்தல் - ஆறசெய்தல். அயர்தல் - கவற்சி. அனையை - செவிலி ஆய - நற்றாய. ஆராணங்கு - அன்மொழித்தொகை. தணிப்பான் - வினையெச்சம்

பிறர் வரை வுணர்த்தல்.

பிறர்வரை வுணர்த்தல் எ - து பிறர் வரைவு கூறிவந்த தலைவற் கறிவித்தல்.

———

வெடிக்கின்ற விப்பியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பருவாய்த்
துடிக்கின்ற திங்களிற் றோன்றுந் துறைவசெந் சொற்புலவோர்
வடிக்கின்ற முத்தமிழ் வாணன்றென் மாறையெம் மானமருங்கை
ஒடிக்கின்ற கொங்கைகண் டாலெவர் நெஞ்சுரு காதவரே.

இ - ள் வாய விள்ளும் இப்பியிற் பாதியுள்ளும் பாதி வெளியுமாய்த் தோன்றும் நித்திலம் வெய்ய வகிர்ந்த வாயிடத்துத் துடிக்கின்ற திங்களைப் போலத் தோன்றும் நீர்த்துறைவனே! செவ்வியசொல்லையுடைய புலவோர் ஆராய்ந்து குற்றம் நீங்கித் தெளிந்த தமிழைக் கற்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் எங்கள் மான்போன்ற தலைவியது இடையை ஒடிக்கின்ற கொங்கையைக் கண்டால் நெஞ்சுருகாதார் யார் எ - று

வெடித்தல் - வாயவிள்ளுதல். இப்பி - முத்துச்சிப்பி. நித்திலம் - முத்து. பைந்தலை - ஆகுபெயர் பருவாய - வகிர்வாய். துடித்தல் - நடுங்குதல். உவமப்பொருட்குத் துடிப்பு யாதெனின், ஒளியால் துடித்தல்போலத் தோன்றல். வடித்தல் - ஆராய்ந்து குற்றம் நீங்கித் தெளிதல். முத்தமிழ - இயல் இசை நாடகம் பரல் - ஆகுபெயர் மருங்கு - இடை உருகுதல் - உகிர்தல் 'வெடிக்கின்ற விப்பியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பருவாய் துடிக்கின்ற திங்களிற் றோன்றுந் துறைவ' என்றது இறைச்சி யெனக். ‡"இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே" என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணர்க.

வரைவெதிர் வுணர்த்தல்

வரைவெதிர் வுணர்த்தல் எ - து பாங்கி தலைவனை நோக்கி நீ வரைவு கூறி, எங்கள் நகர்க்கு வந்தாயாகில் எமர் எதிர்கொண்டு வருவரெனக் கூறுதல்.

———

குருதிகண் டாலன்ன காந்தளஞ் சாரற் குறிவெறிதே
வருதிகண் டாய்தஞ்சை வாணன்வெற் பாவெங்கண் மாநகர்நீ
அருதிகண் டாரொடுந் தோன்றிலெங் கேளிர்நின் சொல்லிகவார்
பருதிகண் டான்மல ராதொழி யாகயப் பங்கயமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! குருதிகண்டாலொத்த காந்தட்பூவலர்ந்த எங்கள் சாரற் குறியிடத்தில் பயனின்றியே வருவாய்; எங்கள் மாநகரில் நீ வேதம வல்ல அந்தணரொடும் வந்து தோன்றி வரைவுகூறினை

———

‡ தொல். பொருள். பொருளியல், ௩௫.

யேல் எங்கள் சுற்றத்தார் நின் சொல்லைக் கடவார். அஃதென்னெனின், ஞாயிற்றைக் கண்டால் குளத்திலிருக்கும் தாமரை அலராதொழியாது, ஆதலால் அந்தணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு வருவாயாக.

எனவே,—வெளிப்படையால் வரைவு கடாவியது. குருதி - இரத்தம். அம் - சாரியை. தூறி - ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை. கண்டாய் - முன்னிலையசைச்சொல். சுருதி - வேதம். கண்டார் முடிவுகண்டார். இகத்தல்- கடத்தல். 'நின் சொல் இகழார்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். அலராதொழியாதென்பது அலருமெனனும் பொருடந்து நின்றது. (௨௬௩)

வரைவுநா ளுணர்த்தல்.

வரைவுநா ளுணர்த்தல் எ - து. மணஞ்செய்கின்ற நாளை யறிவித்தல்.

—————

அலகம் பனகண் ணிவள்கொங்கை மென்சுணங் காகிவண்டு
பலகம் பலைசெய்யப் பூத்தன வேங்கைப பனிவரைமேல
திலகம் பதித்தெனச் சேல்வைத்த வாணன்றென் மாறைமன்னன்
உலகம் பயில்புகழ் போற்சிலம பாமதி யூர்கொண்டதே.

இ - ள். சிலம்பனே! கூர்மை பொருந்திய அம்புபோன்ற கண்ணையுடைய எங்கள் தலைவியது இறுகி வளர்ந்த முலைமேல் பரந்த மெல்லிய சுணங்குபோல வண்டுகள் பலபல விதமாய ஆரவாரஞ் செய்ய வேங்கைகள் பூத்தன; பனிவரைமேல் திலகம் பதித்ததுபோன்ற சேற் கொடியை வைத்த வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனது உலகமெல்லாமாக வளர்ந்த புகழ்போல் திங்களைப் பரிவேடம் வளைந்தது. எ - று.

எனவே,—இதுவரையும் நாளென வெளிப்படையான் உணர்த்தியவாறாயிற்று. அலகு - கூர்மை. அப்பு - கண். சுணங்கு - மாமைநிறம். கம்பலை - ஆரவாரம். பனிவரை - இமயமலை. சேல் - ஆகுபெயர். பயிலுதல் - வளைதல். ஊர் - பரிவேடம். 'வண்டு கம்பலை செய்யப்பூத்தன வேங்கை' என்றதனல் "வேங்கை சண்பகம் வண்டுணு மலா" என்னும் விதியான் வேங்கைப் பூவை வண்டுணுகாதாதலால் இங்ஙனம் கூறிய தென்னையெனின், வேங்கை மரத்தினும் சண்பக மரத்தினும் வண்டுண்ணுதிராது, உண்ணின் அதனன் மயங்கி மூர்ச்சையினை யடையும், பூவைக்கண்ட உவகையால் ஆரவாரிக்கும் அதுபற்றிக் கூறியவாறு. (௨௬௪)

அறிவறி வுறுத்தல்.

அறிவறி வுறுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைமகளறிவு தலைமகற் கறிவுறுத்தல்.

வனநாண் முளரி முகைவென்று வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
கனநா ணணிந்துபொற் கச்சற வீசிக் கதித்தெழுந்த
தனநாணு நுண்ணிடைத் தையனல் லாள்பழி சாற்றுவல்யான்
எனநாணி நின்பழி தான்மறைத் தாளன்ப வென்னையுமே.

இ - ள். அன்பனே! வாணன் தென்மாறை வெற்பில் நீரில் தோன்றி, மலர்மலர்தற்கு நாட்கொள்ளுந் தாமரை முகையை வென்று, கனமாகிய பொன்னாணணிந்து, பொற்கச்சற வெறிந்து பெருத்தெழுந்த முலைக்கு நாணப்பட்ட நுண்ணிய இடையையுடைய தையலாகிய நல்லாள் நீ பிரிந்து செய்த பிழையை யான் சொல்லுவனென்று நாணி நினது பழியைச் சொல்லாமல் என்னையும் மறைத்தாள். எ - று.

எனவே,—இங்ஙனம் அறிவுடையாளை நீ விரைந்து வரைந்துகொள்ளெனக் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. வனம் - நீர். நாண்முகை - மலர்தற்கு நாட்கொள்ளு முகை. நாண் - பொன்னாண்; ஓரணி விசேடம். வீசி - எறிந்து. கதித்தல் - பருத்தல். தனம் - முலை; தனத்துக்கு என நான்கனுருபு தொக்கது. (௨௩௫)

குறி பெயர்த்திடுதல்.

குறிபெயர்த்திடுதல் எ - து. பாங்கி இக்குறி யியல்பல்ல, வேறோர்குறியிடை வருகவென்று கூறுதல்.

ஊறோர் பவரிங் குலாவவுங் கூடுமவந் தொண்சிலம்பா
வேறோர் பொதும்பரிற் போய்விளை யாடுக வேற்படையான்
மாறோர் பகைவென்ற வாணன்றென மாறையெம் மன்னுதவப்
பேறோர் வடிவுகொண் டாலன்ன நீயுமென் பேதையுமே.

இ - ள். ஒள்ளிய சிலம்பையுடையவனே! உறுதற்றொழிலை ஆராய்ந்து திரிபவர்கள் இக்குறியில் வந்து உலாவவுங் கூடுமாதலால், வேற்படையினாலே எதிர்ந்தோர் பகையை வென்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டில் என்னுடைய நிலைபெற்ற தவப்பேறு ஒரு வடிவுகொண்டாலொத்த நீயும் என் பேதையும் வேறாகிய வோர் சோலையிற்போய் விளையாடுக. எ - று.

எனவே,—இக்குறிக்கண் வாரற்க எனக் குறிப்பால் வரைவுகடாதலாயிற்று. ஊறு - உறுதல். ஓர்பவர் - ஆராய்பவர். உம்மை - எதிர்மறை. 'வந்திங்கு' என இயையும். பொதும்பர்-சோலை. மாறு - எதிர்; வாளிரண்டு மாறுவைத்தபோல "மழைக்கண் மாதரார்" எனப் பிறரும் 'மாறு' எதிராகக் கூறியவாறுணர்க. (௨௩௬)

பதின்மூன்றநாள்

பகல் வருவானை இரவு வருகென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

முத்தணி நீல மணித்தகட் டுள்ளெங்கு மொய்கொளவே
வைத்தணி சேர வகுத்தது போற்றஞ்சை வாணன் வையைப்
பைத்தணி வார்திரை தோய்கருந் தாட்புன்னை பாசிலைவெண்
டொத்தணி பூந்துறை வாவரு வாயிரு டூங்கிடையே.

இ - ள். முத்தினிரையை நீல நிறமாகிய நல்ல தகட்டுள் எங்குஞ் செறிவுகொள்ளவைத்து ஒழுங்குசேர வகுத்ததுபோலத் தஞ்சைவாணனது வையை யாற்றிடத்துப் பசுத்த அழகாகிய நெடிய வலை தோயப்பட்ட கரியவடியையுடைய புன்னையினது பசிலையில வெள்ளிய பூங்கொத்து அணியப்பட்ட பொலிவினையுடைய துறைவனே! இருள் தூங்கப்பட்ட இடை யாமத்து வருவாயாக. எ - று.

முத்தணி - முத்துநிரை. மொய்கொள் - செறிவுகொள். பைத்து - பைத்த. அணி - அழகு. வார்திரை - நெடியதிரை. கருந்தாள் - கரிய நிறத்தையுடைய வடி. பாசிலை - பசிலை. தொத்து - பூங்கொத்து. பூ - பொலிவு. இச்செய்யுளில் இறைச்சி கூறியவாறு காண்க. (௨௧௭)

இரவு வருவானைப் பகல்வருகென்றல்.

(இது வெளிப்படை)

இழைவிளை யாடு மிளமுலை சாயற் கிடைந்த மஞ்ஞை
கழைவிளை யாடுங் கடிப்புனங் காத்துங் கலையகலா
துழைவிளை யாடு முயர்சிலம் பாவின் றுன்பொருட்டால்
மழைவிளை யாடு மதிற்றஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

இ - ள். புயல் விளையாடும் மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பொதிய மலையிடத்து மானைப்பிரியாது கலைவிளையாடும் உயர்ந்த சிலம்பையுடையவனே! இன்னும் உன் பொருட்டாகப் பூண் விளையாடப்பட்ட இள முலையையுடையாளது சாயலுக் கிடையப்பட்ட மஞ்ஞை மூங்கிலிடத்து விளையாடும் நிறைந்த தினைப்புனத்தை யாங்கள் பகற்பொழுதிற் காப்போம், அங்கு வருவாயாக. எ - று.

இழை - ஆபரணம். சாயல் - இயல். இடைதல் - தோல்வியடைதல். கழை - மூங்கில். கடி - சிறப்பு. 'உழையகலாது கலைவிளையாடும்' என இயையும். 'மானைப் பிரியாது கலைவிளையாடும்' என்றதனால் நீயுந் தலைவியைப்பிரியாது விளையாடுகவென உள்ளுறை யுவமங் காண்க. (௨௧௮)

பதினொன்காநாள்
பகல்வருவானைப் பகலினு மிரவினும் பயின்றுவரு கென்றல்.
(இது வெளிப்படை.) பயின்று - நெருங்கி.

குரவுங் கணியும் விரவுமவெற் பாவெய்ய குஞ்சரமேல்
வரவுந் தியதெவ்வை மாற்றிய வாணன்றென் மாறைமின்னும்
அரவும பணியு நுடங்கிடை யாற்றல ளாற்பகலும்
இரவுங் குறிவயி னீவால வேணடு மிவள்பொருட்டே.

இ - ள். குரவ மரமும வேங்கை மரமும் ஒன்றேடொன்று கலந்திருக்கும் வெற்பை யுடையானே! வெய்ய யானையின்மேல் வரவே நடத்திய பகையை மாற்றிய வாணன் தென்மாறை நாட்டில் மின்னும் அரவும் பணியப்பட்ட ஒசியு மிடையினையுடையாள் உன்னைப் பிரிந்து ஆற்றலள்; ஆதலால் இவள்பொருட் டுப் பகலினும் இரவினுங் குறியிடத்தில் நீ வரவேண்டும். எ - று.

எனவே,— ஓரறிவுயிராகிய மரங்களும் பிரியாது ஒன்றே டொன்று கலந்திருக்கின்றமையால் ஐயறிவொடு கூடிய நீ பிரிந்திருக்கத் தகாதென்று உள்ளுறையுவமந் தோன்றியவா றுணாக.

குரவு - குரா. கணி - வேங்கை. விரவுதல் - கலத்தல். உந்தல் - நடத்தல் நுடங்கல்-ஒசிதல். நுடங்கிடை - அன்மொழித்தொகை. (உகக)

பகலினு மிரவினு மகலிவ ணென்றல்.
(இது வெளிப்படை.)

தாவாத செல்வந் தருந்தஞ்சை வாணன் றடஞ்சிலம்பா
நீவாரல் சார னிலவல ராமபக னீடிருளார்
மாவா னிலவு நிலமங்கை வாரகுழன் மலலிகைபோல்
ஓவா திரவெறிக் குஞ்சோலை நீழலி னூடுவந்தே.

இ - ள். தன்னை யடைந்தோர்க்குக் கேடில்லாத செல்வத்தைத் தரும் தஞ்சைவாணனது பெரிய மலையை யுடையானே! பகலில்வரின் விளங்கப்பட்டஅலராம்;இரவில்வரின் நீண்ட இருளார்ந்தபெரியவானிலவு நிலமங்கையது குழலின் முடித்த மல்லிகைப் பூப்போல நீங்காது சோலை நிழலினுள்ளே வந்தெறிக்கும்; ஆதலாற்சாரலிடத்து நீ வாரலை எ - று.

தாவாத - கெடாத. நிலவுதல் - விளங்குதல். மா - பெருமை. வான் - ஆகாயம். நிலவு - நிலா. ஓவாது - நீங்காது. 'பகல நிலவலராம்', எனவும், 'வந்தே யெறிக்கும' எனவும்; 'சாரல்நீ வாரல்' எனவு மியையும. சாரல் என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. (உ௨0)

ஊர்வோ டூரு மூநுங் குலனு மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறல்.
(இது வெளிப்படை.)

தலத்திற்கு மாறைக்கு மன்னவன் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
நிலத்திற்கு மாமணி யாகுநின் னூட்டிற்கு நின்பதிக்கும [மை
குலத்திற்கு மாசில் குடிமைக்குஞ் சீர்மைக்குங் கோதின்மெய்ம
நலத்திற்கு மாவதன் றுலவரை யாது நடப்பதுவே.

இ - ள். புவிக்கும் மாறைக்கும் மன்னனாகிய வாணனது தமிழ்த்தஞ்சைசூழ்ந்த நிலத்திற்கும் மாமணியாகும் நினனூட்டிற்கும் நின்னீள்பதிக்கும் நின் குலத்திற்கும் குற்றமில்லாத நின் குடிமைக்கும் சீர்த்திக்கும் குற்றமில்லாத நினது வாய்மைக்கும் நீ செய்யும் நல்வினைக்கும் நீ வரையாது நடப்பதாகு முறைமையன்று. எ - று.

உம்மைகள் - எண்ணின்கண் வந்தன. 'தலத்திற்குமன்னவன்' என்பதமையாதோ 'மாறைக்கு மன்னவன்' எனல் வேண்டுமோ வெனின், மாறை தலைமுறைக்காணியாதலாற கூறினா. சீர்மை-சீர்த்தி. மெய்ம்மை - வாய்மை. நலம் - செய்யப்படும் நலவினை. ஆல் - ஆசை. (உசக)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங் கூறல்.

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங் கூறல் எ - து. வரும் வழியைக் கருதி அவ்வழியிற் றிரிதரும் விலங்காற் றோன்று மச்சங் கூறல்.

புராந்தகர் செஞ்சடை வெண்பிறை போனுதற் புள்ளிமிழ்பூங் [ள்
குராந்தொடை மென்குழற் கொம்பினை வேண்டிக் கொடிமுல்லைநீ
மராந்தழு வுந்தஞ்சை வாணன்வெற் பாவல்சி தோந்திலஞ்சிக்
கராந்திரி கல்லதா வாயெல்லி நீவரல் கற்பல்லவே.

இ - ள். முல்லைக் கொடியானது நீண்ட செங்கடம்ப மரத்தைத் தழுவிப்படருந் தஞ்சைவாணன்வெற்பனே! புராந்தகரது சடையிற் சூடிய வெண்பிறைபோன்ற நுதலையும், வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் பூங்குரா மாலையணிந்த மெல்லிய குழலினையுமுடைய கொம்புபோல்வாளை வேண்டி நிலத்திற் குழியாய ஆழ்ந்த நீர் நிலையிடத்து முதலைகள் இரைதேடித் திரியப்பட்ட கல்லதரினிடத்து இராக்காலத்து நீவருவது முறைமையன்று. எ-று.

புராந்தகர் - ஈசா. புள் - வண்டு. இமிழ்தல் - ஆரவாரித்தல். குராந்தொடை - குரவமாலை. கோம்பு - ஆகுபெயர். மராம் - செங்கடம்பு. 'மராந்தழுவும் வெற்பு' எனக் கூட்டுக. வல்சி - இரை. தேர்ந்து - தேடி. இலஞ்சி-குழிந்தாழ்ந்த நீர்நிலை. கராம் - முதலை. கல்லதர் - இருமருங்கும் நெருங்கிய வழி. எல்லி - இரவு. கற்பு - முறைமை.

தலைவியைத்தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வார்த்தன பார மடமயி லேகுயின் மாருதமாம்
தேர்த்தனி வீரன் றிருநாளும் வந்தது சேர்மின்சென்றூர்
தார்த்தட மேரு வெனும்புய வாணன்றஞ் சாபுரியின்
றூர்த்தது கேட்டவர் தார்பொரு டேட வகன்றனரே.

இ - ள். வார்கட்டிய தனபாரத்தையுடைய மடமயிலேபோல்வாய்! தார்பொருந்திய பெரியமேருவென்னும் புயத்தையுடைய வாணன்றஞ்சாபுரியினின்று தென்றற்றேரையுடைய ஒப்பிலாதவீரனென்னுங் காமன்றிருவிழாவந்தது; பிரிந்துசென்றவாகள் தலைவியரிடத்துப்போய்ச் சேர்மினென்று குயிலார்த்தது கேட்டுப் பொருள்தேடப் பிரிந்துபோனவர் நம்பக்கல் வந்தனர், நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

வார் - கச்சு. மாருதம் - தென்றல். வீரன் - மாரன். 'குயிலார்த்தது' எனவும், 'அகன்றவர் வந்தார' எனவும இயைபும். (௪௨௨)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றும்.

தலைமகன்தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு கண்டுசொல்லல்.

தலைமகன் .... சொல்லல் எ - து. கல்விவயிற்பிரிவு முதலாய ஐந்தினுள்ளும் தூதுமுதலியவும்காரணமாகிய பிரிவின்கண் அவவினையோராணடின்கணமுடியாது நீட்டித்தவழி தலைமகன் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு கண்டு சொல்லுதல்.

மைக்குஞ் சரநிரை யாற்றஞ்சை வாணன் மருவலரைக்
கைக்குங் களங்கெழு பாசறை யூடு கயலும்வில்லும்
மொய்க்குஞ் சுடரிள வம்புலி தானு முயங்கியெல்லாத்
திக்குந் தொழவரு மேசுரு ளோலைத்திருமுகமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் கரிய யானைக்கூட்டத்தில் பகைவரைக் கோபிக்குங் களம்போன்ற பாசறையுள்ளே கயல்போன்ற கண்ணும் விற்போன்ற புருவமும் மொய்க்கும் ஒளியையுடைய இளம்பிறைபோன்ற நுத

இ-ள். முகில்கணிறைந்த மயில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வெற்பி லுள்ளவனே! நஞ்சுபொருந்திய பாம்புகள் திரியப்பட்ட காட்டில் இடையாமத்தில அச்சமின்றிச செங்கையிலேந்திய வேலே விளக்காக அணங்கு போல்வாள் காரணமாக வாரற்க; அன்றி நீ குறியிடத்தில் வருதற் கிடையீடாகிய கொடுமையையுடைய நடிகொட்டித்திரியும் நகர்க்காவலர்துஞ்சார்; அவர்துஞ்சினுந்தலைவி குறியிடத்தில்வருதற் கிடையீடாகிய கடுஞ்சொல்லையுடைய அன்னை துஞ்சாளாதலால் நீ வரைந்துகொள்வாயாக. எ-று.

எனவே,— வெளிப்படையாக வரைவு கூறியவா றுணர்க. நடுநாள் - இடையாமம். அயில் - வேல். (உ௬௪)

காம மிக வுரைத்தல்.

காமமிகவுரைத்தல் எ-து. தலைவி வேட்கை மிகவாயின துரைத்தல்.

தென்னாக வண்டமிழ் வாணன்றென் மாறைச் செருந்தியுடன்
புன்னாக முங்கமழ் பூநதுறை வாசுரர் போற்றமிர்தம
பின்னாக முன்வந்த பேதைதன் காமப் பெருங்கடற்கு
நின்னாக மன்றியுண் டோபுணை யாவது நீந்துதற்கே.

இ-ள். பொதியமலையிற் பிறந்த வளவிய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் செருந்திப்பூவுடன் புன்னாகப்பூவுங் கமழப்பட்ட துறைவனே! சுரர்போற்றப்பட்ட அமுதம் பின்வர முன்னே தோன்றிய எங்கள் தலைவியாசையாகிய பெரிய கடலை நீந்துதற்கு மரக்கலமாவது நின் மார்பன்றி வேறுண்டோ. எ-று.

தென்னாகம் - பொதியமலை. வண்டமிழ் - வளவிய தமிழ். 'பூ' என்பதனைச் 'செருந்தி'யுடனும் 'புன்னாகத்'துடனுங் கூட்டுக. சுரா-தேவர். பேதை-திருமகள். எனவே,—தலைமகளைத் திருமகளாகக் கூறினார். ஆகம்-மார்பு. புணை - மரக்கலம். செருந்திப்பூவும புன்னாகப்பூவுங் கூடி மணக்குந் துறைவனே யென்று கூறியவதனால், நீங்க ளிருவீரும் மணத்தொடு கூடியிருப்பீரென உள்ளுறையுவமந் தோன்றியவா றுணர்க. (உ௬௫)

கனவு நலி புரைத்தல்.

கனவுநலி புரைத்தல் எ-து. தலைவிக்குக்கனவினால்வந்த துன்பத்தைப் பாங்கி தலைவற் குரைத்தல்.

மாணாத தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறை வளநகர்போல்
பூணாக மெல்லியற் புல்லினை யாகவப் பொய்யை மெய்யாப்

பேணு மகிழ்ந்து பெருந்துயி லேற்றவள் பின்னை நின்னைக்
காணுள் கலங்கின ளாற்கலங் காமனக் காவலனே.

இ - ள். கலங்காத மனத்தையுடைய காவலனே! மாட்சிமை யகலாத பகைவரைவென்ற வாணன் தென்மாறை வளநகரைப்போன்ற பூண்பொருந்திய மார்பையுடைய மெல்லிய கனவினிடைத்தழுவினையாக, அந்தப் பொய்யை மெய்யாக விரும்பி மகிழ்ச்சியை யடைந்து பெரிய துயிலை யுற்றவள்துயிலுணர்ந்த பின்பு நின்னைக் காணளாய்க் கலங்கினள். எ - று.

மாணுத - மாட்சிமையில்லாத. தெவ்வு - பகை; ஆகுபெயர். பூணுகம் - பூண்பொருந்திய மார்பு. மெல்லியல் - தலைவி. பேணி - விரும்பி. பேணு-செய்யா என்னும் வினையெச்சம். ஆல் - அசை. 'பெருந்துயிலேற்றவள்' என்றதனுற் கனவு வருவிக்கப்பட்டது (உசகூ)

கவினழி புரைத்தல்.

கவினழி புரைத்தல் எ - து. தலைவி அக மகிழ்ந்ததனைத் தலைவற்குக் கூறுதல்.

ஏரேற்ற கொங்கை யிளங்கொடி மாதளி ரேய்ந்தவண்ணம்
காரேற்ற கங்குலிற் பீரலா போன்றது காவியுண்கண்
வாரேற்ற பைங்கழல வாணன்றென மாறையில் வாவியின்கண்
நீரேற்ற செங்கழு நீரமலா போனறது நின்பொருட்டே.

இ - ள். தலைவனே! நின்பொருட் டழகு நிறைந்த கொங்கையை யுடைய இளங்கொடி போன்றவளது மாந்தளிர்க் கொப்பாகிய அழகு கருமை நிறைந்த இராக்காலப பீர்க்கம்பூப் போன்றது; கருங் குவளை போன்ற உண்கண் வார்கோத்துக்கட்டிய பைபொனனுற்செய்த வீரக் கழல் புனைந்த வாணன் தென்மாறை நாட்டிலுள்ள வாவியிடத்துச் செங் கழுநீா மலரில நீர் நிறைய முகந்துகொண்ட மலர்போன்றது. எ - று.

ஏர் - அழகு. ஏய்தல் - ஒத்தல். வண்ணம் - அழகு. கார் - கருமை. பீர் - பீர்க்கு. அலர் - பூங்காவி, கருங்குவளை. வார் - கயிறு. கழல் -வீரத் தாலே விருதாகக காலிற் கட்டுவதோா ஆபரண விசேடம். கருங்குவளை போன்ற கண் அழுதழுது சிவந்து நீர்கோத்த வதனுல் நீர் முகந்த செங்கழுநீாபோன்ற தெனறு கூறினுர். (உசஎ)

வினவிய செவிலிக்கு 'மறைத்தமை விளம்பல்' முதலாகப் 'பிறர்வரைவுணர்த்தல்' ஈருகக்கூறியஐந்தும்மறுத்தற்குரியன. 'உரவோன் நாடூருங் குலனு மரபும்புகழும் வாய்மையுங்கூறல்' ஒன்றுங் கழறற்குரித்து. 'வரைவெதிர்வுணர்த்தலும், வரையுநா ளுணர்த்தலும், அறிவறி வுறுத்தலும், ஆறு

பார்த்துற்ற வச்சங்கூறலும், ஆற்றுத்தன்மை யாற்றக்கூறலும், காவன் மிக வுரைத்தலும், காமமிக வுரைத்தலும், கனவினலிவுரைத்தலும், கவினழிவுரைத்தலும்' ஆகியஒன்பதும் எய்துதற்குரியன. இவை எல்லாங் குறிப்பினானும் வெளிப்படையானும் வரைவு கடாவியவா றுணர்க.

வரைவுகடாதல்
முற்றும்.

ஒருவழித் தணத்தல்.

'அ' தாவது, கூறிய பாங்கியொடு வரைதற் குடன்பட்ட தலைவன் தன்னூர்க்கொரு வழிப் [illegible] போதல்.

‡ "செலவறி வுறுத்தல் செலவுடன் படாமை
செலவுடன் படுத்தல் செலவுடன் படுதல்,
செல்வழிக் [illegible]
[illegible]
ஒ[illegible]"— [illegible]
விதியால் ஒரு[illegible]

தன்பதிக் ககற்சி தலைவன் சாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.) அகற்சி - பிரிவு.

திரைகே தகைமணங் கூடுமெம பாடியிற் சென்றுவந்தியான்
வரைகேன் வருநதுணை வலலியை நீதஞ்சை வாணன்செவ்வேல்
புரைகேழ் மதர்விழிக் கோங்கரும் போமுலைப் பூசலவண்டு
நிரைகேச வஞ்சியஞ் சேலெனறு தேற்றுத லின்கடனே.

இ - ள் தஞ்சைவாணனது செவ்வேலையொக்கும் நிறம் பொருந்திய மதர்தத விழியையும் கோஙகரும்புபோன்ற முலையையும ஆரவாரிக்கும் வண்டு நிரையாயிருக்குங் கேசத்தையுமுடைய வஞ்சிபோன்றவளே! திரையானது தாழைபபூ மணத்தைக் கூட்டுமெ எம்மூரில் யான் சென்று வந்து வரைவென வருமளவும நீ வல்லியை யஞ்சலென்று தேற்றுதல் நின் கடன். [illegible]

திரை - அலை. கேதகை - தாழை. பாடி - ஊர். கேழ் - நிறம். மதர்விழி - மதர்தத விழி. பூசல் - ஆரவாரம். கேசம் - அளகம். கடன் - முறைமை. (உசஅ)

---

‡ அகப்பொருள் விளக்கம, களவியல், சூ. ருக.

பாங்கி விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

பறந்தாங் கிவர்பரித் தேர்கட வேலுன் பதியடைந்தால்
மறந்தாங் கமையவும் வல்லையன் பாதஞ்சை வாணனொன்னார்
நிறந்தாங் கிவர்கணை போலுண்கண் மாமுகி னீர்மைகொண்டு
புறந்தாழ் கருங்குழல் வெண்முத்த வாணகைப் பொன்னினையே.

இ - ள், அன்பனே! நின்னூர்க்குப்போய்ச் சேர்ந்தை யானால் தஞ்சைவாணன் ஒன்னார் மார்புநாடிக வெறுங்கணையையொக்கும் உன் கணணையும, முகிலினது தன்மையைக் கொண்டு புறத்திலே தாழப்பட்ட கருங் குழலையும், வெண்முத்தம்போன்ற ஒளிபொருந்திய நகையையு முடைய பொன்னை யொப்பாளை மறந்து அவ்விடத்தி லிருக்கவும வல்லையா தலால், பறந்தாற்போற் செல்லும் பரிபூண்ட தேரைச் செலுத்தா தொழி வாயாக. எ - று.

ஆங்கு - உவம வுருபு இவர்தல் - செலுத்தல். கடவுதல் - செலுத்து தல். ஆங்கு - அவ்விடம. அமைதல் - அமைந்திருத்தல். நிறம்-மார்பு. இவர்தல் - ஏறுதல். வாள் - ஒளி பொன்-ஆகுபெயர். (உசக)

தலைவ னீங்கல் வேண்டல்.

தலைவ னீங்கல் வேண்டல் எ - து. தலைவன் பாங்கியுடன்படுத்தி நீங்கற் பொருட்டு வேண்டிக்கூறல.

அறையும பொறையு மணந்தவெங் கானத தணங்கையில்வைத்
திறையும பிரிவதற் கெண்ணுகி லேனெண்ண லாரவரைமேல
மறையும படிவென்ற சந்திர வாணன்றென் மாறையிலவரை
டுறையுங் குழலிசென் றேவரல வேண்டுமெம மூரகததே.

இ - ள். பகைவர் மலைமேல் மறைந்தொழியும்படி வென்ற தஞ்சை வாணன் தென்மாறை நாட்டி லிருக்கின்ற வண்டுறையுங் குழலி! அணங் கை இவ்விடத்து வைத்து, அறையும பொறையுங் கூடிய வெவ்விய காட்டகத்து இறைப்பொழுதும் பிரிவதற் கெண்ணுகிலேன்; எண்ணியதெ ன்னெனில் ஓர் காரியத்தால எமமூரகத்துப் போய்வரல்வேண்டும். எ - று.

அறை - கற்குகை. பொறை - துறுகல் மணத்தல் - கூடுதல். இறை- ஆகுபெயர். எண்ணலார் - பகைவர். வரை - மலை. மலர் மணங்கொள்ளுங் காரணத்தால வண்டுறைவதெனக் கொள்க. (உருο)

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல் எ-து. பாங்கி தலைவனை ஊர்க்குப் போய்வருகவென விடுத்தல்.

இலலத் துறையு மிவள்பொருட் டானுமக் கியானுமொன்று
சொலலத தவிாகிலன சூழ்கழ லீாசுடர் தோயபுரிசை
வலலத் தமாவென்ற வாணன்றெண மாறையில் வந்துவந்து
செல்லத் திருவுளம வைத்தகல் வீா நுந் திருநகாக்கே.

இ-ள். அணிந்த கழலையுடையீா! இல்லிருக்கு மிவள்பொருட்டால் நுமக்கு யானும் ஒரு சொற்சொல்லத தவிராது, சொல்லவேண்டிய தாதலாற சொல்கின்றேன ; கதிரோனைத தீண்டும மதில் சூழ்ந்த வல்லமென னும நகரில் அமரை வென்ற வாணன தெனமாறையில் வந்து வந்து போகத திருவுள்ளம் வைதது உம்முடைய திருநகாக்குச் செல்லுவீர். எ-று.

முல்லையுரிப் பொரு ளிருத்தல், 'இல்லத் துறையும்' என்று கூறியது. சூழ்தல் - அணிதல். சுடா - கதிரோன். புரிசை - மதில. வல்லம் - ஒரூா. வந்துவந்து என்பது - வினைவின்கண வந்த அடுக்கு. (உருக)

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

நிலவேய் தரள நிரைத்தனன வாணகை நீலநிறக்
குலவேய் நிகாபொற் றொடிநெடுந தோளி குறுகிவரச்
செலவே கருதினர் செநதமிழ் வாணன் செழுங்கமலத்
தலவே தியன்பெறு நாள்பெற்று வாழ்பவன் றஞ்சையிலே.

இ-ள். நிலவுபொருந்திய முத்தங்களை நிரைத்தாலொதத ஒளிபொருந்திய நகையினையும், நீலநிறததையுடைய விசேடமாகிய வேய்க்கு நிகராகிய பொற்றொடி யணிநத நெடிய தோயுமுடையாய! நம் அன்பராயினுர் செழுங்கமலத்தை இடமாகவுடைய பிரமன் பெறும் வாழ்நாளைப் பெற்று வாழ்பவனுகிய செந்தமிழ் வாணனது தஞ்சையிற் கடுகிவரச் செலவே கருதினர். எ-று.

நிலவு - ஒளி. எய்தல் - பொருந்துதல். தரளம் - முத்தம். வேதியன் - பிரமன். பிரமன் பெறுநாள் சதுாயுக மிரண்டாயிரம் வட்டந் திருப்பின் ஒருநாள்; அந்நாட்கணக்கில் ஆண்டு நூறென் றுணர்ச. (உருஉ)

தலைவி நெஞ்சொடு புலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) புலத்தல் - நொந்து கூறல்.

குளித்தா ரிளங்கொங்கை யாவியி லாவி குளிர்ப்பார்மை
யளித்தா ரளித்த கலந்தணைத் தாரன் றணங்கின்முன்னே
தெளித்தார் செழுந்தஞ்சை வாணனென் னாரினஞ் சிந்தையைய
ஒளித்தா ரவரிங்ங னேநன்று நன்றிவ் வுலகியல்லே.

இ - ள். அன்பராயினார் இளங்கொங்கையாகிய வாவியிற் குளித்தார், விரகக்கனலால் வெதும்பிய நம்முயிர் குளிர்ச்சியையடைய நம்மை யளித்தார், அளித்து யாமிட்ட துணைத் தகன்றார், இயற்கைப் புணர்ச்சி கூடிய அன்று அணங்கின் முன்னே பிரியேனென்று தெளியச்செய்தார், செழுமையையுடைய தஞ்சைவாணனைக் கொண்டாடும்போல் நம்முடைய சிந்தையை ஒளித்தார், அவரிவ்விடத்து இவ்வுலகியல் நன்று நன்று. எ - று.

தலைவன் பெருங்குறையைத் தலைவிமேல் வைத்துக் கூறினாள். 'நன்று நன்று' என்பது குறிப்புமொழி. ஆவி - வாவி. ஆவி - உயிர். தெளித்தல் - தெளியச் சொல்லுதல். ஒன்னார் - பகைவர். இன் - உவமப்பொருட்கண் வந்தது. (உருக)

சென்றேனிடலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

சென்றே * * * கழிபடர்கிளவி எ - து தலைவன் மாலைக்காலமளவும் வாராது வருவித்தலாற் காமமிகுந்த தலைவி மிகுந்த நினைவொடு கூறிய சொல.

மயிலாடி தண்டலை மாறைவ ரோதயன் வாணனென்னார்
கெயிலா லியகடற் கானலஞ் சேர்ப்பர்க் கிடையிருள்யான்
துயிலா நிலையொன் றுஞ்சொல்லாய் துணையுடன் சூழ்திரைத்தேன்
பயிலா மலரணை மேற்றுயி லாநிற்றி பாலன்னமே.

இ - ள். வெண்மை நிறப்பொருந்திய அன்னமே! மயிலாடப்பட்ட சோலை சூழ்ந்த மாறைநாட்டின் வரோதயனாகிய வாணன் பகைவாக கரணயிருக்கப்பட்ட கடற்கழிக் கரையையுடைய சேர்ப்பர்க் கிடையிருளில யான் துயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய்; நீயோ துணைபிரியாமல் திரை சூழ்ந்ததாகத் தேன் செறிந்த அம்மலரணைமேல் துயிலா நின்றாய்; இது நினக்குத் தகாது. எ - று.

'துணையுடன் திரைசூழ் மலரணைமேல் துயிலா நிற்றி' எனவே, தான் அவையின்றி யிருக்கின்றேனென்று கூறியவா றுணர்க.

தண்டலை - சோலை. ஒன்னார் - பகைவர். எயில் - அரண். வாணன் ஒன்னாரை நாட்டிலிருக்கவொட்டாமையால் அவர் கடலேறிச் செல்வர், அதனால் கடல் அவர்க்கு அரணாயிற்று. கானல் - கழிக்கரை. இடையிருள் - இடையாமம். பயிலுதல் - செறிதல். பாலன்னம் - வெள்ளையன்னம். 'சேர்ப்பன்' என்று தலைவனைக் கூறியவதனால் ஐந்திணையிற் களவிற்பொரு ளொருதிணை கூறவேண்டுமேல் அத்திணைக்குரிய தலைவனுந் தலைவியுமாகக் கூறுதல் இலக்கணமாதலின் இத்தலைவனுந் தலைவியுமே கூறப்பட்டு வருவர்; வேறு தலைவனுந் தலைவியு மல்லரெனக் கொள்க.

இவ்வாறு உள்ளுறையுவமத்தொடு கூறிப் புலம்பியும் அழுதும் பெறும் பயன் யாதோவெனின், ஒருபடைத்து வேங்கைத்தழைத்தை வாய்திறக்கில் ஆவிபோதலால் உடம்பிற்குச் சிறிது குறைபடாமற் போதத் தலைவிக்கு இவ்வாறு செய்யும் விரகுகளாற் புகுவதும் புகுந்தகம் சிறிது தணியுமென் றுணர்க. (உ௬௪)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

தலைவியை * * யாற்றுவித்தல் எ-து பாங்கி தலைவிக்குத் [illegible] ராறும்படி கூறல்.

ஆடுகம் வாரம் மகன்றில நோக்க லாப்புதுநீர்
பாடுகம் வாபொற் பசலைதந் தாரிறம் பாங்கிலெனலாம்
தேடுகம் வாதஞ்சை வாணனன் னாடன்பர் தேர்வழிநாம்
சூடுகம் வாகவ லார்தவர் கானற் றுறைமலரே.

இ-ள். நமைமயகன்று அவரூரை யகலார் வெள்ளணிவிலாடுகம் வா, பொற்பசலையை நமக்குத் தந்தவரது வெற்றியைப் பாடுகம் வா, தஞ்சை வாணன் நன்னாட்டிலுள்ள அன்பர் தேர் சென்ற வழிப்பக்கமெல்லாம் கவற்சியில்லாது தேடுகம் வா, அவர் கானற்றுறைமலரைச் சூடுகம் வா, அஞ்சலே எ-று.

தலைவி-முன்னிலையெச்சம். 'அஞ்சலே' யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கானற் றுறைமலர் - கழிக்கரைத் துறைமலர். திறம் - வெற்றி. (உ௬௫)

பதினறுநாள்

தலைவன் வந்தமை பாங்கி யுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

பனைநூங் குழலும் பழித்தசொற் பாவை பரியமெல்லாம்
மனைநூம் புகழுந் தஞ்சை வாணனென் னானை மைக்குவளைக்
கனைநூங் கனைவிருட் கயஞ்சூழ் மாரன கணைகள்பட்ட
புனைநூம் புலரவந் தார்நம தூர்வயிற் போனவரே.

இ - ள். பண்ணிசையும் யாழிசையும் பழித்த சொல்லை யுடைய பாவைபோல்வாய்! எல்லா வுலகும புகழ்கின்ற வாணன் ஒன்னாரென மைக்குவளைபோன்ற கண்ணினீரும், செறிந்த இருளொடு கூடிய இராக் காலமும், மாரன் கணைகள்பட்ட புண்ணும் புலராத தமதூரிடத்துப்போனவர் வந்தார் ஆதலால நீ வருந்தலே. எ - று.

குழல் - யாழ். பாவை - ஆகுபெயர். கண்ணிடத்து நிகழ்பொருளின் சொழி பிடத்துமே னின்றது புலரா-என்பது இறுதிவிளக்கு. உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. 'போனவர் வந்தார்' என இயையும். (உருகூ)

வந்தோன் தன்னொடு நேர்ந்து வினுதல்.

வந்தோன் * * * வினுதல் என்புழி நோந்து-துணைப்பட்டு, வினுதல் நினைந்து வினுதல.

ஒருதலைக் கெய்திப கலலதர்க் குச்செல்ல வோருயிர்த்தாய்
இருதலைப் புள்ளி னியைந்தநுங் கேண்மையை யெண்ணியெபரு
வருதலைக் கோணக நினைந்திலே வாணன்றென மாறைவண்டு
பொருதலைக் குங்குழ லாளழ நீகண்டு போயபின்னே.

இ - ள். கொணகனே! நீ கல்பொருந்திய வழியிற்செல்ல வாணன் தெனமாறையில் வண்டு ஒன்றோடொன்று பொருது மாலையை யலைக்குங் குழலாளைாகண்டு போயினபின்ன ஒரு தலையாய்ப் பொருந்திய ஒருயிரை யுடைததாய் இருதலைபபுட்போலியைந்த உம்முடைய வுறவை யெண்ணி எம்முரிடத்து வருதலை நினைந்திலே. எ - று.

'ஒருதலைக் கெய்திய ஒருயிர்த்தாய்' எனவும, 'கல்லதாக்குச் செல்ல வண்டு பொருதலைக்குங் குழலாள்' எனவுங் கூட்டுக. ஒருதலை - நிச்சயம். கலலதா-கல்வழி. எய்தல - பொருந்தல். கேண்மை - உறவு. (உருஎ)

தலைவன் பாங்கியோடு நேர்ந்து வினுதல்.

(இது வெளிப்படை.) நேர்ந்து வினுதல் - எவ்வண்ண மாற்றியிருந்தீரொன்று வினுதல்.

ஐவா யரவுற்ற தன்னவின் ஞவிட ராற்றியென்போல்
எவ்வா றிருந்திரீ ரெல்வளையீரெதிரந் தாரைவென்று
மைவா ரணங்கொண்ட வாணன்றென் மாறை மருவலர்போல்
ஒவ்வா வலரையுங் கேட்டிரு.வீரு மொருதனியே.

இ - ள். ஒளிவளையீர்! எதிரேற்ற பகைவரை வென்று அவரேறி வந்த கரிய யானையை வாங்கிவந்த வாணனது தென்மாறை நாட்டைவந்து சேராதவர் போலப பொருந்தாத பழிச்சொலலையுங் கேட்டு இருவீரும் ஒரு

தனியே 'ஐந்தலை யரவு திணைடியதே யொதத பொல்லாத துன்பத்தை யொறுத்து எனனைபபோல நீர் எவ்வாறிருநதீர், இருநதவகையைசசொல்ல வேண்டும். எ - று.

ஐவாயரவு - ஐநதலைநாகம். இன்னா இடர் - ஐமபுலனால் வரும் பொல்லாத துன்பம். யான் இததுன்ப மனுபவிதது இருநதே னென்பது தோன்ற 'எனபோல' எனறார். எலவலை - ஒளிவலை. மருவலா - அடையாதவர். அலா - பழி. ஒருதனி - ஒபபற்றதனி. (உருஅ)

தலைவியை யாற்றுவித்திருந்த அருமை கூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

இவளா ருயிர்புரந தியானிருந் தேன்செக்க ரிநதுவன்னப்
பவளா டவியிற பயில்ஙரித திலபபங்க யங்குவியத
தவளா தவஞ்சொரி தண்டுறை வாதஞ்சை வாணன்றெவ்வின்
துவளாம லாற்றுவி யெனறன்று நீசொன்ன சொன்னினைநதே.

இ - ள் செக்காவானத்துத் தோன்றிய பிறையைப்போலப் பவளக்காட்டில நெருஙகிய நிததிலம தாமரை குவிய வெள்ளைக்கிரணஞ் சொரியபபட்ட தண்டுறைவனே! தஞைசைவாணன் பகைபைபபோலந தலைவி மனநதுவளாமல் ஆற்றுவியென்று நீபிரிந்து போஙகாற் சொன்ன சொலலை நினைந்து இவள் அரிய வுயிரை நீங்காமல் யான் காததிருநதேன். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். செக்கர் - செம்மாலை. இநது - பிறை. நித்திலம - முதது. தவளாதவம - வெணகிரணம். (உருகூ)

இவற்றுள், 'தன்பதிக் ககற்சி தலைவன் சாறறலும, பாங்கிதலைவிக் கவன்செல வுணாததலும' ஆகிய இரணடும் செலவறிவுறுததற் குரியன. 'தலைமகளைப் பாங்கி விலக்கல்' ஒன்றும் செலவுடனபடாமைக்குரித்து 'நீஙகல் வேண்டல்' செலவுடன் படுதறகு குரித்து. 'பாங்கியடுததல்' செலவுடன் படுதற்குரிதது. 'தலைமகன் நெஞ்சொடு புலததலும, காமமிக்க கழிபடர் கிளவியும்' ஆகிய இரண்டுஞ் சென றுழிக் கலஙகற்குரியன-'தலைமகளை யாற்றுவிததலும, தலைமகன வநதமை தலைமகட்குணாததலும்' ஆகிய இரண்டுந் தேற்றியாற்றுவித்தற் குரியன 'பாஙகிவநதோன தன்னொடு நொநது வினாதல்' முதல மூன்றும வநதுழி நொநதுரைததற்குரியனவெனக் கொள்க.

ஒருவழித் தணத்தல்

முற்றும்.

அஃதாவது,—வரைவை இடையிலேவைத்து வரைதற்கு வேண்டும்பொருள் காரணமாகப் பிரிதல்.

தலைவன் வரைதற்குப் பொருட்காரணமாகப்பிரிந்தானெனின்பொருளிலனாயிற்று. ஆகவே, பொருவிறந்தா னென்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறுகொள்ளாது. பழயகிடையாய்க் கிடைக்கும் செயபொருள பலவுளவேனும் அதனையெடுத்து நுகர்வோனசிறியனாதலானும், ஆள்வினையுடைய னல்லனெனப் படுதலானும், இவன் தன் னூக்கத்தா லீட்டிய பொருளைப் பலவாற்றானும நுகர்தல் உத்தம விலக்கணமெனறு கருதிப பொருள்வயிற் பிரிந்தானென் றுணர்க.

*"பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை
பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுதல்
பிரிவுழிக் கலங்கல வன்புறை வன்பொறை
வருவழிக் கலங்கல வந்துழி மகிழ்ச்சியென
றொருமையிற் கூறிய வெனபது வகைத்தே
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற பிரிவே"— என்னுஞ் சூத்திர விதிப்பால் வரைவிடை வைத்துப பொருள்வயிற் பிரித லெனபது வகைப்படும்.

என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கழைபோல் வளர்நெற் கவின்பெற வாரி கவாந்துவரும
மழைபோல வருகுவன் வன்சுரம போய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பி
இழைபோ லிடையாண் முலைவிலைக் காவன யாவையுங்கொண் [ல்
டுழைபோ லரிநெடுங் கணமயி லேசென் றுணர்த்திடுவே.

இ - ள். மான்போன்ற செவ்வரிபரந்து நீண்ட கண்ணையுடைய மயில் போன்றவளே! வலிய சுரத்திடைப்போய்த் தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருக்கும நூல்போனற இடையாள் முலைவிலைக் காகவேண்டிய பொருள்களெல்லாங்கொண்டு கரும்புபோல் வளரப்பட்ட நெல் அழகுபெற நீர் கவர்ந்துகொண்டுவரும் முகில்போல் யான் வருவல், நீ தலைவி பக்கற் போய்ப்பிரிவைச் சொலவாயாக. எ - று.

எனவே,— தலைவி நெற்பயிராகத் தான் முகிலாகவும், பொருள் நீராகவும், அப்பொருள்களைக் கண்டு தலைவி மகிழ்ச்சியாற் கருமபுபோல வளர்வதாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்ளக் கிடந்தவாறு காணக.

யான் என்றது தோனறா வெழுவாய். கழை - கரும்பு. கவின் - அழகு. வாரி - நீர். கவர்தல - வாஙகல். மழை - முகில. சுரம - வழி. இழை - நூல். உழை - மான். அரி - செவ்வரி. மயில் - சிறப்புருவகம்.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம, களவியல, சூ. ருக.

நின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட் கேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

வசையும் புகழுநின் பாலன வாகத்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
மிசையுங் கரும்பினில் வேம்புவைத் தாலன்ன வேட்கையெல்லாத்
திசையும் பரவுந் திருவனை யாடன் றிருவுளத்துக்
கிசையும் படிவல்லை யேற்சொல்லி நீபின் னெழுந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வசையினும் புகழினும் நின் பக்கலாய, நின்பொருள்வேட்கை நுகரும் கரும்பிற்கைக்கும் வேம்பை வைத்தாலொக்கும், எல்லாத் திசையி லுள்ளோருந் துதிக்குந் திருவையொப்பாள் தன் திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்தும்படி சொல்லவல்லையேல், சொல்லி நீ பின்னெழுந் தருள்வாயாக. எ - று.

வசை - இகழ்ந்து கூறப்படுஞ்சொல். புகழ் - புகழ்ந்து கூறப்படுஞ் சொல். மிசைதல் - நுகர்தல். இசைதல் - பொருந்துதல். (உகூக)

நீடேனென் றவனீங்கல்.

நீடேனென் றவனீங்கல் எ - து தலைவன் நீட்டித்திராது விரைந்து வருவலென்று பாங்கியொடு கூறி நீங்குதல்.

காலைப் பொழுது கடும்பரித் தேர்பண்ணிக் கானகம்போய்
மாலைப் பொழுது வருகுவல் யான்றஞ்சை வாணனனாட்
டாலைப் பழன மணிந்தவெம் மூரு மகங்குளிரச்
சோலைப் பயில்குயில் போன்மொழி யாயென் றுணிவிதுவே.

இ - ள். சோலையிடத்து நெருங்குங் குயில்போல்மொழியாய்! கதிரோன் உதிக்குங்காலத்திற் கடுகிச்செல்லும்பரியையுடைய தேரைப்பண்ணமைத்துத் தஞ்சைவாணன் நாட்டிடத்துக் கரும்பு வளர்ந்தெழுந்த வயல் சூழ்ந்த எம்மூர்க்குக் கானகங் கடந்துபோய், நம் அகங்குளிரக் கதிரோன் மறையு மாலைக்காலத்தில் யான் வருகுவல், என்மனத்தின்கண் துணிவிது. எ - று.

தேர் பண்ணல் - தேர்செலுத்தற்குரியன வெல்லாம் அமையச்செய்தல். ஆலைப்பழனம் - கரும்பு வயல். கடும்பரி - கடுகிச்செல்லும்பரி. "காலைப் பொழுது கடும்பரித் தேர்பண்ணிக் கானகம்போய் - மாலைப் பொழுதில் வருகுவல் யான்" எனில் "வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோரிருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்." எனனுஞ் சூத்திரத்தொடு மாறுகொள்ளுமே யெனின் அற்றன்று; காலைப் பொழுதிற்போய் மாலைப் பொழுதில் வருகுவனெனப் பாங்கி கருதத் தன்கருத்தில் வருஞான்று மாலைப்பொழுதில் வருவதாயெண்ணித் தலைவன் கூறியவாறென்க.

இக்கருத்தானே யன்றே, தலைவன் மீண்டு வருங்கால் 'பாகனொடு சொல்லல்' என்னுந் துறையினுள் இச்செய்யுளில் "சென்மாலைப்பந்தி கண்டால் தரியா என்ன நிருபத்துணையே" எனக் கூறியதூஉ மெனக் கொள்க.

பாங்கி தலைவிக்குத் தலைவன்செல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

விளங்கிலைக் குறும்புதல் பிறங்குபும்பல் வாடும் விரைபவெவ்வாய்க்
களிசெலப் கவலைக் கடுங்கடத் தாம்பர காயங்கித்திருந்தார்
செலவிலைப் முரசச் செருவென்ற வாணன் றென் மாறையின்
வலமைப் பூலையிலை தானறந்து நாளை பணையபெறுமே.

இ - ள். ... நெடுந்தார் இளங் கோடான ... முருக்கும் போல ... மருது ... உலக ... முகில் விலங்காது நாளை ... [illegible] ... விடரும் ... நடப்போர் ... உடைய ... பொருட்கிய ... எ - று.

குறும்பு - பாலைநிலத்து ... கவலை - கவர்வழி. கடம் - காடு. செலவு - ... (உகங)

பூங்குழை யிரங்கல்.

பூங்குழையிரங்கல் - து. தலைமகளிரங்கல்.

இப்பெரு வுவகை யினிப்பிரி யேனென்று மென்முன் சொன்ன
அப்பெரு மொழிபழு தாமென்ன வெய்ய வருத்தமுந்த
மைப்பொ ரலைகடல் வையகந் தாங்கிய வாணன்றஞ்சைச்
செப்பி னிளங்கொங்கை மங்கைசெப் பாதன்பர் சென்றதுவே.

இ - ள். பாம்பாயிரந் தலையாற் சுமக்கப்பட்ட நிலமிறப் பெரிய அலைகடல் சூழ்ந்த புவிப்பாரத்தைத் தாங்கிய வாணனது தஞ்சையி லிருக்கும் கடைந்த செப்புப்போன்ற இளங்கொங்கையையுடைய நங்காய்! அன்பர் என்னுடன் சொல்லாது சென்றது இப்புணர்ச்சியிற் கூடிய நான்று இப்பெரிய மகிழ்ச்சியை இனிப் பிரியேனென்று என்முன் சொன்ன அப் பெரிய சொல் பிரிவேனென்று சொல்லிற் பழுதாமென்றோ.

இவ்வாறு தலைவனை அசதியாடுதல்போலக் கூறிய வுரையை மறந்தா ரென்று குறிப்புத்தோன்ற இரங்கிக் கூறினளெனக் கொள்க. உவகை - மகிழ்ச்சி. **உம்மை** - அசைநிலை. **மங்காய்** - அண்மைவிளி. (உகச)

பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

பாங்கி கொடுஞ் சொற்சொல்லல் எ-து. இவ்வாறு நீயிரங்குவ தென்னையென்று மாறிக்கூறல.

ஆரணத் தான்றருள் பாரளித் தானடங் காதவரை
வாரணத் தாலவென்ற வாணன்றென் மாறை வயங்கொளிசேர்
பூரணத் தாமதி போன்முகத் தாயென் புலம்புதின்ன
காரணத் தாலல்ல வோபிரிந் தாரின்று காதலரே.

இ-ள். பிரமனுலுண்டாகிய உலகத்தைக் காத்துப் பகைவரை யானைப்படையால் வென்ற சந்திரவாணன் றென்மாறை நாட்டில்விளங்கிய ஒளிசேர்ந்த பூரணத்திங்களைப்போன்ற முகத்தாய்! என் புலம்புகின்றாய், நின்னை மணம்புணர்தற்கு அல்லமோ காதலரின்று பிரிந்தார் எ-று.

ஆரணத்தான் - பிரமன். பூரணை - பூரணத்திங்கள். (உசரு)

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

தலைவிகொடுஞ்சொற் சொல்லல் எ-து கூறிய பாங்கியை மனத்தினொந்து கூறல்.

மணந்திரை வையைசூழ் தஞ்சைவாணற்கு வன்புலியும்
செண்டுங் கொடுத்தகல் செம்பியர் போலன்பர் சென்றுழிமுள்
இண்டுங் கழையும் பயிலுமவெங் கானியல் கேட்டுமெந்நோய்
கண்டுங் கலங்கல்செல் லாதிந்த ஆயிழை கழறனன்றே.

இ-ள் திரைபெருகும் வையைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனுக்கு வலிய புலிக்கொடியையுஞ் செண்டாயுதத்தையுங் கொடுத்தகலப்பட்ட சோழரைப்போல அன்பர் சென்றவிடத்தில் முள்பொருந்திய ஈகைச்செடியும் மூங்கிலும் நெருங்கும் வெவ்வியகாட்டினிலக்கணத்தைக் கேட்டும் யானதுயருழக்கும் வேட்கை நோயைக்கண்டும் மனத்திடத்துக் கலக்கஞ் செல்லாது இந்த ஆயிழை கழறுதல் நன்றே. எ-று.

பாங்கிகூறியவற்றை யுள்ளமேல்வைத்துக்கூறியது.

வாணனுக்கு வன்புலியுஞ் செண்டுங் கொடுத்தகல்செம்பியர்போலத் தலைவன்சென்றானென்று தலைவனுக்கு இகழ்ச்சிதோன்றியதெனின், தலைவனூர் விட்டுக்கானிடைச் சென்றதற்கு உவமை கூறியதல்லது பதிகொடுத்ததற்கு உவமை கூறியதன்றாதலான் இகழ்ச்சிதோன்றாதெனறுணர்க.

மணடுதல் - நெருங்குதல். புலியும் - செண்டும் - ஆகுபெயர். செம்பியர்-சோழர். இண்டு - ஈகை. கழை - மூங்கில். (உசசு)

வருதுவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல்.

வருகுவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல் எ - து. பாங்கி தலைவர்மீண்டு வருவரெனக்கூறுதல் வலித்தல் - கூறுதல்.

தேர்த்தானை வாணன்றென் மாறைமின் னேயஞ்சலி செய்புருக்கி
வாரத்தீ லனைய வழிநெடும் பாலை மடப்பெடைநோய்
பார்த்தா தவந்தணி பாதவ மின்மையிற் பைஞ்சிறகால்
போர்த்தாலு மஞ்ஞைகண் டுமபோவ ரோநம புரவலரே.

இ - ள். தேர்ப்படையையுடையவாணன்றென் மாறைநாட்டிலிருக்கு மின்னே! அஞ்சலை; செயலையுருக்கி வார்த்தாலொத்த வெப்பத்தைத் தருகின்ற வழி நெடிதாகிய பாலைநிலத்து மடப்பததொடு கூடிய பெடை மயிலினது வெயிலாருகிய துன்பத்தைப் பார்த்தது,அவ வெயிற்றணிக்கின்ற மரங்களிலலாமையால், தனது பசியசிறகினுலே போர்த்து ஆகவுடமயில் கண்டு நம்புரவலர் போவரோ! மீண்டுவருவரோ! எ - று.

எனவே,-தலைவன் எருங்கால் சுரத்து நிகழுந்தன்மை பாங்கியறிந்தவா றென்னையெனின், தலைவனசெல்லுங்கால் சுரம இத்தன்மையமென்று சொல்லியவாற்றால் அறிந்திருந்தாளாகலின், இவ்வாறு கூறினாளெனக.

இவ்வாறு சொல்லியதை ‡ "அரிதாயவறனெய்தி" எனனும கலித் தொகையானுமுணர்க.

தானை - படை. ஆதவம் - வெயில். பாதவம - மரம். ஓகாரம் - எதிர் மறை. (உகஎ)

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்.

பருவங்கண்டு பெருமகள்புலம்பல் எ-து தலைவன்பிரிபுங்கால் காரகு முன்னேவருவலென்று குறிப்பாற்கூறிப போயினனுகையால காரப்பருவ ங கண்டு தலைமகள்புலமபிக் கூறுதல்.

குறிப்பாற் கூறியதெங்ஙனமெனின் "நீடேனென்றனெ ிங்கல்"செயய் ளில் 'மாலைப்பொழுதுவருகுவலயான்'என்றது மாலைக்குரித்தாகியபொழுது கார்காலமெனறு குறிப்பானறிவித்தவாறுணாக அக்குறிப்பறிந்து பாங்கி தலைவிக்குக் கூறியவதனுல் தலைவி காரகண்டு புலம்பினுளெனபது. அன்றியும், மேற்கிளவி இருளைவம்பாகத்தோன்றியது தலைவன் கூறிய காரப்பருவமன்றெனப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்தன யாவுங் குறிப்பாற் கூறியதென்றுணாக.

---

‡ கலித்தொகை, பாலைக்கலி, கஏ. கஂ.

மிகவும் பரந்த கரியகண் ணீர்செங்கை வெள்வளைபோல்
உகவுந் துறந்தவ ருன்னல ராலுறை காரபொழிய
மகவுந் துணையுங் கலைதழு வுந்தஞ்சை வாணனவெற்பின்
அகவும பெடைமயி லுந்தமி யேனெங்ங னாற்றுவலே.

இ - ள். சிவந்த கையினிடத்துச் சங்கவளையுகுந்ததுபோலமிகவும்விரிவாகிய கரியகண்ணினீர துளிதுளியாயுதிரவுந் துறந்ததலைவர் நினைந்திலர், ஆதலால், காரானது துளிகளைப்பெய்ய மழைத துன்பததாலஞ்சி மகவும் துணையும முசுக்கலையைததழுவும தஞ்சைவாணன் வெற்பிற பெடைமயிலும், மகவுந்தனியாயிருக்கப்பட்ட யான் எங்ஙன மாற்றியிருபபேன! எ-று.

'செங்கைவெள்வளைபோல மிகவுமபரந்த' எனக்கூட்டுக. உகுத்தல் - உதிரதல், உன்னலா - நினைாதிலா. உறை - துளி. கா - முகில். துணை - பெண்குரஙகு. கலை-முசுக்கலை.

* "கலையென்காட்சி யுழைக்கு முரித்தே." "நிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் கணனும்." என்னுஞ் சூத்திரஙகளால் கலை முசுவின ஆண்பெயரொனறுகொள்க. பெடைமயில் எனபுழி உமமைததொகை. (உசுஅ)

இருளை வம்பென்றல்.

இருளைவம்பென்றல். எ-து. அவ்வாறு புலம்பிய தலைவி தேறும் வண்ணம பாஙகி இது காலநதிலவந்த மேகமனறு, இடையே வமபாகத்தோன்றியதென்றுகூறியது, வமபு-காலமலலாதகாலத்திற் றோன்றும் பொருள்.

தனஞ்சேர்ந்த வஞ்சிநின் சாயலகண டஞ்சித் தனித்தனிபோய்
வனஞ்சோந் தயாநத மயிலகளெல லாநதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கனஞ்சோந் தலாதுளி காலுமுன னேவமபு காலுமென்று
இனஞ்சோந தகவின நாநதனி வாடி யிருத்தல்கணடே.

இ - ள். திரண்டதனத்தையுடைய வஞ்சி! நினது சாயலைககண்டஞ்சி ஒன்றொடொன்று கூடாமல்தனிததனியாயப் போயககாட்டிற் சேர்ந்தயர்ந்த மயிலகளெல்லாம தஞ்சைவாணன் வெறபினிடத்துக் காகாலம் வந்து மேகங்கள் கூடிப் பருதத துளிகளையும் முன்னே வமபாகமழையைப் பெய்யுமெனறெண்ணி, நாம அனபரைப் பிரிநது, தனியாய் வாடியிருத்தலைககணடு, கூட்டங்கூடி அகவாநின்றன; ஆதலால், இதுதலைவன் கூறிய காலததில் வருங்காரன்று. எ - று.

காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. தனம்-முலை. சேர்தல்-திரட்சி; § "சேரே திரட்சி" என்னும் உரிச்சொல்லியற் சூத்திரத்தானுமுணர்க.

* தொல். பொருள். மரபியல், சூ. சடு-சசு.
§ தொல். சொல். உரியியல், சூ சுஎ.

அயர்தல் - இளைத்தல். அலர்தல் - பருத்தல். † "தண்கமழ்மலரிறால் சிதைய" என்னுந்திருமுருகாற்றுப்படையுட் கூறியதனானுணர்க. அன்றியும், ¶ "மலர் முலைப்பாங்கியருளியல்கிளத்தல்" என்னும் அகப்பொருட் சூத்திரத்தானுமுணர்க. (உசுக)

இறைமகள்மறுத்தல்.

இறைமகள் மறுத்தல் எ - து. தலைவி பாங்கி கூறியவதனை மறுத்துக் கூறல்.

வாவித் தகையன்ன மேதஞ்சை வாணன் வரையகத்தென்
பாவித் தனிநெஞ்சு பார்த்தஞ்சு மேகண் பயின்றகண்ணூர்
தூவித் தலைமயில் கோபங்கொள் ளாவரத் தோன்றியைச்சேர்ந்
தாவித் தகந்தள ரும்மணி காலு மராவென்னவே.

இ - ள். வாவியிலிருக்கும் அழகுபொருந்திய அன்னம்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து என்கண்பார்த்துப் பாவித்தனி நெஞ்சு அஞ்சாநிற்கும்; நெருங்கிய கண்களார்ந்த சிறகாகிய தலையையுடைய மயில் காந்தளை அரிய மணியையுமிழும் நாகமெனச் சினங்கொண்டு வரலுல்லாமையினால் காந்தளைச்சேர்ந்து பெருமூச்செறிந்தன ஆதலால் வம்பன்று, காலத்தில் வந்தகாரிது. எ-று.

எனவே,-காந்தள்மலருங் காலங் கார்காலமென்பது தோன்றக்கூறினாளென்க. தகை-அழகு. அன்னம்-ஆகுபெயர். 'வரையகத்தென்கண்பார்த்து' எனவியையும். 'கண்பார்த்து' என்னும் வினையெச்சம் தன்வினையைக் கொண்டு முடியாது 'நெஞ்சஞ்சும்' எனப்பிறவாற்றான்முடிந்தது என்னையெனின், "உரற்கால் யானை யொடித்துண்டெஞ்சி யவிர் நிழற்றுஞ்சிய செந்நாயேற்றை" என்றாற் போலுங் கொள்க.

தூவி - சிறகு. கோபம் - சினம். தோன்றி - காந்தள். ஆவித்தல் - பெருமூச்செறிதல். காந்தள் என்புழி இரண்டனுருபுதொகுத்தல். காலுதல்-உமிழ்தல். (உஎ0)

அவர்தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல்.

அவர்தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல் எ - து. தலைவிகார்காலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவித்தற்கு விடுப்ப இப்பொழுது இக்கார்தூதாய் வந்தடைந்ததென்று கூறல்.

---

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை.

¶ இறையனார் அகப்பொருள், சூ. ரு.

இ - ள். விரும்பப்பட்ட எப்பொருளையுங் கொடுக்கும்பொருட்டுப் போய்முடிவாகி மீண்ட எனது தேரிலே பாகன் செலுத்தும பரிமுன்னாக விரைந்தோடும் முகில்காள்! அதுதிங்களைத் தீண்டுங்கொடிகட்டிய மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்போல் நெருநகும் பசலைநிறம் மெயயெங்கும் போர்த்திருப்பவர் தமக்கு எனதுவரவினைச் சென்று சொல்வீர். எ-று.

வேண்டல்-விரும்பல். 'பொருட்போய்' என்புழி நான்கனுருபு தொக்கது. முற்றல் - முடிதல். தூண்டல் செலுத்தல். பரி - குதிரை. துனை - விரைவு, †"கதழ்வுந்துனைவும விரைவினபொருள." என்னும சூத்திரவிதியானுணர்க. இந்து - திங்கள். சேரலர் - பகைவர். தீண்டல் - நெருங்குதல். சொல்லருந்துன்பத்தால் மெய்ந்நிறம வேறுபட்டிருப்பராதலால், உவமை கூறியவாறுணர்க. (உஎரு)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல். எ - து. பாங்கி வலம்புரியோசையைக்கேட்டுத் தாய்அவன்வரவை யறிவுறுத்தல்.

பொருகின்ற செங்கயல் போல்விழி யாய்பண்டு போயநின்கைக்
குருகின் றணிந்திறை கொள்வது காண்கநங் கொண்கர்பொற்றேர்
தருகின்ற சங்கந் தருவன்ன வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாய்
வருகின்ற தென்றுமுன் னேயோகை கூறும் வலம்புரியே.

இ-ள். ஒன்றோடொன் றெதிர்க்கின்ற செங்கயல்போலும்விழியாய்! முன்னாள் கழன்று போயநின்கைவளை இனறு புனைந்து தங்குவதழகு; நங்கொண்கர் ஏறிவரும் பொற்றேரானது தருகின்ற சங்கநிதியையுங் கற்பகத் தருவையுமொத்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை வீதிவாய் வருகின்றதென்று முன்னேவலம்புரிச்சங்கமானது மகிழ்ச்சிகூற நின்றது, நீ கேட்பாயாக.

குருகு - வளை. இறை கொள்வது - தங்குவது. காண்க - அழகுதக. * 'நித்திலமுலையினார்தன்னெடுங்கணோக்கப்பெற்றும்-கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றும் களிந்தனமலர்ந்த' என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில்'காண்க'என்னுஞ்சொற்கு அழகுதக என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையானுமறிக. கொண்கர் - தலைவர். ஓகை - உவகை. (உஎசு)

---

† தொல். சொல். உரியியல், சூ கக.
* சிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செ. ௱உ.

*வலம்புரிக்கிழத்திவாழ்த்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

மால்வண் டெனமன்னி வாணன் றென்மாறை மன்னன்புகழே
போலவண் டமிழ்மன்னர் போற்ற விளங்குக பொன்கொழிக்குங்
காலவண்டல் வையைக் கரைமல்கு மல்லிகைக் கான்முகையின்
மேல்வண் டிருந்தது போற்கரு மாமுக வெண்சங்கமே.

இ - ள். பொனகொழிக்கும் வண்டல்பரநத வாய்க்கால்பொருந்திய வையையாற்றங்கரையில் நிறையும் மல்லிகையினது காம்பொடுகூடிய முகையின்மேல் வண்டிருந்ததுபோலக் கரியமுகத்தொடுகூடிய பெரிய வெணசங்கமானது திருமால்கைச் சங்கேபோல எனறும் அழியாமையாய் நிலைபெற்ற வண்மைபொருந்திய தமிழ்வேந்தராலே போற்றநின்ற வாணனாகிய தென்மாறைநாட்டுமன்னன் புகழ்போலவிளங்குக. எ - று.

கால் - வாய்க்கால். வண்டல் - திரைபுரண்டிருகையும் பரப்பிய மண். மல்குதல் - நிறைதல். காயபு முகதது மெழுகமைததலால் கருமுகமென்றது. மா - பெருமை. 'கருமுகமா வெண்சஙகம' எனக் கூட்டுக. (உஎஎ)

தலைவன்வந்துழிப்பாங்கிநீனைத்தமைவினவல்.

தலைவன் * * * வினுதல் எ - து. வரைவிடைவைததுப் பொருள் வயிற பிரிந்தோன் பிரிந்த முப்பததைந்தாநாள் வந்தானென்று நாள் வரையறைகூறியதெனனையெனின, "களவொழுக்கமையிருதிங்கள்." என்று வரையறை கூறினமையானும், * "களவினுட்டவிர்ச்சி வரைவினீட்டம் திங்களிரண்டினகமென மொழிப." என்ற இறையனாரகப்பொருளுரையில 'திங்களிரண்டினகம' என்பதறகுத் திஙகளிரண்டின் கண்ணென்றும், ஐந்து நாள் ஆறுநாள் அவர்வரைவு முடியுமென்றும கூறினாராகலானும், 'ஒருவழித் தணத்தல்' என்பது வரைகரும இவ்வுரையில் பதினைந்து நாளென்று கூறுவதனாலும், வரைவியல் ஆறுநாள் மணமுடிந்ததாகக் கூறுதலானும், ஆக ஐம்பத்தாறுநாளென்று வரையறையாய் நிற்றலின், ஈண்டுமுப்பத்தைந்தா நாள் வரையறை கூறியதெனக்கொள்க.

"வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிவோர் இருதுவின்கண்ணுடைத்தென்மனார்புலவர்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியான் இருதிங்கள்சென்றதென்று கூறாது முப்பத்தைந்துநாள் சென்றதென்று கூறிய தென்னையெனின், இருதிங்கள் சென்றதென்று வருவதல்லது இதற்குள்ளாகவருவதன்றென இலக்கணங் கூறிற்றிலர்; இருதுவின்கண்ணுடைத்தெனக் கூறுதலான், இவ்விருதுவிடை எவ்வளவு வரையறையப்பட்டதோ அவ்வளவே இலககணமெனக்கொள்க.

இறையனார் அகப்பொருள், சூ கசு.

அன்றி இருதிங்கள் சென்று வந்தானெனின் களவொழுக்க மூன்று திங்களாம்; ஆகவே, இலக்கணவழுவாய் அகப்பொருள் சிதைவாமெனக் கொள்க.

நினையீர் பொருட்குப் பிரிந்தய லூடுழி நின்றுழிவேள்
அனையீர் நினைந்து மறிதிர்கொ லோவஞ் சொலாலறிவோர்
வனையீ ரிதழ்க்கண்ணளி வாணன்றென் மாறையை வாழ்த்தலர்போ
நனையீ ரிதழ்க்கண்ணவை காவெவ்வ நோயுற்ற நவ்வியையே. [ல்

இ - ள். வெள்வளையீர்! அழகியசொல்லாலே புலவர் புனையப்பட்ட சொல் ஓரிதழும், பொருள் ஓரிதழுமாகிய தமிழ்மாலையையுடைய வாணன் றென்மாறையை வாழ்த்தாதவர்போல, நீரால் நனைந்த இணையிதழையுடைய கண்ணொடுங் காதற்றுன்பந் தரப்பட்ட வேட்கை நோயையுற்ற மான் போன்றவளை நினையீர்; அப்பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த நாட்டிடத்துத் தங்குமிடத்தில் நினைந்தும் அறிதிரோ? எ - று.

அறிவோர் - புலவர். வைகுதல் - தங்குதல். எவ்வம் - துன்பம். நோய் - வேட்கை. நவ்வி - மான், இவ்விரண்டும் ஆகுபெயர். (௨௭௮)

தலைவனினைத்தமைசெப்பல்.

(இது வெளிப்படை)

கானெடுங் குன்றங் கடந்துசென் றேனொரு காலுமைதோய்
மானெடுங் கண்ணி மறந்தறி யேனவ ணனைவாணன் றஞ்சை
நீனெடும் பெண்ணைக் குருத்தையுஞ் சூது நெருங்குகொங்கைத்
தேனெடுங் கண்ணி மென்பூங் குழன்மாதர் திருமுகமே.

இ - ள். மைதோய்ந்து மான்போன்ற நெடியகண்ணையுடையாய்! வாணன்தஞ்சைநகரின்கண் நீலநிறமாகிய நெடியபனையினது குருத்தையும், சூதினையொப்பு நெருங்குங் கொங்கையையும், வண்டுறையும் நெடிய மாலையணிந்த மெல்லிய பொலிவினையுடைய மாதர் அழகிய முகத்தையும் காடும் நெடிய குன்றுங் கடந்து சென்றேனாகிய யான் ஒருகாலும் மறந்தறியேன்.

† "உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்".— என்பதனானறிக.

எனவே, - மறந்திலனாதலால் நினைந்திலன் என்று கூறியவாறாயிற்று. 'கானெடுங்குன்றம்' என்புழி உம்மைத்தொகை. நீலம் - நீல் எனக் கடைக்குறைந்தது, நீனிறவண்ணன் என்புழிப்போல. பெண்ணை - பனை. சூது - வல். தேன் - வண்டு. (௨௭௯)

---

† திருக்குறள் - செ. ௧௧௨௫.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைசாற்றல்.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைசாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியை யாற்றுவித்திருந்த அருமையைத் தலைவற்குக்கூறல்.

உயரா மலகத் தருங்கனி நீர்நசைக் குண்சுரம்போய்
வியரா மலில்லின் விடுத்தகன் றுளைமென் பூஞ்சிலம்பா
அயரா மலஞ்சலென் றாற்றுவித் தேனிவ் வவனியெல்லாம்
மயரா மல்வந்தபி ரானறஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலே.

இ - ள். இப்புவியெல்லாம் மயங்காமல் வந்தபிரானாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டின் மெல்லிய பூமலிந்த சிலம்பனே! உயர்ந்தநெல்லியின் கரிய கனியை நீர்வேட்கைக்குண்ணப்பட்ட சுரத்திடை உடன்போய் வெயர்வடையாமல் இல்லின்கண்விடுத்து நீர் பிரிந்தவளை இளையாமல் அஞ்சலென்று ஆற்றுவித்தேன் எ - று.

ஆமலகம் - நெல்லிக்கனி. நீர் நசை - நீர்வேட்கை. வியராமல் - வியர்வடையாமல். அயராமல் - இளையாமல். மயராமல் - மயங்காமல்.

'என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றல்' பிரிவறிவுறுத்தற்குரியது. 'பாங்கிநின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்' பிரிவுடன் படாமைக்குரித்து. 'தலைமகன் நீடேனென்றல' பிரிவுடன் படுத்தற்குரித்து 'பாங்கிதலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்' பிரிவுடன் படுதற்குரித்து. 'தலைமகளிரங்கலும்,' 'கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,' 'பருவங்கண்டு பெருமகர் புலம்பலும்,' 'மறுத்தலும்,' ஆகிய நான்கும பிரிவுழிக்கலங்கற்குரிய. 'பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,' 'வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தலும்.' பருவமன்று வம்பென்றலும்', 'அவர் தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழு தென்றலும்,' ஆகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய. 'தலைமகளாற்றல்' வன்பொறைக குரித்து. தலைமகள் மீண்டுவருகாலை 'அவனவட்புலம்பலும்,' 'பாகனொடு சொல்லலும்' 'மேகத்தொடுசொல்லலும்', ஆகிய மூன்றும் வருவழிக்கலங்கற்குரிய. 'பாங்கி வலம்புரிகேட்டவன் வரவறிவுறுத்தல்' முதலைந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரிய. (உ௮0)

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல் முற்றும்.

முதலாவது களவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வரைவியல்.

வரைவு எ - து. தலைமகன் தலைமகளைக் குரவர்முதலாயினோர் கொடுப்பவும் கொடாதொழியவும் வதுவைச் சடங்கொடுபொருந்தி மணஞ்செய்து கோடல். ஆதியிலெடுத்துக் கோடற்கண்ணே களவென்றும், கற்பென்றும் கைகோளின் இரண்டெனவைத்து அவவிரண்டுக்கு நடுவே வரைவியலென்று கூறியதனால் முன்னதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறுகொள்ளாது. என்னை,—கற்பிக்கு நிமித்தமாய வரைவு கூறுதலான் இதுவும் கற்பின் பாற்படும். ஆயின், இதனைக் கற்பின்பாற்படுத்துக் கூறாது வரைவியலென வேறாகக் கூறிய தென்னையெனின், வரைவுமுதலாக உடன் போக்கிடையீறாகப் பலவகைப்பட்டு ஒவவோர் வகைகளுக் கிளவிகளும் பலவாக அதிகாரப்பட்டு நடத்தலின் விளங்குதற்கு வரைவியலென வேறு கூறப்படும். என்னை,—புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சியாயினவாறுபோல, இல்வாழ்க்கையும் இல்வாழ்க்கை நிமித்தமுமாயவரைவும் கற்பெனப் படுமென்றுணர்க. * "வரைவு மலிவேயறத் தொடுநிலையென்-றுரையமையிரண்டும் வரைவிற்குரிய-கிளவித்தொகையெனக் கிளத்தினர்புலவர்"—என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் வரைவு மலிவு மறத்தொடு நிலையுமென இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள், வரைவுமலிவென்பது - வரைவுதொடங்கி நடக்குமுயற்சிமிகுதல். * "வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல் வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல் கண்டுவத்தலென் றொருநால் வகைத்தே வரைவுமலிதல்",— என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவுமலிதல் நால்வகைப்படும்.

வரைவுமலிவு.

காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கிகாதலிக் குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தொலைவிலை யாகிய பல்பொருள் காதலர் சூதமர்நின்
முலைவிலை யாக முகந்தளித் தார்முனை வேந்தர்தம்மைத்
தலைவிலை யாகத் தின்றுகொண்ட வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநீ
உலைவிலை யாகுக பொன்வண்ண மாறுக வொண்ணுதலே.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், சூ. உ, ௩.

இ - ள். ஒள்ளிய நுதலையுடையாய! காதலர் எடுக்க வெடுக்கத் தொலையாத பலவாகிய பொருள்களைச சூதுபோற்பொருந்தும் நின் முலைவிலையாக வம்பன்ன அளவையான் மகிழ்ந்தமர்த்தார் ; பகைவேந்தர்தம்மை அவர்கள தலையைக்கொள்ளாது விடுதற்கு அவர்கள கொடுக்கும் பொன்னைவிலையாகத் திறைகொண்ட வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கின்ற நீ வருத்தமிலையாகுக, பசலைநிறத்தையொழிப்பாயாகுக. எ - று.

சூதுமுலை-உவமததொகை. அமர்தல்-பொருந்துதல். முலைவிலை-கோடற்குரியார் கொடுத்தற்குரியாக்குக் கொடுக்கும்பொருள். முனை - பகை. திறை - கப்பம். உலைவு - வருத்தம. பொன்வண்ணம - பசலை. (உசக)

காதலிநற்றயுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ளல்.

காதலிநற்றாயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல் எ-து தலைவன்விடுத்த முலைவிலைப் பொருள்களைக்கண்டு நமக்கு மணக்கால மென்று நற்றாய மகிழுமுள்ளத்து மகிழ்ச்சியை நினைத்தல்.

கயமா மலரெனுங் கண்ணியை வண்டெனுங் காளைபல்புள்
இயமா மணமபுண ரீர்ந்துறை நாட ரெதிர்ந்தவர்மேல்
வயமா நடத்திய வாணன் றென்மாறை வருகுவரேல்
நயமா மணவணி கண்டியாயு மின்புறு நம்மினுமே.

இ - ள். குளத்திற்றாமரை மலரென்னுங்கண்ணியை வண்டென்னுங் காளை பலபுள்ளிரைசையே முரசமாக மணம்புணரப்பட்ட குளிர்ந்ததுறையையுடைய நாடர் எதிர்ந்த பகைவர்மேல் யானையைசசெலுத்திய வாணன் தெனமாறைநாட்டில்வருகுவாராகில், அவரது நன்மணகோலத்தைக்கண்டு நம்மினும் யாயுமின்புறும். எ-று.

மாமலர்-திருவிருக்குமலர். 'கயமாமலரென்னுங் கண்ணியை வண்டெனுங்காளை பல்புள்ளியமாமணம்புண ரீர்ந்துறைநாடர' என்றதனால் குலமேருளமாகவும், குளத்திற்பூத்த தாமரைப்பூ தலைவியாகவும், தாமரைமலர் மணம் உண்ணவரும் வண்டு தலைவனாகவும், பலபுள்ளியமே வாத்தியமாகவும் உள்ளுறையுவமந் தோன்றியதெனின், இவ்வாற தலைவன் மணமுடியாமல் உடன்போக்கு நிகழ்தலான் இறைசசிப்பொருளென்று கொள்க இயம்-ஓசை. ஈர்ந்துறை. குளிர்ந்ததுறை. 'ஈர்ங்கைவிதிரார்' என்றாற்போலக் கொள்க. வயமா-யானை. மணவணி-மணக்கலம் ; உம்மைசிறப்பு.

உரவிப் பெருங்கலித் துன்பங்கள் போய்முத லூழியின்பம்
வரவிப் படிதன்னை வாழ்வித்த வாணன்றென் மாறையன்னாள்
புரவிப் பூணெடுந் தேரண்ணலேநின் பொருட்டணங்கைப்
பரவிப் பரவின் றேவரம் வேண்டுதல் பார்த்தருளே.

இ - ள். புரவிபூட்டி யலங்கரித்த நெடியதேரையுடைய மன்னவனே! வலிய இப்பெருங் கலியுகத்துன்பங்கள் போய்க் கிரேதாயுகத் தின்பம்வர இப்புவியை வாழச்செய்த வாணன் தென்மாறைநாடுபோல்வாள் நின் பொருட்டாகத் தெய்வத்தைவாழ்த்தி வாழ்த்தி வரமவேண்டுதலைப் பார்த்தருள்வாயாக. எ-று.

உரம் - வலி. கலி - கலியுகம். முதலூழி - கிரேதாயுகம். படி - புவி. புரவி - குதிரை. (உ௮௬)

பாங்கிலைகண்ட தலைவன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.

இவ்விக் தகமிவட் கெய்திய தெவ்வண மெல்வுலகும்
வவ்விக் திகழ்புகழ் வாணன்றென் மாறை மணம்பொருட்டால்
நவ்வித் தொகையின நாணுமென் னோக்கி நறைபுகையாச்
செவ்வித் தகைமலர் தூய்தெய்வம வாழ்த்துந் திருத்தகவே.

இ - ள். எவ்வுலகத்தையுங் கவர்ந்து திகழப்பட்ட புகழையுடையவாணன் தென்மாறைநாட்டில மான் தொகுதியின நாணப்பட்ட மெல்லிய நோக்கையுடையாள மணங்காரணமாக நறும்புகையைப் புகைத்து நாட்கொண்ட அழகையுடைய மலரைத்தூவித் தெய்வத்தை வாழ்த்துஞ் சிறந்தமுறைமையாகிய இவ்வல்லபம் இவட்குப்பொருந்தியதெப்படி? எ-று.

வித்தகம் - வல்லபம். பொருட்டு - காரணம். 'மென்னோக்கி மணம் பொருட்டு' என இயையும். நவ்வி - மான். தொகை - இனம். நறை - நறும் புகை. செவ்வி - காலம். தகை - அழகு. திருத்தகவு - சிறந்த முறைமை.

'காதலன்முலைவிலை அடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தலும்' 'தலைவி மணம்பொருட்டாக அணங்கைப் பராநிலைகாட்டலும்' வரைவு முயல்வுணர்த்தல். 'பாங்கி தமர்வரை வெதிர்ந்தமை தலைமகட்குணர்த்தல்' ஒன்றும வரைவெதிர்வுணர்த்தல். 'நற்றாய் ஏனை மகிழ்ச்சி யுள்ளலும்', 'உவகையாற்றாதுதொடு கிளத்தலும்', 'தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தலும்' வரைவெதிர்ந்து மகிழ்தல். 'தலைமகளணங்கை பராநிலைகண்டோன மகிழ்தல்' ஒன்றும் பராவல்கண்டுவத்தலெனக்கொள்க. (உ௮௭)

இத்துணையும் ஐம்பத்தோன்றநாட் செய்தியேன்றுணர்க.

இருண்ட கங்குலாகிய கடலைக்கடந்து காலையென்னுங் கரையைக் காண்கு தும்; ஆதலால், நீசோகத்தால் ஆகுலமெய்தலை. எ-று.

சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்னும் மாரன அப்பால்வரும் அவத்தை ஐந்தனுள் சோகம் மரணத்தால்வரும அவத்தையென்றுணர்க. ஆகுலம - துன்பம். காண்குதும் - எதிர்காலமுற்று வினைச்சொல். நீகான்-மீகாமன் பண்ணி - பண்ணிகை வங்கம் - மரக்கலம் புரத்தல் - காத்தல். காலை - விடியற்காலம். பகையும் என்புழி உம்மை இழிவுசிறப்பு. இதனுள் இயைபு நுவகம் வந்தவாறுகாண்க. (௨௮௪)

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெள்ளிப்படை.)

மாரியஞ் சுங்கொடை வாணனறென் மாறையில் வாழிவண்டார்
வேரியந் தொங்கல விலைகமழ் மாரப விடாதவமபல்
சேரியம பொய்கைத் துறையலர் வாடநுஞ் செவ்விமணம்
தூரியஞ் சஙகதி ரக்காட்டு நீயனறு சூட்டலரே.

இ-ள். வணடுண்ணுங களபொருந்திய மாலை மணஙகமழு மார்பனே! மறந்துவிடாத வமபலையுடைய சேரியாகிய பொயகைதுறையிலே தோன்றிய அலாவாடல நின்னழகாகிய மணககோலததாலனறு; சூட்டின அலரை யினறு பலருமறியத் தூரியமுஞ் சஙகுமதிர நீ சூட்டிககாட்டு; முகிலஞ்சுங் கொடையையுடைய வாணன தென்மாறைநாட்டில நெடுஙகாலம் வாழவா யாக எ - று.

மாரி - முகில். அஞ்சும் என்னும் பெயரெச்சம தன்வினைமுதலைக்கொண்டு முடியாது பிறவாறநுன் முடிந்தது. வாழி - முன்னிலை வினைமுற்றுச சொல. * "வாழிய என்னும சேயெனகிளவி இறுதியகரங்கெடுதலு முரித்தே" எனபதனை வாழியென்பது நெடுஙகாலமெனபதும் அகரவுகரமானு முணாக. வேரதல - உணடல வேரி-கமழு. தொஙகல் மாலை. விரை-மணம், மார்ப-அணமைவிளி. அம்பல்-முகிழ முகிழ்த்தல். அலர்-வாய்திறந்துஒருவர் ஒருவரா நோக்கித தூற்றுஞ் சொல. செவவி - அழகு. மணம் - மணசசடங்கு. தூரியம் - முரசம். அலர் - மாலை; ஆகுபெயர். (௨௮௫)

தலைவி மணப்பொருட்டாக வணங்கைப் பாங்கிலைகாட்டல்.

தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப் பாங்கிலைகாட்டல் எ-து தலைவி மணம்பொருட்டாகத தெய்வத்துக்குச் சிறப்புசெய்து வாழ்த்திக்கொண்டு நிற்கு நிலையைப் பாங்கி தலைவற்குக்காட்டல்.

---

* தொல். எழுத். உயிர். சூ. ௩௦,

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்.

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல் எ-து. பாங்கி தலைவன் தமர்மணங் கூறிவந்துழித் தலைவி தமர்மண மெதிர்ந்தமை தலைமகட்குக்கூறல்.

மணிப்பா லிகைமுத்தம் வைத்தாங் கடம்பலர் வார்திரைதூய்
அணிப்பாய் துவலை யரும்புந் துறைவர்க் கணியெதிர்ந்தார்
பணிப்பா சிழையல்குல் வெண்ணகை யாய்நமர் பாரதின்றோய்
தணிப்பான் முரசறைந் தார்தஞ்சை வாணன் றமிழ்நிலத்தே.

இ-ள். பசிய பொனனாற்செய்த மேகலையணிந்த அல்குலையும் வெள்ளியநகையுமுடையாய்! தஞ்சைவாணன தமிழ்நிலத்தின் மணிப்பாலிகையின் முத்தம்வைத்தாற்போல அடம்பமலரில் நெடியதிரை தூவப்பட்டதிரையாய்ப் பரந்ததிவலை தோன்றுந் துறைவர் தமக்கு நமரணியால் மணமெதிர்ந்தார்; நனவேட்கை நோய்தணிக்கும்பொருட்டு முரசறைந்தார்: அம்முரசொலிகேட்பாயாக. எ-று.

ஆங்கு-உவம உருபு. ‡'பலர்புகழ்ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு' என்புழிப்போல வார்திரை-நெடியதிரை தூய-தூவி, ‡'உருவப்பல்பூத்தூய்வெருவர' என்புழிப்போல துவலை-திவலை. அணியெதிர்ந்தா என்புழி ஆமணமென வருவிக்க. பணி-பாம்பு. நோய-வேட்கை. எஞ்ஞான்றும் மணச்சடங்குபோற்றோன்றும் துறைவராதலால் இங்குவரவே மணச்சடங்குண்டாமென்பது தோன்றி நின்றது. (உஅ௩)

தலைமகளுவகையாற்றுளத்தொடுகிளத்தல்.

தலைமகளுவகையாற்றுளத்தொடுகிளத்தல் எ-து. தலைவி மகிழ்ச்சியடங்காது நெஞ்சொடு கூறல்.

சோகா குலமெய்தல் காண்டுநெஞ் சேநந் துறைவனொடும்
நீகா னுடன்பள்ளி நீள்வங்க மேறி நிலம்புரக்கும்
மாகா விரியன்ன வாணன்றென் மாறைமன் னன்பகையுய்
ஏகா விருட்கங்கு லாங்கடற் காலை யெனுங்கரையே.

இ-ள். நெஞ்சே! நம்முடைய துறைவரென்னும் மீகாமனும் படுக்கையாகிய மரக்கலமேறி நிலத்தைக்காக்கும் பெரிய காவிரிக்கொப்பாகிய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனுக்குப்பகையாயினாரும் ஏகுதற்கரிய

‡ திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம்.

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றல் எ-து. களவைமுறையே வெளிப்படுத்தி நிற்றல். முறையே வெளிப்படுத்திநிற்றலாவது தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடுநிற்கும், பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்கும், செவிலிநற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கும். நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க் கறத்தொடுநிற்குமென்று கொள்க. அறத்தொடுநிற்றற்குப் பொருள் முறையேவெளிப்படுத்தி நிற்றலென்பது. இப்பொருள் எவ்விடத்திற்குமாகாது. இவ்விடத்திற்குமாத்திரமென்றுகொள்க. ஆதலால், இக்கிளவி வெளிப்படுத்தற்கு மாத்திரம் மெய் அறத்தொடு நிற்றலென அவரால் நாட்டப்பட்ட பெயராயிற்றெனக்கொள்க.

* "முன்னிலை முன்னிலைப்புறமொழி யென்றாங்-கன்னவிருவகைத்தறத் தொடுநிலையே." —எனனுஞ் சூத்திரவிதியான் அறத்தொடுநிற்றல் இருவகைப்படும்.

கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல் எ-து ஆற்றிக கையற்ற தோழி யருகிருந்து கண்ணீர்துடைத்தல். கையறல் - செயலறல்.

வரைவுமலிவான் மனமகிழ்ச்சியடைந்திருக்கும தலைவி யழுதுகொண் டிருத்தல் மாறுபாடெனின் மாறுபடாது. என்னை, - களவுப்புணர்ச்சி யால் அலர் மிகவுமெழுதல்கண்டு தந்தையர்முதலாயினோர் வெறுப்படைந்த தறிந்த தன்வன் பிரிந்தேக பிரிவாற்றாமல் தலைவியழுதனகொள்க. வெறுப் படைநததனால் மணததை மறுக்க, அதனால் தலைவன் பிரிந்தேக ஆற்றாமை யினால் தலைவியழுதனளென்று செய்யுளிற்கூறியது. இன்றெனின், மேலே கற்பொடுபுணர்ந்த கவவையின்மகளெங்கே போயினளென்று செவிலிபா ங்கியை வினவுழி, § 'வெறுத்தாரொறுத்துரை மேலு நயகேளிர் விழைத வின்றி, மறுத்தாரவற்குமணமதனால்' என்பதனாற்கண்டுகொள்க.

அயிரார் திரைவந்துன் வண்டலம் பாவை யழித்தனவோ
செயிராத வன்னை செயிர்த்தன ளோசெறி நாரைதிண்போர்
வயிரா நரலும் வயற்றஞ்சை வாணன்றென் மாறையிலென்
உயிரா கியதைய னீகலுழ் வானென் னுளங்குழைந்தே.

இ - ள். நெருங்கிய நாரைகள் போர்க்களத்தி லொலிக்குங் கொம்பு போலொலிக்கும் வயலையுடைய தஞ்சைவாணன் தென்மாறைநாட்டில் என்னுயிர்போன்ற தையலே! நீ யுளங்குழைந்து கலுழக காரணமென்னை? நுண்மணலார்ந்த திரைவந்து உன் வண்டலம் பாவையழித்தனவோ? ஒரு காலுஞ் சினவாத அன்னை சினந்தனளோ? யானறியக்கூறுவாயாக. எ-று.

---

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல் ௩. ௫.

§ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ௩௩௪.

அயிர் - நுண்மணல் வண்டலம்பாவை - மண்ணாற்செய்த பாவை. செயிர்த்தல் - சினத்தல். உயிர்-போர்க்களத்திலொலிக்கும் கொம்பு. நாலு தல் - ஒழிதல். கலுழ்தல் - அழுதல். என-யாதுகாரணம்? இதனுட் கூறு வாயாக என்பது சொல்லெச்சமாக நின்றது. (உஅ௯)

தலைமகள்கலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

தாரணி கொண்ட விருதோ ளொருவர் தனித்துழியென்
வாரணி கொங்கை மணந்துசென் றார்தஞ்சை வாணனொன்னார்
தேரணி வென்ற செழும்புகர் வேலவிழித் தேலினஞ்சூழ்
காரணி மென்குழ லாயது வேகலுழ் காரணமே.

இ - ள். தாரை யழகாகக்கொண்ட இருதோளை யுடைய ஒருவர் தனித்தவிடத்து என்வாரணிந்த கொங்கையைக்கூடிச் சென்றார். தஞ்சை வாணன் ஒன்னாரது தேர்நிரையைவென்ற செழுமையாகிய இரத்தக்கறை நிறத்தையுடைய வேல்போன்ற விழியையும், வண்டினஞ்சூழ்ந்த மேகத்தி னழகைக்கொண்ட மெல்லிய குழலையுமுடையாய்! யான் அழுங் காரணமது.

தார் - மாலை. வார் - கச்சு. தேரணி - தேர்நிரை. புகர் - உதிரக்கறை. கார் - மேகம். அணி - அழகு. (உ௯௰)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத் தெளிந்தமை யெய்தக்கூறல்.

தலைவன் * * * யெய்தக்கூறல் எ - து தலைவன் தெய்வத்தைக் காட்டிக் கரியென்று கூறுமவ்வுறவு சொல்ல மெய்யென்று தெளிந்து அதனைப் பாங்கிக்குப் பொருந்தக்கூறல்.

துதித்தே னணங்கொடு சூளுமுற் றேனென்ற சொல்லைமெய்யா
மதித்தே னயர்ந்து மதியிலி யேன்றஞ்சை வாணன்வையை
நதித்தே னினம்புணர் மாதர்கண் போல நகைக்குநெய்தல்
பொதித்தே னுகர்ந்தக லுங்கழிக் கானற் புலம்பர்வந்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வையைநதியிலே குலாவப்பட்ட வண்டினம்மடவாரகண்போல் ஒளிவிடும் நெய்தற் பூவினிடத்துப் பொதிந்த தேனை நுகர்ந்து பிரிந்துபோகு கழிக்கானற் சோலையுடைய புலம்பர்வந்து துதித்த தெய்வத்துடனே சூளையுமுற்றேனென்று அவர் சொன்ன மெய்யாய் மதியிலியாகிய யான்மறந்து மதித்தேன். எ-று.

சூள் - ஆணைகூறல். அயர்ந்து - மறந்து. தேனினம் - வண்டினம். நகை - ஒளி. பொதிதல் - நிறைதல். வண்டினம் தலைவனாகவும், நெய்தற்பூ தானாகவும், தேன் தன்னிடத் தின்பமாகவும், அவ்வண்டு தேனுகர்ந்து நீங்கியதுபோலத் தலைவன் தன்னிடத்து இன்பநுகர்ந்து பிரிந்து போயினனென்னும்உள்ளுறையுவமங்கொள்ளக்கிடந்தது. இவ்வாறு தெய்வத்தொடு சூள் முற்றினேனென்று சொல்லியது எக்கிளவிப் பொருளெனின், வன்புறையில் 'பிரியேன' என்னும கிளவியிலென்றுணாக. ஆணைகூறல் அக்கிளவிச் செய்யுளில்லையாலெனின் 'பிரியேன்' எனறது வேறோர் கிளவியினுமில்லையால் அதுவே பொருளென்றுணர்க. (உ௧0)

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல்.

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியமபல் எ-து. இறைவிதலைவன் நீங்கினமைகூறல்.

வரியோல வண்டலை தண்டலைசூழ் தஞ்சை வாணன்வண்மைக்
குரியோ னுயாவையை யொண்டுறை வாயுர வோாதெளித்தும்
கரியோர் பிறிலலை யென்றகன் றாரினிக் காரிகையாய்
பெரியோர் மொழிபிற பூரொன்று தேறுதல பேதைமையே.

இ - ள். காரிகையாய்! பண்ணையொலிக்கப்பட்ட வண்டுகள் செலவும்வரவுமாய் அலையப்பட்டசோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனாகியகொடைக்குரியோனுடைய உயர்ந்த வையையாற்றின் ஒள்ளிய துறையிடத்தில் உரவோா தெய்வமுனனுசந் தெளியச்செய்தும் கரியோர் பிறிதொருவருமில்லை யென்று நமமைப்பிரிநது போயினா, ஆதலால், இனிப் பெரியோர்சொல்லிய சொல் தப்பாதொனறு தெளிவது பேதைமை எ று.

வரி - பண். ஓலம் - ஆரவாரித்தல். தணடலை-சோலை. உரவோர்-அறிவோர். தெளித்தல்-தெய்வத்தின் முன்னாகத தெளியச்செய்தல். உமமை - சிறப்பு. கரியோா - சானறு கூறுவோா பிறழ்தல் - மாறுபடுதல். பெரியோர்மொழி பிறழாதொனறு தேறுதல பேதைமையென்பது †"இன்பத்தை வெறுததல துனபததுப் புலமபல்" என்னும மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்தில் தெளிந்துரைததல் ஆங்கு'நெஞ்சளித்தல்' என்பதனால் 'அன்றளித்துரைத்தல்' எனனும் மெய்ப்பாடு கூறியவாறுணாக. (உ௧௧)

பாங்கியியற்பழித்தல்.

பாங்கி யியற்பழித்தல் எ - து. தலைமகன் இயலைப் பாங்கி பழித்துக்கூறல்.

மழவே துறந்து மறந்தவர் போற்றஞ்சை வாணன் வென்றி
முழவேய முந்நீர் முழங்கிருங் கானன் முழுதுலகும்
தொழவே தகுநதெய்வ நோக்கிச்செல் லேனெனறு சொல்லியுநீ
அழவே துறநதன ரானல்லர் நலலராய் வாழ்வரோ.

---

† தொல். பொருள். மெய்ப். சூ. உஉ.

இ - ள். தஞ்சைவாணனது வெற்றி முரசொலிக்கொப்பாகக் கடல் முழங்கப்பட்ட பெரிய கழிக்கரைச் சோலையிடத்து உலகமுழுதுந் தொழத் தக்க தெய்வத்தை நோக்கிப் பிரியேனென்று சொல்லியும் இளமைப்பருவததே துறந்து மறந்தவர்போல நீ அழததக்கதாகத் துறந்து போயினரா தலால் அவ்வாடவர் நல்லர் நல்லர். எ - று.

மழவு - இளமை. முழவு - முரசு. ஏய - ஒப்பாக. முந்நீர் - கடல். இருமை-பெருமை. கானல் - சோலை 'உலகமுழுதும'என இயைடம், நல்லாா - நல்லர். தீயாா - தீயர் என இகழ்சசிக் குறிபபினகண் வந்த அடுக்கு மொழி. 'அவ்வாடவா நல்லாா நல்லா' என இயையும். (உகூஉ)

தலைமகளியற்படமொழிதல்.

தலைமகளியற்படமொழிதல் எ-து. அங்ஙனங்கூறக்கேட்ட தலைமகட் சொறபொருள் ஓரியல்புபட மொழிதல்.

மாகப் புயன்மணணில வந்தன வாணன்றென் மாறைமுந்நீர்
நாகப புகாச்செய்ய புள்ளிபைங்கான் ஞெண்டு நாகிளநதண
பூகக் குளிாநிழற் பேடையொ டாடும புலம்பரின்னா
ஆகக் கருதினல லாயினி யாரினி யாருளரோ.

இ - ள். நல்லாய்! வானததிடததிலிருக்கும் மேகம் மண்ணிடத்தில் வந்தது போன்ற வாணன தென்மாறை நாட்டுக் கடலிடத்துப்புன்னைமரத் தடியிலிருக்கும புகராகிய சிவந்தநிறப் புள்ளியையும பசியகாலையுமுடைய ஆண ஞெண்டு நாகுபபருவததையுடைய வளமையையும் தட்பததையுமுடையகுளிாநதகமுகினிழலில் பெடைஞெணடைப் பிரியாமறகூடும்புலம்பரைப பொல்லாராகக் கருதின்நமக்கு இனியராயுள்ளார் இனியாா? எ-று.

அவரே நமக்கு இனியராய்வந்துகூடுவாராதலால் அவரை இயற்பழித்துக் கூறததகாதென்றவா றுயிறறு.

மாகம்- ஆகாயம.-புயல்-மேகம். நாகம் புன்னை. நாகு-இளங்கன்றுப் பருவம்நீங்கிக் கருக்கொளளுங்காலம். என்னை, பசு எருமைமுதலியவற்றில் கருக்கொள்ளும பருவததிற்த நாகு என்னும் பெயருலக வழக்கினுங் கணடுகொளக. புலமபர-செயதற்றலைவன். பூகம்-கமுகு. பெடை-பெடை ஞெணடு இன்னார்-பொல்லாா. இனியாா - நல்லார்.

புன்னைமர நிழலிலிருக்கும் ஆணஞெண்டு பூகமர நிழலிலிருக்கும பெடையொடு கூடும. புலம்பர் என்பதனால் தலைவன் தலைவியை வந்து கூடுமெனை உள்ளுறையுவமங்கொள்ளக் கிடந்த தெனின், அங்ஙனங் கூட்டய பெருவாயப் பிரிந்துவருந்துகின்று ளாதலால் உள்ளுறையுவம

மாகாது இறைச்சி பிறக்கும்பொருளாயிற்றெனக் கொள்க. இறைச்சியிற் பொருளாவது *"இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே." "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமாருளவே-திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியுமோர்க்கே." என்றாராகலின் இறைச்சியென்றும்-இறைச்சியிற் பொருளென்றுங் கூறிய சூத்திரங்கட்கு நச்சினார்க்கினியார் செய்த வுரையிற் கண்டுகொள்க. (உ௧௩)

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்குவமென்றல்.

தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவ மென்றல் எ - து. தெய்வத்தின் பிரியேனென்றுணைகூறிப் பிரிந்துபோனாரால் தெய்வங் கொடுந்தெய்வமாதலால் சீறுதபடி அவர் எங்கட்குக் குற்றஞ்செய்தாரல்லர், நீ பொறுத்துக் கொள்ளென்று வேண்டிக் கோடற்கு இருவேமும் வோதுவேமென்று தலைவி பாங்கியுடன் கூறியது.

மாதங்க நல்குங்கை வாணன்றென் மாறைவை யைத்துறைவர்
ஏதம் பயந்தில ரெங்கட்கு நீயெம மிகந்ததனால
கோதம் படாதி கொடுந்தெய்வ மேயென்று கூர்பலிதூய்ப்
பாதம் பரவுதல லாயிரு வேமும படாகுவமே.

இ - ள். புலவோர்க்குப் பெருமையையுடைய தங்கங்களைக்கொடுக் குங் கையையுடைய வாணன் தென்மாறைநாட்டு வையைதுறைவர் எங்கட்குக் குற்றத்தைத் தந்தாரல்லா, எம்மைப் பிரிந்ததனாலே கொடுந்தெய்வமே! நீ குற்றப்படாதேயென்று மிகுந்த பலிகளைத் தூவிப் பாதத்தைத் துதிக்க இருவேமுஞ்செல்வோம். எ - று.

நல்கும் - கொடுக்கும். ஏதம் - குற்றம். பயந்திலர் - கொடுத்திலர். குத்ததல - இரிதல. கோது - குற்றம. அம் - அசைநிலை. படர்தல் - செலுததல். (உ௧௪)

இல்வயிற்செறித்தமைசெப்பல்.

இல்வயிற் செறித்தமை செப்பல் எ - து. தலைவிதன் மெய்வேறுபாட்டாலும் ஊாரிலுள்ளார் அலா தூற்றலாலும் நற்றாய் உளத்தில்வெறுப்பாகி மனையிடத்தில் எனனைக் காவல் செய்தாளென்று பாங்கிக்குக் கூறல்.

தன்போலு லுலகம் புரக்கின்ற வாணன் றமிழ்த்தஞ்சையார்
மன்போ லெவர்க்கும வழங்கி யுணறுதவர் வைத்திழக்கும
பொன்போ லிறுகப் பொதிந்து கொணடாளன்னை பூவையின்மேல்
வன்போ தியமட வாரலர் தூற்றிய வாறுகண்டே.

* தொல். பொருள். பொருளியல், சூ. ௩௫, ௩௬.

இ - ள். பூவைபோல்வாய்! தன்னுயிர்போல உலகத்திலுள்ள வுயிரையெல்லாங் காக்கின்ற வாணனுகிய தமிழ்த்தஞ்சைவாணர்வேந்தைப்போல யாவர்க்கும் வழங்கியுண்ணுதவர் வைத்திழக்கப்பட்ட பொன்னைப்போல என்னை அன்னை என்மேற் பொல்லாங்கு கூறப்பட்ட நமக்கு அயலாராகிய மடவார் அலர் தூற்றிய முறைமையைக் கண்டு இறுக மூடிந்துகொள்ளுதல் போலுஞ் செறிப்புச் செய்தாள். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். பொதிதல் - முடிதல். வன்பு - பொல்லாங்கு. 'உண்ணுதவா வைத்திழக்கும் பொன்போல' எனவே, அன்னையுந்தன்னையிழப்பவளாதலால் 'அலர்போல் பொதிந்துகொண்டாள' என உள்ளுறையுவமங்கொள்க. (உ௬௫)

செவிலி கனையிருள்அவன்வரக் கண்டமைகூறல்.

செவிலிகனையிருள் அவன்வரக் கண்டமைகூறல் எ-து. செவிலி செறிந்த இருட்குறி யிடத்துத் தலைவன வரக்கண்டாளெனத் தலைவி பாங்கிக்குணாத்தல்.

வெங்கார் முகவெமபுருவ மின்னேயன்னை மேலொருநாள்
எஙகா தலரிரு ளெய்தலகண் டாளிந்த வேழுலகும்
மங்காமல வந்தருள் வாணனறென் மாறைவண டானமஞ்சச்
சங்காழி கொணடெறி யுஙகணடல வேலியந் தண்டுறைககே.

இ - ள். வெவ்விய விற்போன்ற வெய்ய புருவத்தையுடைய மின்னே! இந்த ஏழுலகும கெடாமல்வந்து காக்கப்பட்ட வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வண்டான மஞ்சக் கடலானது சங்கைககொணடெறியும் தாழைவேலி செய்தாற்போன்றிருக்கின்ற தண்ணிய துறையின்கண் எம்முடையகாதலா இருட்குறி வருதலை முன்னம் ஒருநாள் அன்னைகண்டாள். எ - று.

கார்முகம் - வில். மஙகாமல் - கெடாமல். வண்டானம்-நாரை. 'ஆழி சங்கு' எனஇயையும். கணடல் - தாழை. சஙகுகொண்டெறிதல் - திரைவிசையால் சஙகினை யுந்துதல். (உ௬௬)

இவற்றுள் களுழ்தற் காரணங் கூற லொன்றுமொழித்து ஏனையவெல்லாம் பாங்கி வினுவாதொழியவும் தலைவி அறத்தொடுநிற்கு நிலை தனக்குரியவாமாறு அறிந்துகொள்க.

செவிலிதலைமகள்வேற்றுமைகண்டுபாங்கியைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

பொன்னுற்ற கொங்கையு முத்துற்ற கண்ணுமிப் போதுகண்டேன்
பன்னுற்ற சொல்லுமின் பாலுங்கொள் ளாள்பதி னாலுலகும்
மன்னுற்ற வண்புகழ் வாணன்றென் மாறையென் மானையாட்
கென்னுற்ற தென்றறி யேன்புனங் காவ லிருந்தபின்னே.

இ - ள். பொன்போன்ற பசலைநிறம்பொருந்திய கொங்கையும் முத்துப்போலநீருற்றகண்ணும் இப்போது கண்டேன்; அதுவன்றியும் யான்சொல்லுஞ்சொல்லும் இனிய பாலையுமுட்கொள்ளாள், ஆதலின், பதினாலுலகும் மன்னுற்றவளவிய புகழையுடைய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் புனங்காவலிருந்தபின் என்மான்போன்றவட்கு யாதுற்றதென்றுயானறியேன்.

'பதினாலுலகும்' என்புழி உம்மை முற்றும்மை. 'புனங்காவலிகந்தபின்னே' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உகஎ)

பாங்கிவெறிவிலக்கல்.

பாங்கி வெறிவிலக்கல் எ - து. செவிலி வெறியாட்டாளனை யழைத்து மகட்கு நோயுற்றவாறும், அது தீருமாறும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்புழி; தெய்வமவர்தாடும்போது பாங்கி அத்தெய்வத்தை ஆடவேண்டாமென்று விலக்குதல். வெறியாட்டாளன் ஆடு பலிகொடுத்தால்தீருமென்புழி அவ்வாட்டைக் கொல்லாமல் விலக்கலெனினும் அமையும்.

அறியா மையினொன்று கேட்கலுற் றேனும்மை யாவதொன்றுங்
குறியா மறியுயிர் கொள்ளவென் றோகுரு திப்பலிகூர்
வெறியா லிவளுயிர் மீட்கவென் றோவென்றி வேல்வலத்தீர்
சிறியார் மனையில்வந் தீர்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினின்றே.

இ - ள். வெற்றிவேலை வலத்திலுடையவரே! நும்மையாம் அறியாமையினால் ஒன்று கேட்கலுற்றேம் ஆவதொன்றுங் குறியாது மறியுயிரைக் கொள்ள வென்றோ அந்த விரதப்பலி தரும் மிகுத்த வெறியினாலே இவள் உயிரைமீட்கவென்றோ தஞ்சைவாணன்சிலம்பினின்றுஞ் சிறியார்மனையில் வந்தீர்! திருக்கோயிற் கெழுந்தருள்வீர். எ - று.

மறி - ஆடு. 'திருக்கோயிற்கெழுந்தருள்வீர்' என்றது அவாய்நிலையான் வந்தது. (உகஅ)

வெறிவிலக்கியவதனற் சேவிலி பாங்கியைவினதல்.

(இதுவெளிப்படை.)

'மண்குன்ற வந்த கலியினை மாற்றிய வாணன்றஞ்சை
யொண்குன்ற மங்கையர் முன்னர்மின் னேயுமை யாண்மகனைப்
பண்குன்ற வென்றசொல வள்ளிதன் கோனைபபைந் தாரயிலால்
வெணகுன் றெறிநதசெவ் வேளையிவ் வாறென் விளம்பியதே.

இ - ள். உலகங் குன்றவந்த கலியுகத்தைமாற்றிய வாணன் தஞ்சைய தொள்ளிய குன்றிடதது மின்னே! உமையாள் மகனைப் பண்குறைய வென்ற சொல்லையுடைய வள்ளிக்கு நாயகனைப் பசியமாலைசூடிய வேலினுலே வெண்குனறமாகிய குருகுபெயாக்குன்றத்தையெறிந்த செவ்வேளை மங்கையாமுனனர் இவ்வாறு நீவிளம்பியதென்? எ - று.

அயில் - வேல். வெண்குன்று - கிரவுஞ்சகிரி. 'குன்ற மின்னே' எனவும், 'செவ்வேளை மங்கையர்முன்னே' எனவும 'விளம்பியதென்னே' எனவு மியையும். (உ௯௯)

தோழிபூத்தருபுணர்ச்சியால்அறத்தொடுநிற்றல்.

தோழிபூத்தரு புணர்ச்சியா லறததொடுநிற்றல் எ - து. பூவைக்கொடுத்ததனற் புணாந்த களவை வெளிபபடுததிககூறல.

போருறை தீக்கணை போலுநின் கணகண்டு போதவஞ்சி
நீருறை நீலமு நீயுநண பாகென்று நின மகட்கோா
தாருறை தோளவர் தந்தனர் வாணன தமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
காருறை சோலையில் யாமவிளை யாடிய காலையிலே.

இ - ள். அன்னய்! போருறைந்த தீயகணையை யொக்கும் நினது கண்ணைக்கண்டு மிகவுமஞ்சி நீரிலேயொழிததுறைநதநீலமும் நீயும் உறவாக வென்று நினது மகட்கு ஒரு தாருறைந்ததோளையுடையவா வாணன்தமிழ்த்தஞ்சையைச் சூழ்நது புயலுறைநத சோலையிடத்து யாம விளையாடியகாலத்தில் நீலப்பூவைததநதனர். எ - று.

நண்பு - உறவு. தார் - மாலை. கார - புயல். (௩00)

புனறருபுணர்ச்சியால்அறத்தொடுநிற்றல்.

புனறருபுணர்ச்சியா லறத்தொடுநிற்றல் எ-து. புனலாற் கூடும் புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

ஒழிதோற் றியசொல்ல லுன்மக ளோதிக் குடைந்தகொண்டல்
பொழிதோற் றிரளுந்தி வந்தசெந் நீருந்திப் பொற்பினுக்கோர்
சுழிதோற் றிடும்பகை தீர்க்கின்ற போதொரு தோன்றலுமவ்
வழிதோற் றி வந்தெடுத் தான்றஞ்சை வாணன்றென் வையையிலே.

இ - ள். அன்னையே! நின்மகள் ஓதிக்கொப்பாகில்லா துடைந்த மேகம் தோற்ற பகைதீர்த்தற்காய்ப் பொழியப்பட்ட யானைத்திரளைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்த சிவந்த நீர்வெள்ளந் தஞ்சைவாணன் தென்வையையிடத் துப் பெருக நின்மகளும் நதிக்குத்தோற்றுப்போன பகையைத் தீர்த்தற்கு யாம் நீராடியகாலத்தில் சுழிவந்து நின்மகளை வாங்கிக்கொண்டு போம் போதில்அவ்வழியிலே வருவான் ஒருவேந்தன் வந்துஎடுத்தான், ஆதலால் நின்கருத்தில் தோன்றியதனைச் சொல்லுத லொழிவாயாக எ - று.

எனவே,-புணர்ச்சியுண்மை குறிப்பினாற் றோன்றியவாறாயிற்று. ஓதி-கூந்தல். கொண்டல் - மேகம். தோல் - யானை. உந்தி-தள்ளி. உந்தி-கொப்பூழ். தோன்றல்-வேந்தன். (௲௦௧)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல் எ - து. களிறுதரு புணர்ச்சி யாற் களவை வெளிப்படுத்தல்.

மண்ணலை யாமல் வளர்க்கின்ற வாணன்றென் மாறைவெற்பில்
அண்ணலை யாயிழை பாகனென் றஞ்சின மஞ்சனந்தோய்
கண்ணலை நீரிடப் பாகமு மேல்வந்த கைக்களிற்றின்
புண்ணலை நீர்வலப் பாகமுந் தோயப் பொருதலன்றே.

இ - ள். அன்னையே! இப்புவியை அலையாமல் வளர்க்கின்றவாணன் தென்மாறை வெற்பில் யாம் சோலையில் விளையாடுகையில்ஓர் யானைபாய வரும்போது நின்மகள் அலறிக்கூவ,அப்போதுஅவ்வழியில்வருகின்றானொ ருவேந்தன் விரைந்துவந்து அஞ்சலே யென்று நின்மகளை இடப்பக்கத்தி லணைத்துக்கொண்டு வலதுகையில் வேல்வாங்கி மேல்வந்தகையொடுங் கூடிய யானைமுகத்தி லழுத்திப்பொருதவன்று ஆனைப்புண்ணில் அலைபோல் வருங்குருதிநீர்வலப்பாகமெல்லாம் நனைத்தலால்வலப்பால்சிவந்தும்,அவன் அழுதபோது கரைந்து கண்ணுகிய கடலில் வருநீர் இடப் பாகங் கறுத்தும், ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மொன்றாயத் தோன்றிய வதனால்அவ்வேந்தனை ஆயிழைபாகனென்ன யாம் அஞ்சினம். எ - று.

எனவே,-குறிப்பால் புணர்ச்சி யுண்மை யறிவித்தவாறு காண்க. அண்ணல் - வேந்தன். ஆயிழைபாகன் - சிவன். அஞ்சனம் - மை. அலை-கடல்

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றாய் செவிலியைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தண்டார் தழுவிய வேலண்ணல் வாணன்றென் றஞ்சைவெற்பில்
வண்டார் குழலிதன் வண்ணமுங் கண்ணும் வடிவுமுன்னாள்
கண்டா ரறியும் படியன வேயல்ல காரணமொன்
றுண்டா லுயிரனை யாயயிர் ராமலுரை யெனக்கே.

இ - ள். உயிரனையாய்! தண்ணியமாலையணிந்தவேலுடைய வாணனது அழகிய தஞ்சை வெற்பிடத்து வண்டார்ந்த குழலையுடையாளது நிறமும் கண்ணும் வடிவு முன்னாள் கண்டார்க்குஇப்போதுவேறுபட்டிருத்தலால் அறியுந்தன்மையனவேயல்ல, இவ்வடிவு வேறுபடுதற்குக் காரணம் ஒன்றுண்டாதலால் இக்காரணத்தை ஐயுறாமல் எனக்குரைப்பாய் எ-று.

ஐயுறுதல் - சொல்லத்தகாதென்று மறைத்தல், தண்டார் - மாலை. தழுவிய-அணிந்த. தென் -அழகு. வண்ணம் - நிறம். அயிர்த்தல் - ஐயாப் புறுதல். (கூ0கூ)

செவிலிநற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிநற்றாய்க்கு * * * அறத்தொடுநிற்றல் எ - து. முன்னிலைப் புறமொழியாலுணர்த்தாது முன்னிலை மொழியினாலே களவை வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

மலைவந்த தோவெனும் வாரண வாணன்றென் மாறைமதிச்
சிலைவந்த தோவெனு நன்னுத லாயொரு செல்வரிங்கோர்
கலைவந்த தோவென வந்துவி னாவிநங் காரிகைக்கு
முலைவந்த தோவில்லை யோவென்னு நாளின் முயங்கினரே.

இ - ள். மலைவந்ததோவென்று ஒப்புக்கூறும் வாரணத்தையுடைய வாணன்தென்மாறைநாட்டில் மதிவந்ததோ! சிலைவந்ததோ! என்று ஐயந்தரு நல்ல நுதலையுடையாய!புணங்காச்சுநாளில் ஒருதலைவர்வந்து இங்கோர் கலைவந்ததோவென்று வினவி, நமமுடைய பெண்ணுக்கு முலைவந்ததோ இல்லையோவென்னும் பெதும்பைப் பருவத்து முயங்கினர். எ - று.

வாரணம்-யானை, 'வந்ததோ' என்பதனைமதிக்குங் கூட்டுக. மதிகண்டு பிறை. முயங்கல் - புணாதல். 'செல்வர்வந்து' என இயையும். ஓகாரம் அனைத்தும் ஐயம்.

'தலைவி பாங்கிக்குமுன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிற்றலும்' செவிலிநற்றாய்க்குமுன்னிலைமொழியா லறத்தொடுநிற்றலும்' ஆகியஇரண்டும்'பூத்தருபுணர்ச்சி'முதல் மூன்றும முன்னிலைமொழி; வெறிவிலக்கல் ஒன்றும் முன்னிலைப் புறமொழி. (கூ0௪)

அறத்தொடுநிற்றல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

அஃதாவது, தலைவன் தன்னூர்க்குத் தலைவியை யுடன்கொண்டு போதல்.

† "போககேகற்பொடு புணர்ந்தகௌவை
மீட்சியென் றாங்கு விளம்பியமூன்றும்
வெளிப்படைகிளவியின் வழிப்படுதொகையே."— என்னுஞ்
சூத்திரத்தால் உடன்போக்கு மூவகைப்படுமே.

† "போக்கறிவுறுத்தல் போக்குடன்படாமை
போக்குடனபடுதல் போக்குடன்படுதல்
போக்கல்விலககல் புகழ்தறேற்றலென்
றியாப்பமையுடன்போக் கிருநான்குவகைத்தே."— என்னுஞ்
சூத்திரவிதியால் உடன்போக்கு எட்டுவகைப்படும்.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல் எ - து. காப்புகை மிகலால் உன்னூர்க்குடனகொண்டுபோதியெனப் பாங்கி தலைவற்குரைத்தல்.

மைந்நீர் நெடுங்கண் மடந்தை யுடன்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
செநநீர் விழவணி நின்னகர்க் கேகொணடு சேர்ந்தருண்மற்
றிந்நீரமை யலலதொ ராறுமின் றாவிங்கெம் மையரென்றால
முந்நீ ருலகுங்கொள் ளாரவிலை யாக முலையினுக்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பா! இவ்விடத்தெம்மையர் கருத்துச் சொல்லின் முலையினுக்கு விலையாக முந்நீர்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தையுங்கொள்ளார்கள். ஆதலால, குங்குமநீராடும் வசந்தத்திருவிழா வலங்காரத்தை யுடைய நின்னகர்க்கு மையெழுதிய நீர்மையையுடைய நெடியகண்ணை யுடைய மடந்தையையுடன்கொண்டு சோந்தருள்வாய். இம்முறையல்லாது நீ வரைவதற்கு வேறோ வழியில்லை. எ - று.

'வெற்பா இங்கெம்மையர்' எனவும், 'முலையினுக்கு விலையாக முந்நீருலகங்கொள்ளார்'எனவும், 'நின்னகர்க்குமைந்நீர்நெடுங்கண்'எனவும், 'உடன்கொண்டு' எனவும் இயையும். மற்று - வினைமாற்று. செந்நீர் - குங்குமநீர். ஆறு - வழி. (௯௦௫)

---

† அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ. க௦, கக.

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாரோ முலைவிலை யென்பர் நின்கேளி ரோன் பல்கிளைவாழ்
உளரோ வணிபதன் றேண்டொடி யாப்விதை யுண்கண்களோ
தாரோ வளரும் புயன்றஞ்சை வாணன் றரியலர்போல
யாரோ தனிநடப் பாரருங் கானமிவ ளுடனே.

இ - ள். ஒள்ளியவளையினையுடையாய்! நின் சுற்றத்தார் பாரை முலை விலையென்று சொல்வாரோ? உடன்கொண்டுபோதற்கு என் சுற்றத்தார் வாழுகின்ற ஊரணிததன்று. அன்றியும், போவாமென்னில் கரியமா இன் மையுண்டகண்களோ தாரோவளரும் புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணனுக் குத் தரியலர்போல அரியகாட்டில் இவளுடன் தனியாய் நடப்பவர்யார?

எனவே, - தரியலர்செல்லுங் கானத்தில் ஏனோர்சேறல் அரிதென்று கூறியவாறாயிற்று. பாரோஎன்புழி ஓகாரம் என்பர் என்பதனோடு கூட்டுக. அவ்வோகாரம்-வினா. உளா-யாா எனபுழி, ஓகாரம இரண்டும் அசைநிலை. கண்களோ, தாரோ என்புழி ஓகாரமிரண்டும எண்ணின்கண் வந்தன. ()

அவளுடன்படுத்தல்.

அவளுடன்படுத்தல் என - து. பாங்கிதலைவனை யுடன்படுத்தல்.

சுருளேய் குழலுஞ் சுணங்கேய் முலையுஞ் சுமந்துகற்புப்
பொருளே யெனச்சுரம் போதுமப் போது புகழ்வெயிலான்
மருளேய் கலியிருண் மாற்றிய வாணன்றென் மாறையினின்
அருளே யொழியவுண் டோநிழ லாவ தணங்கினுக்கே.

இ - ள். சுருள்பொருந்திய குழற்பாரமுஞ் சுணங்கியைந்தமுலைப்பா ரமுஞ் சுமந்து பொருளாவது கற்பேயெனத்தெளிந்து சுரத்திற்செல்லும் போது தன்புகழருளாகிய வெயிலினாலே மயக்கம்பொருந்திய கலியாகிய இருளைமாற்றிய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற அணங்கினுக்கு நிழலாவது நின்னருளையே நிழலென்றுகொள்ளுவதல்லாது வேறொன்றை நிழலென்று கொள்ளப்படாது. எ - று.

சுருள் - கடைகுழற்சி, சுணங்கு - மாமைநிறம். உம்மை - எண். பொருளே என்புழி ஏகாரத்தைக் கற்பொடுகூட்டித் தேற்றப்பொருண்மை யாக்க. மருள் - மயக்கம். மருளே என்புழி ஏகாரம் ஈற்றசை. (கூoஎ)

தலைவன் போக்குடன்படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

நஞ்சோ வழலோ வெனுஞ்சுர மோசெல்ல நாடியவென்
னெஞ்சோ கொடியது நேரிழை யாய்நிழன் மாமதியோ
மஞ்சோ தவழ்மதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் வரையிலவம்
பஞ்சோ வனிச்சங் கொலோவெனுஞ் சீறடிப் பைந்தொடிக்கே.

இ - ள். நேரிழையாய்! ஒளியையுடைய மதியுமுகிலுந் தவழப்பட்ட மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் வரையிலுள்ள இலவம்பஞ்சோ அல்லது அனிச்சம்பூவோ வென்று சொல்லப்பட்டசிறிய அடியையும் பசியகொடியையுமுடையாட்கு நஞ்சோ அழலோவென்று சொல்லப்பட்ட காட்டிற் செல்லக்கருதிய என்னெஞ்சோ மிகக்கொடியது. எ - று.

பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. அழல் - நெருப்பு. நிழல் - ஒளி. அனிச்சம் - ஆகுபெயர்.

நஞ்சோ, அழலோ என்புழி ஓகாரமும், பஞ்சோ என்புழி ஓகாரமும் அனிச்சங்கொலோ என்புழி ஓகாரமும், ஐயம். சுரமோ என்புழி ஓகாரமும், கொலோ என்புழி ஓகாரமும் அசைநிலை. நெஞ்சோ என்புழி ஓகாரம் சிறப்பு. மதியோ, மஞ்சோ என்புழி ஓகாரமும் எண்ணின்கண் வந்தன. ()

தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல்.

தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தல் எ - து. தலைவனுடன்போதலைப்பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

பாலன்ன பாயற் பகையென்னுஞ் சீறடி பட்டுருவும்
வேலன்ன கூர்ங்கன் மிதிக்குமோ வென்னா மேதினிக்கு
மாலன்ன வாணன்றென் மாறைநன் னாட்டு வயலுகளுஞ்
சேலன்ன நீள்விழி யாய்தெரி யாதன்பா சிந்தனையே.

இ - ள். மேதினிக்குமாலைபோன்றவாணனது தென்மாறைநாடுசூழ்ந்தவயலிற்பிறழப்பட்ட சேலையொத்த நீண்ட விழியினையுடையாய்! மல்லிகைப்பூவால் நிறைத்தலாலாய பாலையொத்த படுக்கையைப் பகையென்று சொல்லப்பட்ட சீறடியாயின் அது பட்டுருவப்பட்ட வேல்போன்ற கூரிய கல்லைமிதிக்குமோ வென்றதனால் அன்பா நினைந்த சிந்தனையாதோ தெரியாது. எ - று.

'மல்லிகைப்பூ வானிறைத்தல' என்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. பாலன்னபாயல் - வண்ணவுவமம். பாயல் - படுக்கை. உகளுதல் - புரளுதல். போல் - ஐயம்.

([illegible])

தலைவி நாணழிவிரங்கல்.

தலைவி நாணழிவிரங்கல் எ - து. உடன்போக்கில் நாணழியுமேயென்றதற்குத் தலைவி யிரங்கிக்கூறல்.

மறவாகை வேலங்கை வாணனை மாறையர் மன்னனைத்தம்
உறவாக வெண்ணி யுறாதவர் போலுயி ரோம்பிப் பெண்ணும்
துறவாத நாணந் துறப்பது வேண்டலிற் றொல்லுலகில்
பிறவா தொழிகநன் றேயொரு காலமும் பெண்பிறப்பே.

இ - ள். வீரத்தால் வெற்றிகொண்ட வேலை யகங்கையிற் பிடித்த வாணனை மாறைநாட்டார்க்கு மன்னவனைத் தமக்குறவாக வெண்ணி யுறாத பகைவர்போல உயிர்காத்தற்பொருட்டு என்றுந் துறத்தற்குத் தக்கதல்லாத நாணத்தைத் துறப்பது வேண்டுதலால், பழைமைபதாகிய உலகில் ஒருகாலமும் பெண்பிறப்புப் பிறவாதொழிந்துவிடலானன்று. எ - று.

மறம்-வீரம். வாகை-வெற்றி, அங்கை-அகங்கை * "அகமென்கிளவிக் குக்கைமுன் வரினே - முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும் - வரைநிலையின்றே யாசிரியர்க்க," என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. ஓம்பல்-காத்தல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறல்.

கற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறல் எ - து. கற்பின்மேம்பாட்டைப் பாங்கி தலைவிக்குக் கூறிநிற்றல்.

செங்காண் மலரிற் றிருவன்ன கோலத் தெரிவையர்க்கு
மெய்ந்நா ணுயிரினு மிக்கதன் றுறவில வாவரசர்
தந்நாண் முறைமை தவிர்த்தருள் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநாட்
டந்நா ணமுமட வாய்கற்பு நோக்க வழகிதன்றே.

இ - ள். மடப்பத்தையுடையாய்! சிவந்த முறுக்கவிழ் பருவத்ததாய் தாமரைமலரிருக்கின்ற திருவையொத்த அழகையுடைய தெரிவையர்க்கு மெய்யினகணிருக்கின்ற நாண் உயிரினுஞ்சிறந்ததென்றுசொல்லின், உறவு கல்லாத வேந்தர் தம்முடைய வாழ்நாள் முறைமை தவிர்த்தவர் இளையாளவரிடத்து அருளைத்தரும் வாணன் தமிழ்த்தஞ்சைநாட்டில் நீ சொல்லப்பட்ட இந்நாணமுங் கற்பைக்கருதுமிடத்தில் அழகிதன்று. எ - று.

---

* தொல். எழுத். புள்ளிமயங்கியல், சூ. உ0

தீநு வென்று கூறினமையால் செந்நாண்மலர்-தாமரைமலர். கோலம்-அழகு. விரவுதல்-கலத்தல். * "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ் செயிர்தீர் காட்சி கற்புச்சிறந்தன்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (உகச)

தலைவியோருப்பட்டேழுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

பலரே சுமந்த வுரைகளுந் தாயர்தம் பார்வைகளுள்
சிலரே சுமந்து திரியவல லாரசெய்ய செண்பகநாண்
மலரே சுமந்த வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
அலரே சுமந்து சுமந்திந்த வூரினி னழுங்குகவே.

இ - ள். பலரேசிச்சொல்லும் அந்தவார்த்தைகளும் தாயார் சினந்து பார்க்கின்ற கொடியபார்வைகளும் சுமந்து திரிய வல்லமையுடையார் சிலருளர், என்றாலு முடியாது, சிவந்த சண்பக நாண்மலரைச்சுமந்த வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாப் பகைவர்போல வசைகூறுஞ் சொல் லையே சுமந்து சுமந்து இந்தவூரிலுள்ளோர் நின்றிரங்குக. எ - று.

'சுமந்து திரியவல்லார் சிலரே'யெனக்கூட்டுக. 'என்றுன்முடியாது' என்பது அவாய் நிலையானவந்தது 'இந்தவூரினின்றழுங்குகவே' என்பது இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமேல் நின்றது. அழுங்குதல்-இரங்குதல்; கெடுதலென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். இவள் கற்புடையளாதலால் கூறியசொற்பிழைபாளாதலால், அவ்வாறன்றிமீண்டுவந்து மணமுடித்தல்லது பொருளன்மையுணர்க. இரங்கல் பொய்க்குமோவெனில் இருவருடன் போயினபின்னர் அவ்வூரிலுள்ளாரிரங்குதலின் பொய்யாதாயிற்று.

பாங்கி சுரந்தியல்புரைத்துழி தலைமகள் சொல்லல்.

(இது வெளிப்படை.)

செல்லிற் கொடியகளிற் றண்ணல் வாணன்றென் மாறைமன்னன்
வில்லிற் கொடியபு ருவமின் னேயென் விளம்புதிநீ
சொல்லிற் கொடியநம மன்னையைப் போல்பவர் சூழ்ந்திருக்கும்
இல்லிற் கொடியகொல் லோசெல்லு நாட்டவ் விருஞ்சுரமே.

இ - ள். இடியினுங் கொடியதாகிய களிற்றுப் பெருமையையுடைய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனது கையிற்பிடித்த வில்லினுங் கொடிய புருவத்தையுடைய மின்போன்றவளே! யான் செல்லுநாட்டில் அப்பெரியசுரமானது சொல்லிலே கொடியளாகிய நம்மன்னையைப்போல்வார் சூழ்ந்திருக்கும் இல்லினுஞ் சுரங் கொடியதோ? எ - று.

---

* தொல். பொருள். களவியல், சூ. கக௩.

'சுரக்கொடியதென நீ விளம்புதி' என்றியையும். சொல்லின் என்புழி சிறப்பும்மை தொக்குநின்றது. செல்-இடி. அண்ணல்-பெருமை கொல்-அசை. ஈகாரம்-எதிர்மறை. சுரம்-காடு. (க.கக)

பாங்கிகையடைகொடுத்தல்.

பாங்கி கையடைகொடுத்தல்- எ - து பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகொடுத்தல். கையடை-அடைக்கலம்.

---

* "பறந்திருந் தும்பர் பதைப்பப் படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரி யாடிதென் றில்லையன் னாடிறத் துச்சிலம்பா
அறந்திருந் துன்னரு ளும்பிறி தாயி னருமறையின்
திறந்திரி தார்கலி யும்முற்றும் வற்றுமிச் சேணிலத்தே."

[இது பிறசெய்யுட்கவி.]

† "வடமால் வரைகிளை சாயினும் வண்புயல் வாரிபுகும்
கடனு கியநெறி கைவிட நீங்கினுங் கந்தலைக்கும்
அடன்மா களிற்றன்ப நின்னையன் றோர்பின் னை யென்னையென் றோர்
உடலுய கேண்மை யொழிந்தறி யாரிவ் வுலகத்திலே."—இது உரைகாரர் எடுத்துக்கூறிய பிறசெய்யுட்கவி. (கககச)

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்.

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல் எ - து பாங்கியிருளார்ந்த இடையாமத்தில் விடுத்தல் வைகுதல் - தங்குதல்.

பொழிகான மன்றலம் பூங்குழ லீர்கள் புணர்ந்துசெல்லும்
வழிநாடி நுயபின் வருகுவ லியான்றஞ்சை வாணன்வையைச்
சுழிநாணு முந்தியின் சுற்றத்தைக் கேற்பன சொல்லியின்று
மொழிநா வடங்க மொழிந் தயலாரை முகங்கவிழ்த்தே.

இ - ள். மான்மதம் பொழிபப்பட்ட மணத்தோடுகூடியபூவையணிந்த குழலையும் தஞ்சைவாணன் வையைச் சுழிநாணப்பட்ட வுந்தியையுமுடையாய்! நின்பழமையால்வருகின்ற சுற்றத்தார்க் கேற்பனசொல்லி அயலாரை அலர்கூறியநாவடங்க மொழிந்து தலைவனையச் செய்துநீங்கள்கூடிச்செல்லும் வழிதேடி யானும் பின்னேவருவேன். எ - று.

* திருக்கோவையார், செ உ௩௩.
† அம்பிகாபதிகோவை, செ. ௩௨௫.

நானம் - மான்மதம். மன்றல் - மணம். புணர்தல் - கூடல். இளை - சுற்றம். இன்னுமொழி-அலர்மொழி. 'மன்றலம் பூங்குழல்தஞ்சைவாணன் வையைச் சுழிநாறு முந்தி' எனக் கூட்டி ஆகுபெயராகக்கூறுக. (௩௧௫)

தலைமகளைத்தலைமகன்சுரந்துயித்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகன் சுரந்துயித்தல் எ - து. ஐப்பந்து முன்றுநாள் தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்திறசெலுத்தல்.

தளிபோற் கொடைபயில் சந்திர வாணன் றமிழ்த்தஞ்சையான்
அளிபோற் குளிர்ந்த விளமரக் காவுமவன்புகழின்
ஒளிபோல் விளங்கிய வெண்மணல் யாறுமுவந்துகண்டு
நளிபோ தவிழ்குழ லாய்மெல்ல மெல்ல நடந்தருளே.

இ - ள். குளிர்ச்சியையுடைய மலர் முருக்கவிழப்பட்ட குழலையுடையாய்! மேகம்போற்கொடுக்குந் தொழில்பழகிய சந்திரவாணனுடைய தமிழ் விளங்கப்பட்ட தஞ்சையான அன்புபோல்குளிர்ந்த இளமரச்சோலையும் அவனது புகழினொளியைப்போல வெண்மணல் செறிந்தகான்யாறும் கண்டுமகிழ்ந்து மெல்ல மெல்ல நடந்தருள்வாயாக. எ - று.

தளி-மேகம். பயிலுதல்-பழகுதல். அளி-அன்பு. கா-சோலை. ஆறு-கான்யாறு. உவத்தல்-மகிழ்தல். நளி-குளிர்ச்சி. 'கண்டுவந்து' எனஇயையும்.

தலைமகன் றலைமகளாசைவறிந்திருத்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

அசைவு-வருத்தம். அன்புகொண்டமடப்பெடையசைஇயவருத்தத்தை என்றார் பிறரும். அசைஇய-வருந்திய.

வரமாமை வேற்படை வாணன் றென்மாறை வணங்கலர்கள்
புரமான வல்லழல் பொங்குவெங் கானிற் பொருந்தியகூர்
அரமான கல்லுன் னடிமல ராற்றல வாதலினும்
சுரமாறு மெல்லைநல் லாயிருப் பாமிந்தச் சோலையிலே.

இ - ள். நல்லாய்! வரத்தையுடைய மாமைநிறம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வாணன்தென்மாறையை வணங்காதார் நகளைப்போல்வலிய அழல்பொங்கியெழும் வெய்யக்காட்டில்கூர்பொருந்திய அரத்துககொப்பானகற்கள் உன்அடிமலர் பொறுக்குந்தன்மையவல்ல; ஆதலால், சுரமாறுமளவும் நாம் இந்தச்சோலையிலே யிருப்பாம். எ - று.

மாறை குருதிப்புள்ளிறம். 'வரமாறைவேற்படை வாணன்' என்று பாடமோதிப் பெருமையுஞ் சுடாமையுமுடைய வேற்படையெனப்பொருள் கூறுக. 'சுடாபொருநதிய' என இயையும். அரமானனன்புழிச வமைத்தொகை, புரமான - புரமுபோல. ஆறறல - பொறுததல். † 'ஆற்றுவாராற்றல் பசி யாறறல்' எனறாபிறரும.

சுரம-வழி. ஆறுதல் - வெப்பமதணிதல். எல்லை அளவு. (௲௧எ)

உவந்தலர்சூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உவந்தலர் சூட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைததல் எ - து. தலைமகளை மகிழ்ந்து அவள்கூந்தற்கு அலரைச்சூட்டி அதனால பரவசமகிழ்ச்சியடைந்து கூறுதல். உவகை அறிவொடுகூடியது, மகிழ்ச்சி யறிவழிந்தது. என்னை, - ‡ "உள்ளககளித்தலுங் காணமகிழ்தலுங, கள்ளுககில் காமத்திற்குணடு." என்னுங குறட்குப்பரிமேலழகர் உரையானுமுணர்க.

அடிமலர் போற்றவும் போற்றியன் பாலிவ ளாய்முடிக்கியான்
கடிமலர் சூட்டவுங் காட்டிய தாற்கள்வா காய்ந்தெறியும
துடிமலா சீக்கெதிா கூகை யிரட்டுஞ் சுரத்திடையோர்
வடிமலா வேற்படை யான்வாணன் மாறையென் மாதவமே.

இ - ள். களர்யா னைததடிக்குந் தடியின்கண் விரிவாகிய தாளவோசைக்கு எதிராகக் கூகையொலிக்குங் காட்டிடை ஒப்பற்ற கூர்மை விரிந்த வேற்படையுடையவாணன் தென் மாறைநாட்டிலிருக்கின்ற என்னுடைய மாதவம இவளடிமலரைப்போற்றவும போற்றி அன்பால் இவளாய்ந்துமுடித்த கொண்டைக்கு யான் மணமலரைச்சூட்டவும காட்டியது. எ - று.

கடிமலர்-மணமலர். காய்தல்-சினததல். எறிதல்-அடித்தல், துடி - பாலைநிலத்துப்பறை. மலர்தல்-விரிதல. சீர-தாளவோசை. இரட்டுதல்- ஒலித்தல். சுரம-காடு. வடி-வடிததறறெழில். (௲௧அ)

கண்டோரயிர்த்தல்.

கண்டோரயிர்த்தல் எ - து. வடிவின்மேம்பாட்டாற் கண்டோரைய முறக்கூறுதல.

சையத் திரள்புயன் சந்திர வாணன தண்சிபுரக்கும்
வையத் துறைகின்ற மானிட ரோவன்றி வானவரோ
ஐயப் படுமழல வெஞ்சுரத் தூடுநடந் தவரென்
றையப் படுவதல லாலுண மைசால வறிவரிதே.

---

† திருக்குறள், சே. ௨௨௫.
‡ ௸, சே. ௲௨அ௧.

இ - ள். வருகின்றோர் உளம்வையம் பாலை அழல்படும் வெய்ய சுரத்தில் நடந்த இவர் மலைபோல்திரண்டபுயத்தையுடையவனாகிய சந்திரவாணன் ஒப்பிலாது காத்தளிக்கும் புவியின்கண் உறைகின்றமானிடரோ? அல்லது வானுலகின்கணுள்ளவரோ! என்று ஐயப்படுதல்லாமல் உண்மையை மிகவும் அறியவரிது. எ - று

வையம் - மலை. திரள்புயம் - வினைத்தொகை. புரத்தல்-காத்தல். வையம் - புவி. 'அழலபடும்' என இயையும். சால-மிகவும். (௩௧௯)

கண்டோர்காதலின்விலக்கல்.

கண்டோர்காதலின் விலக்கல் எ - து. கண்டோர்காதலினால்போக்கை விலக்கி எம்பாடியிற் றங்கிப்போமென்று கூறுதல்.

கண்டோராவார் - பாலைநிலத்தெயிறறியர். ஆடவர் கண்டோரெனில் வருங்குற்றமெனின், 'செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டு கேட்டல்' என்னுங் கிளவிச்செய்யுளில் யான்தலைவனைக் கண்டேனெனின் காதலி தலைவியைக் கண்டாள் என்பதனோடு மாறுபடுமென்றுணர்க.

மாலுந் திருவு மெனவரு வீர்தஞ்சை வாணன்றெவ்வூர்
போலுஞ் சுரமினிப் போகவொண் ணாது பொருப்படைந்தான்
ஆலும் புரவி யருக்கனிக் கங்கு லடற்கடமான்
பாலுந் தசையுமுண் டேதங்கு வீரெங்கள் பாடியிலே.

இ - ள். மாலுந்திருவுமென்று சொல்ல வருவீர்! தஞ்சைவாணன் பகைவரிருக்கும் ஊர்போலும் பாழாகிய சுரம் இன்று இயலிடம் விட்டு அப்பாற்போகத்தகாது. ஆரவாரஞ்செய்யும் புரவி பூட்டிய தேரில்வரும் அருக்கன் அத்தவெற்படைந்தான். இருள்வருங்காலமாகிய இக்கங்குலில் போர்செய்யும் கடமான்பாலும் தசையும் யாங்கள் தருதும், அதனையுண்டு எங்கள்பாடியில் தங்குவீர். எ - று.

தெவ்வூர் பாழாய் மக்களியக்கமின்றியிருத்தலின் சுரம் உவமையாயிற்று. 'அருக்கன் பொருப்படைந்தான்' எனக் கூட்டுக. ஆலுதல்-ஆரவாரித்தல். அடல் - போர். (௩௨௦)

தன்பதியணிமைசாற்றல்.

தன்பதியணிமைசாற்றல் எ - து இவ்விடத்தில [illegible]ரில் வைகிப் போதல்வேண்டுமென்று தலைவி கூறியவழித் தலைவன்தன்பதி அணித்தென்று கண்டோர் கூறுதல்.

தொடங்கும் பிறைநுதற் றோகையு நீயுமுன் றோன்றுகின்ற
கடங்குன் றிரண்டுங் கடந்துசென் றாற்கம லத்தடமும்
கிடங்கும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்தெதிர் தோன்றுங் கிளைத்தபைந்தார்த்
தடங்குங் குமநெடுந் தோள்வாணன் மாறையுந் தஞ்சையுமே.

இ - ள். வளரத்தொடங்கும் பிறைபோலும் நுதலையுடைய தோகை போன்றவளும் நீயும் முன்னே தோன்றுகின்ற காடுஞ் சிறுமலையுமாகிய இரண்டுங் கடந்து சென்றால் கமலத்தடாகமும் அகழும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்து வாவியிற் கிளைத்த நீலத்தாரணிந்த பெருமையையுடைய குங்குமம் பூசிய நெடியதோளையுடைய வாணன் மாறையுந் தஞ்சையும் எதிராகத் தோன்றும். எ - று.

தொடங்குதல் - ஆரம்பித்தல். தோகை - ஆகுபெயர். கடம் - காடு. குன்று - சிறுமலை. கிடங்கு - அகழ். புரிசை - மதில். கிளைத்தல்-தோன்றுதல். 'கிளைத்த பைந்தார்' என்பது * "குண்டுசுனைபூத்தவண்டுபடுகண்ணி" என்றாற்போல ஏற்றுமையத்தாற் செய்யப்படு பொருண்மேல் நின்றது.()

தலைவன்தன்பதியடைந்தமைசாற்றல்.

தலைவன் தன்பதி யடைந்தமை சாற்றல் எ - து. தலைவன் தலைமகட்குத் தன்பதி யடைந்தமை யுணர்த்தல்.

சந்தனந் தோய்ந்து தயங்குமுத் தாரந் தரித்துவிம்மும்
நந்தனந் தாங்கி நுடங்கிடை போல நடந்தனமே
நொந்தனங் காவென்று நோவலை பொன்னே யொருநோயுமின்றி
வந்தனங் காண்டி கழைவாணன் மாறை வளநகரே.

இ - ள். பொன்போன்றவளே! சந்தனந்தோய்ந்து விளங்கப்பட்ட முத்துமாலையணிந்து பூரித்த நகிதனந்தாங்கி நுடங்குமிடைபோல நடந்து இவ்விடத்திற் காதரஞ்சென்மென்று நோவாதே, ஒருதுன்பமுமின்றி வந்தனம், வாணன் மாறை வளநகரிற் காண்பாய். எ - று.

தான் அவளென்னும் வேற்றுமையின்மையான் நந்தனம் என்றுகூறினன்க. பொன் - ஆகுபெயர். நோய்-துன்பம். 'வந்தனங்காண்' என்புழி காண் உரையசை.

இவற்றுள் பாங்கி 'தலைவற்குடன் போக்குணர்த்தலும்,' 'தலைவிக்குடன் போக்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்கறிவுறுத்தல் 'தலைமகன் மறுத்தலும்,' 'தலைவி நாணழிந்திரங்கலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்குடன் படாமை.

* திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.

'பாங்கி தலைவனை யுடன்படுத்தலும்,' 'தலைவி கற்பின்மேம்பாடு பூண்முலைப்பாங்கி புகறலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்குடன்படுத்தல். 'தலைவனைப் போக்குடன்படுத்தலும்,' 'தலைவியொடு ... டெழுதலும்,' 'பாங்கிசுரத்தியல்புரைத்தழிச்சொல்லலும்' ஆகியமூன்றும் உடன்போக்குடன்படுதல். 'பாங்கிகையடைகொடுத்தலும்,' 'கைவிருப்பவிடுத்தலும்,' 'தலைமகனவ்வியகலாச் சுரத்துய்த்தலும்' ஆகிய மூன்றும் போக்கல். 'தலைவன் தலைவி அசைவறிந்திருத்தலும்,' 'கண்டோர்காதலின்விலக்கலும்' ஆகிய இரண்டும்விலக்கல். 'தலைவன் தலைவியைவுவந்தலாகூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தலும்,' 'கண்டோரயிர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் புகழ்தல். 'கண்டோர் தன்பதியணிமைசாற்றலும்,' 'தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் தேற்றலெனக் கொள்க. (கூஉஉ)

உடன்போக்கு முற்றிற்று

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை.

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை என் - து தலைவி தலைவனுடையையாய்க் கற்பொடுகூடிய வதனை அயலார் விராய் சேரியாரலருமறிதல்.

† "செவிலிபுலம்பல் நற்றாயுபுலம்பல
கவாமனை ருடனிகண்டோர்கசும
செவிலிபின்றேடிச் சேறலெனற்குக
கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வையவகைப்பே." — என்னுஞ்

சூத்திரவிதியால் கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வை ஐவகைப்படும்.

செவிலிபாங்கியைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை)

நலம்புனை யாயமு நீபுநற் றுமொடு நானுநன்பொன
சிலம்புயர் சோலைபுகு நிற்பிலும் பேரினுந் தெணிடிவாமேல
வலம்புரி யூரவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன்வா வாழ்த்தலாபோல
புலம்புற மாதரெங் கேமக ளேதனிப போயினளே.

இ - ள். நலமபுனைந்த ஆயமும் நீயும் நற்றுயொடு நானும் நல்லஅழகிய மலைபிடத்து உயர்ந்தசோலைய அவள் விளையாடுந் சிற்றிலும் அவளியங்கித்திரியும்பெரியமனையும் தெளிந்திரையின்மேல்வலம்புரிச்சங்குலாந்துவரும் வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தாதபகைவர் போலப் புலம்புதலடைய மாதர். எங்கே தனியாய்ப்போயினாள்? யான் அறியச்சொல்வாயாக. எ - று.

நலம்புனையாயம்—தலைவிக்கழகாயலங்கரிக்கும் ஆயம். ஒடு-எண்ணொடு.

---

† அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், நு கரு.

பாங்கிசேவிலிக்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வெறுத்தா ரொறுத்துரை மேலுநம் கேளிர் விழைதலின்றி
மறுத்தா ரவற்கு மணமதற் றஞ்சை வாணர்பிரான்
கறுத்தார் புரத்து நடந்தனள் கானையின் காமர்கற்பால்
பொறுத்தா ளழற்சுரந் தன்னையன் னீப்பினை பொலங்கொடியே.

இ - ள். அன்னாய்! நின்பொலங்கொடி நமருற்றத்தார் வெறுத்தார்; அதன்றியும், ஒறுத்த சொல்லைச் சொல்லுதல் மேலும் விழைதலின்றி அத்தலைவற்கு மணத்தைமறுத்தார்; அதனால் தஞ்சைவாணர் குலத்துக்குப்பிரான் கோபித்த பகைவருராகியகாட்டில் காளையின் நடந்தனள், அழகியகற்பினால் சுரத்தழல் அன்னை பொறுத்தாள். எ - று.

ஒறுத்துரை-சினந்துப் பல்காற் கூறுதல். விழைதல் - விருப்பம். கறுத்தல்-கோபித்தல். காளை-பாலைநிலத்துத் தலைவன். காமர்-அழகு. 'மணத்தை மறுத்தார்' எனவும், 'சுரத்தழறன்னை' எனவும் இயையும். (௩௨௪)

பாங்கியினுணர்ந்தசெவிலி தேற்றுவோர்க்கெதிரழிந்து கூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

அழிந்து கூறல் - சோர்ந்து கூறல்.

மாறா வளவயல் சூழ்தஞ்சை வாணனறென் மாறையென்கண்
ஆறா வருந்துய ராற்றுகின் றீரறி வேகொளுத்தி
ஊறா வனகடிந் தென்முலை யூறமிர் தூட்டியினசொல்
கூறா வளர்த்தற கோல்வளை நீத்ததென் கோலவளையே.

இ - ள். வளமாறாத வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில் என்னிடத்தில் ஆறாத அருந்துயராற்றுகின்றவரோ! அறிவைப்பொருந்தித் துன்பமானவை கடிந்து என்முலையிலூறும் அமிழ்த்ததை யூட்டி இனியசொல்லைக்கூறி அரிதாய வளர்த்ததறகோலனழகிய வளையையுடையாள் என்னை விட்டுநீங்கியது! எ - று.

'வளமாறா' எனஇயையும். ஏகாரம்-ஈற்றசை. கொளுத்தல்-பொருந்தல். ஊறு-துன்பம். கூறா-கூறி. நீத்தல் - துறத்தல். கோல்வளை - ஆகுபெயர். கோலம்-அழகு. கோல் எனக்கடைக்குறை. கோல்வளையிற் புள்ளியென் பாருமுளர். (௩௨௫)

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னைநொந்துரைத்தல்.

செவிலி தன்னறிவின்மை தன்னை நொந்துரைத்தல் எ - து. தலைவி போதற்குத் தான் குறிப்பினால் அறிவித்ததனைமையை யறிந்திலே னென்று தன்னறிவின்மை தன்னைத்தெளிந்துகூறல.

வழியா வருமபெரு நீர்த்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போற்
கழியாத வன்புடைக் காளைபின் னாளொரு கலந்துகொண்டல
பொழியாத வெஞ்சுரம போகுவல யானென்று போங்குறிப்பால்
ஒழியாதென முன்புசொன னாள்பேதை யேன்றுணறை யோர்ந்தில
[னே.

இ - ள். வாய்க்கால் நிறைந்து வழிந்துவருமபெரிய நீர் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தாத பகைவர் போல நீங்காத அன்புடைய காளை பின்னே நாளைகலந்து ஒருககாலும காரொந்து பெய்யாத வெவ்வியகாட்டில் யானபோகுவலென்று போங்குறிப்பையெல்லாம விடாது என்முனபு சொன னாள்; யானறிவிலேன ஆதலால், ஒன்றையும ஆராய்ந்தறிந்திலேன. எ - று.

வழியா - வழிந்து. கழியாத - நீங்காத ஒழியாது - விடாது. ஆல் - அசை. ஒன்றையும் என்புழி சிறபபுமமை விகாரத்தாற் றொக்கது. (௩௨௬)

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்
(இது வெளிப்படை)

இணங்கிய புவனத் தெவருமில லாவென வின்னங்கொடியால
உணங்கிக கழிதல் லொழியவென் பாலவர வுன்னையன்பால
வணங்கிப பலமுறை வாழ்த்துகின் றேனறஞ்சை வாணன்றெய்வ
அணங்கித திரள்புயத தானமல யாசலத தாரணங்கே.

இ - ள். பகைவரை வருத்திய வதருற பூரித்தத திரண்டபுயத்தை யுடையவனாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய மலையிலிருக்கின்ற அரியதெய் வமே! இப்புவனத்து நடபுக்கூடுதற்கு எவரும இல்லாத என்னிளங்கொடி போல்வாள வாடிப் பாலைவனத்துப போதலையொழிய என்னிடத்துவர உன்னை அன்பாற் பலமுறை வணங்கித்துதிக்கின்றேன; வரின் நினக்குச் சிறப்புச்செயவேன.

இணங்கல் - இணங்கெனத்திரிந்துநின்றது, *"காப்பினொப்பினூர்தியி னிழையின்" என்னும வேற்றுமையியற் சூத்திரத்தின் இழைத்தல் எனனும் சொல் இழை என நின்றாற்போலக் கொள்க. உணங்கி - வாடி. கழிதல்- போதல். அணங்கி-வருத்தி. மலையாசலம்-பொதியமலை. ஆரணங்கு - அரிய தெய்வம். 'வரின்நினக்குச் சிறப்புச்செய்வேன்' என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இவை மூன்றுகிளவியும செவிலிபுலமபற்குரியவாமென்க. (௩௨௭)

---

* தொல். சொல். வேற்றுமையியல், சூ. ௭௨.

செவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தோடுநிற்றல்.

செவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தோடுநிற்றல் எ - து. செவிலி நற்றாய்க்கு உடன் போக்கை வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

சகதல்க வந்தருள சந்திர வாணனறென் றநுசைநலலாய்
முகநலகி நலக மூலைகொடுத் தாரினமுத் தங்கொடுத்தார்
மிகநலல மென்பது மன்பதைத் தேர விடலைபின்னே
மகநலகு மந்தியங் கானடந் தாளுன் மடந்தையின்றே

இ - ள். உலகத்தில மகிழ்ச்சி கொடுக்கவந்தருளப்பட்ட சந்திர வாணனது அழகியதஞ்சையிலிருக்கின்ற நல்லாய! முகங்கொடுத்து மேலே சகு மகிழ்ச்சியள் கொடுக்கவெண்ணி மூலைகொடுத்தாரின இன முத்தங் கொடுத்த கணவரோ மிகநலலமென்பது உலகத்து மக்களெல்லாந் தெளிய உன்மடந்தைஇன்று மகப்பெறு மந்திகளுறைபங்குங காட்டில்விடலைபின்னே நடந்தாள். எ - று.

சகம் என்புழி ஏழுனுருபுதொக்கது. நல்லாய் - நற்றாய். மன்பதை-மக்கட்கூட்டம். தேற-தெளிய மந் - குரங்குக்குட்டி. ‡ "கோடுவாழ்குரங்குங் குட்டிகூறுப." ‡ "மகவும பிள்ளையும பறழும பார்ப்புமவையுமனைவப் பாலன." என்பதனுணர்க. மந்தி-பெண்குரங்கு. ‡ 'குரங்கு முசுவு மூகமு மூன்றும." என்பதனுணர்க. கானம்-காடு. (௩௨௮)

நற்றாய்பாங்கியோடுபுலர்பல்.

(இது வெளிப்படை,)

முன்னே யிதனை மொழிந்தனை யேனுநந்தை மூநதைமணம
பின்னைய் குழலி பெறுளலல ளேபிறழா தெவாக்குந
தன்னையம வைத்தருளுந்தஞ்சை வாணன றமிழ்ச்சிலம்பில
பொன்னே யனையநல லாயவ மேசுரம போக்கினையே.

இ - ள். எவர்க்கும் நிலைவிட்டுப் பெயராது தன்னுடைய அன்பை வைத்துக்காக்கும் தஞ்சைவாணன் பொதியமலையிடத்துப பாற்கடற்பிறந்த மடவார் பலருள்ளும திருமகளை பொன்னனைய நல்லாய்! சுரம்போவதற்கு முன்னமே இதனைமொழிந்தாயாகின் நந்தைநதை முற்காலத்தில் என்னை மணஞ்செய்தது போலப் பின்னுதல் பொருந்திய குழலையுடையாள மணம் பெறுவாளே! இச்செய்தியை என்னுடன் சொல்லாமல் மகளை வீணேசுரத்திறபோக்கினையே! எ - று

---

‡ தொல், பொருள், மரபியல், சூ. ௩௩, ௧௪, ௨௨.

நுந்தை - நுந்தந்தை. முந்தை-முன்பு. மணம் என்புழி உம்மைத்தொகை. பிறத்தல்-பெயர்தல். நேயம்-அன்பு. போயினனே என்புழி ஏகாரம் பிரிநிலை, அவருடன் பிறந்தார் பலருள்ளும் அவனையே பிரிந்து வாடுதலின். அவ்வயி-னேமி. சுரம்-கானம். (௩௨௯)

அது கேட்டபாங்கியழுங்கல்கண்டு நற்றாய்புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இல்லுங் கழங்கா டிடங்களு நோக்கி யிரங்கல்வம்பும்
வல்லும் பொருங்கொங்கை மங்கைநல் லாய்தஞ்சை வாணனொன்னார்
புல்லுந் துணைவியர் போல்வினை யேன்பெற்ற பூவையன்னாள்
செல்லுஞ் சுரத்தழ லன்றுன்கண் ணீரொற் றெறுகின்றதே.

இ - ள். கச்சும் சூதும் தம்முட்பொருங் கொங்கையையுடைய மங்கை நல்லாய்! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகையாயினோர் கூடும் துணைவியர்போலத் தீவினைசெய்தேனாயான் பெற்றபூவைபோன்ற மகள் அருந்திச்செல்லும்பாலைச் சுரத்திலெழுந்திருக்கும் அழலன்று, அழுகின்ற கண்ணீரே யெனைச்சுடுகின்றது; மகள் இயங்கிநின்ற மனையையும் அவள் கழங்காடுகின்ற இடங்களையும் நோக்கி நீ அழுதக. எ - று.

கழங்காடுதல்-கழங்கா யேழு கைப்பிடித்தாடுதல். இரங்கல்-அழுதல். வம்பு-கச்சு. வல்லு-சூது. வம்பும் வல்லும் பொருதல் மேன்மேலாடும் பாகக வருங்கால் வந்தே மறையாக என்புழி நீ யெப்பாகமென்று வம்பு விலக்குழி ஒன்றோடொன்று பொருதலாயிற்று. தெறுதல்-சுடுதல். (௩௩௦)

நற்றாய்பாங்கியரோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை)

நேயம் புணைதுணை யாகவெங் கானக நீந்தவெண்ணி
ஆயம் புலம்ப வகன்றனள் மீளாக்கல் லகங்குழைய
மாயம் புகன்றொரு காளையின் வாணன்றென் மாறையன்னீர்
சேயம் புயமலர் போலடி நோவவென் சில்வளையே.

இ - ள். வாணன் தென்மாறைநாடுபோன்ற பெண்காள்! கல்லும் நெஞ்சங்குழையப் பொய்சொல்லப்பட்ட வொருகாளையின் எனது சில்வளையையுடையாள் சிவந்த தாமரைமலரையொக்கும் அடிகள்நோவ வெவ்வியகாடாகிய வெள்ளத்தை நீந்தவெண்ணி அன்பினைத் தெப்பமுந்துணையுமாக ஆயக்கூட்டம் புலம்பப்பிரிந்து போயினள். எ - று.

நேயம்-அன்பு. புணை துணை என்புழி உம்மைத்தொகை. நீந்தல் என்பதனால் வெள்ளம் வருவிக்கப்பட்டது. ஏகாரம் ஈற்றசை. கல் என்புழி சிறப்பும்மை தொக்குநின்றது. "குன்றி-னெஞ்சுபகவெறிந்த வெஞ்சுடர் நெடுவேல்" என்பதுபோலக் கற்கு நெஞ்சு கூறினொன்றாக. மாயம்-பொய். அம்புயம்-தாமரை. சில்வளை - ஆகுபெயர். (௩௩௧)

நற்றாய் அயலார் தம்மொடுபுலம்பல்.

(இதுவெளிப்படை)

மேனாள் வரங்கிடந் தெனைப்போல வருந்தி மிகவுமெய்ந்நொந்
தீனா தவர்துன்ப மெய்துவ ரோவிமை யோருலகந்
தானாண நீடு மதிற்றஞ்சை வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பின்
மானார் விழியனை யாள்விளை யாடிய வண்டலங்கண்டே.

இ - ள். தேவருலகத்தார் நாண நீண்ட மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தமிழ்ச்சிலம்பில் விழிமான்போன்றவள் விளையாடிய வண்டலம்பாவையைக்கண்டு பண்டைநாளில் வரங்கிடந்து என்னைப்போற் பத்துமாதஞ் சுமந்து வருந்தி மிகவும் மெய்நொந்து பெறாதார் துன்பம் எய்துவரோ? யானும் பெறாதிராது பெற்றுத் துன்பத்தையே யெய்தினேன். எ - று.

மேனாள் - பண்டைநாள். ஈனாதவர் - பெறாதவர். வண்டல் - ஆகுபெயர். (௧௧௨)

நற்றாய்த்தலைமகள்பயிலிடம்தம்மொடுபுலம்பல்.

நற்றாய்த் தலைமகள் பயிலிடம் தம்மொடு புலம்பல் எ - து. நற்றாய் தலைவிபழகி விளையாடுமிடங்களோடு நொந்துகூறல்.

செயலைத் தருவின் வருநிழ லேபெருஞ் சிற்றிலமே
வயலைக் கொடிநொச்சி மண்டப மேதஞ்சை வாணனொன்னார்
இயலைத் தனித்தனி தந்தன ளோடயக் கின்றிதன்றே
கயலைப் பொருதகண் ணாண்மேலும் வாழ்விக்குங் கட்டளையே.

இ - ள். அசோகத்தருவின் அழகிய நிழலே! பெரிதாய்வளர்த்த சிற்றிலமே! வெளியிலே செய்த கொடிகட்டிய மதிலசோந்த மண்டபமே! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவரிலக்கணத்தை நமக்கின்று தனித்தனி தந்தாள் கயலுடனே போர்புரிந்தகண்ணாள், இனிமேலும் நம்மை வாழ்விக்கும் கட்டளையிதுவன்றோ! எ - று.

செயலை-அசோகு. திரு-அழகு. பெருஞ்சிற்றில்-அவரவர் விளையாடுஞ் சிற்றில் அறப் பெரிதாய் வளர்ந்தசிற்றில். வயலை-வெளி. நொச்சி - மதில். 'தனித்தனிதருதல்' பகைவர் பலராதலால் அவரவர்படுந்துன்பங்களை வேறு வேறு கொடுத்தல். மேலும்-இனிமேலும். கட்டளை - முறைமை. இவை ஐந்தும் நற்றாய்ப் புலம்பற்குரியவாமெனக். (௧௧௩)

நிமித்தம்போற்றல்.

வடியேய் புகர்முக வாள்வல வாணன்றென் மாறையுள்யான
அடியே தொழுதெய்வ மாகநிற் பேணி யரும்பலியிப்
படியே தருகுவ லென்றுமின் னேயிப் பதியுவகைக்
கொடியே வரக்கரை நீகொடி யேன்பெற்ற கொம்பினையே.

இ - ள். இப்பதியிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்டிருக்கின்ற காகமே! பாவியாகிய யான்பெற்ற கொம்புபோல்வாளை என்வேர நீயழையாய், அழைத்தவுடனே வருவள், அவள்வந்தால் வடித்ததொழில்பொருந்திய புகர்நிறத்தை முகத்திலுடைய வாட்டொழில்வல்ல வாணனது தென்மாறையுள் யானை வழிபடுகடவுளாக நின்னைப்போற்றி, சோறுதசைமுதலிய அரியபலியை இன்று கொடுத்தாற்போல என்றுந் தருவேன் எ - று.

வடி - வடித்ததொழில். புகர் - இரத்தக்கறைப்புள்ளி. அடிதொழுந்தெய்வம் - வழிபடுகடவுள். பேணி - போற்றி. அரியபலி - கிடையாதபலி. இன்னே-இப்போதே. கொடி - காகம். கரைதல்-அழைத்தல். காகமழைத்தல் [illegible] போயினோர் வருவரென்னும் உலகியல்புபற்றிக் கூறினளென்றுணர்க. இன்னேகரைவென இயையும். (௩௩௪)

சுரந்தணிவித்தல்.

சுரந்தணிவித்தல் - து. சுரத்தின்வெம்மை குளிருமாறுகூறுதல்.

வெந்தசுர நாடு வியன்சுர லோகமும் வெங்கடுங்கான
ஐந்தரு தாரு வனங்களு மாக வகிற்புகைபோல
மைந்தர வாட்க மாபதிற் சூழ்தருசை வாணன்வெற்பிற்
பஞ்சுர மாகு மொழிச்சுருள் ளோதியென் பைந்தொடிக்கே.

இ - ள். அகாகரிலுள்ளார் குழறுகூட்டும் அகிற்புகைபோன்ற முகில் தவழப்பட்ட வலியபொன்மதில்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்துப் பஞ்சுரமென்னும் பண்ணைநிகர்த்ததாகிய மொழியையும், சுருண்ட குழலையுமுடைய என்பசிய தொடியையணிந்தாட்கு வெய்யபாலையுலகும், விரிவாகிய தேவருலகும், வெய்யகடியகாடும், அத்தேவருலகிலுண்டாகிய பஞ்சதருச்சோலையுமாம். எ - று.

சுரநாடு-பாலையுலகம். வியன்-விரிவு. ஐந்துசுரதருவாவன - சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். பஞ்சுரம் - பாலைநிலத்துப் பண். ஓதி-குழல். மொழிச்சுருளோதி உம்மைத்தொகை. பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. (௩௩௫)

தன்மகள்மென்மைத் தன்மைக்குஇரங்கல்

தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்குஇரங்கல் எ - து. நற்றாய் தன்மகள் மெல்லிய இயல்பாகிய தன்மைக்கு இரங்கல்.

தாமே தமக்கொப்பு மற்றில லவர்தில்லைத் தண்ணனிச்சப
பூமேன் மிதிக்கிற் பதைத்தடி பொங்குநங் காயெரியுந
தீமே லயிலபோற் செறிபரற் கானிற் சிலம்படிபபாய்
யாமே நடக்க வருவினை யேன்பெற்ற வமமனைக்கே. (௩௩௬)

¶ [இதுபிறசெய்யுட்கவி.]

இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல எ - து. நற்றாய தலைவியிள மைத்தன்மைக்கு மனமெலிந்திரங்கிககூறல்.

இரும்பா மனங்கொண்ட வாறெனனை நீதன்னை யேத்தியென்றும்
வரும்பா வலாக்கருள் வாணன்றென் மாறை வளவயலில
கரும்பார மொழியா யழுலென்று கண்ணீா துடைத்தணைத்துன்
அரும்பா முலைசெய்ப வாயபபசும பாவைக களிக்குமின்னே.

இ - ள். விளையாடுமே பாவையை நோககித தன்னைத்துதித்துவரும புலவர்க்கு என்றும் அருளபபட்ட தென்மாறை நாட்டுவளவயலில வளருந கரும்புபோன்ற மொழியினையுடையாய! அழாதையெனறுகணணீர்துடைத தணைத்து உன்மாரபில் அருமபாதமுலையைச செய்யவாயையுடைய பசும் பொன்னாறசெய்த பாவைக்களிக்கும இளமைத் தன்மையையுடைய மின் போன்றவளே! என்னைவிட்டுப்பிரிந்துபோக நீ இரும்பையொக்கும் மனங் கொண்ட முறைமை எப்படி? எ - று.

பாவலர்-புலவா பசும்பாவை என்றதனால பொன்வருவிக்கப்பட்டது மின் - ஆகுபெயர். (௩௩௭)

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்.

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரஙக ் எ - து. நற்றாய்தலைவியது வெருவுந் தன்மையை நினைநது தானச்சமுற்றிரஙகுதல

நாண்மா தவிமலா நாறிருங கூந்த லடந்தவழிக்
கோண்மா குமிறுங் கொடுங்குரல கேட்டொறுங் கூாங்கணையால
வாண்மா முனைவென்ற வாணனறென் மாறை மணிவளைவேய்த
தோண்மா வெருவுங் கொலலோ வென்றெ ஞருயிர் சோாகின்றதே.

¶ திருக்கோவையார், செ. ௨௨௮.

இ - ள். குருக்கத்தியினது முருக்கவிழ மலர்மணக்குங் கரியகூந்தலை யுடையாள் நடந்த பாலைவழியில் கொலைசெய்யும் விலங்குகள குமிறப்பட்ட கொடிய குரலைக்கேட்குந்தோறும் கூரிய கணையினுல் வாளபிடித்துவரும் பெரியபகையைவென்றவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்கின்ற மணிவிளை யும வரையிடத்துண்டாகிய வேய்போலுநதோளையுடைய நீருப்போல்வாள் அஞ்சுமோ வென்று என்னுயிராவாடுகின்றது. எ - று.

'மாதவிநாண்மலா' எனஇயையும். மாதவி-குருககதகி. கோள்-கொலை. மா-விலஙகு. குமிறுதல-சினதது முழஙகுதல், கேட்குந்தோறும் என்னுஞ் சொல் கேட்டோறும்என விகாரப்பட்டுநின்றது. முனை-பகை. வெருவுதல்-அஞசுதல். சோாதல்-வாடல.

இவை ஐநதும மனமருட்சிக்குரியவாமாறு காண்க (௩௩அ)

கண்டோரிரக்கம்.

இரஙகல்-அழுஙகல்.

நொநதுங் கலுழ்நதுந் துணைவிய ராற்றலர் நோகமொழின்சொல்
தநதுங கவையுந தணநதுசென றுளெனத் தாள்பணியார்
மைநதுங கதமுங கடிந்தருள வாணன்றென் மாறையன்னுள்
பந்துங கழங்குமெல லாங்கணடு வாடும் பயநதவளே.

இ - ள். தம்மிடத்துப்பாாக்குங் குளிாந்தபாாவையோடு இனியசொல் தந்ததனையும் அயலார் அறறும அலனைமவிட்டு நீக்கிச்சென்றுளென நொந்தும கலுழ்ந்தும் துணைவியராறறலா, தாள்பணியாதார் வலியையும் சினதனதயுமபோக்கிய வாணன் தெனமாறையனனுள விளையாடிய பந்தும் கழஙகும் மறறுமுள்ளனயாவையும கண்டு பயநத அவள்வாடும். எ - று.

கலுழ்தல்-அழுதல.'நோக்மொழின்சொற்றநத,தற்குநொநதுங்கவையை ததணநததற்குக் கலுழ்ந்து மாற்றலராயினா' என நிரனிறையாய்ப் பொருள் கொள்க. தந்ததும் என்பது தநதும் என விகாரப்பட்டு நின்றது. †பாலொடுதேன்கலநதறறே' என்புழி 'கலநதற்றே' என்பது கலந்தற்றே என நின்றுற்போற்கொளக. கவவை கவையென இடைக்குறை. தணந்து-விட்டுநீங்கி. மைநது-வலி. கதம்-சினம. பயநதவள்-ஈனறுள. (௩௩௯)

இஃதொன்றும் கண்டோரிரங்கற்குரித்து, கணடோர்-மாநதா் எனவுணர்க.

செவிலிஆற்றுந்தாயைத்தேற்றல்

செவிலிஆற்றுததாயைததேற்றல எ - து. செவிலிஆற்றாத நற்றுயைத் தேறுமாறு கூறுதல.

† திருககுறள், சே. ககஉக.

நன்றே யிதென்று முகமுக நோக்கி நகைநகையா ம
அன்றே யலர்சொல்லு மாதா முனனே தஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
சென்றே பரந்த திசைகளெல்லா ஞ்சென்று தேர்ந்தணங்கை
இன்றே தருவன் னேவருந் தாதிங் கிருந்தருளே.

இ - ள். அன்னே! இவர் ஒருவன் பின்னே சுரம்போயின இது நன்றாயிருந்ததென்று ஒருவர்முகம் ஒருவர்நோக்கி நகையைநகைத்து வெளியிலே அலர்தூற்றும் மாதாமுன்னே, தஞ்சைவாணனது பழகிய கீர்த்தி போய்ப்பரந்த திசைகளெல்லாம்போய்த்தேடி அணங்குபோல்வாளை இறைப்பொழுதே தருவேன். யான் போயவருமளவும் வருந்தாது இங்கிருந்தருள் எ - று.

முன் ஏகாரமூன்றும் ஈற்றசை, பின் ஏகாரமொன்றும் தேற்றம். 'நன்றேயிது' என்னுங் குறிப்புமொழி அசதியனை சினைதயுணர்த்திநின்றது. நகையா-நகைத்து. மன்று-வெளி. தேர்தல்-தேடல். அணங்கு-ஆகுபெயர் (௩௪௦)

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினாதல்.

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினாதல் எ - து. செவிலி தேடிப்போங்கால் வழியிடை எதிர்வரு முக்கோலுடைய அந்தணரை வினவுதல்

ஒருவெண் குடையிரு நீழன்முக் கோல்கொண் டொழுக்கத்தினால்
அருவெங் களரியைச் சாரிசெல் வீரரு ளீரெழுபார்
மருவெண் டிசைபுகழ் வாணன்றென் மாறையின் வஞ்சியன்னாள்
பொருவெஞ் சுடரிலை வேலொரு காளைபின் போயினளே.

இ - ள். ஒருவெண்குடையினது பெரியநிழலின்கீழே மூன்று தண்டு கொண்டு ஆசாரத்தினால் அரிய வெவ்விய களர்நிலத்தினைச் சாரிசெல்வீர்! எழுபாரினுமமருவியஎண்டிசையினுமுள்ளோராற் புகழப்பட்ட வாணனது தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் என்னுடைய வஞ்சிக்கொப்பு போன்றவள் போர்செய்யும் சுடர்பொருந்திய இலைபோலும் வேலையுடைய ஒருகாளை பின் போயினள்; மீண்டு வரக்கூறி அருள்புரிவீராக. எ - று.

இருமை - பெருமை. முக்கோல் - திரிதண்டு. ஒழுக்கம் - ஆசாரம். இயைந்து-பொருந்தி. ஆறு-வழி. 'மீண்டுவரக்கூறல்' அவாய்நிலையானவந்தது. ஒன்றுமுதலெட்டளவும் ஒழுங்காய்த்தொகை காட்டிவருதலால் செய்யுட்கு இஃதோரலங்காரந் தோன்றியவாறு காண்க. (௩௪௧)

மிக்கோரேதுக்காட்டல்.

மிக்கோரேதுக்காட்டல் எ - து. செவிலி வினயதருக்கு மிக்கோர் அது உலகவியல்பென்று காரணமெடுத்துக்காட்டல்.

இயங்கா வனமென மகளொரு காளைபின் னேகினளென்
றுயங்கா தொழியம்மை துலகியல் பாலுல வும்புயற்றோய்
வயங்கா டகமதில் சூழ்தஞ்சை வாணன் மணங்கமழ்தார்
புயங்காதல் கொண்டணைந் தாளய னார்தந்த பூமகளே.

இ - ள். ஒருவருஞ் சஞ்சரியாத வனத்தில் என்மகளொரு காளைபின் ஏகினளென்று வருந்தாதொழி, அவ்வாறேகுதல் உலகவியல்பு; யாங்ஙனமெனின், வானத்துலவும் புயலைத்தீண்டி விளங்கப்பட்ட பொன்மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது மணங்கமழ் மாலையணிந்த புயத்தைக் காதலித்துக்கொண்டு அயனார் படைத்த பூமிதேவியணைந்தாள். எ - று.

இயங்கல் - சஞ்சரித்தல். ஏகினள் - போயினள். உயங்கல் - வருந்தல். வயங்கல் - விளங்கல். ஆடகமதில் - பொன்மதில். அயனார் - பிரமனார். பூமகள் - பூமிதேவி. (சய)

செவிலியெயிற்றியோடுபுலம்பல்.

செவிலியெயிற்றியொடு புலம்பல் எ - து. செவிலிபாலைநிலத்துப் பெண்ணொடு புலம்பிக்கூறல்.

செருமக ளேயும் புயத்தய லான்பின் செலவிடுத்தென்
ஒருமக ளேயென் றுனையிரந் தேன்புனை யோவியம்போல்
வருமக ளேதஞ்சை வாணனொன் னார்முனை யும்வனசுரத்தே
அருமக ளேபுனை யாயவள் போன வதரெனக்கே.

இ - ள். போர்மகள் பொருந்திய புயத்தையுடைய அயலான்பின்னே போகவிடுத்து உன்னை எனதொப்பற்ற மகளேயென்று இரந்தேன், அலங்கரிக்குஞ் சித்திரப்பாவைபோல வரப்பட்ட பெண்ணே! தஞ்சைவாணனது பகைவராய [illegible] வலியகாட்டிலிருக்கும் எயினருக்கு அருமையாகிய மகளே! அம்மகள் போனவழியை எனக்குச் சொல்வாயாக. எ - று.

செருமகள் - வீரமகள். அயர்த்தல் - ஐயமுறல். ஓவியம் - சித்திரப்பாவை. அதர் - வழி. இப்பாட்டில் இரண்டு முன்னிலை வந்ததற்கு இலக்கணமுடைத்தாய் [illegible] முன்னிலையியல் கூறிற்றும் ஆண்டுக் காண்க. (சக)

செவிலிதாவொடுபுலப்பல்.

(துறை வெளிப்படை.)

இரவேய்க் குழலியிவ் வேதிலன் பின்செல்ல லென்றுசொல்லாக்
குரவே யறவுங் கொடியைக்கண் டாய்கொடி கோகனகம்
தரவே யெனவந்த சந்திர வாணன் றரியலர்போம்
சுரவே யழல்வழி போந்தனிப் போயவென் பேதையையே

இ - ள். தருதற்குக் கொடியோடுகூடிய பதுமநிதியெனவந்த சந்திரவாணன்றரியலார்போங் காட்டில் மூங்கிலழல்பொருந்திய வழியிற்றனியே போன என்றோகைபோல்வாளை நீ இவ்விடைக்கண்டுழி இருள்போன்ற குழலாய்! இவ்வயலான்பின் செல்லற்கவென்று சொல்லாதகுரவே! நீமிகவுங் கொடியை. எ - று.

எனவே,—நீசொன்றால மீளாளல்லள்; வாளாவிருத்தல் அறவுங்கொடியையென்று கூறினாள். ஏதிலன் - அயலான். 'குரவேகொடியை' என இயையும். கொடை மிகுதியாற் கட்டிய கொடி வாணனமேலேற்றுக; கோநனகம்-பதுமநிதி. வேயழல் - மூங்கிலிற்பிறந்தவழல். தோகை - ஆகுபெயர். (௩௪௪)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

சுவடுகண்டிரங்கல் எ - து. செவிலிநிலத்தினூடே காலழுந்திய குறியைக் கண்டிரங்கிக்கூறல்.

தொடுசிலைக் கானவ ரோடிய வேற்றுச் சுவடுவையே
அடுசிலைக் காளை யடியவை யேயறிந் தோரறிய
இடுசிலைப் பாரகத் தஞ்சை வாண னிசைக்குருகப்
படுசிலைப் பாவை பதமிவை பேவண்டு பாடகமே.

இ - ள். அம்புதொடுக்குஞ் சிலையையுடைய ஆறலைக்கானவர் எதிர்நிற்கமாட்டாதோடிய வேறுபட்ட அடிச்சுவடுவையே! அவரைப் பொருஞ்சிலையுடனே எமபுரப்பக்கத்தில் வீழ்த்துரத்திய காளையது அடிச்சுவடுவையே! தனதுவீரத்தை அறிவுடையோரறியச் சயத்தம்பநாட்டி உலகத்தைக் காக்குந்தஞ்சைவாணனது பொதியமலையிடத்திருக்கும் பாவையடியிவை எ-று.

எனவே,- அடிச்சுவடு கண்டவுடனே தலைவியை நினைந்திரங்கியவாறாயிற்று. பலராய் வந்தெதிர்ந்த தலைவனெதிர்நிற்கமாட்டாது ஒருவர் போனவழியொருவர் போகாதோடியோராது அடிச்சுவடொருவரடிபோலொருவரடியிராது வேறுபட்டுத் தோன்றுதலால் கானவரோடிய வேற்றுச்சுவடுவையென்றும், தனித்து நிற்றலினபாவைபதமிவையென்றும் கருதிக்கூறினாளென்க. இடுசிலை - வெற்றியாலிடுஞ் சயத்தம்பம். இசைக்குருகப்படுசிலை - இராவணன் பிணிக்கக் குறுமுனிபாடுமிசைக்கு உருகப்பட்ட பொதியமலை. பாடு-பக்கம். [illegible]குதல்-விழுதல். (௩௪௫)

செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டல்.

செவிலிகலந்துடன் வருவோரைக்கண்டு கேட்டல் எ - து. உடன்போக்குப்போய தலைவனும் தலைவியும்போல அன்புகலந்து ஆற்றிடை வருவோர் இருவரைக்கண்டு செவிலி வினாதல்.

யானகம் போத வருந்த நும போல்வனப் பெய்திவெய்ய
கானகம் போயினா கணடனி ரோகற்ப காடவிசூழ்
வானகம் போர்பயில் வானவற் கீந்தருள் வாணன்றஞ்சைத்
தேனகம் போருக மாதனே யாளுமொரா செலவனுமே.

இ - ள். கறபகக்காடு சூழந்த வானிடத்தைப் போாசெயயுஞ் சேர னுக்குக் கொடுத்தருளப்பட்ட வாணனது தஞ்சையின வாவியிலிருக்குந் தேனொளிவிடப்பட்ட தாமரையிலிருக்கும் மாதுபோலவாளும் ஒருசெல்வ னும் உங்களைப்போல அழகுபொருந்தி யான்நெஞ்சுமிகவருந்த வெய்ய காட்டிடத்துப் போயினா, நீஙகள்கண்டீரோ? சொல்வீராக. எ - று.

அகம்-நெஞ்சு. போத-மிக, வனப்பு-அழகு கானகம-காட்டிடம. கறப காடவி-கறபகக்காடு. வானகம-வானிடம. வானவன்-சேரன நகுதல-ஒளி விடல. (௩௯௬)

அவர்புலம்பநேற்றல்.

அவாபுலமபநேறறல் எ - து. செவிலியிரஙகிப் புலமபுதலை எதிாவந் தோா தேற்றிககூறல

யான்கணட வண்ணலு மெணணருங காதலி னோகியவென
மான்கண் டனகண மயிலகணட மாதரு மாதருமம்
தானகணட தணணளிச் சந்திர வாணன றரியலர்போம்
கானகணட மெய்குளி ரபொய்கை சூழ்தஞ்சை காணபர்களே.

இ - ள். யான காணபபட்ட தலைவனும என்னுடைய தலைவியாகிய மானையுவமை கணடாறபோலும கண்ணையுடைய இமமயிலபோன்றவள் கண்ட வெணணுதறகரிய காதலினால தலைவன்பின்போகிய மாதரும் பெரிய தருமததைக்கண்ட தண்ணளியையுடைய சந்திரவாணன்தரியலா செல்லும் காட்டைககணடவுடமபு குளிர இப்போது பொயகைசூழந்த தஞ்சையைக் காணபாரகள. எ - று.

'யான கண்ட வணணலு மென்மயிலகணட மாதரும்' என்று கூறவே, எனக்கவள்தோன்றுமலமறைநதனெனறான, இவளுமஅந்தனமையளாதலின், இவள அவனைக்கணடதாகவும தானவனைககண்டதாகவும கூறினா. மயில் ஆகுபெயர். தண்ணளி-அனபு. தலைவியை யான் கணடவெனறுகூறாது,என் மயிலகணட மாதனெனறு கூறியதெனனையெனின், தலைவன் காணுந் தன மையளலலள,தையலாரகாணுந்தன மையளல்லள.ஆதலால் இவவாறுகூறி னர் என்னை, †"மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற் - பலாகாணத் தோன்றன் மதி." என்னுந் திருக்குறளினுணாக. (௩௯௭)

† திருக்குறள், 1119.

செவிலிபுதல்வியைக்காணாதுகவலைகூர்தல்.

செவிலிபுதல்வியைக்காணாது கவலைகூர்தல் எ - து. செவிலி தன் புதல்வியைக்காணாது துன்பமிகுதல்.

நாணினுந் தாரணி கற்புநன் றென்று நயந்துமுத்தம்
பூணினும் பாரமி தென்னுமென் பொன்னையிப் போதெனக்குச்
சேணினுஞ் சாரும்புகழ் வாணன்றென் மாறைமன் சேரலரைக்
காணினுங் காணவந் தோவரி தாலிந்தக் கானிடையே.

* இ - ள். நாணைப்பார்க்கவும் முல்லைமாலையணிந்த கற்பு நன்றென்பதனை விரும்பிச்சென்றாள், ஆதலால் முத்தாரம்பூணினும் பாரமென்று சொல்லும் மெல்லியவியல்பினையுடைய என்பொன்னை எனக்கிப்போது சேணினுஞ்சேர்ந்த புகழையுடைய வாணனுடைய தென்மாறை மன்னன் பகைவரை இந்தக் கானிடைக்காணினுங் காணவரிது, அந்தோ யானென் செய்வேன் எ - று.

நயந்து என்புழிச் 'சென்றாளாதலால்' என்னுஞ் சொல்வருவித்து முடிக்க. 'எனக்கிப்போது' என இயையும். சேண் - தூரம். காணினும் என்னும் உம்மை அவ்வாறு ஆராய்ந்து திரிதலின் அருமை தோன்ற நின்றது. அந்தோ - இரக்கக் குறிப்பு. ஆல் - அசை. (௩௪௨)

கற்பொடு புணர்ந்தகவ்வை முற்றிற்று.

மீட்சி.

மீட்சி எ - து மீண்டுவருதல். செவிலி புதல்வியைக்காணாது மீண்டு வருதலும், உடன்போய தலைவனும் தலைவியும் மீண்டுவருதலும் அடங்கப் பொதுப்பட மீட்சியென்று கூறினார்.

† 'தெளிந்தனமகிழ்ச்சிவிளிதல் செப்பலென, வெளிப்படவுரைத்த மீட்சிநால்வகைத்தே'.—என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் மீட்சி நால்வகைப்படும்.

தலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தல்.

வாடா மலர்க்குழல் வல்லியை யன்னை பிறந் தீவினையேன்
நாடா விடமில்லை ஞாலத் தகலவயி னகமலர்க்
காடார் பழனக் கழனிநன் னாடுகடந்து தன்னூர்
வாடா வளமனை கொண்டுசென் றானொரு வள்ளலின்றே

[இது பிறசெய்யுட்கவி]

அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ. ௧௧.

தலைவன்றம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றல்.

தலைவன்றம்மூர் சார்ந்தமைசாற்றல். எ - து. ஐம்பதது நான்காநாள் தலைவன்மீட்சியில் தலைவியதூரைத் தாம்சார்ந்தமை தலைவிக்குச்சாற்றல்.

நினையா னெதிர்ப்பட்ட நீடுருங் குன்றிது நீகுடைந்த
சுனையா மதுமலர்ச் சோலைக ளாமுவை தூயவண்டல்
மனையா மிவையினி வாணன்றென் மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
இனையா தெழுந்தருண் மானனை யாயநம் மெழினகர்க்கே.

இ - ள். மானனையாய்! நின்னை யான் முன்னெதிர்ப்பட்ட நீண்ட பெரிய குன்றிது, நீ குடைந்துவிளையாடிய சுனையாமது, நீவிளையாடியமலர்ச் சோலைகளாமுவை; மாசிலாத வண்டலயர்பாவைசெய்து விளையாடிய சிற்றில்லமிவை, இன்று வாணனதெனமாறையை வாழ்த்ாதவர்போல வருந்தாது நமதெழிலையுடைய நகர்க்கெழுந்தருள் எ - று.

தான் அவள் என்னும் வேற்றுமைப்படாமையான் 'நமதெழினகர்' எனக் கூறினான். இனி-இன்று. இனையாது-வருந்தாது. (௧௫௦)

தலைவிமுன்செல்வோர்தம்போக்குத்தாயர்வரல் பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

புனையல ரேதிலா காதலர் தாயர் பொறையிறப்போய்
இனைதுயர் யாதொன்று மின்றிவெங் கானகந் நீயானுமப்பொன்
வனைகழ லோனும் வருவதெ லாந்தசென் றுவாணன்றஞ்சைச்
துணைவுட னேகுகின் றீர்சொல்லு வீரொன் றுணைவியர்க்கே.

இ - ள். வாணன்றஞ்சைச் பிணைவுடன் செல்கின்றீர்! புனைந்த அலராத் தூற்றுகின்ற அயலாராமேதிலர்தருக காதலையுடையராகிய தாயர் இவர்கள் பொறுமையிறப்பப்போய துன்பம் ஒன்றுமின்றி வெய்ய காட்டைநீங்கிப்போய பிணைபோலும் அறிவையோளும் வனைந்த கழலையுடையானும் வருகின்றனர் என்று துணைவியர்க்குச் சொல்லுவீர். எ - று

புனைதல்-இல்லதனையுண்டாக்கிக் கூறுதல். ஏதிலா-அயலார். இனைதுயர் - வருந்துந்துயர். இகந்து-நீங்கி. துணைவு - விரைவு. * "கதழ்வுந் துனைவும் விரைவுப்பொருள." என்பதனுற்கண்டுகொள்க. (௧௫௧)

முன்சென்றோர்பாங்கியர்க்குணர்த்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

போதலர் தல்லை முனியுமெல் லோதிப் புனையிழைதன்
காதலன் பின்வரக் கண்டன மியாங்கண்டல் வேலிமுன்னீர்
மாதலந் தன்னிரு தோள்வைத்த வாணன்றென் மாறைவண்ணச்
சூதலர் தொலகவிம் மித்திரண் மாமுலைத் தோகையரே.

---

* தொல். சொல். உரியியல், சூ. ௧௯.

இ - ள். தாழைக்காட்டை வேலியாகவுடைய கடல்சூழ்ந்த பெரிய புவியைத் தன்னிருதோளில் வைத்தவாணன் தென்மாறைநாட்டில அழகு பொருந்திய சூது இடுக்கண்பட்டுச் சுருங்கப்பூரித்துத் திரண்டபெரிய முலையையுடைய தோகைபோல்வீர்! போதுகளமலர்ந்து இருளைச்சினக்கும மெல்லியகுழலினையும் புனைந்த பூணினையுமுடையாள் தனகாதலனபின்வர யாம் கண்டனம். எ - று.

அல்-இருள். ஓதி - கூந்தல். மெல்லோதிப் புனையிழை-அன்மொழித்தொகை. கண்டல் - தாழை, புயவலியால் குறம்படக்கிப் பூமியைக்காத்தலான 'மாதலந்தன்னிருதோள்வைத்தவாணன்' எனக்கூறினார். அலாதல-இடுக்கண்.| "அலந்தோர்க்களிக்குமபொலமபூட்டுசேஎய்" எனவும், "அற்றார்க்கு மலர்ந்தார்க்கும" எனவும பிறருங்கூறிய வாறுணர்க. விம்முதல்-பூரித்தல். (௨௫)

பாங்கியர்கேட்டுநற்றாய்க்குணர்ந்தல்

(இது வெளிப்படை.)

வாளேய் விழியினை மயிலனை யாடஞ்சை வாணனைவெற்பில
வேளே யனைய விடலையி னோசுர மீண்டினிம
கேளேய் பதிவரு மென்னநல வோர்சொல்லக் கேட்டனமிந
நாளே யனையநன் னாளோ வோசென்ற நாள்களிலே.

இ - ள். வாளைப்போன்ற விழியினையுடைய நின்மகளாகிய மயில போன்றவள தஞ்சைவாணனை வெற்பிடத்துக்காமனையொத்த விடலையினோடே சுரம்போய்மீண்டு நமசுற்றத்தாரிருக்குமநகரின்கணணே வருமென்று நலலோர் சொல்லக்கேட்டனம, ஆதலின இந்நாளைப் போன்ற நன்னாள கழிந்தநாளகளிலேயுளவோ? எ - று.

வேள்-காமன். விடலை - பாலைநிலத்தலைவன். கேள - சுற்றம. ஏகாரம் மூன்றுமசைநிலை. (௨௬)

நற்றாய்கேட்டவருளங்கோள்வேலனைவினுதல்.

(இது வெளிப்படை.) வேலன-வெறியாட்டாளன்.

தென்மாறை நன்னகர் மன்னவன வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ்
பொனமா திரத்துப புலனுணர் வீரசுரம போய்வருவோன்
எனமானை யென்மனை யிற்றரு மோதன்னை யின்றநற்றாய்
தன்மா நகருய்க்கு மோசொலலு வீரொன்று தானெனக்கே.

இ - ள். தென்மாறைநகர்க்கு மன்னவனாகிய வாணனது செழுந் தஞ்சையைச்சூழ்ந்த அழகியதிக்கிலுள்ளீர் நினைக்குமறிவை எல்லாமறி

| திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை, வரி, ௨௭௩.

வீர்! சுரம்போய் மீண்டுவரும் தலைவன் மானனையாளை என் மனையிலே தருமோ? தன்னையீன்ற நற்றாயிருக்கும் தன்பெரியநகர்க்கே செலுத்துமோ? எனக்கொன்று சொலலுவீர் எ - று.

பொன் - அழகு. மாத்திரம் - ஆகுபெயர் புலன் - அறிவு. உய்த்தல் - செலுத்தல. வேலன் - முருகவேளடையாளமாய்க்கையிலே வேலபிடித்துத் திரிபவன்.

தலைவன் சேணகனறமை செவிலிதாய்க்குணர்த்தலும் தலைவன்றம்மூர் சார்ந்தமை சாறறலுமிரண்டுந்தெளிதல; தலைவிமுன்செல்வோர் தம்மொடு தான்வரல்பாஙகியாக்குணர்த்திவிடுத்தலும், பாஙகியர்நற்றாய்க்குணர்த்தலும் இரண்டுமெழுச்சி, நறறாய்தலைமகனுளங் கோள்வேலனைவினாத லொன்றும் வினாதல், பாஙகியாக்கு முனசெல்வோர் உணர்த்தலொன்றும் செப்பல்.

மீட்சிமுற்றிறறு.

தன்மனைவரைதல்

தன்மனைவரைதல் எ - து உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைவன்தலைவியைததன்னூராகருககூட்டிப்போய்த் தன்மனையின்கண் வரைந்துகோடல்.

‡"வினாதல்செபபல் மேவலென்றிறைவன்
றனாதில்வரைதற்ன்மூவகைத்தே".—என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் தன்மனைவரைதல் மூவகைப்படும்.

நற்றாய் மணனயாவேட்கையிற் செவிலியை வினாதல். எ - து. தலைவி நறறாய் தன்மனையின் மணஞ்செய்யும் விருப்பினாற் செவிலியைவினாதல். இதறகுச் செய்யுளிற்கவியிலலை

*தாமாக மேவினு ம்மனைக் கேவந்து தண்சிலம்பார்
மாமா றினைமணஞ் செயவதற கேமரு வாரகமலப்
பூமாது கேழ்வன புகழ்த்தஞ்சை வாணன் பொருப்பிலினி
யாமா றுயிரனை யாய்சொல வமோவவ ரன்னையாக்கே. (௩௫௫)

செவிலிக்கிதுளைவரைந்தமையுணர்த்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

என்று மியபபுவ தியாய்க்கினி நாமன்னை யின்றுதமமில்
கொனறுரு கித்திலக் கோஙதநம் மாதைக் கொடிநெடுந்தேர்க்
கன்றுடா மணகொண்ட வாணன்றென் மாறையிற காதலர்தாம்
கன்றுண மணமபுணர்ந் தாரொன்று தூதர் நவினறனரே.

---

‡ அகப்பொருள விளக்கம், வரைவியல், சூ. உ௩.
* இக்கவி யாழ்ப்பாணத்து வல்லை-சபாபதிபிள்ளை யவர்கள்பதிப்பித்த மூலப்பிரதியில் காணபபட்டபடியே பதிப்பிககப்பட்டது.

இ - ள். அன்னையே! கொடிகட்டிய நெடுந்தேரையுடைய கன்னடர் மண்ணைக்கொண்ட வாணன்றென்மாறை நாட்டில காதலர்தாம தம்மில் லத்துப் பெருமையார்ந்த முத்துமாலையைதந்த நம்மாதை நல்லநாளிலே மணம்புணாநதானொன்று வநததாதுவர் சொன்னா, இன்று நாம்ஆய்ககியமபு வது இனி யென்னா? எ - று.

கொன பெருமை. நித்திலத்தொடை-முத்துமாலை. நவில்தல் - சொல்லல்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தல்

(இது வெளிப்படை)

எனைக்கேளிருநின் றிப்பற்றவும் கேமண வினமெய்தி
அனைக்கேணமை நணணிய வணணலபின ஞகமைமன்னையினநிம்
மனைக்கே வருமென வநதுசொனா ராதஞ்சை வாணனவெற்பில
சுனைக்கேழ் நனைகமழ் நீகழு லாய்சில தூதரினமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணனை வெற்பிடத்திருக்குஞ் சுனையிறபூசதநிறத் தையுடைய கமபொருநதிய கழூர்சைசுழல குழலாய! எல்லாசகேளிரும் மணப்பநதரிலவநதுநினறு பணசடஙகு செய்ய, தலைவனூரில மனைவின் பதனதியொடு அநதன்மைசதாங்கிய கடவையபொருந்திய தலைவனபின்னே நம்மனை போலவாள் இனறு இடமனையிடததது இபபோது வருமெனச்சில தூதாவந்துசொனனா எ - று

எனைககேளிரும - எல்லாககேளிரும. அனைககேணமை-அதனைத் தாஙகியவுறவு "அனைநிலைவகையொடாஙகெழுவகையாம"—என்னுஞ்சூத்திர ததுஉரையாசிரியரூரையானுணாக அண்ணல்-தலைவன் ஆநபிரிவிலலைச நிலை, †"ஆகவாக வெனபரிசின ஹுபாவயின முனறுமபிரிவிலலைசநிலை" என் னுஞ் சூததிரநதானுணாக. 'காரொடிர் கானமோடி மேனயாக' என்னும உதா ரணத்தானுமுணர்க அன்னைகாதலபறறிவநத சொல கேட்டிறம்.நனை-கள். இன்னே- இபபோதே. (௯௫௮)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைந்தமை நுமர்க்கு இயம்புகென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கோபுரஞ் சோலை கொடிமதின் மாடங் குலாவிமையோர
மாபுரம போலுநதென மாறைவ ரோதயன வாணனவெற்பில
நீபுரநதேதநத மாதையாம கியாமணை நீநமைசொனன
நூபுரஞ் சூழடி யாயசென்று கூறு நுமாதமக்கே

இ - ள். பொனனூபுரஞ்சூழ்ந்தஅடியிணையுடையாய்! கோ புரமுஞ் சோலையுமகொடியுமமதிலுமமாடமுமவிளங்கபபட்ட அமராவதியை யொக்கும் தெனமாறை நாடடில் வரோதயனாகிய வாணன்வெற்பில்

† தொல். சொல இடையியல, சூ. ௯௨.

நீபாதுகாத்துத் தந்த மாதை என்னூரில் வரைந்தீராமையை நுமர்தங்களுக்குச் சென்றுசொல்லாய். எ - று.

'கோபுரஞ்சோலை கொடிமதில் மாடம்' என்புழி எண்ணும்மை தொக்கு நின்றன. குலவுதல் - விளங்குதல். இமையோர்மாபுரம் - அமராவதி. புரத்தல் - காத்தல். வரைநீர்மை - வினைத்தொகை. நூபுரம் - சிலம்பு (௩௫௮)

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தல்

(இது வெளிப்படை.)

அன்னைக் கியம்பின னண்டலை யானமுன் னறிந்து தென்னன்
தனைப்ப பணிந்துகுற் றேவல்செய் யாது சமர்க்கெழுந்த
மன்னைப் புறங்கண்ட வாணன்றென் மாறை வரையிலெங்கள்
பொன்னைப் புணர்ந்துநுங் கேண்முன்னர் நீபோன புணர்ந்ததுவே.

இ - ள். ஆண்டகையே! பாண்டியனைப்பணிந்து குற்றேவற்றொழின் முறைமைசெய்யாது போர்க்கெழுந்த மன்னைப்புறங்கண்ட வாணன்றென் மாறைவரையில் எங்கள் பொன்போன்றவளைக்கூடி நுங்கள் சுற்றத்தார் முன்னம் நீதிருப்பூட்டியது யான்முன்னையறிந்து அன்னைக்கியம்பினேன் எ-று.

ஆண்டகை-ஆண்மைமிகி. தென்னன்-பாண்டியன். குற்றேவல்-சிற்றூளாய்ச்செய்யுமேவல. பொன்-ஆகுபெயர். பொன்புனைதல்-திருப்பூட்டுதல்.

மணமயாவேட்கையினற்றாய் செவிலியைவினுதலொன்றும் வினுதல். வரைதமை பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தலும், வரைதமை செவிலி நற்றாய்க்குணர்த்தலும், பாங்கிதானது முன்னேசாற்றியதுரைத்தலும் மூன்றுஞ்செப்பல, தலைமகனுமாக்கியமபுகென்றனறலொன்றுமமேவுதல (௩௫௯)

சனமனைவரைதல் முற்றிற்று

உடன்போக்கிடையீடு.

உடன்போக்கிடையீடு எ - து நமமனையில் வரைந்துகொள்ளாது தன்னூரில் வரைந்தானென்று தலைவிசுற்றத்தார் வெறுப்படைதலால் தலைவியையுடன்கொண்டுபோமபோது தலைவி சுற்றத்தாரிடையீடுபட்டு மீண்டு தலைவிவருதல்.

‡ "போக்கறிவுறுத்தல் வரவறிவுறுத்த
னீக்கமிரக்கமொடு மீட்சியென்றாங்
குடன்போக்கிடையீ டொருநாலவகைத்தே." — என்னுங் குத்திரவிதியால உடன்போக்கிடையீடு ஒருநால்வகைப்படும்

‡ அகப்பொருள விளக்கம, வரைவியல, சூ-உஎ.

நீங்குங்கிழத்திபாங்கியர்தமர்க்குத்தன்செலவுணர்த்திவிடுத்தல்.

நீங்குங்கிழத்தி . . விடுத்தல். எ-து. ஐம்பதாவதாகாள் தன்னூரைவிட்டு நீங்குங்கிழத்தி எதிர்வருவோர்தம்மொடு தலைவனுடன் செல்லுந் தனசெலவைப் பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுதல்.

வளவேய் மிடைந்த வழிபடர் வீர்செங்கை வாணன்றஞ்சைத்
தளவேய் நகையென் றுணைவியர் பாற்சென்று சாற்றுமின்போர்க்
களவே ளனையவோர் காளைபின் போயினள் கான்பனிநீத்
திளவேனில் வலலிபெற்றுஞ் செவ்வந்தி தழிலெயதியன்றே.

இ-ள். வளம் பொருந்திய மூங்கிலமிடைந்தவழியில் செல்கின்றீர்! பனிக்காலத்தைநீத்து இளவேனிற்காலத்தை வலலிபெற்றுப்போல்துன்ப மெல்லாமொழிந்து அழகை மிகுதிக் காட்டிடத்தில போர்க்களத்தின் முருகவேளையொத்த ஒருகாளைபின்போயினள் என்று சிவந்தகையையுடைய வாணன் தஞ்சையிலிருக்கும் தளவையொத்த நகையையுடைய என்பாங்கியர்பாற்சென்றுசொல்லுமின். எ-று.

மிடைதல் - நெருங்குதல். படர்தல் - செல்லுதல். தளவு - முல்லை. கான் - காடு. எவ்வம் - துன்பம். எழில் - அழகு. சுற்றத்தார்செய்தவெறுப்பை எவ்வநீத்தென்க குறிப்பாற் கூறியவாறுணர்க. (ருசு0)

தலைமகள்தன்செலவு ஈன்றாட்குணர்த்தி விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாயார நுங்களை வாழ்த்துகின் றேன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
சாயாத மாதவத் தாழ்சடை யீரன்பர் தமமொடின் றியான்
சேயாறு தோமிசைச் செலவதெல் லாமெங்கள் சேரியிற்சென்
றியாயாகிய கொடி யாட்கினி தாக வியம்புமினே.

இ-ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கேடிலலாதமாதவத்தினாற்கொண்ட தாழ்ந்தசடையுடைய வந்தணீர்! நுங்களை வாய்நிறைய வாழ்த்துகின்றேன், தலைவர் தம்முடனே இன்றுயான் சேண்வழியில்தேரின்மீது செல்வ தெல்லாம் எங்களூரின்கண் சென்று தாயாகிய கொடியாட்கு இப்போதே இன்பாகச் சொல்லும். எ-று.

சாயாத-கேடில்லாத. சேயாறு-சேண்வழி. இனிதாக என்பது குறிப் பாற்கூறியவெறுப்புமொழி. (ருசுக)

நற்றாய்க்கு அந்தணர்மொழிதல்.
(இது வெளிப்படை)

மருள்கொண்ட சிந்தை மலைகிழ வோய்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்,
வெருள்கொண்ட மென்பிணை வென்றகண் ணாள்வென்றி வேல்வல
ங்கை, அருள்கொண்ட நெஞ்சினொ டண்ணல்பின் னேயகன் றாள
கலவான், இருள்கொண்ட கொண்டல்செல் லாவரை சூழ மிருஞ்
சுரத்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பினிடத்து மகளைக் காணேமென்று மயக்கங்கொண்ட மலைக்கரசியே! வெருட்சிகொண்ட மென்பிணைமானை வென்றகண்ணாளாகிய நின்மகள் வெற்றிவேலை வலங்கையினும் அருளை நெஞ்சினுங்கொண்ட ஓர் வேந்தன்பின்னே [illegible]ன்ற வானிடத்துச் சூல்கொண்ட மேகம் [illegible]ருகா[illegible]ன்றி[illegible] [illegible]ருந்த பெரியகாட்டிடத்தே யகன்றாள். எ - று.

மருள் - மயக்கம். வெருள் - வெருட்சி. [illegible]பனையான, 'வென்றி வேல்வலங்கை யருள்கொண்ட நெஞ்சின' என்ப[illegible]மமைத்தொழாலை, வென்றிவேல் வலங்கையினும், அருள்நெஞ்சினுங்கொண்ட உறுவனாகியகால் வேல்செலுத்தலும், வணங்குங்கால் அருள்செலுத்தலுங் கூறியவென்க. வரை - மூங்கில். ([illegible])

நற்றாயறத்தொடு நிற்றலின் தமர்பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்தல்

உவலைப் பதுக்கை முரம்பு செல்லாம லுலகமங்கை
தவலைத் தவிர்த்த தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் றரிபலர்போம்
கவலைக் கடத்துச் சிலைத்திரை கோலிக் கடும்பகழித்
துவலைப் படைக்கட லேன்றலபொற் றேரவங்களுஞ் சூழ்கின்றதே.

நற்றாயறத்தொடு... உணர்த்தல் எ - து. அந்தணர் மொழியவறிந்த நற்றாய் குறிப்பான அறத்தொடு நிற்றலில் தமர் சினந்து குழாங்கொண்டு பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்தல்

இ - ள். தோன்றலே! தழைகளோடுகூடிய குறுங்காறுகள் மூடியகேடு செல்லாமல்நிலமங்கையதுவளங்கெடுதலைத்தவிர்த்த தமிழ்த்தஞ்சைவாணன் பகைவர் செல்லுங் கவர்வழியில் வில்லாகிய திரைகளையுண்டாக்கிக்கடிய அம்பாகிய துவலைகளைச்சிதறிப் படையாகிய கடல் நின்றுபொற்றேராகிய மரக்கலத்தைச் சூழ்கின்றது எ - று.

உவலை - தழை; * 'உவலைக் கூரையொழுகிய தெருவில்' என முல்லைப் பாட்டிற்கு நச்சினார்க்கினியார் தழைபாலேவேய்ந்தகூரையென வெழுதிய

* முல்லைப்பாட்டு, வரி, உ௯.

வுடையானுமாக. பதுக்கை-சிறுதூறு, முரம்பு-மேடு. தவல்-கேடு. கவலை-கவர்வழி. கடம் - காடு. திரை - அலை. பகழி-அம்பு. வங்கம் - மரக்கலம். இஃதியைபுருவகம். (௩௬௩)

தலைமகளைத் தலைமகன்விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

ஆறலை வெஞ்சிலைக் கானவ ரேலெனகை யம்பொன் றினால்
நூறலை யஞ்சலை நுண்ணிடை யாயநும ரேலவர்முன்
சேறலை யஞ்சுவல் செல்லலம் பைம்பூகச் செழும்பழுக்காய்
தாறலை தண்டலை சூழ்தஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பிலே.

இ - ள். நுண்ணிடையாய்! எண்டிசை கூடிவருகின்றோர் வழியை அலைக்கும் வெய்ய சிலையையுடைய வேடராகில் என்கையிற்பிடித்த ஓரம்பினைப் புறப்பொருளில் தும்பைத்திணையிற் கூறிய நூழிலாட்டென்னுந் துறைமேற்றோன்றக்கொன்றுகுவித்தலைப் புரிவேன், நும்முறவினராகில் அவர்முன் செல்லுதலை யஞ்சுவேன், ஆதலான் இவரால் அப்பகமுன்னது செழித்தபாக்குத் தாறுகாற்றலைசையுஞ் சோலை சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பிடத்தில் யான்செல்லேன், எ - று.

ஆறலைத்தல்-வழிபறித்தல், நூறல்-கொல்லுதல். 'நுமரேலஞ்சுவேன்' என்பது நும்முடைய தமராகில் அவரைக் கொலைசெய்யவேண்டும், செய்தால் நீ துயருறுதி ஆதலால் அஞ்சுவன் என்றான். தாறு-குலை. தண்டலை - சோலை. நூழிலாட்டென்பது ஒருவன் பலரைக்கொன்று குவித்தல் — என்னை "பலபடை யொருவற் குடைதலின் மற்றவ னொள்வாள் வீசிய நூழிலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுமாக. இதற்குக்காரணம் நச்சினார்க்கினியத்திற் கண்டுகொள்க. யான்செல்லேன் என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. (௩௬௪)

தமருடன்செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றாற்றல்.

தமருடன் செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றாற்றல் எ - து. தமருடன் செல்லப்பட்ட தலைவி அவன்புறங்காட்டிப்போதலைநோக்கிக்கவலைப் பட்டுத் தேறுதல்.

ஏமா னனவஞ்சு மேற்காத தவினெவ் விரவிபொறேர்
வாமானின் வாழ்வன வாகப்பன் னூட்டஞ்சை வாணனென்னா
போமா னதரிடத் தென்னையர் தோன்றப் புறங்கொடுத்த
கோமான் மணிநெடுந் தேர்நுகம் பூண்ட குரகதமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் செல்லுமான்சஞ் சரிக்கும் வழியிடத்து என் தந்தையர் தோன்றுதலைக்கண்டு புறங்கொடுத்துச் செல்கின்ற தலைவனது மணியிழைத்த நெடுந்தேர் நுகத்திற்பூட்டிய குதிரைகள் அம்புகண்ட மான்போல அஞ்சுகின்ற என்னைக்காத்தலால்

அவ்வாசித்தனது பொறற்றோரிறபூட்டிய் வாவுங்குதிரைகள்போலப் பன்னாள் வாழ்வனவாக. எ - று.

ஏ - அம்பு. வாமான் - வாவுமான். * "செய்யுமென்னும பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு மெய்யொடுங்கெடுமே யீற்றுமிசை யுகரம்" என்பதனுணர்க. அதர்-வழி. குரகதம-குதிரை. 'கவன்றுற்றல்' என்பதனால் இக்கிளவி இரக்கத்தின பாற்படும.

நீங்குங்கிழத்தி பாஙகியா தமக்குத் தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தலும், தன்செலவின்றுட்குணர்த்திவிடுத்தலும், எனறுட்கந்தணர்மொழிதலுமாகிய மூன்றுமபோக்கறிவுறுத்தற்குரிய. அறத்தொடு நிற்றலிறறமர் பின்சேறலைத் தலைவி கண்டுரைத்தலொன்றும் அலரறிவுறுத்தற்குரித்து. தமருடன் செல்பவள் வன்புறநோக்கிக் கவன்றுற்றலொன்றும் இரக்கத்துக் குரித்தெனக்கொள்க. (௩௬௫)

உடன்போக்கிடையீடு

முற்றிற்று

வரைதல்.

தன்னூர் வரைதலும தன்மனைவரைதலும என்னும இவவிரணடொழிதது † "எவறறினுங்கிழவோ - னந்தணர்சானறோர முன்னிட்டருங்கலந்தந்துவரைத றகுதியென்ப." —என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சென்றோன மீணடுவந்து அந்தணரையுஞ் சானறோரையு முன்னிட்டுவரைந்து கொணடெழிக கண்டோர மகிழநதகூறல்.

வரைதல் எ - து. ஐம்பத்தாறுநாள் தலைவன்மீண்டு தலைவியில்லின் வராநின்றுழி தலைவி தமரெதிர்கொணடுபோயழைத்துவந்தபின் உலகவியற்கையினபடி பலவிதமாக அருங்கலமுதலிய வேண்டுவனகொடுதது அந்தணரையுஞ் சானறோரையு முனனிட்டு மணச்சடங்குடனேவதுவை முடித்துழிக் கண்டோர் மகிழ்நதுகூறல்.

சென்றோன்மீண்டுவந்துஅந்தணரையுஞ்சான்றோரையுமுன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டெழிக்கண்டோர்மகிழ்ந்துகூறல்.
(இது வெளிப்படை)

சேலார புனல்வையை சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையினம
வேலா னெனபபிறர் வேட்டவா யார்மணம வெண்டுகிலின்
பாலா ரமளியும் பாற்கட லானது பங்கயக்கண்
மாலா யினனிவ னூகதிரு வாயினண் மாதுமினறே.

* தொல் சொல். வினையியல், சூ. ௩௪.

† அகப்பொருள்விளக்கம் ,வரைவியல், சூ. ௨௬.

இ - ள். கயலார்ந்தபுனல் பெருகிவரப்பட்ட வையைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாட்டில் வெண்டுகிலின் பான்மையார்ந்த பாயலும் பாற்கடல்போன்றது; இவ்வேந்தனும் செந்தாமரைக்கண் மாலையொப்பானாயினான். இம்மாதரும் திருவையொப்பாராயினர்; ஆதலான், நம்வேலானென மனம் வேட்டவர் பிறர் யார். எ - று.

சேல - கயல். ஆர்தல் - பொருந்தல். புனல் - நீர். அமளி - பாயல். இங்ஙனமொரு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்பதன்றிப் பலகால் மணமுடிந்ததாகக்கூறுதல் உலகினகண் வழங்குவதன்றே, இவ்வாறுகூறியதென்னையெனின்,—உடன்போய்நதன்னூரின்கணணே வரைதலும், மீண்டுவந்து தனமனையின்கண்ணே வரைதலும், அநதணர சான்றோரை முன்னிட்டுத் தாய்தமரறியமணச்சடங்கின் முறையேமுடியாமையான் அவை யிரண்டுமணமாகாது; அஃதென்னையெனின், உலகியலபின்கண் தாய்தமரறியாது மணச்சடஙகுமின்றி ஒருவன்னுரிமை கருதித்தாலிகட்டு மணமென்று உலகினகண்ணுள்ளார் கைககொள்ளார், அவர்க்கே மீண்டும் மணச்சடஙகுடனே மணமுடிபபார், ஆதலால், அந்தணர் முதலாயினாரை முன்னிட்டு அவன மனையின் மணச்சடஙகுடனே முடிததலின் இதுவே மணமாயினவாறுணர்க. இவவாறு நாள்முறையாயக்கூறிவந்து ஐம்பத்நாறு நான் மணமுடிநததென்றுகூறியதென்னையெனின், * "திஙகளிரண்டினக மெனமொழிப."—எனனும அகப்பொருட்சூததிரததுறையில இருதிஙகளும் நாலுநாளிருக்கமணமுடிப்பதியலபென்று இலக்கணஙகூறினமையாறகூறிய தென்றுணர்க. (ஙசுஅ)

வரைவியல் முற்றிற்று.

நான்காவது

கற்பியல்.

கற்பியல் எ - து. கற்பிக்கப்படுதலாற் கற்பாயிற்று கற்பித்தலாவது என்னையெனின், அறிவும்ஆசாரமுந்தலைவனாற்கற்பிக்கப்படுதலும், இருமுதுகுரவராற் கற்பிக்கப்படுதலும், செவிலியாற கற்பிக்கப்படுதலும், அந்தணர் முதலிய சான்றோராற்கற்பிக்கப்படுதலும்எனக்கற்பித்தல் பலவாயின. ஆதலால் கற்பியல் எனப்பெயராயிற்று.

ஆயின், இவ்வாறு களவினொழுகல் கற்பின்கணொழுகல் உலகினகண் இன்றெனின், நன்று சொன்னாய்— அறிவுடையோர் மக்கட்கு மணஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மையானை நினக்கு மணஞ்செய்யநினைத்தேம்,

* இறையனாரகப்பொருள், சூ. ஙஉ.

இது நினக்கியைபோ? இயைபின்மையோ? எனவினவி அவரவர் கூற்றின்படிசெய்வர். அவர்கூறுக்கால் குறிப்பானுணர்ந்து செய்வரெனக்கொள்க. இங்ஙனம் இருவருள்ளமும் ஒத்தவழி மணஞ்செய்தலியல்பாயிற்று, ஆகவே, உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாம்; உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபோதே மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று. இதனை *"உள்ளத்தா லுள்ளலுந்தீதே பிறன்பொருளைக்-கள்ளத்தாற்கள்வேமெனல்."—என்னுங் குறட்குப் பரிமேலழகருரையில் நினைத்தலுஞ்செய்தலோடொக்கு மெனக்கூறியதனானுணர்க. எனவே,—உலகின்கண் நிகழுங் கற்பொழுக்கமெல்லாம் களிருவப்புணர்ச்சி வழிக்கற்பெனறேகொள்க.

இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்க்கை எ - து. தலைவனும் தலைவியும் இலலின்கண்வாழும் வாழ்க்கையைக்கூறுதல.

† "கிழவோன்மகிழ்ச்சி கிழத்திமகிழ்ச்சி
பாங்கிமகிழ்ச்சி செவிலிமகிழ்ச்சியென்
றீங்குநாலவகைத் திலவாழ்க்கையே."—என்னும் அகப்பொருள் விளக்கச் சூத்திரவிதியால வாழ்க்கை நாலவகைப்படும.

தலைவன்தலைவிழுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை.)

நினமேல லடுத்த பசலையினா காரண நின்றுணைவி
எனமேல லடுத்த வியலபினள் றேபெற்ற தேழுலகும்
தனமேல லடுத்த புகழுத்தஞ்சை வாணன றமிழ்ககிரிறுண்
பொனமேல லடுத்தன பொறசுணங் கீனற புணர்முலையே.

இ - ள் நுண்ணியபொனமேலே நெருங்கவைத்தாறபோன்ற சுணங்கைப்பெற்று இடை வெளியின்றி நெருங்கிய முலையினையுடையாய்! தன்னிடத்துத்தோனறிய புகழ் ஏழுலகுமநெருங்கிய தஞ்சைவாணன்தமிழ்ச்சிலம்பிடத்திருக்கும் நின்மேலெநெருங்கிய பசலைநீங்குங்காரணமாக நின்றுணைவி என்மேலே நெருங்கிய அன்பின் முறைமையினளன்றே இல்வாழப் பெற்றது. எ - று.

அடுத்தல்-நெருங்குதல். இன்-நீங்கற்பொருளமை புணர்த்துமஉருபாகலான் நீககததையுணர்த்திநின்றது. இயல்பு-முறைமை. தமிழ்ச்சிரி-பொதியமலை. நுண்பொன் - தகட்டிறசெதறிய சிறுமைப்பட்ட பொன, புணர்முலை நெருங்குமுலை. இல்வாழ்க்கை அதிகாரத்தான் வந்தது. (கூளஎ-

* திருக்குறள், சே. உஅஉ.
† அகப்பொருள்விளக்கம், கற்பியல். சூ. ௩.

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தெரியா டகவிதழ்ப பூங்கொன்றை வேணியுந் தேவியும்போல்
பிரியா துறைமீப் பெறுகுதிராற் பிறைமானு நெற்றிப
புரியாழ் நிகர்மொழிப் பூவையுநீயும புணர்ந்த பலகேழ்
வரியார் சிலையண்ணலே தஞ்சை வாணன்றென மாறையிலே.

இ - ள். பலநிறத்தையுடைய கட்டுதலாகாத சிலையையுடைய அண்ணலே! தஞ்சைவாணன தெனமாறைநாட்டில் பிறைபோலும் நெற்றியையும் நரம்புகட்டிய யாழிசைபோன்ற மொழியையுமுடைய பூவைபோலவாளும் நீயுங்கூடிதெரிந்தெடுத்த பொனபோன்ற இதழையுடைய கொனறைப்பூவைத்தரித்த வேணியாகிய சிவனும தேவியாகிய உமையும்போல எஞ்ஞானறும் பிரியாதிருக்கப்பெறுவீர். எ - று. ௭

தெரியாடகம்-பொன்களிற்றெரிந்தெடுத்தபொன். கொன்றைவேணி-சிவன். தேவி-உமை. ஆல்-அசை. புரி-நரம்பு யாழும பூவையும ஆகுபெயர். கேழ்-நிறம். வரிதல்-கட்டுதல். (௩௬௭)

பாங்கி தலைவியை வரையுநாளளவும்வருந்தாதிருந்தமை யுரையாயென்றல்

(இது வெளிப்படை)

கோங்கான் மாமுகைக் கொங்கை நலலாய்மணங் கூடுமெல்லை
யாங்கன மாறறி யிருந்தனை நீயிப மாசயிலம
தாங்கன மாறத் தலம்புனைவாணன றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
பூங்கன மார்குழ லாரலா மாலைப பொறைசுமந்தே.

இ - ள். கோங்கினது நலல பெரியமுகைபோன்ற கொங்கையையுடைய நல்லாய்! நீமணங்கூடுமளவும திககயமும பெரியகுலவரையும் பூமிபாரமெடுத்தஇளைப்பாற அப்பாரத்தைததரித்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாழும் பூவைத்தரித்த முகில்போனற குழலாா தூறறப்பட்ட அலராற்கட்டிய மாலையினது பாரததைச்சுமந்து எவ்வண மாற்றியிருந்தனை. எ - று.

இபம்-திக்கயம். மாசயிலம-குலவரை. தலம-பூமி. கனம்-முகில். இதற்குப்பாரமாகிய குழலாரொனறு பொருளகூறுவாருமுளா. (௩௬௮)

பெருமகளுரைத்தல்.

பெருமகளுரைத்தல் எ - து. தலைவி தான்வருந்தாதிருந்த காரணம் பாங்கிக்குரைத்தல்.

மைதோய்ந் தலர்ந்த மலர்த்தடஞ்சூழ் தஞ்சைவாண ளென்னார்
மெய்தோய்ந்த செந்நிற வேல்விழி யாய்துயர் வெள்ளமவெற்பர்
கைதோய்ந் தளிப்பவ சோகத்த வாய்நிறங் காலவனவாய்
செய்தோய்ந் தனதழை யேபுணை யாக்கொண்டு நீந்தினனே.

இ - ள். கருநிறம்பொருந்திய நீலமலரையுடைய வாவிசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் மெய்யிரத்தநிறந்தோய்ந்து சிவந்த நிறத்தையுடையவேல்போன்ற விழியினையுடையாய்! வெற்பர்கைதொட்டளிப்ப அசோகமென்கின்ற பெயரினையுடையனவாய நிறத்தை யொப்பனவாய் செய்யிற்றோய்ந்தாற்போன்ற தழையையே தெப்பமாகக்கொண்டு துயர வெள்ளத்தை நீந்தினேன். எ - று.

மைதோய்ந்தலர்ந்த மலர்-நீலமலர் தடம்-வாவி. தோய்ந்து-தொட்டு. அளிப்ப - கொடுப்ப. செய் - புழுகு. புணை - தெப்பம். (நஎ0)

தலைவனைப்பாங்கி வனாயுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய நிலைமைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.)

வரையு மிந்நாளள வெவ்வாறு நீரம மடந்தைமுகை
புரையு மென்கொங்கை பிரிந்திருந்தீர் முன்பொருப பெடுத்தே
நிரையு மிஞ்ஞாலமுங்காத்தருடா னனபதா கையினீள
திரையுங குயிலும விடாதெழு மோசை செவிமடுத்தே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி.] (நஎக)

மன்றல்மனைவந்த செவிலிக்கிதனை யன்புறவுணர்த்தல்.

மன்றலமனைவரு செவிலிககிதனையன்புறவுணாததல் எ-து. கலியாண மனையில்வந்த செவிலிக்கு இருவரதுஅன்புமஉவப்பும் உணாததல்.

வளங்கொண்ட தஞ்சைவரோதயன் வாணனறென் மாறையன்னாள்
இளங்கொங்கை கொண்டுழுதீரங கொணமாாபின் முத்தேற்பவித்தி
விளங்கொண் பிறைநுதல வோ தந்து போகம் விளைத்தன்புசோ
உளங்கொண் டருத்துதலா லன்னை யூரனுவப புறுமே.

இ - ள். அன்னை! வளமைகொணட தஞ்சையிலவரோதயனான வாணன்தென்மாறைபோன்றதலைவி தன்னிளங்கொஙகையைக்கொண்டு முதிரங்கொண்ட மார்பிடத்து முதத்துமாலையினது முத்தைப்பொருந்த விதைத்து விளங்கும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற நுதலின்வேர்வைத்தரும் போகத்தை விளைத்துஅன்புசேருள்ளங்கொணடு நுகர்விததலான் மிகவுமகிழ்ச்சியுறும்.

ஈரம்-அன்பு. அருந்துதல்-நுகர்வித்தல், உவபபு-மகிழ்ச்சி. (நஎஉ)

பாங்கிஇல்வாழ்க்கைநன்றென்றுசெவிலிக்குரைத்தல்

(இது வெளிப்படை.)

சினவேய் சுளியுங் களிற்றண்ண லவாணன்றென் மாறையினம்
மனவே யகலல்குல வல்லியன் னுணமறை யோாமுதலாம
சனவே தனைகெடத் தானங்க ளீதலிற் சாலவுநன்
றெனவே நடக்கின்ற தாலன்னை நாடொறு மில்லறமே.

இ - ள். அன்னை! தன்னிழலைச் சுளிததுப்பாயுஞ் சினம்பொருந்திய களிற்றுவேந்தனாகிய வாணனதெனமாறைநாட்டில நமமுடைய பட்டிகை சூழ்ந்த அகனற அல்குலையுடைய வல்லிபோல்வாள மறையவர்முதலாகிய சனங்களது வேதனைகெடத தானங்களீதலின மிகவும்நனறென இல்வாழ்க்கை நாடொறு நடக்கின்றது. எ - று.

'சுளியுஞ்சினவேய' எனமாறுக. மணவு - இடையிறகட்டும படடிகை 'மறையோா முதலாம' எனவே நாவலா மிடியா பிணியாளரையுங்கொள்க. தானங்கள்-அன்னம்ஆடை நிதிமுதலியன. (௩௭௩)

மணமனைச்சென்றுவந்தசெவிலி
பொற்றொடிகற்பியல் நற்றாய்க்குணர்த்தல்.

(இது வெளிபபடை)

ஒன்றோ நமக்கு வந்தெய்திய நனமை யுடனெதிர்நதார்
வன்றோ லமாவென்ற வாடபடை வாணனறென மாறையிலவாழ்
நின்றோகை கற்பினிலைமை யெண்ணுதெதிா நினறு வெநநிட்
டன்றோ வடக்கிருந தாணமடப பாவை யருநததியே.

இ - ள். கோபிததெதிர்ந்தார் வலிய யானைப்போரைவென்ற வாட்படையையுடைய வாணன்தெனமாறையிலவாழப்பட்ட நின்றோகைபோல் வாளது கற்பினிலைமையையெண்ணாது மடப்பாவைபோன்ற அருந்ததியானவள் ஒப்பென்று எதிர்நின்று தோல்வியையடைந்து புறங்கொடுத்ததனாலன்றோ தவஞ்செய்வதற்கு வடககிருந்தாளாதலால் மகளால் நமக்கெய்திய நன்மையொன்றோபல. எ - று.

உடன்று-கோபித்து. தோல்யானை. வெந்நிட்டுப் புறங்கொடுத்துத் தோல்வியடைந்தோர் தவஞ்செய்தற்குவடக்கிருத்தல் இயல்பென்றுணர்க. கவுசிகன் வசிட்டனோடெதிர்த்துத் தோல்வியடைந்து வடதிசையிற்றவஞ் செய்ததனுமுணர்க. அன்னையென்பது முன்னிலையெச்சம். (௩௭௪)

நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணர்த்தல்.

நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணர்த்தல். எ - து செவிலி நற்றாய்க்குத் தலைமகள் மனைவாழ்க்கைத்தன்மையை யுணர்த்தல்

விண்மே லமரா விருமபம ராவதி வெள்ளமுந்நீர்
மண்மே லடைந்தனன வாழ்க்கைய தானது வாணன்றஞ்சை
பண்மே லளிமுரல குஙகுமத தோளவா பங்கயம்போல
கண்மே லருள்பெற்று வாழ்மட மாதா கடிமனையே.

இ - ள். வாணன் தஞ்சைமாநகரினமேலே வண்டு பண்ணைமுரலப்பட்ட குஙகுமமாலையணிந்த தோளையுடையவரது பங்கயம்போன்ற கண்ணினிடத்தருளைப்பெறறு வாழப்பட்ட மடமாதர் மணமனையாயினது விண்ணுலகிலஅமராவிருமபுமஅமராவதிவெளளமாகிய கடல்சூழ்ந்த மணணுலகின்மேல் வநதடைநதாலொதத வாழக்கையதானது. எ - று.

அமராவதி - இநதிரபுரம. முநநீர - கடல. 'அளிபண' எனமாறுக. முரலுதல-ஒலித்தல. கடி-மணம. (நஎரு)

செவிலி நற்றாய்க்குஇருவர்காதலையு மறிவித்தல்.

(இது வெளிப்படை)

கனையகத் தலகிய நாணமல ரோதி நயந்துறையும
மனையகத தலலிடை வைகுந லாறறஞ்சை வாணனொன்னா
வினையகத தலகுதல செலலுவ ரேனுமவ் வேந்தா பொற்றோர்
முனையகத் தலகலசெல் லாதொரு நாளு முகிழ்நகையே.

இ - ள். களறுள்ளே தஙகிய முறுக்கவிழமலரையணிந்த கூந்தலாள் விருமபியுறையும மனையகதது இராககாலததில தஙகுதலாலாகின் தஞ்சைவாணனை ஒன்றார் போர்தசொழிலிடததுத தஙகுதலால செல்லுவரேனும் அத்தலைவாபொறறோ ஒருநாளும டையகததுதஙகுதல செல்லாது.

எனவே,—இரவினகண மனையிடததுத் தங்குதலல்லது மற்றோரிடத்துத் தஙகுதலிலலையென்று கூறியவாறாயிற்று.

கனை-கள். அகம-உள். அலகுதல-தஙகுதல். நாண்மலரோதி-ஆகுபெயர். நயந்து-விரும்பி. அல்-இரவு. வைகுதல-தஙகுதல். முனை-படை, 'செல்லுவரேனும்' என்னும் உம்மையாற்செல்லாரென்பது தோன்றிநின்றது. மலர் நகைமடவார்க்கியல்பென்றதனால் 'முகிழ்நகை' யெனக்கூறினார். முன்னம் வறிதுநகை தோற்றற்கும் இவ்வாறே முகிழநகைதோன்றியதென்றுணர்க.

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழதல்கிழவோன் மகிழ்ச்சி ; தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தல்முதல்செவிலிக் கில்வாழ்க்கை நன்றறைந்த வீறாகிய

வாறனுள் பெருமகளுணர்த்தல் கிழத்திமகிழ்ச்சி; அலலனவைந்தும பாங்கி மகிழ்ச்சி; செவிலிநற்றாய்க்குத் தலைமகள் கற்பியலுணர்த்தல் மூன்றுஞ்செவிலி மகிழ்ச்சியெனக்கொள்க (௩௪௬)

இல்வாழ்க்கை முற்றிற்று.

பரத்தையிற்பிரிவு.

இது தலைவன் பரத்தைமேற் காதலாய்த் தலைவியைப்பிரிந்து பரத்தையர் சேரியிற்போதல். பரத்தையிற்பிரிவென் ஞேதவே *"பொதுநலத்தார் புன்னலந்தோயார்-மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவர்."—எனபதனால்தலைவனறிவிலனும, தலைவியிடத்தன்புயிலனும், பெருமையுமிலனும், பட்டியுமாமெனின் அன்றன்று. அரசரிமையனுதலின் அரசுரிமைக்குப் பரத்தையரினும வரைந்தற்குரியராய்த் தொன்றுதொட்டு நடக்கு முறைமையராயும், வரையாத வுரிமையாய சேரியினைக ளுறைவாருமாய இவரும் பிறந்ஞான்றுதொட்டு இவர்க்கென விரிந்திருக்கப்படுதலானும், அவரை நீக்குதல் தகுதியன்மையானும், பரத்தையிற பிரிதல குற்றமன்றெனக்கொள்க. அன்றியும், காலைக்கடன்கழித்தலும,உலகத்திலிருந்து நாடுகாவற்றொழில்செய்தலும்,விருந்துடனடிசிலமைகதொடலும, நாவலரோடுகல்விபயிறறலும,ஆடல பாடலகளிறகளித்தலும, மடவாரோடு கூடலும், துயிறலும், துயிலுணர்ந்தேவாப்பராவலுமாகிய காலவறைபனையெட்டினுள்,ஆடல்பாடல ஒன்றுதலானும், அதற்குரியர் பரத்தையராதலானும, அதற்குரியகாலத்தில் அவரிடத்தில மனம் செல்லுதலியல்பாதலானும, பரத்தையிற்பிரிதலாற குற்றமின்றெனககொள்க. ஆயின், பரத்தையர்சேரியில செல்லுமாறென்னையெனின், அவர் பலரோடும் விளையாடற்பொருட்டும, அவருடன் புணர்தற்குரியரைப் புணர்தற் பொருட்டும பரத்தையர் சேரியிற செலலுமென்றுணர்க.

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோர்புலவிக்
கேதுவிதாமவ்விறைவிக்கேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மாறையர் காவலன் வாணனறென றஞ்சையில வாணுதற்கிவ்
வாறையர் காரண மாகுமென்றே கொங்கை யானையுடன்
சாறையர் வீதிய ரிப்பறை யார்ப்பத் தயங்குகுழல்
சூறையர் சூறைகொள் வான்வய லூரனைச் சூழ்ந்தனரே.

" (இ-ள்,) விளங்குங் குழலையுடைய பரத்தையரறிவைக் கொள்ளை கொள்ளும பொருட்டாகக் கொங்கையாகிய யானையுடன் திருவிழாச்செய்

* திருக்குறள், செ. ௯௧௫.

யும்வீதியில் வண்டாகியபறைகள் ஆரவாரிக்க வயலூரனைச்சூழ்ந்தனர்; ஆத லால், மாறையர் காவலனாகிய வாணன் தென்தஞ்சையிலிருக்கும் வாணு தற்கு இம்முறைமை புலவி செய்தற்குக் காரணமாம். எ - று.

இவ்வாறு-இம்முறைமை. அயர்தலிரண்டும்செய்தல். சாறு-விழா. அளி-வண்டு. சூறையர்-பரத்தையர். சூறை-கொள்ளை. புலவியும் அறிவும் அவாய் நிலையான்வந்தன. (௧௭௭)

தனித்துழியிறைவிதுனித்தழுதிரங்கல்.

(இது வெளிப்படை.) துனிதல்-துன்பமுறல்.

வன்போ தணிதொங்கல் வாணன்றென மாறை மகிழ்நர்நமமேல்
அன்போடு நன்னெஞ் சறிவறை போக வழலுள்வெந்த
பொன்போ னிறங்கொண் டிரவுங் கணணீரும புலர்வதுபார்த்
தென்போ லவரிங்ங னேயிமை யாம விருப்பவரே.

இ - ள். போதுகளாற் கட்டியமாலையணிந்த வாணன் தென்மாறையி லிருக்கும் வளமையாகிய மகிழ்நர நம்மேல்வைதத அன்புடனே அவவன் பிருக்கும் நெஞ்சறிவு கீழ்போக அழலுள்வெந்த பொன்போன்ற நிறத்தைக் கொண்டு இரவும் கண்ணீரும் எப்போதுபுலருமென்றுபுலர்வதுபார்த்துஇவ் விடத்தில் என்னைப்போல் உறக்கமின்றி இமையாமவிருப்பவர்யார்? எ-று.

'தொங்கலணி' எனவும், 'வளமகிழ்நா' எனவும், 'இங்ஙனென்போல்' எனவும இயையும் தொங்கல்-மாலை. மகிழ்நா-கணவர். அறைபோதல்-கீழ் போதல். அழல் - நெருப்பு. (௧௭௮)

ஈங்கிதுவென்னெனப்பாங்கிவினுதல்.

ஈஙகிதுவென்னெனப் பாஙகிவினுதல எ - து. மற்றைநாட்காலையில்வந்த பாங்கி தலைவியை நோக்கி நீ அழுதுகொணடிருத்தற்குக் காரணம் என் னென்று வினுதல.

எமமா திரமும புரவலா தேடி யிரநதுழல்வோர்
தம்மா துயராந தணித்தருள் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
நம்மாவி யன்னவர் நாடொறு நாடொறு நல்கவுநீ
விமமா வருந்துவ தென்பிரிந் தாரின் விளங்கிழையே.

இ - ள். விளங்கிழாய்! எத்திக்கினுங் கொடுப்போரைத் தேடியிரந்து வருந்துவோர்தம்முடைய பெரியதுயரைத் தவிர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தமிழத் தஞ்சையில் வாழும் நமதாவிபோன்றவர் நாடோறும் நாடோறும் இன்பமளிக்கவும் நீவிம்மதலுற்றுப்பிரிந்தாரைப்போல் வருந்துவதென் ?

மாதிரம் - திக்கு. புரவலர் - கொடுப்போர். உழலவோர்-வருந்துவோர். தணித்தல்-ஆற்றல். நலகல்-அளித்தல், விம்மா என்பது வினையெச்சம். இன் - உவமவுருபு. எடுத்துக்கோடற்கண்ணே அகப்பொருளென்பதற்கு இன்பப்பொருள் என்று பொருள்கூறியவா இவ்வாறு துன்பமுழுதலைக்கூறிய தெனனையெனின், புணர்தல்பிரிதலிருத்தலிரங்கலூடலென்பன இன்பத்திற் குறுப்பாகலின் இவைகளிற் ஒன்று நீங்கினும் அவ்வின்பத்திற் குறுப் புக்குறையாம், அஃதென்னையெனின், புணர்தலே யின்பமென்றும் ஏனைய துன்பமென்றும் கூறுகின்றுழி, பிரியாது புணர்ந்துழி வெறுப்படையும், பிரிந்துழி துன்பமுறாதிலரேல் அவரறிவிலராம். இருத்தலும் ஊடலும் இவ் வாறேகொள்க. ஆதலால், துன்பமுறுவிடின் இன்பக்குறைபாடேயெனக் கொள்க. (௩௭௧)

இறைமகன்புறத்தொழுக்கிறைமகளுணர்த்தல்.

இறைமகன ... .. இறைமகளுணர்தல் எ - து. தலைவன்தன்னிடத்தொழுகுமொழுக்கமின்று பரத்தையரிடத்தொழுகுகின்றானென்று தலைவி பாங்கிக்குக்கூறல்.

'புறத்தொழுக்கு' என்பதற்குப்பொருள் பரத்தையரிடத்தொழுகு மொழுக்கம் என்று பொருள் கொண்டவாறென்னையெனின், வடநூலார் புறகுலைப்பாரென்று கூறுவராதலால் பரத்தையரொன்னும் சொற்குப் புறமுடையவரொன்னும் பொருள்கூறினின்றவாறுணர்க. புறமுடையரென்ப தெனனையெனின, இவரின்பம இன்பமன்றென்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனா வனாவின்மகளிர்என்னுமஅதிகாரத்தால் இன்பத்திறகுப புறம இவரின்பமெனறு கூறியவாறறுணாக. *"இருமனப்பெண்டிருங் கள்ளுங்கவறுந-திருநீக்கப்பட்டார் தொடர்பு" என்பதனானுமுணர்க.

தாராக நலகினா காரிகையாய் தஞ்சைவாணன் றன்னைச
சேரா தவரொன்னத் தீவினையேனை யச்செங்கண வன்கட்
காரா கழனிக கரும்பினஞ் சாயக் கதழ்ந்துசெந்நெல
ஆரா தயலிற் பஞசாயாரு மூர ரயலவாக்கே.

இ - ள். அழகையுடையாய ! தஞசைவாணனைச சேராதவர்போலத் தீவினையுடைய யான்வருந்தச சிவந்தகணணையும் தறுகண்மையுமுடைய எருமை கழனியிடத்துக கரும்புககூட்டஞ சாயமிதித்து விரைந்துபோய்ச் செந்நெலலையுமாராது வயல்வரமபுகடந்துஅயலிலிருக்கும் கோரையையருந் தும் ஊரையுடையவர் அயலாராகிய பரத்தையர்க்குத் தார்பொருந்திய தமது மாரபைக்கொடுத்தனா. எ - று.

என்வே,—கரும்புபோன்ற குலக்கிழத்தியும் செந்நெல்போன்றதானும் வருந்துமனத்திலெனனுது வரம்புகடந்துஅயலிலிருக்கும் கோரைபோனற

* திருக்குறள், செ. ௯௨0.

பரத்தையரைக் கூடினனென உள்ளுறையுவமங் கொள்ளக்கிடந்தவாறு காண்க. தார்-மாலை ஆகம-மார்பு. வன்கண்-தறுகண்மை. காரா - எருமை. *''பெற்றமுமெருமையுமரையுமாவே.'' எனபதனுணாக. கதழ்ந்து-விரை ந்து. பஞ்சாய் - கோரை. (௯௮௦)

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

(இது வெளிப்படை.) கழறல் - இடித்துக்கூறல்,

புனையலங் காரங் கற்பியல போற்றியும போற்றருஞ்சீர்
மனையறம் பாவித்தும வாழ்வதலலாற் றஞ்சை வாணனன்று
டனையவண் டார்குழ லாரணங் கேநமக் கன்பரிந்நாள்
இனையரென் றார்வமில் லாவுரை யாட லியலபலலவே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன்நன்றுபோன்றவண்டார்ந்த குழலையுடைய ஆரணங்குபோல்வாய்! அலங்கரிக்கும அலங்காரம் நங்கற்பிலக்கணமே யென்று கற்பிலக்கணத்தை வழுவாமற்காத்தும, துதித்தற்கரிதாகிய சிறப் பையுடைய இலலறத்தை யுண்டாக்கியும அவாவாழ்வதேயலலது இப் போது தமமிடத்தன்பையுடையவர் இத்தன்மையரென்று விருப்பமில்லாத தாக அவா புறத்தொழுக்கைக்கூறுதல நமக்கு முறைமையன்று. எ - று.

புனைதல - அலங்கரித்தல். போற்றல - காத்தல். இயல் - இலக்கணம். மனையறம் - இல்லறம். இனையர் - இத்தன்மையா. ஆர்வம - விருப்பம். †''அன்பீனுமாாவமுடைமை'' என்பதனறகொள்க. (௯௮௧)

தலைவிசெவ்வணியணிந்துசேடியைவிடுப்புழி
அவ்வணியுழையர்கண்டழுங்கிக்கூறல்.

செயவணி . . . கண்டழுஙகிககூறல் எ - து. தலைவிபூத்தகாலை மூன் றுநாளபோக்கி நாலாநாள்நீராடியபின் செம்பூச்சூடி செவ்வாடையுடுத்துச் செஞ்சாநதுபூசிச சேடியைவிடுக்க பரத்தையா சேரியிலிருக்குங்கால் அவ வலஙகாரத்தை அயலமனையிலுளளாா கண்டிரங்கிக்கூறல்.

வேளாண மரபு விளக்கிய வாணன்மின் றாகழலசூழ்
தாளான வளங்கெழு தஞ்சையன் னீாசஙக தந்தநன்னீர்
தோளா மணியன்ன தொலகுல வோடையிற் றேன்றியபூ
வாளா வலாதொடுபா பாாக்கெங்ங னேவந்து வாய்த்ததுவே.

இ - ள். வேளாண்குலத்தை விளங்கசசெய்தவாணனென்னும் ஒளி யார்ந்த கழல்சூழ்ந்த தாளையுடையவனது வளமபொருந்திய தஞ்சையை யொப்பீர்! சங்கம் ஈனப்பட்ட நல்ல நீர்மையையுடையவடுப்படாதமுத்தம்

---

* தொல். பொருள. மரபியல, சூ. கூ௦. † திருக்குறள், செ. எ௪.

போன்று தோன்றுதொட்டுவெழுவில்லாது வரப்பட்ட குலமாகிய வோடை யிற்றோன்றியபூ வறிதே அலாதொடுப்பார்க்கு எவ்விடத்திலே யிருந்து வாய்த்தது. எ - று.

பூவின்றி பூலர்தொடுப்பார்க்கு ஒருபூவந்து வாய்க்கில் எவவா றலா தொடாரென்றவாறாயிற்று. மரபு-குலம். மின்-ஒளி. தோளாயணி-தொளை படாமுத்தம. பூ-திங்கடோறும்வரும மாதர்சூதகம். வாளா-சும்மா. 'சங்கந் தந்தநன்னீர்'என்பதனை 'மலர்ச்சநதநன்னீா'எனறு பாடமோதி வெண்மலர் போனற அழகையுடையமுத்தமென்று பொருள்கூறுவாருமுளா. இவ்வாறு செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்தல் உலகினகண் வழககமின்றெனின் புலவர் நாட்டப்பட்ட செய்யுள்வழக்கமெனக்கொள்க. (௩௯உ)

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்.

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல எ - து. அச்சேரியிற்போய சேடியைப் பரத்தையாகண்டு பழித்துக்கூறல்

படியொன்று சாலி யனையவர் சேரிப படர்பவளக்
கொடியொன்று நீல மலாநதது காட்டக் கொடியவெமபோர்
வடியொனறு கூரிலை வேலவலல வாணன்றென மாறையிற்பொற்
றொடியொனறு தோணமட வாாசேரி வாய்வந்து தோன்றியதே.

இ - ள். புவியிற்பொருந்திய நெற்போன்றவர்சேரியினின்றும் நடந்து வந்த பவளக்கொடியொனறு நீலம்பூததைதக காட்டும்பொருட்டுக் கொடிய வெவ்விய போராசெய்யப்பட்ட வடித்தற்றொழில்பொருந்திய கூரிய இலைபோன்ற வேற்றொழிலவல்ல வாணனதென்மாறையில் பொற்றொடி யணிந்த தோளையுடைய மடவாா சேரியிடததுவந்து தோனறிறறு. எ - று.

படி-புவி. சாலி யனையவர் - இறகிழததியாகிய தலைவி. படர்தல்-அச் சேரியினினறும் இச்சேரியில் வருதல், நீலம்-பொய்; பவளக்கொடி நீலமா தல் பொய்யெனபதுபறறிககூறினார்: எனவே,—தலைவிபொய்யடையாளஞ் செய்தனுப்பியதெனப பழிததுக்கூறியவாறு காண்க. வடி - வடித்தல். அகவணியாகிய நாணம்முதலிய குணங்களில்லாமையான் புறவணியுடையா ரென்பதுதோன்ற 'பொற்றொடியொன்று தோண்மடவார்' என்று கூறினார்.

பரத்தையருலகியல்நோக்கிவிடுத்தலின் தலைவன்வரவுகண்டு வாயிலக்கணமொழிதல்.

" பரத்தைய ... ... மொழிதல் எ - து. தலைவி நீராடியஞான்று பரத்தை யர் தங்கள் சேரியில் தலைவனிருத்தல் உலகமுறைமைக்கு இயலாதென்று விடுத்தலின், தலைவன்வருதலைக்கண்டுவெந்து தாதிகள் பாங்கிக்குமொழிதல்.

வாருந்து பச்சிள நீர்முலை யார்மதன் வாணன்றஞ்சை
யாருந் தொழத்தகு மெம்பெரு மாட்டிதன் னேவலினால்
சேரும் பரத்தையர் சேரியி லேசென்ற சேடியைக்கண்
டேருந் திரைப்புன லூரன்வந் தானின் றுலகியற்கே.

இ - ள். கட்டியகச்சைப் பூரித்துத்தள்ளப்பட்ட பசிய இளநீர்போன்ற முலையார்க்கு மதனையொத்த வாணன்றஞ்சையில் கற்பினால் யாவரும் தொழத்தகும் எம்பெருமாட்டி தனதேவலினால் முன் தலைவன்போய்ச் சேரும் பரத்தையருடையசேரியிலேசென்ற சேடியைக்கண்டு ஊரப்பட்ட அலையையுடைய புனல்சூழ்ந்தவூரன் இன்று உலகியற்குவந்தனன். எ - று.

வார் - கச்சு. திரை - அலை. புனல் - நீர். உலகியல் - தலைவி நீராடிய ஞான்று தலைவன் பரத்தையிற்பிரியாமை தருமநூலியல்பு. (௧௮௪)

வரவுணர்பாங்கி யரிவைக்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தள்ளா வளவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன்ற ரியலர்போல்
உள்ளா துனைப்பண் டகன்றன ராயினு முள்ளியிப்போ
தெள்ளாது வந்தனர் கடையினின் றாரெம் மிறைவர்குற்றம்
கொள்ளா தெதிர்கொள்வ தேகுண மாவது கோமளமே.

இ - ள். நம்மிறைவர் தள்ளாத வளத்தையுடைய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் தரியலர்போல உன்னை நினையாது முன்பு சென்றனராயினும், இப்போது நினைத்திகழாது வந்து உன்வாசலில்நின்றனர்; அவர்செய்த குற்றத்தை மனத்திற்கொள்ளாமல் எதிர்கொள்வதே குணமாவது. எ - று.

தள்ளா - நீங்கா. உள்ளாது - நினையாது. பண்டு - முன்னம். உள்ளி - நினைந்து. கடை - கடைவாசல். கோமளம் - இளமையழகு. 'உன்னையுள்ளாது' எனவும் 'இப்போதுள்ளி' எனவும் இயையும். (௧௮௫)

தலைவனைத்தலைவி யெதிர்கொண்டுபணிதல்

(இது வெளிப்படை.)

மருவிற் பெருநல மன்னுவ தாந்தஞ்சை வாணன்வெற்பர்
ஒருவிற் பசலை யுருக்குவ தாநமக் கூடலெவ்வா
றிருவிற் புருவ விளங்கொடியே யெய்து மெய்தலில்லாத்
திருவிற் புனைநறுந் தாரவ ரார்ப திருமுனின்றே.

இ - ள். இரண்டு விற்போன்ற புருவத்தையுடைய இளங்கொடியே! தஞ்சைவாணன்வெற்பர் நம்மைமருவினாராயின் பேரழகு நிலைபெறுவதாம்; அவர் நீங்கின் பசலைநிறமுருக்குவதாம்; இத்தன்மையாகிய நமக்கு ஊடலெவ்

வாறு? விகேதவில்லாத் திருவைப்போல் அணியப்பட்ட நறியதாரையணிந்த வரைபோன்ற மார்பா திருமுனனின்று பணிதும். எ - று.

நலம்-அழகு. ஒருவுதல்-நீங்குதல். எய்தும்-பணிதும். எய்தல-விடுதல். இன் உருபு ஒப்புப்பொருண்மைக்கண்வந்தது. புனைதல் - அணிதல். திருமுன்-தகுதி வழக்கு, எய்தும் என்றது பணிதுமென்னும் பொருளகொள்ளுமோவெனின், தேவாகூறிய கடவுள்வாழ்த்தில † "தேவாதிதேவனவனசேவடி சேர்துமன்றே" என்பதனில் சேர்தும் என்பதற்கு வணங்குதும் என நச்சினார்க்கினியா ருரையெழுதினர். சேர்தும் என்பதும எய்தும் என்பதும் ஒருபொருட்கிளவியாதலால எய்தும் என்பதற்குப் பணிதும் எனவே பொருளகொள்க. (௩௮௬)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.
(இது வெளிபபடை)

மன்னவா காம நெடுங்கடல வாணன்றென மாறையன்னாள்
தொன்னலம வாமுலை மதகநதழீஇததடந தோளிணையாம
பன்னக நாணிற கடைநதிதழ் வாாதிரைப பட்டநன்னீா
இன்னமிழ் தாாநதிமை யோரமை யாவினப மெய்தினரே.

இ - ள். தலைவர் காதலாகிய நெடுங்கடலில் வாணன்றெனமாறையன்னாளது அழகுபழகிய வாாமுலையாகிய மதஙைததழுவிய பெரிய தோளிணையாகிய பன்னகநாணினாறகடைந்து, இதழின்கண நெடியஅலையாலுண்டாகப பட்ட நன்னீராகிய இனியவமுததததையாாந்து இமையோரது தெவிட்டாத வினபத்தை யெயதினா. எ - று.

நலம்-அழகு தொல-பழமை மாறிபபொருள்கொள்க. மத்தம்-மத்து. பன்னகம - பாமபு. திரை-அலை, அமையா-தெவிட்டா. கூற்று கவிககூறறு. களவிறபுணர்சசி யெலலாம் தலைவனகூற்றாய நிகழத்தி இப்புணாசசி கவிககூற்றாயின தெனனெனின், தலைவி நாணுடையளாதலால் தலைவி செயலின்றித தலைவன செயலாய் முடிதலின் தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்நதது; கறபியல அவ்வாறன்றி இருவாசெயலுமொத்துநிகழதலின் இருவாகூறறு ஒருகவிக்கண் கூறலாகாமையின் கவிககூற்றாய் நிகழ்ந்தவாறு காண்க. (௩௮௭)

வெள்ளணியணிந்துவிடுந்தூழ்த்தலைமகன்வாயில்வேண்டல்.

வெள்ளணி ... ... வாயில்வேண்டல் எ - து. தலைவி புதல்வனைப்பயந்து நெய்யாடிய செய்திக்கு அடையாளமாகி வெள்ளாடை முதலியன வணிந்து சேடியைவிடுப்புழி அச்சேடியை வாயிலாகத் தலைவன் வேண்டிக்கூறல்.

† சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், வாழ்த்து, செ, க.

என்பாற் குறையை நினைந்து மறுத்தெதிர் கொள்ளவல்லே
தன்பாற் புலவி தணிசென்று நீதஞ்சை வாணன்வையம
அன்பாற் பரவும புகழுடை யானரு ளேயனையாய்
உன்பாற் புலவி யுறுள்வணண வார்குழ லொணணுதலே.

இ - ள். வையம அன்பாற்பரவும்புகழுடையானுகிய தஞ்சைவாணன தருளைபபோல்வாய்! அழகுபொருந்திய வார்தந்தகுழலையுடையவொண்ணுத லாள் நின்னிடத்தில் புலவியையுறுள், ஆதலால, எனனிடத்தில குறையை நினைந்து மறுதவண்ணம் எதிர்கொளள நீவிரைந்துசென்று அவடனனிடத் துப புலவியை யாறச்செய்வாய. எ - று.

வல-விரைவு *"செல்லாமையுண்டேலெனக்குரைமற்றுநின்-வல்வரவு வா[illegible]ராககுரை." என்பதனானறிக புலவி-ஊடல். வையம-உலகு. பரவு தல-துதித்தல எண்ணுதல்-ஆகுபெயர். (௩௮௮)

தலைவி நெய்யாடியதிருளை காற்றல்.

தலைவிநெய்யாடியதிருளைசாற்றல் எ - து தலைவி புதல்வனைப்பயந்து நெயயாடியதனைபபாங்கி தலைவற்குச சொலலல.

மலாபுரை யோகொணட வாட்கணெங் கோமங்கை வாணன்றஞ்சை
பலாபுகழ் பாலற் பயந்துநெய யாடினள் பாங்கெவாக்கும
மலாபுரை நீடொளி யாடியுட் பாவையன் னாட்குளநீர்
புலாபுன லூரவென் னோதிரு வுள்ளமிப் போதுனககே.

இ - ள் மலரை யொபபா யழகுகொண்ட ஒளிபொருந்திய கண் ணையுடைய எமககரசாகிய மஙகை வாணன்தஞசையிற பலரும்புகழப்பட்ட பாலனைப்பெற்று நெயயாடினள ; பாங்கியவரொவாககும மலரையொப்பாய நீணடவொளியையுடைய கண்ணுடியுட்பாவைபோன்றாளிடதது உள்ளன்பு புலர்ந்தபுனலூர! இப்போதுனககுத திருவுளள மியாதோ! எ - று.

பலர் புகழ் என்புழிச் சிறப்புமமை விகாரததாற்றொக்கது. பயந்து - ஈன்று. பாங்கு-பாங்கியா. "பாங்கிலன்றமியாளிடந்தலைப்படலும்,"என்பத னுனுணர்க. ஆடி - கண்ணுடி. அன்னாட்கு என்புழி வேற்றுமைமயக்கம், உளநீர் - உள்ளன்பு, ஓகாரம் - ஐயம ; என்னை,—பரததையர் சேரிக்குச் செல்லத் திருவுளமோ, ஈண்டுறையத் திருவுள்ளமோவென ஐயந்தருதலா னெனக்கொள்க. (௩௮௯)

* திருக்குறள், சே. ௧௧௫௧.

தலைவர்தன்மனத்துவகைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மையணி வேலவிழி வாணுதல கூரநதது வாணன்றஞ்சைக்
கொய்பணி நாணமலரக கொமபரன் ஞள்குழ விப்பயந்து
செய்பணி மேனி யிலேபவி பூணட நிலையறிநதே
கையணி வாலவளை யைக்கண்ட நாளினுங் காதன்மையே.

இ - ள். மையணி வேல்போன்ற விழியையும வாணுதலையு முடையாய்! வாணனதஞ்சையிற் கொய்யப்பட்ட அழகாகிய நாணமலரையுடைய கொமபபோன்றவள் புதல்வனைப்பெறறு செய்யணிந்த மேனியில வெண்சிறு பசிருபூணட நிலைமையறிநது கையிலணிநத ஒள்ளியவளையினையுடையாளைக்கணட நாளினும காதற் றன்மைமிகுந்தது எ - று.

வேல்விழி வாணுதல்-அன்மொழித்தொகை. கூர்தல்-மிகுதல். அணி-அழகு நாண மலர்-முறுககவிழ்மலர், குழவி-மகவு. *"குழவியுமகவுமா யிரண்டலலவை-கிழவவல்லமககட்கண்ணே." என்பதனுனுணர்க. பயந்து-பெற்று. ஐபவி - வெண்சிறுகடுகு, † "செப்யோடையவியப்பிவைதுணைத்து." என்பதனுலுணாக, குழவி எனபுழி இரணடனுருபுதொக்கது. வால்வளை-ஆகுபெயா, காதன்மை-ஆசைததனமை, வாணுதல்-அண்மைவிளி. (நகூ0)

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றல்

(இது வெளிப்படை)

ஏரார் புதலவன பிறந்தனை வாழிய வென்னுமுன்னே
வாரார வளமனே வநதுநின் ருரகங்குல வாணன்றஞ்சை
நீரார் நீலநெடுங்கண் மினனே நின்னை நீபபதலலாற்
றேரா தொழிகுவ ரோபெரி யோரா தஞ் சிறுவனையே

இ - ள். நெடுங்காலமவாழ்க! அழகார்ந்த புதல்வன பிறந்தனனெனறுசொல்வதற்குமுனனே தருநததகுதியிலலாா கங்குலிடத்து வளவிய நமமனையில்வநதுநினறனா, வாணனறஞசையில நீாபொருநதிய வாவியிற் பூதத நீலம்போன்ற நெடியகணணையுடைய மின்னே! நினனைப் பிரிவதேயல்லது பெரியா தஞசிறுவனைத் தோந்தறியாது விடுவரோ. எ - று.

ஏா-அழகு. வாழிய-நெடுங்காலம்பற்றியசொல்: என்னை,— ‡"வாழிய வென்னுஞ்சேயென்கிளவி" என்பதனனுணாக. ஆவி - வாவி. மின்-ஆகுபெயா. நீததல-பிரிதல. தோதல-பிறந்தகாலத்தை யாராய்ந்தறிதல். (நகூக)

* தொல் பொருள, மரபியல, சூ. உரு.
† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிர்சோலை, வரி. உஉஅ.
‡ தொல், எழு, உயி மயங்கியல, சூ கo.

தலைவியுணர்ந்துதலைவனோடுபுலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வயங்கே ழுலகும் புரக்கின்ற வாணன்றென் மாறையன்ன
நயங்கேழ் பெருவள நல்குநல் லூர நயந்துநண்ணி
முயங்கேல சிறுவற பயந்தவென மேனியின் முத்துவடம
தயங்கே ரகமுழு துமபழு தாமது தானினக்கே.

இ - ள். விளக்கப்பட்ட ஏழுலகத்தையுங் காக்கின்ற வாணன் தென்மாறையன்ன இன்பமும் ஒளியும் பெரியவளமும் நல்கப்பட்ட நல்லூரையுடையானே! சிறுவனைப்பயந்த என்மேனியைவிரும்பிப் பொருந்தி முயங்கற்க; முயங்கியது தான நினக்கின்பமாகிய பரத்தையர் முலைமே லணிந்த முத்துவடந் தயங்கப்பட்ட அழகுபொருந்திய நெஞ்சுமுழுதும் பழுதாம். எ - று.

வயங்கல்-விளங்கல். புரத்தல்-காத்தல். நயம்-இன்பம். கேழ்-ஒளி. தயங்கல்-விளங்கல். ஏர்-அழகு. அகம்-நெஞ்சு 'மேனிநயந்து' என இயையும். ()

தலைவிபாணனைமறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தலையா கியதனமை யூரற்கு வாணன றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
மலையா கியமதில வையையன்ன ருடைடெங்கை மானபடிக்கும்
கலையாகு நின்னிசைக கண்ணிகொண் டேதிரி கனறுதின்னிப்
புலையா கடககவெம மிறபோக போக புறங்கடையே.

இ - ள் தலைமையாகிய வீரற்கு வாணனது தமிழ்த்தஞ்சையைச் சூழ்ந்த மலையாகிய மதிலையுடைய வையைசூழ்ந்த நாட்டின் எங்கையாகிய மானைச் சிக்கவைக்கும் பாணுக்கினமாகிய கலைபோன்ற நின்னிசையாகிய கண்ணிகொண்டு திரியப்பட்ட கனறுதின்னியென்னும் புலையா எமமில்லினின்றுங்கடக்கப் புறங்கடையிறபோக போகவென்று கல்லெறிந்தனள். எ - று.

எங்கை-என்தங்கை. கண்ணி-மான்படிக்குங்கண்ணி. கலை-இசைநூல். கயிறுதின்னி இகழ்ச்சிப் பெயர். 'போகபோக' என்பது வெறுப்பின்கண் வந்த அடுக்கு. மேற்செய்யுளில்கல்லெறிந்தாளென்று பாணன்தலைவியொடுங் கூறியவாறு, இச்செய்யுளில் கல்லெறிந்தனள்என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன்கூறல் எ - து. கல்லெறிந்த தலைவியுடன் பாணன்கூறல்.

நினக்கே தகுநின் னெடும்புன லூரனு நீயுமவன்
தனக்கே தகுவை தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் றடங்கிரிசூழ்
புனக்கே கயமன்ன நின்னடி போற்றிப் புகன்றகன்றும்
எனக்கே தகுமிகை யாவெம் பிராட்டி யெறிந்தகல்லே.

இ - ள். எம்பிராட்டி! நின்னுடையகணவனாகிய நெடும்புனலூரனும் நினக்கேதகுவன், நீயும் அவன்றனக்கேதகுவை, யான்செய்தகுற்றத்தால் நீ யெறிந்தகல் தமிழ்த்தஞ்சை வாணனது விசாலமாகிய மலைசூழ்ந்த புனத்தி லிருக்கும் மயில்போன்ற நின்னுடைய அடியைத்துதித்துத் தலைவன் வரவைக்கூறிய அதனால் மனங்கன்றும் எனக்கேதகும். எ - று.

ஏகாரம் மூன்றும் பிரிநிலை; ஆடவரினும் மடவாரினும் பாணரினும் பிரித்து வாங்குதலின். தடங்கிரி - பெரியமலை. கேகயம் - மயில். கன்றல் - வெம்புதல். மிகை - குற்றம். (௩௯௪)

விறலிவாயின்மறுத்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

வண்புன லூர்வையை சூழ்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலர்போல்
கண்புன லூருமென் காதலன் கண்டேநின் கடைத்தலைக்கே
தண்புன லூரன்வந் தானென்று சாற்றினை தானமுற்ற
பண்புன லூர்களெல் லாம்பாடி யேற்றுண்ணும் பாண்மகளே.

இ - ள். ஈவுபெறப் புனல்சூழ்ந்த ஊர்கடோறும் பண்ணைப்பாடி இரந்துண்ணும் பாண்மகளே! வளவியபுனல்செல்லும் வையையாறுசூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழ்த்தலர்போலக் கண்ணிடத்துப் புனலூரா நிற்கும் என்காதலனைக்கண்டு நின் கடைத்தலையின்கண் தண்ணியபுனலூரன் வந்தனனென்று சொல்லினை, இச்சொற்கு மனம்பொறுத்தேனோ சொல்லாய். எ - று.

ஊர்தல் - செல்லுதல். ஊர்தல் - பெருகுதல். ஊரன் - மருதநிலத்துத் தலைவன். தானம் - ஈவு. (௩௯௫)

விருந்தொடுவந்துழிப்பொறுத்தல்கண்டிறையோன்மகிழ்தல்.

(இதுவெளிப்படை)

புரவே யெதிர்ந்த நமக்கு விருந்தின்று போலவென்றும்
வரவே புணர்ந்தகம் மாதவம் வாழிய வாணன்றஞ்சைக்
குரவேய் கருமுகிற் கொந்தளப் பாரங் குரும்பைக்கொங்கை
அரவேய் நுடங்கிடை யாள்விழி யூர்சிவப் பாற்றுதற்கே.

இ - ள். வாணன்தஞ்சையிலிருக்கும் குரவலர்மாலைசூடிய கருமுகில் போன்ற அளகபாரத்தையும், குரும்பைபோன்ற கொங்கைப்பாரத்தையும்

தாங்கவாற்றுதாள்போல் ஒசியப்பட்ட இடையானது விழியினைகண் ஊரப் பட்ட சிவப்பாற்றுதற்கு நமைக்காகக எதிராயவந்த விருந்து இன்றுவரப் புணாந்த நமது மாதவம் என்றுநான்றும் வாழ்க. எ - று

'இச்சீராருமனமபொறுத்தேனசொல்லாய' என்றது வருவிக்கப்பட்டது. புரகக-காகக நமக்கு எனபுழி வேற்றுமைமயக்கம் போல்-அசைநிலை. "ஒப்பில்போலியு மப்பொருட்டாகும." எனபதனுணாக. நூவ - ஆகுபெயர். கொந்தளபாரம் - அளகபாரம். நுடங்கல் - ஒசிதல். 'மாதவமென்றும் வாழிய' என இயையும். (௩௬௬)

விருந்தாலாடொளிந்தவூடல்வெளிப்படநோக்கிச்
சீறேலென்றவள்சீறடிதொழுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியோர் பொருட்டன்று தோவின்றி யூடல் செயிர்த்தவர்க்குக்
கரியோர் தெளித்தென்ன காரணங் காட்டுவர் கானுண்டுதேன
வரியோர் தொடைப்புயன் வாணன்றென் மாறை மலர்த்திருவே
பெரியோர் பொறுப்பர் சிறியோர்கள் பிழைத்தனவே.

(இ - ள்.) மணத்தைப்புண்டு வண்டுகள பண்ணைவாசிக்கும் மாலையையணிந்த புயத்தையுடையவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்குந் திருவையொப்பாய்! ஆராய்ச்சியின்றி ஊடுதலொருபொருளையுடைத்தன்று, தெரிவாயாக, கோபித்தவாக்கால் ஆற்றுதலன்றிச் சான்றோருள்ளோர தெளிவித்து என்னைக் காரணங்காட்டுவா, எனனிடத்துக் குற்றமுண்டாயினுஞ் சிறியோர்கள் பிழைத்தன செய்தக்கால் பெரியோர்கள் பொறுப்பா, ஆதலால் யான்தொழுகின்றேன், எனபிழையைபொறுத்தருளவேண்டும். எ - று.

'ஊடலோர்பொருட்டன்றுதேர' எனமாறுக. செயிர்த்தவர் - கோபித்தவா. கரியோர் - சான்றோர். கான - மணம். தேன் - வண்டு. வரி - பண். ஓதல - எண்டு வாசித்தல. தொடை - மாலை. அன்றும், ஓகாரமும் அசைநிலை சீறடிதொழுதலென்னுங்கிளவிப்பொருளானும, வருஞ்செய்யுளில் என்பாதமிறைஞ்சுதலென்று தலைவிகூறுதலானும் 'தொழுகின்றேன்' என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (௩௬௭)

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றன்றென்றல்.

இஃதெங்கையர்காணின்நன்றன்றெனறல் எ - து எங்கையராகிய பரத்தைமாாகாணின் நீர்செய்தபணிவு குற்றமாயமுடியுமென்றல்.

தொலகாப்பியம், சொல. இடையியல, சூ. ௩௦

எண்போல் நெஞ்சமு நீருமென் பாத மிறைஞ்சுதனுங்
கண்போலு மெங்கையர் காணினன் றேகயன் மாதிரத்துத்
திண்போ தகநதொறுந் தீட்டிய வாணன செழுந்தஞ்சைசூழ்
வண்போ தளவிய நீர்வைகை நாட்டுறை மன்னவரே.

இ - ள். கயற்கொடியைத் திக்குகளிலிருக்குந் திண்ணிய யானைக ளோடு மெழுதிய வாணன செழுமையையுடைய தஞ்சையைச்சூழ்ந்த வளவியபோது கலந்துவரப்பட்ட நீரையுடைய வைகைநாட்டிலுறையும் மன்னவரே! என்னை எண்ணுதல்போன நெஞ்சமும் நீரும் என்பாதம் வணங்குதலை நுமக்குக் கண்ணையொக்கும் எனக்குத் தங்கையராகிய பரத்தையர் காணினன்றே? எ - று.

எண் - எண்ணுதல். இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல். எங்கையர் - என தங்கைமார். நன்றே என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை. கயல் - ஆகுபெயர். மாதிரம்-திக்கு. போதகம்-யானை. தீட்டல்-எழுதல். அளவுதல் - கலத்தல். ()

அங்கவர்யாரையுமறியேனென்றல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னும் புலவியை மாற்றியுந் தேற்றியும் வல்லவண்ணம்
இன்னுந் தெளிந்திலை யென்னேயென் னேயெஞ்செய் கேளிர்க்கு
முன்னம் படிந்து முழுகுநன் னீர்க்கங்கை முன்னுறையும்
அன்னம் படியுங்கொ லோவுவ ராழியி லாரணங்கே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி.]

காமக்கிழத்தியைக்கண்டமைபகர்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

போயே தெருவிற் றனிவிளை யாடும் புதல்வற்புல்ல
நீயே திலையல்லை நின்மக னேயிவ னீயுமவன்
தாயே வருகெனச் சேயன்ன வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைமான்
ஏயே யெனநிற்ற லானறிந் தேனென்னை யெங்கையென்றே.

இ - ள். முருகவேளையொத்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கும் மான்போன்ற பரத்தையானவள் தெருவிற்போய்த் தனியேவிளையாடும் புதல்வனைத்தழுவியெடுத்தலைக்கண்டு யான் நீ அயலாளல்லை, நினக்குமகனே இவன், நீயும் அவன்தாயே, வருகவென்றழைக்க, அவள் அம்மொழிகேட்டு நாணத்தினால் ஏயேயெனநிற்றலான் அவள்தன்னை எங்கையென்றறிந் தேன். எ-று.

மகிழ்க என்பது முன்னிலை எச்சம். புதல்வன் - மகன். புல்லல்-தழுவல். ஏதிலை - அயலார். சேய் - முருகன். ஏயே என்பது நாணத்தின்வந்த அடுக்குமொழி. எங்கை - எனக்குத்தங்கை. (௨௦௦)

தலைவியைப்பாங்கிதணித்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மாவா ரணமன்ன வாணனறென் மாறைநம மன்னர்சின்னைப்
பாவாய் பணியவும் பாக்கிலை நீயிடப் பாகமங்கை
தாவாத சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கை தழீஇயிதழ்ப
பூவார் சடைமுடி மேலவைதத போதும் பொறுத்தனளே.

இ-ள் பாவைபோன்றவளே! பெரியயானையொத்த வாணன்தென் மாறைநாட்டில் நம்மைனா நின்னைப்பணிதலைசெய்யவும் நீ பாக்கிலை, சங்கரன் இடப்பாகத்தைநீங்காத அம்பிகை சங்கரன கங்கைதன கொங்கையைத்தழுவிக கொன்றைப்பூவார்ந்த சடைமுடியின்மேல வைத்தபோதும் பொறுத்தனள, இது கேட்டிலையோ? எ-று

மங்கை - அம்பிகை. தாவாத - நீங்காத. இதழி - கொன்றை. உம்மை சிறப்பு. (சoக)

தலைாகன்புலவிதணியாாகத்தலைமகனூடல்.

(இது வெளிப்படை)

தழங்கார் புனலவையை சூழ்தஞ்சை வாணன றனதருள்போல
பழங்காத லெண்ணலென பைதனெஞ் சேயிவள பண்டுபைமபொற்
கழங்கா டிடமுங் கடிமலாக் காவுங் கடந்துபுள்ளும்
வழங்கா வழிநமக் கோாதுணை யாய்வந்த மானலலளே.

இ-ள் துன்பமுற்ற என்னெஞ்சே! இவள்முன்பு செம்பொன்னாற செய்த கழங்காடப்பட்ட இடமும், விளையாடப்பட்ட மணத்தொடுகூடிய மலாச்சோலையும் விட்டுநீங்கிப புட்களும் இயங்காத பாலைநிலத்தின வழியில் நமககொரு துணையாயவந்த மானபோன்றவளல்லள், நிறைந்தொலிக்கும் புனலையுடைய வையையாறுசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன தன்னுடைய அருள் போன்ற தலைவி பழங்காதலை எண்ணவேண்டாம எ-று.

'ஆர்தழங்குபுனல்' என இயையும். தழங்குபுனல் வினைத்தொகை. பைதல் - துன்பம். கடி - மணம். கா - சோலை. கடத்தல் - விட்டு நீங்கல். வழங்கல் - உலாவல். மான்-ஆகுபெயர். (சoஉ)

பாங்கிஅன்பிலைகொடியையெனத்தலைவனையிகழ்தல்.

பாங்கிஅன்பிலை ... ... யிகழ்தல் எ-து. பாங்கிதலைவனை யன்பிலாய் கொடியாயென இகழ்ந்துகூறல.

மைந்நாண் மலர்த்தொடை வாணன்றென் மாறையெம் மன்னவுவந்
தந்நாண் முயங்கி யமிழ்தென வார்ந்தனி ரார்வமுற்று
முந்நாண் மதிவட்ட மென்முலை மாதை முனிந்துநன்றுசென்
றிந்நாண் மிகவுவர்த்தீர் புலவாநிற்றி ரெங்களையே

இ - ள். கருநிறம்பொருந்திய முறுக்கவிழ் மலர்மாலையணிந்த வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் எமக்கு மன்னரே! அந்நாள் மூன்றும் பூர்ணை நாள் மதியினது வட்டம்போன்ற மெல்லிய முலைவட்டத்தையுடைய மாதை விருப்பமுற்றுப்புணர்ந்து மகிழ்ந்து அமுதென இன்பத்தை நுகர்ந்தீர்; இந்நாள் நன்றுசென்றுமுனிந்து மிகவும்வெறுத்து எங்களோடுபுலவாநின்றீர்.

மைந்நாண்மலர் - குவளைமலர். மன்ன-அண்மைவிளி. உவந்து-மகிழ்ந்து. முயங்கி - புணர்ந்து. ஆர்தல் - நுகர்தல். ஆர்வம் - விருப்பம். *நந்தை, பத்திரை, சயை, இருத்தை, பூர்ணையென முதற்றிதிதொடுத்துப் பஞ்சமி வரைக்கும் முதலாம்வட்டம், சட்டிதொடுத்து தசமிவரைக்கும் இரண்டாம் வட்டம், ஏகாதசிதொடுத்துப் பூர்ணைவரைக்கும் மூன்றாம்வட்டமாதலின் 'முந்நாண் மதிவட்டம்' என்றார். உவர்த்தல்-வெறுத்தல். புலத்தல்-ஊடுதல். எங்களை என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். 'அந்நாளமுணருள' எனவும், 'ஆர்வ முற்றுமுயங்கியவந்தமுது' எனவும், 'இந்நாணன்றுசென்று முனிந்து மிகவும்' எனவும், 'எங்களைப்புலவாநிற்றிர்' எனவும் இயையும். (௪௦௩)

ஆயிழைமைந்தனுமாற்றாமையும்வாயிலாகவரவெதிர்கோடல்

ஆயிழை ... . வெதிர்கோடல் எ - து. தலைவன்பரத்தையர் சேரிக்குத் தேரின்மேலேறிப்போய்ப்போது தெரிந்தெடுத்த அணியையணிந்த புதல்வனைக் குறுகக்கண்டு, அப்புதல்வனைத் தழுவி யெடுத்துக்கொண்டு தலைவன் ஆற்றாமையுடன் வருவழி, தலைவியைப் புதல்வனும் தலைவனாற்றாமையுந் தூதாக எதிர்கொள்ளுதல்.

வெள்ளம் பரந்தன்ன வேட்கைசென் றாலு மிகப்பெரியோர்
உள்ளஞ் சிறியவர் மேற்செல்வ ரோவொளிர் கோமளஞ்செய்
வள்ளங் கமல மலர்த்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையன்னப்
புள்ளம் புனல்வய லூரபுன் காமம் புகல்வதன்றே.

இ - ள். கடல்பரந்தாற்போலும் வேட்கைசெல்லினும் மிகவும் பெரியராயினோர் உள்ளஞ்சிறியவராகிய பரத்தையர்பால் செல்வரோ செல

* நந்தை - ௧, ௬, ௧௧. பத்திரை - ௨, ௭, ௧௨: சயை - ௩, ௮, ௧௩: இருத்தை - ௪, ௯, ௧௪: பூர்ணை - ௫, ௧௦, ௧௫ — என மதிவட்டங்கொள்ளப்படுவதனை பிங்கலந்தையில் வானவர்வகைத்தொகுதியுட்காண்க.

லார்; விளங்காநின்ற அழகாற்செய்த கிண்ணம்போன்ற கமலமலரில் தஞ்சைவாணன் தென்மாறையன்ன புள்ளிருக்கும் அழகிய புனலையுடைய வயலூர் புல்லியகாமத்தை ஒருபொருளாய்ச் சொல்வதன்று எ - று.

எனவே,—நீ பரத்தையர் சேரிக்குப்போன தன்மையையல்லை என்றவாறாயிற்று. தொடர்-கடல். "கடலன்ன காமமுழந்து" என்றார்பிறரும். உள்ளுஞ்சிறியவர்-பரத்தையர். ஓகாரம்-எதிர்மறை. கோமளம். அழகு. வள்ளம்-கிண்ணம். மலர் என்புழி-ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அம் - அழகு. புகல்வது - சொல்வது. தாமரைமலரில் அன்னப்புள்ளிருக்கும், ஒழிந்த பூவிலிராதென்னும்பொருள்கொண்டவதனான், தலைவன் தன்னிடத்தல்லது பரத்தையர்பால் செல்வானல்லனென்பதாக உள்ளுறையுவமந்தோன்றியவாறுணர்க. வள்ளம் - கமலமலர். 'அன்னப்புள்ளைய புனல்' எனக்கூட்டுக ()

மணந்தவன்போயபின்வந்தபாங்கியோடிணங்கிய
மைந்தனையினிதிற்புகழ்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

இருமையி லேயும் பயன்களெல் லாந்தனை யின்றநமக்
கொருமையி லேவந் துறைதந்த கைத்தா னமைந்த ஞெணசுடர்போல்
வருமயி லேகொண்டு மாதடிந் தானன்ன வாணன்றஞ்சைத்
திருமயி லேயனை யாயபுன லூரனைத் தேருடனே.

இ - ள். ஒளிய ஞாயிறுபோல் விளங்குசெல்லவரும வேல்கொண்டு மாமரமாகநின்ற சூரனைக்கொன்ற முருகவேளைப்போன்ற வாணன்றஞ்சைநகரிலிருக்கும் அழகியமயிலைப்போன்றவளே! மைந்தனை இம்மை மறுமைகளில் தருமபயன்களையெல்லாந் தனைப்பெற்ற நமக்கு ஒருமையாகிய இப்பிறப்பிலேவந்து பொருந்த பரத்தையர் சேரிக்குப்போய புனலூரனைத் தந்தகைந்து மனைக்கழைத்துக் கொண்டுவந்தனன். எ - று.

இருமை - இம்மை, மறுமை. ஒருமை-இப்பிறப்பு. உறுதல்-பொருந்துதல். சுடர்-ஞாயிறு. அயில் - வேல். ஏகாரம் - அசைநிலை. தடிதல்-வெட்டுதல். † "சூர்முதறடிந்த சுடரிலைநெடுவேல" என்பதனானுணர்க. 'மைந்தனிருமையிலே' எனவும், 'வாழுறப்புனலூரனைத் தேருடனே தகைத்தான்' எனவும் மாறுக. (௪0௫)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.
(இது வெளிப்படை.)

கொண்டானிற் றுன்னிய கேளிமற் றில்லைக் குறிப்பினென்று
தண்டாத வாசொன்ன சால்புகண் டேனல மெய்ப்புரக்கும்
வண்டார் மலர்ப்புயன் வாணன்றென் மாறை மகிழ்நர்முனனாள்
உண்டா கியபழங் கேண்மையி னாலு மொழிந்திலரே.

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி, சகூ.

இ - ள். தன்மேனியுங் காக்கும் வண்டார்ந்த மாலையணிந்த புயத்தையுடைய வாணன்தென்மாறையிலிருக்குந் தலைவா! முன்னுண்டாகிய பழகியநண்பு இருநாள்வனைக்கும் ஒழிந்திலா, ஆதலால் கருதுமிடத்துக்கணவனினும் அணித்தான கேளிரில்லையென்று அறிவில் நீங்காத பெரியோர் சொன்ன மாட்சிமையை இன்றுகண்டேன். எ - று.

பாங்கி முன்னிலைபெச்சம். கொண்டான - கணவன். உடலு முயிரு நெஞ்சு மன்புமொன்றாய்க் கலந்ததன்மை தந்தைதன்னையர்முதலாயினோர்க்கில்லையால் * "கொண்டானிற்றுன்னியகேளிர்பிறரில்லை" என்று கூறினாளென்றுணர்க. துன்னுதல்-கிட்டுதல கேளிர் - சுற்றத்தார். மற்று-அசை. குறித்தல்-கருதல். தண்டாதவர் - நீங்காதவர். சால்பு - மாட்சிமை. மலர்-ஆகுபெயர். மகிழ்நர் - கணவர். கேண்மை - நட்பு. (௩௦௬)

பாங்கிமனைவியைப்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

சிறந்தார் புகழ்தரு தீம்புன லூரன்செய் தீமையெல்லாம்
மறந்தார்வ மெய்தி வணங்குத லாலிவள் வாணன்றஞ்சை
நிறந்தா ரகைபன்ன நித்திலம் போலு நெடுங்குலத்தில்
பிறந்தார் நிறைந்தகற் பேராவடி வேபெற்ற பெற்றியளே.

இ - ள். இந்தலைவி மிக்காயினோர்புகழ்தரும இனிமையாகிய புனலூரன்செய்த தீமையெல்லாம் மறந்து விருப்பமுற்று வணங்குதன்மையளென்று கருதாது வணங்குதலான வாணனதஞ்சை நகரின்கண் ஒளியின் தாரகையொத்த முத்துப்போல் உயர்குலத்திற்பிறந்த மடவாருடைய நிறைந்த கற்பிலக்கணமெல்லாம ஒருருவாகப்பெற்ற பெற்றியள். எ - று.

சிறந்தார-மிக்கோர். ‡"உலகுபுகழ்மாண்ட வினைபுரிந்தரு," ‡"பகல்கானெழுதரு" என்பனபோல 'புகழ்தரு' என்பது முமசொல். ஆர்வம்-விருப்பம். நிறம் - ஒளி. நெடுங்குலம்-உயர்குலம், நெடுமால் என்பதுபோல. (௩௦௭)

இச்சொன்ன கிளவிகளெல்லாம் வாயில்வேண்டல்முதல நான்குவகைக்கும் புகருமாறு அறிந்துகொள்க

பரத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று.

நான்மணிக்கடிகை, செ. ௫௭.
திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி. க.
பெரும்பாணாற்றுப்படை, வரி. உ.

ஓதற்பிரிவு.

ஓதற்பிரிவு எ - து. தலைவன் கல்விகாரணமாகப்பிரிதல். தலைமகளை யெய்தியிருந்தே இவனோதுவான் பிரிவானேனெனின், முன்ஞானமில்லாதானாகவே ஞானத்தினை வழியது ஒழுக்கமாகலானும, ஒழுககத்தின் வழித்துக் குலமாகலானும, இவையெல்லாங்குறையீடாமேயெனின் ஆகாது, கற்பான் பிரியுமென்பதன்று; பண்டே குரவர்களாற்கற்பிக்கப்பட்டுக் கற்றுன் அறம் பொருளின்ப வீடுபேறுகள் முதலிய நூல்களெலலாம் இனிப்பரதேயத்து அவை வல்லோருளரெனிற் காண்பலென்று அவைவல்லாரக ளுளவழிச் சென்று தன்ஞானம் மேறபடுத்து அவர் ஞானங் கீழ்ப்படுத்தற்கு மெனக் கொள்க.

கல்விக்குப்பிரிவுதலைமகனுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மல்வித் தகங்கொண்ட தோளுடை யான்றஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
நல்வித் தகன்புவி நாவிலவைத் தோன்வையை நாடனையாய்
கல்வித் தடங்கட னீந்திய காதல கற்றவர்முன்
சொல்வித்த வென்றழ லார்சுரம் போகத் துணிந்தனரே.

இ - ள். மற்றொழிலில் வல்லபங்கொண்ட தோளுடையானாகிய தஞ்சைவாணனது பழகிய புகழாகிய நல்லவிதையினை அகனற புவியினுள்ளோர் நாவில் பயிராக வைத்தவனது வைகைநாடு போன்றவளே ! கல்வியாகிய பெரியகடலை நீந்திக் கரைகண்ட தலைவர் திசைகளிற் கற்றவர்முன் தாங்கற்ற கல்வியானுண்டாகிய கீர்த்தியாகிய விதையைவிதைக்க என்றெண்ணி அழலார்ந்த சுரத்தினகட்போகத் துணிந்தனர். எ - று.

மல்-மற்றொழில், வித்தகம்-வல்லபம். வித்து-விதை. புவி-ஆகுபெயர். தடங்கடல்-பெரியகடல். சொல்-கீர்த்தி. வித்த-விதைவிக்க. (௬௦அ)

தலைமகள்கார்ப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாணர்க் குழன்மொழி யென்செய்கு வேன்கல்வி யெல்லையெல்லாம்
காணப் பிரிந்தவர் காண்கில ராற்கடன் மேய்ந்துதஞ்சை
வாணர்க் கெதிர்ந்தவர் மங்கையர் போலுமென் வல்லுயிரின்
உணற்ப மென்னவெண் ணுவரு மேகமுருமுடனே.

இ - ள். அழகினையுடைய குழலிசைபோன்ற மொழியாய் ! தஞ்சை வாணனுக்கு எதிராகியபகைவர் மனைவியர்போலும் துன்பமுழந்திருக்கின்ற

என்னுடைய வலியவுயிரை இனியவுணாக நுகர்தலெளிதென எண்ணிக் கடல்நீரையுட்கொண்டு இடியுடனே மேகம்வராநின்றது, இதனைக் கல்வியெல்லாம்காணப்பிரிந்ததலைவர் காண்கிலர், ஆதலால யானென்செய்கேன்!

யாணர்-அழகு. செய்யா என்னும் வினையெச்சம் செய்து என்னும் இறந்த வாய்பாடாகப் பொருள்கொள்க. உரும் - இடி. (சoக)

தலைமகளைப்பாங்கியாற்றுவிந்தல்.

(இதுவெளிப்படை.)

காதற் கயம்படிந் துன்னொடு காமக் கனிநுகரா
தோதற் ககனற வுணர்வுடை யோருடை நீருலகம
மாதாக் கமைந்தருள் வாணன்றென் மாறை வரக்கடவார்
ஆதற் கணங்கனை யாய்புய லேது வறிந்தருளே.

இ-ள். அணங்கனையாய்! காதலாகியகுளத்திற்படிந்து உன்னொடுகூடிக் காமமாகிய கனியைநுகராது ஓதற்பிரிவாகப் பிரிந்த அறிவுடையோர் பூமிதேவியார்க குடையோனுகி யமைந்தருளப்பட்ட வாணன தென்மாறையில் வரக்கடவராதற்கு வந்தபுயல் நிமித்த மென்றறிந்தருள்வாய். எ - று.

கயம்-குளம். புயல்-மேகம. ஏது-நிமித்தம். (சகo)

ஓதற்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

காவறபிரிவு எ-து.நாடுகாத்தற்குப்பிரியும்பிரிவு இவன்நாட்டைப்பிறர் புகுந்துநலிதலுங் கைக் கொள்வதுஞ் செய்யப்பட்டவை நீக்குதற்குப்பிரிய ஆண்மையும்மதிப்பும் இலனுமெனின,நாடடைநலிவாருளராகநலிவுகாத்தற் குப் பிரியுமென்பதனறு; நாட்டகத்துநின்று நகரத்துவந்து முறைசெய்ய மாட்டாதமூத்தோரும்பெண்டிரும இருகைமுடவரும கூனரும் குருடரும் பிணியுடையாருமென இத்தொடக்கத்தா முறைக்கருமங்கேட்டுத திருத்துதல் பொருட்டாகவும், வளனில்வழி வளந்தோற்றுவித்தற்கும், "தேவர் குலமே சாலையம்பலமே" என்றிததொடக்கத் தனவற்றை ஆராய்தற்கும், மதிகுடி யோம்புதற்கும் பிரியுமென்பது. அல்லதூஉம், பிறந்தவுயிர்தாயைக் கண்டு இன்புறுவதுபோலத் தன்னாற் காக்கப்படும் உயிர்வாழ்சாதிகள் தன்னைக்கண்டு இன்புறுதலின் தான் அவர்கட்குத தன்னுருவுகாட்டுதற் பொருட்டாகவும் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழிதலைவன்காவற்பிரிவுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

விண்காவல் கொண்ட திலோத்தமை தான்முதன் மெல்லியலார்
கண்காவல் கொண்டருள் காரிகை காவலர் கார்க்கடல்சூழ்
மண்காவல் கொண்ட மனத்தின ராயினர் வாணன்றஞ்சைப்
பண்காவல் கொண்ட மொழிச்செய்ய வாயிதழ்ப் பைங்கிளியே.

இ - ள். விண்ணுலகப் பதவிக்கு உலகில்தவஞ்செய்து ஒருவர்வாராத படிக்கு இடையூறு செய்துகாவல்கொண்ட திலோத்தமை முதலாகிய மடவார் கண்களை அயலில்நோக்காமற் காவலாய்க்கொண்டருளப்பட்ட அழகையும், வாணன் தஞ்சைநாட்டில் பண்ணைத் தன்வாயினின்றும் போகாமற் காவல்கொண்ட மொழியையும், சிவந்தவாயிதழையுமுடைய பைங்கிளியே! காவலர் கரியகடல்சூழ்ந்த மண்ணை காவல்கொண்ட மனத்தினராயினார்.

விண்-விண்ணுலகு. காரிகை-அழகு. 'காரிகைபண்காவல்கொண்ட, என இயைடம் (௪௧௧)

தலைமகள்கூதிர்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னுயிர் காவலன் வாணன்றென் மாறையில் வந்தளியார்
என்னுயிர் காவல ரோதிழை யாயித யமபுலாத்திக்
கொன்னுயிர் வாடைக கொடும்பனி நீரிற் குளிர்குழைத்துப்
பின்னுயி ராயலென மேற்பூசு நாளுமென பேசுவதே.

இ - ள். உலகத்திலநிலைபெற்ற உயிர்களைக்காக்கின்ற காவலனாகிய வாணன்தென்மாறையிலஏந்திழையாய்! நெஞ்சையுலாத்தி அச்சத்தைவீசும் வாடைக்காற்றுக் கொடியதாகிய பனிநீரிலே குளிர்கக்குழைத்துப் பின் யான் மூச்சுவிடாமற்பூசுநாளினுங் காவலாவந்துஎன்னுயிரை யளியார், இனி பேசுவதுஎன? எ - று.

புலாத்தல-உலர்த்தல. கொன்-அச்சம. உயிர்த்தல-வீசுதல். உயிராமல்-மூச்சுவிடாமல். 'பூசுநாளுங்காவலாவந்தளியார்பேசுவதென' என இயையும்.

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வரற்கால மென்றென் றெணப்பல கூடல் வளைத்துநிரம்
விரற்கால வின்று மெலியன்மின் னேசென்று மேதினிகாத்
தரற்கால குஞ்சர மஞ்சமஞ் சூரார்துறை வீசுகின்ற
சரற்காலம் வந்தடைந் தார்தஞ்சை வாணன் றமிழ்வெற்பரே.

இ - ள். மின்னே! போய் நாட்டீடைக் காத்து உரல்போன்ற கால்களை யுடையனவாகிய குஞ்சரங்கள் அஞ்சும்படி முகில்நடந்து துளிகளையெறியப் பட்ட சரற்காலமென்றறிந்து தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பர் வந்தடைந் தனர், ஆதலால் தலைவர் வருங்காலம் எப்போதெப்போதென்று பலகால் கூடல்வளைத்து விரல் உதிரமொழுக இன்றுமெலிய வேண்டாம். எ - று.

என்றென்று என்பது வினையின்கண்வந்த அடுக்குமொழி. கூடல் வளைத்தல் - பிரிந்த கணவன் வருதற்கு விரலால்வளைத்துக் குறிபார்த்தல். கால் - ஒழுக. குஞ்சரம் - யானை ; சாதியொருமை. உறை - துளி. (௬௧௩)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூதிற்பிரிவு.

தூதிற்பிரிவு எ - து. இருவரசரும்தமமிற்பொராநின்ற விடத்து அவ ரைச்சந்துசெய்வித்தற்குப்பிரியும்பிரிவு அரசரைச்சந்துசெய்வித்தற்குப்பிரியு மெனின், தூதுவராவார பிறர்க்குப்பணிசெய்து வாழ்வர். அவாபொருவிறப் பென்னையோவெனின், தூதுவர்போலச்சந்து செய்வித்தற்குப்பிரியுமென்ப தன்று;இருவரசரும்நாளைப்பொருதுமென்றுமுரண்கொண்டிருந்தநிலைமைக் கண்தானருளரசனாதலின் இம்மககளுமஇவ்விலங்குகளுமெல்லாம்பட இவை யிருகுலத்திற்கும் எதம்நிகழ்ந்தது என்செய்யுமோ, யான் இப்போதொழிப்ப னென்று இருவரையுமிரகது சந்துசெய்வித்தலு மொன்று. தேவரும் அசுர ரும் பொருதகாலத்து தேவரையும் அசுரரையும் மிக்கசெய்தாரை யாமொ றுப்பலெனறு பாண்டியன் மாகீர்ததி சந்து செய்விததுபோல இவரையும் மிக்க செய்தாரையொறுப்பலென்று சந்துசெய்விதத தெனககொள்க.

தலைமகனுலுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிபபடை.)

தூதாக வன்பர் செலத்துணிந் தாரொன்றுஞ் சொற்புலவோர்
மாதாக வன்பசி தீர்த்தருள் வாணன்றென் மாறையிந்து
மீதாக வமபு கிடந்தன போலுண்கண் மெல்லியலிப்
போதாக வமபுகல வோரிக லார்தம புரமபுகவே.

இ - ள். என்றொன்றுஞ் சொல்லிலேவல்ல நாவலர்களது பெரியதாகத் தையும் வலியபசியையுந் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தென்மாறைநாட்டில் சந்திரன்மேல் அம்புகிடந்தனபோன்ற முகத்தின்மேல் மையுண்டகண்ணை யுடைய மெல்லியலே! இப்போது பூசலைச்சொல்வோராகிய மாறுபாடுடைய இருபெரு வேந்தரும் பாசறைநீங்கித் தம்புரங்களிற்சென்றுபுக அன்பர் தூதாகப்போகத் துணிந்தனர். எ - று.

இந்து-சந்திரன். மெல்லியல்-அண்மைவிளி. ஆகவம்-போர். இகலார்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். (சுகச)

தலைவிமுன்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மலிகின்ற வண்புகழ் வாணன்றென் மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
மெலிகின்ற சிந்தையு மேனியுங் கொண்டு விளர்ப்பெனும்போர்
பொலிகின்ற கஞ்சுகம் போர்த்திருந் தேனைப் புரந்தருளார்
நலிகின்ற முன்பனி நாளினண் ணார்முனை நண்ணினரே.

இ - ள். நிறைகின்ற வளவிய புகழையுடைய வாணன்தென்மாறை நாட்டைவாழ்த்தாதவாபோலமெலிகின்றநெஞ்சையும்மேனியையும் உடைத்தாய் விளர்ப்பென்கின்ற பேர்பொலிகின்ற சட்டைபோர்த்திருந்த என்னை மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தரதுபடையின்கட்சென்றோ வருத்தஞ்செய்கின்றமுன்பனி நாளினும், வந்துகாத்தருளார். எ - று.

மலிதல்-நிறைதல். சிந்தை-நெஞ்சு. மேனி - வடிவு. கஞ்சுகம்-சட்டை. 'விளர்ப்பெனும் போர்பொலிகின்ற கஞ்சுகம் போர்த்திருந்தேனை' என்றது முன்பனிக்குளிர்க்குக் கஞ்சுகம போடவேண்டுதலான் வேட்கைநோய்தந்து விளர்ப்பென்னுங் கஞ்சுகத்தைப் போர்த்திருந்தேனென்று கூறினளென வுணர்க. புரத்தல்-காத்தல. நண்ணார்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். முனை-படை. நண்ணினர்-சென்றனர். (சகரு)

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சுற்றுங் குழலின் பிணிவிடப பான்வாது தோன்றினர்பார்
முற்றும பொழிகின்ற முன்பனி நாண்முகி லுங்கடலும்
வற்றும பருவத்து மண்புரப் பான்றஞ்சை வாணனென்னார்
செற்றும் படையின்வெம் போர்தணிப பானன்று சென்றவரே.

இ - ள். சொருகுங் குழலையுடையாய்! மேகமும் கடலும் வறக்குங் காலத்தும் உலகத்தைக்காப்போனாகிய தஞ்சைவாணன் ஒன்னாரைவெகுளும் படைபோல் இருபெரு வேந்தர் பொரும் வெவ்வியபோரைத் தணிக்கும் பொருட்டுத் தூதாகவந்துசென்றவர் பார்முழுதும்பொழிகின்ற முன்பனிக் காலததில் நின் வேட்கைநோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வந்துதோற்றினார், நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

சுற்றல்-சொருகுதல். குழல்-அண்மைவிளி. பான்இரண்டும் வினையெச்சம். நாள்என்புழி ஐந்தனுருபுதொக்கது. உம்மை - எதிர்மறை. செற்றல்-வெகுளல். படையின்-படைபோல். (சகசு)

தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு. எ-து. நண்பாகிய வேந்தனுக்குப் பகைவேந்தர் இடையூறுற்றவழி அவவிடையூறு தீர்த்தற்குத் தலைமகன் துணையாகப் பிரிதல். தன்னுழையரில் ஒருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல் வேண்டுமென்பது எனையெனின், நட்புமிக்கால் தானே யவனாயிருத்தலின அவன்கருமந் தன்கருமமாயெண்ணி விரைவினெழுந்து அப்பகைநீக்கத் தானே போயினனெனக்கொள்க.

துணைவயிற்பிரிந்தமைதோழிதலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

நணபான மன்னர்க் கிடாதணிப் பானெணணி நல்லுதவிப்
பண்பான மன்னா படாதலுற ராபனி நீரபொழியும
தண்பா னலகதொடை யமபுய வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
வெண்பா லலங்கொள்செவ் வாயன்ன மேயனன மென்னடையே.

இ-ள். பனிபெய்யும் நீரைப்பொழிகின்ற தண்ணிய கருங்குவளை மாலைபணியப்பட்ட அழகிய புயத்தையுடைய வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாழ்கின்றவெண்மை நிறம்பொருந்திய பாலின் இனிமையைக் கொள்ளுஞ் செய்யவாயையும், அன்னம்போன்ற மெதுவென்ற நடையையு முடையாய்! நமமன்னா தமக்கு நட்பான மன்னாக்குப் பகைவந்தால் பகையால்வந்த துன்பத்தைத் தணிக்கும் பொருட்டாககருதி நல்லுதவிக்குணத்தினாலே செல்லலுற்றார் எ-று.

இடா - துனபம. தணிததல - தீர்த்தல். எண்ணல் - கருதல். பண்பு-குணம்.படாதல் - செல்லுதல் பானல்-கருங்குவளை. அம் - சாரியை. தொடை-மாலை. அம்-அழகு. நலம் - ஆகுபெயா. செவ்வாய்நடை என்புழி-உம்மைததொகை. மென்னடை - ஆகுபெயா பின்பனிக்காலமாதலால் ‘பனிநீர்பொழியுந் தண்பானல’ என்றுகூறியவாறுணர்க. (௪௧௭)

தலைமகள்பின்பனிப்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்னற் படுகின்ற வென்னையெண ணாதமக் கின்றுணையாம்
மன்னர்க் குதவி பிரிந்தநங் காதலர் வாணன்றஞ்சைக்
கன்னற் கடிகை யறிவதல் லாற்பகல் காணபரிதாம்
பின்னற் கனையிருள் கூர்துன்ப’ மேவிய பின்பனியே..

இ - ள். தமக்கினியதுணையாகிய மன்னர்க்கு உதவியாகப்பிரிந்த நம்முடைய காதலர் வாணனது தஞ்சைநகரில் நாழிகை யறிவிக்கும் வட்டிலான் நாழிகையறிவதல்லது ஞாயிற்றைக்காண்பரிதாம் பின்னலாகிச்செறிந்த இருள்மிகுந்து துன்பத்தைப்பொருந்திய பின்பனிக்காலத்துத் துன்பப்படுகின்ற என்னைநினையார், யானென்செய்கேன்! எ - று.

இன்னல்-துன்பம. கன்னல்கடிகை-நாழிகை பகல்-ஞாயிறு. காண்பரிதாம் என்னும் பெயரெச்சம் *"தத்தமெச்சமொடுசிவணுங்குறிப்பி-னெச்சொலாயினுமிடைநிலைவரையார்." எனனுஞ்சூத்திரவிதியால இடையேபல சொலவரினும் பனி என்னும் பெயரைக்கொண்டுமுடிந்தது. (சகஅ)

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வடுக்கண் டனையகண் மங்கைநல லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பின்
அடுக்கந் துளிர வசைகின்ற வாடை யகன்றவர்க்கு
நடுக்கஞ்செய் பின்பனி நாளின்வந் தாரமர் நண்பனுற்ற
இடுக்கண் களையவென் றேயகன் கான மிகந்தவரே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மாவடுவைக்கண்டாற்போன்ற கண்ணையுடைய மங்கைநல்லாய்! மலைப்பக்கமெல்லாந்துளிர அசைந்துவருகின்ற வாடைக்காற்று பிரிந்தவர்கரு நடுக்கஞ்செய்யப்பட்ட பின்பனிக்காலத்துப் போரிடத்து நட்புக்கொண்ட வேந்தனுற்ற துன்பத்தை நீக்கவெனறுஅகன்ற சுரத்தைக்கடந்தவர்வந்தார், நீபுலம்பலொழிவாய்.

வடு-மாவடு. அடுக்கம் - மலைப்பக்கம் வாடை-வாடைக்காற்று. அமர் - போர் இடுக்கண் - துன்பம். கானம் - சுரம். இகந்தவர் - கடந்தவர் (சகரு)

துணைவயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு எ - து. பொருளீட்டுதல் காரணமாகப் பிரியும்பிரிவு எனின், முன் பொருளிலனுமாகவே "எள்ளுநர்ப்பணித்தலு மிரந்தோர்க்கீதலு நள்ளுநர்நாட்டலு நயவாரொறுத்தலும்" என்னும் இவையெல்லாம் பொருட் குறைபாடுடையார்கரு நிகழாமையான் இக்குறைபாடெல்லாம் முடையனும்; அவையுடையானது பொருவிறப் பெண்ணைபோவெனின், பொருளிலனய்ப்பிரியுமென்பதன்று; தன்முதுகுரவராற் படைக்கப்பட்ட பலவேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாங் கிடந்தது, மன்னன் அது

* தொல். சொல். வினையியல், சூ. சுo.

கொண்டு தீப்பது ஆண்மைத்தன்மையன்றெனத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொண்டு வழங்கிவாழ்தற்குப் பிரியுமென்பது. அல்லதூஉம், தேவகாரியமும் பிதிர்க்காரியமும் தனது தாளாற்றலாற்படைத்த பொருளாற்செயற் தனக்குப்பயன்படுவன: என்னை, தாயப்பொருளாற் செய்தது தேவரும் பிதிரரும் இன்புறாராகலான் அவர்களையும் இன்புறுத்தற்குப் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழி தலைமகட்குணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மஞ்சைப் புனைமதின் மாறைவ ரோதயன் வாணர்பிரான்
தஞ்சைப் பதியண்ண லெண்ணலர் போற்றனி நாமிருக்க
நெஞ்சைப் பொருள்வயின் வைத்துநங் கேள்வர்நன் னீண்மதியின்
பிஞ்சைப் புரைநுத லாய்பிரி வானின்று பேசினரே.

இ - ள். நலனீண்ட பிறைபோலு நுதலையுடையாய்! முகிலையணிந்த மதில்சூழ்ந்த மாறைநாட்டில் வரத்திறலுதயஞ்செய்த வாணர் குலத்துக் கதிபனாகிய தஞ்சைப்பதியில் வேந்தனை யெண்ணாதவர்போலத் தனியாய் நாமிருக்கத் தன்னெஞ்சைப் பொருளிடத்துவைத்து நங்கணவர்பிரியும் பொருட்டாக இன்று சொல்லினர். எ - று.

மஞ்சு - முகில். வரோதயன் - முற்றுவினையெச்சம். அண்ணல் - வேந்தன். எண்ணலர் - பகைவர். மதியின்பிஞ்சு - பிறை. வான்-வினையெச்சம்.

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

நங்க ணிரங்க வரும்பொரு டேட நடந்தவன்பர்
செங்க ணிருங்குயி லார்ப்பது கேட்கிலர் செந்தமிழோர்
தங்க ணிடும்பை தவிர்த்தருள் வாணன்றென் றஞ்சைவஞ்சி
திங்க ணிவந்தது போற்கவி னார்முகத் தேமொழியே.

இ - ள். புலவர் தம்மிடத்துண்டாகிய மிடித்துன்பத்தைத் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன்தென்தஞ்சையிலிருக்கும் வஞ்சிக்கொம்பானது திங்களை யேந்தியதுபோன்றஅழகார்ந்த முகத்தையும் இனிமையாகிய மொழியையுமுடையாய்! நம்முடைய கண்ணானது கலுழ அரியபொருள் தேடநடந்த அன்பர்இளவேனிற்காலம்வந்து செங்கண்ணையுடைய கருங்குயில் ஆரவாரிப்பது கேட்கிலர், யானென்செய்கேன்! எ - று.

இடும்பை - துன்பம். வஞ்சி - வஞ்சிக்கொம்பு. நிவத்தல் - ஈண்டேந்தல். கவின் - அழகு. ஆர்த்தல் - பொருந்துதல். (௬உக)

தலைவியைத்தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வார்த்தன பார மடமயி லேகுயின் மாருதமாம்
தேர்த்தனி வீரன் றிருநாளும் வந்தது சேர்மின்சென்றூர்
தார்த்தட மேரு வெனும்புய வாணன்றஞ் சாபுரிநின்
றூர்த்தது கேட்டுவந் தார்பொரு டேட வகன்றனரே.

இ - ள். வார்கட்டிய தனபாரத்தையுடைய மடமயிலேபோல்வாய்! தார்பொருந்திய பெரியமேருவென்னும் புயத்தையுடைய வாணன்தஞ்சாபுரியினின்று தென்றற்றேரையுடைய ஒப்பிலாதவீரனென்னுங் காமன்திருவிழாவந்தது ; பிரிந்துசென்றவர்கள் தலைவியரிடத்துப்போய்ச் சேர்மினென்று குயிலார்த்தது கேட்டுப் பொருள்தேடப் பிரிந்துபோனவர் நம்பக்கல் வந்தனர், நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

வார் - கச்சு. மாருதம் - தென்றல். வீரன் - மாரன். 'குயிலார்த்தது' எனவும், 'அகன்றவர் வந்தார்' எனவும இயைபும். (௪௨௨)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றும்.

தலைமகன்தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு
கண்டுசொல்லல்.

தலைமகன் .... சொல்லல் எ - து. கல்விவயிற்பிரிவு முதலாய ஐந்தினுள்ளும் தூதுமுதலியவும்காரணமாகிய பிரிவின்கண் அவவினையோராணடின்கணமுடியாது நீட்டித்தவழி தலைமகன் தலைமகளது உருவுவெளிப்பாடு கண்டு சொல்லுதல்.

மைக்குஞ் சரநிரை யாற்றஞ்சை வாணன் மருவலரைக்
கைக்குங் களங்கெழு பாசறை யூடு கயலும்வில்லும்
மொய்க்குஞ் சுடரிள வம்புலி தானு முயங்கியெல்லாத்
திக்குந் தொழவரு மேசுரு ளோலைத்திருமுகமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் கரிய யானைக்கூட்டத்தில் பகைவரைக் கோபிக்குங் களம்போன்ற பாசறையுள்ளே கயல்போன்ற கண்ணும் விற்போன்ற புருவமும் மொய்க்கும் ஒளியையுடைய இளம்பிறைபோன்ற நுத

லும் கூடச் சுருண்டவோலையையுடைய திருமுகமானது எல்லாத்திக்கினும் யான்தொழவரும். எ - று.

குஞ்சரம் - யானை நிரை - கூட்டம் கேழ - உவமஉருபு. கைத்தல் - கோபித்தல். மூயல்குதல் - கூடுதல். கயறும விலஙுும புலியும மூவேந்தரிலச் சினையாதலான் அமூழவரும இலச்சினை யிடப்பட்ட சுருளோலைத் திருமுகமென்று எட்டுத் திக்குந் தொழவருமென்று சிலேடையால் ஒருபொருடோன்றியவாறுணர்க. (௬௩)

பாசறைமுற்றிமீண்டுவேர்வயின்வந்ததலைவன்பாகற்குச்சொல்லல்.

(இது வெளிப்படை)

மால்கொண்ட வாரண வாணன்றெனமாறை வலவாநலணை
காலகொண்ட வாளமா கையகல் பாசறைக் கைவயின்முட் [தேர்
கோலகொணட வாறுநின னேவலகொண டிபாளிக கொடிநெநத
மேலகொணட வாறுநம மூர்வந்த வாறும வியபபெனக்கே.

இ - ள். மதத்தால் மயக்கஙகொணட யானையையுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கும் வலவனே! பகைவரிடஙகொணட வாள பொருந்திய பாசறையைக் கையகலபபட்ட நீ கையிடத்திலதாறறுக்கோல் கொணடவாறும, நின்னேவலைக்கொண்டு யான்இந்தக கொடிபொருந்திய நீணடதோ மேறகொணடவாறும, நமமூர்வநதவாறும வியப்பாய இருந்தது எ - று.

மால் - மயக்கம். கால் - இடம். அமர்தல் - பொருந்தல் கையகலல் - நீங்குதல். முட்கோல் - தாறறுக்கோல். வியப்பு - அதிசயம். (௬௨௪)

தலைமகளோடிருந்ததலைமகன்கார்ப்பருவங்கண்டுசொல்லல்.

(இது வெளிப்படை)

கொத்தல ரோதியங் கொம்பரன் னாள்பொங்கு கொங்கைவிம்ம
முத்தல ராக முயங்கினம யாமுழு நீர்விழிபோல
மைத்தலர் நீல மலாவயல் சூழ்தஞ்சை வாணன்வண்மைக்
கைத்தல மான வினிபபொழி வாழிய காாமுகிலே.

இ - ள். கார்காலத்துமுகிலே! கொத்தாயிருக்கும் மலரைத்தரித்த கூந்தலையுடைய கொம்புபோல்வாளது மிகுந்த கொங்கையூரிககமுரதுமாலை விரிந்தமாாபையாமமுயஙகினம்; நிறைந்தநீரிற கண்போலக் கருமையுடைத்தாய் அலரப்பட்ட நீலமலர்பொருந்திய வயல்சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்

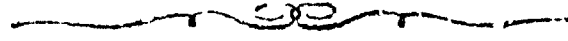
கொடையையுடைய கைத்தலத்துக்கொப்பாக இனிப்பொழிவாய், உலக மெங்கும் வாழ்க. எ - று.

ஓதி, - கூந்தல். பொங்குதல் - மிகுதல். விம்முதல்-பூரித்தல். மூத்து- ஆகுபெயர். மைந்து-வினையெச்சம். வண்மை - கொடை. மான - ஒப்பாக. வாழிய - உலகம்வாழ்க. (௨௫)

மூன்றாவது கற்பியல் முற்றிற்று.

களவியல் ௨௮௰, வரைவியல் ௬௩, கற்பியல் ௫௩.

ஆக இயல் ௩-க்குச் செய்யுள் ௪௨௫

தஞ்சைவாணன்கோவையுரை

முற்றுப்பெற்றது.

சீராறு காலனைச் செற்றார் தியாகர் சிலம்பனையாய்
நேராறு காளையை யின்றா ளுக்கிது நிகழ்த்துவமோ
ஓராறு காலவண மறைகுழன் மானை யுயர்மணஞ்செய்
தீராறு காறெய்வ நன்னீர் தெளிக்கசம் மிலவினென்றே.

இச்செய்யுள் ௩௫௫ - வது செய்யுளுக்குப்பதில் சென்னைக் கல்விச் சங்கத்துத்தமிழ்ப் புலவராயிருந்த புதுவை-நயநப்பமுதலியார் பதிப்பித்த மூலப்பிரதியில கண்டது.

அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரையறைச் செய்யுள் தீபிகை.

செய்யுள்.	௧ முதல்		௩௩ வரையில்		முதனாள்.
,,	௩௪	,,	௩௮	,,	இரண்டாநாள்.
,,	௩௯	,,	௬௮	,,	மூன்றாநாள்.
,,	௬௯	,,	௮௯	,,	நான்காநாள்.
,,	௯0	,,	௧00	,,	ஐந்தாநாள்.
,,	௧0௧	,,	௧௫௯	,,	ஆறாநாள்.
,,	௧௬0	,,	௧௮௯	,,	ஏழாநாள்.
,,	௧௯0	,,	௧௯௩	,,	எட்டாநாள்.
,,	௧௯௪	,,	௨0௮	,,	ஒன்பதாநாள்.
,,	௨0௯	,,	௨௧௪	,,	பத்தாநாள்.
,,	௨௧௫	,,	௨௨௭	,,	பதினொன்றாநாள்.
,,	௨௨௮	,,	௨௩௬	,,	பன்னிரண்டாநாள்.
,,	௨௩௭	,,	௨௩௮	,,	பதின்மூன்றாநாள்.
,,	௨௩௯	,,	௨௫௩	,,	பதினான்காநாள்.
,,	௨௫௪	,,	௨௫௫	,,	பதினைந்தாநாள்.
,,	௨௫௬	,,	௨௭௩	,,	பதினாறாநாள்.
*	*	*	*		* *
,,	௨௭௪	,,	௨௮௭	,,	ஐம்பத்தொன்றாநாள்.
,,	௨௮௮	,,	௩0௪	,,	ஐம்பத்திரண்டாநாள்.
,,	௩0௫	,,	௩௪௮	,,	ஐம்பத்துமூன்றாநாள்.
,,	௩௪௯	,,	௩௫௪	,,	ஐம்பத்துநான்காநாள்.
,,	௩௫௫	,,	௩௬௫	,,	ஐம்பத்தைந்தாநாள்.
,,	௩௬௬		——	,,	ஐம்பத்தாறாநாள்.

* பதினாறுநாள் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் ஐம்பத்தோன்றாநாள் மீண்டுவந்தமையால் முப்பத்துநான்குநாள் இடைப்பட்டதெனவறிக.

தஞ்சைவாணன்கோவைச்
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

முற்றிற்று.